

NYU IFA LIBRARY

3 1162 04538765 2

PT

CATALOGUE GÉNÉRAL
DES
ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES
DU MUSÉE DU CAIRE

PAPYRUS GRECS
D'ÉPOQUE BYZANTINE

Photographie Dumas.

Photographie Berthoud, Paris.

JEAN MASPERO

(20 Décembre 1885 - 17 Février 1915)

SERVICE DES ANTIQUITÉS DE L'ÉGYPTÉ

CATALOGUE GÉNÉRAL

DES

ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES

DU MUSÉE DU CAIRE

N°s 67279-67359

PAPYRUS GRECS D'ÉPOQUE BYZANTINE

PAR M. JEAN MASPERO

TOME TROISIÈME

LE CAIRE

IMPRIMERIE DE L'INSTITUT FRANÇAIS

D'ARCHÉOLOGIE ORIENTALE

1916

INTRODUCTION.

Au commencement d'août 1914, lorsque la guerre éclata, tous les papyrus grecs qui devaient former le troisième et dernier volume de cet ouvrage étaient copiés complètement. Une partie d'entre eux, ceux qui étaient destinés à entrer dans un premier fascicule, avaient été déjà composés en placards, et le texte imprimé en avait été collationné une dernière fois sur l'original, selon l'habitude constante de Jean Maspero, mais la matière des deux feuilles du début avait été seule mise en pages et le bon à tirer en avait été donné. Naturellement le travail fut suspendu aussitôt, et les choses demeurèrent en l'état jusqu'au mois de décembre suivant où Jean Maspero, profitant des huit jours de congé qu'il avait obtenus pour achever de se guérir d'une blessure au sein de sa famille, revit hâtivement trois ou quatre placards et ajouta quelques notes au manuscrit de ce qu'il comptait publier dans le second fascicule. Dès qu'il fut tombé dans la bataille, je me mis en état d'acquitter pour lui, qui ne le pouvait plus, la dette qu'il avait contractée à cet égard auprès du Gouvernement égyptien, et, pour racheter le temps perdu depuis l'ouverture des hostilités, je décidai de terminer ce troisième volume en une fois, sans division de fascicules. Il manquait au manuscrit la notice du papyrus n° 67329 : mon collègue, M. Édouard Cuq, eut l'obligeance de me la fournir. Le n° 67359 désignait primitivement un papyrus arabe, découvert à Kom-Ichgaou avec les byzantins; comme la transcription et la traduction en étaient à peine ébauchées, je lui substituai un papyrus grec d'époque arabe et de même provenance qui avait reçu le numéro provisoire 67360, mais dont le texte était prêt pour l'imprimeur. Les *Indices* faisaient défaut, car Jean Maspero ne les rédigeait qu'en dernier lieu, lorsque le reste de l'ouvrage était en bonnes feuilles : j'en compilai trois, les n° I, II, IX, et M. Bernard Haussoullier, qui avait été le maître aimé de mon fils, rédigea le reste, c'est-à-dire la partie la plus considérable. Il eut aussi la patience de revoir les tierces après moi, et de corriger les fautes qui m'avaient échappé : je ne saurais trop le remercier du dévouement qu'il apporta ainsi à perfectionner l'œuvre de son ancien élève.

Je ne pense pas que le nombre des planches qui accompagnent ce volume eût dépassé de beaucoup le chiffre de huit qu'il compte et que je trouvai prêtes

chez le lithographe Catala : peut-être aurais-je dû y ajouter, à défaut d'un facsimilé du papyrus arabe, une page-spécimen du papyrus grec n° 67359 qui a remplacé celui-ci. Les photographies d'après lesquelles l'ensemble avait été exécuté sont la dernière œuvre de notre collaborateur François Daumas, qui, relégué dans des bureaux d'administration pendant les premières semaines d'août, refusa de s'y enfermer à l'abri du danger quand tant d'autres s'exposaient, et fut tué dès septembre 1914, trois jours après son arrivée sur le front de Lorraine. Il avait été le compagnon affectueux de Jean Maspero dans ses expériences de l'Égypte : il l'égala en vaillance, le précéda dans la mort, et leurs noms doivent être réunis ici dans un même hommage. La préface de ce troisième volume est au manuscrit original une simple esquisse tellement sommaire que mieux vaut en indiquer ici la substance en peu de mots : après avoir rappelé que, depuis 1908, la collection de Kom-Ichgaou s'était enrichie grandement par des fouilles, par des saisies chez l'indigène, par des achats à plusieurs personnes, il comptait indiquer la provenance exacte de chaque élément. Il avait donc noté que les n° 67279, 67293, 67294, 67295, 67303, 67304, 67305, 67308, 67311, 67315, 67316, avaient été cédés au Service par M. Beaugé, ingénieur en chef des chemins de fer égyptiens à Assiout, et que les n° 67284, 67285, 67286, 67297, 67301, 67307, avaient été vendus par deux indigènes qui n'avaient pas pu, ou n'avaient pas voulu, dire comment ils en étaient devenus possesseurs. En outre, plusieurs caisses provenant des fouilles anciennes de M. Lefebvre, et ne contenant, d'après leur inscription, que des papyrus coptes, lui avaient rendu, après examen, une certaine quantité de pièces écrites en grec. Il n'avait pas inséré ces nouveaux venus dans les deux premiers volumes, dont le plan était déjà établi, car il estimait qu'ils étaient en nombre suffisant pour composer un volume séparé. Pourquoi faut-il que je remplace cette préface, où il comptait résumer l'œuvre de sept années, par un récit trop bref de ce que furent sa vie et ses travaux?

* * *

Jacques-Jean-Gaston Maspero était né à Paris le 20 décembre 1885. Ce fut un enfant délicat, et que sa mère ne conduisit pas sans difficulté à travers les accidents du premier âge et de l'adolescence, mais un enfant bien doué, tendre et attachant, qui sut bien racheter les peines par les joies qu'il lui prodigua. Une demi-douzaine de photographies prises à divers moments dans le cours des années sont là qui nous rappelleraient, si nous avions pu l'oublier, le développement progressif de son corps et de son intelligence. La plus ancienne nous le

montre âgé de trois ans, à côté de son aîné Henri, âgé de cinq. Un ami de la maison, M. Faucher-Gudin, a voulu faire leur portrait au milieu des meubles familiers, et ils ont posé devant l'objectif chacun selon son caractère propre. Henri, toujours maître de lui-même, est demeuré impassible en face de cet appareil dont l'aspect inconnu l'inquiétait pourtant, mais Jean, plus nerveux, a été secoué par le bruit de dé clic, et il a jeté de côté un regard mi de curiosité et mi d'émotion qui prête à sa figure une expression de surprise comique. C'était dès lors un enfant imaginaire et babillard, blésant légèrement à l'ordinaire, et s'embarrassant dans sa langue sitôt qu'il se mettait en colère, ce qui lui arrivait souvent, inventant vingt sortes de jeux dans une seule après-midi, et se plaisant à improviser des dialogues dramatiques entre les animaux en caoutchouc dont sa marraine lui avait donné un troupeau : il y avait là, entre autres, un éléphant batailleur orné d'une housse rouge levée en relief sur la peau et qui jouissait d'un très mauvais caractère. Sans cesser de s'amuser dans son coin, l'enfant observait ce qui se passait autour de lui et rien de ce qu'on disait n'échappait à son attention. Il s'imprégnait ainsi sans effort de bien des connaissances premières, et ce fut dans la famille un étonnement général, lorsque, sa mère s'étant avisée un jour de lui montrer les lettres, elle s'aperçut qu'il savait déjà presque lire. Tandis qu'elle faisait la leçon au frère aîné, le cadet écoutait et il avait appris seul l'alphabet puis le syllabaire. Parfois seulement il intervertissait les caractères et il déchiffrait *et* où il y avait *te*; on n'eut qu'à redresser deux ou trois mauvaises habitudes pour le transformer en bon écolier, capable de suivre des classes avec profit, et ce fut l'affaire de quelques semaines. Aussi le voit-on dans la photographie suivante, assis au premier rang d'un groupe d'élèves du lycée Montaigne qui ont obtenu la Saint-Charlemagne. Il est si petit encore que ses pieds ne touchent pas à terre; ses lacets de bottines pendent négligemment de droite et de gauche, mais il ne songe pas à les renouer, car il suit attentivement les moindres gestes de l'artiste, non qu'il se méfie cette fois, il désire voir comment on va opérer sur ses camarades et sur lui. Tout l'intéresse en ce monde, la grammaire comme l'histoire, les livres de Jules Verne qu'il dévore entre deux devoirs comme les fables de Florian ou de La Fontaine qu'il débite avec feu, d'une voix bien nuancée pour son âge, la musique et une promenade au Val-Fleury : au Luxembourg, tandis que les mères causent adossées à la statue de Laure de Noves, aucun de ses camarades n'apporte plus d'ardeur que lui à bien mener une partie de barres ou de chat perché. Parmi les livres avec ou sans gravures dans lesquels il se plonge volontiers, nul ne l'enthousiasme autant que ceux qui traitent de l'épopée napoléonienne. Le jeudi,

quand la classe chôme, il prie sa mère de le conduire aux Invalides, et là, sous le dôme, les bras agrippés à la balustrade de granit, le menton sur les bras, muet d'émotion, il s'oublie des demi-heures entières à regarder le tombeau de l'empereur. Attend-il que les statues de maréchaux s'animent, que les Victoires s'envolent en battant de l'aile, que le couvercle du sarcophage se soulève et qu'il ne sait quoi en sorte? Devinera-t-on jamais les idées ou les rêves qui surgissent, sous le poids d'une grande émotion, dans le cerveau d'un enfant de huit ans? Les années passent, si lentement et si vite à la fois : il est en quatrième, il est en troisième, il est en seconde, il a des prix à Louis-le-Grand et au concours-général encore florissant malgré les réformateurs. Costume marin, jambes nues, pantalon court, vareuse blanche, grand col rabattu, c'est ainsi qu'il était habillé un jour de distribution à la Sorbonne, et chaque fois qu'il allait chercher une couronne sur l'estrade, le public vibrant de ces fêtes, le voyant si petit de taille et si jeune encore au milieu des autres lauréats de deux ou trois ans plus âgés, éclatait en applaudissements, le président, Wallon, comme les professeurs et les parents. Bientôt le baccalauréat ès lettres le prit, puis, après le baccalauréat, l'examen de licence subi à dix-sept ans, puis la préparation de l'agrégation d'histoire, et l'épreuve pour le diplôme d'études supérieures surmontée triomphalement à dix-huit. Le sujet choisi était l'administration byzantine de l'Égypte, et, malgré l'inexpérience juvénile du candidat, c'est déjà une œuvre d'érudition originale qu'on aurait pu vraiment publier à profit pour la science : le résumé très bref s'en trouve à sa place chronologique dans la liste des positions de thèses de la Faculté des Lettres de Paris.

La vocation vers l'Égypte s'était éveillée déjà en lui, mais au début, elle ne se manifesta point de manière exclusive. Tout enfant, il avait témoigné d'un goût fort vif pour la botanique; puis la passion des médailles s'était développée, et, vers la quatorzième année, il n'avait pas connu de joie plus grande que d'aller fureter chez les antiquaires du quartier Latin, à la recherche des bronzes rares des Césars gaulois ou des potins d'Alexandrie. Il poussa bientôt jusqu'aux empereurs d'Orient, et l'étrangeté fastueuse de leur costume lui suggéra l'envie de connaître leurs tragiques histoires plus en détail qu'on ne les enseignait au collège. Avant de s'abandonner sans réserve à l'égyptologie son père s'était demandé pendant assez longtemps s'il n'irait pas plutôt à l'archéologie byzantine, et la période des seconds Macédoniens avait surtout captivé son attention : il lui était resté de ce penchant vite réprimé et des études qu'il avait entraînées une petite collection de chroniqueurs grecs ou arabes et d'ouvrages modernes relatifs aux mêmes matières, dans laquelle l'enfant se plongeait avec délices. Le

bel ouvrage de Gustave Schlumberger sur Nicéphore Phocas ayant paru, entre temps, les hésitations qu'il avait encore s'évanouirent complètement. Pourtant, il ne dit rien aux siens, ne voulant leur révéler ses projets d'avenir qu'après en avoir fini avec son éducation scolaire. Il ne la termina pas dans la maison maternelle, où elle avait commencé au milieu de tant de tendresse : au mois d'octobre 1899 son père, ayant été obligé de retourner en Égypte pour y reprendre le poste de Directeur général des Antiquités, le laissa à la garde d'un vieil ami, Adolphe Pichon, qui accepta généreusement de le surveiller et de le guider. Ce fut, loin de la famille, un temps de labeur assidu dans toutes les directions, musique, numismatique, littératures de la Grèce et de Rome, littératures étrangères, poésie moderne, Nietzsche et Heine dans l'original allemand, les romans de Fogazzaro ou d'Annunzio dans leur italien même, Oscar Wyldé ou Kipling dans leur anglais; il ne leur accorda pas moins d'attention qu'aux annalistes byzantins. Une pointe dans les Pays-Bas en 1901 afin de s'initier aux beautés de l'art flamand et hollandais, deux ou trois semaines de séjour à Rome, pour y apprendre ce qu'était la grande fresque aux *Stanze* de Raphaël ou à la chapelle Sixtine. En 1903-1904, avant les préliminaires de l'agrégation, il vint hiverner deux mois en Égypte. Ce séjour au foyer paternel, le premier qu'il lui eût été permis de faire avec un sentiment d'abandon et d'intimité complète, révéla aux siens un esprit et un cœur profondément modifiés. Sa gaieté native n'éclatait plus que par intervalles assez rares, et le plus souvent il apparaissait à ceux qui l'entouraient distrait, absorbé en lui-même, languissant : le piano ne chantait plus sous ses doigts que des rêveries mélancoliques, les vers qu'il écrivait n'étaient que de déceptions et de dégoûts, et il n'avait de remède à ses pensées que le travail acharné. Les trois dernières années lui avaient apporté une de ces épreuves dont les caractères les plus fermes ne sortent que meurtris, une affection malheureuse pour une jeune fille, charmante du reste mais insoucieuse de comprendre ce qu'il cachait de sensibilité profonde sous une apparence de timidité silencieuse. Le service militaire, en lui fatiguant le corps par des exercices excessifs et l'esprit par des obligations et des études nouvelles, réussit bien juste à éclaircir un peu les idées sombres qui menaçaient de l'envahir à jamais. En octobre 1904, âgé de dix-huit ans et demi à peine, il avait demandé à s'engager comme volontaire, au bénéfice de l'article 23 d'une loi qui expirait à ce moment même. Il était petit, grêle, étroit de poitrine, myope, et, bien qu'il jouit depuis l'enfance d'une santé inaltérable, il n'offrait pas l'aspect vigoureux. Le premier examen à Paris le déclara bon pour le service, grâce à la bienveillance intelligente d'un médecin chef, mais il n'était pas rassuré sur

l'issue du second examen qu'il devrait subir en se présentant au régiment, et s'il était refusé, ce serait la nécessité de demeurer trois années sous les drapeaux aux termes de la loi nouvelle qui allait entrer en vigueur. Il se rendit donc à Dreux assez troublé, et, par une matinée sombre de novembre, il attendit avec des battements de cœur que son tour vint de se ranger sous la toise. Le major était invité ce jour-là à une partie de chasse, et si rapidement qu'il procédât aux opérations, l'heure fuyait sans qu'il arrivât au terme de sa corvée. Il commençait à mesurer Jean Maspero, le dernier de tous, quand une ordonnance entra dans la salle et lui souffla quelques paroles à l'oreille; sans plus tarder, il ramassa ses papiers et sortit en maugréant. Jean, resté dans la salle en tenue de conscription, ne savait que penser lorsque le sergent de garde lui demanda avec une énergie vraiment militaire pourquoi il ne se rajustait pas. « J'attends, répondit-il, que le major revienne déclarer si je suis admis ou non. — Ne voyez-vous pas que vous êtes pris? répartit le sergent. On est venu l'avertir tout à l'heure que s'il voulait ne pas manquer le train de chasse il avait juste le temps de courir à la gare, et il vous a reconnu aussitôt bon pour le service. Rompez! »

Onze mois de séjour au peloton des volontaires d'un an à La Flèche, à la caserne du 101e régiment à Dreux, ou aux manœuvres dans le camp d'Avord, achevèrent de transformer l'enfant en homme, puis la préparation au concours de l'agrégation d'histoire le ramena sur les bancs de la Sorbonne et de l'École des Hautes Études. Le grec byzantin l'attirait de plus en plus, et il se remit à le travailler de nouveau sous la direction de M. Bernard Haussoullier : ce fut l'origine de la liaison qui se noua entre l'élève et le maître, et jamais élève n'eut pour son maître plus de respect et plus d'affection. La première tentative vers l'agrégation ne fut pas heureuse : il échoua au mois d'août 1906, faute de quelques points. La seconde en 1907 lui réussit mieux, malgré quelques menus incidents au cours des épreuves. C'est ainsi qu'au moment où il commençait sa leçon, un des membres du jury interrompit brusquement son exorde pour lui crier : « Surtout pas de phrases à la Michelet! ». N'est pas un Michelet qui veut et il ne se flattait pas d'en être un, mais pareille apostrophe n'était-elle pas bien faite pour déconcerter un candidat? Il garda pourtant son sang-froid, et il parla si nettement qu'il enleva les suffrages, même celui de l'examineur hostile à la manière de Michelet, et qu'il fut reçu en bon rang, malgré sa jeunesse : il n'avait pas vingt-deux ans. A ce moment une question grave se dressait devant lui : entrerait-il dans l'enseignement secondaire, ainsi que son titre nouveau lui en conférait le droit, ou solliciterait-il un congé afin

de préparer le doctorat ès lettres et de gagner plus tard une chaire dans l'enseignement supérieur? L'obligeance de M. Chassinat le tira de l'embarras de choisir lui-même en lui proposant un des postes vacants à l'Institut français d'Archéologie orientale établi au Caire. C'était lui offrir l'occasion d'explorer à fond une des provinces les plus importantes du premier empire byzantin, et, en même temps, d'apprendre par la pratique journalière la langue des rivaux de Constantinople en civilisation et en art militaire, les Arabes. La connaissance insuffisante de l'arabe a été jusqu'à ce jour le point faible de la plupart des savants qui se sont intéressés à la Rome orientale. Ils n'aperçoivent d'ordinaire celle-ci que par les récits nécessairement partiels de ses propres chroniqueurs; étant presque toujours incapables de consulter par eux-mêmes la tradition arabe, persane ou turque selon les époques, ils ne voient le plus souvent qu'une seule face des événements et ils en ignorent la version ennemie. Jean Maspero n'entendait descendre dans la lice que bien armé, et, pendant les années qui suivirent, il partagea son temps presque également entre le déchiffrement des manuscrits grecs et la lecture des historiens musulmans; il y joignit à ces moments perdus l'étude de l'art et de la langue coptes, ainsi que celle des dialectes actuels du Saïd et du russe. Au début, il avait conçu l'idée de s'attacher au règne d'Héraclius et de ses fils. Il voulait tirer le sujet de sa grande thèse des destinées dramatiques de ceux-ci, et il songeait à prendre chez Jean de Nikiou celui de la petite, mais bientôt la richesse du Musée du Caire en papyrus byzantins lui suggéra d'autres desseins. Selon un usage que j'avais introduit dans l'Administration du Service des Antiquités de l'Égypte, il demanda et obtint d'être attaché pendant deux ou trois mois chaque année au Musée, afin d'y collaborer à la rédaction du grand *Catalogue*. MM. Quibell et Lefebvre, exécutant des sondages à Kom-Iehgaou, y avaient recueilli une masse de documents parmi lesquels Lefebvre découvrit ses fragments de Ménandre, et la collection, sans cesse accrue par les soins de la Direction, avait fini par atteindre des dimensions considérables. Ce n'est pas ici qu'il est nécessaire de raconter comment Jean Maspero déroulant, classant, décrivant, commentant ces papyrus, édifia ainsi le corps le plus complet qu'on ait jusqu'à présent de pièces appartenant à cette époque. Le premier volume parut en deux fascicules de 1910 à 1911, le second en trois de 1911 à 1913, et cette entreprise, qui aurait suffi seule à occuper tous les loisirs d'un laborieux, lui laissa encore le temps d'écrire une vingtaine d'articles pour différents recueils, *Annales du Service des Antiquités*, *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale du Caire*, *Revue de l'histoire des Religions*, *Revue critique*, *Byzantinische Zeitschrift*, *Journal des Savants*,

Revue de Philologie, Revue des Études grecques. Quelques incidents vinrent couper agréablement cette existence de labeur scientifique, une excursion en Nubie en 1908, le deuxième Congrès d'Archéologie classique en 1909, une fugue à l'Oasis de Khargueh en 1910, et, en 1911, une croisière avec les touristes du Dr Ollivier. Jean Maspero avait ce don si précieux et si rare de pouvoir mener vingt affaires de front, et de se consacrer entier à chacune d'elles, comme s'il n'avait à se mettre en peine que de celle-là. Les hivers et les printemps fuyaient vite au milieu de tant d'occupations. L'été revenu, il saisissait le prétexte du retour à Paris pour visiter le plus de pays qu'il pouvait, une année Constantinople et Athènes, une autre le Midi de la France. Quatre fois, de 1906 à 1912, il ne rentra que pour être appelé à remplir des périodes d'instruction militaire. Il aurait pu aisément, comme l'a fait plus d'un, styler son concierge à répondre au gendarme qui apportait la convocation à domicile qu'il était en résidence à l'étranger, mais il refusa toujours de se dérober à l'appel du pays : il était de ceux qui, ne parlant jamais de la nécessité de faire leur devoir quand celui-ci ne se présente pas, n'hésitent jamais à l'accomplir scrupuleusement quand il se présente. Il passait ensuite à la campagne le peu de temps qui lui restait libre, dans un petit pavillon que les siens possédaient à Milon-la-Chapelle, sur le ru qui descend de Port-Royal. Il écrivait, il lisait, ou il errait dans les bois voisins pendant des journées entières, et le soir, après avoir joué du piano une ou deux heures durant, il se retirait pour fumer et pour travailler encore dans un cabinet qui ouvrait de plain-pied sur la cour : lorsque la nuit était belle, il sortait volontiers au jardin, et alors on l'entendait qui s'y promenait sous les peupliers ou sous les sapins, seul avec ses pensers.

Cinq années s'écoulèrent ainsi dans la paix la plus laborieuse. Il s'était lié à l'Institut français avec Reymond le dessinateur, avec Daumas qui succéda à Reymond, avec Massé et Wiet les arabisants; lorsque Wiet se fut marié, il trouva auprès du jeune couple une amitié fidèle, et il commença avec le mari, sous le titre de *Matériaux pour servir à la géographie de l'Égypte*, un ouvrage qui était en réalité un index géographique de Makrizi, et dont la première livraison, la seule parue, porte le millésime de 1914. Au Caire même, il s'était formé un cercle d'amis, le Dr Baÿ, le musicien passionné et l'amateur de peintures, le Dr Fouquet, le collectionneur de faïences et de porcelaines arabes, le frère Rolland de la Doctrine chrétienne, Aly bey Bahgat l'un des conservateurs du Musée d'antiquités arabes, Artin pacha Yacoub le sous-secrétaire d'État à l'Instruction publique et les siens; il s'était laissé complaisamment inscrire dans les jurys d'examen, pour les brevets de l'enseignement français des garçons et des

filles ainsi que pour le baccalauréat du Gouvernement égyptien. C'était une vie douce et aisée, mais il fallait songer à retourner en France : on parlait déjà pour lui d'une chaire d'archéologie byzantine, dont M. Haussoullier provoquait la création à l'École des Hautes Études, et il comptait terminer dans une sixième année son *Catalogue des papyrus byzantins*, quand des incidents survinrent qui rendirent impossible l'exécution de ce projet. M. Chassinat avait donné sa démission dans les premiers jours de 1912, et M. Lacau, lui ayant succédé, avait résolu d'imprimer une activité plus grande à la pratique des fouilles : il envoya Jean Maspero explorer le site de Baouit, près Déirout, dans la Haute-Égypte. Baouit avait déjà été l'objet d'investigations fructueuses par Glédat, Palanque et Chassinat qui y avaient déblayé une série d'édicules coptes décorés de peintures et de sculptures d'un art assez barbare, mais intéressant. Dans la seconde quinzaine de janvier 1913, Jean Maspero installa ses chantiers sur les *koms* en compagnie de M. et de Mme Daumas, puis il entama ce genre de travail, auquel rien ne l'avait préparé dans ses études antérieures. Les tranchées creusées précédemment n'avaient point permis de déterminer avec un degré d'exactitude suffisant la nature et le plan de la bâtisse, et, menées un peu rapidement, leurs auteurs s'étaient déclarés impuissants à sauver les nombreuses décorations à la détrempe qu'ils avaient rappelées au jour. Jean Maspero, procédant sans guide avec une prudence et une méthode remarquables, vida dans le *kom* du nord toute une série de salles peintes et de chapelles, où les graffites tracés sur les murs à la pointe lui enseignèrent à reconnaître un couvent d'Apa Apollô célèbre aux premiers siècles du Christianisme triomphant et de la conquête musulmane. Le *kom* du sud, exploité sans pitié par les chercheurs de *sébakh*, était fort pauvre par endroits et contenait les ruines d'un couvent de femmes, que les inscriptions paraissent désigner sous le vocable d'Âma Rachel. En moins de trois mois et demi, du milieu de janvier au milieu d'avril, François Daumas et Jean Maspero réunirent un butin considérable. Daumas photographia les tableaux à mesure qu'ils sortaient de terre et reproduisit en couleurs, à l'aquarelle, les sujets les plus importants, en vue d'une publication qu'il croyait prochaine. Jean Maspero copia les inscriptions monumentales, les graffites, et, poussant des sondages aux alentours des buttes maîtresses, recueillit à la centaine des lambeaux d'étoffes brodées, des lampes, des bouchons d'amphores portant inscriptions, des débris de papyrus, des ostraca grecs et coptes, des provisions desséchées de poissons et de fruits, des restes de vêtements monacaux et de mobilier conventuel, le pêle-mêle d'objets sans valeur pour l'amateur qui fournissent au savant le moyen de reconstituer la physionomie de ce qu'était, au

viiie siècle après J.-C., un grand monastère égyptien. De retour au Caire dans la seconde quinzaine d'avril, Jean Maspero songeait à amorcer la publication de ces découvertes, tandis que le souvenir en était frais devant ses yeux et lui suggérait intacts les renseignements qui pouvaient manquer à son journal, si consciencieusement qu'il l'eût tenu; mais, apprenant qu'il devrait attendre l'apparition des volumes que préparaient, pour exposer les résultats de leurs fouilles, MM. Clédat et Chassinat, il abandonna son dessein. Je n'ai pas eu entre les mains ses notes ainsi que les relevés de Daumas et je suppose qu'ils sont encore à l'Institut du Caire. Il ne subsisterait aujourd'hui d'autre document relatif à leur mission que cinq ou six lignes de M. Lacau dans un rapport à l'Institut de France⁽¹⁾, si Jean Maspero n'avait pris la peine d'en adresser le récit sommaire à l'Académie des Inscriptions. Les clichés insérés dans cet article et dans le *Guide du Visiteur au Musée du Caire* prouvent l'importance de la découverte pour l'histoire de l'art provincial byzantin⁽²⁾: les visiteurs du Louvre seront à même de l'apprécier par leurs propres yeux, lorsqu'y seront exposées les grandes peintures qui composèrent la part de la France dans le produit des fouilles de Jean Maspero.

Lorsque celui-ci quitta l'Égypte au mois de juillet 1913, il n'avait pas terminé la rédaction de son troisième volume; néanmoins diverses raisons d'intérêt privé le décidèrent à ne pas demander l'autorisation de séjourner une année de plus à l'Institut français d'archéologie. Ce dernier hiver de son existence qu'il passa tranquillement à Paris fut des mieux remplis. Il avait publié, en 1912, la thèse qu'il avait élaborée longuement pour obtenir le diplôme de l'École des Hautes Études, sur *l'Organisation militaire de l'Égypte byzantine*, et ce livre, augmentant l'idée favorable qu'avaient donnée de lui ses premiers travaux, un de ses anciens professeurs à Louis-le-Grand, M. Glotz, s'était empressé de l'attacher au secrétariat de la rédaction de la *Revue des Études grecques*. En même temps, la bienveillance de M. Georges Bénédite, le conservateur des Musées nationaux, le chargeait de rédiger le Catalogue des antiquités byzantines appartenant au Louvre, et il acceptait cette mission avec d'autant plus de plaisir qu'il y voyait l'occasion de combattre quelques-unes des théories émises par Strzygowski sur l'art byzantin et de les remplacer par des idées différentes. L'hiver s'écoula vite au milieu de ces occupations si conformes à ses goûts et à son tempérament; l'obligation d'en finir avec les papyrus byzantins du Caire put seule l'en arracher. Il avait reçu à Paris

(1) PIERRE LACAU, *Note sur les travaux de l'Institut français d'archéologie du Caire*, dans les *Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1913, p. 522.

(2) JEAN MASPERO, *Rapport sur les fouilles entreprises à Baouît*, dans les *Comptes rendus*, 1913, p. 289-301; GASTON MASPERO, *Guide du Visiteur*, 4e édition, 1915, p. 247-249, 258-260.

la première épreuve des textes dont il comptait former la première livraison du troisième volume, mais il souhaitait, selon son habitude, les collationner sur les pièces originales avant d'en donner le bon à mettre en pages et le bon à tirer; restait enfin à copier les derniers documents provenant de Kom-Ichgaou, et à en constituer la matière d'un dernier fascicule afin d'achever sa part du Catalogue. A la date du 8 novembre 1913, le Comité d'Égyptologie lui avait accordé une indemnité montant à trois mois de solde, soit en gros 2400 francs, pour couvrir les frais du voyage d'Égypte : il obtint aisément les congés nécessaires au Louvre, et arrivant au Caire le 1er mai, il s'attela à la besogne dès le lendemain. La vérification des portions déjà livrées à l'imprimeur et le déchiffrement des textes nouveaux occupèrent les heures officielles d'ouverture au Musée, et la rédaction du commentaire, entrecoupée de longues visites au bazar ou de causeries sur la musique et sur la peinture byzantine avec le docteur Bay, remplit paisiblement le reste du temps : ce furent les derniers jours de paix sereine avant la tourmente. Les trois mois accomplis, non seulement la collection de Kom-Ichgaou était épuisée, mais il s'était engagé à publier en appendice les quelques fragments de papyrus arabes qui avaient été recueillis avec elle pendant les fouilles : il quitta donc le Caire, emportant avec lui son troisième volume en manuscrit, sauf les *Index*, qu'il se réservait d'établir au fur et à mesure de l'impression, et il s'embarqua à Alexandrie sur l'*Ernest-Simons*, le samedi 1er août, à une heure de l'après-midi, en pleine paix. Il n'était pas en mer depuis trois jours, lorsqu'un radiotélégramme tombant sur le paquebot, apprit à l'équipage que la guerre était imminente, et que, pour éviter les navires allemands qui croisaient au voisinage du détroit de Messine, il devait piquer droit sur Malte, au lieu de suivre la route habituelle. La traversée fut anxieuse, et il s'en fallut de quelques heures que le bateau des Messageries ne se heurtât au *Gaben* et au *Breslau*, dans leur raid audacieux sur Bône et sur Philippeville : la sécurité ne revint qu'environ vingt milles avant l'entrée à Malte, par la rencontre de deux croiseurs anglais, dont l'un convoya le paquebot jusque par le travers extérieur de la Sardaigne. Les dernières heures du trajet se traînèrent sans incident mais au milieu de l'anxiété la plus vive. Déclaration de guerre du 3 août, invasion criminelle de la Belgique par les Allemands, entrée en lice de l'Angleterre, incertitude du rôle que l'Italie allait jouer, depuis le départ d'Alexandrie, le capitaine était tenu au courant des événements par la télégraphie sans fil, et souvent même il avait reçu par cette voie des communications qui ne lui étaient pas destinées. C'est ainsi qu'il fut surpris un jour par un déluge de mots appartenant à une langue qu'il ignorait, et que l'opérateur

transcrivit fidèlement sans les comprendre. Jean Maspero y reconnut aussitôt de l'allemand et perdit plusieurs heures à en donner la traduction. C'était un discours prononcé à Kiel le 3 août par l'empereur Guillaume, et l'incohérence saccadée l'en frappa autant que l'enflure soutenue,

verbosa et grandis epistula venit

A Capreis:

il serait peut-être curieux de retrouver la mise en clair de ce message, car, d'après ce que mon fils me dit peu de jours plus tard, il présentait d'assez fortes différences avec le texte imprimé dans les journaux français.

Lorsque, débarquant à Marseille le jeudi 6 août, à l'aube, avec un retard de deux jours, Jean Maspero et sa mère voulurent regagner Paris, ils rencontrèrent de grandes difficultés. On était en pleine mobilisation et presque tous les trains étaient attribués aux réservistes qui regagnaient leur corps : grâce à la complaisance d'un employé de la gare, ils finirent par s'assurer deux places dans l'un d'eux qui partait vers neuf heures du matin, et qui n'avait chance de parvenir à Paris que le dimanche 9 à la même heure ou à peu près; mais il était inutile de songer à prendre avec soi le gros bagage ramené d'Égypte et qui renfermait, entre autres choses, toutes les copies de papyrus arabes et byzantins. A la hâte, on ouvrit les malles en pleine rue, non loin de la gare; Jean Maspero fit un paquet des papiers et de quelques objets indispensables, puis confia le reste à l'Agence Duchemin, qui se chargea de l'expédier à destination, dès que cela serait possible, et qui réussit en effet à le faire une vingtaine de jours plus tard. L'on partit enfin dans un wagon de troisième classe, rempli à suffoquer par les chaleurs torrides de cet août anxieux, n'ayant rien mangé depuis cinq heures du matin, si bien que Mme Maspero se serait trouvée mal d'inanition si quelques réservistes compatissants ne lui avaient donné un peu de pain et de charcuterie. On stoppait à chaque instant pour céder la voie à des convois de matériel, puis on demeura près de trois heures en gare de Tarascon, et je ne sais ce qu'il en serait advenu de Mme Maspero si un ingénieur de la Compagnie ne lui avait indiqué au dernier moment un train plus rapide. Grâce à lui, le voyage si péniblement commencé s'acheva dans des conditions meilleures : à 10 heures du matin, le samedi, on était en gare de Lyon, mais les deux journées qui suivirent ne furent qu'une course incessante. Jean Maspero, en quittant le 101e régiment, après sa dernière période d'instruction, avait été transféré au 231e en dépôt à Melun, et il devait se présenter dans cette ville le dixième jour de la mobilisation. Il réussit pourtant à se procurer les quelques objets d'approvisionnement et d'équipement nécessaires pour adoucir au début les duretés de la vie militaire, et le 10 au soir il avait

rallié son poste. Il n'y demeura pas longtemps. Le 31e de ligne, dont le 231e formait la réserve, avait été fortement éprouvé près de Longuyon, et, dès le 18 août, on demanda des volontaires pour en combler les vides. Jean Maspero fut des premiers à s'offrir, avec quelques camarades du 101e que le progrès des années avait repoussés comme lui dans le 231e, Sautter, le fils d'un des pasteurs de Paris, Bon, Ferrand, David Boudet. Il allait être accepté, quand un lieutenant de sa compagnie le prévint que son père venait de tomber gravement malade et que, s'il le désirait, le commandant du dépôt était disposé à lui rendre momentanément sa parole et à lui accorder une permission de deux jours pour retourner à Paris auprès de sa mère : il avait une heure de temps afin de réfléchir et de prendre une décision. Il n'en attendit pas la fin : au bout de dix minutes il répondit qu'entre ses affections ou ses peines privées et l'intérêt du pays l'hésitation n'était pas possible, qu'il maintenait son offre et qu'il désirait partir pour le front de bataille. Le mardi 25 août, à midi, le détachement du 231e destiné à compléter le 31e quittait Melun, fleurs aux capotes, fleurs aux képis, fleurs aux canons de fusil, parmi les acclamations de la foule.

Si l'on désire savoir ce qu'il devint pendant le mois qui suivit, je ne puis mieux faire que reproduire ici le journal de route qu'il tint hâtivement. Ce n'est pas l'œuvre d'un homme bien placé pour dominer la situation et pour saisir l'ensemble des événements : c'est celle d'un simple soldat perdu dans la masse, qui, après avoir fait des manœuvres factices en temps de paix, se trouve jeté dans une guerre dont il n'aperçoit que le détail intime et, disait-il, « c'est sans doute là ce qui m'étonne le plus ainsi qu'à Waterloo Fabrice del Dongo, » dans *la Chartreuse de Parme* ». Il exécuta la retraite de Champagne sans savoir où elle le menait, participa à la bataille de la Marne sur l'extrême droite du général Sarrail, poursuivit vivement les Allemands en retraite, et n'apprit qu'après coup la victoire qu'il avait contribué à remporter. Il constata le désordre qui préside toujours aux menus mouvements d'une armée qui doit se constituer tout en combattant sous la pression d'un ennemi longuement préparé, mais ce qu'il ne raconte pas dans ces notes et ce qu'affirment tous ceux de ses camarades qui lui ont survécu, c'est la vigueur et la sérénité qu'il opposa à toutes les épreuves, l'ascendant qu'il prit en deux ou trois jours sur l'escouade qu'il commandait à titre de caporal, la bravoure toujours gaie qu'il déploya dans les moindres circonstances; les témoignages sont unanimes sur tous ces points.

26 août, mercredi. — Arrivé à Dombasle en Argonne (une carte postale, vue de la gare). — Combat à Étain. Le bruit court que le corps allemand de Strasbourg [est] anéanti par notre artillerie. — Ce matin, quelques coups de canon dans la direction de Verdun. — Un

lieutenant de chasseurs du 26e, dans la gare de Dombasle, blessé d'une balle à la tête. De sa compagnie à 260 hommes il en est resté 27. On a fait donner à la baïonnette un bataillon contre deux régiments cachés dans un bois. Cet ordre a abouti à la presque destruction du bataillon. Et Drouet⁽¹⁾, en était-il? — Des voitures passent chargées d'émigrants fuyants : Étain brûlée. — Cantonnement à Avocourt, après marche doublée par des contre-ordres. Arrivée en nuit, à 8 heures; cantonnement mal préparé. L'impression est malheureuse.

27 août, jeudi. — Cantonnement à Apremont, après la pluie. Rencontre du 31e.

28 août, vendredi. — Départ, position de combat vers Montfaucon. Canon. Rien vu. Retour pour cantonner à Charpentry, où l'on arrive à 8 heures et demie, encore dans la nuit. Distributions non prêtes, désordre. Cantonnement dans l'église, un [homme] sur l'autel.

29 août, samedi. — Réveil à 3 heures et l'on ne part pas. Le bruit court que 4000 Allemands ont passé la Meuse à quelques kilomètres : l'artillerie les aurait laissé passer et aurait ensuite coupé le pont de quatre coups de canon. — Hier 28, formation des escouades. J'ai la neuvième, [dans] la neuvième compagnie du 31e. Il restait en tout cinq hommes de l'active sur la totalité de l'escouade. Le 31e a été décimé dans une charge de 1200 mètres à Longuyon. Le général B..... destitué pour son incapacité. — Marche écrasante sous le soleil et dans les interminables côtes de l'Argonne. On marche entre des files de soldats tombés de coups de sang.

30 août, dimanche. — Seconde marche identique sur Montfaucon et retour aux positions quittées la veille. — On nous dit que nous formons la réserve des avant-postes, mais c'est inexact, et le soir nous sommes attaqués par un peu d'artillerie et les mitrailleuses. Je reçois une balle qui ne pénètre pas et va frapper Mary, le premier de mon escouade, en ricochet, à la cuisse. — Bivouac, ou plutôt couchage en plein champ, nuit gelée. Depuis deux jours on ne mange rien.

31 août, lundi. — Dès 4 heures, attaque de la division allemande qui a passé la Meuse⁽²⁾. — De 4 heures à 11 heures, obus et mitrailleuses autour de Fossé. — Mort du lieutenant Renauld, à quelques mètres en avant de moi. Plus d'officiers à la compagnie.

1er septembre, mardi. — Deuxième nuit de bivouac, juste en face des batteries allemandes. Canonade jusqu'au milieu de la nuit. A 2 heures du matin, départ sans bruit, mais la batterie allemande a été réduite au silence; les Allemands sont en retraite. — Départ. Cantonnement à Baulny.

2 septembre, mercredi. — Réveil à 4 heures, après enfin une nuit de repos. — Positions prises dans le bois de Baulny. Les shrapnells continuent à tomber sans grand dommage. — Jolie journée dans le bois. On oublie presque. Pourtant, parfois, on regarde les heures pour savoir quand la journée sera finie. Bataille. L'ennemi réellement repoussé. — Nuit passée à geler dans le fossé-tranchée du bois de Baulny.

3 septembre, jeudi. — Combat le matin dans le même bois. On tire : sur qui? Brusquement, nouvelle retraite : pourquoi? La troisième et [la] quatrième section doivent se retirer « dans la direction du Soleil ». Erreur dans le bois, balayé par les obus. Nous retournons à

⁽¹⁾ C'était le nom d'un de ses anciens camarades de régiment qu'il avait connu au cours de ses vingt-huit jours, deux ans auparavant.

⁽²⁾ Par inadvertance Jean Maspero avait écrit le Rhin.

Apremont évacué. Un peloton de uhlans à 200 mètres. Retour à Baulny. Là, nouvelles du régiment : après, quelques heures de marche égarée en pays occupé. Marche épuisante jusqu'à Clermont-en-Argonne. J'arrive, grâce à Bon, sur un canon d'artillerie. — Cantonnement à Clermont.

4 septembre, vendredi. — Départ à 3 heures et demie. Marche courte jusqu'à Waly, où cantonnement.

5 septembre, samedi. — Départ à 3 heures et demie. Marche fatigante jusqu'à Louppy-le-Château, où cantonnement l'après-midi. Quelques heures de repos. — Départ le soir commencé. Mais on reste.

6 septembre, dimanche. — Départ à 3 heures. On traverse Triancourt vide, Laheycourt vide. Combat après Villers-sous-le-Vent. Tout le matin nous avançons, fuite des Allemands. J'en abats deux. La jumelle et le bidon de l'officier allemand⁽¹⁾. Brusquement ordre anonyme de se replier. Puis vague retour. Enfin on se replie sur le village. La pièce de vin abandonnée dans une cave. — Chatelain blessé⁽²⁾.

7 septembre, lundi. — Bivouac dans un bois. Le matin, pendant quatre heures, l'artillerie nous bombarde de percutants à quelques mètres. — Le soir, même chose moins violente. Une troupe allemande traversant un champ de betteraves à 800 mètres est canardée. Au soir nouvel ordre de se replier, puis ordre de revenir. Trop tard. — Le soir, je fais partie de la garde du colonel. Ignore où est ma compagnie.

8 septembre, mardi. — Dans la nuit du 7 au 8, je cherche de l'eau en pays non reconnu. Prairie sous la lune entre deux bois. Ruissseau plus une sorte de source creusée par l'éclatement d'un obus. — A 5 heures, le combat d'artillerie reprend. On parle du 15e corps qui doit venir nous soutenir. Mais où est-il ? Les Allemands nous ont tournés en fer à cheval et la position devient critique. J'écris ceci à 6 heures et demie, les obus éclatent sur la route et on ne sait rien. — Longue attente. Notre sentinelle frappée à quelques mètres d'un shrapnell; Sautter et moi la pansons. Sautter découvre deux brancardiers, les autres sont cachés sous un pont et refusent de sortir. Le blessé a été touché à la hanche et traversé, il est perdu. Son sac et ses cartouchières me refont mon équipement égaré ou brisé. — Le soir, retour à la tranchée abandonnée le 7, et qui avait été réoccupée par le 31e et le 131e dès la veille. Tir fauchant d'une batterie en face de nous à 900 mètres. Les obus éclatent juste sur nos têtes au ras de la tranchée. Trois morts seulement et six blessés, mais l'effet est assez effrayant.

9 septembre, mercredi. — Nuit et journée passées dans la tranchée encore. C'est la quatrième journée de la bataille. Le 15e corps est bien arrivé. L'avance allemande semble arrêtée. — Suite d'obus allemands. Vers 11 heures, l'artillerie française tire sur nous une dizaine d'obus percutants. Panique entre les deux artilleries. Un gros caporal, caché sous un buisson, baise une vierge de Lourdes tirée de sa poche. Entre lui et moi éclate un obus. Fumée grise et assourdissante. Notre voisin commun, atteint à la tête, nous supplie de ne pas l'abandonner.

⁽¹⁾ Il s'agit d'un officier allemand appartenant à un régiment de la garde prussienne. Il avait été tué d'une balle au front, mais il tenait encore sa jumelle à la main et son bidon était encore plein d'eau-de-vie : Jean Maspero s'en servit pour se désaltérer.

⁽²⁾ C'est le fils du membre de l'Institut, lieutenant de réserve au 31e. Il commandait la compagnie ce jour-là.

— Le reste du jour relativement calme. — Nuit toujours dans la tranchée, mais il pleut; on se réveille dans un lac. — Devant nous, un cheval (†) mort nous empeste. Cette tranchée funèbre me rappelle brusquement les vers de Baudelaire :

Nous aurons des lits pleins d'odeurs légères,
Des divans profonds comme des tombeaux!

10 septembre, jeudi. — Peu de chose le matin de ce cinquième jour. Pluie.

11 septembre, vendredi. — Id. canonnade, sixième jour. Pluie.

12 septembre, samedi. — Septième jour. Construction d'une cabane dans le fossé. L'ennemi se retire. Nous l'avons contenu au centre. A droite, le 6e corps a avancé hier de quinze kilomètres; à gauche, le 5e a aussi avancé. Le plan est d'encercler les 70,000 allemands qui sont devant nous. — Le soir, on sort à quelques kilomètres. Bivouac dans un bois, sous une rafale de pluie et de vent. Sautter, moi et un sergent, assis sous un petit abri creusé en terre et couvert de feuilles, avec la bâche verte rapportée avant-hier par Sautter. Je compte les heures sous l'eau.

13 septembre, dimanche. — Poursuite des Allemands. On repasse sur le champ de bataille de Villers-au-Vent, là où est tombé Chatelain. Nous reconnaissons les corps verdis des morts qu'on a laissés sur place. Puis, tout le long de la route, cadavres d'hommes et surtout de chevaux. Énormes quantités de fusils, casques, deux paires d'artillerie avec beaucoup d'obus non utilisés, abandonnés par les Allemands. Impression de déroute. — Cantonnement à Belval.

14 septembre, lundi. — Pointe en Marne, puis retour en Meuse à travers les villages systématiquement brûlés par l'ennemi. Dans la plupart il ne reste pas une maison. D'autres seulement pillés; armoires défoncées, tout jeté sur le plancher. Partout on apprend que les Allemands sont partis moins de vingt-quatre heures auparavant. Cantonnement à Froidos.

15 septembre, mardi. — Contremarches inutiles vers Clermont. Puis retour dans un bois près de Montfaucon. Cantonnement dans une ferme, où on arrive la nuit en silence, sous le canon, avec trois villages en feu à l'horizon. Les Allemands se sont enfin arrêtés. La nuit, je dois, avec ma neuvième escouade, chercher les distributions de la neuvième compagnie. Les voitures se sont arrêtées sur la route, à deux kilomètres qu'il faut faire dans le noir, à travers champs labourés et récoltes non fauchées, sous une pluie battante.

16 septembre, mercredi. — Dès le matin, attaque de Montfaucon. De nouveau, position à la lisière d'un bois, où nous passons la journée. Bon, Sautter, Ferrand et moi, nous nous construisons notre tranchée. Les Allemands sont en face, dans un autre bois sur la crête opposée du vallon; on les voit à 6 ou 800 mètres. Ils mitraillent à notre droite. Ici nous n'avons que quelques shrapnells (j'en ramasse un morceau) qui visent en réalité l'artillerie placée derrière nous. — Bivouac par une nuit sans pluie, enfin, sur place.

17 septembre, jeudi. — Pluie. Mêmes incidents. Pluie de shrapnells qui provoque une nouvelle panique. Ordre d'évacuer les tranchées, retraite sous bois. Arrivés à la route, ordre de revenir aux tranchées. — Le soir, construction d'un abri avec bâche et la tente allemande de Sautter. A peine installés, vers 8 heures, ordre de départ. On part dans la nuit, en file indienne, sans lune, sous le bois, chacun accroché à celui qui précède. Rafale extraordinaire de vent et de pluie. Les sentiers en pente sont des glissières. Sur la route, pluie et grêle.

Le vent est si violent qu'il arrête presque la marche. On va cantonner à Avaucourt, à six kilomètres. — Arrivée vers 11 heures. Distributions qui durent jusqu'à une heure et demie. Et départ à 2 heures du matin pour retourner à l'attaque de Montfaucon. Les routes sont de véritables fleuves où l'on enfonce parfois jusqu'au genou.

18 septembre, vendredi. — Revenus, nous servons à garder l'artillerie en arrière. Quelques obus seulement. Arrivée de Duclou et du reste du dépôt de Melun, qui avait été transféré à Alby. Par eux nous apprenons combien l'invasion allemande a été proche de Paris. Le soir, à la nuit, nouvelle marche sous bois, où l'on s'égare. Halte au bord d'une route, à bout de souffle, et nouvelle nuit sous la pluie; tout le monde malade.

19 septembre, samedi. — Au petit jour, reprise de la traversée du bois. Parti en patrouille en avant, je rencontre le 55e, à l'accent marseillais. Là, halte et feu gigantesque où nous nous séchons à peu près. Puis départ et arrivée pour une nouvelle lisière de bois, où nous creusons des tranchées, à trois kilomètres de Montfaucon. Sautter, un instant disparu, revient, mais Bon s'est fait évacuer. Nuit sous la tente-abri, sans pluie. Mais les chaussures ne sont pas sèches, et, les pieds gelés, je ne peux encore dormir. Le lieutenant Blanc déclare que nous sommes ici pour huit jours.

20 septembre, dimanche. — Pluie de nouveau. On attend des outils de parc pour nous retrancher contre l'artillerie. Joli paysage dans les bois. Enfin, commencement des tranchées creusées à 1 m. 50 cent. de profondeur, très étroites, avec une banquette. Je vais chercher, là où était hier le 55e, d'énormes rondins de bois pour la toiture. On les place en quadrillage, puis des fascines, enfin 0 m. 50 cent. de terre environ. Le tout sera suffisant contre l'artillerie même. À côté, le lieutenant et les sergents se sont bâti une maison en moellons. Pour la première fois nous aurons un abri contre la pluie. Mais, à peine achevé, vers 6 heures et demie, on vient nous prévenir qu'il faut partir, la huitième compagnie devant nous remplacer et s'en aller elle-même à 3 heures du matin. Nous, nous irons dehors attendre 2 heures du matin, puis départ pour un cantonnement. — Par les chemins-fondrières, nous revenons à l'emplacement occupé le 18 septembre. Il pleut à verse. De nouveau, distributions au même emplacement que le 15. Quand nous revenons, les quelques abris construits là par je ne sais qui sont occupés, et il faut attendre 2 heures du matin sous la pluie, assis sur son sac. Chalumeau et sa lampe électrique.

21 septembre, lundi. — À 2 heures et demie, départ; on traverse le bois. Au petit jour, arrivée à Cheppy, où nous devons, a dit le major, nous reposer deux ou trois jours. Or le village est canonné par les Allemands depuis quatre jours, disent les habitants. Il est vrai qu'il est dans un bas-fond qui représente un angle mort pour leurs batteries mal placées. Ils arrivent à faire sauter trois ou quatre maisons. Cuisine dans une cour de ferme, sous une rage continue et inutile de percutants et de shrapnells. — Le soir, on vient chercher la troisième section pour soutenir une batterie à un kilomètre de là. Arrivée à la nuit. Je pars en petit poste au fond d'un vallon, à l'angle d'un boqueteau qui se remplit d'un brouillard où l'on gèle. Retour au matin.

22 septembre, mardi. — Fièvre; visite; un jour exemption de service. Je pourrai enfin rester tranquille, mais à midi on emmène tout le monde hors du village et l'on ne reviendra peut-être pas. Pourtant retour au soir et première nuit de sommeil dans la paille. A minuit juste, une fusillade sonne le réveil. C'est une attaque de nuit allemande.

Ici s'arrête ce journal écrit au crayon, sauf les deux dernières pages qui sont à l'encre. Une grande tache d'eau mêlée d'un peu de sang recouvre le haut des feuillets; l'écriture est ferme, moulée soigneusement, et dans sa sécheresse précise, parfois ironique, ce document reflète exactement l'état d'esprit de tous ces gens qui, prédisposés par nature à jouir de la paix, se trouvaient jetés sans préparation dans une guerre préméditée de longue date par l'ennemi et puisaient dans leur intrépidité réfléchie la force de le refouler puis de le contenir. Sur ce même carnet où Jean Maspero notait son itinéraire, on rencontre des croquis de soldats saisis dans des postures diverses, les listes des hommes composant l'escouade, les adresses parisiennes de quelques amis particuliers, une pièce de vers raturée et corrigée en plus d'un endroit, la *Préface* d'un recueil qu'il espérait pouvoir publier prochainement de ses premières poésies :

Quelques pages, ... une heure à lire ou deux; l'espace
Entre deux chiffres noirs sur le blanc du cadran;
Le temps qu'il faut peut-être au nuage qui passe
Pour traverser le ciel et se perdre au couchant.
Peu de chose : un peu d'encre, une page jaunie;
Celui qui la lirait aurait connu ma vie.
Elle est là tout entière et rien n'en est caché,
Elle a passé dans l'ombre, en songe, en apparences,
En attente, en désirs inertes, en silences...
Je n'ai pas regardé le monde où j'ai marché.
Pour en atteindre un autre une vie est trop brève.
Mon but fut le néant, mon action un rêve,
Et rien ne m'a déçu, car je n'ai rien cherché.

J'ai sous les yeux la correspondance qu'il avait adressée à sa mère : toutes les lettres sont numérotées, étiquetées, avec la date de réception, et c'est aujourd'hui la meilleure part de ce qui reste de lui pour cette époque. Elles ne contiennent en général que quelques mots tracés au crayon hâtivement : « Je suis arrivé à Melun », « Je me porte bien », « Je pars pour Troyes », « Je pars pour Toul », non « c'est pour le camp de Mailly », enfin la lettre du 27 août nous laisse entendre qu'il est parti, sans le dire expressément, et désormais il ne serait plus pour les siens qu'un nom dans la 3¹^e compagnie, 4e section, 231e régiment d'infanterie, flottant vaguement quelque part dans le nord, si une carte postale illustrée ne nous apprenait qu'à la date du 1er septembre il était dans la Meuse, rue de la Gare, mais le nom du village, que nous sûmes plus tard être Avocourt, est effacé. Il s'inquiète des épreuves de son Catalogue byzantin qu'il n'a pas eu le temps de corriger avant de partir, et le 4 septembre, il espère que

l'Imprimerie du Caire attendra la fin de la guerre, sinon M. Haussoullier voudra bien se charger de la revision. Tous ces billets arrivent en retard, par paquets, ceux du 14 septembre le 18, puis le silence se fait pendant dix jours, et le 28 une carte écrite à Dijon, le 25, à la gare, raconte en six lignes qu'il a dû être « renvoyé momentanément, ayant été légèrement atteint le 23 » mais que sa blessure est sans importance. Enfin, le 29 une longue lettre, arrivant d'Aix-les-Bains, rassura complètement les siens.

« La blessure que j'ai reçue, y écrivait-il, est, comme me l'a dit le premier major qui l'a vue, miraculeuse. Une balle de shrapnell m'a traversé la cuisse droite en plein et en oblique, sans rencontrer ni l'os ni l'artère. Il n'y a qu'à attendre que cela se referme. On dit que ces balles rondes en plomb n'ont pas de force de pénétration : la mienne a trouvé encore le moyen d'égratigner le genou gauche après avoir traversé la cuisse droite.

« Je l'ai reçue le 23, à Cheppy, près de Montfaucon en Argonne. Nous avons été attaqués dans la nuit du 22 au 23, la première, depuis quinze jours, où nous avions un toit. Les petits postes se sont laissés surprendre, et la fusillade dans les rues nous a réveillés. Je n'ai jamais vu quelque chose de plus épouvantable. Personne ne savait où étaient les Allemands, et on n'a jamais deviné s'ils étaient réellement entrés dans les rues, ou s'ils tiraient du dehors. . . . Les coups tirés dans les rues l'étaient au hasard. Un instant je suis arrivé à l'extrémité de la grand-rue, cherchant ma compagnie; j'ai deviné à cinq ou six mètres un groupe confus, où on criait Halte! et Marche! J'ai cru reconnaître une voix, quand j'ai vu, juste sur un coin de ciel, la pointe d'un casque. Il était temps de s'arrêter. D'ailleurs eux-mêmes [ces Allemands] paraissaient désarmés et craignaient un piège, car ils n'avançaient ni ne tiraient plus. Si nous avions tenu dans le village, il en serait revenu bien peu de ces assaillants peu audacieux. Mais il n'y a plus d'officier. Tout le monde était parti au hasard. J'ai fini par rencontrer vers une heure l'unique lieutenant de ma compagnie, Blanc, qui tâchait d'arrêter quelques hommes. Il était malade et je l'ai presque porté pendant trois heures errés dans la nuit. Nous sommes revenus au village complètement désert, les Allemands n'osant toujours pas s'y installer; mais la position était perdue. Au petit jour, quelques bribes du bataillon se sont postées à 500 mètres du village, sur une crête. . . . Nous étions avant la crête, pour voir l'ennemi, mais nous ne pouvions pas tirer sur lui, puisque nous étions couchés dans l'herbe, la tête vers le fond du vallon. . . . Heureusement leur tir d'infanterie est nul et leur artillerie vise mal, ce qui fait que nous avons pu les arrêter là de cinq heures du matin à midi. Vers 11 heures et demie a passé sur nous un aéroplane prussien qui a jeté quelques fusées blanches au-dessus de notre ligne, pour signaler notre position à l'artillerie. Un quart d'heure après c'était la fin.

« Beaucoup se sont sauvés et sont morts de s'être sauvés. Nous sommes restés à quatre ou cinq, pendant que le lieutenant avait totalement disparu⁽¹⁾. C'est vers midi que j'ai reçu ma balle. Tout le monde passait sans s'inquiéter de ceux qui demeuraient. Je ne sais comment j'ai

(1) Il n'a point reparu depuis ni en France, ni en Allemagne : on suppose qu'il a dû mourir dans quelque coin et que son corps n'a pas été retrouvé.

pu arriver à une ferme, deux kilomètres plus loin, en rampant dans les sillons pendant que les obus continuaient à balayer le vallon où il ne restait pourtant que des blessés. A la ferme, j'ai trouvé un aide-major très occupé qui m'a dit : « Je ne m'attarde pas une seconde de plus ici, tâchez de vous défiler par les bois ». Des hussards que j'ai aperçus m'ont heureusement montré le chemin, et c'est après neuf kilomètres que j'ai rencontré deux soldats qui m'ont emporté jusqu'à un poste de brancardiers. Maintenant tout est tranquille. L'avance allemande s'est bornée à deux kilomètres. Quant à ma blessure, je puis dire qu'elle m'a sauvé. Encore quelques jours de cette vie et je restais dans un fossé. Depuis quinze jours pluie sans arrêt, nuits employées à geler dans l'eau, dans les bois, au fond des tranchées devenues des lacs. Je ne pouvais plus remuer les épaules fourbues de rhumatismes, et le 22 on m'avait proposé pour être évacué. »

Il ne racontait pas que la perte de sang et la fatigue de cette longue route, seul à travers les bois, l'avaient tellement épuisé que peu avant de rencontrer les deux camarades charitables il était tombé au bord de la route sans connaissance; revenu à lui après un laps de temps qui lui parut assez long, il n'avait pu se remettre en route qu'à force de volonté. A l'ambulance même, immobile et presque insensible, il avait vaguement entendu le major qui pratiquait sur lui le débridement de la plaie dire à son aide : « Encore un homme perdu ! pourtant la blessure n'est pas mortelle. Si le service était mieux fait en avant, on l'aurait pansé il y a longtemps et il en aurait été quitte pour huit ou dix jours de lit. » Les soins qu'il reçut à l'ambulance de l'Hôtel Mirabeau et surtout le repos le remirent sur pied rapidement. « Je suis, écrivait-il à sa mère⁽¹⁾, dans une petite chambre où deux lits seulement sont déposés. Tu ne peux savoir combien la vue de ces choses propres, d'une armoire à glace et d'un papier à fleurs rouges, est reposante. Cela n'a rien de la caserne ni de l'hôpital, et c'est une véritable chance pour moi que d'avoir été envoyé ici. . . . Une dame qui vient souvent m'a prêté ses livres et m'offre de faire des commissions. Je l'avoue que je n'ai pas résisté à la tentation de faire venir un sac de bonbons en chocolat : c'est ce que j'ai pu trouver de plus éloigné de la vie militaire. La seule chose bizarre, c'est que je me sens plus fatigué qu'auparavant. Mes deux pieds, à force d'avoir moisi dans l'eau, sont pris par les rhumatismes, et cela m'est plus désagréable que la blessure, qui continue à aller le mieux du monde. » L'aménité de son caractère, la douceur de son langage, l'expression de reconnaissance avec laquelle il accueillait la moindre attention, lui attirèrent immédiatement de nombreuses amitiés dans ce milieu où il était inconnu la veille. Non seulement le personnel de l'hôpital, le Dr Monard tout le premier, s'empessa autour de lui,

⁽¹⁾ Lettre du 28 septembre 1914.

mais des habitants de la ville se mirent à sa disposition, et il reçut de nombreuses visites lointaines, entre autres celle de son beau-frère Armand Duckert, pasteur à Genève, et celle d'un Maspero, probablement un parent éloigné, qui avait de la famille à Lugano. Un des principaux entrepreneurs d'Aix, M. Grosse, lui prêta la collection du journal *le Temps* pour les derniers jours et c'est ainsi qu'il apprit la destruction de plusieurs grandes villes d'art belges, le bombardement systématique des cathédrales de Soissons et de Reims, les commencements des batailles de l'Aisne et de l'Yser. Il avait déjà pu apprécier *de visu* dans l'Argonne la façon barbare dont l'armée envahissante entendait la conduite de la guerre, mais il l'avait expliquée par l'enseignement reçu de leurs théoriciens militaires, tant qu'il s'était agi uniquement de villages sans prétentions et réparables aisément : l'application de ces soi-disant lois aux œuvres les plus célèbres de la Belgique et de la France changea en une passion d'horreur ardente le sentiment d'étonnement et de dégoût qu'il avait ressenti pour elles. Les Allemands ne comprendront jamais jusqu'à quel point ils ont nui à leur cause et contribué à leur défaite finale par les actes de sauvagerie inutile qu'ils ont commis partout contre les personnes et contre les églises. Il avait jusqu'alors considéré comme trop noirs les récits que les hommes d'un certain âge lui faisaient des atrocités commises en 1870 par les Bavares, par les Prussiens ou par les Badois, et il en avait attribué l'exagération supposée à des rancunes nationales bien compréhensibles chez des vaincus. L'événement l'obligea à confesser qu'il n'y avait rien de trop dans leurs paroles, et que les fils ou les petits-fils des soldats de Moltke avaient trouvé le moyen de dépasser cent fois leurs pères. A partir de ce moment, il n'eut plus dans son esprit que deux préoccupations maitresses, celle de se rétablir promptement et, après avoir revu sa famille, de reprendre sa place au feu.

La convalescence marcha vite, et bientôt il fut en état de se trainer avec deux cannes, mais lorsqu'il sollicita un congé de convalescence pour Paris, il apprit qu'il ne l'obtiendrait qu'après avoir regagné au plus tôt le dépôt de son régiment, transféré momentanément à Albi. Ceux qui connaissent l'aspect de la ville et le caractère des habitants imagineront le sentiment de dépression qui le saisit, lorsqu'au sortir du milieu chaud d'Aix-les-Bains il tomba au milieu de cette population, qui, réservant toutes ses sympathies pour un régiment de recrutement local, le 15e, considérait le 31e comme un étranger et tolérait froidement sa présence. Sa blessure, mal guérie encore, lui permit d'éviter l'hôpital ou la caserne et il obtint de loger chez l'habitant, d'abord rue Dominique de Florence, au-dessus d'un petit café où il prenait ses repas, puis

40 rue des Carmélites où il s'ennuya prodigieusement. Les ressources intellectuelles de l'endroit étaient des plus bornées. « Jusqu'ici, écrivait-il le 20 octobre, j'ai trouvé de quoi lire, n'importe quoi, mais enfin quelque chose. Je vais sortir demain pour voir s'il n'y aurait pas une bibliothèque prêtant ses livres, mais cela me paraît peu vraisemblable »; il constata avec regret qu'il n'y en avait pas en effet. Et, avec cela l'affaire du congé de convalescence ne faisait aucun progrès. Malgré les circulaires ministérielles, les autorités militaires répugnaient à lui en accorder aucun : « Je ne connais, proclamait l'une d'elles, que deux endroits possibles pour un soldat, l'hôpital ou la caserne ». Il n'y avait pas dans ce propos de quoi relever le moral d'un homme qui souffrait encore d'une blessure. Heureusement sa mère, désespérant de le voir à Paris, s'était décidée à l'aller rejoindre en province, et sa visite raffermi les courages non seulement de Jean Maspero, mais de son ami Sautter qui avait reparu au dépôt. Pendant huit jours et plus, du 3 au 10 novembre, mère et fils se quittèrent le moins possible; ils se procurèrent l'illusion d'être encore dans une de ces excursions qu'ils avaient l'habitude de faire en revenant d'Égypte, visitant les monuments d'Albi et poussant leurs reconnaissances assez loin aux alentours. Quand elle fut partie, Jean, plein d'une ferveur nouvelle, recommença son éducation militaire. Les rudes fatigues que son grade de caporal lui avait imposées en août et septembre lui avaient fait regretter de ne pas accepter le poste de sergent qu'on lui offrait au début de la campagne : il demanda donc à être du peloton des élèves-officiers qu'on formait alors, et il en fut du 12 novembre au 9 décembre. Puisque la guerre menaçait de se prolonger au delà de ce qu'on attendait, il voulut se mettre en état de servir le pays plus utilement qu'il n'avait fait jusqu'alors. Des amis bien intentionnés lui remontrèrent que c'était là une ambition funeste : les Allemands repéraient les gradés avec soin, et tout officier d'infanterie était presque certainement condamné. Il n'écouta aucun conseil timoré, et il passa brillamment l'examen. Il écrivait donc le 9 décembre : « J'ai maintenant le brevet (de chef de section), mais la nomination ne se fait qu'en campagne. Du moins serai-je nommé très probablement sergent dans quelques jours. Tu sais comme j'y tenais; le commandant qui faisait passer l'examen est celui qui avait mon bataillon dans l'Argonne, il me connaissait donc. »

La nomination se fit attendre plus de six semaines. Dans l'intervalle il obtint enfin ce congé de convalescence après lequel il avait tant soupiré, et du 13 au 19 décembre les siens le revirent une dernière fois à Paris, plein de vigueur et d'espoir dans le succès final, animé d'une gaieté un peu mélancolique, avide de savoir ce qui s'était passé depuis le commencement de la guerre dans le monde

de la science et de la littérature. Il corrigea quelques épreuves demeurées en souffrance du troisième volume de ses *Papyrus byzantins*, annota au crayon les derniers feuillets de son manuscrit qui n'avaient pas été envoyés encore à l'impression; entre la musique et les causeries intimes le reste du temps s'écoula presque sans qu'on le sentit, et quand le samedi, au soir, l'heure du départ sonna, il partit laissant à tous l'impression de la jeunesse sûre d'elle-même. Le 11 janvier 1915 il reçut enfin son grade de sergent, mais avec changement de compagnie, placé désormais dans la 29e, puis dans la 7e, tandis que ses amis Bon et Sautter étaient incorporés ailleurs. Enfin le 5 février au matin il quitta le dépôt, et je ne puis désormais mieux faire que de donner ici les extraits des lettres qu'il écrivit à sa famille jusqu'au dernier jour.

6 février 1915. — Me voici arrivé à La Roche, où nous avons un long temps d'arrêt. Le but est Chaumont où nous serons demain; de là nul ne sait toujours si nous revenons en Argonne ou si cette fois c'est pour l'Alsace. Il fait un temps superbe, et je crois que les vrais froids sont finis.

7 février 1915. — J'arrive ce soir à Clermont-en-Argonne; nous revenons donc exactement où nous étions au début. Il pleut mais le temps n'est pas froid et tout s'annonce mieux que la première fois.

Aubreville, 12 février 1915. — Voici la seconde campagne sérieusement commencée, mais il y a une différence énorme à la faire comme sergent; d'autant plus, qu'étant chef de section, j'ai en somme le rôle et quelques avantages du lieutenant. J'ai retrouvé la gare d'Aubreville où j'ai été embarqué le 23 septembre; c'est un symbole un peu ironique, que de reprendre la guerre exactement au village où je l'ai laissée il y a quatre mois. Mais la nouvelle manière de se battre me paraît jusqu'ici très supérieure à celle que j'ai connue. A présent qu'il ne s'agit plus d'avancer à la baïonnette, on prend la peine de s'installer. Les villages ont rallié quelques habitants, on revoit quelques boutiques, il y a même un mess qui jusqu'ici a pu fonctionner et nous faire très agréablement déjeuner. Je ne connais à la septième compagnie qu'un sergent, mais il y a plusieurs camarades avec qui lier conversation, et je revois Bon et l'architecte Castelin presque quand je veux. Le travail n'a pas été dur cette semaine. Toujours des pérégrinations dans cette sinistre forêt de l'Argonne, qui est maintenant dévastée. La moitié des arbres sont fauchés par les obus et se terminent en paquet de filasse effilochée, les buissons sont incendiés, ce qui subsiste est coupé pour faire des abatis ou des cabanes. Il reste une espèce de duvet galeux sur les collines, et des marécages dans tous les creux. Hier j'ai commencé à faire tracer une route par ma section; d'autres en font autant, jusqu'à ce que les tronçons se rejoignent et permettent d'aller du quartier général aux premières tranchées. C'est une route en abatis de rondins, jetée sur les marais, avec un magnifique pont qui a reçu l'approbation motivée d'une section du génie, en visite chez moi. Pas d'incidents, sauf une aventure bizarre à Vauquois, le 10. Nous travaillons à faire sauter la forteresse allemande établie là : le 10 le tout devait être achevé. Les Allemands, prévenus, ont fait une contre-mine bâtive qui a bien arrêté notre ouvrage, mais qui a détruit une de

leurs tranchées à eux, sans doute avec force dégâts, car on a entendu des cris de leur côté. Il semble qu'on prépare une trouée Vauquois-Boureuilles, en négligeant Montfaucon. De grands renforts se joignent aux Garibaldiens : des coloniaux, bientôt des Anglais.

15 février 1915. — Voici plusieurs jours de passés qui n'ont rien eu d'agréable; travaux de nuit exclusivement, sous la pluie, dans les marais; je ne sais pas comment j'ai fait pour conduire et ramener ma section, mais enfin c'est fait. Le dernier de ces voyages a été exécuté hier, car nous quittons demain la région d'Aubreville pour aller sur Vauquois.

Ce dernier billet, tracé sur carte-lettre, arriva le 20 février à Paris, puis le silence se fit pendant quatre ou cinq jours, mais le bruit d'une catastrophe se répandit on ne sait comment dans l'entourage de la famille et, à des regards compatissants, à des gestes presque respectueux, à mille petits indices, celle-ci devina sans qu'on lui eût rien dit le malheur qui tombait sur elle; bientôt après les lettres arrivèrent qui ne laissèrent plus subsister aucun doute, s'il y en avait eu encore, lettre de Jean Sautter datée du 20, longue lettre du 23 par un sergent Cohen qui était à côté de lui quand il fut frappé, puis un paquet contenant ce qu'on avait ramassé sur le corps, lettres de la mère, carnets de notes, menus objets d'utilité journalière, porte-monnaie, le tout serré dans un mouchoir, pauvres reliques d'une courte vie employée tout entière au service de la science et du pays. Ainsi qu'il l'annonçait dans la dernière lettre qui nous soit parvenue de lui, sa compagnie avait été dirigée sur Vauquois. Le 31e régiment avait été désigné pour essayer d'enlever le mercredi 17 la forteresse que les Allemands avaient construite dans ce village. Les officiers des compagnies et les sergents avaient été rassemblés le mardi, et mis au courant du coup de main préparé; trois compagnies du deuxième bataillon, dont la septième, et une du troisième, furent choisies pour mener l'attaque, les autres demeurant à l'arrière, en réserve. Les compagnies d'assaut avaient une tâche très dure, car avant d'atteindre la ligne ennemie elles devaient escalader une pente assez abrupte sous le feu, et il était évident que les pertes seraient lourdes. Au sortir de cette réunion, en rejoignant le cantonnement, Jean Maspero, ayant rencontré Sautter qu'il n'avait pas vu depuis plusieurs jours, les deux amis se promenèrent, par une belle fin d'après-midi, dans la rue du village pleine de soldats. Ils causèrent un peu de tout et enfin de cette mort que Jean sentait venir certaine; mais c'était avec une vaillance et une sérénité d'esprit complètes qu'il l'attendait. Après le dîner, ils se revirent encore au mess des sous-officiers de la septième compagnie, et ils burent du champagne gaiement à la bonne chance les uns des autres, puis ils se dirent adieu dans une dernière poignée de main. Le départ pour le front même eut lieu à minuit, et une marche de dix kilomètres

à travers la forêt mena la troupe près des positions de combat assignées, la septième compagnie au pied même de Vauquois⁽¹⁾. Il y eut là une halte de quelques heures consacrée au repos avant l'action, mais Jean Maspero, ne pouvant dormir, écrivit quelques lettres d'adieu à des amis, puis il traça au crayon sur le dos d'une feuille de papier qui contenait déjà des renseignements d'ordre militaire, trois strophes inspirées bien certainement par sa conversation de l'après-midi :

Je suis seul sans doute à fuir le sommeil
Dans ce fossé morne où plus d'un est mort,
Où la nuit qui tombe en son rêve endort
Ceux qui ne mourront qu'au prochain soleil.
L'un malgré les pleurs, l'autre pour la joie,
Tous aiment leur vie et gardent l'espoir :
Ils dorment pourtant tandis que le soir
Prépare le sort que Dieu leur envoie.
Et moi qui longtemps ai voulu mourir,
Qui n'espérais plus mon bonheur du monde,
J'ai senti moi seul cette horreur profonde
Qui crisper nos corps quand ils vont finir.

Le matin du 17 février le vit à son poste d'attente dans la tranchée, en tête de sa section. Bien qu'il n'eût rejoint que depuis deux semaines à peine, il avait su conquérir en ce peu de temps la confiance ou l'affection de tous ses hommes, et sa vaillance leur avait souvent rendu aux heures pénibles l'énergie et la volonté nécessaires. Ce fut d'abord une canonnade violente coupée d'instant en instant par l'éclatement des mines, puis la *Marsillaise* trois fois répétée donna le signal de l'assaut. En ce moment, et avant même de sortir de la tranchée, Jean Maspero voyant que les hommes, sentant sur eux la mitraille, paraissaient hésiter légèrement, se retourna vers le sergent René Cohen, qui était à ses côtés, et lui dit : « C'est la plus belle mort qui vient à nous ». Comme il finissait de parler, il fut atteint d'une balle en plein visage et s'éroula foudroyé : la section, lancée en avant, passa près du corps, mais, dans le flux et le reflux du combat, personne ne s'occupa de ce qu'il devenait. Le lendemain seulement, vers midi, ses camarades le relevèrent. Le sergent Cohen recueillit pieusement tous les objets qu'il avait dans les poches et les envoya à la famille, puis on le déposa à la hâte avec trois sous-officiers,

⁽¹⁾ Lettre de Jean Sautter du 20 février.

dont le sergent Hanne, dans une fosse creusée presque au bas de la côte de Vauquois, près de la ferme de la Cigalerie, au milieu de tant de camarades tombés dans cette furieuse affaire⁽¹⁾. Une croix portant son nom et ceux des trois autres marqua le site, mais le feu de l'artillerie prussienne, incessant dans cet endroit, eut vite fait de la détruire, et rien ne marque plus aujourd'hui l'endroit précis où il repose. Il est là perdu dans la foule des braves qui ont donné leur sang au pays.

Le sentiment de tristesse causé par cette fin tragique d'une vie qui avait tant promis au début, et qui commençait déjà à tenir plus que ses promesses, fut profond à Paris et en Angleterre où son père et lui ne comptaient que des amis. Par une ironie singulière du sort, les trois strophes qu'il avait écrites dans la tranchée quelques heures à peine avant sa mort firent plus pour répandre son nom dans le public que n'avaient pu faire sept années de labeur dans le monde savant. Communiquées au *Figaro*, elles furent reproduites immédiatement par d'autres journaux de Paris, de la province et de l'étranger, puis insérées dans un recueil de vers destiné à être vendu au profit des blessés de la guerre. Toutefois, l'émotion ne fut nulle part aussi grande que dans cette Égypte où les huit années les meilleures de sa courte existence s'étaient écoulées. Un véritable souffle de consternation passa sur les colonies européennes du Caire et sur les milieux indigènes qui l'avaient connu. On pleura en lui cette douceur qui lui avait valu l'amitié de tous, son obligeance, sa bonté discrète, cette science si sûre qu'il mettait autant de soin à dissimuler que d'autres à étaler bruyamment le peu qu'ils savaient, et les Frères de la Doctrine chrétienne, reconnaissants de la bonne grâce avec laquelle il avait consenti à entrer dans le jury d'examen au collège du Khoronfich, célébrèrent le 23 mars, dans leur chapelle, un service funèbre où tout ce qu'il avait eu d'amis au Caire assista, ministre et consul de France en tête. Le Père Emmanuel Ozanne y prononça une allocution émue où les qualités du savant et de l'homme privé étaient rappelées, et jamais éloge ne parut mieux mérité. Mais il était réservé à l'un de ceux qui, l'ayant eu pour camarade lorsqu'ils étaient petits, ne l'avaient point perdu de vue par la suite, André Germain, de révéler aux lettrés qu'il n'y avait pas seulement en Jean Maspero un savant épris de sa science. « Pour parler de lui, n'ai-je pas un droit que confèrent des impressions d'enfance gardées au coin le plus frais de la mémoire ? Alors, je jouais souvent avec lui, je connus à l'aurore

⁽¹⁾ Lettres du sergent Cohen en date du 24 février et de Jean Sautter en date du 20 et du 23. Le sergent Cohen, blessé le 2 mars, au cours de la seconde affaire de Vauquois, mourut une semaine plus tard des suites de sa blessure.

« de sa courte journée ce sourire large et bon qui fut le premier reflet de son
 « âme et un don fraternel à ses compagnons. Bien des années après, je le re-
 « trouvai. La vie avait passé. Elle n'avait rien touché en lui, elle avait épa-
 « noui sa candeur jusqu'à la noblesse et sa franchise jusqu'à la gravité. Mais,
 « au contact de tant de laideurs insoupçonnées, sa joie qui lui venait d'un
 « reflet intérieur et des pures espérances posées parmi les siens, sa joie s'était
 « ternie. Il s'attristait de la platitude et de la sécheresse qu'il avait rencontrées
 « parmi ses contemporains, il exhalait la plainte d'un être que son époque étonne
 « et meurtrit. Et les questions éternelles pesaient cruellement à cette nature trop
 « loyale et trop avertie pour les résoudre sommairement, mais trop élevée pour
 « se débarrasser des immortelles ambitions. N'est-ce pas décrire la nuance de sa
 « mélancolie que de le dire religieux dans ce sens profond et tourmenté qui
 « consiste à interroger patiemment la destinée et, malgré les doutes, à préparer
 « son âme ? Âme secrète et repliée, mais qui n'habitait pas tout entière la cellule
 « de science qu'un illustre atavisme lui avait offerte et qui, à côté des travaux
 « visibles, s'était réservé un idéal jardin. La plupart ne voyaient en lui qu'un
 « jeune historien penché sur les manuscrits des temps byzantins ; à quelques-uns
 « il ouvrit ses poèmes comme une porte délicate au delà de laquelle erraient ses
 « songes. Un soir au Caire il me les lut. Ils étaient étrangement pareils à la dou-
 « ceur d'une aïeule en son printemps, à un visage calme et pur sous les ban-
 « deaux, à un cœur que contient sa pudeur et qui pourtant laisse deviner sa
 « tendresse. Ressentis avec profondeur, écrits avec transparence, ils me paru-
 « rent mériter à leur auteur le beau nom devant lequel hésitent les lèvres
 « émues⁽¹⁾. » Il était de ceux qui, plutôt que de laisser entendre aux indifférents
 ce qui chante dans leur âme, préférèrent risquer de mourir avec toute leur musique
 en eux.

Un dernier devoir reste à remplir aux siens comme à ceux qui l'ont aimé, c'est de réunir en corps ce qui a été publié déjà de son œuvre dispersée, d'achever d'après sa rédaction ce qu'il avait commencé à mettre au jour et que la balle du 17 février a interrompu brusquement, enfin de choisir parmi ses innombrables manuscrits en tout genre, philologie, histoire, vers, romans, ce qui peut être livré au public. M. Haussoullier et moi nous avons terminé l'impression de ce tome troisième des *Papyrus byzantins*, et d'autres volumes suivront bientôt celui-là. Tâche triste pour un vieillard qui s'attendait plutôt à ce que son fils lui rendit ce dernier devoir. Notre deuil s'adoucit pourtant et se rassérène si

⁽¹⁾ *Le Double bouquet, Prose et vers*, 4e année, n° 4, avril 1915, p. 189-190.

nous pensons que la mort de Jean Maspero a pu être utile au pays, qui, après avoir souri à sa naissance et à ses premiers succès, lui a demandé de tout sacrifier pour lui.

*
* *

Cette courte notice ne serait pas complète si je n'y joignais l'indication, aussi exacte que j'ai pu l'établir, des livres indépendants publiés par Jean Maspero ou des articles qu'il inséra dans des *Revue*s de France ou de l'étranger.

A. — LIVRES INDÉPENDANTS.

Papyrus grecs d'époque byzantine, in-4°, Caire, 3 vol., 1910-1915, dans le *Catalogue général* du Musée égyptien du Caire.

Organisation militaire de l'Égypte byzantine (forme le 201e fascicule de la *Bibliothèque de l'École des Hautes Études, Sciences historiques et philologiques*), in-8°, Paris, 1912.

Matériaux pour servir à la géographie de l'Égypte (en collaboration avec GASTON WIET, forme le tome XXXVI de la collection des *Mémoires publiés par les membres de l'Institut français d'Archéologie orientale du Caire*), 1re série, 1er fascicule, in-4°, 1914.

B. — ARTICLES DE REVUES.

(Tous ceux de ces articles qui ne sont pas de simples comptes rendus de livres, ont eu un tirage à part variant de 25 à 100 exemplaires.)

Bracelets-amulettes d'époque byzantine (extrait des *Annales du Service des Antiquités*, t. IX, p. 246-258), in-8°, Caire, 1908.

Inscriptions romaines à Abou-Dourouah (Nubie) (*ibid.*, t. IX, p. 267-270), in-8°, Caire, 1908.

Notes épigraphiques (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. VI, p. 43-47), in-4°, Caire, 1908.

Études sur les papyrus d'Aphrodité, § I (*ibid.*, t. VI, p. 75-120), § II-V (*ibid.*, t. VII, p. 97-152), in-4°, Caire, 1908-1910.

Théodore de Philæ (extrait de la *Revue de l'Histoire des Religions*, t. LIX, p. 299-317), in-8°, Paris, 1909.

Deux vases de bronze arabes du XIe siècle (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. VII, p. 173-175), in-4°, Caire, 1910.

Le roi Mercure à Tâfah (extrait des *Annales du Service des Antiquités*, t. X, p. 17-20), in-8°, Caire, 1910.

Sur quelques objets coptes du Musée du Caire (*ibid.*, t. X, p. 173-176), in-8°, Caire, 1910.

Un diplôme arabe-chrétien du XIIIe siècle (*ibid.*, t. XI, p. 177-185), in-8°, Caire, 1910.

Un papyrus littéraire d'Ἀρχροδότης κώμῃ (extrait de la *Byzantinische Zeitschrift*, t. XIX, p. 1-6), in-8°, Munich, 1910.

Compte rendu de l'ouvrage de QUIBELL, Excavations at Saqqara, 1907-1908 (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXX, p. 277-280), in-8°, Paris, 1910.

Compte rendu de F. AUSSABESSES, L'armée byzantine à la fin du VIe siècle, d'après le Strategicon de l'empereur Maurice (dans le *Journal des Savants*, Nouvelle Série, t. VIII, p. 141-142), in-4°, Paris, 1910.

Les Papyrus Beaugé (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. X, p. 131-157), in-4°, Caire, 1911.

Un dernier poète grec d'Égypte (extrait de la *Revue des Études grecques*, t. XXIV, p. 426-481), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de l'ouvrage de MARTIN, Les épistatèges (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXII, p. 341-342), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de MATTHIAS GELZER, Studien zur byzantinischen Verwaltung Ägyptens (dans le *Journal des Savants*, Nouvelle Série, t. IX, p. 180-184), in-4°, Paris, 1911.

Le titre d'Apellôn dans Jean de Nikiou (extrait de la *Revue de Philologie*, t. XXXVII, p. 15-17), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu des Papiri della Società italiana (dans la *Revue de Philologie*, t. XXXVII, p. 215-217), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de FR. PREISIGKE, Papyri Strassburgenses (dans la *Revue de Philologie*, t. XXXVII, p. 217-218), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de l'ouvrage de FR. PREISIGKE, Griechische Urkunden des Ägyptischen Museums zu Kairo (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXII, p. 168-169), in-8°, Paris, 1912.

Compte rendu de l'ouvrage de P. JOUGUET, La vie municipale dans l'Égypte romaine (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXII, p. 342-345), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de BELL, the Aphrodité papyri (dans la *Revue des Études grecques*, t. XXV, p. 215-223), in-8°, Paris, 1912.

Φοιδεράτοι et στρατιῶται dans l'armée byzantine (extrait de la *Byzantinische Zeitschrift*, t. XXI, p. 97-109), in-8°, Munich, 1912.

Compte rendu de l'ouvrage de QUIBELL, Excavations at Saqqara, 1908-1909 et 1909-1910 (dans la *Revue Critique, Nouvelle Série*, t. LXXIV, p. 208-210), in-8°, Paris, 1912.

Comptes rendus de LESQUIER, Les Institutions militaires de l'Égypte sous les Lagides, et Papyrus grecs publiés sous la direction de PIERRE JOUQUET, t. II, fasc. II-IV, et des Ägyptische Urkunden aus den Königlichen Museen zu Berlin, Griechische Urkunden, t. IV, fasc. XI-XII (dans la *Revue Critique, Nouvelle Série*, t. LXXIV, p. 385-388), in-8°, Paris, 1912.

Rapport sur les fouilles entreprises à Baouît (dans les *Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1913, p. 287-301), in-8°, Paris, 1913.

Horapollon et la fin du paganisme égyptien (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. XI, p. 163-195), in-4°, Caïre, 1914.

Compte rendu de HEISENBERG-WENGER, Byzantinische Papyri in der K. Hof- und Staatsbibliothek zu München (dans la *Byzantinische Zeitschrift*, t. XXIII, p. 225-230), in-8°, Munich, 1914.

Græco-Arabica, § I (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. XI, p. 155-161), § II (*ibid.*, t. XII, p. 43-51), in-4°, Caïre, 1914-1915.

Sur quelques inscriptions grecques provenant du grand temple de Denderah (extrait du *Recueil de travaux*, t. XXXVII, p. 93-96), in-4°, Paris, 1915.

A propos d'un bas-relief copte du Musée du Caïre (*ibid.*, p. 97-107), in-4°, Paris, 1915.

Comptes rendus de CANTARELLI, La Serie dei prefetti di Egitto, III, dalla morte di Teodosio I alla conquista araba; de MARESTAING, Les écritures égyptiennes et l'Antiquité classique; de USENER, Kleine Schriften, t. III (dans la *Revue des Études grecques*, t. XXVIII, p. 62-65, 75, 101-102), in-8°, Paris, 1915.

Compte rendu de KALBFLEISCH, Papyri Jandanae, fasc. I et II (dans la *Revue Critique, Nouvelle Série*, t. LXXX, p. 50-52), in-8°, Paris, 1915.

Les quatre derniers numéros de cette liste ont paru après la mort de l'auteur, et j'ai entre les mains d'autres articles et même d'autres livres, prêts ou peu s'en faut pour l'impression, qui seront remis aux typographes dès que l'apparition du présent volume m'aura permis de m'occuper d'eux.

Paris, le 2 novembre 1915.

G. MASPERO.

CATALOGUE GÉNÉRAL
DES
ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES
DU MUSÉE DU CAIRE

PAPYRUS GRECS D'ÉPOQUE BYZANTINE.

[67140]. Recensement des propriétés foncières du comte Ammonios. — Long. 0 m. 290 mill., larg. 0 m. 281 mill. — Aphrodité.

J'ai publié au tome II du présent ouvrage un commencement de copie très hâtif de ce papyrus, fait en 1909. Le document perdu ayant été retrouvé, j'en donne ici le texte complet et corrigé, très différent de ce qu'il semblait être d'après les notes que j'avais seules alors entre les mains.

Les terres, ici comme au n° 67057 (col. III), sont divisées en catégories d'après les cultures : champs labourés, jardins, vignobles, marais, forêts (de palmiers). Le libellé type de cette notice me paraît devoir se traduire de la manière suivante :

(1. 3) (*Arroues connues sous le nom de Psaios fils de Phér, acquises (?) des héritiers de Parnoute le médecin, affermées à Apollôs, cultivateur (ou colon) : terre arable, 1/4 d'aroue.*)
Pour le sens de la formule *ἐνέ(ματος) Ψαίου* etc..., cf. les *ἀρούρας καλούμενας Σαρπαμίανος* du n° 67113, l. 9.

Cursive ordinaire.

	[† Γ]ρω[σ] α]ρο[υρον τῶ] μεγαλοπρ[επ̄ς κομ]ε[τος Λιμωνι]ῶ	
2	πρὸς κω[δικ]ῆ] Ἰωαννῶ ἐλλογι[μω]τατου	σχολ[ῆ]ς κ]η[ρησιτορος]
3	ἄνω] Ψαί[ῶ] Φηρ ἀπ[ὸ] ε]κβολ[ῆ]ς κ]λ[ῆ]ς Πα[π]νῶ]τε(?)	
	ἰατρο[υ] ὄ] Απολλων γεωρ[ῆ]	σπ̄ς † d'
4	ἄνω] Κ[υ]ρα]ξ Πρωμ[α]χ]ωτος ὄ] Ωρο[υ] Παρρας γεωρ[ῆ]	σπ̄ς † η
		παραδ[ῆ] † ζ, γ

Ligne 2. La ligne d'abréviation de κωδικ] a laissé une trace avant le ῆ. Il faut donc restituer κωδικ]ῆ] plutôt que κωδικ]α]. — Ελλογι]μω]τατου). — Sur Jean, scholastique et consistor, cf. n° 67097, r., l. 41, 67117, l. 14, et 67118, l. 30-31.

Ligne 3. ἄνω] (ματος); — ἀπο εκβολ]ῆ]ς κ]λ]ῆ]ς (προνομ]ῆ]ς); — υπ]ῆ]; — γεωρ]ῆ]ς. — Απολλων pour Απολλωτα : cf. plus bas, l. 9, Πρωμαχ]ω, et n° 67282, l. 3 : Ερμαχ]ω. — Σπορ]ῆ]ς γ]ῆ]ς (αρουρας) (τεταρτον).

Ligne 4. Παρρας : cf. le nom Παρρα] à l'Index du tome II. — Παραδ]ῆ] (εισου).

Catal. du Musée, n° 67279.

67140]	5	ὄνο[ς Βησσαριωνος προ[ω]τοκωμητο[υ] ὄνο[ς] Ἰαχυβειν Μαξιμῶ γεωρ/	σπ̄, τ β	
		ὄνο[ς] Εἰρημανωτος Ψευθασιῶ απο εκ[ε]ρολ[ι] Βησ- σο[υ]ρου[τος] Π[ρομ]αω[τ]ι γεωρ/	σπ̄, τ α β	
		ὄνο[ς] Βικτορος Μαχαριῶ ὄνο[ς] Ἰσακων Βι[κ]τορος μο- να[χ]ι[ς] γεωρ/	σπ̄, τ ε δ'	παραδ/ τ β
		[α]π̄ ^ο μεταλ τ[ι] αδεσπ[ι] Μονεχθ[η] ὄνο[ς] Λουσι[ε]ν Μουσαιῶ γεωρ/	σπ̄, τ ἰ γ	
		ὄνο[ς] Πρωμακων Ἰσακι[ου]	σπ̄, τ ε	αμπελ/ τ α
10		τοπ[ι] Κεμηφειω[ς] ὄνο[ς] Ἰωαννη[ν] Μουσαιῶ γεωρ/	σπ̄, τ η	παραδ/ τ β
		ὄνο[ς] Κυρια[ς] Πρωμακω[τος] ὄνο[ς] Ἰω[αν]νη[ν] Μουσαιῶ γεωρ/	σπ̄, τ ζ γ	παραδ/ τ β γ
		ὄνο[ς] Α[ρ]ιστακων Ν[α]ιρημω[τος] τοπ[ι] Περμυλ'	σπ̄, τ γ	θρ/ τ α
		ὄνο[ς] Ἰω[αν]νη[ν] [... ..] κατακ[ο]νειρημ[ι] αδελφ[ο] των ἰ γεωργ[ι] απ̄ τ θ δ/ θ κ μ β	σπ̄, τ δ β	παραδ/ τ δ β
14		" σπ̄, τ η β γ θρ/ [τ α] α[μπ]ελ/ τ α παραδ/ τ [ε] β δ'		
15		υσ... κ δ. ε [...] χρυσικ/ ἰ ἰ γ κ ε		

Au bas de la page, après un large intervalle vide :

τοπ[ι] [... ..] κηθ (?) [Απ]ρολλωνω[τος] ὄνο[ς] [... ..]	σπ̄, τ ε γ δ'	δενδρ/ τ ε
[] [... ..] αγ [... ..] χρυσικ/	ἰ β κ εθ	

Plus bas, après un nouveau vide, quelques lettres restant de deux lignes, d'une autre main.

Ligne 8. Αδεσπ(στου) : un champ laissé sans propriétaire (à Ἀπορον της κωμης), et attribué d'office à Ammonios (?). Le second mot m'est resté indéchiffrable; il ne serait pas impossible de lire μεταλ(λαγης) τ(ου), ou μεταπ(ωστεω). — Sur la κωμη de Μονεχθη, Μοναχθη, ou Θμονεχθη, cf. n° 67243, r. (B), l. 14.

Ligne 12. Cf. le lieu dit Πια Μελ dans P. Lond. IV (index 4 (b), s. v. Πια Μελ). — Θρ(υτιδος γης).

Ligne 13. Lecture à peu près certaine : mais le texte semble inintelligible.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40883.

[67169bis]. Vente de terrain. — Début du papyrus publié au tome II du présent ouvrage sous le n° 67169. 1er fragment : long. 0 m. 250 mill., larg. 0 m. 286 mill.; — 2e fragment : long. 0 m. 165 mill.; — 3e fragment : long. 0 m. 165 mill.; — 4e fragment : long. 0 m. 085 mill., larg. 0 m. 190 mill. — Antinoé.

Date : 11 février 569.

Écriture de Dioscore.

[67169^{ms}]

Quatre fragments, en mauvais état; le dernier se raccorde exactement au n° 67169.

χμγ //

- † Β[ασιλε]ι[ας και υπατει]ας του [Φειστοτῶ ημ]ων δεσποτῶ Φλα[υίου]
 Ίουστινου τ[ου αιωνιο]υ αυγο[υστῶ αυτοκρα]τορος ετους τει[αρου],
 μεχειρ επταχ[αιδεκατη] δευτ[ερας ινδ^ο] // Εν Α[ρτινοῦ] πολει τη λαμ[προ^ο]
 † Φλαυῖω Βικτορ[ε] τῷ λ[αμπρο]τατω και λ[ο]γωιωτατω, υἱῷ τῷ
 5 λαμπροτατῷ και σ[οφω]τατῷ σ[χ]ι Φ[οι]σ[αμμ]ωνος του υἱῷ του της
 μεγαλοπρεπους μημηης Θωμ[α] (χ[ομ]ετος, χερ[υ]χουντι επι ταυτης)
 (της καλλιπολεως Αρτινοων, παρ εμου) Λυροηλιο[υ]ς
 Μελ[ε]ι[ο]ς υιος Ιω[αν]νου, εκ μητ[ρος] Λε[ον]τιας, παρουσης αυτης
 κ[αι συνα]ν[ο]υσης και σ[υ]νπειθομ[ε]νης τῷ παρρουτι ωριακῷ
 10 γραμμα[τ]ειῷ, κ[μα] τε [εγ]γνωμενης (κι [αν]αδεχομενης) την (πασαν)
 γνωμην (και πι[σ]τιν) και προαι[ρ]εσιν (και ασφαλειαν) και βεβαιω[σιν]
 του (προαφηγηηεντος) [υ]ιου αυτη[ς] Μελ[ε]ιῷ επι πασι τοις εξης δηλοῦ[σ]
 ομολογημασι (τε και συ[ν]θ[ημ]ασι) [εν τη π]α[ρουσ]α εγ[γρ]αφ[ω] π[ρα]σαι,
 οικειῷ αυτης και α[υτῷ] κηρυνω [και] πο[ρ]ω [και τ]ιμηματι της εξ [α]μφ[οιν]
 15 παντοις αυτων υποστα[στω]ς γ[εν]ικω[ς] και ιδικω[ς], ενεχ[υ]ρῶ [λογω]
 και ὑποθηκης δικαιω, καθαπερ εκ δι[κ]ης, και ομο[λο]γῶσης [τ]ον
 προειρημ[ε]ν Μελιον τον νυν εφεστῶτα και μ[ε]ριστην α[φ]εικοντα

Ligne 3. Δευτερας : une singulière négligence a introduit plus bas la faute τριτης (tome II, p. 137, l. 29).

Ligne 5. Lire σχο[λαστικου] : cf. n° 67002, II, l. 2, et P. Mon. 6, l. 84. Sur l'avocat Phoibammôn, cf. n° 67299, l. 6, et P. Strab. 40, l. 7, où il faut restituer και περιελεπτου μημηης Θω[μ]α κ[ο]μετ, γ[ε]ουχ[ο]νητι etc.

Lignes 6 et seq. Ici comme ailleurs, je rappelle que les mots imprimés entre parenthèses sont ceux qui ont été barrés par le scribe. La formule παρ εμου a été remplacée par l'emploi du nominatif. Plus bas, le notaire a cherché à alléger la phrase par la suppression de quelques répétitions inutiles. — Sur le comte Thomas, cf. n° 67320, l. 1.

Ligne 14. Εξ αμφωιν : la comparaison avec le n° 67311, l. 14, rend cette lecture à peu près certaine.

Ligne 16. Ομο[λο]γῶσης est douteux. C'est de ce mot que dépendrait παρασκευασαι à la ligne 19. Toute cette phrase est mal construite, et c'est à tort que le nom de Melios y est introduit : Leontia veut dire que, de concert avec son fils aîné, elle a décidé le cadet à souscrire au contrat : c'est elle qui le représente, car il est apparemment trop jeune pour assister à la vente.

Ligne 17. Αφικοντα : le Thesaurus d'Henri Estienne cite plusieurs exemples de cet aoriste actif. On pourrait compléter en αφηκοντα, mais la lacune semble trop courte.

[67169³³]

ηλικίαν, και Γεωργιον τον αυτου ομογησιον αδελφον, (εφ) [ο(ν)υ] ποιειτ[αι]
 τους λογους απονητά ως παροντά, παρασκευασα[ι] αυτην στ[ε]ρ[ε]ξαι
 20 και εμμεναι τη παρουσα ε[γ]γραφω διαπρασει διηνεκ[ως] απαρα[β]ατως,
 τω προσημανθεντι αυτη[ς] κ[ι]νδυν[ω], αφ[. . .] τō με[ε]ζο[ν]ος. . .

2^e fragment.

[.]υτων σ. π[. . .] ασ εν παν[τι]
 [. Ομολογουμεν ημεις] οι προγεγρα[α]μμενοι Μ[ε]λι[ος]
 25 [υιος Ιωαννου και Λεοντια Ξυγατηρ Βικ[τ]ο[ρος], εκ [μ]ητρο[ς]] Π[.],
 [. αμφοτεροι ορμωμενοι απο κω]μης Μα[γ]δ[ω]λων Μιρον τō Ε[ρ]μ[ο]
 [πολιτō νομου, ποιουμενοι δε τους λο]γ[ο]ς υπερ τε εαυτων και υπ[ε]ρ
 [του προειρημενου αποτος Γεωρ]χιθ, αυτων υιου, αδελφ[ο] Μελιθ,
 [δια ταυτην την εγγραφον ομολογίαν της α]σφαλειας ητοι πρασεως,
 30 [ηνπερ εθεμεθα σκοπω δικαιω κ[ι] καλη πιστ]ει και αμετανοητω και
 αμεταβλη[τ]ω βουλησε[ι] καθαρα τε προθεσει και συνειδησει ορθη
 τη διανοια, ανευ παντος δολου και φοβ[ο]υ κ[α]ι βιας και αναγκης και απατη[ς]
 και πασης συναρπαγης τε και περιγραφης κ[α]ι α[ν]ομους, αμα τε επομιμυμε[νοι]
 τον Ξειον και σεβασμιον ορκον και την ηκηνη και διαμονην τō γαλη[ν]ο[ς]
 35 ημων δεσποτου Φλαυίου Ιουστινου του αιωνιου αυγουστō αυτοκρα[το]ρος,
 πεπρακεναι σοι τω πρ[ο]ειρημη[ι] λαμπροτατω Βικτορι και καταγεγραφ[ε]ναι
 και παρακεχωρηκεναι κ[α]ι [ε]κκ[ε]χωρηκεναι κ[α]ι παραδεδωκεναι σοι,
 απ^ο του νυν επι τον [α]ει εζης απαντα κ[α]ι πρ[ο]ελαυ[ον]τα χρονον
 δια παντος εις [τ]ο φ[α]ντελε[ς], φλη[ρ]εσ[τ]α[τ]ω παντι δεσποτειας

Ligne 18. Ου ποιειται etc. . . : au nom duquel elle prend la parole. L'expression ποιεισθαι τους λογους est bien connue : cf. P. Mon. 7, l. 11-12; Evagrius (*Hist. eccl.*, II, 4) : παρα Ευσεβιου . . . ποιουμενου τους λογους υπερ τε εαυτου . . . και υπερ Φλαβιανου του γενομενου επισκοπου etc. . . — Ου a dû être corrigé sur ου, de même qu'à la ligne suivante, on a fait αποτος de αποντα. La préposition εφ (ου) ayant été barrée, le notaire lui a substitué un simple génitif : on attendrait υπερ ου. D'ailleurs il est possible que υπερ ait été écrit entre les lignes, quoique l'on n'en distingue actuellement aucune trace.

Ligne 19. Παρασκευασαι : on discerne peut-être un vestige de Γι. Sur ce sens de παρασκευαζειν, cf. n° 67089, v., l. 26-27, et P. Mon. 7, l. 79. Αυτων se rapporte à Georges, le fils absent.

Ligne 22. La lacune entre les deux fragments ne doit guère dépasser une ligne.

Ligne 28. Lire αυτης υιου, ou effacer le mot Μελιου.

Ligne 30. [Σκοπω] δικαιω και καλη πιστει : cf. n° 67098, l. 8.

Ligne 33. Περιγραφης : ligature du φ et de Γη, caractéristique de l'écriture de Dioscore (cf. n° 67002, I, l. 4, 67279, l. 21 etc.).

Ligne 39. Cf. P. Mon. 12, l. 11.

- 40 δικαί[ω] κ[αί] καλή π[ι]στει κ[αί] παση εξουσία και κατοχη και κυριοτητι, [67169^u]
 [την υπαρχουσαν ημιν εκ γονικης ημων διαδοχης αρουραν μιαν]
 [ανδρον ουσαν, καθαρας σποριμης γης, διακειμενην επι της αυτης]
 [κωμης Μαγδωλων Μιρη του Ερμοπολιτου νομου, εν τρισι τοποθεσιαις]

3^d fragment.

- 45 [εν τη] τριτη τοποθεσια αμμ[ατ]α πεντε α[..... κ]τ[ημ]ατα . . .
 . . .
 [.....] εισιν, της ολοκληρου και φραθεισης υμιν αρουρας απ' εξηκοντα
 συκκ[ε]ιμενη τω δημοσιω σκ[η]ματι
 [τεσσ]αρων αμματων (στηθος επιστ[αν]τρος)· οι δε γειτονες των αυτων πεντε
 [αμ]ματων κατα τας αγρογειτη[ιας] δηλ[ου]νται ὅτως· επι μεν νοτὸ δημο-
 σια ὁ[δος]
 [αγ]ουσα επι το εφοικειον παρανω τη[ς] α[γ]ιας εκκλησια[ς] τ[η]ς εκεισε το[υ]
 Πρ[ο]
 50 [δρ]ομου και βαπτ[ισ]του αγιο Ιωαννο, λιθος το [συν]τελικ[ὸ] δ[ε] των τεροφου[δ]ων
 ανθρωπων
 το καλουμ[ι] (Φαρ. . λογ. τ. ι) Πους, επι δε απηλιωτου των ησ[.....]
]
 η οιοι αν ωσι χειτρες παντ[η] παντο[θεν] των προδ[η]λωθεντων τριων τοπο
 θεσιων της φ[ραθει]σης υμιν παρ ημων ολοκληρο[ν] [αρουρας]
 γινομενο πωπητ[ε] εις τας χειτη[ιας] αυτης ει αλλ[....., καθ οιον]
 55 γαρ διηποτε χρονον βεβ[αι]ωσωμεν ταυτην, τιμης [δε της προς αλληλους]
 σγματ[ε]φωνη[μ]ε[ν]η[ς] και σ[υν]αρ[ε]σασ[η]ς τελε[ι]α[ς] κ[αί] α[ξιας, χρυσὸ
 νομισματων]
 οχτω, εκαστου π[αρα] κ[ε]ρα[τ]ια εξ, τω δημοσιω ζυγω της Αντισσου πολειως· γ[ι]
 [ν η π/] μη, απερ [ταυτα της τιμης χρυσια ανειληφαμεν ημεις οι]
 [α]π[ο]δ[ο]μεν[οι] Μελιος και Λεοντια, ποιουμενοι τους λογους υπερ Γεωργιο],

Ligne 44. Cf. l. 70.

Lignes 43 et seq. La lacune doit sans doute se remplir de cette façon : l'aroure s'étend sur trois localités, chaque localité (τοποθεσια) comprenant tant d'ammata; le total de l'aroure vendue fait 64 αμματα. Le terrain vendu n'était pas d'un seul tenant, puisque nous trouvons plus bas une liste des voisins de la troisième τοποθεσια.

Ligne 47. Sur l'aroure à 64 ammata, cf. n° 67151, l. 106. — Στηθος : une petite dune de sable (?).

Ligne 49. Παρανω : cf. le παρακατω du n° 67087, l. 13.

Ligne 50. Το συντελικον (?) : le couvent (?).

Ligne 51. Το (pour το) ajouté en marge; de même γαρ à la ligne 55.

Ligne 56. Αξιας : cf. P. S. l., 66, l. 10; P. Mon. 11, l. 40. C'est ainsi qu'il faut corriger κ[α]θ[α]ρ[ου] aux n° 67097, r., l. 13, et 67098, l. 18.

- [67169⁶⁰] 60 παρχα σῶ του π[ρ]αιαμενον Βικτορος δια χειρας σῶ εις χειρας ημων, παροντων]
 [των μ]εσιτων(?)
 [.] οἱ τε[.]

4e fragment.

- [.] υπογρα[φ]
 65 [. . . . απο τῶ ν]υν επι το διη[ν]ε[κ]ες
 [παρακεχωρημ]εινη σοι παρ ημων ε[.]
 [.] σε τον] πρ[ι]αμενον Βικτορα κ[ρ]ατειν και κυριευειν]
 [.]ν διαδ[.]ν αιωνι[ω]ς και κυριως αιει υπερ σ[υ]ντελειας και]
 [.] της προνομ[α]τ[θ]εισης και πρ[α]θ[ε]σις [σοι παρ ημων]
 70 μιας αρ[ο]υρη[ς] [α]νυδρου καθαρας σποριμης γης με[τ]α παντος του δικαιου]
 και της καθολ[ου] αυτης αγρογειτηιας, κατα αρχαια αυτη[ς] ορια, της]
 διακειμ[ε]ν εν τρισι τοποθεσι[α]ις, ως πρ[ο]λε]λεχ[τ]α[ι], επι π[ε]διαδος κωμης]
 Μαγδωλων Μιρη, τελουσ[η]ς μονον αιει ποτε εις [τ]ο δημοσιον λογιστηριον

Ici commence le dernier fragment, publié au tome II sous le n° 67169.

Ligne 68. On ne peut lire διαδουκει ni διαδωσειν; et d'ailleurs le sens de ces mots conviendrait mal ici.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40466, 6.

F
SUPPLÉMENT À LA PUBLICATION DE LA TROUVAILLE
DE KÓM-ICHGÁOU.

67279. Requête au duc de Thébaidé (Callinique). Apollôs, du village de Poukhis dans le nome Antaiopolite, fermier des héritiers du comte Phoibammon, se plaint d'avoir été contraint par les topotérètes d'Antaiou, à payer des impôts qui régulièrement ne devaient pas être à sa charge. — Long. o m. 310 mill., larg. o m. 430 mill. — Antinoé.

Date : vers 570.

Écriture de Dioscore : analogue à celle du n° 67002 et des autres requêtes. — Il manque tout le bord gauche ; mais le fragment détaché n'est autre que la bande de papyrus publiée au tome I sous le n° 67010.

1 † Φλ[αύω Τριαδί]ω Μαριανω Μιχαλιω
2 λωτος ελ[ε]ϊνὸ ἀπ' Ἠέχως † Δεησις και ἰκ[ε]σια π[ρ] ἐμὸ Ἀπολλ-
3 τως ἠὲ τῶν Λυτ[α]ιπολιτῶ νομου.

Εὐεργετημα | μεγιστον προκειτ[α]ι πασι τοις ἀδικουμεν[ε]ς η̅ τῆς ὑ̅μετερας
εὐκλειας ἐκδικια. Εγω

5 τεινον, του[το] | αυτο ακριβως επι[σ]ταμενος, προσίμι το[ις] εὐκλεεσι και
ανεπαφοις ὑ̅μω[ν] ἰχνησι,
βουλομενος τ[ων] δικαίων τυχειν, ἐν ἀφατοις περιπεπ[τ]ηκως ζημιομασι, μη-
δενος προχειμενῶ,
παρα τῆς σεμ[ι]νηπρεπιστατης κυρας Θεοφιλης, τῆς γαμετης τῶ της περι-
· θλεπτῶ μνημ[η]ς Φουδαμμωνος
Διοσκορου Ιουλιδῶ. Το γαρ κατ' ἐμε πραγμα ἐν τούτοις ἐχω. Διδασκω τὴν
ὑ̅μετεραν ἐνδοξῆς Φι[λ]ανθρωπιαν,

Ligne 1. Les autres noms n'ont pas été écrits. Voir l'article cité à la *Bibliographie*.

Ligne 2. Après *Ἀπολλωτος*, un espace vide, destiné sans doute au nom du père, qui n'a pas été inséré.

Lignes 4 et seq. Cf. n° 67008, l. 7-8.

Ligne 6. Cf. Nov. 80, 2 : *τυχοιτας των δικαίων*; de même dans Nov. 86, 1, etc. . . ; voir aussi la requête (*δεησις*) d'Eusèbe de Dorylée à l'empereur Marcien (Evagatus, *Hist. eccl.*, II, 4 : *των δικαίων αξιουντες τυχειν*). Tout ce morceau d'Eusèbe est d'ailleurs d'un style curieusement analogue à celui de nos requêtes égyptiennes.

Ligne 8. Γαρ : écrit en correction du mot *δε*, effacé à dessein. — Κατ' : apostrophe dans le ms. — Evagrius, *ibid.* : *τα δε του πραγματος εν τούτοις*.

[67279]

- ην ο Θ[ε] και οι Θ[ε]ι[σ]τατοι δεσποται τω[ν] σκηπτρων προεκριν[α]ν κατα-
στησαντες αρχην ταυ[τ]ην την αθλιαν
- 10 Θηβαιων χωραν, [και] | α[ν]αστειλαι τα πικρα [τ]ων ενοικόντων αυτ[η]ν
αδικηματα, εν ειδοτες αυτης το μισοπανηρον
εν απασι και πολ[υ]μ[ε]λες αυτης δικαι[ο]πραγυστερον, ως μισθωτης ετυχα-
νον του ειρημ[ί]ς της προρηθεισης
ανδρος Θεοφιλ[η]ς, | Φημι δη τō μακαρ[ι]ō κομετος Φοιδάμμα[ν]ος, και των
εκφοριων των ὑπ εμε τōτō την
αποδοσιν εκ φλη[ρ]ους ποιουμαι καθ[ε]τος μετα πασης ευγνωμοσ[υ]νης.
Και της τοπρηρω[σ]ικας επιλαξμενος
της Ανταιοπολιτω[ν] π[ω]ρωην, Διος, ο λαμπ[ρ]ο[ς] κ[α] κ[α]γκελλαρ[ο], ο και υ[ι]ος Θεο-
δοσι[ο] Βικτορος Ιουλι[ο], επεξηλθεν μοι ὑπερ Θεοφιλης και
- 15 Διοσκορο[υ] του λα[μ]π[ρ]ο[υ] | αυτης υ[ι]ο[υ], απητησε[ν] μ[ε] επι της α[ρ]χ[η]ς Λθανασι[ο] το[υ]
ὑφουστ[η]ς ἢ μ[ε] ευστ[η]ς. Και τōτō του τροπ[ο]θ, ὃ αυτων
παλιν, τοποτηρ[η]θη γεναμενος Ελλα[δ]ιος ο λαμπρ[ο] σκρ[ο] απητησεν με
ετερα ὑπερ αυτων ἢ η ». Και ο[υ] μουν οτι παριδεν
με εις ταυτα ο α[υ]τος | Διοσκορος και Θεο[φ]ιλι[η] η αυτ[ο] μητηρ, μηδεν εκ
τουτων [δ]εδωκοτες μοι, αλλα [κ]αι ε[π] αυτοις τōτοις
αφειλ[α]ντο μοι δεκα [εξ] | κυκλατας ἴππους [ε]μ[α]ς, και βο[ι]κα Ζια εννεα, και
... τ[ο] β[ι]α[ν]ω[ι] ε[π]ε[σ]π[η]σαν π[α]ρ[ε]σκευασητες μ... τα ε[...]μ[α]ς τοις τōτων γραμ[μα]σι
ὑποζυγια δυ[ο], και τρεις αχυροβ[η]κ[α]ς εμας και ταις η.
μεμεισωμενας α[ρ]ταθ[ι]ς (?) σιτιν[ο] τε και ξη[ρ]ο[υ] ρο[υ]τ[ο], και εικοσι σιτ[ο], και
ο[ι]ν[ο] αγρια εκατον δεκα εξ, και ερα[κ]ιας λ[ι]τ[ρα]ς εξηκοντα, ...

Ligne 9. Σκηπτρων : ceci confirme la lecture adoptée au n° 67005, l. 5. Expression fré-
quente à cette époque. Cf. Evagrius, I, 13 (et passim) : Λεωτος τα σκηπτρα δεσποτος.

Ligne 11. Πολ[υ]μ[ε]λες : avec le sens de « qui prend beaucoup de peine ». Quoique cet
adjectif ne se rencontre pas dans ce sens, il a très bien pu l'avoir, et cette restitution
me semble préférable à πολ[υ]μ[ε]λες ou πολ[υ]μ[ε]λες, qu'on pourrait encore proposer.

Ligne 12. Suppléer un mot comme σρουων après τουτου : cf. par exemple n° 67327,
l. 32 : των υπο σε μου σρουων, et passim : των υπο σε σρουων.

Ligne 15. Α[ρ]χ[η]ς — υπερφουστατου, νομισματα μ' ευσταθμα. — Restituer peut-
être απητησε[ν] τ[η]ς.

Ligne 16. Ο λαμπροτατος σκρινιαριος. — Παριδεν : (sic) pour παρειδεν.

Ligne 18. Κυκλατας : cyclatas, « ferrées ». Cf. le mot κυκλοποδες, employé par Théo-
phane (Léon Isaurien, an 1) pour désigner des souliers ferrés. — Αχυροβηκας :
lecture douteuse, à cause du verbe αφειλαντο. — La note additionnelle ajoutée en
petits caractères se prolonge après le mot εμας et se termine par quelques lettres
illisibles à la fin de la ligne 19.

Ligne 19. Lire sans doute μεμεισ(τ)ωμενας. — Εικοσι : αρταθις ou αρταθας (?). —
Ερακας pour ερεκας, forme constante dans les papyrus d'Aphrodité (cf. n° 67057).

- 20 και τη[ς] εμης αμαξ[η]ς οπισσωτρον σιδ[ηρου]ν εν ενος ταυτης τροχῶ [η]τοι [67279]
 περιβλημα, και τριων ενια[υ]τω[ν] τον καρπον
 ητοι [τ]ον οινον τ[ω]ν υπ εμε χωριων. [Θθ]εν εξορκιζω υμας κατα τη[ς] αθα-
 νατου κ[ο]ρυφης και τ[ω]ν Σ[ε]σο[σ]φισστατων
 βασιλεων και οικο[υ]μ[ενικων] ημων δεσπ[ο]τ[ων] του διαδηματος, και της
 υπερ παντα σωτηριας υμων, ει παρα[στ]αιη προσταξαι
 ικανως εκδ[ικη]θηναι με και αναλη[μθ]ηναι τα ειρημ[ε] μῶ προ[α]γμα και
 ζημιαματα παρα [τω]ν ειρημεων
 [Θ]ε[ο]φιλ[η]ς τε [και] | Διοσκοροδ' αδικως κ[αι] επι αιτια αυτων κ[αι] προ-
 φασει α[π]ητη[θην] υπερ αυτων παρα των ειρ[η]μ[ε] [Ελ]λαδιῶ και Διο
 25 [των] μετ αλληλους τοπο]τηρησαντων το[τ]ε, και εκ[θρω]ς γε των χρησαμενων
 κατ εμῶ. Κ[αι] αντι ταυτης της ευεργεσιας το τριτ[ο]ν βλ[ησε]ως (?) προσ
 προ[ρισω] μεν τοις υμων π[αι]δαριοις ει[ς] λογο[ν] δωρ[ε]ας υ[πε]ρ εξανυσεως,
 το δε δ[ι]μοιρον οπως καγω ευρω, εις ανατρο[φ]ην της εμης γεραιοτη[το]ς
 [και των νηπιων εμων τ]εχι[ων] των ελεεινοτατων δο[υλων] υμων οπ[ω]ς
 ε[ν] δ[ε]λ[ε]χ[η] προσ[ε]ξ[ε]ιαν και ευχην δια παντος ανυ[ψ]ω προ[ο]ς τον Θν,
 ὃ διαμο[νη]ς
 και σωτηριας της υμων Φιλ[α]νθρωπιας, δεσποτα [-P].

Ligne 20. Οπισσωτρον : η αψις του τροχου (Hesychios).

Ligne 21. Κορυφης : Φη écrit en monogramme. — Cf. EVAGNIUS, *loc. cit.* : τη αθανατω υμων κορυφη. — A la fin, la restitution est peut-être un peu courte.

Ligne 22. Δεσποται του διαδηματος : c'est le titre pharaonique de *nebti* (cf. A. ERMAN, *Aegypt. Glossar*, p. 61) ou « maître des couronnes ». Cf. les mots κυριος βασιλειων sur la pierre de Rosette. Il est curieux de retrouver le titre δεσποτης διαδηματος dans la traduction donnée par Hermapion (AMM. MARCELL., XVII, 4) de l'inscription d'un obélisque.

Ligne 25. Les traces confuses qui subsistent avant la lacune font songer au mot εκθρωσ : la restitution γε των est beaucoup plus hypothétique. — Βλ[ησε]ως ? Le verbe βαλλειν est souvent pris dans le sens de « payer » : cf. n° 67049, l. 12.

Ligne 26. En publiant le fragment 67010, j'ai lu το les premières lettres de cette ligne ; les traces sont douteuses. Προσπορισω n'est peut-être pas le mot dont s'est servi le scribe ; mais le sens était celui-là. — Δμοιρον ; la première lettre a été plusieurs fois corrigée, et le δ se lit difficilement ; du ν final il ne reste que le second trait vertical. Toutefois le sens exige, semble-t-il, la lecture que je propose (le scribe avait peut-être écrit d'abord λοιπον).

Ligne 27. Cf. EVAGNIUS, *loc. cit.* : και τουτου τυχοντες αδιαλειπτως ευχας αναπεμφομεν υπερ του αιωνιου υμων κρατους, Φειστοται βασιλεις.

Ligne 28. Comme dans d'autres requêtes de même type, la dernière ligne, faute de place, ne commence qu'au milieu environ de la largeur du papyrus. Les lignes de la fin, plus serrées, sont d'une écriture un peu plus fine que celles du début.

[67279]

Suscription au verso (tirée tout entière du n° 67010) :

† Δεησις και εκε[στια] π^ο / [Λ]π[ο]λλ[ω]τος ελεειν[ου]
 απο Που[χρως]
 [κω^υ του Αντασις νομου].

Au verso, quelques vers de Dioscore :

† Θ[ηδη] πασα χ[ο]ρεν[σον], ειρηνην δεχου·
 ου γαρ Ξεωρησις κακ[ουργικ]ην ετι,
 παντη δεσφ πεφυκεν ασπ[ιλου] δ[ικης]
 [το]υ πανταριστου και διεσμ[ι]λιγμενου (sic)
 5 ηου Σολωνος λειπον ε. εθια σφζη
 Δ[ευρο] χ[αρις] και [χ]αρμ[α] και ανθολοζον
 τοδ ευμενεις ικηφορους στρατηλατας
 αιεν αγαλλε
 . ης οι νομοι τρεμουσι πιστα φυλαττειν
 10 η και Ξεμετρα του Νειλου
 [. 2 vers]
 [Ε]γρηψας και παλαι λ[ι]χας [.]
 κ[ι] σ[ο]υ χαραξη τους χ[ρο]νους διπλω[μα] τι.

VERSO. — Lignes 1-4. Cf. n° 67131, v., l. 1-4, et 67315, l. 53-55.

Ligne 2. Lire Ξεωρησις. — Κακουργικην : pris substantivement. — En face de ce vers, dans la marge droite, on lit : αγατας εξεχ. . . ρησι σοι.

Ligne 6. Presque entièrement effacée. Mais cf. n° 67317, l. 10.

Ligne 10. Θεμετρα : pour Θεμέλια (?).

Lignes 12-13. Cf. n° 67131, v., l. 17-18, et 67315, l. 38-39.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 43623; J. MASPERO, Les papyrus Brangé, dans le Bulletin de l'Inst. franç. d'archéol. orient. du Caire, X, p. 132 et seq.; reproduit dans PREISLER, Bericht-Übersicht der griech. Papyrusurkunden aus Ägypten, p. 101-103.

67280. Ordre (πρόσταγμα) du praeses de Thébaine aux gens d'Aphrodité, relatif à l'annone. Ce document est semblable au n° 67030, mais il porte une date différente. Malheureusement, le nom du praeses (κόμης και ἄρχων) a disparu ainsi que toute la première ligne. — Long. 0 m. 244 mill., larg. 0 m. 679 mill. — Antinoé.

Grosse écriture droite, très soignée (même type qu'au n° 67030).

- (A)
 T[ου] και[ρο] ενσταντος εν ω χρον την της απαιτητο σιτοπομπιας φρον-
 τιδα γε[ν]εσθαι της ευτυχ[ους]

^{...την...}
 δε[υ]τερ[ας] επιμεμησεως, πασης ραθυμιας μεμψιν εκκλεινοντες εκπεμφαι
 ταυτην ε[ι]ς την Αλεξανδρειων
 μεγαλο[πολ]ιν μετα παντος φοβδ σπουδασατε, μικροισ σκαφεσιν εμβαλλο-
 μενοι τρ επ[ι]ζη[του]μενον με[τρο]ν
 ενθυ κ[αι] πα[ρα]χρημα, κατα την υποτετα[γ]μενην γνωσιν της ταξεω[ς].
 ταυτ[η]ς γ[α]ρ ενεκεν της αιτια[ς]
 5 εκ τ[α]ξεως απεσταλται † Legi †

Legi

Τοις απο καμμ Αφροδιτης τῷ Ανταισπολιτου.

- (B) [† Χρη εκ της υμων κωμης, κατα μιμησιν της παρελθουσης]
 [πρωτης επιμεμησεως το υποτεταχμενον μετρον λογω εμβολης δευτερας]
 [επιμεμησεως εισενεγκειν και εμβαλεσθαι πλοιοις, και τον]
 5 φρ[ο]δ[ον] και τον επιμελητην και τους ναυτας μετα και των]
 πλοιων πεφορτωμενων των γεννηματων εκπεμφαι εις
 την ταξιν προς τ[η]ν συνηθη πραξιν των υπομνηματων,
 ωστε μετα ταυτην εκπεμφθηναι το αυτο μετρον εις την
 μεγαλοπολιν Αλεξανδρειαν (sic)
 Σιτό ⚡ ρ

- (A) *Ligne 2.* Au début, traces d'un mot ou deux ajoutés entre les lignes; de même, au-dessus de κειρου, on distingue l'extrémité inférieure de quelques lettres ajoutées avant la ligne 1.

Ligne 3. En dehors des textes papyrologiques (n° 67030, A, l. 3; B, l. 10; 67286, l. 14; 67295, l. 13), l'expression de μεγαλοπολις ou μεγαλη πολις Αλεξανδρειας est fréquente dans les textes littéraires: *Ed. XIII Justin.*, I, 2 et pass.; Eusebius, *Hist. eccl.*, II, 4 (éd. Bidez, p. 43) et pass.; *Vie de S. Spyridon* (fragment publié par USENER, *Kleine Schriften*, III, p. 81); *Chron. Paschale*, anno 533.

Ligne 4. Lire (κινδυν) της ταξεως, comme au n° 67030, A, l. 5.

Ligne 6. Legi est certain (et non κελς), malgré que la première lettre ressemble fort à un x grec; cf. n° 67320, A, l. 7.

- B) *Ligne 6.* Lire de même συνηθη [πραξιν] au n° 67030, B, l. 8.

Ligne 7. Le n° 67030, B, l. 9, porte μετα ταυτα εκπε[μ]φθηναι: corriger ainsi ma restitution εκπε[μ]ψαι.

Ligne 9. ⚡ signifie sans doute αρταει (cf. n° 67030). Je ne vois pas d'autre interprétation à proposer, bien que l'origine de ce sigle soit malaisée à expliquer.

[67280] 10 αϕ/ τειως του δ/ μικρ/ σκαϕ/ σιτῶ $\frac{\beta}{\alpha}$ β, τας εικ/κ/ α, β
λοιπαι εις την μεγαλ/ εμβολην σιτῶ $\frac{\beta}{\alpha}$ βρ||

Superscription au verso :

[ϕ Τοις απο κω]μς Αϕροδι[τ]η[ς τῶ Αιταισπολιτου].

Ligne 10. Αϕ (αν) τειως του δια μικρων σκαϕων : il semble que ce soit là une manière de parler prétentieuse pour λογος δια μικρων σκαϕων (cf. n° 67030, B, l. 13). — (Και) τας εικ/κ/ : τας εικοστας (cf. n° 67286, l. 7) ; les deux κ sont barrés du même trait. On ajoute ici les εικοσται de la première et de la seconde indiction (α, β 6?) ; au n° 67030 il n'était pas question de ces vingtèmes.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40452.

67281. Ordre (πρόσταγμα) de Dioscore, *praeses* de Thébaïde à Apollôs fils d'Isaac, lui enjoignant d'accepter les fonctions de *riparios* d'Aphroditô.
— Long. 0 m. 307 mill., larg. 0 m. 693 mill. — Antinoé (pl. I et II).

Grosse cursive droite, très soignée (même type qu'aux n° 67030 et 67280). — Légèrement endommagé sur le bord gauche ; le bord supérieur est creusé régulièrement d'échancrures qui interrompent les lignes 1-2.

Sur le *riparios*, cf. n° 67091, note 2. Cette charge (*munus*) était une liturgie (P. Oxy. 904, l. 9) que l'on cherchait sans doute à éviter, comme on peut l'inférer du texte de ce πρόσταγμα (l. 6). On voit que le *riparios* était désigné par le conseil (*κοινον*) administratif du village, et que la décision était ratifiée par le *praeses* de la province.

- 1 [Φλς] Ιωαννη[ς Μηνας (?) Ι]ουστινιαν[ος Δημοσ]θενης Στρ[ατων Η]λιας Θε[ω-
νας Διο]σκορος ο μεγ[αλ/ αρ]χ^{ος} της Θηβα[ιων επα]ρχειας,
2 Α[πολλωτι] Ι[σ]ακιδου
3 [ϕ Οι] το κοινον πληρουντε[ς Αϕ]ροδι[τ]η[ς] κωμ[ης], δια Χαρισιου και
Βοτ^{ου} τῶ συνδικων, αναφορα χρησαμενοι προς το δικαστηρι[ον], εζητησαν
σε रिπαρευειν της ειρημεινης

Ligne 1. Θε[όδωρος] serait, semble-t-il, trop long pour la lacune.

Ligne 2. Α[πολλωτι] : restitution d'après les n° 67143, r., l. 26, 67147, e., l. 3, 67296, l. 2, et surtout 67328, *passim*, qui nous font connaître un *riparios* Apollôs. Un Απολλωσ Ισακιου, qui est sans doute le même, apparaît comme témoin dans les papyrus n° 67094, l. 22 (an 553), et 67115, l. 22. Un Απολλωσ Ισακιου est encore cité comme βοηθος au n° 67300, l. 3 (an 526). — La lacune, après Ισακιου, contenait peut-être απο Αϕρ/ ; mais la forme presque rectiligne de l'υ final d'Ισακιου indique plutôt qu'il n'y avait dans la lacune que le trait qui prolonge souvent cette lettre à la fin des lignes.

Ligne 3. Le κοινον d'Aphroditô : le conseil composé des magistrats du village (ainsi, à l'époque romaine, un κοινον των αρχων apparaît quelquefois dans le même

4. [κώ]μης, και διαλαλιας προσ[πεσ]ουσης σ[υ]ναδουσης ταις αυτων αιτησεσιν, [67281]
 ητησει η ταξις και δικαστικων γενεσθαι προς σε περι τουτο προ[ο]σταγμα
 τουτο τωινυν δεχομενος,
5. [αντ]εχῶ της ειρημενης φρο[ν]τιδος, εχ[ω]ν ὑπουργουσαν και την εξ εθους
 δημοσικη βοθηεαν, συμπαση σπουδη, αμεμπ[ε]ρον εαυ[τ]ῶν τω δικαστηριω
 πανταχοθειν
6. αποδεικνυων. Τουτο γαρ προ[α]τ[ε]ρων φαυτον κινδυνων ελευθερωσεις πολλων.
 † Ερρωσο †

†
 † Ερρωσο

rôle : P. Oxy., I, 54); ce serait alors le *κοινων των πρωτοκομητων* dont il est question dans P. Oxy., I, 133. Mais peut-être aussi ce *κοινων* est-il identique à la *κοινων της των πρωτοκομητων και συνελεστων και κτητορων κωμης Αφροδιτης*, du n° 67001 (l. 3). — D'autres *κοινα* sont connus par des textes contemporains : celui des *αγροφυλακες* au n° 67001, et celui des sous-officiers d'Éléphantine dans P. Mon. 2, l. 1. — Les *συνδικοι* semblent être ici les commissaires exécutifs du conseil dont ils font partie. Ces deux personnages, Kharisios et Bottos, associés comme ici, paraissent (en qualité de *πρότοκόμητες*) dans d'autres papyrus du Caire (n° 67199, v.; cf. n° 67052, l. 8). — *Αναφορα χρησαμενοι* : la nomination à une liturgie n'appartenait pas au *κοινων*, qui avait seulement le droit de présentation, et transmettait sa proposition à l'*officium du praeses* : c'est à ce dernier qu'appartenait en définitive la décision.

Ligne 4. Au-dessus de *κωμης*, traces, entre les lignes, de lettres peut-être latines. La lecture . . .]*μης* est des plus douteuses. — *Διαλαλια* — *interlocutoire*. C'est la décision qui « homologue » l'acte des *συνδικοι* (cf. Ed. Guq., *Un nouveau document sur l'Apokrykes*, dans les *Mém. de l'Acad. des Inscri. et Belles-Lettres*, t. 39, p. 204). Ce mot est souvent employé, dans son strict sens juridique, par le *scholastique* Evagrius (*Hist. eccl.*, II, 18 [éd. Bidez p. 80 et 88] etc.). Il semble qu'il ait fini, dans l'usage courant, par désigner toute espèce de décision régulière d'un magistrat : cf. J. Malalas, XV, p. 389 [Bonn] : *προσδον δεδωκοτες παρα τω αρχοντι Σελευκειας της Ισαυριας απο διαλαλιας απεκεφαλισθησαν*.

Ligne 5. Cf. n° 67295, II, l. 20 : *του την φροστιδα της κωμης αναδεεγμενου* (?). Le mot *φροστις* désigne ordinairement les liturgies; ainsi encore dans la Nouvelle 15 de Justinien (§ 1) : *την ειρημενην φροστιδα λειτουργουτων*. — P. Oxy. 904 (ve siècle) : *παρχων μοι και προς βοθηεαν οικετας τε και συμμαχους και [α]λλους τους οφειλοντας την παρχφυλακην της πολεως ποιεισθαι*. — *Εαυτον* : pour *σεαυτον*.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40453.

67282. Duplicatum d'un avertissement (*κομμονιτώριον*) donné par les bureaux du *praeses* de Thébaidé inférieure à un fonctionnaire anonyme (le

τοποτηρητής d'Antaiopolis?), au sujet d'un accusé qui devait être arrêté, et que la négligence voulue des gens du village a laissé en liberté.
— Long. 0 m. 255 mill., larg. 0 m. 334 mill. — Antinoé (?) (pl. III).

Cursive penchée régulière.

† Ἰσὸν κομ[μο]μιτωριου [της τ]αξεω[ς]

Τῶν ἀπο τοῦ Ἀνταιοπολίτου ἐν τ[οι]ς ἀγραφοῖς διδασκάντων τὸ δικαστήριον
τοῦς

ἀπο Ἀφροδίτης τῆς κωμῆς Ἐρμαυῶν Λαδωρ[ε]ίου ἐπι κακούργιας συλλαβεσθαι,
καὶ μεχρὶ

νῦν τούτου τῷ δικαστηρίῳ μὴ παραπεμψαί, εἰδησεν τοδὲ σοὶ γενεσθαι τὸ
τῆς ταξέως

5 γ[ρ]αμμαῖ ὀπερ δεχομενος, καὶ τὴν εἰρημενὴν [κ]ωμὴν καταλαμβανων,
ἐχων δε

ὑπουργουσαν σοὶ πᾶσαν ἐν τ[ο]ῖς τοποῖς πολιτικὴν βοήθειαν, τὸν ὑπο κατο-
χὴν τοιαυτὴν

[γ]εννημενον παρὰ τὸ δικαστήριον ἀγαγε μετὰ καὶ ἐλεγχων προσαχθισσο-
μενον

[τῆ] αὐτῶν ἐξουσία πρὸς νομιμον ἐξετασθαι. Ἀλλῆ ὅρα μὴ ραθυμίας εἰς αὐτὴν,
κινδυνευσή[ς] τὴν σωτηρίαν † Φλῆς Μηνᾶς σιγγουλαρῆς σεσημειωμαι ὁ καὶ

10 ἀποσταλεῖς † ῥ ἐκδεδωκα τὸ ἴσον †

Ligne 1. Κομμονιτωριον : c'est ainsi qu'il faut restituer au n° 67058, III, l. 12. Cf. P. Oxy. 1106, 1, où on doit lire κομμ[μ]ιτωρ[ισ]οι; Evagrius, *Hist. eccl.*, II, 18 (éd. Bidez, p. 71).

Ligne 2. Αγραφοῖς : cf. *Gloss. Basil.* λιβελλοὶ ἀγραφοὶ κατηγοριαί. Le deuxième édit de Justinien commence de même par les mots : ἐκ τῶν ἀνελεχθέντων ἡμῶν ἀγραφῶς παρὰ τῆς σπῆς ἐνδοξάτουτος ἐγνωμέν. — Το : corrigé sur τω.

Ligne 3. Sur cet Hermauôs, cf. n° 67143, v. l. 24, où il est accusé du vol de deux têtes de bétail. — Sur la forme Ἐρμαυῶν, cf. n° 67140 (tome III, p. 1), l. 3.

Ligne 5. Cf. n° 67281, l. 5 : ἐχ[ω]ν ὑπουργουσαν καὶ τὴν ἐξ εἰθους δημοσίαν βοήθειαν.

Ligne 6. Πολιτικὴ βοήθεια : c'est la police, placée sous les ordres du *praeses* et de ses agents, par opposition à la στρατιωτικὴ βοήθεια ou force armée, prélevée sur la garnison (et à laquelle font allusion les n° 67002, II, l. 23, et 67021, v. l. 8).

Ligne 8. Ἡ αὐτῶν ἐξουσία désigne sans doute ici le *praeses*; cf. n° 67061, verso. — Ἀλλ(α); le signe ῥ marque ici l'éllision.

Ligne 9. (Μη) κινδυνευσθαι.

Ligne 10. Αποσταλεῖς : c'est tout à fait le rôle assigné par Jean le Lydien aux *singulares* : ἀνδρῶς εἰσπρεχεῖς, ἐπὶ τὰς ἐπαρχίας δημοσίων ἐνεκα χρεῶν ἀποστελλόμενοι

Suscription au verso :

[67282]

Ἰσὸν κομμο[ν] Μηνᾶς σφ[γγ]ς] ἐπέκειν Ερμανωτος [Α]αδ[ωριδ].

(de Mag., III, 7). Outre ce rôle de messagers, les *singulares* étaient souvent chargés de percevoir certains impôts (cf. n° 67105, l. 7, et 67284, l. 5-6 : καὶ ἀπαιτητής).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40454.

67283. Rapport (διδασκαλία) adressé à l'impératrice Théodora par les habitants d'Aphroditè, contre les agissements du pagarque d'Antaiopolis. — Long. 0 m. 305 mill., larg. 1 m. 900 mill. — Aphroditè (?).

Date : peu avant 548.

Le texte du rapport est apparemment de la main de Dioscore fils d'Apollôs. — Le papyrus est divisé en trois pages séparées par des marges vides. La première page est incomplète : il manque le bord gauche sur une assez large étendue, qu'on ne peut déterminer exactement. Les restitutions proposées ici ne peuvent donc prétendre qu'à compléter le sens de la manière qui m'a paru la plus vraisemblable. — L'encre est effacée par places, par suite de moisissures qui avaient entièrement couvert le papyrus avant son entrée au Musée.

Le nom de la partie plaignante manque au début, mais les signatures permettent de restituer *παρὰ τῶν ἀπὸ κώμης Ἀφροδίτης* avec certitude. Elles émanent :

- 1° De 11 prêtres des différentes églises du village, et 3 autres ecclésiastiques, un lecteur, un diacre et un moine;
- 2° De 22 κτήτορες (possesseurs), propriétaires fonciers;
- 3° De 2 ταξιλλήνες ou νομικοί, notaires;
- 4° Des chefs de plusieurs corporations industrielles : χαλκοῦ-ποι, γναφεῖς, τέκτονες, κωννακοπλόκοι, πακτωσοποισί, οἰνοπράται;
- 5° D'un débitant de vins;
- 6° D'un prêtocômète;
- 7° D'un receveur des impôts et d'un autre fonctionnaire des finances, le βοηθὸς τῶν δημοσίων;

sans compter plusieurs personnes qui ne déclinent pas leur qualité. En un mot, c'est toute la κώμη, clergé, fonctionnaires, marchands, ouvriers et propriétaires ruraux, qui a signé le document.

Ils l'ont destiné à une femme, désignée seulement par les mots ἡμῶν δέσποινα. Dans le texte de leur rapport, ils se disent, de même, soumis à l'autorité des δεσποινικοί, c'est-à-dire des représentants et employés de la δέσποινα. Pour savoir qui est cette

[67283] maîtresse, le rapprochement de notre papyrus et d'un passage du n° 67002 est suffisamment instructif :

N° 67002, II, l. 14 : ὑπὸ τὸν ὑπερφύστατον πατρικίον (le duc) ἔσμεν, καὶ ἀθροισαὶ αὐτοῦ [τυ]γχάνομεν καὶ τοῦ Φείου οἴκου.

N° 67283, I, l. 3 : [ἀθροίπους τυγχάνοντας (?) τῆς] τε δουκιανῆς ἐξο[υ]σίας κ(αὶ) τῶν δεσποιν[ι]κῶ[ν].

Il est clair que les deux passages expriment la même idée, et nous devons conclure à l'identité des *δεσποινικοί* avec le *Φείος οἶκος*. Ce sont les fonctionnaires de la *domus divina* de l'impératrice, laquelle, par conséquent, est ici désignée par le terme de *δέσποινα*.

La confirmation de cette conclusion se trouve dans deux papyrus publiés précédemment :

N° 67024, r., l. 5-8 : ἐπειδὴ δὲ παρὰ τῶν κατὰ καιρὸν ἀρχόντων οὐ τὰς τυχοῦσας ἀδικίας ὑπέμεινον, τῷ Φείῳ ἡμῶν οἴκῳ σφέας αὐτοὺς ἐπιδοῦναι καὶ ὑπὸ τῆν προστασίαν αὐτοῦ γενέσθαι.

Ainsi le bourg d'Aphroditô, pour se protéger contre les injustices des fonctionnaires publics, a recherché un *patrocinium*, et a choisi le plus puissant de tous : celui de la maison impériale. Il fait dès lors partie du domaine privé de l'impératrice. Ici Justinien emploie le possessif *ἡμῶν*, mais c'est que la *basilissa* Théodora était morte, et en fait son domaine était administré par son époux survivant. Qu'en réalité c'était bien à Théodora que s'était confié le village, c'est ce que prouve une phrase, quoique mutilée, du n° 67019 (l. 11-12) : . . . δ]εσποινικῶν . . . τῆς εὐκλέους καὶ Φεί[ας] λ]ηξέως μ]νήμ[ης] Θεοδώρας πρὸς Φαν[εροῦ] χ]ρ[ό]νου. Le même papyrus, un peu plus bas, explique que « la plus grande partie » des terrains cultivables d'Aphroditô dépend de la *domus divina*. Le reste, c'est sans doute l'ensemble des propriétés appartenant aux grands *possessores* autopractes, comme le comte Ammônios (n° 67138-67139). Seuls, en effet, les petites gens, tous ceux qui pouvaient être exposés aux exactions du pagarque, avaient dû rechercher le patronage impérial : mais c'était l'immense majorité.

L'autopraxie d'Aphroditô nous apparaît ainsi sous un nouveau jour. Jusqu'à l'époque de Justinien elle a été absolue : c'est bien par elle-même que la bourgade percevait et versait les impôts, sans intervention du pagarque (n° 67024, r., l. 4). Depuis l'annexion à la *domus divina*, les choses ont changé. Les fonctionnaires publics continuent à être écartés de son administration, mais les fonctionnaires privés du *Φείος οἶκος*, les *δεσποινικοί*, ont désormais un rôle dans la perception. Toutefois il est très vraisemblable que ces *δεσποινικοί* étaient des habitants du village, et peut-être les choisissait-on sur avis des autorités locales : en pratique, la situation dut rester sensiblement la même que jadis.

Les *δεσποινικοί* paraissent avoir été placés sous les ordres d'un intendant en chef, le *δικοιητής τῆς κώμης* (n° 67088, l. 10). De même, à Oxyrhynchos, nous voyons un *δικοιδῶν τὰ πράγματα τῆς Φειοτάτης οἰκίας* (P. Oxy., 1134, l. 3; et l. 16 τὸν ἐμὸν δικοιησιν). Nous rencontrerons ailleurs des fonctions analogues : celle du

δοικητῆς τῆς Ἀνταίουπόλεως, intendant du couvent de la *Metanoia* d'Alexandrie, [67283] chargé des intérêts de la communauté dans le nome Antaïopolite (n° 67286).

L'impératrice ici nommée pourrait être Théodora, morte en 548, ou Sophie, couronnée en 565. Dans le premier cas, notre papyrus ferait partie de la série des pièces relatives aux exactions du pagarque Julien (n° 67019 [548-551]; 67024 [vers 551]; 67032 [551]). Dans le second, la plainte serait dirigée contre Ménas (cf. n° 67002 [567] et 67021 [vers 567]). Je crois que la première hypothèse peut seule être envisagée. Plusieurs des signataires nous sont en effet connus par des papyrus datés; or, voici les dates qu'on obtient en recherchant ces personnages dans nos autres documents :

Βίκτωρ, prêtre (p. II, l. 1 ou 9) : cf. n° 67126		date : 541
Καλλίνικος Βίκτορος (II, l. 11)	67032	551
Ἰερμίας νομικός (II, l. 15 et 19)	67133	avant 542
		(mort de Dioscore)
Πιλῆτος νομικός (II, l. 19)	67094, 95, 116, 128, 129	547-553
Συνόλης Ἀπόλλωνος I. 11, 22 et 118	67032	551
Ἰσάκ Ἰωάννου (II, l. 25)	67102	526
Ἐνώχ Ἡρακλείου (III, l. 2)	67092	553
Μαθίας Ἰωσηφίου (III, l. 4)	67127	544
Ἀμῆς Ἀεραμίου (III, l. 6)	67127	544
Θεότοκος Ψαίου (ἀποπραπέσιτος) (III, l. 9)	67127, 128	544-547
Κύρος Βίκτορος (III, l. 11)	67032	551
Ἀεραῖα Βίκτορος (III, l. 12)	67001 (?) 67128	514 (?) 547
Καλλίνικος Ἐρμούσιος (III, l. 20)	67110	565
Ἰωάννης Κορνυλίου (III, l. 24)	67111	585

Ce tableau, où seuls les deux derniers noms nous reportent à l'époque de l'impératrice Sophie (encore le second est-il douteux, puisque ce Jean est dit *θαιουργός* au n° 67111, et *κτίτωρ* ici), ne saurait évidemment être une preuve absolue : mais c'est un argument très fort, et, en l'absence de tout autre, nous sommes forcés de nous y tenir.

Le *terminus ante quem* est donc l'année 548. Comme la solution de cette première affaire intervint en 551 (n° 67032), on ne peut guère non plus remonter beaucoup plus haut que les dernières années de la vie de Théodora : 547 ou 548.

La première ligne de la *διὰσκαλία* contient une nouvelle difficulté. Il semble évident en effet que les mots Βίκτορα *δικόνον* et la série de datifs qui les suivent devraient être les noms des destinataires. Je suppose que ce sont seulement les intermédiaires, chargés de porter la pétition à Antinoé, au duc de Thébaïde (*ἡ ὑπετέρα ἐκκλησία* : I, l. 15) : ce seraient, par exemple, des *δεσποινικοί*, que l'on instruit des faits afin qu'ils les portent, indirectement ou même peut-être directement, à la connaissance de la *basilissa*.

[67283] La première page est écrite dans cette cursive très soignée qui est celle des requêtes de Dioscore; de même la signature de la page III, l. 7-8.

PAGE I.

- [Π] των απο κωμης Αφροδιτης — — — Βικ]τορι διακονω κ[αι το]ις Θαναμα-
σιωτατ[οις]μω και Βικτορι ημετερο[ις] α[.]
- [Διδασκομεν την ευσεβεστατην ημων δεσποιναν ως Ιουλιανος ο λαμπρ] βου-
λεται παρα το] εθος ημας ελκ[εσ]θαι εις παρχαρχιαν τη[ς Ανταϊδ] πολιτων,
ης κεκρατηκεν [απο προ]
- [οιμιων της — — — επινεμησεως, καιπερ ανθρωπους τυγχανοντας της] τε
δουκιανης εξο[υ]σιας^{xy} των δεσποιν[ι]κω[ν] κ[ι] π[ρο]νοσειν ουκ' οιδ[α]μεν
ποθ[εν]
- [επεξηλθεν ημιν ο τοιυτος, των δημοσιων φορων προφασει και γαρ] επι-
σ[τ]αται η επιχω[ριο]ς αρμοδια ταξις ω[ς] ο υδεποτε εν υ[σ]τερισμω γε-
γοι[α]μ[εν]
- 5 [της τουτων παροχης· ουτος δε επιδραμων τα ημετερα κτηματα, ουκ' ωκησηεν
εκπο]ρηται ταυτα [π]λ[ε]ον των υ[π]ο βαρβ[α]ρων λελυμαινομενων (sic)
το[πω]ν εξ αφορμ[ης]
- [του δημοσιου. Και οι αυτω επομενοι παντα τα πραγματα περι την ημων
κω]μην ως ειρηται [ε]ξ[ε]π[ρο]βησαν κακως και ανεκθραστως· ετι δε και
[τ]ον ταυτη λα[.]ρον
- [— — —, ωστε μη εξειναι ημιν απορουσιν τας συνηθεις τε] εισφερειν
του [δημο]σιου συντελε[ι]ας και ζην με[τρ]ιως μετα των ζωνων κα[ι]
- [εργαλειων και χρησηριων παντων, αλλ εις την ημων αποτροφην ουδεν
ημ]ιν υπελειπαν εν [α]ρχω (?) και εν τη κωμω ο[ι]δηγη[τ]ε σκε[υ]δ[ε] της
ευζωϊας ημων.
- [Ουδεν ο Θεος παντα τα παρ αυτων κατα των νομων πεπραγμενα, και] τας
γεναιμενα[ς] μ[ε]ταξ[ι]ς του συμ[β]αντος [τ]ριου[του] λοι[μ]ου και ολολυ-
μα[τ]α εχοντος.

PAGE I. — Ligne 3. Δεσποινικος : cf. n° 67019, l. 11; 67088, l. 10; 67144, l. 2 (?).
Le mot δεσποτικοι (fonctionnaires de la *domus divina* de l'empereur) se lit dans JEAN
d'Épiphane, *Hist. eccl.*, I, 32 (*dysfūtiqū*), où le traducteur, Schönfelder, l'explique à
tort par « membres de la famille impériale ».

Ligne 4. Cf. *Nov.*, 112, 2 : κινδυνω της αρμοδιας ταξιος = *periculo competentis officii*.
Sur επιχωριος, cf. *Ed. Just.* XIII, p. 43, et *passim*, et le papyrus n° 67024, r., l. 5 :
il s'agit ici de l'*officium* du gouverneur civil ou *praeses* de Basse-Thébaïde.

Ligne 6. A la rigueur, on pourrait lire με[.]ρον ou με[.]ρον.

Ligne 8. Ημων : η corrigé sur υ.

Ligne 9. Ολολυ(γ)ματα ne donnerait guère un sens satisfaisant; peut-être est-ce là un
mot forgé, de ολος et d'un dérivé de la racine λυμ(αιειν).

- 10 [και παντα τα αφατα ζημιωματα τε και αδικηματα τα περιε]λθοντα ημας [67283]
 τ[ο]τε, ατινα χαρτης ου δεβνηται χωρειν ει μη αρ[ρ]ηκτω διηγεισθαι
 [βωνη — — — — —]ν λαφαιραγωγ[ο]ν δ[ι]α . . .
 ιστως. Οθεν παρα το απορειν ημας παντη πανταχθεν
 [περι της σωτηριας ημων, και μια και μονη υπολειπεται ελπις, σχ]ολην αγην
 [προς το]υτο το περισπουδα[στον] ημι[ν] π[ρ]αγμα, προσειναι τη ευσε[β]η^τ
 [ημων δεσποινη] — — — επισκοπου της Ανταιοπ[ολιτων] του Φεο[σεβ], οπ[ο]ς
 εφορωσεται την ταπεινω[σιν] ημων και αποτρεψη αφ ημων
 [των ταλαιπωρων τον ειρημενον πα]ραρχην, και ημεις ευρωμεν ευκολ[ως]
 βιωται [και ησυχως ε]ργαζεσθαι περι τα ευσε[β]η τελεσματα και την
 εξαισιον
 15 [ημων εμβολην, ωστε τουτου τυχοντα του ευεργετηματος ημας ποτ]ε υγι-
 ουσθ[αι δια χειρο]ς της ευσεβε[σ]τα[της] ημων δεσπο[ινης] και της υμετερας
 ε[ν]κλ[ει]ας,
 [δι] ης και κολασθησονται εκεινοι οι κακουργοι, οι οικηματα φ[α]νερα και τα
 κ[τ]ηματα (?) τω[ν] υμ[ε]τερων υπαρχον[τ]ην αν[ο]ρχαις και ανασκαφαις
 πο[ι]σαντες
 [αχρηστα].

PAGE II.

- † Βικτω[ρ ελεει] πρεσβ[υ]της αγιας καθολικης εκκλησιας κωμης Αφροδιτης
 παρακαλων επιδεωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της
 [η]μων δεσποινης.
 † Προμακω[ς] Ιωαννου πρεσβυτερος ελεεινος του αγιου απα Προμακωτος μαρ-
 τυρος κωμης Αφροδιτης παρακ[α]λων επιδεωκα υμ[ι]ν ταυτην την διδα-
 σκ[α]λιαν προς ειδησιν τη[ς] η]μων δεσπο[ινης].

Λίγη 11. Lire λαφουραγωγος; le groupe ai se prononçait ε, et l'ε, dans les écrits coptes, permute souvent avec Γυ. — Παρα représente probablement le verbe παρεσσι.

Λίγη 13. Je propose επισκοπου parce que nous possédons une requête de certains moines à l'évêque d'Antaiou (?) contre le pagarque (n° 67021). Les nombreuses signatures de prêtres, à la page II, seraient aussi en faveur de cette conjecture. — Εφορωσεται : de εφορου; pour εποφηται. — Ταπεινωσιν : très douteux, les traces d'écriture étant presque illisibles.

Λίγη 15. Δια χειρος : mais la lacune paraît contenir huit lettres plutôt que dix. — Ευκλειας : très douteux. Il y aurait plutôt place pour deux lettres entre l'ε et le κ.

Λίγη 16. Των υμετερων υπαρχοντων : « les gens qui sont soumis à votre autorité » (celle des δεσποινικαι). Toute cette fin est d'ailleurs trop mutilée pour pouvoir se restituer avec certitude.

PAGE II. — *Λίγη 1.* Ces καθολικαι εκκλησιαι sont les églises paroissiales, opposées aux églises de couvents (cf. DU CANGE, s. v. καθολικός).

[67283]

- † Πετρος πρ[εσ]β[ς] ελεεινος της α[γ]ιας καθολικης εκκλησιας Αποστολων
 κωμης Αφροδιτης παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν
 προς ειδησιν της ημων δεσποινης.
- † Ανουφ[ι]ς πρεσβ[ς] ελεεινος της [α]γιας καθολικης εκ[λ]ησιας (sic) απα
 Μου[σ]σαιου κωμης Αφρο[δι]της [π]αρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την
 διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινη[ς].
- 5 † Ψαΐς πρεσβ[ς] ^{ελεεινος} της αγιας καθολικης νοτινης εκκλησιας κωμης Αφροδιτης
 παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της
 ημων δεσποινης.
- † Καλλιμικο[ς] πρεσβ[ς] ελεεινος της αγιας εκλησιας (sic) αμα Μαρίας κωμης
 Αφρ[ο]διτης (sic) παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς
 ειδησιν της ημων δεσποινης.
- † Βικτωρ πρεσβ[ς] (sic) [ε]λεεινος του α[γ]ιου απα Μινα μαρτυρος κωμης
 Αφροδιτης παρακαλων επιδεδωκα υμ[ι]ν ταυτην την διδασκαλιαν προς
 ειδησιν της ημων δεσποινης.
- † Ευλογιος πρεσβ[ς] ελε[ε]νιος του αγιου απα Βικτορος μ[α]στιρος (sic) κωμης
 Αφροδιτης πα[ρα]καλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς
 ειδησιν της ημων δεσποινης.
- † Βικτωρ πρεσβ[ς] ελεεινος τη[ς] αγιας καθολικης καινης εκκλησι[α]ς κωμης
 Αφροδι[τ]ης παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς
 ειδησιν της ημων δεσποινης.
- 10 † Αβρααμιοσ πρ[ο]εσβ[ς] ε[λ]εεινος της αγιας καθολικης εκ[κ]λησι[α]ς απα Ρω-
 μαρου κωμης Αφροδιτης παρακα[λ]ων επιδεδωκα υμιν ταυτην την δι[δα]-
 σκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης. Φηγυς αρχηγωσ[τ]ι της αυτης
 αγιας εκκλησιας, αξιωθεις, εγραψα υπερ αυτου γραμματα μη ειδωτος.
- † Καλλιμικοσ Βικ[τ]ορος κτητωρ τη[ς] αυτης κωμης Αφροδιτης παρακαλων
 επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης †
- † Απολλωσ κτητ[ω]ρ της κωμης Αφροδιτης παρα[κ]αλων επιδεδωκα υμιν
 ταυτην την διδασκα[λι]αν προς ειδησιν της ημων δεσποινης †
- † Αρκακιωσ κτητ[ω]ρ [τ]ης αυτης κωμης [Αφ]ροδι[τ]ης παρα[κ]αλων επιδε-
 δωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δε[σ]ποινης †
- † Φοιβαμωων κτητωρ της [αυ]της κωμης Αφ[ρ]οδιτης παρακαλων επιδεδωκα
 υμιν ταυτην τη[ν] διδασκαλιαν (sic) προς ειδη[σ]ιν της ημων δεσποινης †
- 15 † Ιερημιασ Βικ[τ]ορος [τ]αβελλιων κωμης Αφροδιτης . και . Κωνσταντινος
 Ερμαυωτος κε[φ]αλαιωτης των χαλκοτυπων της αυτης κωμης, και Δωρα-
 τινος Ιωσηφου ομοεπ[ι]α

Ligne 10. Cf. Γεκλησια Ρωμαου des n° 67138, l. 4, et 67206 en marge.

Ligne 15. Kai : entre deux points dans le ms. — Κεφαλαιωτης : sur les chefs des cor-
 porations ouvrières et marchandes, voir le récent travail de Th. Reu., *Beiträge zur*

- της α[υ]της κωμης Αφροδίτης, και [Ι]ωσ[η]φίς Απολλώτος γναφεγς κωμης [67283]
 Αφροδίτης κεφαλαιωτης, και Φοιδαμμων Παπρυόβιου κεφαλαιωτης των
 τεκτονων κωμης Αφροδι[τι]ς,
 και Ωρουωγχις Μαθειου κεφαλαιωτης των κωνιακοπλοκων [κ]ω[μ]ης Αφροδι-
 της, και Ιερημιας Φιζιου κεφαλαιωτης των πακτονοποιων κωμης Αφροδίτης,
 παρακαλ[ο]υντες επιδεδωκαμεν υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν
 της [η]μων δεσποινης † Εγραψα υπερ αυτων γραμματα μη ειδωτων, πα-
 ρουτων και
 ειποντων μοι, γραφοντι δε και υπερ ε[μ]αυτου Ιερημιας υ[ο]μικος † Ηιλatos
 ταβελλιων [κω]μ[η]ης Αφροδι, Περμα^{ως} Απολλώτος και Μα[καρ]ί[ος] Ιω-
 ση[φι]δ̄ κεφαλ[ι]ς τω[ν] . . . πων, και Ιωσηφίς Ιωα[ν]ν[ου] [κ]τητωρ
 20 απο της Ξ κωμης Αφροδίτης, παρακουητε[ς] επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδα-
 σκαλιαν προς ειδησιν της ημ[ω]ν δεσποινης. Εγραψα υπερ αυτων γραμ-
 ματα μη ειδ[ω]των, παρουτων και ειποντων μοι,
 γραφοντι δε και υπερ εμαυτου Ηιλatos νομικος † † Σενουβης Απολλώτος
 πρωτηρ/ [πα]ρακαλων επιδεδωκα ταυτην την διδασ[κ]αλιαν προς ειδησιν
 της ημων δεσποινης [†] Απολλωσ Ηι. ωτ̄ κτητωρ της κωμης πα[ρα]καλων
 επιδεδωκα [υμ]ε[ν]
 ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσ[πο]ινης † † Απολλω[ς]
 Ιωσηφιδ̄ χρυ[σο]υπ[ρο]δεκτης των δημοσιων της κωμης Αφροδίτης, παρακα-
 λων επιδεδωκα την διδασ[κ]αλιαν προ[ς] ειδησιν τ[η]ς ημων δεσποιν[η]ς †
 † Γεωργιος Ψεμπυθ̄ διακ[τ] και κτ[η]τωρ κωμης Αφροδίτης παρακαλων επι[δ]-
 δεδωκα τ[αυ]την διδασκαλ[ι]αν (sic) π[ρ]ος ειδησιν της ημων δεσποινης
 † † Ισακ Μουσαιδ̄ κτ[η]τωρ και Φοιδαμμων Ψευθανσιδ̄ κτητωρ παρακα-
 λουντες
 επιδεδωκα[μ]εν ταυτην την διδασκαλ[ι]αν προς ειδησιν της ημων δεσποινης
 † † Τρι[α]δελ[φ]ο[ς] Κωστατιν̄, αξιωθεις, εγραψα υπερ δε [ε]μαυτο̄ και
 υπερ αυτων γραμ[μ]ατα μη ειδωτων † † Κομανωσ βουθος των δημοσιων
 κωμης Αφροδίτης παρακαλων
 25 επιδεδωκα τ[αυ]την την διδασκαλιαν π[ρ]ος ειδησιν της ημ[ω]ν δεσποινης
 † Ανρ/ Η[α]κωφ Φοιδαμμωνος συντελεστ[η] παρακαλων [επι]δεδωκα υμιν το
 διδασκαλικον προς [ειδ]ησιν της ημων δεσποινης † Ισακ Ιωανν̄ κτητωρ

Connaissance des Genres im hellenistischen Aegypten, p. 192-195; cf. encore P. Oxyr.,
 1253 (t. X), note 16.

Ligne 17. Κωνιακοπλοκων : cf. n° 67288, IV, 1. 5 (note).

Ligne 20. Lire παρα(α)λουτες.

Ligne 21. Ηι[λ]ατο̄ est impossible. — Le mot Αφροδίτης a été oublié.

Ligne 24. Τριδελφος : lecture confirmée par P. Lond., IV, n° 1419 (passim : voir l'Index), où ce nom est celui d'un τοπος. — Υπερ δε : pour τε.

παρακαλων επιδεδωκα το διδασκαλικην προς ειδησιν της ημων δεσποινης ·†

PAGE III.

·† Αβρααμ Ανου[Φι]ου κτητωρ παρακαλων επι[δ]εδωκα ταυτην την διδασκα-
λιαν προ[ο]ς ειδησιν της ημων δεσπο[ι]νης.]

Ενωχ Ηρακλειου αξιωθεις εγραψα υπερ α[υ]του γραμματα μη ειδOTOS. Φ[ο]ι-
δαμων Φιβιῶ κτητωρ παρακαλω[ν]

επειδεδωκα τα[υ]την την διδασκαλια[ν] προς ειδησιν της ημων τησπεινης.

·† Μαθιας Ιω[σ]ηφιδου κτητωρ κωμης Αφροδιτης παρακαλων επιδωκα (sic)
ταυτην την δι[δ]ασκα[ν]

5 λιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης ·†

·† Αμαϊς Αβρααμιῶ κτητωρ κωμης Αφροδιτης παρακαλων επειδεδωκα ταυτην
την διδασκαλιαν προ[σ] ειδησι[ν]

της ημων δεσποινης ·† Φλ[ι] Διοσκορος Μεγαλου κτητωρ απο Αφροδιτης παρα-
καλων επιδεδωκα ταυτην την

διδασκαλιαν προς ειδησιν της [η]μων δεσπο[ι]νης ·†

·† Φ[ι]λ[ι] Θεοτεκνος Ψαιῶ κτητωρ κωμης Αφροδιτης, [απ]οδιατοχου πραιπο-
σιτων, παρακαλων επιδεδωκα ταυτην την διδασκαλιαν προς (sic) ειδησι[ν]

10 της ημων δεσποινης.

·† Κυρος Βι[κ]το[ρ]ος κτητωρ απο Αφροδιτης π[α]καλων επιδεδωκα ταυτην την
διδασκαλιαν προ[σ] ει[δ]ησι[ν]

[τ]ης [η]μων δεσπο[ι]νης ·† Αβρ[α]αμ Βικτο[ρ]ος κτητωρ της ει[ρ]υμεινης κωμης
παρακαλων επιδεδωκα [ταυ]την την [δι]δα[σ]κα[ν]

[π]ρο[σ] ειδησι[ν] της ημων δεσπο[ι]νης.

·† Ιεζ[ε]κηλ Βικτορος κεφαλαιωτης τ[ω]ν οινοπρα[τ]ων κωμης Αφ[ρ]οδιτης
παρακαλων επιδεδωκα ταυτην την διδασκα[ν] προς ειδησι[ν]

15 της ημων δεσπο[ι]νης. Ενωχ Ε[ρ]μαυα[τ]ος(?) κτητωρ κωμ[ι]ς Αφροδι[τ]ης
[παρα]καλων επιδεδωκα

υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προ[σ] ειδησι[ν] της ημων δεσπο[ι]νης ·† ·†]·
Φλ[ι] Κ[.]

κτητ[ω]ρ [παρα]καλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκα[ν] προς
ειδησι[ν] της ημων δεσπο[ι]νης.

Ligne 26. Commence sous le mot *συντελεστς* de la précédente.

PAGE III. — Ligne 7. Le texte porte certainement Μεγαλου (nom propre), κτητωρ.

Mais l'écriture est celle de Dioscore fils d'Apollōs : c'est pourquoi je préférerais voir
là une in correction pour μεγαλοκτητωρ.

Ligne 9. Lire αποδιατοχου(?) = απο διαδοχων; lecture très incertaine.

Ligne 11. Π(α)ρακαλων : l'écrivain a conservé par inadvertance l'abréviation de la pré-
position παρα.

- Φλ[ι] Β]ησσυρους παρακαλων επιδε[δ]ωκα την διδασκαλιαν προς ειδησιν [67283]
 της ημων δεσποινης].
 Χρυστης κτητωρ παρακαλων δε[δ]ωκα (sic) υμιν την διδ[ασκ]αλ[ι]αν προς
 ει[δησιν]
 20 της ημων δεσποινης · Καλλ[ι]μικος Ερμανωτος κτητωρ παρακαλ[ων επι]
 δεδωκα υμιν την διδασκ[α]λιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης ·.
 Παλως πρεσβυτερ[ι] και οικον[ο]μος του αγι[ο] [απα] Ερμανωτος παρακαλων
 επι[δεδ]ωκα υμιν τ[ο] διδασκαλι
 κ[ο]ν προς ειδησιν της ημων δεσποινη[ς] · Ιωαννης μοναζ/ αξιωθεις εγρ[α]ψα
 υπερ αυτου γραμματα μη [ειδοτος].
 · Ι[ω]αννης Κορινθιου κτητ[ω]ρ παρακαλ[ω]ν υμιν επιδεδωκα το διδασκα-
 λικον προς ει[δησιν]
 25 της [ημων δεσποι]νης ·

Ligne 19. Χρυστης (douteux) : pour Χρηστης ou Χριστος.

Bas. : Journal d'entrée du Musée, n° 46455.

67284. Quittance d'impôt délivrée aux habitants d'Aphroditô, pour le paiement de 2 *nomismata* affectés au traitement du *commentariensis*. Cf. n° 67040.
 — Long. 0 m. 124 mill., larg. 0 m. 310 mill. — Aphroditô (?).

Cursive penchée et anguleuse.

- Δεδωκασι οι απο κωμης Αφροδιτης (sic) του Αιταιοπολιτô, δια Ιωαννô
 υποδεκτου της αυτης κωμης,
 εις λογον του αιδεσιμô κομμενταρησιô, την κατα το εθος διδομενην συνη-
 θειαν κανονος δευτ[ε]ρ[ας]
 δευτερας ηνδ[ι], τουτεστιν χρυσου νομισματια δυο παρα κερατια τεσσαρα,
 χρυσοχοικω της αυτης κωμης,
 γι[ο] χρ[ο] η β[ε] π[ε] κερ[δ] η χρυσης. Και εις υμων ασφαλειαν και του δημοσιô πε-
 ποιημεθα ταυτην την αποχην
 5 εφ υπογραφης ημων ως προκ[α]. Φλ[ι] Φοιδαμμων Ασκλας σιγγ[ι] και απαιτητης
 τουτô του λογô,

Ligne 2. Sur le *κομμενταρησιος*, voir n° 67090, note 1. — *Συνθηα* : cf. n° 67057, II, l. 10 et seq., et 67287, I, l. 10. — *Δευτερας* : on pourrait supposer que le mot *καταβολης* a été oublié. Mais la quittance analogue publiée au n° 67040 prouve que le paiement se faisait une fois seulement par an. Le mot *δευτερας* a donc été répété par erreur (cf. aussi la suscription).

Ligne 3. Sous-entendu *σταθμω* (χρυσ.).

Ligne 5. Sur les *singulares*, cf. n° 67282, n. 10.

[67284] στοιχει μοι η αποχη ως προκς. Φλ/ς Φοιβαμμων Βικτωρος σιγγουλαρ/ και
 απαιτητης τ[ουτου το]υ λογῶ,
 στοιχει μοι η αποχη ως προκ/·†·†·

Suscription au verso :

·† Αποχη τοῦ κομενταριστῶ κᾶν δευτερας ιηῶ| χρ/| ἦ β π/ κερ/| δ χρ/

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40718 c.

67285. Quittance d'impôts, délivrée par Jean, hypodecte d'Aphroditô, à la maison de Dioscore Psimanôbet. — Long. 0 m. 076 mill., larg. 0 m. 164 mill. — Aphroditô.

Cursive droite. — Le texte est écrit au verso d'un compte plus ancien, dans lequel on a découpé un morceau rectangulaire à peu près régulier.

·† Δεδοκεν η κ Διοσκ[ορου Ψ]ιμανῶβετ κ Διοσκορῶ
 τ/ υἱῶ, εις λογον λοιπαδ/ τοῦ ενδρξ/ απο (ι)επαρχις
 Ιῶλιανῶ και Ενωχ, κερ/ ἴζ, ομοι/ κ λοιπις ; αλλ.
 κερ/ ἴζ, ομοι/ κ/ δγ' η Τυβι γ της τ/ Ιωαννης
 5 υποδ/ σε||

Au verso, quelques lignes à la fin d'un ενταξιων :

.....
 ὅ κομητικον ΑΦροδῶ| γι/| σι/ μ̄ ξ ; τξγ και παρ/ .[.....]

Ligne 1. Η (υπερ) Διοσκορου : cf. n° 67286, l. 1 et 12 : το υπερ κομης Αφροδιτης. Il faut peut-être voir ici une faute d'iotacisme pour οι υπερ Διοσκορου, ceux qui payent les impôts au nom de Dioscore, c'est-à-dire, probablement, ses héritiers réunis en consortium. Le singulier δεδοκεν contredit cette hypothèse, à vrai dire : mais on ne voit guère quel mot serait sous-entendu après η.

Ligne 2. Le signe τ est douteux. — Lire λοιπαδων (Nov. Just., 147 et 148). Sur Julien απο επαρχων, cf. n° 67060. Il faut sans doute comprendre « les impôts qui auraient dû être perçus déjà par Julien et par Énoch » (peut-être ἐξπελλευστῆς du n° 67105, l. 5 ?).

Ligne 3. Ομοι(ως) (υπερ) λοιπ(ων) (και) αλλα (?). La dernière lettre, qui est informe, doit probablement être un α. Αλλ(ων), sous-entendu φορων) est moins probable.

Ligne 4. Της (αυτης) (νδικτιωνος) : le reçu est sans doute détaché d'un registre qui en contenait d'autres, de date antérieure. La date n'a pas été répétée ici; le fait est pourtant singulier.

Ligne 5. Σ(ε)σημειωμαι).

Verso. — Ligne 1. Lire κομητικων; — μο(δοι). — Τξγ : un chiffre (?); soit 363. Le ξ semble être une correction sur ο; — lire probablement προσθηκη.

σοι εις τον κυρι Φορ[ο] και εχε τουτο το εν[τ]αχι [ως] προ[οκ] // Βικτωρ
 προκ στι[χι] μοι ως προ[οκ]

[67285]

Ligne 2. Lire Φορ(ο).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40718 e.

67286. Deux quittances pour une redevance en nature, due par le village d'Aphroditô au couvent de la *Pénitence* (Μετάνοια). — Long. 0 m. 552 mill., larg. 0 m. 306 mill. — Aphroditô (pl. IV).

Date : le premier reçu a été écrit en Thot de l'indiction 6, le second au mois de Mesori de l'an suivant; ces dates correspondent probablement aux mois de septembre 527 et d'août 528. L'Apollôn mentionné l. 13 paraît être, en effet, le protocômète Apollôn, qui mourut sans doute en 542 (*Rev. des Études grecques*, 1911, p. 461). Dans ce cas, le supérieur du couvent, nommé à la ligne 4, pourrait être le futur patriarche Théodosie d'Alexandrie. On sait en effet que deux patriarches au moins ont été fournis à Alexandrie par ce « monastère des Tabennésites » : Jean I (482) et Paul I (537-539).

Grosse cursive droite.

Ce couvent est l'un des plus célèbres de la région d'Alexandrie. Il est appelé ici (l. 14) *μοναστήριον Μετανοίας τῆς μεγαλειόπολεως* (sic) Ἀλεξ[ανδ]ρίας, ce qui ne doit pas signifier « situé à Alexandrie », mais plus vaguement « voisin, dépendant d'Alexandrie » (cf. l'expression de Socrate, I, 27 : *Μακρότης χῆρα Ἀλεξανδρείας ἐστί*). En effet, nous connaissons un monastère de ce nom à Canope, tout près de la capitale : il est cité par saint Jérôme (*Reg. S. Pachomii*, praef. — *Patrol. lat.*, t. 23, col. 65 : in monasterio Metanoæ, quod de Canopo in Penitentiam . . . mutatum est). Le prêtre Athanase, accusateur du patriarche Dioscore, en parle dans la libelle qu'il lut au concile de Chalcedoine, en l'an 451 : οὕτως οὖν καταλαβόμενου ἐμοῦ τοῦ Ἀθανασίου τὴν Μετανοίαν, προάστειον δὲ τοῦτο τῆς μεγίστης Ἀλεξανδρείας, ἡ ποτε Κάνοπος καλούμενον ἔπερ προάστειον ἀνῆλθεν καὶ ἐκ παλαιᾶς συνθείας ἐτύχχανε πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν καταφύγων· ἔλον γὰρ δοκεῖ ὑπὸ τὴν Φυλακὴν τοῦ εὐαγοῦς μοναστηρίου τῶν Ταβέννησιων (Concil. Chalced., actio III — *Massi, Concilia*, VI, p. 1025). Ici, Canope est un « faubourg » (προάστειον) d'Alexandrie; de même, dans les *Aprophthegmata patrum* (*Patrol. gr.*, t. 65, col. 108), il est question d'un moine qui vécut trois ans εις τὸν Κάνωπον Ἀλεξανδρείας, ce qui explique l'expression employée par notre papyrus. Ce monastère est *tabennésite*, c'est-à-dire qu'il suit la règle de saint Pachôme. Victor Tonnennensis (anno 556), qui y fut interné, parle de ce couvent « des Tabennésites », situé « à Canope, à douze milles d'Alexandrie⁽¹⁾ ». En fait, il devait être sur la route d'Alexandrie, plus rapproché de cette dernière que la ville de Canope proprement dite. Il figure dans la *Chronique* de Jean de Nikiou (trad. Zotenberg, p. 515, 574). Trois papyrus de Londres, attribués au viie siècle (P. Lond. 1152 — 1. III, p. 248; et les deux suivants), contiennent le nom de la Μετάνοια, sans indication

⁽¹⁾ De même AMULEN MARCELLIN, XXII, 14 : « Canopus inde duodecimo disjungitur lapide ».

Catal. du Musée, n° 67279.

[67286]

de lieu. Mais il s'agit toujours de celle de Canope, sans aucun doute : là aussi, il est question de redevances en nature embarquées *eis* πλοῖον τῆς Μετανοίας. L'*Histoire des Patriarches* contient la dernière allusion à cet édifice, avant la conquête arabe. Vers 620 (*Patrol. orient.*, I, p. 487) Benjamin, futur pape d'Alexandrie, serait entré au « monastère de Canope » (قنوبس, corrigé en قنوبس par M. Evetts, avec beaucoup de vraisemblance). Plus tard (*ibid.*, p. 498), aussitôt après la victoire des Arabes, il résida quelque temps, lors de son retour à Alexandrie, au « monastère de Maṭarā » (قنطرة, qu'Evetts corrige à tort en *Metras*). Ce mot قنطرة est probablement une faute de copiste pour قنطرة — Μετανοία.

Cette maison recevait, sur l'ordre de quelque pieux basileus, une part de l'annone publique (δημοσίου σίτου, disent expressément les textes de Londres). On lit dans la vie de S' Théodore Sicôte (*Bolland.*, 22 avril) que l'empereur Maurice accorda à un monastère une rente annuelle en blé (évidemment le δημόσιος σίτος) pour être distribuée aux pauvres. Justinien parle, dans sa Nouvelle 7 (cf. § 8 notamment), de ces *annonae civiles* accordées à des églises ou à des couvents; il sait que le cas se présente en Égypte : διότι τοιαύτας (sc. πολιτικὰς) εἶναι σιτήσεις οὐ μόνον ἐπὶ τῆς βασιλείδος ταύτης πέλλεως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας καὶ ἐπὶ τῆς Θεουπολιτῶν (Antioche) εἶναι μεμαθήκαμεν. Tel fut probablement le cas du couvent alexandrin de la Μετανοία. Aphroditè fournit une partie de cette rente; elle est taxée à 5759 artabes par an, réparties entre les principaux propriétaires (nous avons déjà vu, au n° 67138, que la part du comte Ammônios s'élevait à 160 artabes). A cet effet, le couvent envoyait dans les provinces des διακομηταί, comme ceux d'Antaiopolis, qui signent ici ces deux reçus (nous n'avons pas les originaux, mais seulement les copies). Les πρότοκομῆτες sont responsables du versement, qui a lieu par leurs mains ou par celles de leurs représentants autorisés.

† Εμετρησεν κ̅ι̅ ενεβαλεν το̅ κ̅ κ̅ωμ̅ς Αφροδιτης δ̅| των̅ προτοκομητω̅[ν
της̅ αυτης̅ κ̅ωμ̅ς],

δ̅| Βικ[τορο]ς [πρ]οσβυτερ[ου̅ και̅ Σενουθιου̅.] κ̅ τε̅ αυτων̅ κτησεω̅
κα̅|ι̅ διαφορ[η] κτητορ̅ο̅

της̅ αυτης̅ κ̅ωμ̅ς, ει̅ς̅ π̅λο̅ι̅| μοναστηρι̅[ο̅] Μετανοια̅ς, δ̅| του̅ Θεοσεβεστατου̅ αβ̅ς̅,
Θεοδοσι̅[ο̅] προρηστω̅των̅ δ̅| των̅ Θεοσεβεστω̅των̅ (sic) αβ̅ς̅ Αναστασι̅ο̅ κ̅ι̅ αβ̅ς̅,
Ισχυρι̅

Ligne 2. Sur Βικτωρ̅ προσβυτερος̅, cf. n° 67134, l. 2. — Σενουθιου̅(?): restitué d'après la ligne 13. — Lire à la fin διαφορων̅ κτητορων̅(ν). La barre horizontale sur το̅ final représente ici un *v*, comme dans quelques poèmes de Dioscore (par ex. n° 67055, v., l. 15) et parfois aussi dans le style ordinaire (n° 67295, II, l. 9 etc.).

Ligne 3. *Eis* πλοῖον: sur le navire appartenant au couvent. — Lire Μετανοια̅ς. — Après αβ̅ς̅, un espace blanc termine la ligne.

Ligne 4. Lire προρηστω̅τος. Peut-être cependant l'espace vide qui termine la ligne 3 était-il réservé à un autre nom propre: le couvent aurait eu deux supérieurs(?).

- 5 ωνος μοναζζ[] κ] διακ/ Αντ[α]ρ[ο]πολ[ι]των, & ε[μ]β[] της αυτη[ς] κωμ] (67286)
 καηρος εκτης
 ηδικ/, σιτ[ου] αρταβας [π]εντακροσχιλε[ια]ς επτακροσιας πεντηκοντα εννεα
 συ ναλ/ κ] εκατοστης κ] εικοστης · γη/ σιτ]ς ̅, εψηθ μου]. Κ] εις ην [υμ]ων
 ασφαλειαν
 κ] του τεμοσιδ̅ πεπομ[μ]ε τα[υ]την αποτιξιν̅ ως προκ/. Αναστασιδ̅ κ] αββ̅
 [Ισ]χυριων[ος]
 διακ/, δ/ [εμ]δ̅ Τι[μοθεου] γ]ρ[αματι] τη[ς] αυτη]ς [κ]ωμ[η]ς, πεπομ[μ]ε[] την
 αποτεκξιν̅
- 10 [τω]ν του σιτου αρταβων̅ περι[τα]κροσχιλιας επτακροσιας πεντηκοντα εννεα
 ως προκ/. Ε[γ]ραφ̅ [Φ]ωθ̅. . ην[]κ/ σ̅.

Une ligne en blanc.

- † Εμετρησεν και εσεβαλε το υπερ κωμ] Αξροδ] της Φαγματισιατης των
 προτοκομητων
 της [αυ]της κωμ], δ/ Απολλωτος κ[αι Β]ικτωρος και Σιμουθιδ̅ (sic), & τε
 αυτον κτησεως και διαφορδ̅
 κτητορον της αυτης κωμ], εις πλοι] του μοναστηριδ̅ Μετανιας της μεγαλε-
 πολεως
- 15 Αλεξ[ανδ]ριας, δ/ των Θεοφιλεστατω[ν] αββ̅ Αναστασιδ̅ και Δ. . . ασιδ̅
 μοναζζ] και διακονιτων
 της Ανταιδ̅πολιτων, & εμβολη[ς] της αυτης κωμ]ης, κηρονας̅ εδδομ]ης ηδικ-
 τη[ω]νης,
 σιδ̅ καθαρο̅ αρταβας̅ πεντακροσχιλιας επτακροσιας πεντηκοντα εννεα
 [συ ναλ]ς κ] εκατοστης κ] εικοστης γη/ σιτ]ς καν]ς ̅, εψηθ μου]. Και εις
 υμων ασφαλειαν
 και του τεμο[σιου] πεπομ[μ]ε τ[αυ]την αποδιξιν̅ [ω]ς προκ/. Αναστασιος και
 Δ. . . ασιος διακ/],

Ligne 5. Μοναζ(οτων) και διακ(ονητων). — (Υπερ) εμβ(ολης).

Ligne 7. Lire συ(ν) να(ν)λ(οις) και εκατοσταις και εικοσταις : cf. n° 67169, l. 18.

— Μον]ς = μονα. — Εις (σ)ην, corrigé en εις υμων, mais le mot (σ)ην n'a pas été barré.

Ligne 8. Lire και του δημοσιου πεπομ]ημαι (c'est Timothée qui parle) ταυτην (την) απο-
 διξιν̅. — Lire Αναστασιος et Ισχυριων̅.

Ligne 9. Γραμ(μ)ατ(εως) : cf. l. 20.

Ligne 12. Lire Φαγματισιατος, à moins qu'on ne restitue le mot κωμοσθητος qui aurait
 été passé.

Ligne 14. Sic pour μεγαλοπολεως.

Ligne 16. Lire κηρονας.

[67286] 20 δ[ε]μδ Τιμοθεου γραματ[η]ς της αυτης κωμης, πεποιμε την αποτηξιν των σ[ε]τ[ε]ρ[ε]ων
 αρταξων
 και το[υ] εκ[υ]λλ[ο]σ
 πεντακ[ε]σχίλιας επτακόσιας πεντηκόντα εννεα ως προκ[α]. Εγγραφε[ν] μεσορ[ε] σ
 ινδ[ι]κ[α] ζ

Bull. : Journal d'entrée du Musée, n° 40718 n.

67287. Tableau des impôts et des dépenses de la κώμη d'Aphroditō, durant la première indiction. La première colonne enregistre les sommes versées pour les κανονικά et l'annone militaire plus bas, diverses dépenses, notamment les traitements (συνήθειαι) des fonctionnaires; les colonnes suivantes contiennent l'énumération de détails de dépenses diverses.
 — Long. 0 m. 317 mill., larg. du 1er fragment 0 m. 335 mill.; larg. du 2e fragment 0 m. 236 mill. — Aphroditō.

Petite cursive droite. Deux fragments, ne se rejoignant pas.

Colonne I.

Α² δ[ε]μο[σ]ίων κωμης Αφροδ[ι]τ[ε] πρώτης ἰνδ[ι]κ[α] δ[ε] . . . υπ[ε]ρ[ε]δ[ε]σ
 [κ] ανων[ων] ακτόα[α]ρω Ανται[α] α προστ[ε] κ οι κρ[ε] . . . εν χρ[ε]ρ
 θωθ η κ ι ξδ κ/ κβ λ
 α καταβ[ο]λ[ε] των κανονικ[ων], αθυρ η σ ι ι[ζ]. . . δ/ Ηλιωδωρδ
 5 σ[μ]ο[σ]ι(?) της α[υ]τ[η]ς καταβ[ο]λ[ε]ς, χουακ α ι κ κ/ [ι]
 β καταβ[ο]λ[ε]ς, τυ[π]ε ι ζ ι ρκ [δ] τδ[ε] αυτ[η] (?)
 [τω ακτουα[α]ρ], φαρμ[α]θη η β ι ρ [δ] τδ[ε] α[υ]τ[η]
 τω ακ[τ]ουα[α]ρ[ε] ομοι[α] γ προσταγμα[α] απο η ν ι μ
 θ ι τξε κ/ η λ
 2 lignes en blanc.
 10 Αναλ[ε] κ[α]ι σ[υ]νηθ[ε] της ζ α ἰνδ[ι]κ[α] ου —
 τω . . . π. λ. ι γ

COLOMNE I. — *Ligne 1.* Peut-être τα δ[ε] τω υποδ[ε]κτη) : mais les traces ne conviennent pas très bien à cette conjecture.

Ligne 2. Avant ανων(ων), vague trace qui représente sans doute le signe κ = υπ[ε]ρ.
 — Α' (= πρώτου) προστ[ε]γματος. — Οι κρ[ε] = ομοκρεου(?) : cf. n° 67050 et 67051.

Ligne 3. Le chiffre ιζ est très douteux; il est restitué pour compléter le total énoncé l. 9; mais les autres ne sont eux-mêmes pas tous certains.

Ligne 8. Γ' προσταγματος, απο νο[μ]ισματων) v. Les n° 67320 et 67321 nous représentent des exemplaires de ces προσταγματα.

Ligne 10. Αναλ[ε]ματα και σ[υ]νηθειαι).

Φιλ.....	ῥ α π/ ε ζ δ'	[67267]
.μμξ. . . . βδσε	ῥ α π/ δ ζ	
[Κ]ρμ[ε]νταρ]ησιῶ ἰ πυργων	ῥ γ π/ ι γ ζ	
15 [τ]ω κυριω [Ωρι]γε[ν]θ̄ δ/ Τῶανσει	ῥ ι "	
[Ιω]σηφεισ μελισουργοσ	ῥ α π/ δ ζ	
[Συν]ηθεια τ[ῶ] μεγαλι κομιτοσ	ῥ β π/ γ	
[Τοι]σ πολυκ/	ῥ α κ/ ζ	
[Κ]ναυλ]ῶ απορῶ δ/ τῶ γραμμυ κ/ μη γ'	ῥ β κ/ γ'	
20 [. . .] Κ Μουσαιῶ Ψιμανῶσετ	ῥ α π/ δ	
[Εκδι]κῶ Ανταιῶ Κ συνηθειων	ῥ β π/ α	
[εισ] Τανναιθεωσ	ῥ ι δ̄ π/ ης	
[τιμυ] εραικυ εισ [Αν]τι δ/ [Βι]κτ[ορ]οσ πομιμ	ῥ α π/ δ	

Colonne II.

Καταξι Αδριανω	ῥ α π/ δ
τω αυτω ομοι/	ῥ α π/ [.]
Κατῶ των πρωτοκ/ εισ Ανταιῶ	ῥ α [π/ .]
τριβ/ της ειρ[ην]ησ	ῥ α [π/ .]
5 Απολλωσ βουηθ	ῥ δ [π/ .]
Βικτωρ Σε[ν]θ̄θ̄	ῥ α π/ [.]
Φρόρησ της ταξέωσ	ῥ β π/ [.]
τριβ/ Ανταιου	ῥ β [π/ .]

Ligne 14. Πυργων : pour πυργοφυλαξ (= ακοσ)? L'association des noms du commentariensis et du πυργοφυλαξ est attestée par les n° 67054, I, l. 3-4, et 67058, III, l. 2.

Ligne 17. C'est le κομυσ και αρχων ou praeses de l'éparchie : cf. n° 67030, l. 1.

Ligne 18. Restituer τοισ πολυκ(ωπιταισ), d'après P. Lond. Inv. 1734 (inédit) : cf. F. v. PREISIGKE, Berichtigungsliste, p. 108, n. 12. De même aux n° 67136, l. 16, et 67058, VII, 11 (Add. et Corr.), restituer ainsi, au lieu de πολυκ(ωπικων).

Ligne 19. Lire τῶ γραμμ(ατοισ) : cf. n° 67286, l. 9 et 20; la même rubrique se lit au n° 67058, III, l. 7.

Ligne 22. Sous-entendu κομυων. — Sur Τανναθισ, cf. n° 67301, l. 10, et 67303, l. 5, et les références que j'ai citées dans *Revue des Études grecques*, t. XXV, p. 219; quant à l'identité avec la Τανναθισ de P. Lond., 483 (= t. II, p. 324), elle est contestée par M. BELL (*Byzant. Zeitschr.*, XXII, p. 397, n. 2).

COLONNE II. — Ligne 1. Lire καταξ(ολη) : mais le sens est probablement : « versement fait à Hadrien ». Sur cet Αδριανωσ (στρατιωτησ), cf. n° 67052, l. 4, et 67058, VI, l. 8.

Ligne 3. Πρωτοκ(ωπητων).

Ligne 4. Personnage appelé d'ordinaire τριβουνοσ των ιερωνικων : cf. n° 67054, l. 1, 6, et 67058, III, l. 22.

Ligne 7. Lire Φρουροισ : cf. n° 67058, III, l. 23; pour la ligne suivante, cf. *ibid.*, l. 10.

[67287]	Κατ, Χαρισιῶ, Ἰουφτος	ῥ α π / [.]
10	Λδρι[ανω] . χ . ρις καταβολῆς	ῥ α π / [.]
	καταβ, ε[ις] Αντι, εν τη επιδ, τῶ αρχοντ,ς	ῥ ς
	κα[τ] μ . . . [Βι]κτωρ, εν κερματι	ῥ [ε] π / [.]
	Κ[αλλιμικ]ῶ χρυσου,ς	ῥ α π / [.]
	Ψ[οῖω νο]υ[μ]εραβ,ς	ῥ α π / [.]
15	υ ῥ οζ π / σ τα [π, ῥ ζθ π / η]	

Colonne III.

Il n'en reste que les chiffres.

Colonne IV.

	Ἰωσηφ,ις ἀπλ,ικ / κ ω α ο	[κ] α
	Ανῶφ,ιῶ ποιμ,ς	κ / α
	ἀπαιτ,ς τῶ τριβ, Ανταιῶ	κ / α
	Λεοντιῶ στρ, / ῥ Ανῶφ,ις εντολ,ς	κ / ε β
5	κ ω εις Αντινοῦ δ / τῶ κυριῶ Ωριγεν[ου,ς]	κ / ε β
	Λεοντιῶ σιγγ, και Ξενος κ ω κ δ	κ / γ'
	ομρ, / δ / Χαρισιῶ κ τυρια και ω α	[κ] ζ ι ο
	τιμ,ς ταραχ,ια δ / τῶ κυριῶ Οριγεν,η	[κ] α β
	Παπ[η,ς δ,η]μοσιων	κ / α β

Ligne 11. Επιδημια : tournée d'inspection du *proeses*. Peut-être ces inspections avaient-elles lieu tous les ans (cf. n° 67289, l. 8) : un même crédit de 6 κερατια est affecté à cette visite au n° 67058, VII, l. 26 (t. I, *Add. et Corr.*). — Cette dépense constitue ce que la législation de Justinien appelle les *επιδημιακα*, indemnité de voyage, et qu'elle interdit inutilement (Nov. 134, 1).

Ligne 12. Le total de 77 *nomismata* (l. 15) exige la restitution du chiffre 16.

Ligne 13. Lire χρυσου(ου).

Ligne 14. Restitution, d'après le n° 67058, II, l. 5; III, l. 14, 20.

Ligne 15. Τα φ(ιουνητα) : cf. n° 67056, IV, l. 5 (t. I, *Add. et Corr.*).

COLONNE IV. — Ligne 1. Lire ἀπλ,ικητ,ριος, *huissier* (Jon. Lydus, *De mag.*, III, 8; III, 16), gardien de prison : c'est un subordonné du *commentariensis* de l'*officium* ducal.

Ligne 2. Ποιμ(ενος).

Ligne 3. Απαιτητη(?) : celui qui perçoit le traitement du tribun, pour le lui remettre (cf. n° 67284, où un ἀπαιτητης perçoit le traitement du *commentariensis*).

Ligne 4. Λεοντιου στρ(ατιστου) και Ανουφ,ις εντολ(ικηριος) (*mandator*).

Ligne 7. Le chiffre est $\frac{1}{2} + \frac{1}{16}$.

Ligne 8. Τιμ(η) ταραχ(ων).

Ligne 9. Lire δημοσι(ων)ων. Sur le nom de Παπ,η,ς, cf. n° 67212, l. 1.

10	Φ[ι]λοτε[ος απ]ο(?) Τοετω κ ωων	[κ/] ε	[67287]
	Καττοι στρ/ ς φρορω Παρισκῶ	[κ/] ζ	
	[.]ιος σιγγ/ κ οι και ωα	[κ/] β γ'	
	[Εν]ωχ . . . ι/ ομοι/ δ/ Ιω[α]ρη[ῶ] μουαζ/	κ/ ζ	
	[Π]εχυ[σι]ω(?) [τ]ω ακ[τῶ]αριῶ ς Βουρκαρις		
	μου[αζ/]	κ/ ιδ	
15	.νπ. .[βου]θω τ[ῶ] ἦ Λεθουῖο	κ/ γ ζ d	
 τῶ κ[υ]ριῶ Οριγενη κ Φοιβαμ[ωνος]	κ/ . γ'	
	Ψιμανωβει Κυρῶ τ. . τεκ/ ἦ .π/. . χρ/	κ/ ιθ d'	
	[κ] οινῶ Πεχυ[σιου] ακτρο[υ]α]ριῶ	κ/ β d'	
	τιμι[Μ]οσχου	κ/ ς	
20	B. . ως κ Ἰερημιῶ λ[α]τωμῶ	κ/ ε	
	τ[ω] ακτῶαριω [κ] β ημερ/	κ/ α ε	
	ο[μο]ι κ οι/ αγγ/ β , ωα ιβ	κ/ α ζ γ'	
	Ε[λι]σαβ[ετ] ελαιῶπολ/	κ/ α ς	
	κ ωων εις Αντι/ περι τῶ χρυσ[ς τῶ ακτῶ]α-		
	ριῶ δ/ Βοττης	κ/ ιε	
25	δ/ Β[οτ]της εισοδος εν κερματι	κ/ α ε	
	κ ναυλῶ τῶ πλοιῶ	κ/ ε	
	τω ακ[τῶ]αρις κ οι/ αγγ/ β	κ/ α ε // ἦ φλε κ/ θ d'	
	Αδρι[α]νω κ της καταβολ/	κ/ ι η αφ/ κ λημς ἦ φλε κ/ ε	
	εις συ[μ]πληρουσις (sic) των δεσπς ιδ	κ/ κε λοι/ ἦ γ κ/ γ d'	

Ligne 10. Τοετω : même mot au n° 67212, l. 3, où il faut lire Τοετω το (= τω) Κομυτι etc., comme me le signale M. Bell; cf. U. WILKEN, *Clorest, der Pap., Nachtr. und Ber.*, note relative au n° 127. Que le nom soit celui d'un village, c'est ce qui est certain; mais les deux papyrus du Caire prouvent bien, comme le supposait déjà M. Wilken, que le bourg n'était pas situé dans l'Oasis ainsi qu'on avait pu le croire naguère. Il devait se trouver dans le voisinage du nome Antaiopolite. Ainsi, dans P. Lond. IV, 1460, l. 43 on lit : απο κομ(ης) Τοετω. C'est peut-être la ville actuelle de Tahta (تاхта) très proche de Kôm-Ichgâou.

Ligne 12. La queue du signe ζ (1/2) dépasse la lacune.

Ligne 14. Πεχυσιω : très douteux, comme à la ligne 18.

Ligne 17. ἦ .π/. . χρ/ : les chiffres n'ont peut-être jamais été écrits.

Ligne 21. Υπερ β' ημερ(ων).

Ligne 23. Ελισαβ[ετ] est très douteux : on pourrait lire Σ[ου]στρη. — Ελαιωπολις.

Ligne 24. Pour des œufs achetés comme vivres de route lors du voyage à Antinoé fait en cette ville au sujet des fonds destinés à l'*actuarivus* (?).

Ligne 25. Εισοδος εν κ. : versement en petite monnaie (de bronze).

Ligne 29. Των δεσπ(οτικων) ιδ' (ιδικτικων) : cf. n° 67054, II, l. 5.

[67287] 30 εις συμ[π]ληρω της ριπαριας κ| κ κ| ργ

Ligne 30. Cf. P. Oxy. VIII, 1147, l. 9 : Παροθιω μειζ(ονι) Τραπετι υπερ μειζονιας. Il faut comprendre ici « pour compléter l'indemnité allouée à la fonction de ριπαριος ».

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 45194.

67288. Liste de contribuables ressortissant à la κώμη d'Aphroditō. — Long. o m. 334 mill., larg. o m. 512 mill. — Aphroditō.

Cursive droite.

Colonne I.

Il n'en reste que les chiffres.

Colonne II.

	· Παλως μαγειρο̄ και αδελφ	· ῥ α
	· Πεκυσις Τουανσις	· ῥ α
	· Ιακωβ̄ Ισακιδ̄	· ῥ α
	Ιωσηφις Τουανσις	· ῥ α
5	· Λακων μαγειρ[ο̄] και υ[ι]ο̄ς	· ῥ α
	· Μηνα Ηρακλειδ̄	· ῥ α
	Ανδρις αδελφ	· ῥ α
	Ηρακλειος Ωροβιθδ̄	· ῥ α
	(Απολλω̄ς Νικητδ̄)	· ῥ ζ
10	· Μουσις Ατριπ	· ῥ ζ
	Ψαῑς Ποινις Καμητος	· ῥ α
	· Φοιβαμμων̄ αδελφ ατδ̄	· ῥ α
	· Ψαῑς Σολομων	· ῥ ζ
	Παυλος Ωρο̄ βαφ	· ῥ ζ
15	Λαμουσε	· ῥ γ'
	Παξικ̄ λιη[ο]ϋφ[ο]ς	· ῥ γ'

COLONNE II. — Ligne 1. Lire μαγειρος και αδελφ(ος αυτου).

Ligne 7. Αδελφ(ος αυτου).

Lignes 9 et 13. ῥ α corrigé en ῥ ζ. Le nom du contribuable a été rayé à la ligne 9.

Ligne 14. Lire βαφειν.

Ligne 16. Παξικ̄ : ce nom confirme la restitution douteuse de P. Lond. IV, 1446, 18.

	· Παῶ Παπῶ και Κοῦου)	· ἦ γ'	[67288]
	· Μακ[α]ριος και ἀδελ[φ] αἱ)	· ἦ ε	
	· Ωρῶκεως διακ	· ἦ ζ	
20	· Φανης καθαρο[φ]γ)	· ἦ γ'	
	· Δρων καθαρο[φ]γ)	· ἦ γ'	
	· ραπται	· ἦ α γ'	
	· Ἰωσηφει μελι[σφ]ρος	· ἦ ζ	
	· Φοιθαμμων με[ε]ισουργ)	· ἦ ζ	
25	· Παους μελισσοφργος	· ἦ γ'	
	· Πααμ Πατκετῶλε	· ἦ γ'	
	· Σμιν	· ἦ γ'	
	· Βικτωρ Παπῶ Σαπε	· ἦ γ'	
	· Ανῶφει Ἰωσηφιδ	· ἦ γ'	
30	· Ερμαως Χιχιτος	· ἦ γ'	
	· Φοιθαμμων (sic) καθαροφργ)	· ἦ ζ	
	· Μεγαλη καθαρουργ)	· ἦ ζ	
	· υἱος Σαλακοττε	· ἦ γ'	
	· υἱοι Ηκολοξ[ος] λινοφ	· ἦ γ'	
35	· Κυρικος (sic) με[λ]υ[φ]αρχ)	· ἦ γ'	
	· Παλως Ερμαῶυτος	· ἦ γ'	
	· Φοιθαμμων (sic) Θαλλους λινοφ	· ἦ γ'	
	· Βησω	· ἦ γ'	
	· Απολλως Ε[ρμα]υφ[τ]	· ἦ ε	
40	· Πακτωνοποιος	· ἦ [·]	

Colonne III.

· Ανῶφει Πακτωνοποι| ἦ α

Ligne 19. Lire Ωρουνωγχιος.

Lignes 23-24. ἦ ζ corrigé sur ἦ γ'.

Ligne 30. Cf. le τοπος Πχιχιτος de P. Lond. IV (voir l'index).

Ligne 32. Μεγαλη : douteux. Ce serait le seul exemple d'une femme καθαρουργος.

Ligne 35. Μολυνοαρχος : peut-être est-ce simplement une faute pour μελινοαρχος : cf. cependant plus bas, col. III, l. 15.

[67288]

	Ἰωσηφίς Φρηριῶ	ἱ γ'
	Φοίβου (sic) ἀδελφῆ	ἱ γ'
	· Φιβ γναφ	ἱ γ'
5	· Ἰακωβ Ἰωσηφιῶ	ἱ α
	· Φανης μαγειρῶ	ἱ ζ
	· Ουφρις μαγειρῶ	ἱ α
	· Ερμαως Ταπαω	ἱ α
	· Απολλως Πασιλη	ἱ γ'
10	· Κυρικος Πεσα	ἱ ζ
	· Απολλως ἀδελφῆ ἁτῶ	ἱ γ'
	· Ἰσακ Πουαμτρα	ἱ ζ
	· Φιβ ορβιτωπολις και Παχυμιῶ	ἱ ζ
	· Βικτωρ τριβουνῶ	ἱ ζ
15	· Απολλως μολυναρχις	ἱ γ'
	· Ερμαως Ταβης καθαρουργις	ἱ ζ
	· χαλκωτυπις (sic)	ἱ β
	· Μουσης Ψᾶσα	ἱ γ'
	· Ἰερημιας πρεσβυτερος	ἱ γ'
20	· Ατρης Π[α]σαρεως και Απολλῆ	ἱ γ'
	(Λακων καθαρουργος	ἱ γ')
	· Λακω[ν] καθαροῦργος	
	· Απολλῶ[ς] Πεβωτος	ἱ γ'

Colosse III. — Ligne 5. ἱ α corrigé sur ἱ β.

Ligne 9. Πασιλη ou Πασιλη : mais cf. le nom de Bgileh dans la Vie arabe de Schnoudi.

Ligne 10. Lire Πεσαυ (de même, l. 11 : αυτου) : cf. le Πεσαου du n° 67058, IV, l. 7.

Ligne 13. Lire ορβι(σ)πωλου : vendeur d'ορβια. Peut-être faut-il corriger en ορ(σ)εισπωλου : marchand de vesces (sorte de lentilles) : cf. G. Wessely, Pal. Stud., VIII, 723, l. 1; H. I. Bell, Classical Quarterly, IV (1910), p. 55; P. Lond. IV (voir Index); P. Oxy., t. X, n° 1323. Pourtant le mot est toujours écrit, dans les papyrus, sans σ intercalé entre le ρ et β : cf. plus bas : col. IV, l. 4; col. V, l. 11 et 27, et n° 67252, l. 5.

Ligne 21. Raturée après coup.

Ligne 22. Rajoutée après coup.

	. Κυρικος Ερμαῶντ[ο]ς χρυσῶ	ἦ γ'	[67288]
25	..ξ/ Αθανα[σι]ος καθαρουργς	ἦ γ'	
	. Ποινις κεραμοπλαστς	ἦ γ'	
	. ἀλλοφυλοι	ἦ β ζυγς	
	. Ανῶφισ ὀρβιωπολῶ	ἦ ζ'	
	. Φοιβαμμων Παταλῶχισ	ἦ ζ'	
30	.. σκετει	ἦ ε'	
	.. Βικτωρ καθαρουργος	ἦ γ'	
	. Ψαις Τσενενῶθης	ἦ γ'	
	. Κυρικος καπ	ἦ γ'	
	. Ἰσακ ἀδελφ/ ἀτῶ	ἦ γ'	
35	[.Δ]ιανε και ἀδελφ/	ἦ α	
	[Φοι]βα[μμ]ων Σαβινῶ και υἱος	ἦ γ'	
	[. . .] ξ[εν]ῶθης καθαργς ^(m)	ἦ γ'	
	[Απολλω]ς Κηκ[ι]ς	ἦ (ζ) γ'	
	[.] Παθαμο[υ]ῖ	ἦ ζ'	
40	[.] ρακ.	ἦ ζ'	

Colonne IV.

	.. υἱοι Ταθρεβ	ἦ ζ'
	. Φη ⁻ χρυσοχοος	ἦ (γ') ζ'
	. Ἰωαννης Φωτ ⁻	ἦ ζ'
	. Ανῶφισ ὀρβιωπολῶ	ἦ γ'
5	— Καννακωποι/	ἦ β

Ligne 24. Lire χρυσοχοος.

Ligne 27. Ἀλλοφυλοι : gens étrangers à la κομη, mais domiciliés sur son territoire (?).

Ligne 30. Lire σκετεις (?). Cf. P. Lond. IV, n° 1419, l. 1221 : δ(ι) τ(ων) σκετεων ; P. Mon. 8, l. 19 : των σκετεων.

Ligne 38. Restitution d'après le n° 67058, VII (Add. et Corr.), l. 21.

COLONNE IV. — Ligne 2. Lire Φην : cf. le Φηος du n° 67056, IV, l. 7.

Ligne 5. Καννακ(ω)ποιοι : ceux qui font les καννακκι, sorte d'étoffe. Cf. n° 67094, l. 19 (Add. et Corr.) ; καννακοπλοκοι au n° 67283, II, l. 17 ; καννακοπραται dans P. Lond. IV, 1419, l. 1224. Le mot καννακκι se trouve assez fréquemment dans les papyrus coptes, sous les formes ΚΑΥΗΑΚΚΕ, ΣΟΥΗΑΚΚΕ etc. (cette dernière

[67288]

	. Απολλως Ψᾱ σᾱ	ἦ γ'
	. Φοιβαμων (sic) Ψαιῶ ραπτῶ	ἦ γ'
	. (π) Μαρτης υἱος Κακιϑ	ἦ ζ
	. Πετρος Κρουρ	ἦ γ'
10	. Ψειθαησις υἱος Παϊαμ	ἦ γ'
	. Σαβινῶ Πικελης τεκ/	ἦ γ'
	. Ιωαννης Παθᾶ τ̄	ἦ (γ') ζ
	. Αγνωτω[ν] Χιμαρος	ἦ (γ') ζ
	. Ιωαννης Ανδρεῶ	ἦ ζ
15	. (Κελθων) και οι αδελφ/	ἦ α
	. Αβρααμ Πῆηκιῶ	ἦ (α) ζ
	. Δαυειδ πραιπο[σι]τῶ	ἦ ζ
	. Απολλως Πεκυσιῶ πρ[οτο]κ/	ἦ γ'
	. Μουσαι[ος] Πᾱαμθῶ	ἦ (α) ζ
20	γναφεις	ἦ β'
	Ονοφορις κορευς (sic)	ἦ γ'
	Μηνα υἱος Πιμης	ἦ γ'
	. Ψαῑς Ηβαρωντ̄	ἦ γ'
	. Ψαῑς πρεσβυτερ/	ἦ γ'
25	. Ανῶφισ Φαβεμῶ τ̄κ. .	ἦ γ'
	ζ Ψαῑς Θηρακλειας και υἱος	ἦ ε
	ξ Πετρος Δαυειδ	ἦ γ'
	. Πελαλε	ἦ γ'
	. Ερμενιαις	ἦ γ'
30	. Ωροος	ἦ γ'

explique la faute *κουρακ*. du n° 67094) : cf. CAUV, *Copt. Mss. of the Bylands Library*.

p. 119, 120, 124.

Ligne 11. Τεκ(των).

Ligne 17. Le *praepositus* paraît être un officier subalterne : cf. n° 67296, n. 3.

Ligne 18. Προτοκ/ : très douteux.

Ligne 21. Lire *κουρευς*.

	ξ/ Ψευθασις Κυροσορ	ψ γ'	[67288]
	ξ/ Βικτωρ αδελφ]	ψ γ'	
	ξ/ Κυρικος Αλαραῶ	ψ γ'	
	· Σαραπιων διακ/	[ψ] γ'	
35	· Μα[θ]ειας Νοντας	[. .]	
	· Πορτις Ἰωα[νν]ῶ	[ψ] γ'	
	· Απολλωσ Η[]	
	Φαμακισ Σεργ[ιῶ]?]	

Colonne V.

	φινε Ερμαῶωτος και αδελφ/	ψ α
	ς Μηνα Σενοῦθῶ	ψ γ'
	Ηἄλος χρυσοχορσ	ψ ζ
	· Φιπῶ χρυσοχ[ορσ]	ψ γ'
5	· Θαυμασια γαμ Ιωαννῶ καλλιγραφ/(sic)	ψ γ'
	· Καλλιπικος Βησσλιτῶ και λοιπς	ψ γ'
	· Απολλωσ Ἰαχυβιῶ	ψ γ'
	· Πικελις ραπτης	ψ γ'
	Τριπικ	
	· Απολλωσ (?) Πλετος	ψ γ'
10	· Μουσης Παξλουι	ψ γ'
	· Παξικλη ορβειωπολῶ	ψ γ'
	· Ηἄλος χαλκευς	ψ γ'
	· Κλ' Αρτα	ψ γ'
	· Απολλωσ χαλκευς	ψ γ'
15	· εργαστηρ/ Ευλογιῶ και Μακαρ/	ψ γ'

COLONNE V. — *Ligne 5.* Καλλιγραφου : cf. Théophylacte Simoc., VIII, 13, 8 : τῶν τῶν ἐς καλλος γραφόντων, ὃν ἐν συνθεσεί φωνῆς καλλιγραφῶν ἐνομαζέει τὰ πλεθῆ (à Alexandrie); — Anastase le Sinaïte, *Homéros (Patr. grecque, t. 89, col. 184)*; — *Apophth. Patr. (ibid., t. 65, col. 293)*, où paraît un moine calligraphe.

Ligne 6. Και λοιπ(οι) : ajouté d'une autre main.

Ligne 13. La lecture de ces mots est à peu près certaine. Lire, je crois, κλ(ηρονομοι) Αρτα.

Ligne 15. Εργαστηρ(ιακοι ?) : les ouvriers d'Euloge et de Macaire.

[67288]

	Βικ Φανης και Βικτωρ Ψης	ἱ γ'
	υἱος Πατερμῶθῆ λιμουϞ	ἱ γ'
	Ϟ Παπνῶθης Τσαλιῶ	ἱ γ'
	Ϟ Προμαως γναϞ	ἱ α
20	. Αβρααμ γναϞ	ἱ α
	Ϟ Βικτωρ Ηρακλειῶ γναϞ	ἱ α
	. Φοιβαμμων Προμαωτης	ἱ ζ
	Ϟ Πεσᾶ γναϞεως	ἱ (γ') ζ
	. Αιλου γναϞ	ἱ ζ
25	. Απολλως Φρηριῶ	ἱ γ'
	Ερῶωγχις γαμβρ αἰτῶ	ἱ γ'
	υἱος Κᾶ ορβειωπολις	ἱ γ'
	. Ηρακλειος ἀδελϞ Παταρ	ἱ γ'
	. Φιβ ραπτι	ἱ γ'
30	. Μαρια Τσελεετ	ἱ α
	. Φοιβαμμυ Ψαιῶ Ψειθις	ἱ γ'
	(Κυριακος) χρυσογις	ἱ γ'
	. Απολλως διακ εκκλις Πινῶπιωνος	ἱ γ'
	. Απολλως Πικολοβος διακ	ἱ γ'
35	Πατκυλε τεκτις	ἱ ζ

Colonne VI (au verso).

Ϟ ἸωσηϞις πρεσβυαπα Ερῶωγ[χ]ιῶ	ἱ	απα Μωυσαιῶ ἱ γ' Ϟ Ἰωαννῶ
Ερῶωγχις και Πιισιῶ	ἱ	Μακρ δ Β. . .
Βικτωρ νομικ	ἱ	
μῶν Γενεαλιῶ	ἱ	

Ligne 16. Βικ(τωρ).

Ligne 30. Cf. le nom propre *Tselég* dans H. I. BELL, *Syene Papyri in the British Museum* (Klio, XIII, p. 166). Mais Τσελεετ ou Τσελετ répond au copte ΤΩΓΕΛΕΤ, qui signifie « la fiancée », et il faut probablement lire ainsi dans le papyrus de Syène.

COLONNE VI. — Sauf à la ligne 9, les chiffres n'ont pas été inserits.

Ligne 1. Les mots Μακρ(ου?) δ(ι) Β. . . forment en réalité la fin de la ligne 1.

Ligne 4. Γενεαλιου fournit un nouvel exemple de nom latin (*Genialis*) adopté par les Coptes. Ce même lieu apparaît dans P. Lond. IV (v. Index, Γενικριου).

δ	ευκτι απα Ερμαδωτος	ϛ̄	
	Ιωσηφισ Τθανσις	ϛ̄	[67288]
	Πακως Πεσ̄χ̄ γναφ̄	ϛ̄	
	Τεκρσσε		
	Προμακωσ Ηραχλειδ̄	ϛ̄ α	

Bull. : Journal d'entrée du Musée, n° 45194.

- 67289.** Compte privé. Bedevances dues et dépenses effectuées par Jean, colon du lieu dit Kô . . . , dans le nome Lycopolite. — Le verso est beaucoup plus intéressant, puisqu'il contient probablement le nom d'un duc de Thébaïde jusqu'ici inconnu. — Long. 0 m. 292 mill., larg. 0 m. 317 mill. — Provenance inconnue.

Cursive très soignée, presque sans ligatures, probablement de la main de Dioscore. La mauvaise conservation du papyrus en rend l'intelligence difficile. On voit cependant que le compte se divise en deux parties :

A. Dépenses effectuées par le colon au nom du propriétaire :

D'après le reçu de Serenos le courrier, écrit par Phoibammôn fils d'Anouphis, pour. . . .
artabes de blé : 130 1/3, etc.

B (l. 13 et seq.). Après diverses opérations qui devaient être indiquées dans les lignes 10-13, il reste 72 artabes et une fraction indécise entre les mains de Jean. Ces artabes, par suite d'une *adaeratio* au taux de 10 artabes pour 18 *κεράτια*, sont estimées à la valeur de 130 *κερ.* 1/3 (?). De ce total il faut retrancher : 83 *κεράτια* 1/4 dépensés comme il a été dit plus haut (l. 10).

7 *κερ.* 1/4 représentant les 4 artabes de blé données selon la coutume aux églises d'Apa Anoup et Apa Onnophrios.

21 *κερ.* 1/2 = 12 artabes données à Apollôs.

Le colon Jean reste donc débiteur, envers le propriétaire, de 18 *κερ.* 1/3 (le calcul n'est pas tout à fait exact).

χμγ

1 ϛ̄ Λ² Ιω[αννου γ]εωργῶ τοπ̄, Κω[. . .]ϛ̄. σ̄, [. . .] ορ̄ του Λυκῶ νομου
 2 ~~κ̄ ιε ιβ̄ ουτ̄~~
 3 εἰ̄ ετ̄[ταγι| Σερ]ηνῶ συμμαχου, χειρι [Φ]ῶ[ι]βαμμ[ω]νος Ανθ̄ξιῶ ϛ̄ προσ

Ligne 1. Lire λογ(ος), τοπ(ου), Λυκοπ(ολιτου).

Ligne 2. Υπερ ιε' ἀδικητας ουτ(ως).

Ligne 3. Συμμαχος : courrier.

- {67289} 4 γραφ(ου) του γραμματι(ου) ορι(ου) του λεγο(μενου) Φοιβαμ(ου) σι(ου) ρλγ(ου)
 5 εξ εν(τ)χυ(ου) του προεστ(ω)τ(ου) Λεβα Κολο(υ)θ(ου) (sic) π(α)λεση(α)σ(ου)μου εκ(φ)ι(ου) ιθ(ου) ιθ(ου)
 6 χρ(ου) κ(ου) η(ου) λ(ου) δ(ου)
 7 εξ εν(τ)χυ(ου) Σε(ρ)ρηνη(ου) χειρι(ου) τ(ου) Φοιβαμ(ου)ωνος Ανουφι(ου) ℒ
 8 χρ(ου) η(ου) α(ου) π(ου) κ(ου) ζ(ου) ζ(ου) β(ου)θ(ου) Εκ(ου) τ(ου) εν(τ)χυ(ου) αρχ(ον)τικ(ου)
 9 της τ(ου) ι(ου) δ(ου) ιθ(ου) κ(ου) ι(ου) θ(ου) θ(ου) (?) ε(ου) ιθ(ου) ιε(ου)
 10 || τα κερ(α) π(α) γ(ου) δ(ου) σι(ου) ρ(ου) λ(ου) γ(ου) απ(ο) [. . .] θ(ου) θ(ου) . ο(ου) . η(ου) σι(ου) . γ(ου)
 εξ
 11 χοι(ου) ρ(ου) β(ου) τ(ου) ρ(ου) λ(ου) ψ(ου) αν(ου) αγγι(ου) τ(ου) [σ(ου) ο(ου)] ξ(ου) υ(ου) φ(ου) α(ου) τ(ου) . . λ(ου) σι(ου)
 ο(ου) β(ου)
 12 } . . κ(ου) ξ(ου) π(ου) / η(ου) κ(ου) τ(ου) Σερρηνη(ου) / σ(ου) α(ου) φ(ου) ξ(ου) απο(ου) των(ου) δ(ου) π(ου) τ(ου) γεω(με)τρ(ου) Ημ(ου) . λ(ου) ο(ου) ι(ου) [κ(ου)] ιθ(ου) λ(ου) δ(ου)
 φ(ου) . . . εκ(ου) τ(ου) εν(τ)χυ(ου) ?
 13 Απαργυριζονται δε κατ(α) σι(ου) του(ου) η(ου) π(ου) κ(ου) σ(ου) γι(ου) α(ου) π(ου) ο(ου) ο(ου) β(ου) [δ(ου)] κ(ου) θ(ου) . κ(ου) .
 14 γι(ου) κ(ου) ρ(ου) λ(ου) ι(ου) γ(ου) α(ου) β(ου) κ(ου) π(ου) γ(ου) δ(ου) του(ου) τε(ου) π(α)λ(ου) ε(ου) α(ου) σ(ου) μ(ου) ου(ου) τ(ου) εν(τ)χυ(ου) τ(ου) η(ου) α(ου) π(ου) κ(ου) [ζ(ου)
 κ(ου) των(ου) κ(ου) ι(ου) θ(ου)]

Ligne 4. Προσγραφ(η) του γραμματι(ου) ορι(ου) του λεγο(μενου). Le sens est incertain.

Ligne 5. Lire εκ(φ)ι(ου).

Ligne 8. Lire Χρ(ι)στη β(ου)θ(ου). — Υπ(ε)ρ αρχ(ον)τικ(ου) : ? Peut-être υπερ αρχ(ον)τικ(ου) (επιδημ(ια)ς) : cf. n° 67287, II, l. 11. Le mot επιδη(ια) a même pu être écrit, quoique l'on ne reconnaisse actuellement aucune trace; mais à la ligne 7 aussi on ne distingue rien derrière ℒ, et pourtant il est certain qu'il y a eu au moins un mot après ce signe.

Ligne 10. On pourrait lire à la rigueur απ(ο) [σ(ου) μ(ου)], c'est-à-dire απο σπο(ρι)μ(ου) γη(ου) (αρουρω). Mais alors le chiffre n'aurait pas été inscrit, ou serait complètement effacé.

Ligne 11. Λεψ(αν)η(ς) : cf. P. Lond. 1643 (inédit), cité d'après Bell par F. Preisigke. Berichtigungsliste der Griech. Papyrusurkunden, p. 108, note 6 : λεψ(αν)η(ς) κολοβα εξ. L'orthographe par un ε se retrouve cependant au n° 67300, l. 15. — Le mot λεψ(αν)η est ainsi expliqué par Hesychios : των(ου) αγρι(ου) λαχαν(ου) εσθι(ου)μ(ου). De même dans la Vie latine de saint Pachôme (Patr. lat., t. 73, col. 234) : « lapsanas enim est agrestia olera »; — Cassien (Inst., IV, 11) écrit : « herba sale condita, quam lapsanium vocant ». Cf. l'arabe لمسان (lapsân) : « moutarde ».

Ligne 13. Απαργυριζονται (α)αρταβ(αι). L'équivalent d'une artabe de blé en argent est ici 1, 8 κερ(α)των, c'est-à-dire beaucoup moins qu'aux n° 67138-67139.

Ligne 14. Les 130 κερ. 1/13 représentent, au taux indiqué, 72 artabes 1/4 1/24 : telle serait la restitution nécessaire à la ligne 13 : ce que semblent confirmer les traces très vagues de la ligne 13. Dans ce papyrus, comme dans d'autres comptes analogues (cf. l'introduction du n° 67138), on remarquerait en ce cas une négligence extrême dans le comput des fractions. Il est cependant possible que le signe ιγ(ου) signifie 1/3 et non 1/13. Dans ce cas le calcul qui suit serait juste.

15 λαι| κ| μζ τ̄ο · αφ| κ σι| τ̄ο δ [ει]ωθοτων παρα[σ]χ[ε]θηναι τ̄α. τρ... [67289]
 των αγ| εκκλ| Απα Α[ν]δριδ̄, Απα Ουνοθριδ̄, κ| ζ d', λρ[ε] | κ| μ
 α χ[ρ]εωσται ο γεωρ̄ [ω]αννης κ εκφ| η ιε| ιη̄, τ̄ο κ... φ...
 Απολλ̄ του απ̄ ποροστ[ω]των, τ̄ο σι| [τ̄ο] ι|ς ποροσ τον ζ απαργυρι[σ]μων
 κατα σι| τ̄ο ῑ τ̄ο [ν̄] γ| ε| κ| κλ λρ[ε] | κ| ιη̄ [ι] γ', α χρεωσται ο γεωρ̄, των...
 20 εποιει π. τ... ον... ποροσ... εως αυου... ερ... κ .ς κ...
 κδ

VERSO.

† Δεσ[π]η̄ μ̄ τω] σοφο̄ και φιλοχρ̄ μ̄ θ̄ μ̄ ποροστ̄, Ευτυχιανω [σ]χολ̄,
 [Φλ]Κροσμας ηρταρ[] Δωροθεου [στρ]ατηλ̄ ξ̄
 Τον σ[...]. βουλομαι

Le texte est resté inachevé. Perpendiculairement à ces trois lignes, et au milieu de la feuille, court une suscription en quatre lignes à demi effacées.

Ligne 16. Au lieu de $\mu = 40$, il reste en réalité $39 \frac{5}{6}$ (d'ailleurs le chiffre μ est très douteux). Si vraiment, ici, $1\gamma' = 1/3$, le calcul redevient juste à la ligne 19.

VERSO. — Ligne 1. Δεσποτη μου τω σοφ̄ (ατω) και φιλοχρ̄ (ιστω) μεγαθ̄ (υμου) ποροστα(τη) Ε., σχολ̄ (αστικω).

Ligne 2. Ce stratélate Dorothee est sans doute un duc de Thébaïde. Cf. le Dorothee célèbre par le poète Dioscore (n° 67120, v., B l. 28, C l. 31-38, et F l. 39; 67178, B l. 4). Le poème publié au n° 67184, v. (B), est peut-être adressé à ce personnage, car, en supposant que deux vers ont été perdus au début, on peut retrouver l'acrostiche Δωρ̄ θ̄ β̄ ω σ̄ ε̄ λ̄ ε̄ τ̄ ῑ κ̄ ρ̄ ω (pour σ̄ ῑ λ̄ ε̄ τ̄ ῑ κ̄ ρ̄ ω). Au vers 3, on peut en effet lire θ̄ au lieu de α, et la restitution du vers 15 n'était qu'une hypothèse. Dorothee aurait donc reçu la dignité palatine de *silentiaire*, de même que le duc Kyros est qualifié de *ρεφερειδριος* dans la requête des gens d'Aphrodité (n° 67002, H, l. 1). Un autre exemple de la réunion de ces deux titres est connu par Malalas [p. 434, Bonn] : του δουκος Παλαιστίνης Διομηδου σιλενταριου (sous Justinien). — Je ne sais ce que signifie l'abréviation ξ̄.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 45196.

67290. Lettre administrative. Un employé du bureau du *praeses* (?) fait savoir au protocômète Apollôs que l'on est mécontent de lui en haut lieu, parce qu'il n'a pas empêché un certain Eudoxios de commettre quelques exactions. Les restitutions de cette pièce incomplète sont présentées sous toutes réserves. — Long. 0 m. 243 mill., larg. 0 m. 266 mill. — Antinoé (?).

Date : sans doute avant 542⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Date approximative de la mort d'Apollôs (cf. *Revue des Études grecques*, 1911, p. 461).
 Catal. du Musée, n° 67279.

[67290]

Cursive penchée. — Six à huit lettres environ manquent sur la droite (sauf aux lignes 1-4, plus endommagées que les suivantes), en supposant au papyrus la largeur normale de 30 ou 31 centimètres.

π/

† Εὐδοξίου δαχθῆ η̄ αυτων̄ εξουσιᾱ παρᾱ Απᾱ Μουσ[α]ιδοῡ
 ως̄ Ευδοξίος̄ ο̄ λαμπροτατος̄ επεμψεν̄ επηρε[α]ζων̄ τοις̄ προ[α]γμασιν̄ των̄ απο̄
 Πετῶ καῑ επῑ τούτω̄ η̄γανακτησεν̄ κατᾱ της̄ [σ]η[ς̄] Φαυμ̄ς̄, ως̄ ισχυουσης̄
 πλεον̄ εκεινοῡ εν̄ τοις̄ τοποις̄, καῑ ανασχομενης̄ τᾱ παραγματ[α] βλαδιηαῑ
 5 τᾱ φροντιζομενᾱ παρᾱ της̄ αυτων̄ εξουσιας̄. Καῑ οίδᾱ ακριβῶ[ς] οτῑ οῡ
 δυναταῑ Ευδοξίος̄ ο̄ λαμπρῶ̄ παρελθειν̄ διᾱ των̄ παραγματων̄ οῡδ[α]μαως̄(?), εῑ
 μη̄ βουλομενης̄ της̄ σης̄ Φαυμ̄ς̄. Σπουδασᾱ τ[ε]τ[αι]νην̄ ἵνᾱ [μη̄ ὑμιν̄]
 γραψῶ̄ μηκετῑ συγχωρησαῑ τινῑ παρελθειν̄ δῑ αυτων̄ καῑ επη[ρα]ζειν̄ αυτοις̄·
 10 ἀλλὰ καῑ οσᾱ ελαβεν̄ απο̄ των̄ ειρημενων̄ προ[α]ματ[ων] [σπουδασατε̄
 αναδουθηναῑ αυτοις̄ διᾱ ανθρωπων̄ κατεχομενων̄ παρᾱ σο[υ] ουδεν̄ γαρ̄
 ανεχομαῑ τῷ κυριῷ̄ Ευδοξίῳ̄ περῑ τούτοῡ, ἀλλὰ παντως̄ τᾱ γε[γραμμῶ]
 ποιησον̄, ἵνᾱ μη̄ ευρεθῆς̄ την̄ εκεινῶ̄ ἀγανακτησιν̄ ὑπομενω̄ν. . . .]
 πλεον̄ γαρ̄ τούτοῡ ουδεν̄ σοῑ γραφῶ̄ †

SuscRIPTION au verso :

[† Επιστ[η] τῷ Φαυμῷ Απολλῶνι (dessin) πρωτοκονῆ χυγ

Ligne 1. Η̄ αυτων̄ εξουσιᾱ doit ici désigner le *praeses* : cf. n° 67061, v., où il faut sans doute lire η̄ αυτων̄ εξουσιᾱ, et 67282, l. 8. Dans B. G. U. 670, l. 3, της̄ αυτων̄ ενδ[οξ]ης̄ εξουσιας̄, où il faut corriger αυτων̄ en αυτων̄, désigne le *duc*.

Ligne 10. Κατεχομενων̄ : «tes gens, les gens qui l'appartiennent» (?).

Bull. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40556.

67291. Lettre administrative, adressée à Taurinos, *σιγγουλάριος* de l'*officium* présidial, par un employé supérieur du même *officium*. Le village d'Aphroditô devra bénéficier d'un dégrèvement d'impôts, qu'il a réclamé. La fin est obscure, par suite des lacunes du texte. Les restitutions proposées représentent du moins, à peu près, le nombre de lettres qui doit manquer. — Long. 0 m. 211 mill., larg. 0 m. 252 mill. — Antinoé.

Cursive bien tracée, presque droite. — Le bord gauche est irrégulièrement déchiqueté.

- π/
- [Δεισις αριτι προσηνεχθ]η ενταυθα παρα των απο Αφροδιτης της κωμης, ως απαιτου[μ]ε[ρων]
- [υπερ χρυσῶ τειρωνων νομισμα τριακον]τα εξ, και εις λογον των αποστα-
λεντων νομισματα δωδεκα.
- [Αλλ ιδου τειρων, επ]ειδη π[ο]λλὰ ελεμνα εγραψαν ενταυθα ως απο[ρουντ]εσ
και μη δυναμενοι
- 5 [ηδη καταβαλλειν μηδε τ]α εαυτων δημοσια, καταξιωση η ση αδελφοτης αρκεσ-
[θηναι εις λογον μεν χρυσου τειρωνων νομισ]μασι τριακοντα, και εις λογον
τῶ αποσταλεντος
- [μουου τειρωνος (?) νομισ]μα[σιν] ε]ξ· [σπου]δ[η] γαρ εστιν εκαστονπραγμα
προς το δυνατον αποθεσθαι
- [μετρον. Αναβαλου (?)] δε καταβολην παντως εως νομισμας η δευ[ερα]ς τῶ
μηνος
- [. Τοτε δη κατα]ξιωσατε ποιησαι ευρεθηναι κατα ταυτην την πολιν,
και γραψαι μοι
- 10 [.] η επ οικειωτων των Ερμου-
πολιτων. Ουτω δε
- [. αποτ]θεμενος το ππραγμα. Καταξιωσον μη οχλησαι
α[υτο]ι[ς] καταλθειν
- [κατα ταυτην την πολιν τουτ]ου τῶ ππραγματος ενεκεν, μητε εασαι αυτους
εφ ετερω οχληθηναι

Ligne 1. Π(πρα) sans autre indication, comme au numéro précédent : cf. P. Giessen 57, introduction.

Ligne 3. Οι αποσταλετες : plus bas (l. 6), il s'agit d'un seul αποσταλεις. La restitution proposée est tout hypothétique; si elle est exacte, il est question de deux sortes d'impôts : la taxe de remplacement pour une partie des recrues exigées du village, et l'argent nécessaire à l'équipement des soldats qui ont été réellement fournis. Dans P. Lond. III, p. 228 (n° 985), un soldat reçoit, de sa localité d'origine, un salaire de 30 nomismata; ailleurs (Cod. Theod., VII, 13, 7, 2) cette somme s'élève à 36 (cf. M. GELZER, Stud. zur byz. Verwaltung Aegyptens, p. 49). Ces chiffres, qui se retrouvent dans notre papyrus, m'ont conduit à supposer qu'il s'agissait ici d'un tiro.

Ligne 5. Αδελφοτης est tellement entré dans l'usage épistolographique des Byzantins, qu'on le trouve même dans la lettre de Chosroès à Justinien, conservée dans Ménandre Prot. (Bonn, p. 353) : χαριν αποσεμομεν τη αδελφοτητι του Καισαρος.

Ligne 8. La lacune est la même que celle de la ligne 1 : il faudrait donc, en réalité, environ 18 lettres.

Ligne 10. Lire peut-être οικειωτων = habitants d'un οικειον. La garnison d'Hermopolis vient en partie d'Aphroditè.

[67291] [ἐλθεῖν ἐνταυθα εἰς τὴν ἀρχο]ντ[ικ] τὰξ[ιν], ὡς εἰκος εὖς ὁ δεξῆται γραμ-
ματα εμα †

Suscription au verso :

[†] τῶ εὐδοκιμῶτ[ε] κυριῶ Ταυρινω [(dessin)] σιγγ; χαμχ †

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40457 a.

67292. Fragment d'une lettre administrative, adressée à Apollōs protocômète d'Aphroditō; il manque vraisemblablement peu de texte de chaque côté.
— Long. 0 m. 118 mill., larg. 0 m. 245 mill. — Antaiopolis (?).

Cursive penchée.

[ηδ]η δι ε[τ]ερων γρα[μ]ματων γεγραφα τη ση ἀδελφοτητι, αιτων αυτην
χραψαι μ[ε]ν[ε]...
.. στ]ρατιωτων ενεκεν της χλωροβαγιας· κα[ι] σ]υνεταξα... ε[ι]σ]π[ε]μψαι
τον οφειλ[ο]μενον...
.. [ε]. ην περι της αναλογιας ὑμων· και εως νυν ουτε επεμψεν ουτε εχ[ρ]α-
ψεν μοι το[υ]...
.. [α]. Καταξιωση ουν και νυν πεμψαι εν Φελει ινα μη ρ[α]θ[υ]μιαν ελ-
θωσιν στει[ν]...
5 .. στρατι]ωται, και τα περυσια γεινηται. Ουδε γαρ ενδεχεται. Και ηιδεν ο
δεσποτης Θε[ος] ως...
.. ανδι]ζομαι παρ αυτων πανυ τουτου ενεκεν, επειδη παντες οι ετ...
.....[...
..]εισιν χαμε ανω μεινοντες η την παρρουσιαν [α]υτης η το.π... με
νος[...]
.. [δι]α τον] δεσποτην Θεον, η πεμψατε μοι τελειαν αποκρισιν, η αποτα-
ξατε †

Suscription au verso :

...]. Απολλωντι πρωτοκωμης π/ Ιωαννη[ε]

Ligne 2. Χλωροβαγια : ce mot prouve que les soldats en question sont des cavaliers.
Mais on ne peut savoir s'ils font partie de la garnison d'Antaiou ou de celle d'Her-
mopolis : car Aphroditō était en rapport avec ces deux détachements (cf. J. MASPERO,
Organ. milit. de l'Égypte byzantine, p. 144-145).

Ligne 4. La forme de l'ς indique qu'il terminait un groupe αι.

Ligne 7. Lire χαμχ; — παρρουσιαν.

Verso. — Ce Jean est peut-être le pagarque d'Antaiopolis qui a signé plusieurs des
quittances du n° 67325.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40457 b.

67293. Fragment d'une lettre, adressée probablement aux protocômètes d'Aphroditô. — Long. o m. 073 mill., larg. o m. 122 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée.

ἰδίας επαγγελίας πεμφαι
 τῷ Θεῷ φίλον (συνεταξασθαι)
 συνετάξαθε δε
 ὑπερ τοῦ ἐμοῦ καταπλου
 ὑ ποιεῖτε μοι †

Suscription au verso :

† Ἐπιτ[?] συν Θεῷ τοῖς ἑπ[?] εὐδ[?]οκιμ[?]...

Ligne 1. Lire επαγγελίας. — Περμφαι : correction sur πεμφη.

Suscription. Τοῖς τα πάντα.

Bull. : Journal d'entrée du Musée, n° 43630.

67294. Duplicatum du numéro 67089. — Long. o m. 760 mill. (en supposant la lacune comblée), larg. o m. 304 mill. — Aphroditô.

Cursive soignée, légèrement penchée. — Deux groupes de fragments, entre lesquels deux lignes ont entièrement disparu.

† Τοῖς πασιν εὐδηλον καθεστηκεν ὡς τὴν ἀνωθε[ν] καὶ ἐκ φύσεως προσκ[υ]-
 ρωθεισὴν

τοῖς ἀνθρώποις ἐλευθερίαν οὐδὲ χρόνος πολὺς οὐδὲ πλῆνη παρακολουθήσασα
 μειῶσαι

δύνησται. Ἰακῶβ γὰρ, ἐκ τῆς Λυταιοπολιτῶν ὁρμωμένος, καὶ διαξῆς μετὰ τοῦ
 ἐν ἁγίοις μου

πατρὸς καιρὸν οὐχ (sic) ὀλίγον, πλείστην ἀ[υτῷ] ἑραπειαν ἀπεινείμεν. Συν-
 διήγαγεν δὲ αὐτῷ καὶ Σοφία,

5 συμβίσις ἐκείνου εὐνοϊκώτατα, παραμεινονσα μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς τοῦ
 προσνομασμένου

Ἰακ[ωβ] τῷ δὲσποτ[ῆ] μὲ τῷ εἶν λαμπρα τῆ μν[η]μη πατρι. Καὶ οὐδεμίαν
 ἐμ[φ]αν[ε]σαν [πωπ]οτε

Ligne 1. Προσκυρωθεισὴν : peut-être corrigé en προσκυρωθεισαν.

Ligne 2. Ms. : χρόνος, corrigé en χρόνος.

Ligne 5. Lire εὐνοϊκώτατη, ou le mot est-il pris adverbialement ?

Ligne 6. Toutes les additions insérées entre les lignes sont d'une autre main. —
 Εμφανειαν plutôt que εμφανισιν; la place manque peut-être pour le ποποτε du
 n° 67089 (en ce cas, lire ποτε seulement ?).

[67294]

(οὐδε μιν) συναλλάγμα) οὐδε μιν συναλλάγμα
 ηυρον παρα τε του εμου πατρος ουδε παρ ετερου, ως δουλοι καθεστηκασιν
 α[π]ο τινος [ο]ιου δηποτ[ε]
 νομιμου τιτλου. Εξ εκειν[ου] τεινον των προνομασμενων Ιακωβ και Σοφιας,
 παιδε[s]
 καθεστηκασιν Λια και Ραχηλ και Ρεβεκ[κα]. Εκ Λιας (τεινον) τικτεται πατ[ε]
 Μ[αρ]κος και
 . . . Μαρκος και [Σοφια, αλλη]
 10 Λια[s] τελει του βιου εχρησατο, ως το Φειον εβουληθη, μετα του αυτης υιου
 Μαρκου. Και Σοφια δε ^{Λιας τικτει Ιωαννην}
 η περιουσα, Φυγατηρ δε ταυτης της απελθ[ου]σης (γεγεινηται εξ ης τικτεται
 Ιωαννη[s]) ^{εχ τιμος ελευθεριου]σεις προ[. . .]}
 και Ισακ και Ιακωβ και ^{αλλ[α]οι, ταυτην μετα των αυτοις (sic) παιδιων}
^{ελκοντες} ^{Φοδερωτατω}
 εις δουλειαν οφονται απαυτωντες τω βηματι του Κριττορος. Και ταυτα μεν
 περι τουτου.
 [Επει τειν[υ]ν εκεινω[ν] των προδηλωθεν]τω[ν] Ιακωβ και Σοφιας, ως ανω-
 15 ^{τερω]}
 δεδηλωται, γεγεινηται Ραχηλ και Ρεβεκκα και Λια, και Ραχηλ μεν μονηρη
 βιον ειλατο.
^{την περιουσαν τα νη}
 Λια δ[ε] [τ]ικτ[ει] Σοφ[ιαν], και Ρεβεκκα[α] Ε[υ]λ[ο]για[ν] κ[αι] Μαρ[θ]α[ν].
 [Αλλα] Ε[υ]λ[ο]για[ν] τον [α]σκητικον ^{Μαρθα η Ευλογια αδελφη, Φυγατηρ Ρεβεκκας}
^{μονηρη βιον ειλατο και αυτη} ^{της μη[τε]ρ[ος]}
 (εκκληρωσατο βιον), περιλειπεται δε ^{εν τω εμω οικω δια[κ]ουσα.} Και
 ινα μη χρονω
 τειν υπο τινος των ως ε[ι]κος διαδεχομενων τα] εμα, ^{δικαια} μακρωγηρη τον εμον
 λ[ο]γι[ω]τ[α]τ[ο]ν

Ligne 7. L'interpolation, ajoutée d'abord après ηυρον, a été barrée et rétablie après le mot ετερου.

Ligne 10². Restitution d'après le n° 67089, v. 1. 9.

Ligne 11. Le scribe a essayé deux formules avant de trouver la définitive (la seconde de ces formules : εξ ης τικτεται etc., est celle qu'on lit au n° 67089); mais il a oublié, à la ligne 12, de corriger αλλοι en αλλους. Avant ce dernier mot est resté un espace vide, comme si on avait d'abord réservé la place d'autres noms propres.

Ligne 17. C'est donc Marthe qui vit actuellement dans la maison du maître, et non Eulogia sa sœur, comme le laissait croire la première version (celle du n° 67089), avant la rectification ajoutée entre les lignes. Eulogia, comme il est naturel, vit dans son couvent.

- κληρονομον, επι πλειστον δε χρονον (τουτου) ^{τον εμον λογιωτ υιον και κληρ Βικτορα} φυλαξη το Φειοι των οικειων [67294]
 απολαυοντα, ινα τοις[υν]
 10 μη παρενοχληση (sic) Μαρθα οια δουλη τυγχανουση, το[υ]του χαριν επι την
 παρουσα[ν] εληλ[υ]θη
 εγγραφ[ον] ομολογιαν, δι ης ενοιω μεν αυτην και ακριβως επιστα-
 μαι μη ειναι:
 παντελως δουλην μητε εκ δουλης γεγενισθαι, καθ ον προαφηνισαμην τροπον
 ει δε και ως εικος περι[ρα]θε[ι]ν[τι]ς των με[τα] [τ]αυ[τα] ε[νο]χλησαι αυτη, εκ
 ταυτης της]
 [εγγραφου ομολογιας, ητινι και συναιρειν παρσκευασα τον λογιωτη συν
 Θεω δε]
 15 [εμον κληρονομον, δι ης προτρεπομαι αυτην εντευθεν ηδη τα των ελευθερων]
^{τε και τε τοις ελευθεροις αρμ[ο]τι[ο]τ[ε]}
 διαπρα[ξ]ασ[θ]αι (και τα δεοντα ποιειν). Ληηκοα γα[ρ] αυτης κατα τον πα-
 ροντα καιρον
 φθεγγομενης και ερωτ[ου]με[ν]η[ς] πε[ρ]ι τιος κεφαλαιου ανη[κου]τος αυτη
 ως "[ου] καθεστηκ[α]
 ελευθερα". Και τουτου χαριν το κριμα του [Θ]εου φοβηθεις και ενοιησας την
 φι[λανθρωπιαν]
 [του] Σωτηρος απε[στε]ραξ[α], και επι [την] παρ[ου]σαν. ^{[η]λλοθον}

Ligne 19. Κληρ(ονομον) sans signe d'abréviation.

Ligne 20. Παρενοχληση (ο κληρονομος): la phrase a brusquement changé de construc-
 tion. — Μαρθα : 2e main.

Ligne 21. Espace laissé vide.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 43625.

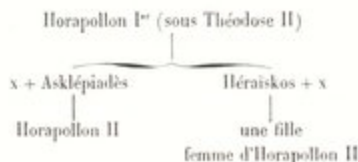
67295. Recueil de quatre pièces diverses. Comme je l'ai indiqué plus longue-
 ment ailleurs (voir *Bibliographie*), ce recueil est l'œuvre d'un copiste
 qui écrivait sans doute dans la seconde moitié du vi^e siècle. Ainsi s'ex-
 pliquent les fautes commises par le scribe, fautes particulièrement
 nombreuses dans le document n° 2. — Long. 0 m. 293 mill., larg.
 1 m. 695 mill. — Antinoé (?).

Lettres capitales penchées en avant, mêlées de formes cursives. Le n° 4 est d'une autre
 écriture, franchement cursive, mais pourrait cependant être de la même main.
 Quatre colonnes formant pages, séparées par une marge vide. Nombreuses lacunes;
 en outre, la couleur foncée du papyrus rend parfois la lecture incertaine.

[67295]

1° Mémoire contradictoire (*ἀντιρρητικοὶ λέξελλοι*) remis par Horapollon fils d'Asklépiadès, professeur de philosophie à Alexandrie, au *viparvōs* du village de Phenebythis dans le nome Panopolite. Le plaignant expose que sa femme s'est enfuie en l'abandonnant, et a emporté tous les objets mobiliers qui se trouvaient dans leur maison de campagne, à Phenebythis : il lui intente un procès *propter res amotas*, et prétend exercer le droit de *retentio* sur les biens dotaux de la coupable.

L'original de ce mémoire a été écrit sous le règne d'Anastase (p. II, l. 17), sans doute vers 491-493. Le personnage dont il s'agit est le professeur Horapollon que mentionnent Suidas (s. v., 2° article), Damaskios (dans la *Vie d'Isidore*) et Zacharie le Scholastique (*Vie de Sévère d'Antioche : Patrol. orient.*, t. II, p. 15) : c'était un philosophe païen, fils d'Asklépiadès et neveu d'Héraiskos, autres philosophes connus par les mêmes sources. Il fut peut-être l'auteur du traité des *Hiéroglyphiques* que nous possédons encore. Sur la fin de sa vie, il se convertit au christianisme. Sa généalogie, complétée par les fragments de Damaskios, peut déjà se représenter ainsi :

2° Lettre de Jean fils de Psatès à Apa Kephalon, évêque. Les lacunes sont peu étendues, mais l'état du papyrus rend le déchiffrement malaisé et incertain, tandis que les négligences du copiste, qui se sont accumulées sur cette pièce, contribuent à obscurcir le sens. Le style prétentieux de cette lettre est cause sans doute que l'auteur du recueil, amateur de littérature, nous l'a conservée. Jean paraît être un fonctionnaire public, accusé de certaines violences criminelles contre ses administrés. Il témoigne à l'évêque de son repentir, et s'excuse en faisant remarquer qu'il n'est qu'un sous-ordre, et que le véritable coupable est son chef, un certain Victor. Celui-ci serait-il le *Βίκτωρ ἀγροουθηδίας* dont fait mention un papyrus de Berlin, relatif à la *κώμη* d'Aphroditè (*Berl. Klassikertexte*, V, p. 124-125, vers 31 et seq. du poème)? Nous ne connaissons à vrai dire ni la provenance ni la date du document original dont cette pièce-ci est la copie : l'existence d'un évêque Kephalon est attestée à Antaiopolis, mais dans la première moitié du VIe siècle (n° 67326, l. 4). L'identification n'est donc pas très probable, car l'« *augustal* Victor », contemporain du duc Jean, a vécu sous Justin II (cf. *Bull. de l'Inst. franç.*, t. X, p. 147). Nous voyons ici un nouveau cas de juridiction ecclésiastique. Victor paraît se défendre devant l'évêque, comme s'il avait été accusé devant lui. Cf. le prêtre Serén (lire ainsi au lieu de Serén), *δακτυλός*, dans P. Mon. n° 14; et aussi P. Lips. n° 43.

3° Lettre d'un notaire érudit à quelqu'un de ses confrères. Les noms ont été supprimés. C'est une réponse à une autre lettre, remarquable, paraît-il, par ses qualités littéraires. A part une citation d'Homère, ce morceau ne contient absolument que

des formules de politesse. Il est cependant curieux, comme échantillon du style [67295] épistolaire en faveur parmi les lettrés provinciaux du VIe siècle.

- 4e Lettre (?) adressée à un *κόμης* και *ἐπιπελευτής*. Cette dernière page est en majeure partie effacée, et de ce qui reste déchiffrable il est impossible de tirer un sens suivi. Je n'ai pas cru utile de la publier.

PAGE I.

- [Ϝ Αντιρρητικοί λιβελλοὶ παρ εμοῦ Ωραπο]λλω[ρος Ασκληπιαδου, το]υ λαμ-
 προτατου κ[ς] ελλογ[μ]α Φιλορη[θου], κεκτη[μ]εν εν Φερεβυθει
 [.....]ρη[.....] κ[ς] αι-
 δε το κ[ε]θαλ[αι]ρη των [εν επιθυμ]ια των αλλοτρ[ε]ω[ν] τυχανοντων
 απρονοητον εθεσπισαν
 [γαρ πολλα κατ αυτους οι νομοι των θειοτατων] ημ[ων] βασιλειων, κ[ς] τα
 υ[πε]ροβρη εδικ[τ]α τη[ς] εχουσης (?) το σκηπ[τ]ρον αρχης. Ειδοτε[ς] γαρ,
 προμυθεστατοι οντες, ως οι επιθυμηται των
 [αλλοτριων.....]την[.....]ν
 σπουδην ορη[.....] οι κειουσθαι τα αλλοτρια κατ[α] μηχανην
 τινα και δυστροπιαν
 5 [.....] κ[ς] επιχ[ειρουσιν] συναρ-
 παζειν τα ια[σ]μα των αδεκ[α]στων καθ[α]ροτατων αρχοντων, και απο-
 τολμωσιν παρα

Ligne 1. Αντιρρητικοί λιβελλοί : l'expression s'est déjà rencontrée dans les actes du concile d'Éphèse; cf. Du CANGE, s. v. Mais, en dehors de la littérature ecclésiastique, c'est la première fois que nous avons le texte d'un de ces mémoires. Sur les λιβελλοί ordinaires remis aux *riparioi* ou aux *nyctostratèges*, cf. t. I, n° 67091-67093; P. Lips. 37, l. 25, etc... — Ελλογιωτατου; — κεκτημενου. Dans la lacune on pourrait aussi restituer : Τω δεινι τω αιδεσιμω ριπαριο κομης Φερεβυθειας, παρ εμου etc... Mais ce complément paraît être trop long.

Ligne 2. Οιδε au lieu de οι δε que j'avais écrit d'abord : correction que me propose M. Bell, et qui doit sans doute être adoptée. Le sujet de la phrase serait un titre quelconque du *riparioi* (η ση θαυμασιότης ou un autre mot de ce genre). — Εν επιθυμια (?) ; cf. l'expression d'Olympiodore (dans Photius = *Patrol. gr.*, III, col. 273) : εν επιθυμια γενεσθαι τους φυλαρχους . . . της εντυχίας αυτου.

Ligne 3. Το σκηπτρον : cf. n° 67005, r., l. 5, et 67279, l. 9. — Lire προμυθεστατοι.

Ligne 5. Τα ιασιμα των αδεκαστων : j'avais lu ια[σ]μα lors de la première publication, mais la lettre qui précède la lacune serait plutôt un σ qu'un τ. Le mot *ιασιμος* s'emploie parfois activement, dans le sens de *ιατηριος*. L'article neutre τα étant certain, on ne peut couper]ας των après la lacune, et ainsi l'adjectif *αδεκαστων* s'impose. Pour *ιασιμα*, cf. plus bas (I, l. 11) le sens de *ιασατο*. Une nouvelle de Manuel Comnène a de même été dénommée *ιατηρ* : cf. Du CANGE, *Gloss.*, s. v. Le sens littéral serait = les décisions qui guérissent les maux.

- [67295] [σχεσθαι εν τοις δικαστηριοις ψευδη εκμαρτ]υρια [υπερ αυτων], αιτοῡτες ως ση[. οικειουστ]θαι αυ[τοις τα] μη οντα υπ αυτου[ς] μητε υπο νομ[η]ν αυτ[ω]ν
- [πωποτε γεγενημενα γεγ]ορασιν κ[.]ον κατα κακοτροπια[ν και.] δε[.] και επι[θυμι]αν των αλλ[ο]τριων [απο]-τολμωσιν και τα[. . .]
- [.]δια σα[.]ω]ροσετα-ξαν τον τη αλ[ηθε]ια κ[υριον] κ[ι] δεσποτ[η]ν α]ντιρρητικο[ι]ς χρησασθαι λιβελλοις και μην[υσα]ι
- [τοις δικαστηριοις δια χειρων των ριπαριων η]τε [τ]ων εκ[δ]ικων και δημο-σιε[υ]οντων και [των πρ]ακτορων [των] δημοσιων και των εζ[υ]π[η]ρετου-μενων
- 10 [ταις παγαρχιαις και παντων των ταξωτων], ωστε μ[η]τ[ε]μ[ια]ν συναρπα-γην γενεσθαι [μητε] κενστομιαν κατα των επειδικως βιουνητων παρα των [ασεβουντων. Επισταμαι γε οσα δια τουτους ανωρθωθη] δυστρο[πως] ε]χομενα, και οσα οι κρατουντες [νομ]οι προκαταλαβ[ο]ντες ιασαινο δια τους φιλο-πραγμ[ου]ντας
- [κακωθεντα· αλλ' οθεν ηκε τα κατ εμε πεπραγμ]εν[α] κα[τα] β[ε]ρ[α]χου, κ[ι] παρα τινος, εγκαλυπτομαι λ[ε]γ[ειν]. Εμοι μεν γαρ, ει μη επιψογον το τινα εαυτον επαινειν,

Ligne 6. Ici et plus bas, les restitutions proposées n'ont d'autre prétention que de compléter approximativement le sens quand il se laisse deviner; l'étendue de la lacune est inconnue. Elle va en augmentant à partir de la ligne 21. Si nous représentons par x le nombre de lettres manquant à cette ligne 21, nous mesurerons ainsi l'accroissement de la lacune : L. 22 : $x + 2$; L. 23 : $x + 9$; L. 24 : $x + 13$; L. 25 : $x + 15$; L. 26 : $x + 17$; L. 27 et seq. : $x + 19$. — Ως : esprit rude dans le ms.; de même dans la suite, assez fréquemment, οι, όπως etc. . .

Ligne 8. Αληθεια : αλ très douteux.

Ligne 9. Cf. n° 67097, v., (D), l. 79-80 : εξορκιζω τους δημοσιους πρακτορα[ς] . . . κ[ι] δημοσιους ειρηναρχαε, σμα τε παλ[ει]ν τον λογιω[τ]η[ς] κ[ι] λαμπ[ρ]ο[ς] εκδικων etc. . . Le mot δημοσιουοντες est ici l'équivalent de δημοσιοι, employés de police des villages (cf. HONLWEIN, *La police des villages égyptiens à l'époque romaine*, dans le *Musée Belge*, IX, p. 187-194, et U. WILCKEN, dans *Arch. für Pap.*, V, p. 441); cf. ici même, n° 67212, l. 1, et 67287, IV, l. 9 : Παπης δημοσ[ι]ευων. Le titre se retrouve dans le Xe édit de Justinien (§ 1). — Pour la restitution ριπαριων, cf. *Bull. de l'Inst. franç.*, loc. cit., p. 193.

Ligne 10. Cf. n° 67057, II, l. 25 : υπουργ[οι] της διοικ[ησεως] της παγαρχ[ιας]. — Lire μηδεμ[ια]. — Κενστομιαν : probablement pour καινοστομιαν, dans le sens d'« injustice, illégalité ». Ce sens apparaît peut-être dans un passage d'Évagrius (*Hist. eccl.*, I, 7) : πανουργια δε και τιμη αθεσμων καινοστομια Κυριλλου τετραζωτος.

Ligne 11. Φιλοπραγμ[ου]ντας : πτ en ligature.

- [δοξα ου μετρια προ πολλου υπαρχει μετα τ]ους κ[ατ]α τ[ην] δ[ε]ξικ[α]νδρου [67295]
 μεγαλην πολιν οικουντα[s. Λγω]ν γαρ σχολην περι τας εκει[ισε] ακαδη-
 μ[ι]α[s, και π[ο]τε εφυλατ'τον
 [την ευζωϊαν, και σπουδαιως επασκησας την εν]ουσαν μο[ι] δ[υναμιν τον
 λογον, την φιλοσοφον επε[υθυ]νον τοις βουλομενοις πα[ι]δ[ε]ιαι· τουτο εκ
 πατερων κ[ι] προγονων
 15 [εμφυτον εχων, ως διδασκαλω χρ[ι]σταμενος τω —] τοι[s] τρισμακαριωτατω
 μου πατρι Ασκληπιαδη, [τ]ω [πο]νησαντι τον παντα αυτου βιον τοις
 Μουσειοις, νεους κατα την
 [παλαιαν διδαξαντι παιδειαν — — —]σανασοητ. . . στη, κατα την αυτη[ν]
 πολιν τον ισον τρ[ο]π[ον] εσπουδασον φυλατ'τειν, αλλα η επικεια κ[ι] η περι
 τους λογους
 [ευφεια παρα των κακων ουδαμως τιμωνται· μ]αρτυρει τουτω η κατ εμ[ο]ν
 νην [σ]υσκευη, κ[ι] η κατα τω[ν] ε[μ]ων πραγματαν και ανθρωπων π[α]ρα-
 λογος προσελευσις.
 [Εγεννηθημεν γαρ εγω και, η γαρ μετη μ[ο] συμψιο[s και] ανεψια εκ
 [των] δυο αδελφων κατα πα[τερ]α εγω τε κ[α]ι αυτη, κοινας των ημων
 [πα]τερων βιωσαντων
 [και μηδεποτε απ αλληλων απο]σχ[οι]νησθεντων μη[τε] τ]η διαθεσει μητε τη
 οικ[η]σει μητε τη [ε]υζωϊα μητε τη φιλοσοφω Μουσα, ωστε αμδιβαλλειν
 20 [πολλους τιμων ειμην γονεων, οποτε]ρον [εγω του] α[υτ]ης πατρο[s], η αυτη
 του εμου. Υπερβ[α]σα τ]ην ζυσιν τοις εργοις, και την επισκειαν των ημων
 πατερων
 [ασχημονουσα, μοιχω τιμ προσωμιλησε και — —]πασι μηδε(?) λογισα-
 μενη, πλοιον επεδη και της πατριδος υπερροιος γεγονεν. Σιωπω γαρ, οτι
 το του ανδρος ονομα
 [ουκ εγνων πωποτε, ατε ξεινου οντος — — —]αρχ[η] . . π[ο]ρω της ημων πα-
 τριδος χρηματιζον[τος]. Ουκ' αρκουμενη τω εαθ[ε]ντι αυτη παρα του αυτης
 πατρος μερει,

Ligne 14. Λογον : lire των λογων. — Επειθυον : pour επηθυον. Je ne vois cepen-
 dant pas d'autre mot à proposer.

Ligne 15. Cf. n° 67006, r., l. 3 : μητε [α]πο γονεων και προγον[ων] μου τουτο το
 εμφυτον εχο[υ]σα. — Je crois devoir définitivement abandonner la lecture εν τοι[s]
 αγιοις, qui est trop difficile. Τρισμακαριωτατω convient beaucoup mieux aux traces,
 quoique je ne sache, en ce cas, que faire de ce qui précède.

Ligne 16. Εσπουδασον : cette forme hybride est pour εσπουδαζον, plutôt que pour
 εσπουδατα : cf. l. 13 εφυλαττον. Mais le sens est celui de l'aoriste. — Επι(ει)κεια.

Ligne 20. Η : un point sur Γη.

Ligne 21. Cf. n° 67006, r., l. 17 : ασχημονουσαι την [ε]μην ευγενειαν.

Ligne 22. . .]αρχ[η] . . . : ou]δελ[η] . . . — Ουκ' : apostrophe dans le manuscrit.

[67296]

- [συναρπαζειν εβουληθη και το λοιπον. Επιχ]ειρει γαρ ο[μου] (?) εν δικη και το αιηκον μη εκ πατρος και ετερων νομιμων και δικαιων τιτλων εις αυτην [ανελκειν, ταυτην μοι μοιην καταλιπουτα την ελπιδα, τυχειν] της ημων ευαρχειας κ; φυλαττ[ου]σης εκαστω το δικαιοσ' αλλ' ευελπισ παντως τυγχανω, ως
- 25 [παντων των αδικηματων ποιηην δωσει, οσα εις εμε] ^{επ}πλημεληκεν. Τουτων γαρ των πραγματος, αν την νομην εξεζητησει αναχα[γε]ιν υπ αυ[τη]ν, [ουδεν πωποτε εξ οιδηποτε τιτλου υπο νομην αυτης γε[χ]ε[ν]ηται, αλλ' υπηρχεν του ηρωος μ̄ πατρος Ασκληπιαδου εκ τε πατρωας και μητρωας διαδ[ο]χης,
- [απο κληρονομιαων και αγοραστικων (?) ιδιοκτητω]ν τε και ετερων διαφορων συμβολαιων και νομιμων και δικαιων τιτλω[ν]· ου τον κληρον ως [μνος αυτου υιος τυγχαιων παρελαβον. Οθεν θα]υμαζω το ποικιλον, μαλ[λ]ο[ν] δε το πανοργον κ; το θηριωδες εκεινης της φουσεως, όπως [εκ του εμου οικου παντα τα κινητα μετεθηκεν, απο πολυ]τιμου εως ελαχιστου, εις ου[ς] εβουληθη τοπους, εμου κατα την Αλεξανδρων την διαδιδασκαλιαν
- 30 [ποιουμενου των νεων, και — — —]εινης τυγχαι[ο]ντος δια την [τ]ων γονεων υπολημψιν. Τοις κινητοις μη αρκεσθεισα της εις πολλην οληνη χρυσεινου συντεινουσιν ·†

PAGE II.

- εβουληθη και των ακινητων ε[γ]κρατης γ[ε]νεσθαι εκ τινος φιλοπραγμοσυνης, ωστε και αυτην ελεγει τα παρ αυτης αδικως και αλογω[ς] πεπραγματα τε και εξαιτηθεντα, αν [ο]υ πωποτε, καθα πολλakis εν τοις προγραφεισι μ[ε]μηνηκα, εν νομη [γ]εγεινηται· αλλα τα [α]υτα πατρωα μου οντα εφ̄ εμαυ[τ]ον εχω, ως και το πραγμα αυτο μαρτυρει. Μαρτυρουσιν δε και αι παρ αυτης
- 5 γενομεναι ανοργχαι και ανασκαφα[ι] εν τω' εμω οικω και δια δικελλων και ετερων εργαλιων

Ligne 24. Ημων : pour υμων. — L'expression qui suit est empruntée à la langue juridique : cf. Nov. 86, 1 : εκαστω το δικαιοσ φυλαττει.

Ligne 27. Ου : esprit dans le ms. : ce pronom se rapporte à Asklepiadès.

Ligne 30. Lire τοις εις πολλην.

Ligne 31. Elle commence juste au-dessous du mot γονεων de la ligne précédente.

PAGE II. — Ligne 4. Εφ̄ εμαυτον : pour επ̄ εμαυτον (lire sans doute υπ̄ εμαυτον). —

Εχω : pour εχω (?). Cette seconde page a été fortement altérée par le copiste.

Ligne 5. Τω' avec iota adscrit : cf. n° 67077, *passim*. — Lire εργαλειων (et non εργαλι[δ]ων comme je l'avais proposé dans la première édition).

τοιουτοτροπων, εις αναζητησιν των [ε]αθεντων παρα του εμου πατρος εις [67295]
 αναγκαιας κη απαραιτητο[υ]ς
 χρειας. Τουτων τοιωνη ολων τον ελεγχ[ο]ν παρα ποδα κη εν καιρω τω δεοντι
 τω καθ[α]ροτατω υμων
 αποκαλυφθησεται δικαστηριω, και π[ο]ινην παντως επι [τ]ουτοις κατα νομους
 παρεξει. Τας γαρ
 παρακατασχεσεις, ας καλουσιν οι τομ[οι] βερετιωνας, εξ ηθων κακων και
 με[τ]αθεσεως σκευω,
 10 προς ταις αλλαις π[ρ]οσ τιμωριαν των τοι[ο]υτοτροπων γυναικων επισησησεν,
 ας [π]αντως καγω,
 δια τους εις εμε γ[ε]νημειους παρα [τ]ησ τοιαυτησ συνιδου τροπουσ, εξ υμιν
 τ[ο]ις γενηαισι
 δικασταισ προς τη [α]ποκαταστασει των[η]ν εμων σκευων εν τω δεοντι καιρω
 και [α]πο των αυτησ ζητησω.
 Τουτων τοιωνη φυλαττομενην μοι κατα της νομιμου δικαιολογιασ, εξαιτω
 τη[ν] σ[η]ν εντρεχειαν
 μη συγχωρησαι μητεμιαν κενотоμ[ι]αν γενεσθ[α]ι κατα της υπ εμε νομις
 η πρ[α]γματων η ανθρωπω
 15 παρ οιουδηποτε ανθρωπου, εκ συναρπαγ[η]σ τιμοσ η εχθρων επιβουλησ, αλλα
 και ορκιζ[ω] υμ[α]σ κατα του παν
 τοκρατοροσ Θυ και της θειασ και [ο]υρανιασ η[ι]κησ του τα παντα νικαντοσ
 δε[ε]σποτου τη[σ] οικου[υ]μενησ Φλαυιου
 Αναστασιου του αιωνιου αυγου[σ]του αυτοκ[ρα]τοροσ, τουτουσ μη τουσ αντι-
 ρητικουσ λιβε[λ]λουσ [σ]υναψαι αν[α]φορα
 ιδια κη μηνυσαι τω καθαροτατω δικαστηρ[ι]ω, προς το μη γενεσθαι κενотоμιαν
 τινα κατ εμ[η] η ανθρωπων εμων

Ligne 7. Τον ελεγχον : le scribe a oublié cette première construction, et donné à cet accusatif le rôle de sujet. — Ολων pour παντων : cf. n° 67001, l. 18; P. Iudanae 93, 6 et 7, etc...

Ligne 9. Sur les retentions, cf. *Cod. Just.*, V, 21; — *Ulpien, Regul.*, VI, 9 et 12, etc. — Lire σκευω(ν); cette abréviation est assez fréquente dans les papyrus d'Aphrodité : cf. n° 67175, r., l. 6; 67183, r., l. 10 etc... *Μεταθεσισ σκευων* est la traduction du latin juridique *res amote*.

Ligne 10. Προς ταισ αλλαισ : entre autres, sous-entendu τιμωριασ, ou encore pour προς τοισ αλλοισ, ce qui donnerait un meilleur sens. — Le sujet de επισησησεν peut être δικαστηριω, à moins que les mots ο νομοσ n'aient été omis par le copiste, ce qui serait plus vraisemblable.

Ligne 13. Lire κατα (της) σης. Cet emploi de κατα est d'ailleurs peu net.

Ligne 16. Ουρανιασ, corrigé en ουρανιασ.

Ligne 18. Lire κατ εμου; plus probable que le κατα μ[η] de la première édition.

- [67295] η νομης ὑπ εμε τυχανοουσης, εκ συναρπ[α]γης των εμων εχθρων. Τουτο γαρ
 βουλετα[ι] τα φοβεροδ[ε]τα ηδικτα,
 20 δια σου του την φροντιδα της κωμης ανατ[ε]τραγμενου τα τοιαυτα μνηυθη[να]ι
 τοις δικ[α]στηριοις, προς το μ[υ] βλαδηναι
 τους επιεικεις κ[ι] ὑβ[ι]οπραγμανονοντας. Ου γα[ρ] δικαιο[ν] την ὑπ εμε νομην
 αλογως εις ετ[ε]ρους μετατεθηναι. Ορκω
 τουνυ ὑμας κατα του ^{αυτου}θειου ορκ[ου] υποσημ[α]νασθαι εις το ἴσον τουτων μου
 των αντιρ[ο]ητικων λιβελλων, οτι και
 αυτους εδεξασθε και επι το δικα[σ]τηριον με[ε]τα μνηυσεως καθα τοις νομοις
 δοκει τουτοις πεμπετε.
 Φλ[ι] Ωραπολλων Ασκληπιαδου φι[λ]οσοφος ο π[ρ]ογεγραμμενη επιδεδωκα
 τουτους ἡ το[υ]ς λιβελλους τους αντιρρητικους
 25 λιβελλους, αξιων μηδεμιαν κ[ε]τομιαν υπομειναι τα υπ εμε πραγματα κ[ι]
 ανθρω[π]ους ε[μ]ους, κ[ι] υπογραψα[ς] επιδεδωκα.

PAGE III.

- Απεδους ψυχης ιασις, ευσεβουντων π[α]ρ[α]ινεσις,
 ου[κ]ο[υ]ν ειησ θανατος και αγη[ρ]ως ημ[α]τ[α] παντ[α]—
 κατ Ομηρον. Τον μεν παλαι βιην φανεις επι κεφ[α]λαι[ς] (?),
 νυν δε μετακαλως δικαιο[ς], ψυχ[ω]φ[ε]λου της υμετ[ε]ρα[ς]
 5 τυχων εισαγωγης, επ[ι] ακαλαι[ς] [ου]ν την κελυστιν εχω,

Ligne 20. Lire sans doute αναδεγμενου.

Ligne 21. Ορκω : pour ορκίζω (cf. l. 15).

Ligne 22. Αντιρρητικους était peut-être, ici encore, écrit avec un seul ρ (comme à la ligne 17). — Οτι : pour οτε.

Ligne 23. Τουτοις : pour τουτους.

Ligne 25. Λιβελλους : répété par inadvertance.

PAGE III. — *Ligne 2.* Ου[κ]ο[υ]ν n'est pas certain.

Ligne 3. Lire καθ' Ομηρον. Ces mots se retrouvent plusieurs fois dans les poèmes homériques; cf. notamment *Odyssée*, V, 136 : *Φησειν θανατον και αγηρων ηματα παντα*. Les manuscrits se partagent entre les formes *αγηρων* et *αγηρων*; notre texte fournirait un argument de plus en faveur de la dernière. — *Επι κεφ...* : ? Le sens général est évidemment que l'auteur de la lettre a mené autrefois une vie vicieuse, avant de se convertir. Je restitue *επι κεφαλαις*, parce que l'auteur semble faire une opposition entre ce passage et celui qui suit (l. 5) : *επι ακαλαις*. C'est d'ailleurs une simple hypothèse, car je crains qu'il ne faille renoncer à trouver un sens à cette partie de la phrase.

Ligne 4. *Μετακαλως* : par repentir. Peut-être ce mot provient-il simplement d'une erreur du copiste.

- μ[η]δεν της αιτιθειςσης συγγνωμης λογισαμενος, επε[ι]δη
 μη[ε] την αρχην μεμνημαι πα[ρ]ατραπεις εις(?) τον
 Ξαυμασιον Βικτορα, ει μη ὅσον εις μεμψιν υποκειδιωσ
 α εγω την κατα των πονητων αδικιαν. Ου γαρ ει[μ]ε συμ
 επιδελθη[s]
 10 βουλός [α]πηνης εις πραξιν αισχρον ης εργατης προς
 πατη[τ]ας καθ'εστηκα· ηνιαθ[η]ν δε, πατερ αγιωτατ[ε],
 συμφορας πολλοθς θε[ω]μενος, και τους παρ αυτου βεβ[η]ισ[α]μενους
 εν μ[ε]λ[ε]χοι δ ακ[ο]ρων υποχλωντας τον οικτον, αλλ' υπο[ρ]ωντ[α]ς(?)
 τραχιωτερον, του βιου την στερησιν, εφ' ὃ βι[ο]ν αιστ[ο]ν πα[ρ]αντως(?)
 15 εδοκον ει και πεινχρασι ελπισιν ηυξανοντο, και[μ]ε[ν] μεν
 παρα[ι]νοντες, [η]μενοι δε κακεινω, ὅπως εγω μεν ε[υ]ρεθω
 προς φιλουσ σωφρονεστεροσ, αυτοσ δε των προσταττομενω[ν]
 αλτινη παραματι · Τω δεσπο̄ μ̄ τ̄ π̄ν̄ θεοσε̄σ̄ και αγιωτάτ[ε] πα[τ]ρι
 κ[η] επισκοπω αππα Κεφαλωνι · Ιωαννης υιοσ Ψατ̄ Ϟ επισκ[ο]
 20 Ν[ο]τα[ρ]ο[ς] εμπαιδευτοσ Ϟ εταχρον. Η δε επιγραφη ην ουτως·

Ligne 6. « Ne comptant pas obtenir le pardon que j'ai demandé. »

Ligne 7. « Je ne me souviens nullement d'avoir été en rapports (?) avec Victor, sinon pour lui reprocher. »

Ligne 8. Lire υποκειδιωσ « je lui ai discrètement reproché ». — Ὅσον : comme plus loin, ης, αλλ' etc. . . : signes orthographiques dans le manuscrit.

Ligne 9. Ειμι est très douteux; le premier ι n'est peut-être que le jambage initial d'un ν ou d'un π; avant le second ι, il reste une trace obscure qui ne peut que difficilement s'interpréter par un μ. On pourrait lire ει. ν.

Ligne 10. « Car ce n'est pas moi qui ai conseillé les vilénies dont j'ai été (en fait) l'artisan. » Jean dit n'avoir été que l'instrument de Victor, son supérieur.

Ligne 13. Υπορωτας : στ en monogramme. On pourrait lire υπο . . . λωντας, mais cette restitution serait très douteuse, le verbe υπορωταν (= επανταν se répandre en discours) n'étant connu que par un exemple (cf. Thesaurus d'H. Estienne, s. v. επαντημα).

Ligne 14. Αιστον : la lacune un peu courte peut-être pour trois lettres.

Ligne 18. Je n'ai pu réussir à déchiffrer le premier mot, fort mal écrit en petiteursive contournée. — Τω δεσποτη μου τα παντα θεοσεβιστατω και αγιωτατω πατρι.

Ligne 19. Peut-être Κεφαλωνι[ω], car un espace vide suit le nom. Mais un évêque Κεφάλων paraît au n° 67326, l. 4. — Προς επισκοπον. De même, l. 20, προς ετ(ε)ρον (plutôt que εταρον).

Ligne 20. Εμπαιδευτοσ : cf. P. Oxy., VIII, n° 1165, l. 1 (VIe siècle) : τον υμετεραν . . . παιδευσιν en parlant à un σχολαστικος. — L'expression η δε επιγραφη ην ουτως prouve que le ms. est la copie d'un acte authentique. Cf. Ménandre Prot. (Bonn., p. 353), citant l'adresse d'une lettre de Chosroès à Justinien : η μεν ουν προγραφη ουτωσ ην εδηλου. Cf. encore Cod. Just., I, 1, 8, § 6 : Item subscriptio talis fuit.

[67295]

α[πο]βος συν Θω τω δεσπῆ ἢ παντ[ω]ν ενεκα ευκλεεσ[τατ]ς κα[ι]
 πα[σ]ς αιδους αξιω προσκυνητω ; ομοψυχω αδελφ[ω] αιδεσ ; ἢ ; νοταρ[ω]
 π/ τουδε νοταρ[ω]

- † Τα προσκυνομενα γραμματα της σης ενδιαθετου Φιλιας
 25 κομισαμενο[ς], ησθην ου σμικρως ε[πι] τη ενπεριεχομενη αυτη
 δεινοτητι ρη[το]ρικη, προς ην ουδ[ε] [α]πολογιας ευπορειν δεδυνημαι
 δια την εμην περι τους νομους αμαθειαν, κατα το ειρημενον τω
 παλαιω', ως· πει δεκα μεν γλωσσαι δεκα δε στοματ' ειεν·. Επισ[τ]αμενος δε
 κς πεπεισμενος ακριβως ως ου μεχοι γραμματων κς λο[γ]ων η προς
 30 αλληλους Φιλια, αλλ' υμας ειδεναι τα εμα ενθυμημ[ατ]α, ει κς μη α[ρ]τι
 εκφραται τυτα οιοσ τε ειμι, περι του[τ]ου αφροντιστος δι[α]κειμαι. Παρα
 καλεισθω τοιων κς νυν προσκυνησθ[ω] προς εμου η ση Φιλια και γραφειν[μ]οι
 συχνης τ[ω] περι αυτης, ποροματων α[ν]ελοντι εν εμαυτ[ω] τ[η]ν περι αυ[της]
 μνειαν αναγραπτου, κς ευχομενω αιτιας α[ν]της ακου[σ] εφ[ε] καστης με-
 35 ταλαξε[ιν] προς παντας [γ]νομενης. Ερρωσθαι[σε], δεσποτα·†

Ligne 22. Πασ(ης) αιδους : cf. P. Oxy., VIII, n° 1165 r. : π(άσης) προακ(υνησίως)
 αξ(ίω). — Αδελφ(ω) αιδεσ(ίμω) μο(υ) και νοταρ(ίω).

Ligne 26. Απολογία : dans le sens de «réponse».

Lignes 27-28. Νομους : les lois de la rhétorique. — Το' παλαιω' : l'iota adserit se ren-
 contre aussi au n° 67077, *passim*. — *Iliade*, II, 489 : ουδ' ει μοι δεκα μεν γλωσσαι,
 δεκα δε στοματ' ειεν (cf. Vireuil, *Géorg.*, II, 43, et *Énéide*, VI, 625 : «non, mihi
 si linguae centum sint, oraque centum»).

Ligne 30. Ενθυμηματα : le fond de mon cœur.

Ligne 31. Lire αφροντιστως.

Ligne 34. Εφ εκαστης (c. s. ημερας) : chaque jour (?). Le η est presque entièrement
 effacé, et l'on pourrait songer à εφ εκαστοις : sur tous les sujets.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43624; texte et traduction des pages I et II dans J. MASPERO,
Hieropoliton et la fin du paganisme égyptien (*Bulletin de l'Institut français d'arch. orient.*, t. XI,
 p. 163-195).

67296. Acte de cautionnement (cf. n°s 67094 et 67252), remis au *vipariòs*
 Apollòs par le diacre Anouphis et un officier de la garnison d'Antaiop-
 polis, en faveur de deux ouvriers. — Long. o m. 306 mill., larg. o m.
 378 mill. — Aphroditò (pl. V).

Date : 23 juillet 535.

Ici, comme dans P. Strasb. 46-51, mention est faite du droit d'asile des églises et
 autres lieux consacrés. M. Preisigke a réuni les textes papyrologiques relatifs à ce
 droit depuis l'antiquité païenne. Les *θεῖοι χαρακτήρες*, comme il l'a démontré, sont

les images de piété, les icônes (de même dans le papyrus du Caire n° 67089, r., [67296] (D), l. 1, où il faut corriger ma note). Je ne crois pourtant pas qu'il s'agisse, comme il le pense, de tableaux exposés dans les rues : c'est plutôt une manière détournée d'exprimer les églises, comme nous disons « au pied des autels ».

Le *riparios* Apollôn est connu en 538 par le n° 67252, en 521 par une suite d'autres *εγγράμια* qui seront publiées ultérieurement, et en 523 d'après P. Lond. V, 1687, que M. Bell m'a signalé. Mais peut-être a-t-il été nommé plusieurs fois à ces fonctions. Cursive grossière, légèrement penchée.

ΧΜΥ

[·Υπατειάς Φλ]αυιδ Βελισσαριδ τδ ενδοξοτατδ, επειφ « κθ » τεσσαρασκαυει-
κατης ενδιχ/
[Φλαυιδ Απ]ολλωτι, αυδσιμω ριπαριω κωμης Αφροδιτης τδ Ανταιοπολιτδ
νομου, π[ι] Ανδριδ Ψενθαισι[ιδ]
[πρεσβι τη]ς εκκλησιας τδ αγιδ απα Μδσαιδ πρεσβυτεροδ, κ[ι] Φλαυιδ Ανδριδ
Αδραχυιδ αποπραιποσι[ς] καστρο ΙΙ[. . .]
[του αυτ]ου νομου, αμφοτερων απο της αυτης κωμης Αφροδιτης, χαιρειν.
Ομολογδμεν εξ αλληληγγυης και [. . .]
5 [.]ε υπερ αλληλων αναδεχομενοι, ομνυοντες τον τε παντοκρατορα
Θεον και την Φειαν και ουρανην τυχ[η]ν
[τδ τα παντ]α νικητος του δεσποτδ ημων Φλαυιδ Ιουστιανδ (sic) τδ αιωνιδ
αυγουστδ αυτοκρατορος, εγγυασθαι κ[ι] ανα[δε]δεχθαι
[μονης και ε]μφανειας Λυρηλι[ο]υς Ερμαυων Μδσητος και Μδσην αυτο(ν)υ
γνησιον υιον, μελισουρχους,

Ligne 2. Sur le *riparios*, cf. n° 67091, note 1.

Ligne 3. Απο πραιποσι(των) : cf. n° 67127 et 67128. Conformément à l'habitude copte, le titre était écrit αποπραιποσιτος; cf. CLEM, *Copt. Mss. in the Rylands Library*, p. 146, n. 3, où sont cités plusieurs exemples tirés de documents coptes, notamment un autre ΧΙΟΠΡΑΙΠΟCΙΤΟC. Le titre complet était, on le voit, πραιποσιτος καστρου; il doit désigner un officier subalterne commandant à la garnison d'un καστρου. Le καστρου est un poste fortifié sur la frontière ou en quelques points de la lisière du désert (cf. *Castra Memnonia*); un petit détachement, prélevé sur la garnison de la πόλις (ici, d'Antaiopolis), y était caserné. Cf. J. MASPERO, *Organisation militaire de l'Égypte byzantine*, p. 19 et seq. Un exemple de πραιποσιτος καστρου (au IVe siècle il est vrai), à Babylone, est fourni par P. Oxy., X, 1261, 8. — La lacune finale contient, selon les lignes, un nombre de lettres très variables : les trois points, ici et plus loin, sont donc simplement conventionnels.

Ligne 4. Sic pour αλληληγγυης : de même l. 9 et 13.

Ligne 5. Τε : corrigé sur δε.

Ligne 6. Νικητος. — L'article του, qui suit, est à supprimer.

Catal. du Musée, n° 67279.

- [67296] [ἐπι τῷ αὐτῷ]υς παραμειναι ἐν τῇ αὐτῇ κώμῃ, ἀπο σημερον εἰς το εἴης δια
 πάντος χρόνῳ, καὶ ὁποταν ζητουμενον [εἰη]
 [προς ημα]ς περι τούτους, ετοιμῶς εχωμεν οἱ προεγραμμενοι εγγυηται ἐξ
 ἀλλεληγγυης παρενεγκειν κῆ παρα[δω]σομεν
 10 [εκτος ἀγ]ιω[ν] [πε]ριβόλων καὶ [Φ]ειῶν χαραχ[τ]ηρων καὶ τῆς [α]χίας κυρια-
 κῆς, ἀνευ οἱ[ῶ] βήηποτε ετερο[ῶ] σχηματος,
 [ἀλλ ἐπι τῷ α]ὐτῷ σχηματι μενούσιν ἀδιαλειπτῶς ἀνευ οἱας δηποτε προστα-
 σιας, μητε μοναχ[ε]κῶ μητε στρατι[ω]τικου],
 [ἀλλὰ πα]ρα[δ]ῶσωμεν τ[ο]υτο[υ]ς, ὡς προειπαμεν, ὁποταν ζητηθειν προς
 ημασ παρα τῆς νῦμων ἀρ[ιστ]η[ς] [αἰδεσ].
 [Κ]ῆ ετοιμῶς εχωμεν παρασχειν ὑπερ ἀπολειψεως ἐξ ἀλλεληγγυης χρυσῷ
 ουγκιας δύο, κῆ ἐνηνηοχαμεν τῷ Φ[ει]ῶ ὀρκῶ
 [κῆ τῷ περι τότο ε]πι[ρ]ητημενω, κῆ υποκειμε[ν]ῶν ὑμῖν εἰς τῶτων πάντων
 ημων των παραχματων ταυτης τῆς αιτιας ἐνεκεν, μεθ [υπογραφ]ῶ
 15 [τῷ ὑπερ Λιῶ]υφιῶ πρεσβυτεροῦ καὶ τῷ ὑπερ τῷ ετεροῦ Λιουφιῶ ἀποπραπρος
 [υ]πογραφ. Καὶ ἐπερ[ω]τηθειντες ὠμολογησαμεν ····
 [·] Φιλ[ῶ] Λιῶφ[ῶ] Ψεινθαισιῶ πρεσβ[ῶ] ο προκ[ῶ] εγγυωμαι τουε προκ[ῶ] Ερμ[α]ων
 καὶ Μουσην ὕιον αὐτο[ῦ]

Ligne 8. Ζητούμενον εἰη : quand on s'informerá d'eux auprès de nous. Cf. Damaskios, cité par Suidas (s. v. Ὀρχοπόλων, 2e article) : ζητούμενος ην; P. Mon. 6, l. 38 : εἰησαν ἀκηκοότες. Exemples fréquents notamment dans Agathias (v. l'index de l'éd. Niebuhr [Bonn], p. 419).

Ligne 9. Au lieu de παραδῶσειν qu'on attendrait plutôt, je restitue παρα[δω]σομεν d'après le n° 67328, *passim*.

Ligne 10. Σχημα : ils n'auront pas changé de condition, ils seront toujours fabricants de miel. Ils n'ont pas le droit de quitter la corporation, parce que celle-ci paye l'impôt globalement pour tous ses membres, et qu'une diminution dans le nombre de ces membres équivaldrait, pour chacun d'eux, à une augmentation d'impôt.

Ligne 11. Προστασια : patrocinium (cf. n° 67024, r., l. 8). patronage sous la protection duquel se réfugierait l'artisan évadé de sa corporation. — Les deux adjectifs qui suivent dépendent de σχηματος : le fugitif ne pourra pas échapper aux poursuites sous prétexte qu'il est entré dans l'armée ou dans un monastère.

Ligne 12. Peut-être ζητηθειν[ν] pour ζητηθειε[ν]; mais ζητηθειν peut aussi se comprendre. — Αἰδεσ(μοστης).

Ligne 13. Deux onces = 12 nomismata, soit 6 par personne cautionnée : c'est le taux ordinaire (cf. n° 67094, l. 15-16, et une série d'actes analogues qui seront publiés au n° 67328). Le scribe a pris ἐνηνηοχαμεν pour une forme du verbe ενεχειν : car il s'agit là sans aucun doute de la formule connue : ενοχει εἰημεν τῷ Φειῶ ὀρκῶ etc... (cf. n° 67032, l. 100-101, et *Add. et Corr.*).

Ligne 14. Le mot κιδων a été oublié, ou κ/ est-il pour κιδων? — Lire εἰς τούτο.

Ligne 15. Υπογραφ(οντος).

- [και ὠμοσ]α των (sic) Φειον ορκον ως προκ// † Φλ, Ανθῶιδ (sic) Λερακαμῶ [67296]
 αποπ[ρ]αιποσιτῶ ο προκ/ εγγνωμαι του[ε] προκ/
 [Ερμακω]ν κ; Μῶσην υἱον αὐτῶ μελλισθργός, κ; ὠμοσα των Φειον ορκ[ο]ν ως
 προκ/. Φλ, Θεοτεκνος Ψαῖδ̄ απο[πρα]ιποσι],
 [αξιω]θεισ, εγραψα υπερ αὐτων γραμματα μη ειδωτων. Αυρηλιος Βικτωρ Σε-
 ναμουριῶ μαρτυρω τη εγγ[υ]ν ακου[σ]ας
 20 [παρα τω]ν Φεμερων † † Βικτωρ Περσμου πρεσβ̄ μαρτυρω τυ εκυα ακουσας
 παρα των Φεμερων †
 † Εγραφη δι εμῶ Λερακαμῶ Απ[ο]λλ[ο]νυλ/

Ligne 18. Ce Theoteknos paraît déjà aux n°s 67212, l. 3, et 67283, III, l. 9.

Ligne 20. Το εκυα — τη εγγυη.

Ligne 21. Ουλ/ ου συλ/ :? Cf. n° 67307, l. 17.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40458 a.

67297. Cautionnement, daté du même jour que le précédent. — Long. 0 m. 161 mill., larg. 0 m. 354 mill. — Aphroditῶ.

Date : 23 juillet 535.

Cursive droite. Probablement d'une autre main que le précédent.

- † χ μ γ †
- [† Υπ]ατεισ Φλαυῖδ Βιλισαριῶ (sic) του ενδοξοτατῶ επειφ̄ « κθ » τεσσα-
 ρακκαιδεκ[α]τ[η]ς ενδ[ο]ξ[ω]ς/
 [Φ]λασο[υ]ῖω Απολλωτι, αιδεσιμῶ ριπαριῶ κωμης Αφροδιτης τ[ῶ] Απταισπο-
 λ[ι]του [ν]ομο[υ],
 π[ρ]ο[σ]ηφιδῶ πρεσβυτερο τῶ αγιῶ ευκτηριῶ α[π]α Χιμαχαηλιῶ, κεκτημενῶ
 επ[ι] κωμης [Α]φροδι[της]
 [τῶ] αὐτῶ νομῶ, βραδευς υπογραφοντος, υἱου του της ευλαβῶς μημηης Ἰακυ-
 βιδῶ, γενομενῶ πρεσβυτερο, χαιρ/
 5 [Ομολο]γ[ω], ομνυμ[ε]νος τον τ[ε] π[ρ]ο[σ]τοκρατο[ρα] Θεον και τ[η]ν Φειαν κ[αι]
 ου[ραν]ιον τυχην του τα παντα
 [μικρω]τε[ρ]ε δεσποτῶ της ο[ι]κουμενης Φλα[υ]ῖδ̄ Ἰουστινιανῶ τῶ αιωνιῶ αυγου-
 στο[υ] α[υ]τοκρατορος,
 εγγυασθαι και αναδεχθαι μονης και εμφανειας Αυρηλιον Κολλῶθον Κυρια-
 κῶ χροσοχῶ,

Ligne 3. Faute pour α[π]α Μιχαηλιου?

Ligne 7. Livre χροσοχου.

[67297]

και πασης καταστασι ποιησαμεν τη αυτη κωμη

επι τ[ω αυ]το[ν] μειναι εν τη [η]μων κωμη, και μηδαμως α[υ]τον απολει-
 [π]εσθαι, αλλα ει ζητουμενον
 αυ[τον] παρενεγκειν κς παραδωσω αυτη εκτος αγιων περιβολων και Φειων
 χαρακτηρων ευρηθησαι εφ
 10 [και αγιας] κυριακης κς οιση δηποτε προρητασιας εν δημοσιω [το]πω εκτος
 στρατιωτικῶ η κληρικῶ
 [η μονα]χικῶ ε[.....] εκ[... σ]χηματι, ει δε α[πο]λυμθθειη κς
 ζητουμενον

Ligne 8. Καταστασ(εως) : les mots rajoutés au-dessus de la ligne n'ont grammatica-
 lement aucun sens. — Ποιησαμεν serait possible à la rigueur, quoique l'ω soit diffi-
 cile à trouver.

Ligne 9. Αυτη = τη κωμη? Le mot se rapporte plutôt au titre παρα της σης αιδεσι-
 μοστητος, qui a été oublié.

Ligne 10. Προστασιας : correction sur παραματ (sic). Il semble que dans οιση le second
 ο ait été retouché pour donner un α, mais c'est tout; lire οιας.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40458 b.

67298. Contrat d'ἐμφύτευσις, entre un certain Sénouthès, *clarissime*, et l'église de Tentyra (Dendérah). — Long. 0 m. 9 12 mill., larg. 0 m. 286 mill. — Tentyra (?). Pourtant, il est plus probable que le contrat provient d'Antinoé comme le suivant : Senouthès serait un habitant de cette dernière ville, et l'église de Tentyra pouvait avoir des propriétés dans des nomes éloignés.

Cursive arrondie, aux lettres très espacées.

Ce papyrus et le suivant ont été trouvés ensemble, le début du second roulé avec la fin du premier. Ainsi, ils étaient déjà incomplets quand on les a réunis de la sorte. Comme ils n'ont entre eux d'autre rapport que la communauté du sujet, il est probable que Dioscore les avait conservés à titre de modèles d'ἐμφυτευτικῆ ἐμολογία. Le λαμπρότατος και σοφώτατος σχολαστικὸς Phoibammôn, du n° 67299, est un contemporain de Justin II (n° 67169, note 5 — tome III, p. 3) : nos deux papyrus appartiennent sans doute à ce règne ou à celui de Tibère. Jusqu'ici l'on connaissait une ἐμφυτευτικῆ ἐμολογία de l'an 616 (P. Lond. 483 — t. II, p. 323 et seq.; cf. *Archiv für Pap.*, I, p. 437), provenant probablement (?) du nome Apollonopolite minor (cf. à ce sujet : *Revue des Études grecques*, 1912, p. 219), sans compter les documents analogues, en latin, très postérieurs, qu'a publiés Marini (*Papiri diplomatici*, par exemple aux n° CXXXIII-CXXXVI), et des fragments dont la liste a été relevée dans *P. Giessen*, 106, l. 3 (note). A ces fragments, ajoutons le papyrus du Caire n° 67257, décrit au tome II de ce Catalogue, p. 192 (VIe siècle). Parmi les

documents coptes actuellement publiés, plusieurs sont relatifs à des emphytéoses : [67298] W. E. CRUM, *Copt. Mss. in the Brit. Museum*, n° 1013-1015, 1061, la plupart des autres sont trop fragmentaires pour fournir des indications utiles; quelques lignes conservées d'un contrat de l'an 721, dans CRUM, *Catal. of the Copt. Mss. in the Bylands Library*, n° 175 (cf. aussi n° 176 et 174, où le propriétaire est encore un couvent, celui de Saint Zacharie, près d'Antinoë semble-t-il). — *Corpus Papyr. Raineri*, II, KBALL, *Kopt. Texte* : n° 86 (l. 15 : ΠΗΛΑΚΤΟΝ ΠΗΛΑΦΗΤΕΓΜΑ = πάλκτον ἐμφυτευτικόν) et 76 (l. 7).

.....
 [επωμοσαντο ἀλλήλοις, Αβρααμῖος]
 [μεν κατα του περιβεβλημενου αυ]
 τω σχ[ηματος, ωτιμ κγ αμφε]εσθεντος,
 Σενουθης δε ο λαμπρ[ο]τατος, την αγιαν
 5 και ομοουσιον Τριαδα και την νικην
 και διαμορην του καλλιδικου ημων
 δεσποτο[υ] Φιλγ Ιουστιανανῶ του
 αιωνιου α[υ]χ[ου]στου αυτοκρατορος
 του παραβαινοτο[ς τ] αυτην την
 10 εμφυτευτικην ο[μο]λογ[ου]σαν, η οισιν
 δη[ποτε] μερος εξ αυτης,
 [κατ]αβαλει[ν] ομο[λογ]ου[ου]τος τω
 εμμενοντι, λογω ποιηης, χρυσου
 νομισματα εκατον. Ει δε ζητησις τις
 15 επερχ[θ]ειη [Σενουθη τω] λαμπρο[τα]τ[ω]
 και κληρονομοις αυτο[υ] π[ε]ρι εκρικησεως
 του εμφυτευθεντος [αυτ]ω κτηματος,
 ομολογει το δικαιο[ν] της αγιωτατης
 εκκλ[η]σ[ι]α[ς] της Τεντυριτων πωλεως],
 20 δια Αβρααμ[ει]ου τ[ου] νυν οικονομῶντος

Ligne 3. Pour la restitution et le sens du mot [αμφε]εσθεντος, cf. n° 67299, l. 50 (note) : ce serait une faute pour αμφιεσθεις. Il s'agit évidemment de l'habit ecclésiastique, par lequel jure le prêtre Abraham, tandis que Sénouthès prête seulement le serment ordinaire. Le serment par του περιβεβλημενου μοι σχηματος se lit dans le testament d'Abraham, évêque d'Hermonthis, l. 63 (P. Lond. I, p. 77; VIe siècle). Un papyrus du 16 juillet 647 (P. Lond. Inv. n° 2017) porte aussi la formule κατα του περιβεβλημενου αυτω ιερατικου σχηματος (cité par H. I. BELL, dans *Byzant. Zeitschr.*, XXII, p. 393).

Ligne 16. Εκρικησις : *evictio*. La garantie contre les prétentions d'un tiers est stipulée dans tous les contrats de vente ou de location jusqu'ici publiés : mais l'emploi du terme technique est une nouveauté.

- [67298] αυτην, και των οτε δηποτε την διοικησιν
 αυτης ητοι επισκοπην και οικονομιαν παρα
 ληφόμενων, [αποστρεψαι] παντ[α α]νθρ[ω]π[ον]
 επελευσομενον [αυτω] η τω κτηματι
 25 τουτου χαριν, ωστε μ[ενει]ν κατα το δικαιο
 της εμφυτευσ[εω]ς ὑπ[ο] Σ[ε]νου[θ]ην τον
 λαμπροτα[ον κα]ι κλ[η]ρ[ο]νο[μο]υ[σ] αυ[το]υ
 επι τω μνημ[ο]νευθεντι ετησιω
 πακτω. Και εφ' απασιν τοις προγεγραμμενοις
 30 επερωτηθεντες ὑπ' αλληλων και αλληλους
 επερωτησαντ[ες, ημεις, το δικα]ιον της Τεντυριτων
 αγιωτατης εκκλησιας [δι]α του πολλακις
 μνημονευθεντος Αβρα[αμ]ιου ευλαβεστατου
 οικ[ο]νο[μο]υ η[και] προεσβυτερου, και Σ[ε]νουθ[η]η[ς]
 35 ο λαμπροτατος, [τα]υθ ου[τ]ως εχειν
 ποιειν δωσειν φυλαττειν
 ωμολ[ο]γ[η]· Το δικαιο της αγιωτατη (sic) εκκλησιας της Τηντεριτω[ν]
 πολιοι, δι' εμου Αβρααμιου προεσβυτερου και οικονο[μο]μου αυτης, εκδεδωκα-
 μενι (sic)
 Σνουθιω το λαμπροτατω επι εμφ[υτευτικω] δικαιο τ[ο] προειρημενοι κτημα
 μετα παντος
 40 αυτου του δικαιου, επι τω προτετακμενω ετη[σιω] εμφ[υτευματι] ητοι πακτω,
 κατα την
 εμπεριχομενην (sic) τη παροση (sic) εμφυτευσι δη[ναμι]ν· και επηρωτηθη-
 μεν το προκειμενον
 προστιμον, και στοιχει μοι παντα ως προς[ε], και ανα[γ]ρους] εγω Αβρααμιος
 πρεσβ[υ] και οικονομος
 της αυτης αγιας εκκλησιας, και υ[πο]ρ[ο]ψας υπερ [τε] εμα[υ]του και υπερ
 του δικαιου της
 οικονομουμενης παρ' εμου προειρημενης αγιας εκκλησ[ια]ς, απελησα ··
 45 Αρχελαος
- [.] , πρεσβετυρος (sic) τη[ς] αγ[ια]ς εκ[κ]λησ[ια]ς της αυτης Τεν
 τυριτων πολεως, συ[σ]αινω τω προ[γε]γραμ[με]νω ευλαβεσ[τα]τ[ω]
 απα Αβρααμω πρεσβε[τερ]ω και οικ[ο]νο[μο]ω της αυτης αγιας

Ligne 29. Πακτων εμφυτευτικων : cf. P. Giessen, 106, l. 3 et note.

Ligne 37. La signature d'Abraham est écrite en onciale épaisse très soignée et très régulière, quoique le style en soit extraordinairement incorrect.

Ligne 41. Suppléer sans doute επ(ε)ρωτηθ(ε)τες ωμολογησ(α)μενι.

Ligne 44. Signature en demi-cursive droite, proche de l'onciale, mais moins régulière.

- εκκλησιας εις ταυτην την εμψυτευσιν και στοιχει μοι παντα
 ως προκ/, και αναγνους και υπογραψας χειρι εμη απελ(ε)υσα ·†
 50 ·† Ανδρεας Αιλιγτος διακ/ της αγιας εκκλησιας της αυτης Τεντυριτων
 πολεως συναινω τω προγεγρα/ ευλαβεστατω απα Αβρααμω πρεσβυτερω
 και οικονομω της αυτη[ς εκκλησιας εις ταυτ]ην την εμψυτευσιν, και στοιχει μοι
 παντα ως προκ/, και υπο[γραψας χειρι εμη απε]λυσα ·† ·† Ηλους Παινου διακ/
 της αγιας εκκλησιας της αυτης Τεντυρι[των π]ολεως συναινω τω προγε-
 γραμμενω
 55 ευλαβεστατω απα Αβρααμου (sic) πρεσβυτερω και [οικο]νομω της αυτης αγιας
 εκλησιας (sic)
 εις ταυτην την εμψυτε[υσιν κ]αι στοιχει [μοι π]αντα ως προκ/, και [υπο]-
 γρα[α]ψα[s]
 χειρι εμη απελυσα ·† Παλυμ[ω]ν Αρητος [διακ/ της] αγιας εκκ[λ]ησιας της
 αυτης
 Τε[ντυ]ριτων πολε[ως σ]υναινω [τω προγεγρα]μμενω ευλαβ[ε]στατω απα
 Αβρααμω πρεσβ[υ]
 και οικονομω της αυτης αγιας ε[κ]κ[λ]ησιας εις ταυτην την εμψυτευσιν και στοιχει μοι
 60 παντα ως προκ/ και υπογραψας χειρι εμη απελυσα ·†
 ·† Μηνας Θεοτιμο διακ/ της αγιας εκκλησιας της αυτης Τεντυριτων
 πολεως, συναινω τω προγεγρα[μ]μενω ευλαβεστατω απα Αβρααμου (sic)
 πρεσβυτερω και οικονομω της αυτης αγιας [εκκ]λησιας [εις τα]υτην
 την εμψυτευσιν, και σ[τοι]χει μοι παντα ως προκ/, και αναγνους και
 65 υπογραψας χειρι εμη απελυσα ·† ·† [Απολ]λωνιος Αβρααμου, αρχιτιακ/
 της αγιας εκκλησιας της αυτης Τεντυρι[των] πολεως, συναινω τω π[ρο]
 γεγραμμενω ευλαβεστ[ατω] απα Αβ[ραα]μειω πρεσβ[υ] και [οικονομω]
 τ[ης] αγιας εκκλησιας εις τ[α]υτην τη[ν] εμψυτευσιν, κα[ι] αναγνους
 [και υπογραψας χειρι εμη απελυσα] ·† Ιωα[ννης]

Le verso est couvert entièrement de signes tachygraphiques, qui s'interrompent plusieurs fois pour laisser place à quelques mots sans suite :

- l. 4 : και ο προ διακου τη le reste effacé.
 l. 13 : μεν εγνω η της α
 l. 25 : (début effacé volontairement) ·† τηθ . . . la fin en signes tachygraphiques.
 l. 26 : ·† Εμαθον παρ (autre main aussitôt après :) δυσαπησα δε τον κυριον Κολλ (la
 ligne est inachevée).
 l. 40 : απο της εμης κομης
 l. 41 : της εμης κομης.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40560 (a).

67299. *Contrat d'ἐμφύτευσις*. Le monastère de Saint Phoibammôn (cf. l. 51) cède à l'avocat Phoibammôn, en bail emphytéotique, un champ cultivé (*ψιλὸν χωρῆμα*, par opposition au terrain bâti), avec ses dépendances, une étable et deux *κέλλια*, sans doute des granges. La rente annuelle s'élève à 19 *κεράτια*. — Long. 0 m. 904 mill. (sans tenir compte de la lacune qui suit la ligne 62), larg. 0 m. 295 mill. — Antinoé (?).

Petite cursive arrondie, assez voisine de la *minuscule* d'époque arabe.

L'avocat Phoibammôn étant connu comme un habitant d'Antinoé (cf. la note sur la l. 6), il est probable que le contrat a été rédigé dans cette ville, et que le couvent de Saint Phoibammôn se trouvait dans les environs. La ligne 41, où on lit *κατὰ τὴν συναλλαγὴν τῆς πόλεως*, sans indication du nom de la ville, indique d'ailleurs que les deux parties contractantes dépendent de la même cité. Un *τόπος τοῦ ἀβλοφῆρου μαρτύρος ἀββᾶ Φοιβάμωμος* est connu à Thèbes, ΖΗΤΟΥΟΥ ΗΧΗΜΙΕ (*Kopt. Rechtsurkunden*, par W. E. Crum et G. Steindorff, n° 77, l. 6 et 11°; cf. aussi *Revue Égyptol.*, 1912, p. 25). Un autre, qui paraît être voisin d'Hermopolis, est cité dans *Crum, Catal. of the Copt. Mss. in the Rylands Library*, n° 215 et 216 : c'est peut-être de lui qu'il s'agit ici.

.....
 και ἐμπεφυτευκενα[ι ομο]υ τα οντα [νυ]ν εν τω αυτω [χωρηματι]
 κελλια δυο μετα της φαινομενης αυτων οψ[εως και της]

Ligne 1. Il faut restituer auparavant quelque chose comme : *ομολογει ο μνημονευεις αγιος οικος, δια Μηνα . . .* (etc. . . : voir l. 48) *σπαρκεχωρηκειαι και ἐμπεφυτευκεναι Φοιβαμωνι τω λαμπροτατω και σοφωτατω σχολαστικω τον υπαρχοντα αυτω ψιλον τοπον ολοκληρον διακειμενον επι και ἐμπεφυτευκεν[αι ομο]υ, etc. . .*

(*) A propos de ce papyrus, un des derniers documents de l'occupation byzantine en Égypte, on ne permettra de proposer ici quelques corrections. Les éditeurs, dans l'index lui assignent la date de 664/665. En réalité, il faut remonter jusqu'en décembre 634 ou 635, et restituer le début, écrit en grec, à peu près comme il suit :

... βασιλείης]
 [τοῦ χαλινοτάτου ἡμῶν δεσπότηου Φλῆ Ἡρακλείου τοῦ μεγίστου]
 [εὐεργέτου ἔτους εἰκοσ[τοῦ πέμπτου, καὶ ὑπατείης τοῦ αὐτοῦ]
 [εὐσεβεστάτου ἡμῶν δε[σπότηου] ἔτους εἰκοσ[τοῦ τετάρτου].
 καὶ Φλῆ Ἡρακλείου Νέου Κωνσταντινου τοῦ ἑκοσ[τοῦ φώσε]
 [αὐτοῦ υἱοῦ ἔτους εἰκοσ[τοῦ τρίτου, χοιρᾶ [.] ἡνδὴ// η (lire peut-être θ) ἐν τῷ [ἀγίῳ]
 [τό]πῳ etc. . . (Thèbes).

Héraclius Constantin est né en 613 (= an 1, cf. *Chron. Paschale*, anno 613), et l'an 1 d'Héraclius commence le 4 octobre 610; sur le comput des années de règne d'Héraclius II Constantin, cf. *Chron. Paschale*, anno 628. — Ce formulaire est très différent de tous ceux que l'on connaît jusqu'ici; il devra être ajouté à la liste des papyrus datés du règne d'Héraclius, dressée par H. I. BELL, dans *Byzant. Zeitschr.*, XXII, 1914, p. 395 et seq.

καθολου περιουχης, συν εισοδους και εξοδους κ[αι] θυραις και
 θυρισιν, κατ εμφ[υτ]ευσε[ως] ομ[οιως] δικαιον και επι
 5 κατοχη και παση [ε]ξ[ουσια και πληρ]εστατω εμφυτευτικω δικαιω
 αναφαιρετως, προς τω δυρα[σθα]ι, ως προγεγραπται, Φοβαμμωνα (sic)
 τον λαμπροτατον κ[αι] σο[φωτα]τον σχ[ολαστικον] και κληρονομου
 αυτου και διαδοχ[ους] και διακ[ατοχους], ε[χει]ν ω[ς] ειρηται απαν το
 προειρημενον ψιλων χωρημα μετα παντος αυτου του δικαιου
 10 και της καθολου περιουχης και των περιττειχισματων μετα του
 ενοντος αυτω λακκου τε [και υδρευ]ματος και κυκλευτηριου κα[ι]
 βοσστασιδ και πασ[ης] και της καθολου περιουχης,
 εξειναι δε τω αυτω λαμπροτατω [και σο]φωτατω σχολαστικω Φοβαμμωνη (sic)
 διεκδικειν παν δικαιον ειτε σω[ματικον] ειτε σωματων, προσηκον
 15 τω προειρημενω ψιλω [χω]ρηματι, ε[ι] συ[ν]εξη τι εν τω μεταξυ χρονω
 αποσπασθηναι ειτε [μερ]ος του [προ]ειρημενου ψιλου χωρηματος
 ειτε δικαιο[υ]ν, τουτο εκδικησαι, και εχειν υπο την ιδιαν κατοχην
 και κτησιν, και εις ην βουλεται ρψιν και εις ον βουλεται τροπον
 μετασχηματιζειν αυ[τον] τον ειρ[η]μ[ειον] τροπον και τα εν αυτω
 20 κελλια, και ανοικοδο[με]ι[ν] αυτα κ[αι] απλως, οπως αν αυτω
 δοξη, ειτε εις βελτιονα ειτε εις χει[ρο]να ενεγκειν ρψιν, οια της
 του αυτου τοπου τυχη[ς] κιν[η]δυνευομ[ει]ν[ς] αυτω, εξειναι δε αυτω
 και εκποιειν το επ αυ[τω] τη[ς] εμφ[υτ]ευσε[ως] δικαιον, και αντι
 καταλλαττειν και εις ον βουλεται αλλον παραπεμπειν ακωλυτως
 25 και ανεμποδιστως. Ανθ'ομολογει δε και Φοβαμμων

Ligne 4. Θυρισιν : les fenêtres. — Ομοιως : un peu court peut-être (la lacune pourrait contenir jusqu'à six lettres); la trace très faible qui précède le second ο convient bien à un μ, et exclut en tout cas la possibilité de παντοιως.

Ligne 6. Cf. le λαμπροτατος και σοφωτατος σχολαστικος Φοβαμμων du n° 67169 bis, l. 5 (tome III, p. 3). — Προς τω : l'article semble avoir été corrigé en το.

Ligne 12. Βοσστασιου : cf. Th. Reil, Beiträge zur Kenntniss des Gewerbes im hellenist. Aegypten, p. 84.

Ligne 14. Διεκδικειν : « revendiquer ». — Σωματικον etc. . . : « mentionné ou non dans le contrat ».

Ligne 20. Καλως (?) : restitution hypothétique, mais en tout cas le premier adverbe devait former presque sûrement une antithèse à απλως.

Ligne 21. Eis χειρονα : clause contraire aux tendances générales de la législation justinienne, qui impose une amende au détenteur s'il endommage la propriété cédée à bail (Nov. 7, 3, 2; nov. 120, 8).

Ligne 22. « Car c'est à lui que le sort éventuel de la propriété fait courir des risques », c'est-à-dire qu'il peut faire ces expériences à ses risques et périls.

Ligne 23. Ce droit de cession à un tiers n'est pas mentionné dans le papyrus de Londres. Catal. du Musée, n° 67279.

- [67299] ο λαμπροτατος και σοφω[τατος σχολασ]τικος εκων και πεπεισμενος,
χωρις παντος δολου και φ[ο]ξ[ου και] β[ε]β[η]ας και απατης και αναγκης
και περιγραφης πασης και συναρπαγης, κ[υρι]α βουλησει και αμετατρεπτω
λογισμω και αμετανοη[τω γ]νωμη [ορθ]η διανοια, εξειληφεναι και
30 εμπεφ[υτ]ε[υ]εσ[θ]α[ι] (sic) π[α]ρχ του δικαιου [του μ]νημονευθεντος
αγιου οικου, δια των προδηλουμενων Ψεοφιλεστατων και ευλαβεστατων
προσωπων, τον προδηλουμενον ψ[ι]λον τοπον ολοκληρον οιας εστι
Ψεσεως, μετα παντος αυτου του [δικαιου] και της καθολου περιοχης,
και μετα του οντος εν αυ[τω] λα[κκο]υ τε και υδρευματος και
35 κυκλευτηριδ και βοοστασιου και των [οι]των εν αυτω νυν δυο
κελλιων και παντος αυτω[ν] το[υ] δικαι[ου] κ[αι] της καθολου περιοχης. Και
[ομ]ολογει αυτο[ς] τ[ε] και κληρο[νομοι] αυτου [και] διαδοχοι και διακατοχοι
διδουσι καθ εκαστον εναντων τω δ[ι]καιο του αυτου αγιου οικου, δια των
αυτου κατα καιρον προεστωτων ευλαβεστατων ανδρων, υπερ ετησιου απο
40 τακτου ητοι εμψυτευματος του αυ[του] ψιλ[ου] [χω]ρηματος, νομισμα εν παρα
κερατια
πεντε κατα την συναλλαγην της πολω[ε]ς. Ομολ[ο]ο[υ]σιν δε οι αθ εκατερου
μερους μη εξειναι
μηθετερω μερει αναπαλαισαι προς την πρ[ο]εγρ[αμ]μενην εμψυτευσην η
υπεναντιον
αυτης χωρειν, αλλ εν παντι χρονω και πα[σι] τροποις ατρωτων τε και αστα-
λευτων
[πα]ραφυλαξαι [αυτην]. Και οτι ταυτην την ομολογια[ν] κ[α]τα νο[μ]ο[υ]σ[ι]ν πα-
ση[ς]
45 [εμ]ψυτευσεως φυλασ[σ]οντες εκα[στ]ω αυτης μερει ισχυρ[αν] κ[αι] ασταλευ-
των,
και επι της πρ[ο]κειμενης εμψυτευσε[ως] μεραντε[ς] ου παρ[αβ]ησον[τ]αι
την των αυτω[ν] α[μ]οιβαιων ομολ[ο]ο[υ]ματων δυναμ[ει]ν, οι αθ εκατερω
μερους, Μη[α]ς μεν ο ευλαβεστατος γενικ[ο]ς οικονομος και Νομειος ιδικος

Ligne 33. Θεσεως : cf. n° 67302, l. 8.

Ligne 42. Μηθετερω : le θ a peut-être été corrigé en δ. — Αναπαλαισαι : revenir, par une contestation, sur les stipulations ci-dessus.

Ligne 45. Lire ασταλευτων, si la tentative de restitution est exacte. Il faudrait suppléer, à la ligne 44, quelque chose comme : « en se conformant aux règles suivies dans tous les contrats d'emphytéose ».

Ligne 48. Νομειος : ajouté postérieurement, d'une autre écriture. — Le couvent a un « économiste particulier » et un « économiste général » (cf. les deux *mensae*, γενικη et ιδικη, de la préfecture du prétoire); le premier gère sans doute les intérêts du couvent dans le canton spécial où est situé le terrain cédé à bail; le second serait

- οικονομος του πολλακις ειρημενου αγιο[υ] ευκτηριου οικου, διεδεξαιωσαντο [67299]
 50 εργασιον του δεσποτο[υ] Χ[ριστ]ου και το[υ] π[ε]ρικειμενου αυτοις σχηματος
 Φοιδαμμωνο[ς] μαρτυρος, και ε[π]ωμοσα[ν] την τε αγιαν κα[ι] ομουσιον
 Τριαδ[α], και την νικην του της οικουμεν[η]ς δεσποτου Φλγ, Ιουστινιανου
 του αιωνιου αυ[γ]ουστ[ου] αυτοκρατορος, προς [τ]ω, ει βουληθει οποτερον παρα
 55 εηναι μερος προ[σ]η[ο]μολογηθεντα, μηδ[ε]ν μεν ωνασθαι εκ του
 επιχειρηματος, δωσειν [δε τ]ω ειμμεν[οντ]ι μερει υπερ μουου του της
 παραδασειωσ εγχειρηματος, εκ συμφ[ων]ου και επερωτησεωσ, λογω
 προστιμου και φονησ, εργω και δ[υ]να[μει] απαιτουμενα, χρυσου νομισματα
 τριακοντα εξ ευσταθμω, προς τω και μετ[α τ]ην του προστιμου εκτισιν
 60 ει ουτω τυχοι, και προ της τουτου κατα[βο]λης, ισχυραν ειναι αρραχη
 και ασαλευτον την δυνα[μει]ν της παρ[ουσ]ησ εμπυτευτικησ ομολογιασ
 επι πασι τοις εμπειροχομενοισ αυ[τη] κεφαλαιουσ πανταχου
 προσφερομενην, και προς τω τον παρ[αβαι]νοντα ενεχεσθαι τω της επιροκιασ
 [κινδυνω και εκκληματι (?).
 [.]ς της αγιασ εκκλησιασ παραβα[. μηδεποτε]
 65 [αυτον ζη]μιωμασι τουτου χαρ[ιν π]ροστριδισ[εσθαι].
 [.]ω πιστει αυτου. Και επι τουτοισ επερωτ[ησαντες] αλληλουσ οι αφ εκα-
 τερο[υ]
 [μερου]ς και επερωτηθεντες παρ αλληλω[ν] ταυθ ουτωσ εχειν δωσειν]
 [ποιειν] φ[υλατ]τειν εις περας αγειν [ωμολογησαμεν].
 [.]. Μηνασ μεν ο ε[υλαδεστατοσ] γενικοσ οικονομοσ]

Au verso, signes tachygraphiques, analogues à ceux qui couvrent le verso du n° 67298.

un intendant général pour tous les biens du monastère, partout où il possède des propriétés.

Ligne 50. Σχηματος. Les deux moines jurent « par l'habit (monacal) du (monastère du) martyr Phoibammôn, habit qu'ils portent sur leur corps ». On remarquera que le nom de l'autre partie, Phoibammôn l'avocat, a été oublié par le notaire. La phrase doit se compléter ainsi : les moines jurent par le Christ et leur habit ecclésiastique, la partie laïque par la sainte Trinité et la victoire de l'empereur.

Ligne 54. Suppléer (τα) après μερος.

Ligne 60. Αρραχη και ασαλευτον. Il est curieux de constater que, de la langue juridique, cette expression passa dans le style des chancelleries. On la retrouve dans la lettre de l'empereur Basiliskos à Timothée Élure (Ενικ., *Hist. eccl.*, III, 4, p. 101, éd. Bidez) : Φεμελιον τε αρραχη και ασαλευτον τειχοσ της ημετερας βασιλειασ.

Ligne 63. Cf. P. Münch. 1, I, 49. La lacune ne doit pas dépasser une ligne, car aucun fragment n'a été retrouvé.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40460 (b).

67300. Location de terrain. — Sibylle et Héraïs, agissant au nom de Sourous (?), ont concédé à Victor fils de Paphnuce, pour une durée de trois ans, une propriété située dans le κλήρος Ουέσωτος. Il s'engage à acquitter les impôts, en argent et en nature (χρυσικά, annone et ραῦλα), et à payer aux propriétaires une redevance annuelle de 28 artabes de blé, 50 fromages, quatre mesures de légumes en saumure (λεψάνη), et un tiers de sou d'or. — Long. 0 m. 298 mill., larg. 0 m. 283 mill. — Aphrodité.

Date : 12 juin 526.

Cursive ordinaire, fine et presque droite.

χ^μγ

† Υ[πατ]ριαις Φλγ Ολυμβριῶ τῷ ἐνδοξοτάτῳ παυρι // ηη // ἐκτῆς ἰνδικ/
 Ταῖς εἰ[ν]γενεσταταῖς Σιέβυλλα καὶ Ηραεῖδι, ὑπερ ὀνό Σουρουτο[ς], Φυγατ[ρ]αις
 του της
 μαχαρ[ρ]ιας μνημης Μουσαιῶ, δια τῷ Φαυμασιωτατῷ Απολλωντος Ισαχιῶ, βοηθῶ
 κωμη[ς] Α]φ[ρο]διτης τ[ο]ν Ανταιοπολιτου νομου. π[ρ] Λυρηλιῶ Βικτορος
 Παπνῶθῶ,
 5 μῆ Τσειν[ε]ι[κ]τω[ρ], ορμωμενῶ απο της 3 κωμης Αφροδιτης τῷ αὐτου νομου,
 χαρ //
 Ομολογῶ ε[κ]ουσιω[ς] και αυθαιρετως μεμισθωσθαι παρα της υμων Φ[α]υμα-
 [σ]ιωτητος (sic)
 προς τριε[τη] χρονον, λογιζ[ο] απο καρπων σ[υ]ν Θεω μελλουσης εβδ[ο]μης
 ἰνδικ/ και αυτης,
 το [υ]παρχο[ν] υμ[ι]ν κτημα κληρῶ καλῶμενῶ Ουεσωτος, συν λ[α]κκ[α] και
 δεξαμ[εν]η κ[α]ι
 Φυτοι[ς] κ[α]ι [φ]ο[ι]νιξ[ι] και δ[ικ]αι[ων] παντων εἰ[ν]τος κ[ι] εκτος κατ[α] τα
 ορια, εφ ω με
 10 τούτο γεω[ρ]γησαι, και την πασαν ερ[γ]ασειαν ποιησασθαι ἐνδιξασθαι ἰδιοις
 μὲ ζωσις
 και γεωργ[ο]ις. Και υπερ τούτων τον φορον ετοιμας εχω καθ εἰ[ν]αυτ[ο]ν
 π[α]ρασχειν

Ligne 1. Lire Ολυβριου. — En réalité, il faudrait περιπτῆς ἰνδικ(τιωνος).

Ligne 2. Lire ονο(ματος); — Φυγατρασι.

Ligne 5. Τσειεικτωρ : paraît pourtant trop long pour les deux lacunes.

Ligne 8. Le nom de lieu Ουεσωτος reparaît dans P. Lond. IV (index 4 (b)). Πιαπετο est l'orthographe grecque de ΠΙΛΣ ΠΕΤΟ = le champ de Peto; cf. P. Lond. V, 1695, 7.

Ligne 9. Lire δίκαιος; cette confusion de cas est fréquente dans ce genre de formules.

Ligne 11. Τούτων : paraît avoir été corrigé en τούτων.

τα ἐνελκ[ο]μένα δημοσιῶ χρυσικῶν κ^ι τῆς σιτοποιμπίας ἐμβόλης καὶ ναυλῶ [67300]
 [ἐν] τελείῳ [καὶ] ἀδροχικῶ καὶ δ[ε]ῖδονται ὑμῖν ἐκτὸς τὴν ἐμβόλην καὶ [χ]ρυ-
 σικῶν εἰ[ς] συμπληρωσιν
 τ[α] αὐτὰ [ἐκ]θ[ο]ρία σίτου ἀρταβῶν εἰκοσι ὀκτῶ με[τ]ρῶ θ[ο]ρικῶ του μεγα-
 λοπρεπ^ι
 15 κ[ο]μ[ε]το[ρ]ς Λαμυωνιῶ. Παρε[ξ]ω δὲ καὶ τυροὺς πε[ν]τηκοντα καὶ λεψ[αν]ῆς
 καλ[ο]ῖ[ε] τεσσερα
 Ὡ τῶ υπ εμε| βοσκηματ[ος, κ^ι χ]ρουσου τριμ[η]σιο|ν ἐν' ακη[λυτ]ως δ[ε] εχω
 λαδε[ι]ν ὑδωρ καὶ δεξιμ[ε]νη|
 [απο τῶ εκαισε] λακκ[ο]ν εἰς τ[ας] ξ[ε]νας καὶ συνη[μ]ενας [α]ρθ[ο]ρ[ας] τ[ω]
 αυτ[ω] τῶπω ανεγ μισ[θ]ῶ.
 [Ἡ μισθωσις κ]υρ[ια] καὶ βε[β]αια, καὶ ἐπερῶ ὠμ[ολ]/ † Ἐχω δε τῶ[ς] φαι-
 νικους, κ[α]μὴ λαμβανετε
 [μηδενα. †] Λυρηλιος Παπνουθιο^υ (sic) ο̄ περικ|| μεμισθωμαι ως περ[ο]κ||
 20 † Φλαυῖος Απολλω[ς] Διο[σ]κορο^υ, αξιω[θεις], εγραψα ὑ[π]ερ αυτου γραμ-
 [μ]ατα
 [μν ειδωτος] †
 Δι εμῶ [Ἡ]ετρῶ νομικ/ εγραθ/ Θεου Σελοτωτος ου—

Ligne 12. Ενελκομενα parait sûr, mais la langue du contrat est si incorrecte qu'on peut supposer une faute, pour ενεγκομενα.

Ligne 13. Εν τελειω. . . (σιτω s. v.). — Lire της ἐμβόλης; de même, l. 14, lire των αυτων εκφοριω.

Ligne 15. Λεψανη : cf. n° 67289, l. 11.

Ligne 16. Ὡπερ του υπ εμε βοσκηματος : la propriété contenait sans doute un terrain de pâturage; les bestiaux nourris sur ce pâturage fourniront de quoi faire les fromages.

Ligne 17. Ξενας : une très vague trace restant de la première lettre permet de supposer un ξ : ces aroures seraient situées hors du κτημα proprement dit.

Ligne 22. Θεου Σελοτωτος ου(τω) : formule dont on ne connaissait pas encore d'exemple.

Bull. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40461.

67301. Location de terrain. — Long. 0 m. 295 mill., larg. 0 m. 144 mill. — Aphroditō (pl. VI).

Date : 31 juillet 531.

Cursive arrondie.

† χμγ—

† π π/ κ/ π αρ/ δ

† Υπατειας Φλαουῶν Ορεστου και

Ligne 1. On a ajouté en note, d'une petite écriture, la clause relative aux redevances annuelles (cf. l. 28-29).

[67301]

Λαμπαδίου των ενδοξοτάτων
 μεσορη = εβδομη και εικας της εννατης δ/
 5. † Απολλωνι τω ευδοκιματάτω πρωτοκ/
 κωμης Αφροδιτης του Ανταιοπολιτου νομου,
 υἱω του της μακαριας μημηης Διοσκοροῦ,
 † Αφρηλιος Απολλως υἱος Αδραραμιου, μητρος
 Θηρακλειας, οικων εν τη νοτινη πεδιαδι της
 10 κωμης Ταινωαιθεως του Απολωνιοπολιτου
 μικρου νομου ζ† Ομολογω εκων και πεπεισμενος
 μεμυσθωσθαι παρα της σης ευδοκιμησεως
 προς εξαετη χρονον, λογιζομενον απο καρπων
 της ευτυχως εσομενης συν Θεω δεκατης ινδ/
 15 και αυτης και του εξης χρονῦ, τας ὑπαρχουσας
 αυτη αρουρας, οσα (sic) εισι, διακειμενας επι
 κληρο λεγομενο Φηνεως εν τη πεδιαδι
 τη[s ζ] κωμης Αφροδῦ, καλουμενας Ψαλεκ,
 ανυδρου γης, εις γεωργιαν και εις καταθεσιν
 20 ων εαν βουλομαι γεννηματων, επ αποτακτω
 ϕ[ορ]ω, εφ ω με ταυτας γεωργησαι και
 σ[π]ερμαβολησαι και την πασαν γεωργικην
 εργασιαν ποιησασθαι ιδιοις μου ζωις
 και αναλ[ω]μασι, και παρασχειν τη ὑμετερα
 25 ευδοκιμι, ὑπερ αποτακτου Φοροῦ τουτων
 εν τελειω και αβροχικω, ο μη ειη, καθ εκαστον
 ενιαυτον απο καρπων της ζ δεκατης ινδ/ και
 αυτης, επι των αυτωῦ εἷ ετιων, χρυσου νομισματιον
 εἷ παρα κερατιον εἷ, και αρακου καθαροῦ και φορικῦ
 30 αρταδας τεσσαερας, και ὑπερ της συμπληρωσεως
 των εκφοριων των παρελθοντων χρονων
 εως της εννατης ινδ/, αρακου αρταδας δεκα και
 χρυσου κερατια δυο χρ[υ]σοχι, γιῖ ομου χρῦ ἄ πῖ κερῦ ἄ, και κερῦ β

Ligne 5. Ευδοκιματάτω : le premier ω est une correction sur un ο.

Ligne 10. Απολωνιοπολιτου : sic. — Sur ce nome, qui apparait pour la première fois dans la papyrologie du vi^e siècle, cf. *Revue des Études grecques*, t. XXV, 1892, p. 219. Autre mention du même au n° 67303, l. 5.

Ligne 11. Le chrisme a été transformé après coup en χ(αι)ρ(ειν). Les lettres αι doivent peut-être se lire dans un prolongement irrégulier du signe †.

Ligne 22. Lire σπερμαβολησαι.

Ligne 28. Lire ετιων.

- 35 και αρχα/ — ιδ̄ αναμφ/. Η μισθς κυρια και βεβς, και επερ/ ^{μοδ/} ω̄ [67301]
 † Λυρηλιος Απολλος (sic) Λεβραχιμῶ π
 ροχ/ [συμ]φρονι μοιν (sic) ως προκ/.
 [† Λυρηλι]ος Ενωχ Ιερημιας, αξις
 [θεις, εγρ]αψα υπερ αυτοι με ειδῶ ^{τος}
 † Εγραφη δ/ Ουικτορος νομικ/

Suscription à demi effacée au verso :

[.] Απολλωτος κτητ[. . .

Ligne 36. Lire συμ[φρονι μοι(ν) ως προκ(ειται).

Ligne 37. Lire Ιερημια.

Ligne 38. Αυτο(ν) (γραμματα) με(ν) ειδῶτος.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40718°.

67302. Location d'une partie de maison par Aurelia Ama Rachel (?) à Isaac son frère. — Long. 0 m. 285 mill., larg. 0 m. 335 mill. — Antinoë.

Date : 30 décembre 555.

Cursive droite et arrondie. — Les quatre dernières lignes ont disparu aux deux tiers. Le reste du papyrus, très usé à la surface, est assez endommagé pour rendre la lecture souvent incertaine.

- [† Βασιλ]ειας το[υ Φειστατῶ ημων δεσποτου] Φλαχιμγ Ιο[υστιν]ιαν[ῶ] του
 αιωνιῶ αυ[γουστῶ αυ]τοκρατορος ετους
 [εικο]στου ενναξ[ου, μετα την υπατειαν] Φλα[νιῶ Βα]σιλειου το[υ εν]ϛ[ο]ξο-
 τ[ατῶ] ετους [τεσσαρε]σκαιδεκατῶ, τυξι τεταρτης τεταρτη[ς]
 [ινδι]κτιων[ος. Εν Αντι^ο/ π]ο[λ]η τη λ]αμπρ[η]
 † Λυρηλια Αμα [Ραχ]ηλ [Φυ]γ[ατηρ Κολ]λουθο[υ], μ[ητρο]ς Κυρ[α]ς, ορμω-
 [μενη απο] τη[ς Αν]τι[ς], Λυρηλιω
 5 Ἰσακίω τῷ γνησιωτάτῳ μ[ῶ] ομογνησιῶ ἀδ[ελ]φ[ω] εἰς ἀμφοτερων γ[ο]-
 νεων, κς αυτω απο] της αυτης Αντισεων.
 Ομολογῶ εκουσιως κ[αι] ἀθ[αιρετως] μεμι[σ]θησθαι παρα της [σ]ης [Φαυ]-
 μασι, προ[ς] [οσ]ον εαν βουλη χρονον,
 λ[ο]γιζομενον απο η[ρομ]η[ιας] του πα[αρε]λθοντος [μ]ηνος χοιακ τη[ς] παρου-
 σης τετ[αρ]τη[ς] ἡνδ[ῆ], απο του

Ligne 2. Τεταρτης : peut-être ce génitif a-t-il entraîné par le suivant.

Ligne 5. Γνησιωτατω : douteux. Des deux premières lettres il ne reste que des traces très légères; πλησιωτατω pourrait être proposé, mais serait étrange. Les mots ομογνησιω ἀδελφω ont été corrigés fautiveusement par l'addition d'un ν final au-dessus de la ligne.

- [67302] δ[ι]αφεροντος σοι μερ[ο]υς ο[λοκληρ]ο οικια[ς] δι[σ]τεγου, οιας εστιν Ψε[σως]
 συν δωμα[τι] και αυλη και
 χ[ρ]ηστηρι[ο]υς πασι κ[α]ι δικαιοις, της δια[κ]ριμενης κατα ταυτην τη[ν] Λητ[η]
 πολ[ι]ν εν τω γ[α] γραμμ[ι]
 10 [εν τη] ανω μερισει της πολε[ως], ηνεωγεμενης ει[ς] α[π]ηλιωτην, αρι[σ]τη[ρο]ν
 κ[ε]ιμ[ε]ν[ι] εν [τ]η ανω στεγη,
 [νευ]ον εις βο[ρ]ρα, με[τ]α του ε[γγυθ]εν και . . . ωτος νε[υ]οντος εις απη[λιω]-
 την, ετι μη[ν] και τοπον εν
 υπο καθο το . . . ν[ε]υοντα εις λι[βα] με[τ]α [της] χρησεν των δ[ικ]αι[ων]
 τη[ς] εισοδ[ου] και εξοδ[ου]
 και αν[ο]δ[ου] και καθ[ο]δ[ου] [συ]ν [π]αντι τω δ[ικ]αιω, εδ[ω]κε με του[τους] εχ[ει]-
 [π]ρος ημετεραν
 χρηση και οικισιν, κ[α]ι δι[δ]ο[ν]αι σοι λογω ε[νο]ικειων τούτων [καθ] εκαστον
 εναντων χρυσο
 15 κερατια δωδεκα, γη[ρ] χ[ρ]η κ[α]ι [ε]β[η], ο[π]ε[ρ] ενοικει[ο]ν αποδωσω σο[ι] καθ
 ετος ανυπερβητως. Και
 μεθ[ε]ν ου βουλει χ[ρ]η[σ]η[ν] παραδ[ω]σω σοι τουτους τους σην [ταις]
 εφεστωσαι θυραις
 κ[α]ι κ[λεισ]τι, με[τ]α [π]αντος το δικαιο. Η μισθωσι κυρ[ια] και βεβαια. Κ[α]ι
 εις παντα επε[ρ] ωμολ[η] Λυριλια
 [Λ]μα Ραχλη, θυγατηρ Κολλουθου, μεμισθωμαι το σοι μέρος της οικιας,
 και δωσω το ενοικιον κατ[ε]τος ως προκ[α]
 [·] υιος, αξιωθεις, εγραψα υπε[ρ] αυτης γρ[α]μ-
 ματα μη ειδυης † †
 20 [·] υιος απο πολεως, μαρτυρω τη
 μισθωση
 [ακουσας παρα της Ψεμενης ·]·].

Au verso, texte en caractères tachygraphiques.

Ligne 8. Δωματι : restitution certaine; cf. P. Flor. 13, l. 6.

Ligne 9. Le quartier désigné par la lettre γ. Cf. E. Kéux, *Antinoopolis*, p. 26 et seq.

Ligne 10. Αριστηριον : une salle à manger.

Ligne 11. Peut-être κιδωκος pour κοιτακος. — Τοπον : cf. P. Oxy., VIII, 1129, l. 10 :
 δυο τοπους ητοι συμποσια.

Ligne 12. Le milieu est presque entièrement effacé; restitutions douteuses. Les mots
 υπο καθο (= ?) paraissent certains.

Ligne 14. Cf. Pap. Strassb., 4, l. 15, où il faut lire προ[ς] χ[ρ]η[σ]την [ε]μ[η]ν και [ο]ικησιν.

Ligne 18. Κατ ετος, sans θ, est une orthographe assez rare dans les papyrus.

Ligne 19. Signes tachygraphiques entre les deux croix.

67303. Location d'un chariot pour le transport d'une récolte. Le propriétaire du chariot est Dioscore, fils d'Apollôs, et le papyrus prouve, mieux encore que le n° 67094, que celui-ci résidait encore à Aphroditô postérieurement à l'an 552 (cf., sur cette chronologie, *Bull. de l'Instît. franç. d'Archéol. orient.*, X, p. 144). — Long. 0 m. 291 mill., larg. 0 m. 344 mill. — Aphroditô.

Date : 27 avril 553.

Cursive.

† Βασιλειας του Ψει[σ]τατου ημων [δεσ]ποτου Φλ[η] Ιουστινιαν[ο] τ[ο] 5[ο] αιωνι[ο] αυ-
γουστου αυτοκρατορος
ετους εικοστου εκ[τ]ο[υ], μετα την υπ[α]τε[ρ]ικη Φλ[η] Βασιλειου του ενδοξοτατου
ετους δωδ[ε]κατου,

παχων δευτερα ληγουσης πρωτης ηνδικτιονος †

† Λυρηλιος Μηνας Ψαίου εκ μητρος Ρεβεκκ[α]ς, γεωργος μισθωτης, απο της
πεδι[α]δος κωμης

5 Ταυναθεις το[υ] Α[πο]λλωνιοπολιτου μ[ε]τρου νομου, τα νυν διαγων ενταυθα
επι κωμης Αφροδιτης του

Ανταιοπολιτου νομου, μετ εγγυητου του και εγγυομ[ε]ν[ο] αυτον προς πασαν
εκτισιν και αποδοσι[ν]

του εξης δηλουμεν[ο] μισθο[υ] της ελκιστης αμαξης και της ταυτης αποκατα-
στασεως αβλαβ[ω]ς

εμου Λυρηλι[ο] Παλωτος Ερμαυωτος εκ μητρος Θεκλας, τεκτονας απο της
αυτης κωμης

Αφροδιτης, Φλ[η] Διοσκο[ρω], γ[υ]ναικα του της μακαριας μηνιμης Απολλωτος
Διοσκορου,

10 τω Ψαυμασιωτατω συντελεστω [α]π[ο] της αυτης κωμης Αφροδιτης, χαίρ[ο].
Ομολογω εκων

και πεπεισμενος μεμισθω[σθα]μι παρ υμω[ν], προς οσας ημερας της εργα-
σιας της μοιμης

Ligne 3. Le 2 pachôn est rangé ici dans l'indiction qui finit; partout ailleurs, dans les papyrus de Kôm-Ichçâou, ce mois était dit *αρχομένης ηνδικτιονος*. Cette instabilité explique pourquoi on prenait soin de spécifier si le mois était, cette année, le premier ou le dernier de l'indiction.

Ligne 5. Sur Ταυναθεις, cf. n° 67301, l. 10.

Ligne 7. Ελκιστη αμαξα : un chariot de transport, pour voiturer les produits de la moisson (l. 19). On pourrait penser à une sorte de herse (cf. les κτερας ελκητηρας (var. ελκυστηρας) de l'*Anthol. Pal.*, VI, 297, l. 5); mais la description faite plus bas écarte cette hypothèse. — Le mot ελκιστος (de ελκειν) est pour ελκυστος.

[67303]

συλλογῆς τῶν ἐμῶν γεννημάτων [τῶ]ν ὑπ' ἐμῆ τριῶν κτημάτων ἐπὶ τῆς πα-
 ρουσίας μοῆης δευτέρας ἡ^δ,
 τὴν ὑπαρχούσαν [ν]μιν ἐλκ[ε]στι[ν] αμ]αξαν σσιδηρομένην καὶ ἐξηρτισμένην,
 τούτεστι τοὺς δύο
 τροχούς συν περιβλήμασι σιδηρο[ε]σ[ε] καὶ χοινικ[ε]σι καὶ ἴτυσι καὶ πυριθῶ
 συν κρικίοις καὶ ρυμῶ
 15 καὶ ζυγῶ συν ἀλυσσῆσι καὶ ἀξόνι [κ]αι ξυλινοβάστακιῳ ἠτοι $\overline{\pi\kappa\omega\mu}$, εἰς ὧ με
 ταυτὴν ἔχειν ὑπ' ἐμῆ
 εἰς ἐργασίαν τῶν ἐμῶν γεννηματ[ῶ]ν τῶν ὡς εἰρηται μόνων κτημάτων ἀχρὶ
 συλλογῆς τῆς νῦν παρούσης
 ἐν ἀγρῶ, καὶ δίδονται ὑμῖν ἰσθ' ἡμισθῶ^δ τῆς ταυτῆς ἐργασίας σίτου καθαροῦ
 ἀρτάβας δέκα, ἐμῶ
 ἐξαμετρῶ ἐκάστης ἀρτάβας (sic), καὶ τ[η]ν^δ τούτων μεταφορᾶν ποιήσω εἰς
 τῆς ὑμῶν οἰκίᾳ κινδύνῳ
 ἐμῶ καὶ πόρῳ πάσης ἐνούσης μοι ὑπ[α]ρξέως γενικῶς καὶ ἰδικῶς. Καὶ ἐτοι-
 μῶς ἐχομέν τῆ[ν] εἰρημένην
 20 ἀμαξαν ἀποκαταστήσαι ὑμῖν ἐξηρτισμένην ἀβλαβῶς ἀπο πάντος εἶδους ὡς
^{καὶ} παρειληθᾶμεν νῦν.
 Ἡ μισθωτικὴ ὁμολογία κυρία ἐστ[α]ι καὶ βεβαία, καὶ εἰς ἀπαντὰ ἐπερωτηθῆ
 ὁμολογῆ· Ἰ. Λυρηλῖος Μηνᾶς
 Ψαῖον, μετ' ἐγγυητῶν αὐτοῦ ἡμῶν Λυρηλ[ι]ῶν Παλῶτος Ἐρμανῶτος, καὶ
 Δαυειῶ^δ ἐκ πατρός Ἐρμανῶτος, τεκτονῶν, ὁ προκ[ε]λ, μεμισθῶμαι

Ligne 13. Σσιδηρομένην.

Ligne 14. Περιβλήμα (cf. n° 67279, l. 20) : cerclage de fer qui entoure la jante (ιτύς); — Χοινίς : écrou; — Πυριθῶ (sic) : cf. Hesychios, s. v. *πυριθᾶ* τὸ ἐπὶ τῆς ἀμαξῆς πλέγμα, τὸ πλυθῖον.

Ligne 15. Ἀξόνι : il semble qu'il y ait eu une lettre, presque effacée (un υ ?) entre l'α et le ξ; en tout cas il faut lire ἀξόνι. — Ξυλινοβάστακιον : la partie de la voiture, faite de planches de bois, qui supporte le chargement. Le mot κωμ, traduction de ξυλινοβάστακιον, est inconnu aux lexiques coptes. Cf. l'expression τὸ υποπεσσίον ἠτοι τυχρηε dans plusieurs papyrus de Syène (vi^e siècle) : H. I. Bell, dans *Klio*, XIII, 1913, p. 171-172; — P. Mon. (éd. Heisenberg et L. Wenger), n° 11, l. 27 et 12, l. 22.

Ligne 16. Παρούσης.

Ligne 18. « Chaque artabe étant mesurée à mon ἐξαμετρῶν. » J'ignore ce qu'était la mesure ainsi désignée; peut-être est-ce une artabe de six μετρα.

Ligne 19. Πάσης : les deux premières lettres semblent corrigées sur τῆ. — Ἐχομέν : le locataire et le garant.

Ligne 22. Remarquer la présence de deux ἐγγυηται, tandis que plus haut (l. 6), Παλὸς est seul cité. Ἐγγυητῶν est d'ailleurs une correction sur ἐγγυητῶ.

και στοιχι μοι παντα ως προκ| † Αυρηλιος Ψελλως Ισ[α]χιδ̄, αξιωθεις, [67303]
 εγραψα υπερ αυτων γραμματα μη ειδωτων . . † Καλλινικος Βικτορος
 μαρτυρω τη μισθωσι, ακουσας παρα των Ψεμερων παροντων και ειποντων
 μοι † Αυρηλιος Πετρος Ερμανωτος
 25 μαρτυρω τη μισθωσι, ακουσας παρα των Ψεμερων παροντων και ειπων-
 των (sic) μοι †.

† Δι εμου Πιλατο^ο ρομικ| εγραψ|. ις

Pas de suscription au verso.

Ligne 23. Après *ειδωτων*, quelques signes tachygraphiques : le premier est assez analogue à celui que j'avais lu *vi* au n° 67154, r., l. 44 et 46, et qui se retrouve dans P. Mon. 7, l. 89 (cf. *Byz. Zeitschr.*, XXIII, p. 229).

Ligne 24. Il est impossible de lire *ακουσας*. — *Ειποντων* : corrigé sur *ειπωντων*.

Ligne 26. Après *εγραψ(η)*, quelques signes tachygraphiques : on remarque l'abréviation *ου* (= *ουτως*) au-dessus des deux premiers, ce qui fait songer à la formule *Θεου Ψελοτος ουτως* du n° 67300, l. 22.

Bull. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43629.

67304. Fragment de contrat : engagement d'un intendant. — Long. 0 m. 052 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Aphrodité.

Grosse cursive droite, à lettres espacées.

.....
 ανευ παντ[ος δολου και] φοβο^ο και βιας κα[ι α]π[α]τ[η]ς και
 αναγκης και οικιας ηηρητε συναρπαχης τε και ψη[ρ]ι[γ]ρα[φ]ης
 πασης ετοιμως εχειν υπεισελθειν εις την διοικησιμ
 των υμετε[ρων] πραγ[μα]των των διακειμενων εν π[ε]ρι
 5 [συνοις(?)]

Lignes 4-5. *Περυσιναις* : restitution proposée d'après le n° 67128, l. 15.

Bull. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43639.

67305. Contrat d'apprentissage et de prise en pension. — Long. 0 m. 310 mill., larg. 0 m. 360 mill. — Antinoé.

Date : 9 mai 568.

Cursive penchée, compliquée et maladroite.

[† Βασιλ]ειας και [υ]πατειας του Ψειστατ[ου] ημων δεσποτ[ου] Φλ[η] Ιουστιν[ου]
 του αιωνι[ου] α[υ]γουστ[ου] αυτοκρατορος ετους τρι[του], παχω[ν]

- [67305] [τεσσαρ]εσκαίδεκατη, αρχης δευτερας ινδ̄. En Αντιμ[ο]ου πολ[ει] τη λ[α]μ-
 προ[τ]ατη [·f].
 [·f] Αυρη]λιος Σενο[υ]θης υἱος Μακαριῶ, ε[κ μ]ητρος [Μ]αριας, ορμωμενος μ[εν]
 απ[ο] της Ανταιοπολιταν, διαγων [δε]
 τα νυν ενταυθα και παραμενων επι ταυτης της Αντιρωεω[ν] πολεως [τ]ω
 λαμπρῷ κυριω Ἰωαννη τῷ χαρτουλαρ[ι] των
 5 αιωνων της δόκιμης τάξεως πραιτωριων, Αυρηλιω Ἰωαννη υἱῷ Θεοδωρῷ εκ
 μητρος Θαισιας της δευτερα συμβ[ιῶ]
 μῶ γαμετης του προγεγρ[ῶ] Σενουθῶ, ορμωμενω και αυτω απο ταυτης τ[ης]
 Αντιρωεων πολεω[ς], χαιρειν. Ομολ[ο]γω
 εκουσιως και αυθαιρετως, δια ταυτης [μ]ῶ της εγγραφῶ ασφαλειας, ετο[ι]μω[ς]
 εχειν εν μια ευζωῆα και κοινη
 βιωσει συνδιαιτασθαι σοι εφ̄ ον βουλει χρονον, απο της σημερον και π[ο]ρ-
 γε[γ]ρα[μ]μῆς ημερας, ητις εστιν [π]α[χ]ων
 τεσσαρεσκαίδεκατη του παροντος μηνος της ευτυχ[ω]ς εσ[ο]μεινης σ[υ]ν
 Θε[ω] δ[ε]υτερας [ι]νδ̄, και πικταν [ε]π[ι]μ[ε]λειαν
 10 και φροντιδα θεσθαι τη ση ευτεκνεια εν τάξει γνη[σι]ων τεκνω[ν], και εν-
 δι[α]σ[κ]ειν σε, απαξ απλως ακαταφο[ρ]ουητως
 φροντιζειν σῶ εν απασι κατα τον δυνατον τρο[π]ον τη[ς] ε[μ]ης μ[ε]τριστη[ν]τος,
 εως φαμενωθ του μηνος της
 αυτης δευτερας ινδ̄// κα[θ]̄ εκαστον ετος, και [μ]η[δ]εποτε ε[κ]βαλει[ν] σε της
 κ[ο]ιν[η]ς βιωσεως ακοντα, χωρις
 ραδισουργιας και αταξιας, μεντοι γε [σ]ου εργ[α]ζομ[ε]νο[υ] και εισφεροντο[ς]
 μοι ε[κ]α[σ]τῶ μην[ο]ς των δεκα μηνω[ν]
 κερατια εξ ζυγω εκ του μισ[θ]ου της σης ερ[γ]α[σ]ιας, [εις] χρει[αν] της τε
 σης απ[ο]τ[ρο]φης (?) και των δυο νομισματων ων

Ligne 2. La hampe du chrisme ·f̄ apparaît au-dessous de la lacune. — Sur πικτων, αρχη ινδικτιωνος, cf. n° 67023, l. 3; 67158, note 2; et *Bull. de l'Institut. franc. d'Archéol. orient.*, t. VI, p. 109.

Ligne 4. Αμπρο(τατω) est certain, quoique très mal écrit. Sénouthès demeure donc «chez» le chartulaire Jean, comme je l'avais supposé dans ma première édition de ce papyrus (p. 150).

Ligne 5. Lire δευτερας (confusion avec le σ initial du mot suivant).

Ligne 7. Ευζωια et non ευμειζια comme je l'avais admis d'abord.

Ligne 10. Θεσθαι : les vagues traces qui m'avaient fait d'abord transcrire τηθεσθαι sont de simples faux traits. — Ευτεκνεια «le bon fils que vous êtes». Le sens ordinaire «qui a de bons enfants» ne convient pas ici. Cf. ευπαις, pour qui les deux sens sont connus. Dans la lettre paschale publiée dans *Berliner Klassikertexte*, VI, p. 55 et seq., l'expression την υμετεραν . . . ευτεκνον (= ευτεκνιαν) est sans doute prise en ce sens (l. 326).

- 15 εχρῶσται τὴν δόσιν ὑπερ σὸ τῶ σῶ δανιστ[η], καὶ μη[δ]αμῶς θύνη[σ]ομ[ε]- [67305]
 νου δυσπ[ρ]αγίᾳ χρῆσασθαι ἢ ἀτέλγεια
 καὶ ἀφωτίας ἐργοῖς καὶ υπερθεσε[ι] χρῆ[σε]σθ[αι] καθ' ἑα[ν]οῦν [δ]ηπ[ο]τε
 π[ρ]οφασιν περὶ τὴν ἀποδ[ο]σιν]
 τῶν αὐτῶν ἐξ κεραιῶν ἑκάστῳ μῆνο[ς, τ]οῦ δυν[α]σθαι κα[ι] εἰ μ[ε] πλ[η]ρω[σ]αι
 τὸ ὑπερ σὸ ἀναδεχθῆν
 δάνιον τῶν αὐτῶν δῦο νομισμᾶ, παρ[α] κεραιῶν ο[μ]οῦ δῶδεκα [κατ]ὰ τὰ
 [ἀρ]μοσ[α]ντὰ καὶ ἀρεσαν[τ]ὰ μεταξὺ ἡμ[ῶν]
 συμφωνῶν ἐπὶ τούτοις. Ἐστάντος δὲ τοῦ πρώτου μηνος τῆ[σδε] τῆ[σ] ἀποδο-
 σεως τῶν ἐξ κ[ε]ρατ[η]ῶν
- 20 κατὰ μῆνα εἰ μ[η] ἀποδοῖς ε[ν] γ[υ]μνο[ν] ἡμ[ῶν] εἰ . . . ἐπὶ τῶ σε ταυ[τα] τ[α] [δ]υ[ο]
 νομισματα ὑφ[ε]ν [α]ντ[α] π[ρ]οδου[ν]αι
 μοι διχα πάσης ἀμφιβολίας [καὶ] κρισεω[ς] καὶ δικης κα[ι] [ο]ίας δη[π]ο[τε]
 ευρεσιλογίας. Εἰ τ[ε]
 κατὰ βουληθει[αν] ἐκβαλεῖν σε π[α]ρα τὰ εἰρημ[η] συμφωνῶν, . . . ἐν . ε . ταλ-
 ματὰ τῆς ἀταξίας, ετοιμῶς
 ἔχω παρασχεῖν σοὶ [χρ]υ[σ]οῦ νομισμᾶ, ε[ξ], καὶ φυλαξῶ [τὴν] ἀναδοχὴν τῶ [δ]υ[ο]
 τ[ο]σ δ[αν]ίου τῶν δ[υ]ο νομισματ[ῶν].
 Καὶ εἰς ἀσφαλείαν [τ]ῶν [π]ροδιδ[ι]μο[λο]γηθεντ[ῶν] παρ[ε]μ[ο]δ[ο]σ[υ]μ[φ]ων[ῶν]
 ἐν ταυτῇ τῇ ὁμολογίᾳ,
- 25 ὑπέθεμην σοὶ [ἐν] ἐχυροῦ λόγω κα[ι] ὑποθη[κ]ῆς δ[ι]καιῶν, πάν[τα] τὰ ὑπ[α]ρ-
 χόντ[α] μοι καὶ ὑπαρξόντ[α] μ[ο]ι [?] παραγμ[ῶ].
 Δηλαδή, εἰ ἴ[δ]ε καὶ σὺ ἀν[α]γκῶς φανείης κα[ι] ἀνετ[ε] ἐν [π]ασ[ε]ι τ[ο]ί[σ] ἐρ-
 χ[ο]ί[σ], ἀκρ[ι]τῶ[ς] ἐξέλθειν ἀπ[ὸ] ἐμ[ο] γυμνο[ν] . . . γυμνο[ν],
 μετὰ καὶ τοῦ [σ]ῶ χρ[ε]ου[ς] τῶν αὐτῶν [δ]υ[ο] νομισμ[α]. Καὶ ἐπὶ τοῦ[τοις]
 ἀπα[σ]ί[ν] ἐπ[ε]ρ ὡμολό[η]

Ligne 16. Ασφαλείας : douteux. La seconde lettre, assez endommagée, ne rappelle aucune forme ordinaire de lettre.

Ligne 17. Του (?) δανισθαι : « pour pouvoir ». Cf. n° 67151, l. 13.

Ligne 19. J'avais écrit τῆσδε τῆς αὐτῆς dans ma première édition; mais la distance entre les deux fragments du papyrus est moins grande que je ne l'avais cru d'abord.

Ligne 20. Ευνομονος ε . . . : ε corrigé sur κ. — Λεταποδοῦναι : le sens réclame un mot de genre, mais cette restitution est problématique.

Ligne 21. Lire εἰ δε.

Ligne 25. Σοὶ : corrigé sur σοὶ (?).

Ligne 26. Ανετ[ε]ος. — La lacune est trop courte pour γυμ[νο]ν.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 43627; texte et traduction dans J. MASPERO, *Les papyrus Beaugé* (*Bull. de l'Inst. français d'Archéol. orient.*, t. X, p. 147-154).

67306. Quittance d'une dette de 5 *nomismata*, et annulation de la reconnaissance, que le créancier n'a pu retrouver pour la rendre à la débitrice.
— Long. 0 m. 301 mill., larg. 0 m. 320 mill. — Aphrodité.

Date : 10 octobre 515.

Cursive droite.

· Υπατειας Φλγ Ανθεμιου του ενδοξοτατου, Φωφι " Eγ " της εννατης ινδικ||
Αυρηλιος Βησαριων Μουσαιδ Σαλαχα, μητρος Ταριστης, απο κωμης Αφροδιτης
το Αντ[α]ιοπολιτο νομου, βραδεως υπογραφων, Αυρηλια Μαριαμ Ευλογιο τη
ευγενεστατ[η]
απογενομενο πρωτοκ[η], απο της 3 κωμης, χαιρ|. Επειδη χρεωστεις Φανερας
υποθηκης
5 χρυσου νομισματια πεντε ζυγω εις ονομα της μακαριας μου μητρος
Ταρισ[τ]ης, νυν δε εσχηκως παρα σου τα α πεντε νομισματα, εξητησας δε
λαβ[ει]ν παρ εμου της υποθηκης, μη ευρον αποδουнай σοι δια το απωλωλε[ν]α|ι
ειν τοις εμοις χαρτοις δια τουτο εις τατην την εγγραφον λυσιμ ητοι ακυρωσιαν
εληλυθα, δι ης ομολογω μηδενα λογον εχειν προς σε του λοιπου περι των
10 αυτων προ^α/ πεντε νομισματων μητε δι εμαυτο μητε δια των εμων
κληρο[ο]νομων, μητε σοι μητε τοις σοις κληρονομοις. Ει συνδχιμ εναγειν σο[ι]
οιον [δηποτε αν]θρωπ[ο]ν περι της ατης προφασεως της υποθηκης,
ετοι[μω]ς εχω^{ποισσι} το ανενοχλητον σοι, και το αξημιον φυλαξω σοι περι της
αυ[της] υποθη[κης], κινδυνω εμου και παντων των εμων πραγματος
15 εις το[υ]το. Και ει σην ασφ[α] πε[π]οιημαι τατην την λυσιμ ητοι ακυρωσιαν
κυρ[ι]αν ουσαν| κ| βεβια[ν] παντ|αχθ̄ προκομιζομενην και επερ||ωμολογησα ¶

Ligne 2. Σαλαχα est le nom d'un *τοπος* dans P. Lond., IV. 1419, 997. Ce passage confirme l'hypothèse émise au n° 67001, que le nom propre qui suit les noms de personnes est souvent celui de la localité d'origine, tout en admettant qu'il peut lui-même provenir d'un nom de personne. Cf. aussi, aux n° 67138 et 67139, le nom Ενωχ Παγκαμ etc...

Ligne 4. Lire Μαριαμ τη ευγενεστατη (Φυγατρι) Ευλογιου (του) απογενομενου πρωτοκωμητου.

Ligne 6. Lire τα αυ(τα). Cet exemple confirmerait la conjecture de M. Wilcken, qui fait dériver le signe 3 d'un α surmonté d'un trait (*Grundzüge*, p. xi). Le trait représente l'υ en tracé abrégé.

Ligne 7. Lire την υποθηκην.

Ligne 8. Lire χαρταις.

Ligne 12. Περι : correction sur υπερ.

Ligne 15. Lire ει(s) σην ασφ(αλειαν).

Λυρη[λιος Βη]θαριων [Μουσ]αιου ο παρ[κ] εθεμεν την ακωρωσιαν [67306]
 ως παρ[κ]. Λυρηλιως Ισακ[ιο]ς Ιωσηφιου μαρτυρω την ακωρωσιαν σια
 παρα του Ψε[μεν]ου † Ιακωβ Βικτωρος διακ[κ] μαρτηρω την ακωρω
 20 ακουσας παρ[κ]α του Ψεμενου.

† Εγραφε δι εμου Ονικτορος Απολλ[λ]

Sans suscription au verso.

Ligne 17. Lire παρ(α)κ[κ]; — εθεμεν.

Ligne 18. La faute ακωρωσιαν a été répétée par les deux témoins. Le mot ακουσας a été oublié; les lettres qui terminent la ligne sont la fin du dernier mot de la ligne suivante.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 4045g.

67307. Quittance d'une redevance en argent et nature, payée par Apollôs fils de Dioscore, locataire d'un terrain appartenant à l'Église d'Aphroditô.
 — Long. 0 m. 309 mill., larg. 0 m. 170 mill. — Aphroditô.

Date : 4 janvier 524 ou 539. — On a vu (cf. n° 67286, *introd.*) qu'Apollôs est mort vers 542.

Cursive grossière, penchée en avant. — Quatre fragments; treize centimètres environ manquent sur le côté gauche, et l'essai de restitution proposé ici n'a que la valeur d'une hypothèse.

.....
 [.....] τυβι θ̄ « δευτερας [ινδ]ικ[κ]
 [Η αγια εκκλησια κωμης Αφροδ̄, δ]ι εμου Ιωσηφ[ι]ου] πρεσβυτερο̄ και οικο-
 [νο]μου
 [της αυτης αγιας εκκλησιας, Φλ̄ Απολ]λωτι Διοσκορου χαρι[ς]. Εδεξαμην κ̄
 [επληρωθην παρα σ̄ο των φορων τ̄]ο υπο σε της αγιας εκκλησιας οργαν̄,
 5 [διακειμενου] ριων εν τε σιτω και κριθαις, και ετερων συνη-
 θ[ει]ων
 [των χρωστωμενων παρα σου, γεινη]ματος συν Θεω εσομενης τριτης ινδικ̄,
 [.....]ων δημοσιων της παρουσιης
 [δευτερας ινδικ̄], κ̄ υπερ των εκφ̄οριων τ̄ο αυτ̄ο υπο σε
 γεωργῑο
 [..... χρυσου] νομισματια δῡο παρα κε-
 ρατια

Ligne 4. Οργανον dans le sens de « champ à cultiver »; l. 8, le mot γεωργιων désigne sans doute le même terrain. De même au n° 67087, l. 6.

Ligne 5. Peut-être la localité est-elle celle de Πιριων : cf. n° 67134, l. 7 (et *Add.*).

Lignes 7-9. Lacune plus considérable que précédemment (douze lettres de plus environ).

- [67307] 10 [τεσσαρα, γι|χρ|ν̄ β π|δ απερ κατα]βεβληκας εις τ[ο] δημοσιον της δευτερας
της 5 τεταρτης
[ινδικ|]σθ[αι] σοι εις τον [αυ]τον φορον. Και εις σην
ασφαλειαν
[πεποιμαι ταυτην τ]ην αποχην της [σ]υν Θεω τριτης ινδικ| κς τα
[ενταγια υπερ των προκ| δυειν νομισματων μεθ υπογραφης εμης
[ως προκ|. Η αγια εκκλ]ησιμα (sic) δι εμου Ιωσηφιδου πρεσβ̄ η και οικ||
15 [πεποιμαι ταυ]την τ]ην αποχην της τριτης και τα εντα
[για υπερ των προκ| δυειν] νομισματων ως προκ| †
[† Εγραφη δι ε]μ̄ Αβρααμ̄ Απολλ| συλ|

Sans suscription au verso.

Ligne 10. Τεσσαρα : la valeur habituelle du *nomisma* à Aphroditô (22 κερατια) exige cette restitution.

Ligne 11. Τεταρτης (ινδικτιωνος) : il s'agit d'un versement en avance d'une partie des redevances dues pour la 4e indiction (?).

Lignes 12 et seq. L'écriture des dernières lignes est beaucoup plus grosse que celle du début.

Ligne 13. Δυειν : Ξε est à peu près certain, quoique endommagé. C'est sans doute une simple faute d'iotacisme plutôt qu'une affection d'archaïsme.

Ligne 17. Les dernières lettres peuvent se lire συλ/ ou ουλ/ : cf. n° 67296, l. 21.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40718 d.

67308. Reconnaissance d'une dette (ἀσφαλεία) : Isaac fils de Sansneous a emprunté à Apollôs deux artabes de blé et deux d'orge, pour l'ensemencement de son champ. — Long. 0 m. 079 mill., larg. 0 m. 298 mill. — Aphroditô.

Date : 10 octobre 526 ou 541 (cf. la date du n° 67307).

Cursive.

† Απολλ[ω]τι Διοσκορο̄ π| Σανσνεουτος Ισακῑο χαιρ|ς. Εχω κ[α]ι [ο]-
φιλω [σοι]

λ[ο]γω σπερμολογιας κριθω[ν] αρταβας δῡ κς σιτω̄ αρ[τ]αβας δῡ· γι|σι| — β κς
κριθ — β, απερ σοι αποδωσω καιρω της συνκ| σην Θ[ε]ω μελλ[ε]ς εκτης
ινδικ|, τω σω

ιζινο μετρω ανυπερθετως. Εγραφη φ[α]ωφι ιγ|| πεμπτης ινδικ|

Ligne 3. Συν(ομιδης) : lecture douteuse. — Μελλ(ουσης).

Ligne 4. Ιφιος : cf. l'abréviation ιφ/ (= copte ΟΙΠΕ) des n° 67138 et 67139. La valeur exacte de cette mesure de capacité était, on l'a vu, d'un quart d'artabe à cette époque et dans cette région.

- 5 † Λυρηλίου Σανσηνους Ἰσακιοῦ [ο] προκ/συμφωνι μοι ως προκ/. Απολλως Ἰσα- [67308]
κιοῦ, αξιωθεις, εγραψα υπερ αυτου
γραμματα μη ειδωτος †††
† Εγραψη δι εμεδ Αβρααμιοῦ Απολ/

Suscription au verso, en une ligne :

Ατφελ/ Σανσηουτος Ισα[κιο]υ. . .

Le reste complètement effacé. α

Ligne 5. Ici la forme employée est Σανσηουτος, la plus voisine de l'orthographe copte.

Ligne 6. La fin en caractères tachygraphiques.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43633.

67309. Prêt à intérêt, sur hypothèque. — Jean, fils d'Akakios, emprunte d'Aurélia Maria la somme de 15 *nomismata*. Six sont prêtés sans intérêt en argent, mais le débiteur abandonne à la créancière la jouissance totale d'une ἐξέδρα lui appartenant, jusqu'au remboursement; les neuf autres sous d'or rapporteront un intérêt de 300 talents par mois, chacun. — Long. 0 m. 558 mill., larg. 0 m. 292 mill. — Antinoé.

Date : mars 569.

Cursive arrondie (écriture de Dioscore).

† χμγ //

- [†] Βασιλειας και ὑπατειας του Φειοτα[ου] ημων δεσποτ[ο]ϛ Φ[ι]λ[ι]ου Ιουστινου
του αιωνιου αυγουστου αυτοκρα[το]ρος ετους τεταρτ[ο]υ, φαμ[ε]νωθ
δευτερας ἡνδ' //, εν Αντινουπ[ο]λεως [τη] λαμπρο[σ]τη.
Φλανῶς Ἰω[αν]η[ς] υἱ[ο]ς Ακ[α]κιοῦ, εκ μητρος Μαρθας της μακαριῶ,
5 διασημω[τ]η[ς] βοηθος λογι[σ]τη[ρι]οῦ και ψηφιστης, ορμωμενος μεν
απ[ο] της λαμ[π]ρ[ο]ς Λυκων π[ο]λιω[ς], καταμ[ε]νωθ δε προ πολλου ενταῦθα
επι τη[υ]τη[ς] της καλλιπολεως Αντι[ν]ουπ[ο]λεως, Αυρηλια Μαρια Φυγατρι
Κυριακη[υ] τη[ου] ελλ[ο]γ[ι]μ[ω]τα[τ]ο[υ] σ[υ]ζ[υ]γου, υιο[υ] της ε[ν]δοξ[ο]υ μηνις [Θ]ε[ο]-
δοσιῶ ἰλλ[ο]στ[ρ]ο[υ].

Ligne 4. Ακκαιοῦ n'est pas certain.

Ligne 5. Διασημ(ο)τατος : Γω est une correction sur un ο. Le βοηθος λογιστηριου se trouve déjà cité au n° 67057, II, l. 10, etc. . .

Ligne 6. Λυκων : la longueur du mot convient bien à la lacune. Sur l'épithète de λαμπρα donnée à Lykopolis, cf. n° 67163, l. 8.

Ligne 8. Σχο(λαστικου); — ἰλλουστρου.

Catal. du Musée, n° 67279.

[67309]

- χηρευσα, αρνωμενη και αυτη απ^ο τησθε της Αντι^ο π^ο χ[αιρειν]. Ομολογω
 10 εγω ο προγεγραμμενος Ιωαννης, βοηθος λογιστηρι^ο ι ψηφισ[τ]ης παιδευτη-
 ρι^ο της
 Αντινο^υ, δια ταυτης μου της εγγραφου υποθηκιμακας ασφαλειας, εσχηκεται
 και δεδανισθαι παρα σου δια χειρος σου εις χειρας μ^ο και αναγκαιας χρειας,
 χ[ρου]του κεφα[λ]αι^ο δεσποτικων δοκιμ[ων] νομισματα δεκαπε[ν]τε ομου
 [πα]σα κερατια ογδοηκοντα τεσσαρα ζ[υ]γω δη[μο]σιω Αντινο^υ. γι[ν]ο[με]ν^ο ιε
 ϑ π[ε] κερ[ε] π^ο τω
 15 αυτω ζυγω και σταθμω δημοσιω Αντιν[ο]υ. Και ταυτα ετοιμας εχω εγω τε
 κ^ι παντασι
 μου κληρονομοι παρασχειν σοι τε και [παντι τ]ω κυριω^ς υπερ σ^ο και πραττοντι,
 εν δυσι διαδοσεσι, οποταν βουληθης, διχα πα[σ]ης αγνωμοσυνης και υπερ-
 θεσεως,
 ουτως : τα μεν νομισμα ε^ξ εκ τουτων, παρα κερατια πεντε εκαστου τω
 αυτω ζυγω, ατοκι υπαρχειν^τ και υπερ πιστεως και ασφαλειας της τ^ο προκειμ^ε
 20 χρεους αποδοσεως, εντευθεν ηδη υποτιθημι σοι και υποθεμην, εν ταξει
 ενεχυρου και λογω υποθηκης δικαιω, την υπαρχουσαν μοι και διαφερ^οσα[ν]
 ολοκ[ληρον] εξειθ[ραν] ηξι^οσα[ν] επι απηλιω[την], συν της εκτο[ς] κ[ατ]α-
 γαι^ο γ[αμα]ραξ
 ητοι κ[υπ]ης, την ουσαν απ^ο της εμης οικιας της δε[κακ]ει^ο επι της [ρουμης]
 [α]μφ^ο (?)

Ligne 9. Lire *χηρευσα* : même forme fautive au n° 67009, r., l. 12; cf. *P. Mon.*, 11, v., 1, où il faut supprimer Γυ. — Sur cet emploi illogique de la locution *και αυτη*, cf. n° 67023, l. 8, et 67305, l. 6. — *Τησθε*.

Ligne 10. Ψηφιστης παιδευτηριου : l'économe de l'école publique d'Antinoë.

Ligne 12. Quelques mots passés par négligence : *εις χειρας μου (εις ιδιας μου) και αναγκαιας χρειας*. Cf. n° 67163, l. 15.

Ligne 14. Ce calcul est expliqué plus loin : sur les 15 *nomismata*, six sont estimés à la valeur de 19 *κερατια* (perte de 5 *κερ.*) et neuf à celle de 18 (perte de 6 *κερ.*) ; total : (5 × 6) + (9 × 6) = 84. — Le signe ϑ s'était déjà rencontré plusieurs fois (cf. n° 67039, l. 5, 67053, l. 9, etc...) ; mais nous avons ici la preuve qu'il signifie bien *ομου* comme je l'avais supposé.

Ligne 18. Νομισμα(τα) : *sic*. Le second paragraphe, concernant les 9 *nomismata* restants, commence à la ligne 38.

Ligne 22. Εξειθ[ραν] ou à la rigueur εξειθ[ραν] : évidemment pour εξειθ[ραν], qu'on lit à la ligne 26. Autres cas de locution d'εξειθρα dans *P. Oxy.*, VII, 1037 (an 444) ; *P. Flor.*, 13 (vi^e-viie siècle). — Μετα της serait un peu long pour la lacune, et à la fin, γ[αμα]ραξ pour *καμαραξ* est probable (cf. par exemple *P. Flor.*, 13, l. 4).

Ligne 23. Κεπη : expliqué par *τρογη* dans Hesychios, c'est ici une *care*; cf. le copte ΚΗΠC, *voûte*. — Ουσαν : douteux.

- ταυτης τη[ς] Αντιπόων, παρακατω της ταυτης Ομονοιας, ηνεωγμενης [67309]
 25 επι τον οικον του της αριστης μηνης Γενναδιου του απ' σκριν[ι]αρ/ της δδκ/
 ταξιδω,
 επ απηλιωτην, συν χειρουντι τη αυτη εξεδρα μερ[ει] τω εκεισε θροατος και
 αναλογω[ντι],
 και τω αυτης ολ[ο]κληρωθωματ[ι]ω και αυλη [και παντ]ι δικαιο και πασι
 χρηστηριο[ς]
 κατα το αυτο αναλογουν ταυτη μερ[ος], και τη π[α]ρ[ο]δω και ανοδω κ, καθωδω
 και εξοδ[ω]
 ταυτ[η]ν[ε] θελυρω[με]νης και κεκλειδω[με]νης, εφ ω ταυτην ειμαι υπο σε και
 υπο
 30 τ[ο]υ[σ] σου κληρονομουσ αι ποτε ανευ ενοικειου, εις οικησιν τε και χρυσιν
 [υ]μων, αντι της παραμυθειας του π[ρ]ο[κ]ειμενου χρους των αυτων μορων
 εξ νομισματων μεχρι επιλυσεω[ς] και απ[ο]δοσεω[ς] τ[ω]ν. Και ετοιμωσ
 εχω εγω τε και παντοιοι μου κληρονομοι φυλαξει υπο σε την καθαραν
 νομην και δεσποτειαν απρατον ανυποθετον ανεπιδανιστον στερω θανω
 35 ανυπαλλακτον, μη προυποκειμενην οιω δηποτε οφληματα
 δημοσιω [τε] και ιδιωτικω, [η]ν[π]ερ [ν]ομην [σο]ι αφεραιαν (sic) εντευθεν [η]δη
 παραδεωκα επι τω προκ[ει]μενω μονω χρει [των αυ]των εξ [νομι], —
 τα δε εννεα νομισματα, εκαστου παρα κερ/ εξ ζυ Αη[τι], ετοιμωσ εχω
 καταβα[λ]ειν σο[ι] ειτω μετα της αυτων κατα μν[η]α
 40 επικερδη[α], τουτεστιν α[ρ]γυριω ταλαντων τριακοσιων εκαστ[ου]

Ligne 24. Ομονοια : peut-être une église de ce nom (cf. EVAGRIUS, *Hist. eccl.*, II, 13 : της επικλην Ομονοιας εκκλησιας, à Constantinople), ou une statue de la Concorde élevée sur une place publique.

Ligne 25. Απο σκριναιριων της δουκιης ταξιδω : ex-scriniaire.

Ligne 27. Δωματω : la terrasse. Cf. *P. Flor.*, 13, note 6.

Ligne 31. Αντι της . . . : la jouissance gratuite de l'exédra représentera l'intérêt des 6 *nomismata*. Sur *παρμυθεια*, cf. n° 67167, l. 9.

Ligne 34. Ανεπιδανιστον : ne servant pas de gage à un autre emprunt.

Ligne 39. Κατ ετωσ est impossible; κατα μηνσ semble très probable.

Ligne 40. Si nous appliquons ici le système de calcul exposé dans l'introduction du n° 67163, nous obtenons les résultats suivants. Un *nomisma* vaut 12.000 talents; un *nomisma* moins 6 *keratia* en vaut 9000. Ces 9000 talents en rapportent 300 par mois : l'intérêt est donc de 3,333 o/o par mois, soit exactement 40 o/o par an. Ce total semble exorbitant, et peut-être faudrait-il adopter la valeur moindre du talent, qui a été signalée également au tome II, p. 123 : un talent = 1500 petits deniers (au lieu de 6000). Un *nomisma* vaudra alors 48.000 talents, un *nomisma* moins 6 *ker.* en vaudra 36.000. L'intérêt de 300 par mois sera de 3600 par an pour 36.000, c'est-à-dire 10 o/o.

- [67309] [νομ]ισμα[τος των εννεα], ψηφίζομενῶ του χρονῶ των τόκων
 απο νομ[ητίας φαρμάθι] μηνος τ[ης] παρουσίας δευτερας ἰνδικ/αχρι
 ἀπ'δοσεως τῶ προκ/χρ[εους τω]ν [αυ]τῶν [ν] ἐν[εα] μόνων νομισματι.
 Καὶ ὑπερ πιστεως και ασφαλεια[s] τῶ αὐτῶ [π]α[ρουν]τος [χρεο]υς, την προ-
 γενεστεραν
- 45 πρᾶσιν [τη]ς προσειρημῆς [οί]κίας μετα φαντος αὐτης τῶ δικαῖῶ παρακατ
 ε[σχ]ηκας [μῶ] ἐν ταξει ἐνεχυροῦ των αὐτων εννεα νομισμα μόνων,
 [εφ]ω σε ταυ[την] εχειν και κ[ατα]κυριευ[ειν] παρα σεαυ[τη]ν αχρι ἀπῶ
 [δοσεως τῶ προκειμενου] χ[ρε]υ[ος] κ[α]ι [.] εφης
 ε. νουφ. s κ. ελα. ουφ μενης παρ εμῶ
- 50 νυν. Καὶ [ε]ις σην ασφαιει[α]ν θεμ[η]ν σε[ι] τ[αυ]την την ὑποθηκην
 κυριαν ουσ[αν] και βεβαιαν πανταχῶ προφερομενην, μεθ ὑπο[γρα]φ[ῆ]
 του [υπερ εμου υπογρ]αφῶτος και συνηθων μαρτυρων, ὑποκειμενων
 σοι ε[ι]ς το τα προγεγραμ[μ]ῆ, συμφωνῶ [παρ] εμῶ φυλαχθῆναι και περατι
 δοθῆν[αι] καθαπερ εκ δικ[ης], παν[των] των ο[ν]των μοι και εσομενων
- 55 πραχμ[ατων]. Κι εφ'απαντα ερωτηθ[εις] ωμολογησα :#

Ligne 45. Προγενεστεραν πρᾶσιν : le contrat de vente par lequel Jean s'est autrefois rendu acquéreur de la maison. Cf. la προκτητικη πρᾶσις du n° 67151, l. 279.

Ligne 50. Νυν : ajouté après coup dans la marge.

Bull. : Ce papyrus appartient au Musée d'Alexandrie (Inv. 301), où M. E. Breccia a bien voulu m'en laisser prendre copie. Je l'ai incorporé dans ce Catalogue parce qu'il fait certainement partie de la trouvaille de Kôm-Ichâou. L'écriture est, en effet, celle de Dioscore, et, en outre, le vendeur du papyrus a indiqué ce lieu de provenance.

67310. Contrat de mariage (συζυγίας σύμφωνον ἤτοι γαμικὸν συμβόλαιον, l. 9). — Long. 0 m. 228 mill., larg. 0 m. 306 mill. — Sans doute Antinoé (l. 6).

Il résulte d'une communication de M. Bell que P. Lond., V, 1171, est la forme définitive du document dont notre n° 67310 n'est qu'un brouillon.

La forme du contrat est insolite : il a été rédigé après la consommation du mariage, comme s'il y avait là un souvenir de l'ancien « mariage d'essai » égyptien (cf. L. MITTEIS, *Grundzüge . . . der Papyruskunde*, II, p. 200 et seq.). La constitution de la *donatio ante nuptias* est présentée comme la reconnaissance d'une dette : un autre exemple de cette disposition est fourni par le papyrus de Londres Inv. n° 1799, publié avec *P. Mon.* n° 3 (éd. A. Heisenberg et L. Wenger). On y lit, aux lignes 10-13 : ἀμ[ολο]γῶ ἐγὼ ὁ προ[γε]γραμμένος Ἰακῶβ' διὰ ταύτης μ[ου] τῆς ἐγγρα[φ]ῆς ἀσφα-
 λείας ἔχειν και χρε[ω]στῆιν σοι ὑπὲρ τοῦ συμφωνημένου γ[αμικ]οῦ ἔδνου, χρυσῶ etc. . .
 Cursive penchée, grossière; les traits primitifs ont été repassés postérieurement, aux l. 10-14. Les lacunes ont été comblées en partie, sur les indications de M. Bell.

RECTO.

[67310]

- † Πρωην κατα Φιλικην και ειρηνικην διαθεσιν ^{εμπαινον} συνηρημοσασμην τη ση ^{εμπαινον} χρησιμοτυτη
κατ εκδοσιν νομιμῶ γαμῶ, επι χρησταις ελπι(ζει) ει τω θεω δοξειεν και τεκνων
σπορα,
και την σην σεμνην και ασφαλη παρθενια ευρων διηγορευσα. Οθεν εις ταυτην
ηκω την εγγραφον ασφαλειαν, καθ ην ομολογω οφειλειν και χρεωστειν υπερ
των σων γαμικων εδνων των συμπεθα[ν]ημεν[ω]ν κ[αι] συναρεσαντων
μετα[ν]υ
και σου, χρ[η] ἢ δεσπ[η] δοκ[ε] π[ρ] λς, ζι λ σταθμ[ο]ς Λητι. Και ταυτα ετοιμωσ εχω
παρασχειν τη ση
ευγενεια οπισταν βουλιθησ, διχα πασις αγνωμοσυνης και υπερβεσεωσ, κη[δυνω]
και πορω και τιμηματι της εμησ υποστασε[ω]σ γενικωσ και ιδικωσ. Και ομολ[ο]
μηδεν ηπτον προσεπι: τρωτοι διαθρεψαι (σῶ) γνησιωσ και ενηδασκειν
καθ ομοιοτητα παντων των συμμετριων μου και τον [πρ]οσ[ο]ν[τ]α μο[ι]
πορον κατα τον δυνατον τροπον
της εμησ μετριοτητοσ, και εμ (sic) μηδεν καταφρονησαι σου μητε εκβαλειν
σε εκ του εμῶ συνοικεσε[ου]
[πλ]ην εκτοσ λογου ποροιασ και αιχ[ρ]ασ πραξεωσ και σωματικησ αταξιασ
αποδειχ[η]σομενησ δια τριω(η)
η [π]λ[ε]ον α[ξ]ιοπιστων ανδρων, παγαων οντων και πολιτικων, ελευθερων,
και μηδαμωσ αποστησαι με της σησ
κ[ο]ιτης, [μ]η ετερασ [δ]ραμει[ν] [α]ταξιασ η ασελγιασ, μεντοι και αυτησ της
σησ κοσμοιτητοσ υπακουσισ μῶ
κ[α]ι φυλαττουσισ μοι πασαν ευνοιαν και ιλικρινη στοργην εν πασι καλοισ
και ωφελιμοισ εργοισ τε και λογοισ,

Recto. — *Ligne 9.* Sur la locution *προσεπι τωτοις*, cf. n° 67032, l. 73; 67243, c. (B), l. 18, et 67313, l. 64; de même *P. Mon.* 1, l. 44. — Σοι : barré, et σε écrit au-dessus.

Ligne 10. Καθ : correction sur κατ. — Συμετριων (sic) : les gens de même condition.

Ligne 12. Εκτοσ est presque certain, au début, quoique le τ ait été ajouté postérieurement. Les traces de deux ou trois lettres, avant ce mot, font songer à πλην, mais c'est une simple hypothèse. — Τριω : pour τριων. La lettre barrée est sûrement un η.

Ligne 13. Η : ajouté dans la marge. — Πλεων : très douteux. — Παγαοι : ce sont, ordinairement, ceux qui ne font partie d'aucune *militia* (cf. *Cod. Just.*, IV, 65, 35); mais ce sens est également celui du mot qui suit : πολιτικοι. Ici, il faut comprendre les habitants de la campagne (παγοσ) et ceux de la ville (πολισ).

Ligne 15. Lire ειλικρινη.

[67310]

κα[ι] υ[π]ο[π]ραττομένης μοι τροποῖς ἀπάσιν ἀτε δὴ ἀνῆκει ἀπάσαις ευγενεστά-
 ταις γυναιξίν ἐνδείκνυσθαι εἰς τούς
 εὐπτῶν ευμοροῦ καὶ Φιλῆ[τα]τούς ἀνδράς δι[χα] υ[β]ρέως καὶ ἀφικωρίας
 καὶ οἰας δηποτε καταβροῖ[η]τέως]
 ἀλλ' οἰκουραν διόλου εἶναι, καὶ Φιλανδρόν περὶ ἐμε γενεσθαι τε, ἀκο-
 λουθῶς τῆ παρ ἐμοῦ δειχθησομένη σο[ι]
 ἀγαθῆ καὶ σωβρονεὶ προαιρ[ε]σ[ε]ι.

VERSO.

- † Καὶ εἰ συμβῶν [μ]ε ποτε κ[α]ίρω ἢ χρόνῳ καταβ[ρο]νῆσαι σὺ κατα τὸν
 π[ρο]α[φ]η[γ]ηθέντα τρ[ο]ποῖν, ἢ ἐκβάλειν [σ]ε
 [χω]ρὶς εὐλόγου αἰτίας ὧς προγεγραπ[τα]ι, ε[τ]ο[ι]μ[ω]ς ἐχῶ πα[ρ]α[σ]χ[ε]ιν
 τ]ῆν σὴ κ[ο]σμοιοτητι, λόγω ποιν[η]ς τῆς αὐτῆς καταβροῖ[η]ι
 [νομισμ]α[τ]α[ι] ἢ)· ἐργῶ ἀπαιτούμενα καὶ κατα[β]αλλόμενα π[α]ρ ἐμὸ χωρὶς
 ἀντιλογίας καὶ ἕθεσως
 [κρ]ισ[ε]ως [καὶ δ]ίκης καὶ πασης ἀφορμῆς καὶ μεμψέως
 κ[α]ὶ πᾶν[τ]οῖς νομίμου παρχρ[α]φ[ε]ως ἀναμ[φ]ιλογ[ω]ς, ἐνεχομένης καὶ σου τῷ
 αὐτῷ ἴσῳ μόντοι προστιμῶ
- 5 εἰ κ[α]ὶ ἐμὸν κατ[α]βρονη[σ]ε ἐπὶ τοῖς προτεταγμένοις συμβῶν εἴ
 . . .] τ[ο]ς πρὸς [ο]μολογῶ] εἰ[ω] ο[σ]ο[ι]ς
 γαμέτης μὴ συγκαλέσαι τινα ἀνακλουθῶν κατ' οἶκόν ἐπὶ τε(?) μῆτε συμπο-
 σι[α]ξῆν ἐγγυς σὺ
 μετ' ἑταίρ[ων] ἢ οἰκ[ειῶν](?) ἢ μεθ' ἑτέρων τινος [. . . μ]ῆ βουλο[μ]ενης [τ]ῆ[ν]
 αὐ[τῶν]
 κατ[α]στ[α]τιν
- Καὶ εἰς ἀσθ[ε]ρ/ ἐκατέρ[ο]ν μερὺς κ[α]ὶ τ[ο]υ Φιλαλλήλου συνοικ[ε]σ[ε]ι[ου], ἐθε-
 μῆν τούτο το τῆς συζυγίας
 συμβῶν ἢτοι γα[μ]η[κ]ο[ν] [συ]μβολαίων κυρίων ὄν καὶ βεβαίων πανταχῶ
 ἐπιθερομένων. Καὶ ἐπερ[ὶ] (ὡμολ)
- 10 ἐκῶν καὶ πεπεισμένων ὡμολογ[η]σα, μ]ῆ θοδῶ μὴ δόλῳ μὴ βία καὶ ἀπατῆ
 μ]ῆ ἀνάγκῃ συνελανόμενος,
 καὶ ὑπογεγραμμένων ἐξέδομην σοὶ πρὸς ἀσθ[ε]ρ[α]ίει[α]ν, καὶ πρὸς πάντα
 καὶ πρὸς ἕκαστον αὐτῶν τῶν ἐμπεριεχόμεν

Ligne 17. Αφικωρίας : pour αφικωρίας. L'angle du papyrus est déchiré, et l'étoit déjà quand on écrivit ce contrat, puisque les trois dernières lignes suivent le contour de la lacune.

Ligne 18. Peut-être οἰκουραν, mais l'a est plus probable.

VERSO. — *Ligne 6.* On pourrait lire aussi ἀνακλουθῶν.

Ligne 11. Καὶ, au début, ajouté en marge.

αὐτῶ κεφαλαιῶν καὶ ἐπὶ τῆ του προστιμοῦ ἀποδοσεῖ εἰ οὕτω τυχοί, ὑποθε- [67210]
 μένος σοὶ πάντα τὰ ὄντα μοὶ καὶ ἐ[σ]ομῆ
 ππραγματα, ἐνεχυροῦ λογῶ κ[α] ἐ υποθηκῆ[ς] δίκαιῶ (ὠμολογησ).

Ligne 13. ὠμολογησ(α) : barré avant d'avoir été achevé; de même l. 9.

Bin. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40463.

- 67311. Contrat de divorce.** Les noms des deux parties sont perdus; les clauses sont analogues à celles qu'on a lues aux n°s 67121, 67153-67155.
 — Long. 0 m. 270 mill., larg. 0 m. 243 mill. — Antinoë.

Date : 569-570 (?). Dioscore est arrivé à Antinoë en 566. Si donc, comme c'est probable, il faut restituer [τριτῆ]ς à la ligne 1, nous sommes en 569-570.

Cursive soignée (écriture de Dioscore).

.....
 [τριτῆ]ς ἰνδικ[ε] ἐ[ν] Αντι[ν]ῶ[ς] πολεῖ τῆ λαμπρ[ῶ]
 [·]· Ταυτ[ῆ]ν τιθεν[τ]αι καὶ ποιουνται προς ἀλλήλους ἐκόντες τῆν[τ]
 [εγγρ]αφον δισην [ὁμοτυπον ὠμολογηαν, δυναμιν ἐχουσαν ρεπουιδιου]
 [καὶ ἀπ[ὸ] [υ]χῆς καὶ δι[α]λυσεως, — — — ἐκ μεν τῶ ενος]
 5 μ[ε]ρ[ῶ]ς Α[ν]ρυηλια Α[ν] — — — Συγατηρ του της ευλαβους μηνις — — —],
 ἐκ μητρος Τ[ε]κ[ν]υσιας, μ[ε]τα συνεστωτος εμου — — — — —
 παροντος [καὶ] συνευδο[κ]ουτος αὐτῆ ἐν ταυτῆ τῆ διαλυτικῆ ὠμολογηα]
 ὡς ἐξῆς ἔ[ν] ἴδεται, ἐκ ἔ[ν]ε Φατερου μερους Ανρηλιος — — — υιος]
 [· · ·] αμμωνος, ἐκ μητρ[ῶ]ς — — —, ἀμφοτεροι ὠρμωμενοι ἀπο της]
 10 Αντινοεων πολ[ι]τῶν, ἀλλή[λοι]ς δε ὠμολογουσιν τὰ ἐφεξῆς ἐπὶ λεξεως]
 οὐτως. Πρωην συνηξ[θ]η[μεν] ἀλλή[λοι]ς ἐπ[ὶ] γαμῶ ἡ[μ]οῖμιθ καὶ κοινῶ
 βιῶ συνοικεσιῶ ἀρμονιαν τε καὶ κ[α] κ[α]ρ[α]ν[ι]αν, ἐπ[ὶ] χρο[ν]οῖσταις ἐλπίσι καὶ
 γνησιων
 τεκνων αγαθη σπορα, οιομενοι [ε]κτελεσαι μετ ἀλλήλων εἰρηνικον
 σεμον συνοικεσιον ἐφ' ὅλον τον της ἐξαμφοιν ζωης χρονων ἐκ τε των
 15 ἐναντιων ουκ' ἴσμεν ποθεν παρα π[ρ]οσδοκίαν πεποιθαμεν ἐκ σκαιου
 ποιητῶ δαιμονος επεμερισαντ[ος] ἡμας τῶ ἀπ ἀλλήλων χωρισθῆναι

Ligne 1. [Τριτῆ]ς : [πρωτῆ]ς donnerait aussi une date acceptable, mais serait sans doute un peu trop long pour la lacune.

Ligne 6. Ἐκ : ajouté en marge. — Pour la restitution, cf. n° 67158, l. 78 : μετὰ συνεστῶσης καὶ συνευδοκουσης καὶ συμπει[θ]ομε[ν]ης αὐτῶ της αὐτου γαμετης
 της κ[α] συναιουσης αὐτῶ ἐν ταυτῆ etc. . .

Ligne 9. [Φοι]ε[σ] αμμωνος est possible, mais non certain.

Ligne 12. Βιῶ : ajouté dans la marge.

[67311]

του αὐτοῦ κοινῶ συνοικεσιῶ, κατὰ τ[ὸ] εἰς τὴν παρῶσαν ἐγγραφὸν πρὸς
 ἀλλήλῳ ἀπ' αὐτῶν ἐληλ[υ]θᾶμεν, β[ί] η] εἰς ὁμολο[γ]όντες μηδενα του λοιπου
 λογον
 εχειν

πρὸς ἀλλήλῳ μητε εἴειν, ἀπ' τῶ νυν [ε]πι τον παντελη χρονον, δια το ημας
 20 ἀπειτευθεν ἠδη διαλελυσθαι και [απ]ηλλαχθαι πρὸς ἀλλήλῳ το καθαπαξ,
 περι τε γαμῶ συναφειας και αναλωμ[ε]ν τουτου και προικος και γαμικων [θαι]
 εδων και σκευων συνεισηνεγμενων ἀλλήλοις παρ ἀλλήλων, και πεπληρωσ
 τουτων απαντων. Και εἴεσται εκατερ[ω] μερει ημων ετερω γαμω ομιλησαι
 ακωλυτως και ανεγκλητως επανα[γ]κ[ε]ς. Και εἰ βουληθειη τις εἴ ημων πω
 25 ποτε εναξαι τω ετερω περι οιου δηπο[τε] παραγματος ἐγγραφῶ η ἀγραφῶ,
 ακριτου η κεκριμενῶ (sic), εν δικαστηριω [οι]ω δηπ[ο]τε η εκτος δικαστηριῶ
 μικρου η μεγαλου, επιχωριου η ὑπερο[ρ]ου, παρεξει ο μη εμμενων τω εμ-
 μενῶν

μερει χρυσῶ νομισμῶ εἴ ε[υ]στ[α]λ[μ]ι, [μ]ετα και τ[ὸ] αυτου ακοντα εμμεναι πασι
 τοις ἐγγεγρῶ συμφωνοις τη π[α]ρ[ο]τα α[π]α[ρ]α[ρ]η, ης [τ]ο γραμμα κυριον
 εσται και

30 βεβαιον πανταχῶ προφερομ[ε]ν, μεθ ψ[ι]πο[γ]ραφ[ε] τ[ὸ] ὑ ημων ὑπογραφ[ε] και
 μαρτυρ[ε],

παρ ὧν ἐρωτηθει[τ]ι ὁμολογησα[μ]εν.

† :f:

Ligne 18. Lire ὁμολογουμεν.

Ligne 29. Εγγεγραμ(μοις) : les trois dernières lettres forment une sorte de mono-
 gramme; — παρουση.

Ligne 30. Τ[ὸ] : le trait placé sur l'ο dépasse la lacune. — Και μαρτυρ(ων) : cf. n° 67166,
 l. 30.

Ligne 31. La fin de la ligne en signes tachygraphiques (†) ; on reconnaît pourtant quel-
 ques lettres latines, mais qui n'offrent aucun sens.

Bull. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43626.

67312. Testament de Fl. Théodore, employé dans les bureaux du duc de Thé-
 baïde. — Long. 1 m. 627 mill., larg. 0 m. 305 mill. — Antinoé
 (pl. VII).

Date : 31 mars 567.

Cf. n° 67151; c'est la même prolixité de style, souvent la même expression, et
 une longueur d'autant plus frappante que le document est incomplet. Le testateur,
 n'ayant pas d'enfants, partage sa fortune entre trois héritiers : au monastère de
 Saint Senouthios à Atripè (aujourd'hui le *Couvent blanc* près de Sohag), il laisse tous ses
 biens immobiliers sis dans les nomes Hermopolite, Antinoïte et Panopolite ou autres
 lieux, ainsi que dans les villes d'Antinoé et d'Hermopolis, à charge d'en employer le

revenu en œuvres pïes; au couvent d'Αρα Μουσαιος (l'indication géographique est [67312] perdue dans une lacune) il lègue sa fortune mobilière, pour en faire un usage analogue; à sa grand'mère Ηέρας il donne une propriété, dont le nom n'est pas indiqué, l'espace réservé à cet effet sur le papyrus n'ayant jamais été rempli. Tous les esclaves du défunt recevront la liberté; la fin du testament énumérait quelques legs de moindre importance, confiés aux exécuteurs testamentaires. Pour les détails, je renvoie aux notes du n° 67151, qui est rédigé sous une forme absolument analogue. Cursive ronde. Deux fragments, séparés par une courte lacune (l. 78). La fin manque.

- † Βασιλειας και υπατειας του Φειοτατό ημων δεσποτου
 Φλαυίου Ιουστινῶ του αιωνιῶ αυγουστου αυτοκρατορος
 ετους δευτεροῦ, Φαρμηθι πεμπτη = πεντεκαδεκατης
 ινδικτιονος. Εν Αντινοῦπολει τη λαμπροτατη.
- 5 † Φλαυιος [Θ]ε[ο]φ[ι]λ[ω]ρο[ς] ε[ξ] κ[ε]π[τ]ω[ρ] της κατα Θεβαΐδα δουκινης
 ταξεως, υἱος του της ε[ν] ρ[ο]ξ[ῶ] (?) μηνι μ[η]σ Φοιβαμμων[ος] γεγονοτος σχολα-
 στικῶ
 Φορου Θεβαΐδος, αρμωμενος απο της Αντινοσεων, ταυτην
 ποιῶμαι την εγ[γ]ραφον διαθηκην καθα υποτετακ[α]με . . υ
 συγχομενος και δεδειωσ το μελλον, μη, πριν διαθωμαι
 10 και τα καθ εμαυτον διατυπωσω, και παρα προσδοκιαν τον
 βιον μεταλλαξω, δια τουτο, νοων και φρονων και επ ακριβειας
 πολλης φερων μῶ τον λογισμον και ερρωμενας εχων συν Θεω
 τας φρενας και πασας τας αισθησεις και τους λογισμους
 απαθεις διασωζων, ταυτην την διαθηκην τιθημι,
 15 επι παρουσια των κατα παρακλησιν εμην προσκληθεντων
 και επι το αυτο συνημερων ρογατων νομιμων επτα μαρτυρω,

Lignes 5-6. Noms propres effacés volontairement. *Théodore* est pourtant assez probable; à la rigueur, on peut distinguer quelques vestiges d'un ρ, ce qui écarterait la conjecture *Θεοδοσιος*. — *Εξεπτωρ*: douteux. Cf. *P. Hamb.*, 23 (569), l. 4. Les *εχορτορες* sont les greffiers attachés à la personne d'un magistrat, et chargés de la rédaction des *acta*.

Ligne 7. Sur le titre *σχολαστικος φορου Θεβαΐδος*, cf. COLLINET, dans la *Revue de Philologie*, 1912, p. 132. La restitution « Phoibammôn » paraît peu possible pour le nom, quoique l'avocat Phoibammôn soit connu par plusieurs papyrus publiés plus haut.

Ligne 8. On attend quelque chose comme [Φοῶ] συγχομενος; mais à la fin de la ligne on ne distingue plus qu'un υ, presque certain.

Ligne 9. Lire *δεδειωσ*.

Ligne 13. Lire *αισθησεις*.

Ligne 16. L'espèce d'accent circonflexe qui surmonte le ρ est peut-être un λ proposé en correction. Ce terme de *ρογατι* est celui du droit civil: *rogatis testibus septem numero* (*Cod. Just.*, VI, 23, 21).

Catal. du Musée, n° 67279.

- [67312] πολιτων οντων ρωμαϊων, εφηβων, και υπολημφως αντι
 ποιουμενων, τῶ κῆ εξης υπογραφοιτων ταυτη με τη δ[ιαθ]ηκη
 και σφραγιζοιτων αυτην εν μια συνοδῳ και ροπη και ωρα, μηδεμιας
 20 ετερας πραξεως μεσολαβουσης, κατα την των νομων δυναμιν,
 ηνπερ διαθηκην υπαγορευσα (sic) ελληνικοις ρημασι τε και
 γραμμασι γραφηναι επιτρεψα, και βουλομαι αυτην εχειν την
 ιδιαν δυναμιν και βεβαιωσιν εφ' οῖς περιεχει πασι κεφαλαιοις,
 επεχειν δε αυτην ουδεν ηττον και κωδικιλλου ταξιν και δυναμιν
 25 πασης τελευταιας βουλησεως και Φιδεικομισσαριας
 επιστολης, προκομιζομενην και δημοσιευομενην επι πασης
 αρχης και εξουσιας παντι χρονῳ και καιρω, κατα τα Φειωδως
 ὑπο των νομων δηγορευμενα. Εἰ δε δοξῃ μοι μετα ταυτα
 κ[ω]δικιλλον η και κωδικιλλους Φεσθαι και ετερα εν αυτοις
 30 κεφαλαιοις δικτυπωσαι, βουλ[ο]μ[α]ι [κα]ι [κελ]ενω τον παρ εμου
 γενησομενον κωδικιλλον η τους παρ εμο γενησομενους
 κωδικιλλους εχειν και εξειν την ιδιαν δυναμιν και το
 εκ νομων κυρος ως κεκομφιρματευμενους εν ταυτη με
 τη διαθηκη. Εἴη μεν εμε εφ' ετερον χρονον ζην και τα
 35 συνιθη πραττειν, ον αν παρασταται τῳ σωτηρι Θεῳ επειδι δε
 αναγκη τελευταν και των ανθρωπινων ὑπαναχωρησαι
 παραματων, κληρονομου ε[ν]ισ[τ]η[μ]ι και κλη[ρο]νομου μου
 ειναι βουλομαι και κελενω το δ[ικ]αιον του ευαγου[ς] μου]αστηριῶ
 καλωμενῶ Απα Σεν[ου]θ[ου], κ[ε]ι[μ]ε[ν]ῶ ε[ν] τῳ ορει Τρι[φι]του του Πανοπολιτου
 40 νομοῦ, δια Πητρ[ου] του Θεοφιλεστατ[ῶ] αρχιμανδριτῶ, οῦ μὴ
 αλλα και το δικ[αι]ον τῶ μον[α]στ[η]ριῶ κ[α]λουμ[ε]νῶ Α[π]α Μουσαιῶ,
 κειμενῶ εν τῳ ορει Α. λ. . [τῶ Ερμουπο]λιτ[ῶ] νο]μοῦ, δια Φοιδαμμωνος
 του Θεοφιλεστατῶ αυτου ηγῶμενῶ, και Ηραϊν την
 ευγενεστατην μου προς μητρος μαμμην, παντων των

Ligne 19. Ροπη : dans le sens d'« un instant », assez fréquent à cette époque.

Ligne 21. Le premier α de υπαγορευσα est corrigé sur un ο.

Lignes 37-42. Toutes les indications précises ont été effacées volontairement, en délavant l'encre.

Ligne 39. Ce monastère de saint Senouthès ou Schenoute est celui qui existe encore aujourd'hui près de Sohag, et qui est connu sous le nom de « Couvent blanc ». *Deir el-Abigouh.* Ορος Τριφου désigne la « montagne d'Atripè » des textes coptes (cf. H. GAUTHIER, *Notes géogr. sur le nome Panopolite*, dans le *Bulletin de l'Institut. franç. d'archéol. orient.*, IV, p. 78-79).

Ligne 42. La restitution Ερμου comble exactement la lacune; en outre, ce nome semble indiqué par la ligne 56.

- 45 εν καιρω τελευτης καταλειφθησομενων παρ εμο πραγματαν
και αγωνων και ενοχων και παντος δικαιο, απο φλυτελους μεχρι
ελαχιστου και ασσαριδ ενος, επι τη εξης εφ εκαστω των
ειρημενων κληρονομων προσελευστομενη παρ εμο διαστολη [τ]ε
και διατυπωσει. Οι δε λοιποι παντες οσοι προς γενος μοι
50 δ[ε]ινηνοχασιν η κατ αγχιστειαν διαφερειν οιονται, αποκληρονομοι
μδ εστωσαν, ο[υ]κ εφ [υ]ξρι τινη, μη γεν[ο]ιτο, αλλα δικ το ουτω μοι
δεδοχθαι, σωφρονει και ακριβει λογι[σ]μω χρησαμε[ν]ω. Βουλο[μαι] δ[ε]
τοιπων και κελευω Πετρον τον ευλαβεστατον αρχιμανδριτη[ν],
ητοι το δικαιον τω αυτω εγαγους μοναστηριδ απα Σεουθου, εχειν
55 εις την ιδιαν ενστασιν παντα τα παρ εμο εν καιρω τελευτης
καταλειφθησομενα ακινητα πραγματα κατα τε τον Ερμου
πολιτην και Αντινοϊτην και Πανοπολιτην τους νομους,
η και κατ' ετερουσ ως εικος διαγειται τοπους, εχειν δε ουδεν
ηττον εις την ιδιαν ενστασι[ν] κ[αι] παντα τα κατα την Αντι/
60 η κατα την Ερμουπολιταν διακειμενα παντρω μδ πραγματα
ακινητα, εφ ω την εξ αυτων παντοιαν συλλεγομενην
ετησιαν προσοδον δε κ[α]ι στεγανομια(ν) δαπανασθαι εις ευσεβεις
διαδοσεις. Βουλομαι [δε] κ[αι] κελευω τ[ο]ν αυτον ευλαβεσ[τα]τ[ο]ν
απα Πετρον, ητοι το δικαιον του αυτω εγαγους μονασ[τη]ριδ
65 των απα Σεουθου, την διακειμενην μδ κ[α]ι τα την Αντινοεων
οικητικην πατρων μδ οικιαη, μετα φ[αν]τος αυτης του δικαιο
και στραβλο[υ] και οικοπεδων συνημμενω[ν] τη αυτη οικια,
αμα τη εμη τελευτη διαπιπρασ[κε]ιη, κ[αι] τ[η]ν τουτων
αποτιμησιν διαδιδουαι εις [τ]ε αναρρησιν αιχμαλωτων

Ligne 49. Cf. le testament de Saint Grégoire de Nazianze (*Patr. gr.*, XXXVII, col. 389) :
οι δε λοιποι παντες εστωσαν μου αποκληρονομοι.

Ligne 50. Ουτωι semble avoir été écrit ensuite sur οιοται.

Ligne 51. Υξρι(ε)ι. — Lire (ο) μη γενοιτο.

Ligne 55. Ενστασιν : dans sa part d'héritage. C'est ainsi qu'il faut comprendre au
n° 67151, l. 274.

Ligne 58. Κατ' : apostrophe dans le ms. — Διαγειται pour διακειται.

Ligne 60. Les propriétés sises dans les villes mêmes, et non plus à la campagne.

Ligne 62. Lire τε και στεγανομια (ν barré à la fin ?).

Ligne 65. Των απα Σεουθου : cf. peut-être l'expression εις τα απα Σεουθου du
n° 67002, III, l. 20.

Ligne 69. Lire αναρρησιν; cf. *Novelles*, 65 et 120, c. 9. Le passage est intéressant
pour l'histoire des incursions de nomades en Égypte (Blemmyes ou Saracènes) : les
razzias étaient encore chose à prévoir dans la Haute-Thébaïde, puisque le testateur
met en première ligne son intention de contribuer au rachat des captifs.

- [67312] 70 και εις ετερας ευσεβεις διαδοσεις. Ετι βουλομαι το[ν] αυτον
 ευλαβεστατον ανδρα, ητοι το δικαιον το[ν] αυτῶ μοναστηρι[ο]ῦ,
 παντα τα περιερχομενα εις α[υτον] εκ τη[ς] εμης με[ν]
 υποστασεως, ανηκοντα δε τω εις εμε [π]εριελθ[ου]ν[τ]ι
 κληρω ε[ξ] ε[υ]σεβεια[ς] της μακαριωτατη[ς] μῶ γ[α]μ[ε]της,
 75 διαπιπρασκευ, και την τουτων αποτιμη[σιν] δια[δ]ο[υ]νηι
 ωσαυτως ὑπερ αγιας προσφορας της αυτης μακαρι[ας]
 μῶ γυναικος η και ει[ς] ε[τ]ερας ευσεβει[ς] διαδοσεις ὑπερ αφεσεως
 [των αυτης πλημμεληματων.] προ μηνι[ης]
 [αυτης. Βουλομαι δε και κ]ελε[υ]ω Φοιβαμω[ν]α
 80 τ[ον] ευλα]βεστατον [π]ροσεστωτα τ[ω]ν Απα Μῶσαι η[το]ν [τ]ο δικ[αιον]
 τ[ου] αυτου μοναστηρι[ο]ῦ, εχειν εις την οικειαν ενστατιν
 πα[ν]τα [τα] εν καιρω τελετης καταλε[ι]ψθησομενα
 παρ εμ[ῶ] κλη[ν]τα παρα[γ]ματ[α], [κ]αι ταυτα εχειν ε[ξ] αυτων διαδοσεις
 προς [ου[ς] (?) α]ν δοκιμαση (?) εαυτῶ Θεοφιλεια[ς] πεπο[ι]θα γαρ
 85 [τον αυτον] Φερσ[ε]δ[ε]στατον ανδρα ως υπ. . θ. : τ[α]ς δ[ο]σεις
 αμειωτως ὑπερ αφεσεως των εμων πλημμεληματων (sic).
 Βουλομαι δε και αξῶ την προνομασθεισαν ευγενεστατην μῶ
 προς μητρος μαμμην εχειν δικαιω κληρονομιας
 κτημα καλῶμενον ὑπο γεωργον
 90 διακειμενον εν
 μετα [πα]ντες αυτου του δικαιῶ και μετα πασης της αυτου
 περιοχης, και τουτω βουλομαι αυτην αρκεσθηναι, ουδεν ετερον
 δικαιω Φαλκιδιῶ επιζητησαν προς τ[ε] το δικαιον των
 προρηθεντων δ[υ]ο μοναστηριων ητοι προς τους προ
 95 μηνιομεν[θ]εντ[α]ς Ηε[τ]ρον και Φοιβαμω[ν]α τους ευλαβε[στατου]ς
 προσεστωτα[ς] των ε[ι]ρημε[ν]ων δ[υ]ο μ[ο]να[στη]ριων,
 τους και εμους κληρονομους, δια το και τα καταλειψθητα
 αυτοις εν ταυτη μῶ τη διαθη[κ]η [π]ροχωρειν εις ευσεβεις
 διαδοσεις. Βουλομαι δε και κελευω αμα τη εμη τελευτη
 100 ελευθερουσθαι παντας τους ε[ξ] οιου δηποτε κασου η προ
 φασεως δουλους μῶ και δουλι[ας] μετα τῶ πεκουλιῶ αυτων,

Ligne 77. Ici finit le premier fragment; le second ne se raccorde pas; mais rien n'oblige cependant à supposer des lignes perdues.

Lignes 89-90. Le nom et la situation de la propriété léguée ont été laissés en blanc.

Ligne 93. Sur le φαλκιδιον, cf. n° 67097, v. (D), 71, et E. Cuv., dans les *Mém. de l'Acad. des Inscri. et Belles-Lettres*, t. 39, p. 215 et seq.

Ligne 100. Κασου : casus.

Ligne 101. Μετα του πεκουλιου : clause ordinaire de l'affranchissement testamentaire.

Cf. dans le testament de Saint Grégoire de Nazianze : τους ουν οικετας ους ηλευθερωσα,

και δοθηναι εκαστω παρα Πετρο̄ και Φοιδαμμωνος των
 ευλαβεστατων εμων κληρονομων προσαπαξ̄ εξ υσομοιριας ανα
 νομισματα εξ ευσταθμα. Βουλομαι δε και κελευω Ταδελφην
 105 την τροφον μη̄ και Λεοντιαν την αυτης θυγατερα εχειν
 ετησιως παρα Πετρο̄ και Φοιδαμμωνος των προγεγραμ̄μ̄ς
 εν[λ]αδεσ[τ]ατων ητοι θ̄ια(?) των αγιων μοναστηριων εμων
 κληρονο[μ]ων [α]δ̄[α]η[ε]μητω]ς [νο]μισματα δω[ε]κα ευσταθμα κατ̄ ετη[ς].
 Ρε. α. δε τη τρο[φ]ω] της [τρ]ε[ις] μακα[ρ]ιω[τα]της μη[τ]ρος Λιας.
 110 προς [τ]ω ηδη δοθ[εν]τι α[ν]τη ληγατω̄ κατ̄ διαθηκα[ς] αητης(?)
 της μακαριωτατης, βουλομαι Π[ε]τρον και [Φοι]δαμμωνα [του]ς
 [ε]υλαβ[ε]στ[α]τους και εμ[ου]ς κληρονομους] δωδ[ε]κα[ν]. η. ιση.

Vestiges de quatre lignes; le papyrus est brisé.

Le verso est occupé par un texte en caractères tachygraphiques.

. . . βουλομαι και τον επ̄ ελευθεριας μενειν, και τα πεκουλια αυτοις παντα μενειν βε-
 βαιως.

Ligne 103. Ανα : ajouté postérieurement.

Lignes 104-105. Ταδελφην et Λεοντιαν, ajoutés postérieurement dans un espace ré-
 servé à cet effet : de même le nom propre écrit à la ligne 108.

Ligne 108. Αδιανεμητος : très douteux. — Κατ̄ ετος : ajouté postérieurement.

Ligne 109. Ρελεκακ est impossible.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40464.

67313. Partage d'un héritage entre deux frères, Philémon et X. . . La première partie, seule conservée, comprend l'énoncé de la part de Philémon : 1° le champ appelé Αpalasias, sur le territoire du village d'Arabôn, avec ses dépendances et ses îles; 2° une maison située dans cette même κώμη; 3° deux esclaves, le frère et la sœur, et leur descendance future. — Long. 1 m. 286 mill., larg. 0 m. 305 mill. — Arabôn (nome Panopolite?)⁽⁹⁾ ou plus probablement Antinoë.

Cursive penchée. Nombreuses lacunes; la surface du papyrus est entièrement usée par places, la couche superficielle ayant disparu.

Traces de deux lignes, qui ne sont pas encore le début.

[.] επ̄ει[η]. . .

⁽⁹⁾ Sur ce village, cf. n° 67095, l. 7-19. C'est peut-être le χωριόν Αραβων qui apparaît dans Caen, *Catal. of the Copt. Mss. in the Rylands Library*, n° 338. Cependant, il est possible que le village cité ici soit distinct du premier, et situé dans le nome Antinoë.

- [67313] [και μετα το αυτους τον αυτων] θιον απολ[ει]του[ρο]ησαι,
 καταλειψ[αι αδι]α[νεμητως την] πασαν αυτων π[ε]ριουσιαν
 εν [τε] τω α[γ]ρω της [η]μω[ν] κωμης] Αραβων και επ[ι] τη[ς] [Αντ]ι[/] [πολι]ς,
 5 κ[α]ι μερο[ς] ο[κ]ημα[τ]ο[ς] δ[ι]ακειμ[εν]ο[ς] επι της αυτη[ς] [Λ]υτι[/] πολ[ι]ς,
 εκ [τε] κ[ι]νητων κ[α]ι [ακιν]ητων και αυτοκινητων παραγματος
 και π[ο] . . . διηρησα[μεθα] εις εκυτους τα κινητ[α] π[α]ραγματα
 τω[ν] ειρημεν[ω]ν μακαριωτατων ημων γουρων απο
 π[ο]λυτιμου [μ]εχρι ευτελους και ασταριου ενος παρεξ
 10 τ[ων] εν τω αγρω παραγματος παρε[α] δικρο[ρων]
 . ρ[. . .]ωτ. ι. προσ[ωπων] την χειρι ημων τουτ. .
 . . ωσ. αμφοτερ[.] τουτων κοινως παρ ημω[ν]
 παραθη[ναι]ον τροπον δυνασομεθα
 [. τ]ην τουτων τιμην η αυτα
 15 τα [παραγματα] διαμερισθησαι ε[ξ] η[μ]ισειας μοιρας
 δ[ι]ακ[α]νω μερι[σ]μ[ω]. και τα ν[υν] μετα ταυτα, αμφοβολιας
 [γ]ενηη[μ]εινης μεταξυ ημων αμφοτερων περι των ειρημ[ε]ς
 εν τω [α]γρω παραγματος των αυτων μακαριωτατων ημων
 γουρων [εν]εκεν του τελο[υ]ντος κτηματος εις το κωμητι[κ]ον
 20 της ημω[ν] κωμης] εκ. η [ο]υ την συντε[λ]ειαν
 ουκ η[ν]ε[σ]χ[ο]μεθα φερειν και ει[σ]πραξ[ει]ν τω δημοσιω[ι]
 λογ[ω], κ[α]ι πολ[λ]ακ[ι]ς τουτο εβουληθημεν τω απορω παραχωρησαι,
 στρεφειν τε (?) ου μ[η]ν αλλα [και] τ[η]ν υπολοιπον κτησιν παραφα[σει]

Ligne 2. Απολειτουρησαι : cf. n° 67023, l. 14 : l'expression signifie simplement, à mon avis, *s'acquitter de la vie, mourir*, sans aucune allusion aux liturgies comme Gadmet M. Wilcken (*Grundzüge*, I, p. 355).

Ligne 4. Ici et l. 5, la présence certaine d'une barre d'abréviation / semble exiger la restitution Αντι; en tout cas, Πανος est impossible.

Lignes 9 et seq. Παρεξ etc. . . : le sens du passage mutilé est certain, grâce aux lignes 17-18 : « excepté les propriétés rurales », qui sont restées propriété commune d'abord; puis on a essayé de les vendre et d'en partager le prix, ou du moins de les partager elles-mêmes.

Ligne 20. On lit plutôt ημ[. . .]. La ligne entière est d'ailleurs douteuse sauf le dernier mot.

Ligne 22. Το απορον (της κωμης) : l'ensemble des terrains incultes et sans maîtres connus, sur le territoire du village (voir n° 67006, r., l. 3). Sur ces champs αποροι, et sur les propriétaires qui abandonnaient leurs terres parce qu'elles ne produisaient pas même de quoi payer l'impôt, cf. PROCOPE, *Anecd.*, 23.

Ligne 23. Pour pouvoir renoncer à une terre inculte et la mettre à la charge de la κωμη, les propriétaires sont donc obligés de renoncer aussi aux autres biens qu'ils possèdent dans le même territoire. En effet, les autres habitants seront désormais

- τ[ο]υ αὐτοῦ κτηματός, εως οτε κ[α]τα μεσιτιαν τινων φίλων, [67313]
 25 εν οἱς .κα. .εἰς[ς] και ο λαμπροτα[τος] ημων θει[ος] κατ[α μ]ητερα
 ο κυριος Κολλ[εθ]ος ο σκρινιαριος, υπεισηλθαμεν τῶ[ν] τῶτων
 δικησιν ανα παλιη κ[α]ι μερισμον τουτων δικαιον και ευ[α]ρεστον
 [φιλ]οις θεσθαι αλληλοῖς κατα τα δοξαντα μεταξυ ημων
 αμφο[τερω]ν [εν τ]αυτη τη εγγραφω νομιμω διαιρεσει,
 30 [δι ης ομολογει αμφοτερος ημων ηδη λε]λογχε[ναι το αν]ηκον
 αυτ[ω μ]ερος, ως εἴης διατ[ετακται]. Ομολογω τονυν εγω]
 ο πορ[ο]γεγρ[α]μ[εν]ος Φι[λι]μων[ν] δε[α ταυ]της ημων τ[ης]
 δικαιας διαιρεσεως, εις κληρο[ν] μου λελογχεναι απαραδατ[ως]
 και αμετανοητως καθ οἱον δηποτε τροπον η χρονον
 35 το κτημα το καλυμμενον Απαλαστας το διακειμενο[ν]
 επανω των νειλων υδατων Παπνομβεως, καταντικρον
 του μονασ[τ]ηριου της πανσεπτοῦ μνημ[η]ς Λμα Ταπολλω[τος]
 της αυτης πεδιαδος κωμης Λραβων, [μετα παν]τος αυτου
 [του] δε[ικαι]ου και χρ[ηστηριων] π[α]ντων και μονης και πυρο[γο]υ και
 λ[ακκου]
 40 [και] φυτων [δ]ιαφορω[ν], εγκαρπων τε και ακαρπων, και φ[οι]νικω[ν],
 και [της αυτου καθολου] περιεχοχης εντος και εκτος, κατα τα αρχαια
 ο[ρια] νηριω, αρουρων εικοσι τεσσαρων πλεωελ[ατων]

responsables de l'impôt pour cette terre : l'abandon des autres biens représente une sorte d'indemnité pour la *κωμη*. Ce transfert de responsabilité fiscale s'appelait *επιέολη* (cf. PROCOPE, *loc. cit.*; M. GEUZEN, *Studien zur byzant. Verwaltung Aegyptens*, p. 75).
 Ligne 24. Κατα μεσιτ(ε)ιαν : « par l'intermédiaire de quelques amis, entre autres de Kollouthos ». Cf. *P. Mon.*, 7, l. 34.

Ligne 26. Κελλουθος : sans doute le même qui devint plus tard pagarque d'Antaiopolis (n° 67005, l. 19).

Ligne 30. Lire λελογχεναι. Plus bas (l. 53 et 64), le γ est rétabli.

Ligne 32. Le nom du père de Philémon est entièrement effacé.

Ligne 34. Peut-être, à la fin, faut-il ajouter [η καιρων] : mais c'est peu probable.

Ligne 36. Au-dessus du niveau normal des eaux, par opposition aux îles et aux rives submergées qui n'apparaissent que lorsque les eaux sont basses. — Παπνομβις (ο corrigé sur ω) est sans doute le nom du village sur le territoire duquel se trouvait le terrain en question.

Ligne 37. Ταπολλωτος : le τ du début est à peu près effacé, mais il est exigé par le titre féminin ανα. Cf. Τακλουθος (n° 67158, l. 8), Τεικτωρ (n° 67146, l. 4), etc.

La fin du mot a disparu, mais il est cependant certain, d'après l'aspect du papyrus, qu'on ne doit pas lire Ταπολλω tout court. — Lire της (της) πανσεπτοῦ.

Ligne 40. Ευκαρπων est moins probable.

Ligne 42. Μοναστηριω est impossible.

- [67313] ηπειριό [γ]ης μετα μιας αμπελοφοριμό γης, και της προσδ[οσ]εως
της εκεισε ουσης ιησου και αυτης μετ[α τω]ν επιγιγνομένων
- 45 οχθων ητοι αιγιαλων συν Θεω προς πασαν τυχην και ευκαιριαν
τουτων κατα χαιρον οφθησομένων²⁵ των νυν προσπα[ρ]ακειας
τω αυτω κτηματι, και τ[ου]ς επτα συν τουτω σικων[α]ς
καρποφορουμενους νυν, ωστε εμε μετα των μετ εμε
παραληψομενων την πασαν μεθ διαδοχην και
- 50 κληρονομ[ια]ν, τ[ου]των απαντων δικαιω σκοπω και
μερισμω, κατ[α] τα μεταξυ δοξατα συμφωνα, κρατειν και
κυριευειν και δεσποζειν δια παντος απο του νυν εις το παντελες
λελογχεναι εμε ουδεν ηττον αμα τουτοις και οικιαν ολοκληρον
διακειμενην επι της αυτης κωμης Αραβων, εγγ[υ]ς τ[η]ν[ε]ς αγιας
- 55 εκκλησιας του παναεθλου μαρτυρος Απα Θεοδωρου, ηνεωχ[μεν]ης
επι απηλιωτην, συν αυθεντικη τε αυτης Συρα και τη τα[υ]τη[ς]
παραθυρω, μετα [π]αιτος αυτης του δικαιου και της
συνημ[ε]ν[η]ς ταυτη [τη ο]ικ[ια]ι επαυλεως και πα[σ]η[ς] της τ[ο]τω[ν]
περιοχ[η]ς καθολ[ου κ]χι δυσι φρεασι. απαξαπλως μετα παντος
- 60 εκ τουτων υπε[σ]τηνεγμ[ε]νου εκτροσμου και εκτοστου ει[ο]ικειου,
επι τω εξειναι μοι τω παρ[ο]γε]γραμμενω Φιλημ(ω)ου μετα των μετ εμε
κληρονομων και διαδοχων και διακατοχων τουτων κρατειν
δημηκεως α[ι]ωνιας δεσποτικω δικαιω, ακυλυτως και ανεμποδιστως
υπ[αναγκες το συν]λο[γ]η. Και προσεπι τουτοις λελογχεναι
- 65 ο[μοιως] προσωπ[α] δυο αυτοκασιγητα, προσηγορευ[μενα]

Ligne 43. Ηπειριό γης : ajouté en marge. — Lire αμπελοφοριμου, en un seul mot.

Ligne 44. On voit par ce qui suit que la κωμη Αραβων était riveraine du Nil.

Ligne 45. Αιγιαλος est le banc de sable ou de limon sableux découvert par les eaux du Nil lorsque le fleuve commence à baisser. Plusieurs exemples de ce mot, empruntés aux textes papyrologiques, sont rassemblés dans *P. Iandane*, 27, note 6.

Lignes 47-48. Lire των . . . σικωνων καρποφορουμενων. Cependant l'accusatif peut se comprendre à la rigueur.

Ligne 55. Lire ηνεωχμενων : mais le s final paraît à peu près sûr.

Ligne 58. Οικιαι : cette forme de datif archaïque est surprenante, quoique l'on en connaisse quelques exemples (n° 67077, *passim*; 67295, III, I, 27). Je ne vois pas d'autre restitution à proposer.

Ligne 60. Τουτων : ω corrigé sur ο. — Lire εκδοσμου (?) et εκδοτου (?). — Εσοικειου : très douteux.

Ligne 64. Lire επ[αναγκες] ? — Προσεπι : cf. n° 67310, note 9.

Ligne 65. Restitution douteuse; mais la trace qui subsiste avant l'α(?) ne peut être celle d'un ι (δουλαρια), et suggère plutôt un π ou un τ; peut-être y avait-il σωματα. La place manque pour ουδεν ηττον.

τ[ου] μεν [α]ρ[σενα] ονοματι Βησακτος, την δε Φη[λειαν] ονοματι Ματρωνα[ς], [67313]
 μετα τη[ς] τ[ου]των [επι]γονης και συνεπ[ο]μεν[ης] τουντοις, του ειλη[...]
 [... .. αυ]τοις(?) καθ ετος πεκουλιου και εμοι στελλομενου τω[...]

Ligne 67. Συνεπομενυς : le premier ε est corrigé sur un υ.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40465.

67314. Partage d'une succession entre une veuve et ses cinq fils. — Long. 1 m.
 095 mill. (sans tenir compte des lacunes), larg. 0 m. 310 mill. —
 Antinoé.

Date : début du règne de Justin II, puisque le contrat a été rédigé par Dioscore, qui résidait depuis 566 à Antinoé.

Écriture de Dioscore. — Trois fragments, ne se rejoignant pas.

Les cinq fils ont hérité de leur père, mais sont tenus à certaines obligations envers leur mère : γηροβοσκείσθαι, et νοσοκομείσθαι en cas de maladie (cf. n° 67097, v., D, l. 34 et seq.), payer les intérêts d'une créance qu'elle possède sur eux, enfin lui servir une rente que lui a léguée le défunt (ληγᾶδον), et qui est désignée par la curieuse expression de ἐτήσιον πεκούλιον.

1er fragment.

[.....] αποβιωσεν[ς].....]
 το εροικειον τ[ης] ...]η[ς] οικιας της δια[κειμενης] επι ταυτης της
 Αντινο[εων] πολως αναλα[βειν] και εμοι τη μητρι υμων απο]
 δο[υ]μαι εις την παραμυθειαν του ε[μου] χρεους, αλλα[α] ταυτης]
 5 την αυθεντειαν [πασ]αν και δεσποτειαν υμας εξειν [αδιανεμητως (?)]
 μετ εμῶ εις [... ..]κ..... εξ[ς] ης απα]μτα [...
 χρονον και το[ν] της ε[μης] ζωης ω[...]
 προς εμε μετα [του] υμ[ω]ν π[α]τρος ωσ[τε] την συγκομιδην αυτης]
 ητοι παρτο[ε]αν προσ[ο]δον καθ[ε]τος, μετ[...]
 10 των τῶτο δημοσιων διακειμεν[ου] επι της κωμης — — —]
 [του] Ερομπολιτο νομῶ, [πασαν] δε την περιτ[ενομενην] προσοδον]
 τῶ αυτο[υ] και τῶ αλλου χωριῶ, εξ[ς] ου και κο[μι]ζομεν καθ ετος οινου]
 καδους εκατον τετραξ[ε]σ[τι]μιδ[ε]ς, και το[ν] π[α]ντα ληφθησομενον]
 15 εξ[ς] εκατερου τῶ[τ]ῶ λη[μ]μα[τ]ι[σ]μον διαιρεθη[ν]αι μεταξυ ημων]
 αλληλων, εις εμε με[ε]ν την μητερα υ[μ]ων περιελθειν μερος]

FRAGMENT 1. — Ligne 4. Του εμου χρεους : ma créance, la somme dont je suis créancière.

Ligne 13. Τετραξεστιαιους : douteux.

Catal. du Musée, n° 67179.

[67314]

τρίτον δωδ[εκατον], εἰς ὕμας δὲ τοὺς ὑί[ους μου τοὺς πεντε τον]
 ἀρ[ι]θμον [τὴν ἰδίαν] μοιραν⁴ ἢ[.] κατὰ τὰ δια
 τῆ[ωθ]εῦτα [νυν παρ ἡμῶν ἀλλήλων. . .
 εἰς το δυο ε[.] ὑπου]ργησαι τ[ω προειρημενω μου]
 20 ετ[η]σιω πικουλιω κ[α]ι [τ]ω χ[ρ]σει μῶ, μη δυν[α]μενος [υμας]
 μητε δυνησομενος ἀμελεια τινι ἢ υπερθεσε[ι] κ[α]τ εμου
 χρησησασθαι περὶ τὴν τῶτων [α]π[ο]δοσιν, ἀλλὰ ἐνε[χ]ομενος
 διολου μετα τ[ων] ὕμων] αἰ κληρο[ν]ομων τῆ τῶτων κ[α]θαρωσ και
 ευ[γ]νωμ[ον]ως ἀποδοσει διχα οἰας [δη]ποτε ἀμφ[ι]λογιας και
 25 κρισεως κ[ι] δικης και οἰας δηποτε ευρ[ε]σ[ι]λογιας κα[ι] περιγραφης
 νομῶ. Καὶ εἰ συμβῆ [ε]με ἐμπεσειν εἰς ἀρρωσ[τι]α⁵ ἢ ἢ εἰς [νοσον ἢ εἰς]
 [εμφ]ανεστέρον γηρας, [μη παροραν μῶ μ]η[τ]ε ἀλλὰ
 Θ[α]λ[π]ειν (?) μ[ε] ἐκ τῆς οἰον εἰκ[ο]ς γινομενη[ς] μ[ο]ι παραμυθειας και
 πεκουλιῶ ἀκαταθρονητας. Καὶ εἰ δεοι ὑ[μας] εἰς ἐκτισιν ἀλλῶ τινος
 30 χρεους ἐκπ[ο]ι[η]σαι τα εἰρημενα χωρια, ἐμ[ο]ι μεντοι δωσεσθε
 το ὑπολειφθη[σο]μενον τιμημα μετα τὴν ἀπο[π]ληρωσιν του εμου
 χρεους κεφαλαῖδ τε και τόκων και συνη[θει]ων. . .
 τουτο εἰς το εἰρημ[υ] ληγαδον μῶ κ[α]ι ετησιον πεκουλιον μετα κ[α] της
 ἀνηκόσης [μο]ι[ρα]ς . . ἢγ . . κ[α] . .

2^a fragment.

ἐκατ[. . .
 τῶτ[ῶ] ὕμ[ι]ν ἀπ[. . .
 κα[τ] ε[κ]λογιστικῶν π[. . .] ἀ ἡγο[υ]ν ἐπιδο[υ]ναι τουτο ἀλλω τινι
 αἰρετω ἀνδρι ευσεβει, οφ[ε]ι[λο]ντι τότο εχειν κ[α]ι παραφουλαττειν
 5 παρ εαυτω, χορηγοῦντι τῶ^{μ[ο]ι} α[υ]το ετησιον και ἀπτω[τον] ληγαδον
 μῶ, ἀκολουθως τῆ συν τουτω γιν[ο]μ[ε]νη αὐτῶ περ[.]
 . . . κ . . . εἴεσται δὲ ὡσα[υ]τως κ[α]ι τὴν προ[ο]ρειρη[μενη]ν οἰκίαν,
 . . τ . . . διακειμε[ν]ην] ἐ[π]ι[ρ]ομης [τ]ῆς ἀγ[ι]ας ἐκκλ[η]σιας ταυ[τ]ῆς της καιμης],
 καλουμ[ε]ν Πταί. ἐπεμ[. . .
 10 ἀπονεμεθηναι στεγανῶ[μ]οι[ον] [Μ]αρια [τ]ῆς ευγει[ε]στατη μου]

Ligne 16. Pour la restitution, cf. l. 64.

Ligne 19. Υπουργησαι (douteux) : servir à compléter le πεκουλιον.

Ligne 33. Lire ληγατον.

FRAGMENT II. — Il se compose de deux morceaux trouvés séparément, et qui ne coïncident pas matériellement, les bords en étant rognés. Mais la similitude de l'écriture, du papyrus, et le sens obtenu montrent qu'il faut les rapprocher. La première partie de la ligne 8 (jusqu'à διακειμε inclusivement) appartient au fragment inférieur, le reste au fragment supérieur. — Il ne manque peut-être rien entre ce groupe et la ligne 34 du premier morceau : mais il est impossible de l'affirmer.

ἀδελφῆ ἀχρῆ τῆς τῶ χρεοῦς ἀ[υτ]ῆς ἀποδοσεν[ε κεφαλαῖο τε κ/τοκῶν] [67314]
 καθά κεχρεωσθηται παρ ὑμῶν ἀνατιρορητῶς, ἐμὸ [μη δυναμένου]
 μητε δυνασομένη[ς] πρῶπτε ἀ[ντ]ιλεξαι ὑμῶν ἢ ἀντιποιεῖσθαι
 εἰς τὰ προγεγραμμένα πάντα κ[αθ'] οἷον διηπότε [τροπον, μητε]
 15 ἐνάξει ὑμῶν περὶ τῶτων ἐν δικαστηρίῳ οἱ[αὐ]δηπότε ἢ καὶ
 εκτος δικ[αστηρίου, μικροῦ ἢ μ]ε[γ]αλ[ο]υ . . .

3^e fragment.

καιρῶ ἢ χρονίῳ. Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπαμοσαμεθα ἀλλήλοις
 ἐπ[ὶ] πρ[ο]στιμῶ ἐπὶ τὸν παραβ[α]την ἐκ[α]στον (?) μετὰ τὴν
 ποιήν τῆς παρ[α]ξ[α]σεως τῶ ο[ρ]κῶ χροσῶ ἠ[ο]μισματων
 τεσσαρων ευσταθ[ῶ]μων, μετὰ καὶ τ[ῆ]ς ἀκοῦτα κ[αὶ] ἀνωξ[ε]λ[ῆ]ν
 5 ἐμμεῖται τὸν ἀγνομονησαι ἢ καὶ παρα[ξ]ῆσαι ἐβλησο[ν]τα
 τὰ ἐπὶ τῶτοις ἀπασὶ δεδομέν[α] σ[υ]μφῶνα τε καὶ ἐγκαιμεν[α]
 τῆ παρῶσα (sic) ο[μ]ολ[ο]γ[ῶ]ν. Ἀνθρομολογῶμεν καὶ ἡμεῖς οἱ προ[ε]γραμμεν[ο]ι
 κατ' οὐνομα ὁμογησιοὶ ἀδελφ[ο]ι καὶ υἱ[ο]ὶ σῶ π[ε]ντε τὸν ἀριθμῶν,
 εἰσὶν εἶναι ἡμεῖς τε καὶ κληρονομοὶ ἡμῶν παντοῖο[ι]
 10 ὁμῶντες τὸν προροθηθεὶς φρικῶδε[σ]τατ[ῶ]ν ἐκ[κ]λητικῶν (?) ὁρκῶν,
 ἀμεταμελητῶ δικαίῳ [σ]κοπῶ καὶ τροπ[ῶ], πασαν εὐ[ο]ίαν τε
 καὶ εὐλοκήν ἀγαπῶν φιλ[ο]μ[η]τ[ῶ]ν εἰς εὐ[ο]ίαν πάντε[ω]ς
 εἰς σὲ τὴν προσφιλε[σ]τατῆν ἡμῶν μητέρα Ἀστ[ε]ριαν, ἠπερ
 εὐχομεθα ζῆν καὶ ὑγιαίνειν ἐπὶ μακίστῳ, π[ρ]ο[σ]αρεξείν τε σοὶ καθ[ὲρ]
 15 ἐκαστὸν εἴης ἀπὸ τῆς προσημα[θ]εῖσθαι προθε[σ]μίας τοῦ — — —
 μῆνος τῆς συν Ἰω[άν]νου μετ[ε]ισίου[σ] τεταρτῆς ἐπι[μ]νησεως,
 ἀελλεπῶς εἰς ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, τὸ εἰρη[μ]ῆ
 [λ]η[γ]αδῶν καθ[ὲρ] πρ[ο]σφειρηται ἡτοὶ πεκου[λ]ῆ[σ] ἢ[.]
 20 Ἀπτινῶ τε, κ[αὶ] ἐκαστοῦ τὴν ἰδίαν μοῖρα[ν] ἀπολογουμένου,

Ligne 13. Ἀντιποιεῖσθαι : cf. n° 67096, l. 45.

FRAGMENT III. — Ligne 1. Le troisième fragment ne se raccorde pas au précédent : il y avait une ligne d'intervalle au moins entre eux deux.

Ligne 10. Les traces du mot ἐκκλητικῶν (?) se trouvent sur un fragment détaché, qui porte aussi le mot παρτοῖοι de la ligne précédente; il est très probable, mais non certain, que ce fragment doit bien se placer ici. En ce cas, l'écriture devait être très serrée à la fin de la ligne, car la lacune ne contiendrait normalement que six ou sept lettres.

Ligne 12. Φιλομητορῆς est, à ma connaissance, un mot nouveau; mais le *Thesaurus* donne φιλοπατορῆς.

Ligne 20. Il serait un peu long pour la lacune d'écrire κ[αὶ] ἀναδοχουμένου τὴν ἰδίαν μοῖρα[ν] ἐκαστοῦ.

- [67316] τότεστι κερατια δώδεκα, τῶν φέρετε κληρον[ομῶν τῶν σου]
 τεκνῶν ἀμὰ τε [ο]μολογόντων, ἐκαστοῦ ἡμῶν ἐνεχ[ο]α[ἐν]ο[υ] τῆ
 δοσει τῷ ἰδίῳ μεροῦς καθ' ἔτος, κινδυν[ω] κ[α]ι [π]ορῶ αὐτὸ και τιμ[η]
 τῆς πάντοιας αὐτῷ ὑποστάσεως, γενικῶς και ἰδικῶς, ἐνεχ[υρου]
 25 λογῶ και ὑποθηκῆς δικ[αιῶ], ε[υ]χ[ρ]ῶ μόνως κ[α]ι πληρωτικ[ῶς],
 ἀποδοῦναι σοι το αὐτὸ ληγῶν ἐκ πλῆρους και μὴ ἀθ[ετησαι]
 καθ' οἷον δηποτε τροπον, μηδε μὴ ἐν μακ[ρ]ογρηαῖν [σου]
 παροψεσθαι, ἀλλὰ εικοτῶς γηροβοσκειθ[α]ι παρη[γορευσθαι]
 και νοσοκομεισθαι ἐπαν σ[υ]μ[β]ῆη μαλακία τ[ε]ι η ἀρρωστία]
 30 τῆς ἀκαταφρονητῶς. Και εἰ ἀνωμοσυνῆ περι τῶν ὀλῶ
 και περι πάντων τῶν καταλογῶν προδομολογηθενῶ
 παρὰ σὸ χρησταιμεθα, παρεξῶμεν και ἡμεῖς [ἀναμφιβό]λως δικῶ κρισεως
 και δικῆς το ἴσον προστιμῶν μετὰ τὴν ποιητῆ της παρὰ[βασεως]
 [τ]ῷ [ο]ροῦ. Και οτι το λημμα τῶν χωριῶν εἰς ἡμ[ας] κα[τα] τῶν]
 35 προτεταγμενον μερισμῶν στέλλεται ἐκαστῶ [.]
 ἀπλῶς και πᾶσαν τάξιν και διαστολὴν ἐκαστ[ῆ]ν [.]
 κ[α]ι [συντ]αχματος ἐκ συμφωνῶν ποιησῶ[μ]εν εἰς [.]
 και πληρωσῶμεν σαφῶς ἐπὶ τῷ [α]ντ[ι]μῶ, και [πορῶ]
 και κινδυνῶ ἐκαστοῦ ἡμῶν περιῶσαι, πραγμ[α]τῶν συνκ[ο]ινωνίας]
 40 τιθεμεθα σοι ἐν ὁμοιοιᾳ ἀμεταθετοῖς πᾶσιν τρ[ο]ποῖς [ἐν τῆ]
 παρῶσα ἐνωμοτῶ ὁμολογία, ἥς το γράμμα κυρ[ῶ]ν ἐσται κ[ε] βεβαιῶν]
 πᾶ[ν]ταχῶ προφεροῦς, μεθ' ὑπογραφ[ῶ]ν τῶν ε[ξ] ἡμῶν [ὑ] τε αὐτῶν]
 και τῶν [γ]ραμμῶν εἰδῶν ὑπογραψαντων, και σηνηθῶ
 μαρτυρῶν, παρῶν παροντες ἐπεβ[ω]τηθεντες οἱ ἀφ' ἐκατεροῦ]
 45 μερῶς ὁμολογησαμεν ταυθ' οὕτως εχεν δῶσειν ποιει[ν]
 φυλατ[ε]ν εμμενειν εἰς περα[ς] ἀγ[ε]ν, ὑποθεμ[ε]νοι δε [ἀλλήλοῖς]
 πρὸς πιστιν και ἀσφαλειαν πάν[τα] τ[α] τ[ε] νυν [οὐτα κ[ε] ἐσομενα]
 ἡμ[ε]ν π[ρ]αγματ[α] γενικῶς κ[ε] ἰδικῶς, ε[ν] ἐχυρῶ λ[ε] [κ], ὑποθη[κ]ῆς]
 [δ]ικαίῳ καθάπερ ἐκ δικῆς f

Ligne 27. Μακρογρηαῖη comme substantif : on a déjà vu une tentative de verbe formé sur ce thème (n° 67089, v. l. 19, et 67294, l. 18).

Ligne 30. ὀλῶν.

Ligne 32. Παρὰ σὸ : ajouté en marge.

Ligne 34. Χωρῶν : le second ω est une correction sur un ο.

Ligne 41. La lacune finale est un peu courte pour cette restitution, qui est cependant nécessaire.

Ligne 43. Ὑπογραψαντων : correction sur ὑπογραφοτων.

67315. Contrat (troisième exemplaire du document qui nous est déjà connu par les n°s 67158 et 67159). — Au verso, poème de Dioscore au duc de Thébaidé Callinique. — Long. o m. 513 mill., larg. o m. 307 mill. — Antinoé (pl. XXVIII du tome II).

Écriture de Dioscore, du type demi-cursif.

- † Υμνον αναστησαιμι χοροστ[ολι]νης σοο δ[ο]ξης,
 [του] πολυκνημεντος Καλλινη[ου στρα]τιαρχου.
 Θαλλε μοι, εισετι Φαλλεις, αμοιρ[α]τον es χρονον ελθοις,
 ο κλυτος εν μεροπεσει και εν χθονι παμβασιληος.
- 5 Εμπλεος εις πλοον ηλθον α[μετρ]ητων αρετων.
 Ου πελεν, ου πελεν αλλος ομοιως υμμι γενεθλι.
 Τουνεκα σε προιαλλεν αναξ στρατιαρχον αμυμων,
 πηματ' αποπτυσεν οσα τετληκε ποτινα Θηδη.
 Τουνεκα μιν καλεω σε παναλκιμον Ηρακληα,
 10 ος ρα καμων πορε πασιν ελευθερ[ι]νης παναρωγη.
 Τολμηεις γενομην, πανεπαξιον υμνοπολευειν
 τοςσατιην αρετην ανικανετος ειμι [λ]ιγαινειν.
 Μετριος ουκ' ενσησα τοςση κλεος, μ[η]ντις [α]ντακ[των].
 Ιλλαθι μοι τρομεοντι, τεσ[ν] μελος οφρα βουησω.
- 15 Τεττιξ τυθ[ος ε]ην, και ορ[γαν]ον εστι με[ε]λι[σση]ς
 και Θεον αυ[τον] αιδε πα[ναξ]θιτον α. την
 Ως πολει[ν] αγρ[ον]ομ[οισ]ι.
 ουτως αμμιν ικανες, καλλ[ι]νικ[ος] στρατιαρχης,

Ligne 1. Le ξ est très douteux, et par suite le mot δοξης tout entier. L'adjectif χοροστολής l'est également; il est formé comme γαροστολής, employé ailleurs par Dioscore (n° 67180, l. 7).

Ligne 3. Αμοιρατον est restitué d'après le n° 67055, v. 12 (Add. et Corr.).

Ligne 9. Lire μιν. Cf. n° 67055, v. l. 21.

Ligne 12. Ανικανετος : mot forgé, pour ανικανος.

Ligne 13. Restitution douteuse et peu satisfaisante; mais je n'en vois guère d'autre à proposer; cf. n° 67055, v. l. 1.

Ligne 14. Lire λαθι. — Restitution d'après le n° 67179, l. 25.

Ligne 16. Αυτον : très douteux.

Lignes 17-18. Le premier vers, plus mutilé encore, se retrouve dans le poème de Dioscore publié au tome V des *Berliner Klassikertexte* (p. 116 et seq.). l. 45, où il faut sans doute corriger d'après lui la lecture ασ[τρονομ]οισι. De même, je proposerais de restituer dans B. K., l. 46 : ουτως αμμιν ικανες [Ισωνης, ou καλλινικος στρα]τιαρχης (au lieu de αν αρωγος, qui pourtant pourrait aussi se compléter en π[αναρωγος]).

[67315]

- ου χρυτον ποθεων, ἀδικαίῃ] κρισιν, ἀλλὰ θεμιστας.
 20 Ζωγραφον ἀμφιβουτον επιγνονοι εικονα ποιζαι
 ατρεκωος ποθεω πολυηρατον ειδος ὕφαινειν,
 χαρματι λαμπετοον τ' ἀμαρυγματα οια σελινη.
 Ακλινωος επι[κ]ησας Αχιλλεα και Διομηδην,
 ρηιδιωσ και Αρηια, καλλει Βελλεροφοντην.
 25 Εκ σθεην ηγητειρας επεδραμε πειρατα γαιης
 Νειλος αρουροβατης· φιλοπχρθενος εις σε χορευει
 ἀμφ[ις] και Διονυσος, ευστεφανοις υμεναιοις,
 ἀφ[η]ειον καλεον τε [το] σοι κλεος ολβι[ο]δαιμον.
 Ουτως αι ζωοις συ[ν] ἀδελφοις ε.το.
 30 Αρκαδι[ην] κα]ι Θηδην διαμπερ[ε]ς ηη[ι]οχη[υων],
 παντα φιλων και πασι φιλακ[ι]τατο[ς], οτι ρε[ζε]σκ[ε]ς.
 Ειρηνη ταμην θε[οι]κε[λος] ηηθε[ε] παντη.
 Κλεπταδιην εδαμασσα[τ]ε πε[ι]ρασμοι[ς] σοο θε[ε]σμων.
 Γηοπονοι γελωσωσιν επ ελπισιν εργα τελεσσαι
 35 ουκει γαρ φρονουσιν ατασθαλα λιηστηρων
 εν πεδιω διαλευσειν, επει θεοσ ελλαβε παντας
 σης αρετης, προφεριστε, και [ε]υνομης δια καλλος.
 . . λ . . . [γρ]αφιδεσσι λιχας ποτε θεσμοχαραξας,
 διπλοον ἀμφ[ι]βουτον οσον χρονον υμμι χ[αρ]ασσει.
 40 Ω θειον οντως και ακριβα[ς] χ[ρ]υσουον γενοφς,
 γουναζο[μα]ι σε [περσ]τατη[ν] τ[ων] προστατων,
 γουναζο[μα]ι σε]. . . παν. . . βασιλεω[ν].

Ligne 19. «L'or, qui est le jugement des gens injustes»: qui corrompt les juges ini-
 ques. Cf. n° 67316, l. 39.

Ligne 22. Je lis ici encore (cf. n° 67055) τ' ἀμαρυγματα, quoique Dioscore ait l'habi-
 tude de marquer l'éllision par une apostrophe, qui est absente ici.

Ligne 28. Peut-être καλεοιτε[ς] το[ς] σοι: mais la lacune me semble trop courte.

Ligne 29. Les trois dernières lettres de ἀδελφοις sont très douteuses; mais je ne juge
 plus cette lecture impossible comme lors de la première édition.

Ligne 30. Vers faux. Και est douteux, mais toute autre restitution laisserait subsister
 l'incorrection.

Ligne 33. La lecture κλεμταδιην est impossible. C'est un mot forgé sur le type κροπτα-
 διος (de κροπτος).

Ligne 37. Αρετης: la syllabe ετ, oubliée, a été rajoutée au-dessus de la ligne.

Ligne 39. La lacune est un peu petite pour deux lettres, et le χ est douteux. Ces deux
 vers obscurs rappellent les vers 17-18 du n° 67131, v.

Ligne 40. Lire peut-être κικριβος. — Γενοφς: pour γενοσ.

- Εἰ τίς δύνῃ σ[έται] ἀ[ριθμῆσαι] ἀστέρας] [67315]
 ἢ [τοῖς] κ[υ]β[ε]τ[αῖς] τῆς Ψ[αλαττῆς] ρεῦματα],
 45 [καὶ] π[ρ]ὸς κατὰ π[αν]τῶς δυνήσομαι μ[ε]τρεῖν]
 τὰς ἀ[εῖ]μα[ν]ν[η]σ[τ]ῶν ἀρε[τ]ῶν σου, [δέσ]ποτ[α],
 [τοῦ] πα[τρ]ῆ[τα]ρ[ισ]τ[ῆ]ου καὶ κλυτοῦ στρατηλάτου.

 παρεστῆν ἡμ[ῖ]ν].
 50 Τῶ σὸν κλέος πάνευχέστερον .ι[. . .]
 εὐ. ἀγγ[ε]λῆς ἐκ Θεοῦ το σημεῖον
 φανερ, δίκαιος συμφεροῦσιν πράξε[ω]ν.
 Θῆδη πᾶσα χορευσῶν, εἰρημνὴ δεχού·
 οὐ γὰρ Ψεωρησῆς κακούργικ[η]ν] εἶτι, πρᾶν σοφὸς τιμητικὸς]
φρονησῶς εἶ
 55 πα[τρ]ῆ[τη] θεὸς πεφουκεν ἀσπίλου δικῆς
 τοῦ [ὀβριμω]τατοῦ στρατηγῶν εὐμενῶς.
 Εἰς π[ολ]υχρόνιος, ἀφθον[ο]ς πρᾶτων,
 νικ[η]φόρος, Ψρασῶς, καταπατῶν ἐχθρῶς,
 νερῆ [Σολ]ῶν, Ψεμιστῆ πῖστα φυλατῶν
 60 τῶ εὐ[σε]ξεί [ἀνα]κτι, πάντων δεσποτῆ
 ῆς γενναῖος στρατηγῶς.
 [Τ]ῶ [σῶ] ορεξῶν αἰκετῆ ὀλέου] χεῖρα(?)

Lignes 43-45. Restitués d'après le n° 67120, v. l. 10-12.

Ligne 46. La restitution de l'adjectif est très incertaine.

Ligne 51. La lettre qui suit la syllabe *eu* est illisible, et d'ailleurs était sûrement fautive.

Ligne 53. Le vers ajouté en marge doit occuper la place 52 bis.

Ligne 54. Il faut lire sans doute *κακούργικη*, mais le *x* est certain.

Ligne 56. *ὀβριμωτατοῦ* : restitution hypothétique (cf. *B. K.*, l. 31).

Ligne 59. La lacune semble juste assez grande pour trois lettres; *Σολων* est donc préférable à *Φαεθων*. Cf. n° 67279, v. l. 5, et 67317, l. 9.

Ligne 60. Les trois derniers vers ont apparu un peu plus nettement depuis que le papyrus, acquis par le Musée, a pu être tendu plus soigneusement. Toutefois les mots *εὐσεξεί ἀνακτι* sont assez douteux.

Ligne 62. Restituée d'après le n° 67120, v. l. 20 : mais c'est là naturellement une restauration douteuse. La trace qui reste au début serait plutôt un η qu'un ω.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43627. Texte et traduction publiés dans J. MARIET, *Un dernier poète grec d'Égypte* (*Revue des Études grecques*, 1911, p. 448-453).

67316. Deux poèmes de Dioscore, l'un sur la mort d'Achille, l'autre adressé au « comte Dominos, chancelier ». — Long. o m. 539 mill., larg. o m. 296 mill. — Antinoé (pl. VIII).

Lettres capitales, penchées en avant, et irrégulières.

Les deux poèmes sont écrits au verso du papyrus. Au recto, cinq lignes de grosse écriture reproduisant un protocole analogue à ceux qui ont été publiés plus haut, notamment au n° 67151. Mais ici les lettres ne sont ni complètement déformées, ni agglomérées les unes sur les autres, en sorte qu'elles sont restées à peu près lisibles. Ce papyrus serait donc extrêmement précieux pour le déchiffrement de l'écriture secrète dite « perpendiculaire », si malheureusement il n'était dans un déplorable état de conservation. Il se compose d'une grande quantité de fragments très petits, que j'ai pu réunir grâce au texte du verso. Le fragment resté isolé, sur la droite, doit forcément se placer là où on le verra sur la planche VIII : mais sa situation tout à fait précise ne peut se déterminer, car il ne se raccorde à aucun de ses voisins.

L'écriture semble avoir été tracée non avec une plume mais avec un bâtonnet trempé dans l'encre. On peut lire encore :

Φλς Ση[. . .] ενδοξίς κομς	Φλ(αουίου) Ση. . . . ενδοξ(οτάτου) κόμ(ετος)
απ[ο] υπ[α]τις κς [πατρι]κς	ἀπό υπάτ(ων) κ(αί) πατρικ(ίου)
δι. ρισ. μ[.]
στρατηλάτης βιλλ[. .]	στρατηλάτου.
5 . . . πα βουλ[. .]θ[. .]
(Ιωαννης)	μ. . .
monogramme	monogramme

Cette lecture partielle confirme les résultats que j'avais obtenus en étudiant le n° 67151 : en outre, dans ce dernier papyrus, la ligne 4 semble bien, elle aussi, commencer par les lettres στρ, initiales de *στρατηλάτης*.

Au-dessous de ce protocole, quelques vestiges illisibles d'une seule ligne en caractères ordinaires.

VERSO.

† Τίνας αν ειπη λ^γ Αχιλλεύς απθανων δια την [Π]ολυξί
Αρτι ποθος Ξαντασιο Φιλον τεκος εξεΞανθη.

Ligne 1. Lire *τίνας αν ειπη λόγους Αχ., αποθανων δια την Πολυξίην*. Dioscore a adopté la légende d'après laquelle Achille, attiré dans un guet-apens, aurait été assassiné au moment où il célébrait ses nocés avec Polyxène.

Ligne 2. «Voici qu'en cet instant le désir (l'amour) s'est révélé le fils chéri de la mort» (?). On attendrait plutôt le contraire : car l'auteur, je le suppose, a voulu dire que l'amour a été cause de la mort d'Achille.

- ἡμεῶν φιλοσύνη καὶ μεῖρω[ν] κακῶν ε. εἰν. [67316]
 Ἀτρεκέως Λίδης Τρωῶν ἀλοχοῖσι λοχ[ε]υεῖ
 5 πῆ ποθεν Λιακίδην Πολυξείνης καλλιῖ Φαπτεῖν.
 Καλλιχορῶν ὁ πρῶτος μετ[α]μορφοῦτο Ἄρεος αἰχμῶν
 θη. ριτετ[ε]... [.....]..... κ..... π[α]λ...
 Τρωεὶς καὶ Φαιή[ν]τ[ε]ς[ς]..... π... θη
 † Εἰς τὸν [κρῖ(?) Δ]ομνίον τὸν καγκέλαρον τῶν ἐπαρχῶν
 10 [εγκώμια] μετὰ ἀκροστοιχίδος
 Ε Εἰ μελοπ[ο]ῖος ἀ[ρ]ιστος ἐπ' εὐνομήσῃσι αἰδῆς
 Ἰ ἴστατο μητιῶν, γέρας ἠλικὸν ὕμνοπολευῶ
 C σης ἀρετῆς, παναρίστε, παναυγέος ἠδὲ τ' ἀριστῆς,
 Τ τοῖον ἐπος κατέλεξον εὖς παρεμῦθετο θυμῶς,
 15 Ο οτ[τ]ε τέττιξ πολυῦμος εχει δέμας οπλ [- - -]
 Η νυκταδῆ μελεδῶνι Θεῶν κατ' ὀρεσφι λιγα[φ]η[ι].
 Κ Κλήτης ευκλείης βασιλευς Θεο[ς] υμ[ν]ῶν ἀκούει
 [P ρ.....]σ...ραφι.....πορα...ξον ἐμψαί

Ligne 3. Κακῶν (?): Γα est une correction sur une ou même plutôt deux autres lettres.

Ligne 4. Jeu de mots entre ἀλοχοῖσι et λοχέυει, qui a ici le sens de «tendre des pièges» (Hesyehios: λοχουοῖτες ἐνεδρευοῖτες). Le sens paraît être: Hadès, en se servant des femmes troyennes, dresse un piège où périsa Achille.

Ligne 5. Λιακίδην: corrigé sur Λιακίδαο. — Πῆ ποθεν: cf. n° 67182, l. 1.

Ligne 6. Μεταμορφοῦτο (au passif): forme irrégulière, due à des nécessités de prosodie.

Ligne 9. Κριτ(ην) ou κυριον? La lettre κ est sûre à la première place, et Γ très probable à la troisième, voir les débuts des vers 17 et 19; en outre il faut un mot de six lettres comme κριτην. Si l'on préférerait κυριον, dans ce cas, il faudrait lire [ρη]ιδίως à la ligne 19, ce qui est possible. Mais le ῖ est à peu près sur l'alignement des lettres initiales de chaque vers, en sorte que la place me paraît manquer pour l'addition [ρη].

Ligne 10. Sur Dominios, cf. n° 67185, (B), l. 13. Trois autres exemples d'acrostiche sont fournis par les poèmes publiés aux n° 67184 (recto, B) et 67185 (A et B), mais la mention μετὰ ἀκροστ(ο)ιχίδος ne s'y trouve pas (cf. *Add. et Corr.* du tome II, p. 198, et la note 2 du n° 67289, verso); le n° 67318, au contraire, fournit un quatrième exemple, avec cette mention.

Ligne 12. Ὑμνοπολεω(ν): la barre qui représente le ν est cependant douteuse.

Ligne 15. Lire τέττιξ. L'addition du γ est un phénomène dont on rencontre d'assez nombreux exemples dans les papyrus coptes. Cf. ΜΑΚ·ΓΓΞ = ΜΑΣΤΙΞ (Carm, *Copt. Mss. of the Rylands Library*, p. 51). — Le sens général est peut-être le suivant: si un poète d'un plus vaste talent entreprend de chanter tes louanges, moi, pour me consoler, je songerai que l'humble cigale ose bien élever son hymne jusqu'à Dieu.

Ligne 16. Νυκταδῆ: sur ces adjectifs forgés en αἰδῶς par Dioscore, cf. le κλεπταῖδης du n° 67315, l. 33.

- [67316] 20 [I] ἰδί. ε λι. η παυ[. μ]ητι[ε ε]παρχων
 [Γ' τ. . . . ο]ις ε[πε]ρσει [τ]ε[ον κλεος ο]υποτ'α
 [H η.]σων .ε. .ωη καταμ. πα.
 [H η.]ωσε ταχα καλ. σαλ. ιος [. . . .
 [Λ Δ[ομνινον] αμφιξο[ητ]ον ομων[υ]μος ομμ[ασι λευσης?]
 [O Ορφεα Καλλιοπης ενικησας ετητυμι[ησιν(?)].
 25 [M Μυθον επ εννεσησι [τ]ερον ποθεου[σιν επα]ρχοι.
 [H Νεστωρ ου λαθεν, αλλ[α] σ[υ κριτ]ης αμμ[ι]ν ετυχ^{ης}
 [I ισταμενο[ς] προβωλ[ον] πανικελος] επλεο τοισδε
 H νοσφιν αλιβροσφιν[η]. . . .
 O Ουτως αει ζω[οις α]λυπωτατος, εκτος αναγκης,
 30 H Νηπιαχοισι τεκ[νοισιν αμα] ζαθει στο νυμζη.
 χειραν εμοι α τ[ανυσσον, ε]πει ξενο[ς] ειμι μογησας,
 εκ στυγερων κα[ματω]ν, αμικων κρισ[ις] ενθα με ριπτει.

Ligne 21. Si considérable que soit la lacune, il semble bien que Dioscore promette ici l'immortalité à son héros, grâce aux vers qu'il lui dédie : prédiction qui s'est réalisée!

Ligne 23. Δομνινον : restitué à cause du mot ομοσυμος. Mais le sens est obscur.

Ligne 25. J'ai ajouté aux lignes 25-27 le petit fragment détaché qui porte la fin de trois lignes. Les vers précédents seraient trop longs si on le plaçait plus haut; les vers 29 et seq. sont complets, et le fragment du bas porte les traces illisibles de la fin du vers 28. Il est donc rigoureusement impossible de situer ailleurs ce fragment. En outre, on obtient ainsi un sens admissible. Le vers 26 doit signifier que Dominos est un nouveau Nestor.

Ligne 26. Κριτης : mais la lacune contiendrait plutôt six lettres, si j'ai exactement remplacé le fragment final.

Ligne 27. Πανικελος remplirait juste la lacune; il faudrait, en ce cas, considérer l'α comme long.

Ligne 31. Dioscore est un ξενος à Antinoé, puisqu'il est originaire d'Aphroditè.

Ligne 32. «Le jugement des (magistrats) injustes.» Ce passage éclaire le sens du n° 67315, l. 19.

Bull. : Journal d'entrée du Musée, n° 40467.

67317. Fragment d'un poème de Dioscore, en trimètres iambiques. — Long. o m. 288 mill., larg. o m. 130 mill. — Antinoé(?).

Le sujet est l'éloge, semble-t-il, d'un duc de Thèbaïde (si la restitution du vers 11 est légitime). Ce fragment mutilé n'a été publié ici que parce qu'il permet de compléter un vers d'une autre pièce (n° 67279, v. l. 6), et pourra peut-être rendre d'autres services analogues.

Onciale penchée particulière à Dioscore, mêlée de rares formes cursives.

[67317]

Traces de trois vers au moins, au début.

- καθεστ[. . .
 70 φ[α]ντ'αρισ[τον . . .
 [Θ]ηξης τα τειχ[η . . .
 [τ]υχη[ς] αμαρα[του . . .
 5 [ο]θεν κίβητου τ[. . .
 [.]ησ[.]η πασα χορ[ευσον, ειρηνην δεχου].
 [Ου] γαρ ξειρωση[ς] κα[κουργικην ετι],
 Παντη δεος π[εφ]υ[κην ασπιλου δικης]
 Νεο[υ] Σ[ο]λων[ο]ς λ[ει]ποι[τος (?) . . . σαφην]
 10 [Δ]ευρο χαρις κα[ι] χαρμ[α . . .
 [τ]ους ευμενεις αν[κ]υτους στρατηλατας]
 τον ευτυχεστε[ρον . . .
 αροχ[υ]τ[α] πα[ν]των [. . .
 τον αμφο[ε]ροιον β[ρα]βευτην (?) . . .
 15 και μισοπονηρον [. . .
 νικαις αμιμητοις τε[. . .
 ου κατα παλαιατα[. . .
 φ[ε]ροντ' ανατλαν[. . .
 [Χαι]ρων χορειης εις [μυριαμφορον χρονον (?)],
 20 αλ[υ]π[ος], [αφ]θου[ς] φ[. . .
 Χειραν εμ[οι] α [τανυσσον . . .
 χειραν ε[μ]οι α [τ]ανυσσον εμην πενην διαλυειν]
 οικτιρον (sic) οφρα[ι] λι[γα]νω (?) . . .

Ligne 3. Cf. le Θηξη τειχοεσσα du n° 67055, v., l. 24.

Ligne 4. Αμαρατου : ce mot est l'un de ceux qui ont concouru, avec αμειρωτος et απειρωτος, à former le barbarisme αμειρωτος si souvent employé par Dioscore : cf. n° 67184, v., l. 2.

Ligne 5. Κίβητου : Γω est très douteux. Ce serait en tout cas une correction sur un η.

Ligne 6. Θηξη ne peut se lire. Cf. n° 67151, v., (A), l. 1.

Lignes 9-11. Cf. n° 67279, v., l. 1-5.

Ligne 19. Restituée d'après le n° 67097, v., (F), l. 29.

Ligne 22. Restituée d'après le n° 67097, v., (B), l. 21 : il faudrait alors supposer que Dioscore a achevé son morceau en hexamètres dactyliques : cf. l'inverse au n° 67315.

Bull. : Journal d'entrées du Musée, n° 50469.

67318. Poème en hexamètres homériques, œuvre de Dioscore : épithalame d'un certain Isaac (cf. n° 67179). — Long. o m. 118 mill., larg. o m. 256 mill. — Antinoé(?).

Écriture ordinaire de Dioscore, un peu plus cursive que celle du n° 67317.

Ἐπιθαλαμίων μετα ἀκροστοιχίδος τοῦ νυμφιῶ

‡ Ἰσάσσο, Καλλιόπῃ, καὶ μέλπεο, μητὲρ αὐτῆς,
 σεμνὸν αἰεὶ στίλβοντα γάμον πολυσωφρονὸς εὐνῆς,
 ἀγλαΐης συν᾽ ἐρωτὶ πεπληθότα δ' ὀλοσοῦντων.

5 Κυπρίδος οὐκ' ἐνοήσεν κείκεα δ' ἔργα τελεῖσαι,
 ἴστον ἀναστῆσαι Φιλακάρτου Τυνδάρεωνῆς.
 Ὠγυγίης γενεῆς ἕρπον γενὸς ἐγγυθὶ Νείλου
 λευσάτε πῶς μεθεπουσιν ὁ νυμφίος ἢδε κ/ νυμφῆ.
 Ἀκλίνεως κατεμαρψαν, εὐκίστε Βέλλεροφῶντη,
 10 μνήνῃ ἀμφιέπουσιν ἀγαλλόμενῃ νυμφαίῳις,
 [π]υροφόρου χερσεντας ἐπ' ἀνθεσιν αὐλακας αἰης.
 Ρηϊδίῳ Διόνυσον ἐνὶ στεφθεσσι κ; Νείλον
 ρυσάμενος πολυτεκνὸν αἰεὶ θεὸς ἐγγυαλιζοί
 οὐλομένης ἀπανευθεν γάμον προφερεστάτον ἀλλῶ.

15 Τούνεκ αἰεὶ ζῶοιτε καὶ ἀφθίτον ἐς χρόνον ἔλθοις,
 ἀφθονὸν εὐνομίῃς πανακιδίμον ἠδὲς αἰετος
 τροσστατῆς ἀρετῆς, ἀμ' ἀριζήλῃ σοῦ νυμφῆ.
 [Ω]ρίων, οὐ μετὰ δὴν, ἐπὶ γούνασιν ὀψέει υἷα,
 νεκ[τα]ροσ ἠδύτερον, πεποθήμενον εἰς εὐ καλλο[ς],

Ligne 1. L'acrostiche donne : Ἰσάκειν λαμπροτάτω νυμφίω; certaines lettres, par une singulière licence, sont représentées deux fois.

Ligne 5. Le sujet ne peut être que γάμος : cette union ne se terminera pas, comme celle d'Hélène, par une fuite sur un vaisseau (ἴστον ἀναστῆσαι). Cette comparaison avec Hélène ornait déjà le poème n° 67179.

Ligne 6. Τυνδάρεωνῆ : la fille de Tyndare, Hélène.

Ligne 8. Κ/ = καί; autre abréviation au vers 12.

Ligne 10. Μνήνῃ : les deux dernières lettres sont le résultat d'une correction; — « un mois tout égayé des Amours qui les environnent ».

Ligne 11. Πυροφόρου : qui porte le blé. — Αὐλακῆ est quelquefois considéré comme un mot masculin : voir les exemples cités dans le *Thesaurus* d'Henri Estienne.

Ligne 14. Οὐλομένης pris substantivement : un mariage exempt de désastres. Le début de la phrase est obscur.

Ligne 16. ἠδὲς : corrigé sur ,τον.

Ligne 18. Ωρίων : douteux. — Οὐ μετὰ δὴν : et non après une longue attente.

- 20 υμειτέρων καμάτων πανεπαΐων ολδιστηρα,
 μωτην αεραζοντα πανικελον υμμι τοκευσι.
 Ξ Ισακ ομβριμοθυμος εφευραο τυμφωτην αριστην (sic).
 κω Φευγεο, βασκακη, γαμον ιλαον εκ Θεου τονδε.
 Ως χρϋσος χρ[ο]ϋσων ετυχε κς αργυρος αργυρον ευρεν.
 25 ? Η[σα]κισυ χρ[ο]μειντος αμυμοιος εκ γενετηρος.

Ligne 22. Les signes placés en marge rétablissent l'ordre des vers, nécessaire pour achever l'acrostiche. L'α du vers 25 doit avoir une signification analogue. Il faut rétablir ainsi la succession : 23, 25, 22, 24.

Ligne 23. Le vers commence par une véritable formule d'exorcisme, semblable à celles qu'on lit sur les amulettes, *Φευγε μεμισωμένη, Φευγε ποδαγρα*, etc... (cf. G. SCHEUBENGER, dans *Revue des Études grecques*, V, 1892, p. 73 et seq.).

Ligne 24. Cf. n° 67179, l. 7. — Il faut évidemment lire *χρυσον*, mais le mss. suggère plutôt un ω ou un α. Les traits sur l'υ indiquent (à tort ici) l'allongement de la voyelle.

Ligne 25. *Αμμοιος* : μν corrigé sur d'autres lettres effacées.

Bull. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 50170.

67319. Liste des pâturages (*ξοσκήματα*) appartenant à Dioscore fils d'Apollos(?) et dévastés par ses ennemis. Sur le sens du mot *ξοσκήμα*, cf. n° 67097, v., (A), l. 2; 67112, l. 11 et *susc.*, etc. Comme nous possédons déjà une liste de même nature (n° 67143), écrite de la main de Dioscore, il est possible qu'il s'agisse ici encore de lui (quoique au verso son nom se lise avec celui de son grand-père Dioscore Psimanobet). Les atteintes portées à sa propriété seraient alors la suite des mesures prises contre lui par le pagarque d'Antaiopolis en l'an 566 (n° 67002, l), et qui le forcèrent à fuir à Antinoé. Cette dévastation a consisté sans doute à faire paître des bestiaux étrangers (*βρωθέντα*) sur ces pâturages (cf. n° 67002, l, l. 14 : τῶ τε βρωθῶ τῆς κώμης Φθλά και τοῖς ταύτης ποιμέσι). — Long. 0 m. 194 mill., larg. 0 m. 304 mill. — Aphrodité (?).

Cursive arrondie.

[† Υπ]ο[μνη]στικ[α] τ[ων] ξοσκηματων με τ[ων] βρωθ[εν]τι παρα διαφορων
 αν[θρ]ῶ[ν] ως εζησ ὑπο[τετ]αχ[τα] :

ο[υ]

Ερωχ

τοπι . με εζ υποβολης Πατερμῶθι απο ιδ ημ[ε]ς [εως] ει και αυτης υπο των περι
 Ηρακλειον και Ιωαννην

Ligne 1. *Βρωθεντ[ων]* : le β est corrigé sur une lettre indistincte.

- [67319] τοπς Πασιχοριῶ δ/ των αυτων πρωτ[ο]κωμς εξ ὑποβολη[ς] των αυτων κεφα-
λαιωτων
- 5 τοπς Πιαρσαχω ομοι/ δ/ των αυτων
τοπς Νιλακμωνος και των αρῶρ' Τασιρευτο[ς] επι μεν της ιδ, δ/ Ιωαννηῶ Ταυρουε
γεωρ³ εξ ὑποβῶ Αβρακμιῶ Βικτορος ποιμς τῶ και Σουλ
επι δε της ιε ινδ/ δ/ των [ει]ομη[εν]ων πρωτ[ο]κωμῶμς Ιωαννηῶ και Ηρακλειῶ
[τ]οπς Παλλος δ/ Πατερμῶθειῶ κεφαλαιῶ, εξ υποβολς Μουσ[α]ιῶ Καλλιου[κ]ῶ
διακ/ και γεωρ[γ]ῶ απ^π ιθς ιε
τοπς Ισακ[ι]ῶ Βησκοῦιτος εν Νεπκη, δ/ Φοιδαμμωνος και Μη[ν]α, εξ ὑποβο-
λης Ιακκυσθιῶ γεωργς απ^π ιδ ινδ/ επι δε της ιε ι Βικλῶ τῶ
10 και Φωτ Μεγμε εξ ὑποβολ/ τῶ αυτῶ
τοπς Αστει[ρι]ῶ (?) πρωτ. s απ[θ] τῶ [α]υτς τοπῶ Νεπκη, δ/ Φοιδαμμ[ω]νος
και Μηνα ~~α~~ απ^π αυτς κς ια.
τοπ[ς] K]υρι[α]χῶ [του διακειμεν]ῶ εν [τω α]υτς [N]ε[π]κη δ/ Φοιδ[α]μμ[ω]νος
κ[αι] Μηνα απ^π ιδ εως α ι [α]υτς
[το]πς Ὠρειωνος Ευλογιῶ
τοπς τῶ υἱου Ταυραλεκ
- 15 και το η[μ]ισυ τῶ χ[ε]ωργιῶ Απα Σερυθου
τοπς Εξακτορο[ς], δ/ των απο πρωτοκωμς των περι Ηρακλειων και Ιωαννην,
εξ ὑποβῶ Μηνας αδελθῶ μῶ
τοπς Πια. ωνεν δ/ τῶ [υ]ἱῶ Πλασαικ του λεγομῶ [Γ]εωργιῶ
τοπς Ταθσεουαρε [δ/] Ψαρ ὑποδεκς
τοπς Ηαμουθῶ επι α ινδ/ μεν δ/ Φοιδαμμων[ος] επι δε της ιθ ιε [δ/] τω[ν] αγρο-
φυλακων
- 20 τοπς Καρχαρῶ δ/ Βικτορος Ταχυμιας ποιμς απο ιδ ινδ/ εως της παρουσις α ινδ/
και αυτης
τοπς Απα Ονοφριῶ δ/ τῶ υἱῶ Μαρθα απο Φθλα, [επ]ι μεν ιε ινδ/ μομη[ς]
τοπς Παπκουκ δ/ των υἱων Πιασω απ^π ιγ ινδ/ εως α ινδ/ και αυτης
του εμῶ οργανῶ δ/ Παπσακριου Μαχαριῶ και Πῶσιμ επι ιδ ινδ/ μομης

Ligne 4. Πασιχοριου : cf. n° 67110, *suscr.* — Ταυ αυτων : Herakleios et Jean. Un protocômète Herakleios est en effet cité au n° 67055, r., II, l. 16.

Ligne 6. Τασιρευτος : Ψα paraît être une correction sur un ο.

Ligne 7. Elle commence notablement plus loin vers la droite que les autres lignes.

Ligne 9. Νεπκη : cf. le κληρος Νεμπακτος du n° 67107, l. 10, et le Νεμπαε de P. Lond., IV, Index à (b).

Ligne 10. Ajoutée postérieurement, et commençant au milieu de la page.

Ligne 16. Απο est certain, et non αυτς.

Ligne 20. Au-dessus de cette ligne a été ajoutée une autre ligne, complètement effacée.

των ἀρῶρων Περιω[η]ς ἐξ ἀπηλ[λ]υ χρομ[α] δ/ του υἱου Μαρθα επι ιε ινδ/ μοσης [67319]
 25 [το]πι Ευηθιῶ και Ωρ[ω]ϊωνος(?). . .

Le papyrus est brisé.

Au verso, longue suscription, presque entièrement effacée. On lit encore le premier mot : † γνωσ[ι]
 κ[. . .] et les derniers : Διοσ[χο]ρῶ Ψ[υ]αχ[ρ]ω[ξ]ετ δι/ Διο[σ]κορῶ (?).

Ligne 24. Εξ ἀπηλυστου χροματος : le λ₃ de ἀπηλ₃ est d'ailleurs extrêmement douteux.

Bull. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40468 a.

67320. *Ordre du praeses de Thébaidé inférieure, Thomas, relatif à l'annonce de la garnison d'Antaiopolis, pour la cinquième indiction.* — Long. 0 m. 290 mill., larg. 0 m. 674 mill. — Antinoé.

Date : décembre 541 (?). J'ai indiqué dans mon *Organis. milit. de l'Égypte byz.*, p. 144, que la ville d'Antaiopolis eut un seul *ἀρῶρος* pour garnison jusqu'aux environs de l'an 540. La cinquième indiction, ici, serait donc l'an 541/542 au plus tard, puisqu'il est encore question d'un unique *ἀρῶρος*. La date de 526/527 est peu vraisemblable. L'indiction employée ici est celle de Constantinople (cf. n° 67321, l. 9), commençant le 1er septembre. La deuxième *τετραμηνος* débute donc en janvier, et l'ordonnement de cette dépense a dû se faire à la fin de l'année précédente.

Même écriture que les n° 67030, 67280 et 67281.

[Φλ₃ Μην₃ας Ιουστινιανος Δημοσθεν₃ς] Ιωαν₃η[ς] Θωμ[α]ς ο] λαμπρ[ο] τριβ^ς
 ισταρῶ πραιτωρ[ο]ιαν^ς τῷ Σε₃ι παλ^ς και [αρχ₃] της Θ[ε]η^ς επαρχ₃

[Φλ₃. υιος, ο καθωσιωμενος ακτο]υαριος των γ[ε]νηταισ-
 ττων στρα[τ]ιω[τ]ων των απο τῷ αριθμῷ Ανταιῶ, δι' οικειας αναφορα[ς]
 ε[δ]ιδαξεν [τ]ο δικαστηριον χρῆσθαι

[παρασχεθῆναι τα τοις στρατιωταις αφορισ]μενα σιτηρ[ε]σια ὑπερ της δε[υ]-
 τ[ε]ρ[α]ς εξαμηνῆς της παρουσης πεμπτης επι[ε]μ[η]σεως. Εἶτα η ταξ₃ς ἐξη-
 τησεν προς ὑμας

Ligne 1. Ο λαμπροτατος τριβουνος ισταρ(ιστ) πραιτωριαν(ιστ) το(υ) Σε(ου) παλ(α-
 τισυ), και αρχ(ιστ) της Θε(ε(ισσ)) επαρχ(ιας). Aucune trace d'écriture après ce
 dernier mot. — D'après ce titre ce *praeses* était *comte*; une communication de
 M. Bell me permet de restituer le nom au complet d'après *P. Lond.*, 1679. Le
 Θωμ₃ας κομης du n° 67169^{bc}, l. 6 (tome III, p. 3) est-il le même personnage? Une
 fois de plus le dernier nom serait donc l'usuel, en cas de « polyonymie ». La date
 proposée plus haut se trouverait jusqu'à un certain point confirmée, puisque le
 n° 67169, daté de l'an 569, mentionne le fils et le petit-fils du comte Thomas.

Ligne 2. Si la restitution de la ligne 6 est justifiée, la lacune des lignes 2-5 devait
 contenir un peu plus de quarante lettres (44 à 45). Les restitutions proposées ici

[67320] [ταυτα απαιτησαι τε και διαδουναι αυτοις] αχρη κομι[δ]ης το ευτυχεστατ[ο]
 προδηληγατο της αυτης πεμπτης ἰνδικτιον[ο]ς. Θελησατε τοιωνυ, δεχομενοι
 τοδε το

5 [δικαστικον προσταγμα, διαδιδω]ναι τα αυτα [σι]τηρησια [επ]ε τον προ[ο]ει-
 ρημενον ανδρα, κατα την υποτεταγμενην γνωσιν [κι]νδυνω της αυτης
 ταξεως, ειδotes ως

[ει κατα τι ραθυμια τις παρακολουθηση, ουκ εκτος εσεσθε δικαστικ]η[ς]
 κρη[σεως] δια γαρ] τ[ο]υτο εκ ταξεως α[π]εσταλ[τα]ι † [L]eggi †

Leggi
 +
 R

(B) † Χρη εκ της ὑμετερας κομης το ὑποτεταγμενον μετρον
 σιτου αρταβων διακοσιων τριων, ονοκρεων
 ωκτακισχειλιων επτακοσιων πενητηκοντα, ὑπερ της
 δευτερας τετραμηνῶ της παρ[ο]υσης πεμπτης επινεμησις,

5 απαιτηθηναι και παρασχεθηναι τοις γεννηαιοτατοις
 στρατιωταις αριθμῶ Ανταιῶ αποκριτως, αχρη κομιῆς
 του ευτυχεστατο προδηληγατο της αυτης πεμπτης
 ἰνδ. Δηλαδη της καταβολ[η]ς γιγνομε[ν]α τα[ε] φορμαρ[α]
 κομιζ[ε]||

10 Σιτο εν χρ[ο] κατα ιη μ του ἰ α — σγ ||

ne visant qu'à rétablir le sens, je n'ai pas tenu compte de cette indication, qui d'ail-
 leurs n'est pas certaine. — Sur l'*actuarium* ou *optio*, cf. J. MASPERO, *op. cit.*, p. 105.

Ligne 4. Το προδηληγατον : c'est la *delegatio* — ou plutôt la *praedelegatio* — du préfet
 du prétoire, indiquant, entre autres impôts, le montant de l'annone militaire : cf.
 M. GELZER, *Byzant. Verwaltung Aegyptens*, p. 39-41. — Το, à la fin de la ligne : pour το.

Ligne 6. Restitution d'après le numéro suivant, l. 11. — Après τουτο, espace blanc,
 équivalant à onze lettres environ.

Ligne 7. Au-dessous du second *Leggi*, le même signe (un R barré) qu'on voit aux
 n° 67030 et 67280; mais ici il a presque entièrement disparu dans une lacune.

— Ici, la lecture *Leggi* est assurée (cf. n° 67321, (A), l. 12).

(B) Ligne 4. Τετραμηνον : sic. Dans le texte A, l. 3, on lit ετεμνον, qui est certainement
 une erreur.

Ligne 8. Της καταβολ[η]ς γιγνομε[ν]ης τας φορμαρ[α]ς κομιζ[ε]σθε : ces *φορμαρια* ou
 quittances sont celles dont les n° 67050, 67051 et 67137 nous ont conservé des
 spécimens.

Ligne 10. Εν χρ[ο] (σιτω), κατα μο[δ]ους μ' του νο[μ]ισματος α' : l'*adactatio* se fait à 40
modii pour un *nomisma*.

- [67321] ⁴ [ἐπιθροῦσθαι τῷ] Ἐρμουπολι[τῶ]ν πόλει ἀριθμὸν τῶν εὐκαθροσίωντων Νομηδίων
 Ἰουστινιανῶν, ἀνδρῶν πεντακοσίων ὀκτώ, πρὸς παραβυλάκην τῆς Θη-
 βαιῶν ἐπαρχείας καὶ
- 5 [πρὸς ἐκδι]ώξιν πάσης β[α]ρβαρικῆς [ἐπ]ιθροῦσης, καὶ σιτησεῖς αὐ[τ]οῖς χορη-
 γεῖσθαι προσεταξεν. Τὴν γὰρ τοιαύτην ἀγῆνην καὶ προνοητικὴν διοίκησιν
 περὶ τὴν π[α]ραβυλάκην
- ⁴ [προσσεταξά]ς ὁ ἐπιθροῦσται[ός] κομῆς Πλουτίνος, ἀπὸ τῆς εὐσεβείας τα[ύτης]⁴
 πολιτικῆς χρησιμῶς γεγονώς, καὶ ἐν τοῖς κοινῶς πράγμασιν εὐδοκίμος θάνας,
 ὡς καὶ μεμαρτυρη[τά]ς
- ⁴ [παρα τῆς κρα]τουσῆς τυχε[ῖ]ς κ[αὶ] τῆς ὑψηλοτάτης καθέδρας, ὅστ[ι]ς ἐ[κ]
 προσημιῶν τῆς αὐτοῦ ἀξίως εἰδείξεν τὸ * [βυ]σει πρὸσον τῆ αὐτοῦ ἐπιθ-
 ροῦτη: πρᾶον τὸ λυ[σι]τέλουν
- [.] κρηῶν. Θ[ε]λησ[α]τε τοῖσιν, τοῦτο τὸ δικ[α]στικὸν πρὸ[στα]γμα
 δεχ[σ]αμε[ν]οῖ, χορηγησάι τοῖς προσημιῶσιν εὐκ[α]θροσίοις Νομηδίοις
 Ἰουστινιανῶσι, δια Βηρυλλᾶ
- ⁴ [τοῦ καθροσίου]μενὸ αὐτῶν ὁ πτινος, εἰς ἀνδρας πεντακοσίουσ [ὀκτ]ῶ τε-
 λ[ο]ύσιν, ὑπερ μῆνος σεπτεμβρίου καὶ ὀκτωμβρ[ι]οῦ καὶ νοεμβρίου καὶ
 δεκεμβρίου τῆς παρούσης
- 10 [δωδεκατῆς] ἐπισημ[η]σε[ῖ]ς, ἀκολ[ο]υθ[ῶ]ν τῆ ὑποτ[ε]ταχ[μ]ενη γιν[ώ]σει, εἰδοτες
 ὡς εἰ κατὰ τὴ ραθυμία τῆ παρακλόουθ[η]σῆ, οὐκ ἐκτος ἐσεσθε δικαστικῆς
 κινήσεως
- ⁴ [δια γὰρ τοῦτ]ο [ἐκ τὰ]ξῆως [α]πεσ[τ]αλ[ε]τα[ί] · f Legi

arrivé. Ce passage est bien caractéristique de la politique militaire du vi^e siècle : toutes les villes de l'empire, situées à l'intérieur ou aux frontières, devraient avoir leur garnison.

Ligne 4. Sur les Numides Justinien d'Hermopolis et leurs rapports avec Aphroditè, cf. encore mon *Organisation militaire*, p. 144-145. — Εὐκαθροσιωτος : mot déjà connu dans le sens de « consacré » (exemples cités dans le *Thesaurus* d'H. Estienne; ici, c'est une simple variante du terme habituel *καθροσιωμετος*).

Ligne 6. Ploutinos a été chargé d'installer à Hermopolis le corps des Numides. Il dut le faire en qualité de *tribun* de cet *ἀριθμος*. Le tribun avait souvent la dignité de *comte* (marquée par l'épithète *λαμπροτατος*). Cf. le *κεμιτοτριβείουτος* de P. Oxyr. I, 198, l. 15. — Πολιτ[ε]ία est ici « la pagarchie d'Hermopolis ou d'Antinoopolis », où notre homme écrit. Sur *πολιτεία* = *nome* ou *cauton*, cf. P. Flor. 75, l. 9; P. Lips. 62, l. 6.

Ligne 7. Η ὑψηλοτάτη καθέδρα : c'est la préfecture du prétoire, de même que η κρατουσα τυχη désigne l'empereur.

Ligne 8. Lire Νομηδίας.

Ligne 9. L'annonne est réquisitionnée de quatre en quatre mois (*τετραμήνων*) : cf. n° 67058, II, l. 9-4, et 67391 B, l. 4.

Ligne 11. Ici encore, un espace vide après *τοῦτο*.

[L.]legi

[67321]

+

R

[Τό]ς ἀπο κω[μης Ἀφροδιτ]ῆς τὸ [Ἀν]ταί[οπο]λίτου †

- (B) † Χρη ἐκ τῆς ἡμετέρας κώμης τὸ υποτεταγῆς μετρον απαιτηθῆναι καὶ παρασχεθῆναι τοῖς γενναίοις Νουμίοις Ἰουστινιανοῖς, διὰ Βηρουλλά του καθοσιωῆς αὐτῶν ὅπτι, ὑπὲρ μηνος Σεπτεμβριῶ καὶ ὀκτωμβριῶ καὶ νοεμβριῶ καὶ δεκεμβριῶ τῆς παρού[σης] δωδεκατῆς ἐπιμεμισσεως
 5 ἀπροκριτῶς, ἀχρι κομιδῆς του εὐτυχ[εστατ]ου προδιηγηάτου τῆς αὐτῆς δωδεκατῆς ἡ. Δηλαδῆ τῆς καταβολ[ῆ]ς γιγνοῆς τῆς φορομαρ[κ] κομιζ[ῆ]

Σιτῶ ἡ σμγ γ' [οἰ]νοκρ[ῆ]ς β ἴ ις
 ου

τω ὅπτι/ σιτῶ ἡ σκ οἰνοκρ[ῆ]ς β, χηα

10 τω αὐτῆ / δηπ[ι] σιτῶ ἡ ζ οἰνο[κρ[ῆ]ς] πη

τω δημοσιῶ σιτῶ ἡ ἰς γ' οἰνοκρ[ῆ]ς ροζ

Ligne 12. On lit d'abord [.]εἰ; mais la comparaison avec le n° 67320 me fait admettre legi. De même au n° 67030, l. 6, il faut sans doute lire legi une seconde fois au lieu de κελ. La première lettre a tout à fait la forme d'un κ, mais j'ai rencontré cette forme de l latin dans d'autres papyrus de Kôm-Ichgaou.

- (B) Ligne 7. Σιτου μο[δ]ιου[ς] σμγ γ' (243 1/3). οἰνοκρου (αγγεια ?) β ἴ ις (2916). — On a vu plus haut (t. II, p. 26) que l'artabe valait à cette époque trois modii. Les fournitures en blé (et en vin) sont donc ici presque exactement le tiers de ce qu'elles sont dans le papyrus précédent. Les contributions militaires d'Aphroditô étaient donc attribuées pour un quart à la garnison d'Hermopolis et pour trois quarts à celle d'Antaiou.

Ligne 10. Τω αὐτῶ ὑπερ δηπ[ο]υ[α]του; le *deputatus* est l'armurier du bataillon : cf. Nov. 85, 1 : οὐδὲ τοὺς ἐν τοῖς ἀριθμοῖς συγκαταλεγόμενους ὀπλοποῖους, οὐς καὶ δέπου-
 τῶν κἀλοῦσι, τοὺς παρὰ τοῦ δημοσίου κομιζόμενους σιτισίαι, συγχίρουμεν ἐργα-
 ζισθαι ἢ τιμῆ πειρασκῶν ὀπλά.

Bibl. : Papyrus appartenant au Musée d'Alexandrie et dont M. Breccia, conservateur, a bien voulu m'autoriser à prendre copie (Inv. P. 325; don de M. Adolphe Gattaoui). Inséré ici pour compléter la publication du trésor d'Aphroditô.

67322. Lettre de Jean (pagarque d'Antaiopolis?) à un protocômète d'Aphroditô. — Long. 0 m. 181 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Antaiopolis(?).

Cursive penchée.

[67322]

π/

- † Μα την κεφαλὴν του Χριστοῦ, εἰ μὴ παραδοσῆς τους γεωργους προς [την]
 γνωσὴν Μακαριω τω ποιμενι, ὅδεις παρεχει ταῦτα εἰ μὴ ἢ σ[η] ἀθ[ε]λ[φ]ο[της].
 Θεος γαρ οἶδεν, φηγὴ ολίγωρησεν ὁ λαμπροτατος κυριος Μηνας [περι]
 του ποιμενος ελθοτος και ειποτος αυτω, και την [α]λ[α]νακ[τη]σι[η] σκε[υα]ζει
 5 ἡνπερ ὡς ὁ Θεος οἶδεν οκνω πιστευσαι. Παισω γαρ εμαυτον ὅτι . . .]
 ουκ ανεχεται παραγμα λυπουντα [υ]μης ἢ ζημιουντα ποιησαι [. . .]
 χαρ[ι]σαι (?) οὐν και ε . . . αυτω κ[α]ι . . . μι . . . μασι και παραδος τους γεωργου[ς]
 προς την γνωσιν την πεμφθεισαν σοι παρ εμοῦ ἵνα απαλλ[α]χθης]
 της θλιψεως ταυτης. Τον δε κοινον ἀδελφον Ἀπολλων δια [τον]
 10 Θεον παραυτα πεμφατε μοι μετα των προσωπων †

Suscription au verso (en deux lignes) :

[·† E]πιθ/ τ[ω] ἀθ[ε]λ[φ]ο[της] (place du sceau ?) Διοσχορῶ [Α]π[ο]λλ[ω]ν[τ]ι
 πρωτ[ο]κ[α]

+ Ιωαν[ν]η[ς]

Ligne 1. Lire παραθ[ε]ω[της]; de même, l. 3 : (ο)λιγωρησεν.

Ligne 2. Cf. n° 67328, p. I, l. 12 : παραστασι των επιζητουμενων προσωπων, faite par un ποιμεν. — Peut-être faut-il donner à παρεχει le sens français « payer » : personne d'autre que toi ne sera puni de cette négligence (?).

Ligne 3. Ce Ménas est sans doute le pagarque du n° 67002, p. I, l. 6.

Ligne 4. Ελθο(ν)τος, ειπο(ν)τος. — Ανανακτησιν est très douteux; σκευαζει également. Le pagarque Ménas parlerait un premier retard, mais il ne faut plus de délai.

Ligne 5. Lire πειθω.

Ligne 6. Lire λυπουν et ζημιουν.

Ligne 9. Lire Απολλων.

Suscription. Cf. n° 67082, susc., r. Un Jean, pagarque, apparaît au n° 67325, III, l. 11.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 50572.

67323. Lettre adressée à Apollôn, protocômète d'Aphroditô, par le *numerarius* Psaios, employé dans les bureaux du *praeses* (?). — Long. o m. 337 mill., larg. o m. 228 mill. — Antinoé (?).

Cursive droite, assez élégante. — Le bord droit manque : onze lettres en moyenne par ligne doivent avoir disparu, si le papyrus avait la largeur normale de 30 à 31 cent.

π/

[·† O] δεσποτης μου ὁ ενδοξοτατος κομης Αμμωνιο[ς ουκ ημελησε]
 δια Θεον της συστ[α]σεως της ὑμων κωμης. Ελαλησε[. . .]

Ligne 1. Le comte Ammônios apparaît déjà aux n° 67062, 67138 et 67139. Son titre et le rôle qu'il joue ici semblent prouver qu'il était *κομης και αρχων*, c'est-à-dire *praeses* de Thébaïde inférieure (cf. n° 67321, note 1).

ζητησαι την καταστασιν της αυτης κομης, και προ[ο]σταξε τουτο] [67323]
 γραφηναι πασι τοις απο της κομης και τοις εξπελλε[υταις δια τε]
 5 την σην Ξαυμασιότητα και Σεουθιν Απολλωτος και [τους άλλους]
 πρωτοκομητας της αυτης κομης, και βουλομενο[υς, υμας μενοι]
 και τους άλλους, λεγω δη Βοτ[ο]ν και τον υιον αυτου και το[υς περι αυτον(?)],
 αποστηναι και σχολασαι εαυτοις, φορο[ν]τιζοντας τω [ιδιω πραγματι].
 Και τα τοιαυτα γραμματα αποστειλα δια του γραμματη[Φ]ορου . . .
 10 τη ση αδελφοτητι. Ταυτα ουν λαβουσα, παρασκευαση το[. . .]
 συναξει τους απο της κομης και επιβουνη αυτοις κα[. . .]
 εξπελλετων δουναι αυτω τα γραμματα τα προς αυτοις κ[. . .]
 εις την πολιν και φερει αυτοις ανω καθίστωντας· υμ[ει]ς δε μετα (?)
 των εξπελλετων καθ' εαυτους ποιησατε την χειρ[α]ν την περι (?)
 15 την καταστασιν, αλλά μη αποστρεψης τ[α π]ραγμ[α]τα . . .
 παρα του ειρημενου μου δεσποτου του κομητου και Ξ[. . .]
 αλλά παντως ακολουθησον τη προσταξει. Τον δε Διοσκορον]
 Ψιμανωβητ παραυτα εκπεψατε εντα[θ]α]
 υ του ενδ[ο]ξοτατου κομ[ι]το[ς] [Ϝ].

Suscription au verso :

[Ϝ Επιδ[] τω [α]δελφω (dessin? très effacé) Απολλωτι πρωτ[ο]κ[ω]μ[ι] π/
 Ψαιου ι[ο]υμερο]

Ligne 3. Καταστασις indique-t-il ici la condition du village en matière d'impôt, c'est-à-dire le nombre des contribuables et leur solvabilité? Cf. peut-être P. Lond. IV, 1597, note 3. — Προσταξε : restitué d'après la ligne 17. Allusion à un ordre envoyé par le *praeses* aux απο κομης au sujet des impôts : ordre du même type que ceux qui ont été publiés plus haut (n° 67030, 67280, 67320 et 67321).

Ligne 4. Οι απο της κομης désigne donc non seulement les dignitaires mais l'ensemble des habitants.

Ligne 6. Le sens me paraît être : « même s'ils veulent . . . s'en désintéresser et ne s'occuper que de leurs propres affaires ».

Ligne 7. Βοττος est en effet l'un des protocômètes, lui aussi (cf. n° 67052, l. 8).

Ligne 11. Επιβουνη αυτοις (τα γραμματα).

Ligne 13. Φερει : dans le sens de « il conduira ».

Ligne 17. Est-ce Dioscore (fils de?) Psimanôbet? Cf. les indices des tomes I et II.

Suscription. Un Ψαιος ιουμεραριος est connu par le n° 67058, II, l. 5, et III, l. 14, 20.

BIL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40473.

67324. Fin du testament d'Aurélios Pankab, fils de Panouphis. — Long. 0 m. 277 mill., larg. 0 m. 313 mill. — Probablement Aphroditê.

Cursive penchée.

[67324]

.....
 των εμων πραγμάτων [...
 δεδοχθαι. Βουλομαι δε και τοτο, ως ει συμβαιη τη ραθυμ[ια τας κληρ^ο/μου]
 Ψυγατερας ουσας μη καταβα[λ]ει[ν] ευ[γνω]μονως, η τους κληρονομους αυτων,
 την προορισθεισαν παρ εμο προσφ[ο]ραν τω αγιω μοναστηριω σιτου τε και
 οιν[ῶ]
 5 τ[. .]χ[. .]τῷ τρυγηθεντος, κελευω τον ευλαβεστατον πρεσβυτερον τῷ αὐτῷ
 μοναστηριῷ και τους εν αυτω μοναζοντας απαιτησαι τατας εκοντας και ακοντας
 δια παντος, προς τω ακαταγνωστως προβηναι τα της αγιας προσφορας εις α[ε]
 τους αποθανοντας προσδοκειν. Αυτη δε η διαθηκη απεστω πως θβοιος και
 [δῶ]λος ποιηηρις, ηπερ βουλομαι απανταχῶ κρατειν και κυριευειν, ηπερ
 10 δι[αθ]ηκην υπογερευσα (sic) και παρεσκευ[α]σα ἄτην γραφῆται κῆ υπογρα-
 φῆται δ[ε]α τῶν
 εἰς υπογραφοντων μαρτυρων επτα τον αριθμοι, ουσπερ μαρτυρας προσ
 εκαλεσαμην, κῆ παρεξηγων αυτοις την δυναμιν της διαθηκης και πεπεικ[α]
 κατα τους η[ο]μους υπογραψαι. Οι δε λοιποι παντες αποκληροι εσονται, δια το
 ουτως μοι ορθως και δικαιως δεδοχθαι. Η διαθηκη κυρια εσται και
 15 βεβαια διση γραφῆ/ομοτυπος εφ υπογραφης εμοις και επερωτῆ^η επι τουτοι[ς]
 πασι ομολογησα † † † Λυρηλιος Πα[ν]χαβ Πανῶθιῶ ο παρα/ εθεμνη
 ταυτην
 την διαθηκην πεπισμενος ε[πι] πασαι τοις ενγεγραμμενοις ως
 και υπεγραψα ἰδια μ[ο] χειρι † Ψειθαισις Ολλοτος πρεσβ^η μαρτυρω τη
 διαθηκη
 ακουσας παρα του Ψεμενου † Λυρηλιος Βικτωρ Συρῶ μαρτυρω τη διαθηκη
 ακουσας παρα τῷ Ψεμενῷ
 20 [† Λυρ]ηλ[ι]ο[ς] Αβρααμ[ι]ο[ς] μ[α]ρ[τυ]ρω τη δι[αθ]ηκῆ ακῶσας παρα τῷ
 Ψεμε[ν]ῶ † Λυρηλιος Κ.

Ligne 4. Les deux testaments publiés sous les n°s 67150 et 67319, surtout le second, réservent des legs importants aux couvents. La seule clause conservée de celui-ci est encore une fondation en faveur d'un monastère. Dans la requête 67003, il est question d'une aroure léguée au couvent de Pharaous par une veuve. Il semble que tout testament quelque peu important contenait alors une disposition de cette nature, ce qui explique le nombre et la prospérité des monastères en Égypte.

Ligne 6. Ταυτας : pour ταυτα.

Ligne 7. Il manque évidemment quelques mots à la fin de la ligne.

Ligne 8. Lire απο ταυτης της διαθηκης.

Ligne 12. Après πεπεικα il y a place pour αυτους, mais dans la marge seulement; le mot, dont il ne reste pas trace, avait sans doute été passé.

Ligne 16. M. Bell me signale dans P. Lond. IV, 1419, 995, un Πανωπ.

Au verso, inventaire d'objets mobiliers (τιμωσις τινεσκευη), en langue copte. Je signalerai [67324] seulement deux rubriques intéressant la philologie grecque : un petit vase à parfums, ΜΟΥΡΘΟΝΗΗ (μυροθήκη) ΚΟΥΪ ΟΥΓΙΣΙ, et un autre vase ou coffret : ΟΙΗΗ (θήκη) ΟΥΓΙΣΙ.

Bull. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 46373.

67325. **Livre de comptes.** Cahier composé de huit feuillets reliés ensemble par une ficelle. — Longueur moyenne de chaque feuillet 0 m. 300 mill., larg. 0 m. 150 mill. (sauf les feuillets 5 et 6 qui sont coupés et sont réduits à leurs marges). — Aphrodité.

Date : après 585 (voir fol. IV).

L'écriture des comptes paraît être celle de Dioscore; les quittances d'impôts sont de plusieurs autres mains.

Ce papyrus est (avec le n° 67111) le plus récent de ceux qui portent date dans la collection de Kôm-Ichqâou. Il nous introduit dans une époque peu connue de l'histoire d'Aphrodité. Presque tous les personnages qui y sont cités (sauf Dioscore fils d'Apollôs, le « poète » et Sérénos le pagarque) sont pour nous des nouveaux venus; fait qui contribue déjà à rendre difficile l'interprétation. En outre, les huit feuillets dont se compose le cahier contiennent des documents de nature très variée :

- 1° Des comptes relatifs à l'administration d'un domaine agricole;
- 2° Des quittances d'impôts (ἐμβολή, ἀμείβια, αὐλά) payés par un certain Kornélios, fils de Philantinos;
- 3° Des quittances analogues, délivrées à Dioscore;
- 4° Un acte de location de terrain. Le terrain appartient à une veuve, fille de Ιωάννης Κορνηλίου (cf. n° 67283, III, l. 24).

Ces documents appartiennent enfin à des dates assez espacées les unes des autres, et ils se suivent dans un certain désordre chronologique. Le contrat de location est de l'an 585, et ailleurs il est question d'Apollôs fils de Dioscore mort vers 542 (fol. VIII; sur cette date, cf. n° 67286, *introd.*). Je ne peux donc déterminer pour le moment à qui appartient ce cahier, ni ce qu'il signifie exactement.

Je me bornerai à signaler ici un détail important. L'un des ἐπιτάγια (fol. III, l. 7) se termine par cette formule insolite : Ὁ ἐπιτάγματος Ιωάννης πάρχος δι' ἐμοῦ Διαμια τοῦ ταραίου· ἐξέδωκε τὸ ἐπιτάγιον τοῦ διμοίρου μέρους ὡς προκίεται⁽¹⁾. Plus bas, un autre pagarque, Sérénos, donne quittance pour le reste : κατὰ τὸ γ' μέρος. Toujours sur la même page, les mêmes pagarques ont encore fait une autre fois apposer leur

⁽¹⁾ Je ne pense pas qu'il y ait lieu de faire un rapprochement avec l'obscur διμοιρόμερος τῶν χωροσικῶν δημοσίων de P. Lond. IV, 1580 : car l'expression correcte paraît être plutôt celle qu'on lira plus loin : πάρχος τοῦ διμοίρου μέρους Ἀρταίου. Elle semble marquer le début de la réorganisation qui transforma Aphrodité en une pagarchie séparée : l'administration byzantine montre là sa tendance à créer des circonscriptions de plus en plus petites.

[67325]

signature, mais avec une variante intéressante : Jean s'intitule maintenant (l. 11) *πάγρχος τοῦ διμοῖρου μέρους Ἀνταίου*, et Sérénos *πάγρχος τοῦ τρίτου μέρους*. La même formule paraît encore au folio VIII^r, l. 92. L'existence de deux pagarques à Antaiopolis était déjà connue (cf. tome I, n° 67068, l. 10; et surtout les deux papyrus de Londres cités par H. I. Bell dans le *Journ. of Hell. Stud.*, XXVIII, p. 105, et l'*Archiv für Pap.*, VI, p. 111); mais les titres « pagarque d'un tiers » et « pagarque des deux tiers d'Antaiou » sont nouveaux. L'explication la plus naturelle est d'appliquer ces expressions à une division territoriale de la pagarchie. C'est ainsi que le nome Héracléopolite était partagé en *σκέλη* : *παγάρχ(η) τοῦ βορρ(ειοῦ) σκέλους ταύτης τῆς πολ(ι)τ(είας)* (B. G. U. 304, 3; VIIe siècle), et aussi le nome Hermopolite (P. Lond. IV, 1461, 14 : *τοπινοῦ σκέλου(ς) Ἑρμοπολί(εως)* : vers l'an 709). Les contribuables cités dans notre papyrus avaient peut-être des propriétés dispersées dans tout le nome Antaiopolite, ce qui explique l'intervention simultanée des deux pagarques.

Fol. I. Recto.

† Λό³ σι[τς δ]εζ⁹ π/ Αππχ Τατ[ι]α⁶ . . .]ε/ |
 / γε[ν]η⁹ η⁹ ι⁹ π/ δ[ι]αφ/ τοπς |
 ουτ —————
 π/ τῶ ευλ[α]ς α[π]χ Πωχ τῶ Σ[δ]λ / εκφ/ της τ [ι⁹] |
 5 σι/ — κε Χ⁹ ιη
 α⁹ τῶ Νεμ[α]χτος εζ⁹ υποξ⁹ Φοιξ⁹ τῶ γ ε[ο]ρ/ |
 απχ [Π]ωχ σι/ — ρμε
 α⁹ τοπς Πκλ⁹ εκφ/ σι/ — θ σον ηχ[υλ] (?) |
 [απ]⁹ τοπς Σατιξ⁹ ες [τ]ο ρρ/ σι/ — η
 10 χν[υ]κ/ ιφ/ τ Χ⁹ σι/ — ια γ Χ⁹ ε[. .] |
 γ σπερμαξ⁹ σι/ — κγ

Fol. I. Recto. — *Ligne 1.* Λογ(ος) σιτ(ου) δεχθ(εντος) παρχ.

Ligne 2. (Υπερ) γεννη(ατων) η' ινδ(ικτιωνος) π(αρχ) διαφ(οριων) τοπ(ων), ουτ(ως).

Ligne 4. Τῶ = τοπου. — Σδλ : très douteux; la petite barre horizontale révèle l'existence d'un ο, mais cet ο était peut-être à la fin et non au milieu du mot. — (Υπερ) εκφ(οριων) της (αυτης) ινδ(ικτιωνος).

Ligne 5. Sur Χ⁹ = κριθης αρταξαι, cf. n° 67138, commentaire.

Ligne 6. C'est le même τοπος appelé ailleurs Νεμπαχτος ou Νεπαχτος : cf. n° 67319, l. 9.

Ligne 9. Ες το ορ(ος).

Ligne 10. Γνω/ pour κνη(ου). Lecture douteuse; mais cf. fol. II^r, l. 3. Cette plante (le *cnicus* de Pline : *Hist. nat.*, XXI, 53) est le *carthame* actuel. Pline signale précisément son abondance en Égypte. — Le chiffre qui devrait suivre Χ⁹ a été oublié.

Ligne 11. Lire σπερμα(ο)ξο(λαξ) : cette forme par un α, qui s'est déjà rencontrée dans nos documents, est constante dans le présent papyrus.

- $\alpha\pi^{\alpha}$ τὸ Παιπκρονκ $\sigma\iota/\overline{\sigma\tau}$ Χ[$\overline{\sigma\tau}$. . .] [67325]
 $[\alpha]\pi^{\alpha}$ τ[$\overline{\sigma}$] αμα Ειρηνης δ/ τὸ υἱὸ Ταπα[υ(?)]
 $\sigma\iota/\overline{\sigma\tau}$ ιγ σ[$\overline{\sigma}$] ιφ] α λοιπ[$\sigma\iota/\overline{\sigma\tau}$ ιε γ' , Χ[$\overline{\sigma\tau}$. . .]
 15 ζ/ σ[$\overline{\sigma}$] αστης γης εφ ημισι σ[$\overline{\sigma}$] ι/ $\overline{\sigma\tau}$. . .
 τοπι Ψιμιὸ $[\sigma]\iota/\overline{\sigma\tau}$ κδ
 τὸ [I]σκαμιθ \mathcal{L} της πλ[σ]στης γης . . . [. . .]
 Αρὸφιο Απολλῶ καμιλ[ιτ] σ[$\overline{\sigma}$] ι/ $\overline{\sigma\tau}$ ιε
 το[π]ι Τσα[.] αρο δ/ Παυλο ποιμ[α] π[$\overline{\sigma}$] σ[$\overline{\sigma}$] ι/ $\overline{\sigma\tau}$ ιε
 20 ῖ ρ' , σ[$\overline{\sigma}$] ι/ $\overline{\sigma\tau}$ ε ζ/
 τοπι Φαβανα επιλεγομενῶ των χοιρω[ν]
 κ[ι] τοπι Φαμχαι σ[$\overline{\sigma}$] ι/ $\overline{\sigma\tau}$ δ , σ[$\overline{\sigma}$] ι/ $\overline{\sigma\tau}$ ιε σ[$\overline{\sigma}$] ι/ $\overline{\sigma\tau}$ ιε
 $\lambda\chi\overline{\sigma\tau}$ ιφ/ η
 τὸ³ Κασιδα υ³ Μαθιαν Ψομι[ὸ] σ[$\overline{\sigma}$] ο[ι] εξ υπο[$\sigma\tau$] β[$\overline{\sigma}$]
 25 της γαμ[ι] τὸ υἱὸ αυτῶ σ[$\overline{\sigma}$] ι/ $\overline{\sigma\tau}$ θ Χ³ γ
 $\alpha\pi^{\alpha}$ ι- τὸ [α]σιτων υ³ Παν[σ]ιων Ιερημιῶ
 $\epsilon\phi$ ζ σ[$\overline{\sigma}$] ι/ $\overline{\sigma\tau}$ γ Χ³ η [λαχ $\overline{\sigma\tau}$] ζ ιφ/ β
 λ σπερ[ι]
 $\alpha\pi^{\alpha}$ πλαστης γης ητοι χ . . υι . .
 30 τοπι Ψιμιὸ υπο Ιακωβ σ[$\overline{\sigma}$] ι/ $\overline{\sigma\tau}$ ζ Χ³ [.]

Fol. I. Verso.

- $[\overline{\sigma}]$ Λό³ [λ[αχ] ιι] ρεθ[ι] σ[$\overline{\sigma}$] ι/ τὸ αυτῶ [Απ]α Τατιανῶ
 $\alpha\pi^{\alpha}$ δ[ι]α[$\overline{\sigma}$] ρ[$\overline{\sigma}$] τὸ γει[ημ] της ζ η ι³
 $\sigma\tau$
 $\alpha\pi^{\alpha}$ τὸ Σ[ατ]ιβους $\lambda[\alpha\chi\overline{\sigma\tau}]$ ζ
 5 $\alpha\pi^{\alpha}$ ι- τ[$\overline{\sigma}$] Οασιτων $\lambda[\alpha\chi\overline{\sigma\tau}]$ ζ ιφ/ β
 $\alpha\pi^{\alpha}$ τοπ[ι] Ν[ε]σευ Φαβανα $\lambda[\alpha\chi\overline{\sigma\tau}]$ ιφ/ η

- Fol. I. Recto. — *Ligne 14.* Λοι(πον) σι(του) (αρθα(ει) ιε (τριτον). On pourrait aussi lire ιε ε' = 12 1/5. Ce compte est faux, puisque ΓΟΙΓ (ιφ) vaut 1/4 d'artabe (cf. n° 67138) ou peut-être même, dans ce papyrus, un 1/5' (cf. fol. P, l. 7, note).
Ligne 15. J'ignore la signification du ζ/ initial; peut-être doit-on lire ζητι.
Ligne 20. Ζ/ signifie sans doute ζυγω, et se rapporte à ῖ ρ'; sur ρ' = 2/3, cf. tome I, index IX.
Ligne 23. Λαχ $\overline{\sigma\tau}$ devrait signifier λαχ(αωσ) (αρθα(ει) ιε); mais il semble ici, comme plus bas, que le scribe ait employé cette abréviation, par inadvertance, pour λαχ[$\overline{\sigma\tau}$] = λαχων.
Ligne 26. ι- = αρουρω.
Ligne 27. Εφ (ημισια).
Ligne 28. Λο(γος) σπερ(μαβολις).
 Catal. du Musée, n° 67379.

[67325]

	λαχ ⁻ ιζ	
	Λ ³ [χ]ορτῶ ξηρῶ	
	τοπ, Ν[εμ]κητος	κ[αμη] ² ιε
10	τοπ, Σ[ατι]βους	κ[αμη] ² ι
	τοπ, Ν[ε]σευ	κ[αμη] ² ε
	κχμς λ	
	[Λογς] οινῶ μ[ῶ]σθ[ῶ]ς ἀπλ. . . ῶς τρυγησ	
	ογδον[ε] της ζ ι[ῶ, δ/]	τῶ ζ πβ
15	Τατιανῶ	
	[το]π, Ψινῶ συν . . . [γεω] ²	αγγς ρίζ
	[το]π, Πκληχ σην τω ζ	[α]γγς λς
	[το]π, Σασῶ	[αγ]ς σν
	αγγς ὕγ	
20	Λογς σπ[ερ]μαβ ² σν ² τ[ῶ τῶ] Πιασε	
	εις σ[περμαβ] ² εννατης [ιῶ, δ/]	Φιειβ γεωρ/
	οψτ	
	κρ[/] ω . . .	κ σι / ια
	κρ[/] [.] . ε	κ σι / δ
25	ς σιτς [αρτα]ξς ιη π/ ιφ/ μ ψ . . .	σι / κη π/
	ῶ σιτς [α]σ[τ]αξς ἰ μετρ/ εμ[ω]	
	τηλ / ιφ / [.] κεκοσκινευ[μς]	κ σι / α
	χορτοσπερμῶ	
	† Δεδωκε[ν] Κορνηλιος Φιλαντ[ι] δ/ [Βικ]τορ/ κ δημοσι/	

Fol. I. Verso. — *Ligne 7.* Λαχ est écrit en surcharge sur le signe // qui désigne ordinairement le total. Après ιζ, il y avait peut-être une fraction ($\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$) : mais rien dans le ms. ne l'indique. La mention ιφ/η (au lieu de $\frac{1}{2} - \beta$) semble indiquer que ΓΟΙΠΕ (ιφι) n'a pas ici la valeur $\frac{1}{4}$ d'artabe; si le chiffre ιζ n'était suivi d'aucune fraction, on voit que ΓΟΙΠΕ serait le $\frac{1}{5}$ de l'artabe.

Ligne 9. Καμηλοι (?): la charge de 15 chameaux. Le κ est certain, le λς presque certain, mais les autres lettres très douteuses.

Ligne 11. Νεσευ: la lacune est un peu grande pour une seule lettre.

Ligne 16. Peut-être συν[τω γεωρ]²: mais les traces ne confirment pas cette conjecture.

L'abréviation αγγς se lit peut-être αγγαρευται.

Ligne 25. Le chiffre σι / κη π/ (le dernier nombre n'a pas été écrit) est en regard des deux lignes 25 et 26 à la fois: c'est le total. — μ = μετρω (cf. l. 26): le chiffre qu'on attend après ιφ/ a été oublié.

Ligne 26. Ajoutée après coup.

Ligne 27. Τηλ(εως) (αρταξη): τηλεις est le *foungrec*, légumineuse du genre *papilionacé*.

Ligne 28. Χορτοσπερμου: une artabe de graines de fourrage.

Ligne 29. Φιλαντ(ισου).

[67325]

	λαχ. $\bar{\mu}$ α	
	δ/ Νω[λ]ῶ ιϕ/ β ζ	
20	δ/ τῶ εηθ. . .	[ι]ϕ/ β
	δ/ Αχ. . . τος	ιϕ/ α
	δ/ Φε. . . στου	ιϕ/ α
	δ/ Ἰακ[ωβ] τεκ/	ιϕ/ γ
	δ/ Κ[οκκι]νῶ Καλαῶτς	[ιϕ] α
25	δ/ Αηῶφιῶ Τερμ[ῶθ]ης	ι[ϕ] α
ζ	δ/ Παυλῶ Τπίας	ιϕ/ [.]
	Τυβ[ι] δ " δ/ Ἰακωβ [γ]εωρ' Χ' α	

Fol. II. VERSO.

[·f] Λογς σπερμ[αῖῶ] τῶ τοπῶ Βικτορος

	ουτ	
	δ/ Ἰσχυρ/	σι/ α ε' λαχς $\bar{\mu}$ αζ Χ[·]. ης ζ/ γην' $\bar{\mu}$
	δ/ τῶ ζ τα δεχ' π/ Λμα Ελενης	σι/ δ
5	δ/ του ζ π/ εμου δ/ χειρος	σι/ α ε'
ζ	δ/ Ωρουωγχιῶ γεωρ/	σι/ β
η	δ/ τῶ ζ γεωρ/ επι Ἰσακιῶ αρουρ/	σι/ π/ ιϕ/ α
	ῶ τας δαισιθς π/ Βικτορ/ Διογεινῶς στρ/	σι/ η
	Κ σι/ ι	
10	ῶ Εβεξῆαμην αυτω π/ τῶ Ξανθ[ῶ] γεωρ'	
	Απα Ἰωαννῶ τῶ πενθερ/ [· $\bar{\mu}$]	σι/ δ
	ς π/ Ελενης ἀδελφ/ Βικτορ/ . . εν	σι/ β
	ς π/ Ἰωαννῶ ἀδελφ/ αυτῶ	σι/ β
	γι/ υ Κ [· λ '] Βικτορ/ σι/ ι [·]ερ/ Χ' ζ	

Fol. II. Recto. — *Ligne 18.* \bar{M} = *μάδος* ou *ματίων*. Lecture très douteuse. La lacune ne contenait peut-être rien : la surface du papyrus est usée.

Ligne 24. Peut-être Κ[οκκι]νῶ (cf. n° 67037, l. 1; 67041, l. 2) Καλαῶτ(ος). Le nom propre Καλιν se trouve dans P. Lond., IV, 1420, 233 (comme nom de *τοπος*).

Ligne 25. Cf. P. Lond., IV, 1420, 266 : Τερμουθιος.

Fol. II. Verso. — *Ligne 3.* Ισχυρ(ιανος). — E' = 1/5. — A la fin de la ligne, le signe ζ (ημισυ) a été ajouté après coup; la lecture γινω(ου) est très douteuse.

Ligne 4. Τα δεχθεντα.

Ligne 5. Ajoutée postérieurement.

Ligne 7. Αροτρ(ηταιν).

Ligne 10. ῶ = ομοιος (?). — Αυτω : certain.

Ligne 11. Μό? : la barre au-dessus de l'ο est seule visible.

- [67325] 5 † Δεδωκεν Κορνηλιος Φιλαντινου δ' Βικτωρ απο δημοσ τεταρτης ενδικ/ κερατια
 δωδεκα ημισυ τεταρτον γι' κ' ι' ε' ζ' δ' ζυγω δημοσι, τα δεθς Λιβεριδ' < ασ-
 φαλ/ του τριτου
 μερ[σ]ους Σιρηνος ιλλουστριου Φαρχμουθι η θ' ενδικ/ δ † Φλς Λιβεριδ' τιχι μοι †

Fol. III. Verso.

(Écrit dans le sens vertical; les trois entages sont disposés ainsi : $\begin{array}{c} (-1-1) \quad (-2-1) \\ \hline \quad \quad \quad 1 \end{array}$)

- (1) † Εμετρ[η]σεν κς ενεβαλ' ον Κορνηλιος Φιλαντινου
 δ' Βικτωρος εμβολς τεταρτς ενδ' < κωμς ΛΦ/ τα σιτς μς
 πεντηκοντα πεντε σφαλς $\frac{\theta}{\sigma}$ γι' μ' νε σφαλς $\frac{\theta}{\sigma}$ Ζαχαριας υποδεκ//
 του αχτς ον σι' μ' εν ημς συναλς $\frac{\theta}{\sigma}$ γι' μς αλ' σφαλς. Ζαχαριας υποδεκ// (?)
- 5 (2) † Δεδωκ/ Κορνηλιος Φιλαντι/ δ' Σοξια < δημ
 πεμπτης ενδ' κερατια εξ ημισυ ζυ' γι' κ' ε' ζ' δημ
 Ο ενδοξ/ Ιωαννης παγαρχ δ' εμου Δαμιανου νδ
 εξεδοχα το ενταγι/ του δημοι/ μερ/ ως προκ/ † . . . ε' ζ' ζ' ρ.
 Φλ/ Σερηνος ιλλ/ , παγαρχς δ' εμου Μουσαιου νδς εξεδ' κατα το γ' μερ/
- 10 (3) Δεδωκ/ Κορνηλιος Φιλαντινου δ' Β[ε]κ[το]ρ [< δημ] πεμ[πτης] ενδ' κερατια
 εξ τεταρτον ζυ' γι' κ' ε' δ' ζ' δημ Ο ενδοξ/

Fol. III. Recto. — *Ligne 6.* Lire Λιβεριδ.

Ligne 7. Lire Σερηνου (?) ιλλουστριου; ce personnage est cité déjà en 567 (n° 67009, II, l. 9, 4, 8) sous le nom de Σερηνος ιλλουστριος. Ici, il apparaît comme pargarque; cf., pour le *τριτον μερος*, fol. III^b, l. 9. — (σ)τιχι = στοιχει.

Fol. III. Verso. — *Ligne 1.* Ενεβαλ' : on lirait même plutôt ενεαλ' ; pour ενεβαλε. — Ον(ομα). — Lire Κορνηλιου.

Ligne 2. Εμβολ(ης), sous-entendu περ. — Τα σιτ(ου) μ(οδια) : le scribe emploie μοδιον au neutre (cf. l. 4). Son écriture est d'ailleurs à peu près illisible en plus d'un point, les lettres étant, dans certains mots, à peine formées et confondues avec leurs voisines.

Ligne 3. Σφαλς ou quelque chose de ce genre, pour συν νουλ(οις). — Sur l'abréviation $\frac{\theta}{\sigma}$, cf. plus haut, fol. III^b, l. 9. — Υποδεκ(της) paraît probable, mais l'écriture ne permet guère la certitude.

Ligne 4. Avant Ζαχαριας, la même abréviation $\frac{\theta}{\sigma}$ (?) est répétée, mais à ce point informe qu'il est impossible de la transcrire.

Ligne 8. Εξεδοχα, douteux, pour εξεδοθη ; cf. l. 9. — Του δημοι(ρου) μερ(ους) : cf. plus bas, l. 11. — A la fin, quelques signes tachygraphiques encadrant la répétition du chiffre : de même l. 11.

Ligne 9. Ιλλ(ουστριος) (και) παγαρχ(ος).

Ἰωάννης παρχαρχ του ρ μερ| Λιται| δ| εμου Διαμιανου το̄ εξεδοθι το ενταγι [67325]
 ως προκ| † . . . ς δ' ζ' . . .
 † Φιλ| Σερωνος ενδοξ̄ι| ἰλλ| / παρχαρχι του γ' μερ| δ| εμου σαιου νοτ̄³ χ[μγ] †

Fol. IV. Recto.

(Cursive fine et penchée en avant.)

† χμγ

- † Βασιλειας το̄ Φειστατο̄ και ευ[σεβες]τ[ατο̄]
 ημων δεσποτο̄ Φλαυτο̄ Τιβερ[εο̄ Μ]χυ[ρικιο̄]
 του αιωνιου αυθοστου αυτοκρατ[ορος] και [μεγιστο̄]
 ευεργετο̄ ετους τριτου
 5 Φαρμυθι δεκατη τριτης ε[ν]ο[μ]ε[ν]η. Εν Αφ[ροδιτη]
 κωμη
 † Ανρηλιος Μακαριος, υιος Πα[ουα]γγ[ι]ε[ο̄], εκ μη[ν]
 Σοφιας, ο̄ και επιλεγομενος Πα[πχ]ρ[ημ]ᾱ,
 γεωργος μισθωτης απο Αφρ[οδι]της [κωμ]η το̄
 10 Λιταιοπολιτο̄ νομ̄ † Ανρηλ[ι]α
 Φυγατρι Ιωαννο̄ Κορηλ[ι]ο̄, [τη ευ]γε[νεστ]ι
 συντελεστρια χηρευουση απο Αφρ[ο]δ[ι]της
 της αυτης κωμης, χαιρ| Ομολο[γω] εγω [ο̄ προκ|]
 Μακαριος Πκουαρχῑ ο̄ και κ[α]τ̄ επι[κλη]σιν
 15 Παπχρημα, γεωργος μισθ[ω]τ[η]ς, εκ[ων]
 [κ]αι πεπεισμενος, μεμισθωσθαι παρ[α] σου,
 προς μονην καρπον της σ[υ]ν θε[ω] εισ[ε]στ[η]ς
 τεταρτης ινδικτιονος, το υπαρχον [σοι]
 ολοκληρον βουσκημα το̄ γεω[ργ]ιο̄ [καλουμενο̄]
 20 Ηια Διοσ[κ]ο[ρ]ο̄ λιθικης πε[δ]ιαδος της αυτης
 [κωμ]ης Αφροδιτης κληρω [. .]α[. .] κατα τα
 παλαια αυτο̄ ορια κυκλωθεν. [Γειτορες δε του]
 προδηλωθεντος ολοκληρω[υ] βουσκηματος
 εκ τετραγωνο̄ εισιν ουτοῑ νοτ[ου] το γεωργιον
 25 Ηια Ηε̄μιε το̄ ευαγ̄ος μονα[στηρι]ο̄ Απα

Fol. III. Verso. — *Ligne 11.* Παρχαρχ(ος) sans marque d'abréviation. On lit ensuite δ|
 εμου, corrigé en του sans que le scribe ait barré le signe δ|. — (Διμοιρου) μερ(ους)
 Λιται(ου). — Εξεδοθ(η) semble sûr : pour εξεδωκα.

Ligne 12. Του (τριτου) μερ(ους). — Lire εμου (Μου)σαιου.

Fol. IV. Recto. — *Ligne 5.* La date est le 5 avril 585.

Ligne 8. L'esprit rude de ε̄ est indiqué par un trait horizontal.

- [67325] *βορρα εν μεν τω απηλιωτικ[ω ανεμου γεωργιον]*
των υιων Ιη[κιδιος?]
 τὸ Χαλκο[τυ]πῶ, εν δε τω λιξικ[ω ανεμ]ω [γεωργιον]
 Ηια Καστορος των υιων Μαθιῶ [.]
 αυτων, απηλιωτῶ τω αυτω γεωργ[ιων του Χαλκοτυ].
- 30 [λ]ιβος εν μ[ε]ν τω νοτινω ανεμ[ω] γεωρ[γιον]
 Τ[αν]τρεῶτ[ος] των κληρονομ[ω]ν [Α]πολ[λ]ωτ[ος] τῶ απο
 ριπαριων, εν δε τω βορεινω ανεμ[ω] τω αυτ[ω] γεωργιον
 Καστορος, η οιοι εν ωσει γειτονες [π]αντη [π]αν[τοθεν],
 εἰ ω με τρυτο εχειν ὑπ εμε εις [β]οσκ[η]ν και [τροφ]ην
- 35 των εμων προβατων και Ψ[ε]μ[α]τω[ν]. Κ[αι] δ[ω]τω
 σοι λογωμισθῶ αυτῶ ερεας κατ[ε]το[ς] λι[τι]ρα[ς]
 ενδεκα τω δικαιω καμπανω, και [μ]η ε[κ]βαλλο[μενος (?)]
 απο της νομης τῶ αυτῶ βοσκη[ματος] ει[μ]η πληρ[ω]θεντων
 των τρι[ω]ν ενιαυτων αρξ[α]μενος [α]πο της αυτ[ης] συν[η]
- 40 τεταρτης ενδικοσιμος και αυτης [και του εἰ]ης χ[ρο]νου.
 Η μισθωτικ[η] ομολογια κυρια και β[ε]βαια κα[ι] επερ[ω] [ωμολ] +
 † Λυρηλιος Μακαριος υιος Παυαχιο[υ] ο προκ[ω] μεμ[ισθωμαι]
 ως προκ[ω] † Λυρηλιος Κυρος Κολλο[υθῶ], αξιω[θ]εις [γ]ραψα
 υπερ αὐτῶ [γ]ραμματα μη ειδοτο[ς] † †; Λυρη[λ]ιος [.]
- 45 [υ]ιος Κυριακῶ μαρτυρω τη μισθ[ω]σει ω[ς] προκ[ω]
 † Δι εμῶ Δαχειτ Κωνσ[τα]ντι σ[υ]ν[η] νομικ[ω]

Fol. IV. Verso.

(L'écriture est dans le sens vertical.)

† Δεδωκεν Διοσκορος Απολλωτος [δ] Πτηρῶ, απο δημ[ου] τρι[της] ενδ[ικο]ς, κερ[ω] δεκ[α]
 εννεα ζ[η]
 γι[ω] κ[ω] ιθ[η] ζ[η] Οι ενδοξ[η] παγαρχοι δε εμ[ου] Κω[μ]ασιου σε[σ] [Φ]αωθι || ιθ || ενδ[ικο]
 γ † [Ο]μοι[ω] του

Fol. IV. Recto. — *Ligne 27.* Των υιων : appartenant aux fils de Jacques.*Ligne 29.* Lire το αυτο γεωργιον.*Ligne 31.* Sur cet Απολλωτος απο ριπαριων, cf. n° 67147, v., l. 3.*Ligne 34.* Βοσκειαν : très douteux.*Ligne 36.* Κατ ετος : la copie de ce contrat sur le livre de dépenses semble avoir été faite avec une singulière négligence. La ligne 39 parle d'un bail de trois ans et la ligne 17 d'une location pour une seule année. — Toutes les restitutions finales des lignes 36-39 sont très incertaines.*Ligne 46.* Κωνσταντιου ou Κωνσταντιου : lecture douteuse.Fol. IV. Verso. — *Ligne 2.* Σοσ(ημειωμαι).

- αυτῶ ὄνο κερ| δεκα οκτω γι| κ| ἰ| η| ζ| Ο αυτ| Κ[ω]μ[α]σ[ι]α[ος] σ[ε]σ| Νοικακ || κ || [67325]
 ἰνδ| γ | Ϝ
- Ομοι| Ϝ ὄνο Διοσκορος Απολλων| δ| Πτηρῶ κερ| τεσσαρα ημισυ τεταρτης γι|
 κ| δ | ζ | δ' ζ|
- 5 Ϝ Ϝ του αυτ| ὄνο κερ| εξ τεταρτης γι| κ| Ϝ δ' ζ| [Ο αυ]τ| Κωμασιος σ[ε]σ|
 Φαρμῶθι || ἰ || ἰνδ| γ | Ϝ
- Ϝ Ϝ ὄνο Κορηγιλιος Φιλαντιν[ῶ] δ| [Βικτο]ρ[?] κερ| ημι[συ τε]ταρτης γι| κ|
 ζ | δ' ζ| Ο αυτ| Κωμασιο[ς]
 σ[ε]σ| Φαρμῶθι || ἰ || ἰνδ| γ | Ϝ
- † Δεδωκ| Διοσκορος Α[πολλ]ω[ω]τος δ| [Πτ]ηρ[ῶ], απο δημ| τετ[α]ρτης ἰνδ|, κερ|
 εξ ζυγ| δημ| γι| κ| Ϝ ζ| δημ|
- † Οι ενδ[ο]ξ[ι] π[α]γ[α]ρ δ| [ε]μου| Χρ[ι]στ[ῶ]δωρῶ γρ εξεδ[ο]χ[ι]μ γ | Ϝ Ϝ
- Un dernier cartilage venait encore à la suite : mais il a disparu avec le bord de la page, et il n'en reste plus que la fin de la première ligne : [περ]ι των της κωμης Αθροδ|.

Fol. V.

Coupé. Il ne reste que la marge.

Fol. VI.

De même. Mais au verso de cette marge, on lit, dans le sens vertical :

- † Δεδωκεν Κορηγιλιος Φιλαντινου δ| Σοφια, απο δημ| εκτης ἰνδ|, κερατια εξ-
 γι| κ| Ϝ ζυγω δημ| τα δεθεντ|
 τῶ κυριῶ Μουσαιῶ εἰς τα κανλα των διακονητ| Οι ενδοξοτατοι παγαρχοι δι
 εμῶ Μακαριῶ βουθ| σ[ε]σημ| †

Fol. VII. Recto.

- † Δεδωκ| Διοσκορος Απολλῶ δ| Ενωχ Ϝ Σοφια Ϝ δημ| τετ[ε]ρ[ῶ] ἰνδ| κερ| δεκαεπτα
 ημισυ τετ[ε]ρ[ῶ]
 ζυγ| γι| κ| ἰ| ζ | ζ | δ' Οι ενδοξ[ι] παγαρχ δ| εμῶ Ερμιῶ σ[ε]σημ| Θωθ κθ ἰνδ| δ
- † Δεδωκ| Διοσκορος Απολλ[ῶ]τος δ| [Π]τηρ[ῶ] Ϝ δημ[ῶ] τεταρτης ἰνδ| κερ| δε-
 δεκα ζυγ| δημ[ῶ]
 γι| κ| ἰ| ζ | ζ | δημ[ῶ] † Οι ενδοξ[ι] παγαρχ δ| εμῶ Χριστοδωρῶ γρ εξεδ[ο]χ[ι]μ γ | Ϝ Ϝ

Fol. VI. — *Ligne 2.* Lire τα κυρια Μουσαιω.Fol. VII. Recto. — *Ligne 1.* Τετ[ε]ρ[ῶ] = τεταρτης, τεταρτον.*Ligne 2.* Οι ενδοξοτατοι παγαρχοι. — Κθ : le ms. portait d'abord θ, corrigé en κθ.*Ligne 4.* Après Χριστοδωρῶ, une sorte de monogramme composé d'un ρ douteux et d'une lettre informelle : je propose γρ = γραμματεως d'après la ligne 6, où l'on retrouve un monogramme un peu moins mal écrit, qui paraît être le même.

- [67325] 5 † Δεδωκ/ Διοσκορος Απολλωνιος \mathcal{K} δη̄μ̄ τεταρτης ἰνδ̄/ κερ/ δ̄ν̄ο̄ η̄μισυ ζ/ δημ̄
 γι/ κ/ β ζ/ δη̄μ̄ † Φιλ/ Ιωαννης ενδοξ̄/ παρχ̄ δ̄/ εμ̄ο̄ Χριστοδωρ̄ο̄ γρ̄ . . ̄ μ̄ερ/̄
 σ[εσ]ημ̄ χμγ † † †
 † Δεδωκ/ Κορηηλιος Φιλαντι δ/ Βικ[τ]ορ \mathcal{K} δημοσι/ ε ἰνδ̄/ χ̄β̄ος κ/ π̄εντε μ̄
^{††}
^μ φ̄αβ̄ ἰθ ἰνδ̄/ ε
 Φιλ/ Ιωαννης ο̄ μεγαλ̄ δ/ εμ̄ο̄ Γενηα[δίου] χμγ [†]

Fol. VII. VERSO.

- † Δεδωκεν Κορηηλιος Φιλαντινο̄
 δ/ Βικτο[ρο]ς απο δη̄μ̄ς τριτης ἰνδ̄/
 κερ/ δωδεκα· γι/ κ/ ἰβ̄ ζ/ Οι ενδοξ̄,
 παρχ̄οι δῑ εμ̄ο̄ Κωμασῑο̄ σ̄εσ̄
 5 Φαωφι || ὕ ἰνδ̄/ γ † Ομοι/ το̄ αὐτο̄
 ὄν̄ο̄ κερ/ εξ̄ τεταρτ̄ι· γι/ κ/ ε δ' ζ/ Ο̄ αὐτος
 Κωμασιος σ̄εσ̄ Αθυρ || ἰς || [ἰ]νδ̄/ γ †
 Ομοι/ \mathcal{K} ὄν̄ο̄ κλλ/ Ηξικῑο̄ Θεωδωρ̄[ο]υ, δ/
^{τεταρτ̄ι} ^{δ'}
 Σοφια, κερ/ π̄εντε η̄μισυ · γι/ κ/ ελ̄ ζ/
 10 Ο̄ αὐτος Κωμασιος σ̄εσ̄ Χοιακ || ἰζ̄ || ἰνδ̄/ γ †
 Ομοι/ δ/ τ̄η̄ς αὐτ̄ι κερ/ εξ̄ η̄μισυ· γι/ κ/ ελ̄ ζ/
 \mathcal{K} ὄν̄ο̄ Κορηηλιος Φιλαντινο̄ου
 Ο̄ αὐτ̄ι Κωμ[α]σιος σ̄εσ̄ Φαμενωθ̄ || ε ||
 [ἰ]νδ̄/ γ † Ομ[οι] το̄ αὐτ̄ι ὄν̄ο̄ δ/ Απ̄ο̄θῑο̄
 15 . . φ̄/ κερατ[ια] εξ̄ τεταρτ̄ι· γι/ κ/ [ε] δ' ζ/
 [Ο̄ αὐ]τ̄ι Κ[ω]μασιος | σ̄εσ̄ Φαμενωθ̄ || κδ̄
 [ἰ]νδ̄/ γ †
 † Δεδωκεν Κορηηλιος Φιλαντινο̄ου δ/ Σοφια
 \mathcal{K} δημοσιων̄ ε ἰνδ̄ικ/ κερατ̄ια εξ̄ τεταρτ̄ον̄· γι/
 20 κ/ ε δ' ζυγ̄, δημοσι/ Δῑ εμοῡ Μακαριου
 εξ̄ επιτροπ̄ης των̄ κοινων̄ των̄ κτητ̄/
 σεσημ̄ς

Fol. VII. Recto. — *Ligne 6.* Après γρ on distingue une sorte de χ; la lecture \mathcal{K} — υπερ est impossible.

Ligne 8. Χρυσ(ου); — μο(να), μη(τος) φερ(μου)θ(ι).

Fol. VII. Verso. — *Ligne 6.* Ονο(ματος).

Ligne 8. Même écriture, mais de date évidemment différente. — Κλλ̄ = κληρονομων.

Ligne 11. Τη̄ς : correction sur un mot illisible (του?).

Ligne 18. Autre main; troisième main à partir de la ligne 23.

Ligne 21. Lire του κοιου?

- † Δεδωκ/ κλ/ Βηκιο̄ Θεοδωρο̄ δ/ Σοφιας
 απο δημ̄ς ε ινδ̄/ χρυσ̄ο̄ κερατι/ εξ̄ τεταρτι·
 20 γι/ κ/ ς δ' ζ/ Φλ/ Σερμνος ενδοξ̄/ [ι]λλ/ , παγαξ̄
 δ/ εμου Μουσαιου νοτῑ σσημ̄ς †

Fol. VIII. Recto.

- † Δεδωκ/ Κορηγιος Ηρομ[αντ]ιωσ̄
 απο δη[μ]οσι/ τριτης ινδ̄, δ̄^ο ε[ι]ς τα ναυλ/
 της εμβολ̄ς της ς γ̄ ινδ̄, κερατια
 εξ̄ ημισυ ζυγ̄ Αντινο̄· γι/ κ/ [ς] ζ/ Αντι/
 5 Εγρ/ παυσῑ ιε̄ ινδ̄ γ̄ † Οι ε[π]δοξ̄ξ̄/ παγαρχ̄
 δ/ εμου Μην̄α σιγγ̄ς σσημ̄ς † . . . † εγ̄ . . . χ
 † Λογ̄ τ̄ο̄ χρυσ̄ῑο̄ τοπο̄ Αθαν̄α[σιας] δ/ Ητηρο[υ]
~~κ̄~~ ὄν̄ο̄ Διοσχορος Απολλωτος
 δ/ Ητηρο̄ κ/ ιζ̄ ζ̄ δ' ζ/
 10 ομοῑ τ̄ο̄ ς κ/ ιζ̄ ζ̄ ζ/
 ομοῑ κ/ ιᾱ ζ̄ δ' ζ/
 ομοῑ κ/ ς ζ/
 [ο]μοῑ κ/ ις̄ [ζ/]
-
- 15 † και υπ̄ερ̄ ὄν̄ο̄ Κορηγι[ος] Φι[λα]ντ[ιω]σ̄
 δ/ Ητη[ρ]ο̄ ὑπερ̄ ε[μ]βολ̄ς(?) της ε̄ ινδ̄/
 εις̄ του λ[ι]τρ̄ς της ε̄ ινδ̄ῑς . . [κ/] ς ζ/ Αντινο̄[ο̄]

Fol. VII. Verso. — *Ligne 23*. Il faudrait κλλ̄ = κληρονομοι. — Βηκιος est identique au Ηβηκιος de la ligne 8.

Fol. VIII. Recto. — *Ligne 1*. Lire sans doute Φιλαντιωσου. — Ηρομαντιωσου signifie «l'homme d'Antinoé», mais s'est déjà rencontré comme nom propre (P. Lond. IV, index 4 b) : ici, il s'agit d'un *lapsus* causé par la ressemblance des noms.

Ligne 5. Εγρ(αφη).

Ligne 6. Signes tachygraphiques à la fin, plutôt que des lettres.

Ligne 7. Autre main; chaque alinéa est d'une écriture différente.

Ligne 8. Probablement ajoutée postérieurement.

Ligne 9. Lire Ητηρου; de même à la ligne 24.

Ligne 14. Tirets dans le manuscrit.

Ligne 16. Un chiffre était peut-être écrit à la fin; mais il n'en reste plus trace, le papyrus étant usé.

Ligne 17. Του λιτρ̄ς; on pourrait aussi lire του λιγρ̄ς, mais le τ est attesté par le fol. II°, l. 23. — Ινδ̄ῑς; tout à fait douteux. Après ce mot, la surface du papyrus est détruite; peut-être ne manque-t-il rien avant [κ/], quoiqu'il y ait place pour deux lettres.

[67325]

- ομοι/ κ/ ς d'
- † Δεδωκεν Κορνηλιος Φιλαν[τιου]ου δ/ Σοφια
 20 απο δημοσιον (sic) // ε // καταβολης π[ε]μπτ[η]ς ἡδικ/
 κερατια εξ ημισυ γι' κ/ ς ζ/ Ο ενδ[οξ] κ]ρομετος Ιωαν
 νου παγαρχι του ρ' μερ[ο] δι εμ[ο]υ Ι[ω]σηφει πρεσβ[υ]τει διοικ/
 στοιχι †
- † Δεδωκεν Διοσκορο/ Απολλυ δ/ Π[ε]τριου
 25 *℥* δημοσι[ο] ε ενδ[ο] χ[ρ]ο[σ] κερατια πεντε η[μ]ε[ρ]α τεταρτ[η]
 †
 μ[ε]ρ[ο] Φα[ρ]μ[α] κδ ενδ[ο] ε Φιλ[ο] Ιωαννης ο μεγαλ[η]
 δ/ εμ[ο] Γε[ν]ηαδ[ο] στουχι μοι †

Fol. VIII. VERSO.

- † *℥* ονος Απολλωος Διοσχο[ρο] δ/
 Διοσκορο εις λογι διαγρα[φ]η . κ]αταβο
 κανος ογδοης ενδ[ο] κερατια τεσσα
 5 ρα[s] (sic) δωδεκατον γι' κ/ δ [ω Κα]ε *℥*
 της εμβολυ κερ[ο] ημισει τριτο[ν] τετρα[κ]αικο
 στον γι' κ/ ζ [γ'] κδ/ μουι
- † Δεδωκεν Απολλωος Δι[ο]σχο[ρο] δ/
 Διοσκορο εις λογον δημ[ο]σι/
℥ α καταβολη κανος ο[γ]δοης
 10 ενδ[ο] κερ[ο] εξ γι' κ/ ς μοι[ο] † Ο[υ] ενδο
 εξ παγαρχι δι εμ[ο] Κομα[σι]ο βουθη
 [σ]τοιχει των εξ κερατιων ω[ς] προκ[ο]
 Η αγια Τριας

Fol. VIII. Recto. — *Ligne 21.* Lire κομης Ιωαννης.*Ligne 22.* Πρεσβ[υ]τερου διοικ[η]του.*Lignes 25-26.* Χρ[ι]σ[το]σ(ου); — ημ[ι]σ(υ); — μ[η]σ(ου); — Φα[ρ]μ[α]κ[η]σ(ου).*Ligne 27.* Le ι final sert de hampe verticale à la croix †. — Lire στοιχει.Fol. VIII. Verso. — *Ligne 2.* Καταβο(λησ): abréviation inaccoutumée.*Ligne 4.* Le signe qui représente *περ* n'a pas ici, dans le manuscrit, sa forme habituelle *℥*, mais celle d'un S barré, qui sera courante à l'époque arabe (P. Lond., IV, *passim*); de même à la ligne 9.*Ligne 11.* Κομασιου: très douteux.*Ligne 13.* Η αγια Τριας. Cette formule, à laquelle il faut ajouter un Θ = Θεος, sous-entendu, est l'équivalent isopsephique de χμγ, 643 (cf. KALL, dans *Mith. Pap.* *Rainer*, I, p. 127).

- † Δε[δωκεν] Κορονηλιος Φιλαντινοῦ [67325]
 15 *℣* [δημ]ς τ[ετ]ρῶ ινδ[ικ] κ[ερ] εξ [τ]ετ[ρ]· γι' κ' [ς d']
 Οι ε[νδ]οξ[ε] παγ[α]ρ[χ] δ[ε] ε[μου] Ερμεῖο
 σε[σημ]ς Θωθ λ ιη[δ] δ
 † Δεδωκ[ε] Κορονηλιος Φιλ[αντι]νοῦ δ[ε] Σοφιας
℣ δημ[ε]ς τετ[α]ρτης ινδ[ο] κερ[ε] εξ τεταρτον
 20 ζυγ[ε] δημ[ε]ς γ' ε' κ' ς d' ζ' δημ[ε]ς † Ο[ι] ενδοξ[ε]
 παγ[α]ρ[χ] δ[ε] ε[μου] Χριστοδω[ρ]οῦ ν[ο] εξεδ[ε] χμχ † † †
 † Δεδωκ[ε] [κλλ] Βηκειῶ Θεοδω[ρ]οῦ [δ] Βικ[τ]ορος
℣ δημ[ε]ς τετ[α]ρτης ινδ[ο] κερ[ε] εξ [ζυ]γ[ε] δημ[ε]ς
 [γ]ι' κ' ς ζυ[γ] δημ[ε]ς † Φιλ[ε] Ιωαννης [ελ]δ[ε] [παγ]αρ[χ]
 25 δ[ε] ε[μου] Χρ[ισ]τοδω[ρ]οῦ ν[ο] εξεδ[ε] [†] †

Ligne 15. Lire τετ(α)ρτ(η)ς, τετ(α)ρτ(ον) : cf. fol. VII, e., l. 24.

Ligne 21. Νδ̄ : νοταριου; douteux. Le ν et le τ ont entièrement disparu.

Ligne 22. Κληρονομοι Βηκειου : restitué d'après le folio VII, e., l. 23.

Ligne 25. A la fin, signes tachygraphiques (?), peut-être précédés du sigle χμχ, mais méconnaissable.

Bull. : Journal d'entrée du Musée, n° 40475.

67326. Quittance de loyer. Les héritiers de Kyros, représentés par Christodôros, ont reçu d'Apollôs, leur locataire, le montant des redevances dues par lui pour le champ situé au lieu dit *Piase*, sur le territoire du village de Phthla. — Long, 0 m. 319 mill., larg. 0 m. 110 mill. — Aphroditô.

Date : avant 542 environ (mort d'Apollôs).

Cursive penchée.

† Κληρονομοι του της μακαριας
 [μ]νημης Κ[υ]ρῶ γραμματικῶ, ^{νομου}
 δ[ε] μου Χρ[ισ]τοδω[ρ]οῦ ν[ο] και κληρο
 [Κ]εφ[α]λωνος επισκ[ε]τω
 5 αδελφω Απολλωτι προτοκ[ε]

Ligne 1. Les héritiers possèdent la terre en propriété indivise : cf. n° 67109, l. 22. —

Ce Kyros est sans doute le décurion d'Antaiopolis, dont il est question aux n° 67134, l. 1 et *suiv.*; 67139, VI, e., l. 4, et 67327, l. 5.

Ligne 4. Κεφalon apparaît peut-être déjà au n° 67295, III, l. 19. C'est sans doute un évêque d'Antaiopolis. L'exemple de cet évêque marié est intéressant et exceptionnel, car en Égypte on ne choisissait guère ces dignitaires que parmi les moines.

[67326]

απο κωμης Αφροδιτης. Εδέξαμε^{6x}
 και πεπληρωμεθα παρα σο
 του ρ[ο]σο των υπο σε ημων
 αρουρων εν Πιασε εν πεδιαδι
 10 κω[μ]ης Φθλα, καννος
 δευτερας ινδ^δ εκ πληρους.
 Και εις υμων ασφαλεια
 πεποιημεθα ταυτην
 τη[ν] πληρωτικην αποχην
 15 ως προκ|. Οι προγεγραμμενοι
 κληρονομοι δι εμου Χριστου^{ου}
 [σ]τοι[χ]ει μοι η αποχη ω[ς] προ[ο]κ|

Sans suscription au verso.

Ligne 8. Ημων : corrigé sur υμων.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40476.

67327. Série de quittances analogues à la précédente, toutes délivrées à Apollôs fils de Dioscore par divers propriétaires de la localité de *Piase*. — Long. 0 m. 780 mill. (sans tenir compte de la lacune qui suit la ligne 3). larg. 0 m. 300 mill. — Aphroditô.

Date : probablement 539 (indiction III).

[.]ης Γενναδιό απο Ανταίο Απ[ο]λλωτι Διοσκορό. Εσχον και
 πεπλ[η]η
 ρωμαι παρα σο των θορων των υπο σε με [αρου]ρων ανδρηρο και διακειμεν[ων]
 [εν] κληρο Πιασε πεδια^δ Φθλα υπερ καννος τριτης ινδ^δ εκ πληρους

 5 † Κληρονομοι του της λαμπρ[α]ς υπ[η]ρης Κυρο πολιτευομενο, δι εμου

Ligne 1. Sans doute [Φλασις Ιωνη]ης.

Ligne 2. Ανδρηρο est évidemment pour ανδρο. — Kes : pour γης. — Une nouvelle erreur se trouve à la ligne 3 de cette première quittance si singulièrement incorrecte : καννος pour καννος.

Ligne 3. Lacune trop courte pour επι.

Ligne 4. Les trois premières lignes sont formées de quelques fragments détachés du rouleau de papyrus avant le développement, j'ignore l'étendue de la lacune qui les sépare du texte principal : probablement trois lignes.

- Βικτωρος Ψαιδ̄ πρεσβ̄ς και προνοητ̄ των Ανταϊσπολιτικων̄ πραγματος̄ [67327]
 Απολλωτι Διοσκορο̄ Εδεξαμην̄ παρα σ̄ο κ̄ επιληρωθην̄ των̄ Φορων̄
 των̄ υπο σε αρ̄ρων̄ ανδρων̄ ο̄σων̄ εν̄ διαφοροις̄ τοποις̄ εν̄ πεδι[αδι]
 [κωμ]η̄ς Φθλᾱ, κληρο̄ Πιασε, υπερ̄ κανονος̄ τριτης̄ ινδικ̄ εκ̄ πληρ[ου]ς. Και
 ει[ς] σην̄
 10 [α]σφαλ̄ς π[ε]ποι[η]μαι ταυτην̄ [τ]ην̄ πληρωτικην̄ αποχην̄ ακολουθως̄ τη̄ μι-
 σθωσει
 ως̄ προκ[α] // Μεσορη̄ γ̄ // της̄ ζ̄ γ̄ // ινδικ̄ Κλ̄ Κυροῡ δ̄ εμοῡ Βικτωρος̄
 [πρεσβυτε]ρ̄· στοιχεῑ μοι η̄ αποχη̄ ως̄ προκ[α]
 [ϕ̄ Φλαυ]ιο[ς] Ιωαννης̄ ο̄ λ[α]μπρ̄ς πολ̄ς της̄ Ανταϊσπολιτικων̄ δῑ εμ̄ Φιειδ̄
 Διοῡ προνοητ̄ Απολλωτι Διοσκορο̄ Εδεξαμην̄ παρα σ̄ο κ̄ επι[λη]-
 ρωθη[ν]
 15 των̄ Φορων̄ των̄ υπο σε αρουρων̄ ανδρων̄ ο̄σων̄ διακειμενων̄ εν̄ πεδιαδ̄
 κωμης̄ Φθλᾱ κληρο̄ Πιασε εν̄ διαφοροις̄ τοποις̄, λεγω̄ δη̄ των̄ αρ̄ρων̄
 [·]ρημους̄ κ̄ των̄ λεγομεν̄ Ιαλεμλιμ̄, υπερ̄ κανονος̄ τριτης̄ ινδικ̄ εκ̄ πληρους̄.
 Κ[αι] ε[ι]ς̄ σην̄ ασφαλειᾱν̄ πεποιημαι ταυτην̄ την̄ πληρωτικην̄ αποχην̄ ω[ς]
 προ[κ[α]]
 [Μ]εσορη̄ γ̄ // της̄ ζ̄ γ̄ // ινδικ̄ Φλ̄, Ιωανη̄ (sic) δ̄ εμοῡ Φιειδ̄ π̄ρ̄ο̄ στοιχεῑ μοι
 η̄ αποχην̄ (sic) ως̄ προκ[α]
 20 Ψ[αιδ̄] Β[ικτωρος] πρεσβ̄ς αξιωθεις̄ εγραψ̄α υπερ̄ αυτοῡ γραμματᾱ μη̄ ειδοτος̄ ϕ̄
 ϕ̄ Φλαυιος̄ Μεγας̄ ο̄ λαμπρ̄ς απο̄ εκδικων̄ της̄ Πανος̄ πολεις̄ δῑ εμ̄ Ιουδιν̄ο̄
 π[αι]δ̄[ο]ς̄ καῑ Φορολογ̄ Απολλωτι Διοσκορο̄ Εδεξαμην̄ κ̄ επιληρωθην̄
 [παρα] σ̄ο τ̄ων̄ Φορων̄ των̄ υπο σε αρ̄ρων̄ ανδρ̄ο̄ γης̄ διακειμεν̄ εν̄ πεδιαδι
 [κωμης̄ Φθλᾱ], κ[λη]ρο̄ Πιασε, εκ̄ πληρους̄, ακολουθως̄ τη̄ μισθωσει, υπερ̄
 25 [κανονος̄ τρι]της̄ ινδικ̄ Καῑ εις̄ σην̄ ασφαλειᾱν̄ πεπ[ο]ιημαι ταυτην̄ την̄ πλη-
 ρωτικην̄
 [α]πο[χην] ως̄ προκ[α] // Μεσορη̄ // . // της̄ ζ̄ γ̄ // ινδικ̄ ϕ̄ Φλαυιος̄ Μεγας̄ ο̄ λαμπρ̄
 [απο̄ εκδικων̄ της̄ Πανος̄ δῑ] Ιουδινοῡ παιδ̄ος̄ εξεδωκα
 την̄ αποχην̄ καῑ στειχοῑ μοι ως̄ προκ[α] Ιωαννης̄ Ερμειοῡ απο̄
 Αβραη̄μ̄ εγραψ̄α (sic) υπερ̄ αυτοῡ γραμματᾱ μη̄ ειδο[το]ς̄ ϕ̄
 30 ϕ̄ Εγραψ̄η̄ δῑ εμ̄ Αβρααμ̄ιδ̄ Απολλ̄ // ουλ̄

Ligne 6. Ce Victor est le même que celui qui est nommé au n° 67134, l. 2.

Ligne 13. Ο λαμπρ(στατος) πολ(ιτευματος).

Ligne 19. Η̄ρ̄ο : προνοητης. Ε̄ο̄ a été ajouté après la barre d'abréviation : le scribe a sans doute craint qu'on ne confondit avec πρ(εσβυτης).

Ligne 22. Παις : serviteur. Cf. les παιδρια du n° 67279, l. 26.

Ligne 26. Μεσορη // γ // est impossible.

Ligne 29. Ειδωτος : le premier ο est corrigé sur un ω.

- [67327] ϜϜ ΦλϜ Νεμεσειανῶ σϜλῶ Ϝῶ εἰμου Μηνᾶ προνοητῆ Απολλῶντι ΔιοσϜορου. Εῶ[ε]-
 ξᾶμην
 [καὶ ἐπ]ληρωθῆ(sic) παρᾶ σου τοῦ θορου τοῦ υπο σε μου αρουραν ανυδρου
 γῆς διακειμῆ
 ἐν πεδῆ[α]δῆ κωμῆς Φθαλ(sic) κᾶλουμῆ Πιασε ἐν τῆ σῆτου καὶ κρηθῆ εκ πᾶλη-
 ρουε, κανοῆοε
 τριτῆε ἀδῶ. Καὶ εἰ σῆν ασθαλειαν πεποιμῆε ταυτην τῆν πᾶληρωτικῆν ἀποχῆν
 35 [α]ε προκῶ. Μηνᾶε ο προγεγραμῆ γεουχῶε· σῆτοιχει μοι ἡ ἀποχῆ ὡε προκῶ/
 Λυρη[λ]ῆοε
 [Φοῆε]αμῆων, υῆοε αυτου, ἐπιτραπειε, εγραψᾶ ὑπερ αυτου γραμμῆ μη εἰδῆτοε Ϝ
- Ϝ Φλαυῆοε Κολλῶθοε Αμῆωνῆοε σϜρινῆ, δι εἰμῶ Απολλῶντοε παιδῶ κῆ προνοητῶ
 [Απ]ολλῶντι ΔιοσϜορῶ ἀπο Αθροῶ Εῶεξᾶμην κῆ ἐπληρωθῆν παρᾶ σῶ τ[ο]ν
 θορου
 τῶ υπο σε μῶ μεροε(sic) των ανυδρου ανδῆρων κῆληρῶ Πιασε ἐν πεδῆαδῆ κωμῆε
 40 Φθῶλᾶ ὑπερ μεροε(sic) τῶ πατροε μῶ καὶ τῆε μητροε, ὑπερ κανοῆοε τριτῆε
 ἀδῆκῶ εκ πᾶληρῶ
 Κῆ εἰε σῆν ασθαλειαν πεποιμῆαι ταυτην τῆν πᾶληρωτικῆν ἀποχῆν ὡε προκῶ/
 θῶθ ἢ κῆ τῆε ζ γ ἢ ἀδῆκῶ Ϝ Φλῶ Κολλουθῶ Αμῆωνῆοε σϜρινῆ Ϝῶ εἰμῶ Απολλῶντοε
 παιδῶ· σῆτοιχει μοι
 ἡ [ἀπο]χῆ ὡε προκῶ Λυρηῆοε Αθρακῆ Βικτοροε βοῆῶ ἀξῆωθειε εγραψᾶ ὑπερ
 αυτῶ γραμῆατᾶ μη εἰδῆτοε, παροῆτοε μοι
 καὶ εἰποῆτοε Ϝ Δηλαδῆ εῆτι μῆν καὶ ὑπερ τῶ ολοκῆληρῶ μεροεε των κῆληροῆομῶν
 45 [τ]ῶ τῆε μακαριαε μῆνηεε Αἰνειῶ εῶεξᾶμην καὶ ἐπληρωθῆν παρᾶ σου
 ὑπερ τῆε αυτῆε παροῆουεε [τ]ριτῆε ἀδῆκῶ εκ πᾶληρωε(sic) Ϝ Ο προγεγρα-
 μῆ[ο]ε(sic)
 Κολλουθῶε Αμῆωνῆοε, σϜρινῆαριε(sic) δι εἰμου Απολλῶντοε παιδῶε· σῆτοιχει μοι
 ἡ [ἀπο]χῆ ὡ[ε] π[ρο]κῶ Ϝ Λυρηῆοε[ε] Ιερῆμῆοε Αθ[ρο]α[μ]ῆοε ἀξῆωθειε εγγρῶ
 ψῶ(sic)
 [ὑπερ] αυτου γραμῆατᾶ μη εἰδῆτοε Ϝ

Ligne 32. Του υπο σε : pour ton.

Ligne 33. Lire πεδ(ιαδῆ). — En te.

Ligne 34. Lire εἰ(ε).

Ligne 37. ΣϜριν(ιαριε). — Παιδ(εε).

Ligne 42. Lire Κολλουθῶε. Cette signature est d'une écriture ronde très élégante, qui est celle du βροθοε Abraham. C'est évidemment Apollῶs, et non le scribaire Kollouthos, qui est désigné plus bas comme illettré.

Ligne 44. Avec δηλαδῆ reprend l'écriture du scribe qui a rédigé les quittances.

67328. Registre contenant une série de cautionnements (ἐγγύαι), remis au *rīparios* Apollōs, et presque tous datés du même jour. — Long. 0 m. 299 mill., larg. 9 m. 534 mill. — Aphroditō.

Cursive fine, penchée légèrement en avant. — Le rouleau, presque intact (sauf la page I), est cependant d'une lecture difficile, à cause de la couleur noirâtre du papyrus et des moisissures qui l'avaient couvert avant son entrée au Musée. Mais la répétition des mêmes formules permet d'établir un texte certain, excepté pour quelques noms propres. — Il semble bien que la page I actuelle ait été effectivement la première du registre.

Date : du 5 au 14 juillet 521.

Plusieurs autres ἐγγύαι ont été publiées plus haut (n° 67094; — 67296 et 67297).

Les douze actes qui sont réunis ici sont, à part de peu importantes variantes, tous semblables. J'ai cru cependant qu'on me saurait gré de les reproduire tous *in extenso*, la présence même de ces petites variantes pouvant présenter quelque intérêt.

Ce papyrus nous fournit des détails assez complets sur le rôle et l'organisation de la police rurale des *ποιμένες* και *ἀγροφύλακες* (cf. n° 67001). Ils doivent veiller à l'irrigation des champs, en général vaquer à toutes sortes de travaux publics non désignés ici, maintenir l'ordre, rechercher enfin et faire comparaître les personnages appelés en justice. A signaler aussi la division du territoire de la *κώμη* en *δέκατες*, ayant chacune son ou ses gardiens particuliers. Celle de *Τεῖαι* est citée deux fois [II, l. 8, et IV, l. 10]; elle possédait au moins trois *ποιμένες*; de même celle de *Φέρινας* est nommée à deux reprises [V, l. 10, et X, l. 9].

PAGE I.

[† Υπατειας] Φλ[η] Ιουστινι[αν]ῶ τ[ὸ ἐν]δοξοτατῶ κ[α]ὶ ὑπεροφιστατῶ, ἐπειθ[ὲ] ἰα ||
 ε[ἰ] ἐν δ[ικ]η ||
 [Τῶ ε]ὐδοκίμ[ῳ] Ἀπολλῶντι ριπαριῷ κώμης Α[ρ]ρ[ο]βίτης τῷ Ἀνταίοπο[λιτῷ νό]μου,
 [π/ Λυρηλ]ιῷ Ιωαν[ν]ῶ υ[ι]ῷ Βικτορος Εἰζανος, γεω[ργ]ῶ α[πο] της Ὑ κώμη[ς],
 χαιρ[ε]ιν †
 [Ὁμο]λόγω, ομ[νυ]ς τῶν τε παντοκράτορα θεῶν καὶ τὴν θεῖαν καὶ ὀρα[ν]ιῶν
 τυχ[ῆ]ν
 5 το[ῦ] τ[ὸ] α πάντα νικ[ω]ντος δεσποτῶ ἡμῶν Φλ[η] Ιουστινιῶ τῷ αἰων[ι]ῷ αὐγο[υ]στῷ
 αὐτ[ῷ]
 [κρατορ]ῶς, εγγυ[ασθ]αι κ[α]ὶ ἀναδε[δε]χθαι μόνης κ[α]ὶ ἐμφανείας Λυρη[λι]ῶν
 Φηουν
 [Ἰωσ]ηφιδῷ, ποιμένα κ[α]ὶ ἀγροφύλακ[ῃ] τῆς δεκα[ν]είας κ[α]ὶ ἀλλόμεν[ῳ] Ετο. . . ε,
 [πρ]ῶς ἐν[τ]ὶ αὐστῶν χ[ρ]ο[ν]ῶν λογιζόμενον ἀπο σημερον της προγεγραμ[μ]ῆς
 ἡμ[ερ]ας]

PAGE I. — *Ligne 2.* Sur Ἀπολλῶς, *rīparios*, cf. peut-être n° 67281, l. 2.

Catal. du Musée, n° 67279.

- [67328] [ητις] εστ[ι] μνησε ε[πειξ/ι]α // παροσης πεν[τε]καιδεκατης ι[νδικ],
 10 [επι τω αυτον παρχμειναι και προσ]υδρευ[ειν] και υπουργει[ν] πα[σ]ι τα[ις]
 [δημοσιαις χρεαις, και την παραξυλα]κην των [ειρη]νικων πραγματων,
 [κς] τας
 [παραστασις των επιζητομενων προσο]πων πο[ι]ε[ι]σθαι ακνωως και ακα[τ]α-
 γηστως,
 [και μηδαμωσ αυτοι απολειπεσθαι. Ο]ποταν δ[ε] ζητουμενοι (sic) παρα της σης
 [ευδοκιμησεως, τουτον παρενεγκει]ν και π[α]ρ[α]δωσω εκτος αγ[ω]ν
 15 [περιβολων και θειων χαρακτηρων και αγ]ιας κ[υρ]ιακης. Ει δε απολη[μ]-
 [ξθ]ειη
 [και ζητουμενη μη ευρεθει, ετοι]μωσ εχω ο προγεγραμμ[ενος]
 [εγγυ]ητης παρεξω [υπερ της αυτου απο]λ[ειψ]εως χρυσου νο[μισμα]τα
 [ε]ξ, η [ει]νοχ[ω]σ ει[η] τω θειω ορκω κα[ι] το περι τουτο επηρημεν[ω] κιν-
 [δυνω].
 [Συ]νπεραιδμεν[ο] δε του χρον[ο]σ, επι τω] εμε απαλαθειν ταυ[τη]ν μ[ο] [την
 εγγυη],
 20 [ηγουν], μενουσα[ν] παρ υμων, ακυρον] ειναι και α[νι]σχυρον πανταχου
 π[ρ]οξ[ε]ρομενη.
 [Και] επερωτηθεισ ωμολ[ι]α [Λυρ]ηλι[ο]σ Ιωαννης Βικτοροσ ο προκ[η]
 [εγγ]υωμαι τ[ον] προ[ο]κ[η] Φη[ου]ν εις νομισματα εξ και ομοσα [τον]
 [θε]ι[ω]ν ο[ρκων] ως προκ[η] Λ[υρ]ηλι[ο]σ Καλλι[ν]ικ[ο]σ Βικτοροσ, αξιωθεισ,
 [εγραψα υ]περ αυτου γραμματα μη ειδωτο]σ.

PAGE II.

[†] Υπατειας Φλς Ιο[υστι]νιαν[ο] το ενδοξοτατο [κς] υ[περ]ξυστατο, επειξ ια // γε
 ινδικ //

Τω ευδοκι[μ]η [Α]πολλωτι ριπαριω κωμης Αθροδιτης τ[ο] Ανταιοπολιτου νομου,
 π[α]ρ Λυρηλιου Ισα[κ]ι[ο]σ Απολλωτος, μη , γεωργ[ο]σ απο της Ξ κωμης, χαιρειν [†]

PAGE I. — *Ligne 10.* [Προσ]υδρευ[ειν] est-il une faute pour προσεδρευειν, qui donnerait un sens meilleur? Le texte de ces actes est souvent d'une incorrection qui expliquerait une pareille erreur. — Πασι ταις : cette faute se retrouve dans les douze actes réunis ici.

Ligne 19. Παρστασις, προσοπων, et ακαταγηστως : de même.

Ligne 15. La confusion entre les formes passives de απολειπειν et de απολαμβανειν se continue jusqu'à la fin du papyrus.

Ligne 17. Παρεξω pour παρεξειν.

Ligne 18. Ενοχ[ω]σ ειη et το pour τω : fautes constantes dans le papyrus.

Ligne 20. Lire παρ υμων : de même dans la suite.

PAGE II. — *Ligne 3.* Μη(τρος) : le nom n'a pas été inscrit.

Ὁμολογῶ ἐκούσιως καὶ αὐθαιρέτως, ἐπ[ό]μνημένος τὸν τε [πα]ντοκράτορα [67328]
Θεόν

- 5 καὶ τὴν νικη[ν] καὶ διακονίην τὸ δεσποτὸ ἡμῶν Φλ[η] Ἰουστινι[ό] τῷ αἰωνιῷ αὐγούστου
του αυτοκράτο[ρος], ἐγγυασθαι καὶ ἀναδεχθαι μόνης καὶ ἐμφανείας
Λυρηλίου Λη[ν]αίου Παπολλώνος, ποιμένι καὶ ἀγρο[φ]ύλακ/ τῆς δεκανείας
Τείχε, πρὸς ἐνίκουσιον χρόνον λογιζομένον ἀπὸ τῆς προγεγραμμένης ἡμέρας,
ἧτις ἐστὶ μῆνης ἐπει[φ] // ια παρούσης, π[ε]ν[τεκαίδεκα]της ἡδίκ/, ἐπὶ τῷ αὐτῷ
10 παραμένει καὶ ἀπ[ρο]σ[υ]λβρεψέει καὶ υπο[υ]ργεῖν πασι ταῖς ἡ[μ]οσ[τ]ιαῖς χρεῖαις
ἀσκήτως καὶ ἀκα[τα]ήροστως, καὶ τὴν παρ[α]φ[υ]λάκην τῶν [εἰρ]ηνικῶν πραγ-
μάτων
καὶ τὰς παρ[α]στάσεις τῶν ἐπιζητούμενων προσώπων ποιεῖσθαι, καὶ μηδαμῶς
αὐτῶν ἀπολείπεσθαι. Ὅποτεν δὲ ζητούμενο[ς] παρ' ἡμῶν, τούτων παρ[ε]νεργεῖν
καὶ παραδόντω ἕκτος ἀγίου περιβόλου[ν] καὶ Θεῖου χαρακτ[η]ρῶν κ[α]ι [α]γ[ι]ας
15 κυριακῆς. Εἰ δ[ε] α[πο]λύμ[α]θθαι καὶ ζή[του]μεν[η] μὴ εὐρεθῆναι, στομῶς ἐχω
ἐγὼ ὁ προγεγραμμένος ἐγγυητῆς πα[ρ]εξί (sic) ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἀπολείψεως
χρυσῶν νομισμάτων ἐξ, ἢ ἐννο[χ]ῶς εἰ[η] τῷ Θεῷ ὄρκῳ καὶ τῷ περὶ τούτ[ο]
ἐπισητημένῳ κινδύνῳ. Συ[περ]α[ιδ]όμενῳ δὲ του χρόνῳ, ἐπὶ τῷ ἐμῷ
ἀναλαβεῖν ταύτην μου τὴν ἐγγ[υ]ήν, ἢ [ου]ν, μείνουσαν παρ' ἡμῶν, ἀκέρῳ εἶναι
20 καὶ ἀνίσχυρον παντ[ε]χού προφερ[ο]μένῳ, καὶ ἐ[π]ερωνῆ ἡμῶν, ρ[ο]μ[α] Λυρηλίου
Ἰσακῶς
ὁ προκ[α] ἐγγυῶμαι τὸν προκ[α] Λη[ν]αίου κ[α]ι ὁμοσ[τ]η[σ]α Θεῖον ὄρκον ὡς προκ[α]
Λυρηλίου Καλλιπικῶς Βικτόρος, ἀξίω[θ]εις, ἐγραψά ὑπὲρ αὐτοῦ γραμμάτα
μὴ εἰδότες.

PAGE III.

† Υπ[α]τειας Φλ[η] Ἰουστινιανῷ τῷ ἐνδ[ο]ξο[τά]τῳ κ[α]ι ὑπερ[β]υσε[σ]τατῷ
ἐπει[φ] // ἔε περ[ε]ν[τεκαίδεκα]της [μὲ]

- † Ἦ ἐνδ[ο]ξ[α]τ[η]ς Ἀπολλωνι ριπαρίου κωμῆς [Αξρ]οδίτης τῷ
Ἀντα[ρ]οπολίτῳ νομῷ, π[ρ] Ἰωαννῷ Βησκούτο[ς] διακ[ο]ν[η] καὶ Λυρηλιῷ
5 Ἀνδρέῳ Βητῷ, μὴ Ταπεουτος, ὀρμωμέν[η] ἀπ[ὸ] τῆς Ἰ κωμῆς, χαίρ[ε]
Ὁμ[ο]λό[γου]μεν, ἐπομνημένοι τὸν τε παντοκράτορα Θε[όν] καὶ τὴν Θεῖαν
καὶ αὐρ[α]νίον τυχήν του τα πάντα νικη[ν]τος δεσ[πο]τῷ ἡμῶν Φλ[η]
Ἰουστινιῷ τῷ αἰωνιῷ αὐγούστῳ αυτοκράτορος, [ἐγγυασθ]αι καὶ ἀναδεχθαι,
μόνης [καὶ] ἐμφανείας, Λυρηλίου Ψειθασι[ν] Με[υ]σαιῷ Παπῆτ καὶ τῷ

PAGE II. — *Ligne 8.* Τείχε : cf. n° 67139, III, v., l. 9, v., l. 33, et n° 67238, l. 8.

Ligne 15. Ἀπολύμ[α]θθαι : la place manque pour un η. Cf. plus bas, p. III, l. 31.

Ligne 16. O : le trait sur O représente l'esprit rude.

Ligne 20. Προφερομένῳ : faute constante ici pour προφερομένων.

PAGE III. — *Ligne 9.* Παπῆτ : nom de localité. Cf. p. VIII, l. 7.

- [Ϝ Ϛ]π[ατ]είας Φλ̄, Ἰουστινιανῶ του ἐνδοξοτατοῦ κ[αι] ὑπερβουστατοῦ
 ε̄πειϜ || κ || πεντεκ[α]μ[δε]κατης ἰνδικ[ι]
 [Τ]ω εὐδοκίμῃ Ἀπολλωνίῃ ριπαρίῳ κωμῆς Ἀφροδ[ι]της τῷ
 Ἀτταίοπολιτου νομῶ, π[ρ] Ἀυρηλιῷ Ἀνῶξιῷ Ἐρμακουῦτος Ἀτρεατῶ,
 5 μίτρος Θεκλῆς, ἀπο τῆς 3 κωμῆς χαιρ[ι] Ὁμολογῶ ἐκουσίως καὶ
 αὐθαίρετως, ἐπομνυμενος τὸν τε παντοκράτορα Θεόν καὶ τὴν
 νικητὴν καὶ διακονητὴν τῷ δεσποτῷ ἡμῶν Φλ̄, Ἰουστινῷ τῷ αἰωνίῳ αὐγούστου
 του αυτοκράτορος, ἐγγυασθαι καὶ ἀναδεχθαι μοῆς καὶ ἐμφανείας
 Ἀυρηλιου Πλιαν Ψαιῶ καὶ τὸν τούτου γαμβρῶ (sic) Βικτωρος
 10 Ἐρμακῶτος ποιμενῆ καὶ ἀγροβυλακῶς τῆς δεκαετίας Γείας,
 πρὸς ἐπ[ι]χρυσίῳν χρόνον λογιζομ[ε]ν [α]πὸ σημερον τῆς προγεγραμμῆς
 ἡμερας, ἣτις ἐστὶ μῆνος ἐπειϜ || κ || [πα]ρουσῆς πεντεκαίδεκατης μῆ[ν]ος,
 ἐπὶ τῷ αὐτοῦ παραμειναι καὶ πρ[ο]σ[υ]δρῆναι καὶ ὑπουργεῖν πᾶσι
 ταῖς δημοσίαις χρείαις (sic), καὶ τὴν παραφ[υ]λακίαν τῶν εἰρηνικῶν
 15 πραγμάτων καὶ τὰς παραστάσις [τ]ῶν ἐπιζήτουμένων
 προσώπων ποιεῖσθαι αὐκίως καὶ ἀκ[α]ταγῆστως,
 καὶ μηδαμῶς αὐτοὺς ἀπολείπεσθαι. Ὅποταν δὲ ζητούμενος
 παρὰ τῆς σῆς ἐντρέχε[ι]α[ς], παρενεγκῆν αὐτοὺς καὶ παραδώσω
 ἐν δημοσίῳ τόπῳ ἐκτος ἀγ[ι]ῶν περιβόλων καὶ Φ[ε]ιω[ν]
 20 χαρακτήρων καὶ ἀγίας κυριακῆς. Εἰ δὲ ἀπολημθε[ι]ν καὶ ζητούμενος
 μὴ εὐρθεῖ[ν] τε, εἰομῶς ἐχω ὁ προγεγραμμενος ἐγγυητῆς
 παρεξῶ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦς (sic) ἀπολείψεως χρυσῶ νομισματα δώδεκα.
 Συνπεραιουμένῳ δὲ του χρόνου, ἐπὶ τῷ ἐμῆ [α]παλαθεῖν ταυτην τῆν
 ἐγγυητὴν, ἠγούσιν, μένουσαν παρ ὡμῶν, ἀκυρον εἶναι καὶ ἀνίσχυρον πανταχοῦ προ
 25 φερουμένῳ, ἢ ἐπιτοχῶς εἰν τῷ Φειω ὀρκῶ καὶ τὸ περὶ τούτου ἐπηρτημένῳ
 κινδύνῳ, καὶ ἐπερωτηθεῖς ὁμολογῆσα Ϝ·Ϝ·Ϝ Ἀυρηλιῷ Ἀνῶξιῷ Ἐρμακῶ[ω]τος
 ὁ πρὸς/ ἐγγυῶμαι τοὺς πρ[ο]κ[ι] Πλιας κ[ι] Βικτωρα is νομισματα
 δώδεκα, καὶ ὁμοσα τὸν Φειω ὀρκ[ῶ]ν ὡς/ πρὸς/ Φλ̄ Θε[ο]τεκ[ι]νος [Ψαι]ῶ
 ἀποπραιποσιτῷ ἀξιώθῃς ἐγράψα ὑπὲρ αὐτῶ γραμματα μὴ εἰδοτος.
 30 Ἀυρηλιῷ Μουσιῆς Μαρτῆς μαρτηρῶ τῆ ὑκῆα ἀκούσας παρὰ
 του Φεμ[ε]ν[ῶ].

PAGE IV. — Lignes 17 et seq. Le scribe a employé le singulier, oubliant qu'il y avait deux *poimenes*.

Ligne 18. *Ἐντρέχεια* est une qualification souvent donnée au *tribunus* : cf. n° 67091, l. 14 et seq.; 67095, II, l. 13.

Ligne 21. Ajouter *εγω*.

Ligne 27. Is : pour *eis*.

[67328]

PAGE V.

- † Υπατειας Φλγ Ιουστινιανῷ του ενδοξοτατοῦ και υπερφουεστατοῦ
 επειϛ || κ' | Ϋε || ινδικ ||
 Τῷ ευδοκιμῳ Απολλωνι ριπαριῳ κωμης Αθροδιτης τοῦ Αντιαιοπολις νομοῦ,
 π' Αυρηλιῷ Ιωαννῷ Κωνσταντιῷ, μη Μαρια[μ], συντελεστου
 5 απο της 3 κωμης χαιρ || Ομολογῶ εκουσιως και αυθαιρετως,
 επομινυμενος τον τε παντοκρατορα Θεον και νικην και δικαστηνην
 το δεσποτοῦ ημων Φλγ Ιουστινῷ τοῦ κιοινοῦ αυθοστοῦ αυτοκρατορος,
 εγγυασθαι και αναδεχθαι μονης και εμφανειας Αυρηλιῳν
 Βικτορα Ψαιῷ ποιμῳ και αγροφυλακ' της δεκαετας καλῶμενης
 10 Φενῶως, προς ενιαυσιον χρονον λογιζομενης απο της προ
 γεγραμμενης ημερας, ητις εστι μηνος επειϛ || κ' || παρυστις
 πεντεκαιδεκατης Ϋνδικ ||, επι τῷ αυτῷ παραμειναι και προσ
 υδρευειν και υδρογειν πασι ταις δημοσιαις χρειασι, και την παραφυλακ'
 των ειρηνικων πραγματαν, και τας παραστασις των επιζητῶμενων
 15 προσοπων ακωνως ποιεισθαι και ακαταχνοστωσ, και μηδαμῳ
 αυτον απολειπεσθαι. Οποταν δε ζητουμενος παρα της της ευδοκιμυσεως,
 παρενεγκειν αυτον και παραδῶσω εν δημοσιῳ τοπω εκτος
 αγιων περιβολων και Φειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης.
 Ει δε απολυμφθει και ζητουμενη μη ευρεθει, ετοιμῳσ εχω
 20 ο προγεγραμμενος εγγυητης παρεξῶ ὑπερ της αυτου απολειψεως
 χρυσο νομισματα εξ. Συνπεραιῶμενοῦ δε του χρονῷ, επι τῷ εμε
 αναλαθειν ταυτην μου την εγγυην, ηγουν, μενοσταν παρ υμων, ακυρον
 ειναι και ανισχυρον πανταχῷ προφερομενοῦ, η εννοχως ειη τῷ Φειῳ ορκῳ
 και το περι τουτου επιρητημενω κινδυνῳ, και επερωτηθῃσ αμοδῳ † † †
 25 Αυρηλιῳσ Ιωαννης Κωνσταντιῷ ο προκ' εγγυασμε το προκ' ^{Ητορ Ψαιῷ} εσ το
 μιματα εξ κς ομοσῳσ (sic) τον Φειον ορκον ως προκ' || Φλγ Θεοστακιοσ
 Ψαιῷ
 αποπραπισοιτο αξιθις (sic) εγραψα ὑπερ ατο γραμματα μη ειτο[τος].
 Ιωαννης Κωνσταντιοσ (sic) στοιχ Απολλωσ
 Ερμου μαρτυρω τη εγγη ακουσας παρα του Φεμενου.

PAGE V. — *Ligne 1.* A partir d'ici, j'ai rétabli le texte sans tenir compte des lacunes et lettres endommagées, sauf quand la restitution pouvait donner lieu au doute.

Ligne 4. Μαριας est moins probable.

Ligne 10. Cf. la *pedias Phoenias* (sic) des n°s 67143, r., l. 37, 67147, II, l. 1, et d'un papyrus de Londres que M. Bell m'a signalé.

Ligne 25. Il semble que le ms. porte en réalité *εγγυασμεν*.

PAGE VI.

- † Υπατειας Φλγ Ιουστινιανῷ τῷ ἐνδοξοτατῷ και υπερφνεστατῷ
 επειϕ | κ || ιε || ἰνδικ|
- Τῷ ευδοκιμῷ Ἀπολλωνι ριπαριῷ κωμῆς Ἀφροδιτης τῷ Ἀνταϊσπολῷ νομῷ
 π| Ἀνρηλιῷ Ποινητῷ εκ πατρος Ἀτρητος Παπελατε, μῆ
- 5 ορμωμενῷ απο της Ξ κωμῆς, χαιρ|| Ομολογῶ εκουσιως και αυθαιρετως,
 επομνημενος τον τε παντοκρατορα Θεον και την ἰκκην και διακονην τῷ
 δεσποτῷ ημων Φλγ Ιουστινῷ του αιωνῷ αυγουστου αυτοκρατορος,
 εγγυασθαι και αναδεδεχθαι μοιης και εμφανειας Ἀρηλιῷ
 Ψαῖῷ Πατερμουθῷ, ποιμῷ και αγροφυλακ| της δεκακείας Ψιλαμπῶν,
 10 προς εναυσιον χρονον λογιζομενῷ απο σημερον της προγεγραμμ[ς]
 ημερας, υτις εστι μηνος επειϕ || κ || παρουσης πεντεκαδεκατης ἡ[δ],
 επι τῷ αὐτῷ παραμειναι και προσυδρευειν και υπουργειν πασι ταις
 δημοσιαις χρεικαις ασκῆσις και ακαταγῆστωσι, και την παραφυλακην
 των ειρηνικῶν πραγματος ποιεισθαι, και τας παραστασις των ἐπιζητουμενῷ
 15 προσωπων (sic). Οποταν δε ζητῶμενος παρα της σης ευδοκιμησεως,
 παρενεγκειν αὐτον και παραδῶσω εν δημοσιῳ τοπω
 εκτος αγιῶν περιβολῶν και Ψειῶν χαρακτηρῶν και αγιας κυριακῆς.
 Εἰ δε απολυμθθει και ζητουμενος μη ευρεθει, στομῶσις εχω
 ο προγεγραμμενος εγγυητης παρεξῶ υπερ της αὐτῷ απολειψεως
 20 χρυσῷ νομισματα εξ. Συνπεραιῶμενῷ δε του χρονου, επι τῷ εμε ἀναλαθειν
 ταυτην μου την εγγυην, ηγουσ, μενουσαν παρ υμῶν, ακυρον ειναι και
 ανισχυρον πανταχου προφερομενῷ, η ενῶχως εἰη τῷ Ψειῷ ορκῷ και το
 περι τουτου επιρτημενῷ κινδυνῷ. Και επερωτηθῆς ἀμῶλογησα †††
 † Ἀνρηλιῷ Ποινητῷ (sic) Ἀτρητος ο προκ| εγγυῶμαι τῷ (sic) προκ| [Ψαῖῷ
 Πα]τεμῶθῷ (sic)
- 25 ις νομισματα εξ και ομοσον τον Ψειῷ ορκον ως προκ|. [Φλγ, Θεοτεκνος Ψα]ῖῷ
 αποπραιποσιτῷ ἀξιῶθῆς εγραψα υπερ αὐτῷ γραμματα μη [ειδῆτος].

PAGE VII.

- † Υπατειας Φλγ Ιουστινιανῷ του ἐνδοξοτατῷ και υπερφνεστατῷ
 επειϕ || κ || ιε || ἰνδικ|
- Τῷ ευδοκιμῷ Ἀπολλωνι ριπαριῷ κωμῆς Ἀφροδιτης τῷ Ἀνταϊσπολῷ νομῷ,
 π| Ἀνρηλιῷ Μουσαιῷ Μαρτῷ κυμινσπολῷ, μῆ Θεκλας, ἀπῶ κῶμῆς, χαιρ||
- 5 Ομολογῶ εκουσιως και αυθαιρετως, επομνημενος τον τε παντοκρατορα Θεον
 και την ἰκκην και διακονην τῷ δεσποτῷ ημων Φλγ Ιουστινῷ του αιωνῷ
- PAGE VI. — *Ligne 4.* Le nom de la mère n'a pas été inscrit.

[67328]

αὐγουστῷ αυτοκράτορος, ἐγγυασθαι καὶ ἀναδεχθαι μόνις καὶ ἐμφανείας
 Λυρηλίου Ἐρμαίου Ἰωσηζίου Ἠλῶκ ποιῆς καὶ ἀγροφυλάκ[
 10 τῆς δεκαετίας καλούμεν] Τηρέ[ως?], πρὸς ἐνικασίον χρόνον
 λογιζομένη ἀπὸ τῆς σημερον ἡμέρας, ἣτις ἐστὶ μῆνος ἐπειδὴ κ[[
 παρόσης πεντεκαίδεκατῆς ἡδικ], ἐπὶ τῷ αὐτῷ παραμειναι
 καὶ προσυδρνευει καὶ υπουργειν πασι ταῖς δημοσίαις χρεῖαις (sic),
 καὶ τὴν παραφυλάκην τῶν εἰρημικῶν πραγμάτων ποιεῖσθαι
 ἀκνῶς καὶ ἀκαταγροστώς. Ὅποταν δὲ ζητούμενος παρὰ τῆς σῆς εὐδοκ[
 15 παρνεργειῆς αὐτὸν καὶ παραδώσω ἐν δημοσίῳ τόπῳ ἐκτός
 ἀγίων περιβολῶν καὶ θεῶν χαρακτηρῶν καὶ ἀγίας κυριακῆς,
 καὶ μὴδ᾽ αὖτος αὐτὸν ἀπολείπεσθαι. Ἐἰ δὲ ἀπολυμζθῆι καὶ
 ζητούμενος μὴ εὐρήθῆι τε, ἐτοιμῶς ἔχω ὁ προγεγραμμένης
 ἐγγυητής [παρεξὺ ὑπερ τῆς αὐτοῦ ἀπολεί]ψ[εως χρυσ]ῶ
 20 ἑ[ομισ]ματα δώδεκα. Συνπερικείμενῷ δὲ τοῦ χρόνου, ἐπὶ τῷ ἐμῇ
 ἀναλαβεῖν ταύτην μου τὴν ἐγγυην, ἡσὺν, μενούσαν παρ ὑμῶν,
 ἀκυρὸν εἶναι καὶ ἀνύτχυρον πανταχοῦ προφερομένη[ῶ], ἢ ἐννοχῶς εἰ
 ἢ τῷ θεῷ ὀρκῷ καὶ τῷ περὶ τοῦτο ἐπηρημένῳ κινδύνῳ. Καὶ ἐπερ[ἡμολ] †††
 Λυρηλίου Μουσιῆ Μαρίτου ὁ προκ[ἐγγυῶμαι τὸν προκ[
 25 Ἐρ[μαίου] Ἰωσηζίου (sic) καὶ ἡμῶσα τὸν θεῖον
 ὀρκῶν ὡς προκ[† Φλ] Θεοτεκνῶς Ψαῖδ ἀποπραπισσιτῷ
 μαρτ[υρῶ τῆ ἐγγ]υη(?) ἀκόσας παρὰ τῷ θεμένῳ.
 Ἀπολλῶς Ἐρμιῶν μαρτυρῶ τῆ [ἐγγ]υη ἀκούσας
 παρὰ τοῦ θεμένου †

(Deux lignes en blanc.)

30 ὁ 15'

PAGE VIII.

† Ὑπαταίης Φλ] Ἰουστινιανῷ τῷ ἐνδοξοτάτῳ καὶ υπερβυσεστατῷ, ἐπειδὴ || κ || 12 ||
 ἡδικ]
 Τῷ εὐδοκίῳ Ἀπολλῶτι ριπαρίῳ κώμης Ἀφροδίτης τῷ Ἀρταξιοπόλ] νομῷ.

PAGE VII. — *Ligne 8.* Lire Ἰωσηζίου : cf. page VIII, note de la ligne 7.

Ligne 18. Ἐγω a été passé.

Ligne 20. Δώδεκα est tout à fait illisible; mais la ligne 30 prouve qu'il faut le restituer. C'est la seule exception que nous puissions citer à la règle ordinaire de ces ἐγγυαι, qui veut un taux de 6 *nomismata* par personne. — Ce caractère exceptionnel du chiffre 12 est confirmé par le fait même que l'α est répété au bas de la page, comme pour certifier son premier texte.

π| Λυρηλιῷ Φοιβαμμῶνος Ερμακουῶτος Ουαινιῶνος, μῆ Μαριαμ, ὁμομημεν [67328]
 ἀπο τῆς Ξ κωμῆς Λεβροδ| χαίρ|| Ομολογῶ ἐκουσίως καὶ ἀυθαιρέτως, ἐπομνημεν
 5 τὸν τε παντοκράτορα Θεὸν καὶ τὴν νίκην καὶ διακονίην τὸ δεσποτῶ ἡμῶν
 Φλῆς Ιουστινῶ τῷ αἰωνίῳ αὐγουστῶ αυτοκράτορος, ἐγγυασθαι καὶ ἀναδεχθαι
 μοιῆς καὶ ἐμφανείας Λυρηλιῶν Βικτωρα Ψαιῶ Καλεουακίου,
 ποιημεν καὶ ἀγροφυλακ| πεδιδῶς Καλεδακίος, πρὸς ἐνιαυσίον χρόνον
 λογιζόμεν ἀπο σημερῶν τῆς προγεγραμμένης (sic) ἡμέρας, ἥτις ἐστὶ
 10 μῆνος ἐπειφ || κ || παρούσης πεντεκαίδεκατῆς Ἰνδικτιῶνος,
 ἐπὶ τῷ αὐτῶν παραμειναι καὶ προσυδρευειν καὶ ὑπουργειν
 πᾶσι ταῖς δημοσίαις χρεῖαις. Ὅποταν δὲ ζήτουμενος πᾶρα τῆς σῆς
 εὐδοκίμησεως, παρενεγκειν αὐτὸν καὶ παραδώσω ἐκτὸς
 αἰωνῶν περιβόλων καὶ Θεῶν χαρακτηριῶν καὶ αἰτίας κυριακῆς
 15 ἐν δημοσίῳ τόπῳ, καὶ τὴν παραφυλακίην τῶν εἰρηλικῶν
 πραγμάτων καὶ τὰς παραστάσις τῶν ἐπιζητουμένων προσώπων
 ποιησθαι καὶ μηδαμῶς αὐτὸν ἀπολείπεσθαι. Εἰ δὲ ἀπολήμψθῃ καὶ ζήτουμ
 μὴ εὐρεθῆναι, στοιμῶς ἐχ⁹ ὁ προγεγραμμένος ἐγγυητῆς
 παρεξει (sic) ὑπερ τῆς αὐτοῦ ἀπολείψεως χρυσῶ νομίσματα εἶ. Συμπεραιῶμ
 20 τοῦ χρόνου, ἐπὶ τῷ ἐμῆ ἀνάλαβῃ ταύτην μὴ τὴν ἐγγυην, ἡγῶν,
 μείουσαν παρ ἡμῶν, ἀκυρὸν εἶναι καὶ ἀνίσχυρον πανταχοῦ προφερομένης,
 ἢ ἐπινοῶς ἐπὶ τῷ Θεῶν ὁρκῷ καὶ τῷ περὶ τούτου ἐπηρητημένῳ κινδύνῳ.
 Καὶ ἐπερωτῶ ὡμολῶ |·|·|·| Λυρηλιῶς Φοιβαμμ[ῆ] Ερμακῶ (sic) ὁ πρὸς (sic)
 ἐγγυασθαι τοῦ (sic) πρὸς || Βικτωρα γαι (sic) ὁμοσα
 25 τὸν Θεῶν ὁρκῶν ὡς πρὸς |·|·|·| Ἰωσηφῆς Λεβρααμίου
 πρὸς || μαρτυρῶ τῆ ἐγγ[υ]ε (sic) ἀκουσας
 πᾶρα τοῦ Σεμεῖου |·| Φοιβαμμῶν Ψαιῶ πρὸς ||
 μαρτηρῶ τῆ ἐγγυε ἀκουσας πᾶρα τοῦ Σεμεῖου.

PAGE IX.

† Ὑπατικῆς Φλῆς Ιουστινιανῶ τῷ ἐνδοξοτάτῳ καὶ ὑπερφυεστατῶ
 ἐπειφ || κ || κ || (sic) πεντεκαίδεκατῆς Ἰνδικ|

PAGE VIII. — *Ligne 3.* Ουαινιῶνος : cf. le nom d'homme $\omega\upsilon\alpha\iota\nu\iota\omega\varsigma$, Wāniū, qui se rencontre dans la *Vie arabe de Chenoute* (*Mém. de la Miss. franç. au Coire*, tome IV, p. 422), ainsi que dans P. Lond., IV, 1461, 3 (d'après une communication de M. Bell).

Ligne 7. La comparaison avec la ligne 8 montre que ce surnom est bien le nom du lieu d'origine, comme je l'avais supposé au n° 67001. On retrouve ici plusieurs des *ποιήματα* du n° 67001, *Ψειθακίος Μουσαιου Πανπετ* (plus haut, p. III, l. 9) *Ερμακουῶς Ἰωσηφίου Πλωκ* (p. VII, l. 8), et ce *Βικτωρ Ψαιῶ Καλεουακίος*.

Ligne 19. Δε a été oublié à la fin de la ligne.

[67328]

- Τῷ εὐδοκίμῳ Ἀπολλῶτι, ριπαρίῳ κωμῆς Ἀφροδίτης
 τοῦ Ἀνταιοπολίτου νομοῦ, π[ρ]ὸς Λυρηλιῷ Ἀπολλῶτος Ἐρμειῷ
- 5 Πηχιτός, μητρος Θανσίας, συντελεστό ἀπο τῆς Ξ κωμῆς ¶
 Ὁμολογῶ ἐκούσιως καὶ αὐθαιρέτως, ἐπομνημένους τὸν τε παντοκράτορα
 θεόν καὶ τὴν θεῖαν καὶ [ουρ]ανίαν [τ]ύχην τῶ τα πάντα νικῶντος
 δεσποτῶ ἡμῶν Φλγ. Ἰουστινῷ τοῦ αἰωνῷ αὐγουστῷ αυτοκράτορος,
 ἐγγυασθαι καὶ ἀναδεχθαι μόνῃς καὶ ἐμφανείας Λυρηλίῳ
- 10 Ἰερημίαν Ἰωσηφίδῃ, ποιμῆ καὶ ἀγροφυλακῆ τῆς δεκανείας τῷ λιδικῷ
 Πορθμιῷ, πρὸς εἰνασίῳν χρόνον λογιζομένη ἀπο σημερον τῆς
 προγεγραμμῆς ἡμέρας, ἣτις ἐστὶ μῆνος ἐπειφ || κ || παρούσῃ
 πρώτῃς ἡνδικῆ, ἐπὶ τῷ αὐτῷ παραμειναι καὶ προσυδρευειν
 καὶ υπουρχειν πάσι ταῖς δημοσίαις χρεῖαις, καὶ τὴν παραφυλακὴν
- 15 τῶν εἰρηλικῶν πραγμάτων, καὶ τὰς παραστάτις τῶν ἐπιζητούμενῃ
 προσοπῶν ποιείσθαι ἀσκῶς καὶ ἀκαταγροστῶς, καὶ μηδαμῶς
 αὐτὸν ἀπολείπεσθαι. Ὅποταν δὲ ζητούμενῃ πᾶρα τῆς σῆς
 εὐδοκίμῃ, παρενδύκειν αὐτὸν καὶ παραδῶσω ἐκτὸς ἀγίων
 περιβόλων καὶ θεῶν χαρακτηρῶν ἐν δημοσίῳ τόπῳ. Εἰ δὲ
- 20 ἀπολύμψθειν καὶ ζητούμενῃς μὴ εὐρεθῆναι τε, ετοίμῳς
 ἐχῶ ἐγὼ ὁ προγεγραμμῆς ἐγγυητῆς παρεξῶ ὑπερ τῆς
 αὐτοῦ ἀπολείψεως χρυσῷ νομισματὰ εἴ. Συνπεραιόμενῷ δὲ
 τοῦ χρόνου, ἐπὶ τῷ ἐμὲ ἀναλαβεῖν ταυτὴν μου τὴν ἐγγυήν,
 ἡγοῦν, μένουσαν πᾶρ ὑμῶν, ἀκυρον εἶναι καὶ ἀνίσχυρον πάνταχῶ
- 25 προφερομένῳ, ἢ ἐνοχῶς εἶναι τῷ θεῶν ὁρκῷ καὶ τῷ περὶ τοῦτο (sic)
 ἐπηρητημένῳ κινδύνῳ. Καὶ ἐπ[ερ]ωτ[ηθ]ῆ[ς] ὁμολογητὰ φ·φ·φ
 Ἀπολλῶς Ἐρμιῶν ω (sic) προκ/ ἐγγυῶμαι τοῦ πρ
 οκ/ Ἰερυμιῶν, καὶ ὡμοσα τῶν θεῶν ὁρκῶν
 ὡς προκ// φ·φ Ἰωσηφίς Ἀβραχίμου πρεσβῆ//
- 30 μαρτυρῶ τῆ ἐγῆς (sic) ἀκουσας τας (sic) πᾶρα
 τοῦ θυμενῶ φ·φ Ἰερημίας Ἰακυβίου πρεσβῆ//
 μαρτυρῶ τῆ ἐγ[η]ς ἀκουσας σας (sic) πᾶρα τοῦ
 θυμενῶ.

PLATE IX. — *Ligne 5.* Πηχιτός : nom de *τοπος* dans P. Lond. IV (voir l'Index). —
 ¶ = χαιρεῖν.

Ligne 11. Τοῦ λιδικῶν πορθμιῶν : cf. le *τοπος* Πορθμιῶν de P. Lond. IV, 1420, 206,
 dont la *décanie* ici citée est peut-être une fraction.

Ligne 19. Suppléer καὶ ἁγίας κυριακῆς.

Ligne 30. — Les lettres *τας*, après *ἀκουσας*, ne sont évidemment qu'une addition
 vicieuse au verbe, et non l'article. Cf. encore p. XI, l. 31.

PAGE X.

† Υπατειας Φλγ̄ Ιουστινιανῷ τῷ ἐνδοξοτατῷ και υπερφουεστατῷ
 επειϜ || κ || ἦε || ἦδικ|

- Τῷ ευδοκιμῷ Απολλῶντι, ριπαριῷ κωμης Αἰθροδιτης τῷ Ανταιοπολῷ νομῷ,
 π| Λυρηλιῷ Ενωχ Ερμακουωτος, μητρος Θεκλας, απο της 3 κωμης, †
 5 Ομολογῶ εκουσιως και αυθαιρετως, επομνημενος τον τε παντοκρατορα
 Θεον, και την τικην και διακομην τῷ δεσποτῷ ημων Φλγ̄ Ιῶστινῷ
 του αιωνιῷ αυγουστου αυτοκρατορος, εγγυασθαι και αναδεδεχθαι,
 μοιης και εμφανειας, Λυρηλιον Ισακον Ψειθασιδ̄ Ματσῶκε,
 ποιμῆ και αγροφυλακ| της δεκαετιας Φεινῶωσ̄, προς ενιαυσιον
 10 χρονον, λογιζομενη απο σημερον της προγεγραμμενης ημερας,
 ητις εστι μηνος επειϜ || κ || παρουσιης πεντεκαδεκατης ἦδικ|,
 επι τῷ αυτῷ παραμειναι και προσυδρευειν και υπουργειν πῶσι
 ταις δημοσιαις χρειασις, και την παραφυλακην των ειρημικων
 πραγματος, και τας παραστασις των επιζητόμενων προσοπων
 15 ποιεισθαι ακριως και ακαταγρηστως, και μηδῶως αυτον
 απολειπεσθαι. Οποταν δε ζητουμενον (sic) παρα της σιης
 ευδοκιμησεως, παρενεγκειν και παραδῶσω υμιν
 εκτος αγιων περιβῶλων και Φειων χαρακτηρον και αγιας
 κυριακης εν δημοσιῳ. Ει δε απολυμῶθθει και ζητουμῆ
 20 μη ευρεθει τε, ετοιμῶς εχω ο προγεγραμμενος εγγυητῆς
 παρεξ̄[ω υ]περ της αυτου απολειψεως χρυσῷ νομισματα εξ̄.
 Συμπεραιουμενῷ δε του χρονῷ, επι τῷ εμε αναλαβειν ταυτην μῷ
 την εγγυην, ηγουν, μεινουσαν παρ υμων, ακυρον ειναι και ανισχυρον
 πανταχου προσφερομενῷ, η ενοχῶς ειη τῷ Φειῷ ορκῷ και το περι τῷτῷ
 25 ἐπηρητημενῷ κινδυνῷ. Και επερῶτῆς ἠμολῆς †·†· Λυρηλιος
 Ενωχ Ερμακου (sic) ω (sic) προκ| εγγυῶμαι το (sic) προκ| Ισακα (sic) γα
 ι (sic) ὁμοσα τον Φειον ορκον ὡς προκ| † Φοιδαμμων
 Ψαιου πρεσβ| μαρτηρω τη γγυε (sic) ακουσας παρα του Φεμενου
 † Ιωσηφῆς Αἰρακιμου πρεσβ̄ || μαρτηρω τη εγγυε
 30 ακουσας παρα του Φεμενου.

PAGE XI.

† Υπατειας Φλγ̄ Ιουστινιανῷ του ἐνδοξοτατῷ και υπερφουεστατῷ,
 επειϜ || κ || ἦε || ἦδικ|

Τῷ ευδοκιμῷ Απολλῶντι, ριπαριῷ κωμης Αἰθροδ̄| τῷ Ανταιοπολῷ νομῷ,

PAGE X. — *Ligne 19.* Suppléer τοπω.

[67328]

- π| Φοιβαμμωνά[ς] Ψ[α]ϊό, μητρος Θαισιαις, πρεσβ| τὸ αγιὸ τοπὸ Λπα
 5 Πινουτιωνος περι την αυτην κωμη, χαρ|| Ομολογω εκουσιως
 και αυθαιρετως, επομνημενος τον τε παντοκρατορα Θεον και την ρικην
 και διακομην τὸ δεσποτὸ ημων Φλ|ς Ιουστινὸ τὸ αιωνιὸ αυγουστου
 αυτοκρατορος, εγγυασθαι και αναδελεχθαι, μοιης και εμφανειαις,
 Λυρηλιου Ψαιου Βικτορος Πουσιμ ποιμ|ς και αγροφυλακ| πεδιαδ|ς
 10 Μηνωτ. . . προς εμναυσιον χρονον, λογιζομενη απο σημερον
 της προγεγραμμενη[ς] ημερας, ητις εστι μηνος επειφ | x ||
 παρουσιης πεντεκαϊδεκατης Ἰνδικ|, επι τω αυτον παραμειναι
 και προσυδρευειν και υπουργειν πασι ταις δημοσαις χριαικις,
 15 παραστασις των επιζητουμενων προσοπων ποιεισθαι
 ακοινης και ακαταχρηστωσ, και μηδαμως αυτοι απολειπεσθαι.
 Οποταν δε ζητουμενος παρα της σης ενδοκιμησεως,
 παρενεγκειν αυτοι και παραδωσω εν δημοσιω τοπω, εκτος
 αγιων περιβολων και Θειων χαρακτηρων και αγιας κυριακιης.
 20 Ει δε απολυμθθει και ζητουμενη μη ευρεθει, ετοιμοσ εχω
 ο προγεγραμμενοσ εγγυητις παρεξω υπερ της αυτου απολειψεως
 χρυσὸ νομισματα εξ. Συπεραιῶμενὸ δε τὸ χρονὸ, επι τω εμε
 αναλαβειν ταυτην μου την εγγυην, ηρουσ, μενῶσαν παρ υμων,
 ακυρον ειναι και ανισχυρον πανταχὸ προδερομενη, η ενοχως
 25 εη τω Θειω ορκω και το περι τουτὸ επιρητημενω κινδυνω.
 Και επερωτ|ς ε[μ]μο[λ]γ|ς † Φοιβαμμων Ψαιου πρεσβ| ο προκ|
 εγγυημαι του προκ| Ψαιουα (sic) γαι ομοσα τον Θει
 ον ως προκ| † Ιωσηφ|ς Αβρααμ|ου πρεσβ || μαρ
 τηρω τη εγγυε ακουσας παρα του Θεμε
 30 νου † Ιερημ|ας Ιακυβ|ου πρεσβ || μαρτυρω τη
 εγγυε ακουσας τας (sic) παρα του Θεμενου.

PAGE XII.

† Υπατειαις Φλ|ς Ιουστινιανὸ τὸ ενδοξοτατὸ και υπερβυστατὸ
 επειφ || x || ιε || Ἰνδικ||

- Τὸ ενδοκιμη|ς Απολλωτι, ριπαριω κωμης Αβροδιτης τὸ Λνταιο
 πολιτου νομου, π| Λυρηλιὸ Βικτορος [Μα]χαριὸ, μῆ| Μαριας,
 5 ποιμ|ς απο της 3 κωμης τὸ αυτὸ νομου † Ομολογω εκουσιως και
 αυθαιρετως, επομνημενος τον τε παντοκρατορα Θεον και την
 Θειαν και ουραμιον τυχην τὸ τα παντα ρικαντος δεσποτὸ

Page XI. — *Ligne 9.* Πουσιμ : cf. n° 67319, l. 23.

Ligne 28. Suppléer ορκω.

- ημων Φιλ[ι] Ιουστινῷ τῷ κωνινῷ αυγουστῷ αυτοκρατορος, [67328]
 εγγυασθαι και αναδελεχθαι μηνος και εμφανειας Λυρηλιον
 10 Μηναν Ψαιῷ ποιμῆ και αγροφυλακ[ῆ] της δεκανειας.
 προς ενιαυσιον χρονον, λογιζομενη απο σημερον της
 προγεγραμμενης ημερας, ητις εστι μηνος επειφ || κ || παρῶσης
 πεντεκαδεκατης Ἰνδικ[ῆ], επι τῷ αυτον παραμεναι και προσ
 υδρευειν και υπουρειν πασι ταις δημοσιαις χρειαις, και την παρα
 15 φυλακην των ειρηνικων πραγματαν ποιεισθαι ασκνωσ και
 ακαταχνοστωσ, και μηδαμωσ αυτον απολειπεσθαι. Εἰ δε
 απολυμφθει, και ζητουμενη μη παραξω κῆ παραδωσω
 εκτος αγιων περιβολων και θειων χαρακτηρων και αγιασ
 κυριακῆσ εν δημοσιῳ τοπω, παρεξω εγω ο προγεγραμμ[ῆ]
 20 εγγυητις, υπερ της αυτου απολειψεωσ, χρυσῶ νομισματα εἰ.
 Συνπερικῶμενῷ δε του χρονου, επι τῷ εμε ἀναλαθειν ταυτην
 μου την εγγυην, ηγουν, μενῶσαν παρ αυτης, ακυρον
 εἶναι και ανισχυρον πανταχου προφερομενῷ, η εννοχωσ ει
 η τῷ θειωσ ὀρκω και το περι τουτο επηρητημενω κινδυνῷ. Και
 25 επερωτηθησ ὁμοσῆ Ϝ·Ϝ·Ϝ·Ϝ Λυρηλιου Βικτωρ Μ[ε]κ[α]ριου
 ο προκ[ῆ] εγγυομαι (sic) τον προκ[ῆ] Μηναν [και ὁμοσα]
 τον θειον ὀρκον ὡσ προκ[ῆ] Λυρηλιου Κ.
 Μουσαιου, ἀξιῶθῆσ, εγραφα υπερ αυ[του] γραμμα[τι]
 τα μη ειτοτοσ Ϝ·Ιωσηφῆσ Αδρακαμιου πρε[σβ]ι[τε]ρ[ου]
 30 μαρτυρω τη εγγυε ακουσασ παρα του θε
 μενου Ϝ·Φοιβαμων Ψαιου πρεσβ[ι]τε[ρ]ω μαρτηρω τη εγγυη
 ακουσασ παρα του θεμενου.

Page XII. — *Ligne 22.* Παρ αυτος : sc. της σης ευδοκιμησεωσ. Mais précisément la
 page XII est la seule où cette locution ne se présente pas.

Bin. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40478.

67329. Procès-verbal d'une audience tenue par l'avocat Fl. Paulus en qualité
 de defensor de la cité d'Antaiopolis. — Long. 1 m. 350 mill., haut.
 0 m. 300 mill. — Aphroditè.

Date : 529-530, en tenant compte du fait que, d'après le n° 67254, Flavius Paulus était
 defensor civitatis en 525, comme me l'a fait remarquer mon confrère, M. Bernard Haus-
 soullier.

L'objet du débat est un transfert par voie administrative de γεωργίαι du village de
 Thimonechthè, ou Thimonachthè, dans celui d'Aphroditè pour y cultiver des parcelles
 de terres publiques. Ce transfert est désigné par le mot μεταθέσις (p. I, l. 4, 8, 15 ;

[67329]

p. II, l. 3). Il y en a plusieurs exemples pour l'époque du Haut-Empire; le plus connu est celui de P. Lond. II, n° 322, p. 159, de l'an 214-215, où le texte porte les mots τῶν μεταθιμεύων ἐθῆδε ἀπὸ κώμης Βακχιδῶς dont le sens a été déterminé par Kenyon. Notre papyrus prouve que cette pratique subsistait au milieu du vi^e siècle entre villages συντελοῦντες (l. 7 : εἰς ἑκατέραν συντελοῦντ[α κώμ]ην).

Les personnes qui prennent part au débat sont : 1° Psimanobet, *peradjutor defensoris*; 2° Phoibammôn, *adjutor* du bureau des comptes (λογιστήριον) de la cité d'Antaïopolis; 3° Apollôs, *protocômète* du village d'Aphroditô.

Le *defensor civitatis* exerce la juridiction en cette matière, conformément à la Nouvelle XV de Justinien, sur les attributions des *defensores*. La *defensio civitatis* était à cette époque une liturgie imposée à tour de rôle, pour deux ans, aux principaux habitants des cités⁽¹⁾.

PAGE I.

[..... π]αυτ[.....] [... τ]ριτης ἰ[γ]δικ[.....]s
 [.....] nil[.....] An[t]aeopol[is] ex dicae [f]il[is] Eub[u]ll[u].....
 adstan[t] Pauti fil[is] Bottu ex Afrodit[is] et Pecusio Sionos ex. . . [et]
 Filomusô
 [fil[is] ea]sdem ap[.....] Psimanôbe[t] fil[is] Curô ead[em]
 [.....] ex b[.....] ex Colluthô a[d]ju[ct]i defens[is] s[is] Idem
 Psim[an]ôb[et] fil[is] Curô peradi[ut]or[is] defe[ns]i[is] d[omi]ni Γηδία
 [τινα] εχω τον μεν παλαι χρονον διακειμεν[α] ετατιωθεν [.....] εν πεδικαδι
 της ημετερας κωμης Αφροδι[τη]ς τῶ Αν[τα]ιολιτου νομοῦ, εν[νε]χθεντα
 δε εν τῶ καιρω της προων[η] γεγενημενης μετ[α]θεσεως κατα την

PAGE I. — *Ligne 1.* Si la restitution est exacte (cf. p. II, l. 9), cette page est bien réellement la première.

Ligne 2. Après *Eubula* (?), place pour sept lettres environ : mais cet espace paraît plutôt avoir été laissé en blanc. — Adstan(tibus) Pauti filio Bottu : *Pauti* est extrêmement douteux : ce serait le nom Παῦς, Παῦς. *Bottu* : on remarquera que le génitif des noms propres est toujours laissé sous la forme grecque (u = ou). — Ex Afrodit(es) vico). — *Pecusio* est trop long pour la lacune (peut-être *filio*) a-t-il été omis), mais a été restitué pourtant à cause du nom patronymique Sion (cf. Index I, tome I, s. v. l.). — La terminaison du génitif grec est ici rendue par ô. — Lire peut-être, à la fin, ex [d]ic[is]a. . . et] Filomusô.

Ligne 3. Lire et Collutho (?) mais *ex* est certain. Ce Colluthus est le Κολλουθος βοηθος της εκδικιας της Ανταίουπολιτων du n° 67087, l. 1. — Defens(orum)? — *Curô* : ô est corrigé sur u.

Ligne 4. Ετατιωθεν : lire peut-être *εκατερωθεν*.

⁽¹⁾ Mon confrère M. E. Guq a eu la complaisance de nous fournir cette notice pour le papyrus n° 67329 : je n'avais pas retrouvé le texte correspondant dans les papiers de mon fils. — G. M.

- 5 [δημοσιαν απογραψην Ιωαννῶ τῷ ελλογιμωτατῷ σχολ[αστικῷ] εἰς τὴν [πεδ]- [67329]
 ἀδα [κωμ]ῆς Θμοναχθῆ τῷ αὐτοῦ νομῷ. [Κ]αί επειδὴ τὴν ὑπολοιπ[ο]ν μ[ε]τ[ε]
 πασαν ελαχιστην κτ[η]σιν ε[ν]ε[σ]σαν καὶ τελουσαν ὑπο τὴν εἰρημ[ι] μοι
 [κωμ]ῆς Αξροδιτῆς]λον . ρμω ε φερων τη. [τ]η[ν]
 ὑπερ των εἰρημενων παντοιων δημοσιαν συντελειαν ε[π]ιγινωσαι τῷ
 δημοσιῳ λογ[ω] τ[ῆ]ς αὐτῆς κωμ[ῆ]ς Αξροδιτῆς
 [ὥστε μὴ εμε καθως καὶ νυν τυχαῶν μει[ν]αι εἰς εκατ[ε]ρα[ν] συντελουτ[ε]α
 κωμ[ῆ]ν η[ν] δ[ι]α τ[ε] τοῦτο αναγκαιως παρεγνομην προς τ[ῆ]ν ὑμετεραν
 παι[δ]ευσιν, αἰτῶν οικειῶ κηδ[υ]ν[ω], τῷ δημοσιῳ λογῷ κατ[α] μηδεν
 βλαπτουμενῶ (sic).
 [μετα γνωμῆς Φοιδεχμωνοσ τῷ Θαυμ[ι] βουθῷ τῷ λογισηριῳ τ[ῆ]ς ταυτῆς τῆς
 πολε[ω]σ Αηταιδ[ε] μεταθεσιν των απογεγραμμενων παντοιων δημοσι[ω]ν
 ευσεβ[ε]ων τελεσμάτων τοῖς εἰρημενοῖς γηδικοῖς εντελθεν η[δ]η ποιεισθαι
 απο κ[ω]μ[ῆ]ς
 [Θμοναχθῆ εἰς τὸ δημοσιον τῆς ημετερας κωμ[ῆ]ς Αξροδιτῆς· ε[τ]οιμοσ γαρ
 [ε]μ[ε], κηδ[υ]ν[ω] εμῶ καὶ πορω τῆς ὑπολοιπῶ μὲ παντοιασ ὑποστα[σ]εωσ],
 εἰστεργειν τὴν ὑπερ αυτων παντοιαν δημοσιαν συντελειαν τῷ δημοσιῳ
 10 [λογῶ τῆς αὐτῆς κωμῆς, ἀκολουθῶσ τῆ δημοσ[ι]α ἀπ[ο]γραψῆ] του νυν
 π[ρ]ο[σ] . . . τ. [τ]ρακτευομενῶ κωδικῶ Ιωαννῶ τῷ εἰρημενῶ ελλογιμωτ[ε]ατῷ
 σχολαστικῷ, τουτ[ε]στι εν [πε]διαδ[ι] κωμῆς Θμοναχθῆ κληρῷ Πιασε,
 [ὑπερ μὲν τῷ οικειῷ μου ονοματος σποριμ[ῆ]ς αρουρ[ων] δεκατριῶν τεταρτῶ,
 καὶ ονοματος Βησιδ[ε] Ανδιδωνοσ καὶ Λεοντιῷ ἀδελφῷ στρατι[ω]τ[ων] Ερμύ-
 πολ[ε] σποριμῆς αρουρας ημισεωσ τεταρτῶ, καὶ ονοματος Βικτωρ[ω]σ]
 [ταβελλωνοσ σποριμῆς αρουρας τετ[ε]αρτῶ ο[γ]δο[σ], καὶ οη[ο]μ[α]τ[ε]οσ] Ευτρο-
 πικ[ω]σ Κοιρανῶ απο Απολ[λω]νοσ, πεδιαδοσ τῆς αὐτῆς [Θμο]νεχθῆ (sic)
 το[π]ῶ ομοιωσ Π[ι]α[σ]ε σποριμ[ῆ]ς αρουρας μιασ τεταρτῶ εκκα[ι]ε[κα]το]
 [.]πρ[ο] τ[ῆ]ν (?) εἰρη-
 μ[ε]νον αἰδεσιμοῖν τρακτευτην Φοιδεχμωνα καὶ ε[π]ακουσ[αν]τ[α] των
 οη[ο]σ εἰρημενω[ν] μοι καὶ εξ[ε]τ[η]μενων αξι[ω] καταθεσθαι πραττο-
 μενων
 [Defensy Ακουσαμενοσ των παρα σῶ εἰρημενων εν υπομνημασιν, Φοιδεχμ[ω]ν
 ο παρ[ων] δ[η]μοσ[ι]οσ] τρακτευτ[η]σ κα[ι] . . . εθμ . . [λε]γετ[ω] ο βουλεται
 Fo[c]bammōn adiut[us] log[us] An[ta]copol[is] Εσ[θ]ημανεν
 15 [Ψιμανωθετ ο παρων Θαυμ], ὡσ αἰτει μεταθεσιν ποιεισθαι παντοιων δημο-
 σ[ι]ων ευσεβ[ε]ων τελεσμά[τ]ων [των] π[α]ρ αυτου[ν] κεκτημ[ε]ν[ων] αρο[υ]ρων εν
 πεδιαδ[ι] κωμῆς Θμονεχθῆ κληρ[ω]ν Πιασε κ[α]θ[ω]σ επεχ παρα των

PAGE I. — *Ligne 11.* Cf. un Λεοντιῷ στρ[ω]ν n° 67287, IV, l. 4. — Βικτωροσ : corrigé sur Βικτωροσ.

Ligne 14. Antacopol[is] probable : cf. p. II, l. 12, mais la place manque pour d[icit].

- [67329] [γεωργων, ὄνῳ εκκλησιας Ευθροσυνου, σπορι]μης αρουρω[η δεκατριων τεταρτό, και ο]νομα[α]τος Β[η]σιδ Ανθιδιωνος] και Λεοντι[ῶ] αδελφου στρατιω]των Ερομου[πολις σποριμης α]ρουρας ημ[ι]σε[ως] τεταρ[τ]ό,] και ονοματος Βικτορος
- [ταξελλιωνος σποριμης αρουρας τεταρτό ογδοῦ, και ονοματος Ευτροπικας Κοιρανῶ απο Απολλωνος, πεδια]δος της α[υ]της Θμοναχθη, τοπό ομοιω]ς Πιασσε [σποριμης αρουρ]ας μι[α]ς τεταρτό εκκαιδεκατό]

Vestiges insignifiants de quatre lignes.

PAGE II.

- των αυτων [ενεκ]εν ευσεδων τελ[εσματ]ων των προδεδη[λο]υμενων αρουρων.
- Defens[us]· ακ[ου]σταμενος των [παρα σ]ῶ ειρημενων ε[ν] υ]πομημηακτιν. Α- [πολ]λωε ο παρων Ψ[αμ]ασιωατος πρ[ω]τοκομητης (sic) [κω]μης Αθρο- [δι]της του Ανται[ο]πολιτῶ νομ[ου] λεγετ[ω] []
- ο βουλεται Apollis fil[ius] Dioseorῶ p[ro]tocom[ites] Afrodity d[iv]i Ψιμανωδετ του παροντος Ψαμ[ου] οικειω κινδυνω αιτησαντ[ο]ς επι της υμετερας παιδευσεως την μεταθεσιν των δημοσιων των προδε[δη]λωμ[εν]ων ερω[ν]
- αρουρων γενεσθαι απο κωμης Θμοναχθη εις την υμετεραν κωμην Αθροδιτης, και καταθεμενῶ, οικειω κινδυνω και πορω της αυτο υποστασεως, ταυτα εισερευκειν ετους εκαστου τῶ δημοσιω λογω της [α]υτης κωμης [Αθρο]διτη[ς].
- 5 ακολουθως τη τρακτασιω της αυτης κωμης Αθροδιτης, και κατα μιμησιν της πασης δημοσιας συντελειας της αυτης κωμης, και Φοιδαμμωνος του παροντος Ψαμ[ου] βοηθῶ του λογιστηρι ταυτη[ς] της πολυ αι[ρ]ῶντο[ς] ταις αυτο αιτησσει και τουτο ποιεισθαι καταδεξαμενῶ τῶ δημοσιω λογῶ μη

PAGE I. — *Ligne 17.* Θμοναχθη a peut-être été oublié. En tout cas la lacune ne peut contenir plus de seize lettres.

PAGE II. — *Ligne 2.* Defens(or) : cf. n° 67131, v., où la lecture douteuse du mot semble être confirmée par ce papyrus-ci. — Après λεγετω, lacune qui paraît contenir quelques lettres; mais le sens est complet.

Ligne 3. Remarquer la transcription de Γω par ὄ; de même l. 12, Psimanobet. — Protocom(etes) Afroditi(es) d(i)vi. — Ψαμ[ου]ασιωατος. — Παιδευσεως : c'est le defensor qui est ainsi désigné. Le defensor Flavius Paulus est en même temps scholasticus : cf. P. Oxy., VIII, n° 1165, l. 2, où un σχολαστικος est appelé également υ. . . παιδευσις. — Προδεδηλωμενων : peut-être un peu long pour la lacune.

Ligne 4. Lire (υ)μετεραν.

Ligne 5. Τρακτασιω : plus bas (l. 7), le mot est traduit par γνωσις. — Αιρῶντο : douteux; un peu long pour la lacune.

- βλαπτουμένῳ (sic) προς την κελυσιν των αιδεσιμων τρακτευτων της τα- [67329]
 ζεως, στοιμωσ έχω την ὑπερ των ειρημενων αρουρων παντοιαν δ[ημοσιαν]
 συντελειαν εν τε σιτω και χρουσω καταλογισε[σ]θαι εις την εκδοθεισαν μοι
 τε κ[αι] τοις λοιποις δημοσιευ[ουσι] της αυτης κομης παρ αυτου γνωσιν
 ητοι τρακτατιονα της ειρημενης κομης Αφροδιτης κατ επιτροπην [των
 αι]δεσιμων
 της ταξεως τρακτευτων και αμα τοις αλλοις δημοσιουσι (sic) της αυτης κομης
 ταυτην εισπνεγκειν δια της ταξεως ανελλειπως τω δημοσιω λογω της αυτης
 κομης καθ ομοιοτητα πασης της αρουρατιονος της αυτης κομης
 Αφροδιτης απο της παρουσης τριτης επιμεμησεως και αυτης εφ' οσον καγω
 τρακτευω τους δημοσιους χαρτα[s] της αυτης κομης και το αξιμιον παν-
 ταχθεν παραφυλαξαι τω δημοσιω λογω των ευσεδων ενεκα τελεσμάτων
 των πολλακις
 10 ειρημενων αρουρων, τουτεστιν ομῶ σποριμης αρουρων δεκαπεντε ημισους
 ογθ[ο] εκκαιδεκατ[ο] κατα μιμησι[ν] της π[α]σης συντελειας της ημετερας
 κομης Αφροδιτης προς την δε[θ]εισαν μοι τρακτατιονα εκ [της] ταξε[ως].
 Defensy· δηλη γεγονεν εν υπομνημασι και η καταθεσις Απολλωτος τῷ πα-
 ροντος Φα[υμασιω]τατῷ πρωτοκομητῷ (sic) κομης Αφροδιτης· εισπερ ουν
 ετερον ελλειπε[ται], τῷ
 πραχματι προστεθη[ται]. Psimano[h] et peradiut, defensy d/. Παρακαλω
 την πραξιν των υπομνημα[των] εκδοθηναι μοι προς ασφαλειαν
 Foebammōn adiut, log; Antaeopol; d/. Καμοι
 εκδιδουσθαι τα πεπραχ[μενα] προς ασφαλειαν τῷ δημοσιῷ λογῷ παρακαλω
 Apollōs fil; Dioscoru p[ro]tocom; ex Afrodity d/. Καγω εκλαθειν τα
 πεπραχμενα προς ασφαλειαν τῷ δημοσιῷ
 λογου παρακαλω.
 Fl; Paulus schol; [et] defensy Antaeopol; e; v; d/. Εκλημψεται εκατερος ὕμων
 τα πεπραχμε[να] καθως ητησεν ···
 Εκδοθηται

PAGE II. — *Ligne 15.* Flavius Paulus nous est déjà connu par le papyrus n° 67254, où il signe, en la même qualité d'ἐκδικος τῆς Ἀνταειοπολιτῶν, un ἐκμαρτύριον, le 30 octobre 525.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40480.

67330. Compte des dépenses du village d'Aphroditō : analogue au n° 67058.

— Long. 0 m. 295 mill. (mais le bord supérieur est entamé), larg.
 0 m. 510 mill. (sans compter la lacune entre les colonnes III et IV).

Cursive droite comme l'est celle du n° 67058.

Catal. du Musée, n° 67279.

[67330]

Colonne I.

Il n'en reste que quelques chiffres.

Colonne II.

	[χ με]λιτος δ/ δημοσι[. . .] κ/ ς ζ
	[Ιωαν]νης ελαιόπολ[ς] κ/ ς δ/
	[Προ]μαως Λακων μ[αγειρος] κ/ ζ /
	[Ψι]μακρωβητ Κυρου χ [. . .] κ/ θ ζ
5	[Τα]υρινος εξπελλευτς, αυυρ ι[.] ι' ε κ/ κ
	τιμς χαρτιων	κ/ ιγ β
	χ οινῶ	κ/ ιδ
	Καλλιδικος Αλεξανδρῶ	ι' ε
	Εισ Ανταϊῶ δ/ Καλλιδικῶ χ ωα ς δοκ/	κ/ ε ζ ιθ
10	χ ωων ρακ εις Αντι[ς Τροτω ς Πανος ς λοιπς	κ/ ιζ
	Φοιδαμμων Πανεχαρις σιγγς	ι' α κ/ ιγ ζ
	Ιωσηφης δημοσις	κ/ α
	Ειρηνη γαμετς Αβρααμ Βησιῶ	κ/ α
	Εισ Τροτω χ δοκ/ ιη	κ/ θ
15	χ τῶ κομμονιδωριῶ δ/ Κυριακου σιγγ	ι' α [κ/] ιε
	ομοι[δ/ τῶ αἰτῶ χ αγωγης της καταβολς	κ/ ζ
	Θεοδοσιος σιγγς	ι' α κ' ιδ
	Αδριανος στρ/	ι' α κ/ ιε
	τιμς πακτς δ/ Αβρααμιῶ πακτς	κ/ ε
20	υιος Ψαιῶ Πατερμιθῶ	κ/ ζ γ'
	Φρόροισ της ταξεως	ι' α κ/ ιβ
	Μῶσης Πᾶραμθῶ	ι' α κ/ ε
	τιμς ωων εις Τροτω ομοι/	κ/ β ζ δ
	Απολλωσ βοη ^θ χ μισθῶ	ι' δ κ/ θ
25	ζ/ χ οινῶ Κατομερ/	κ/ ε ζ δ
	Ιωαννης Χαρισιῶ	κ/ α

Colonne II. — *Ligne 1.* La restitution est un peu longue pour la lacune.*Ligne 5.* Rien dans la lacune.*Lignes 6 et seq.* A partir de la ligne 6, il n'y a plus de lacune dans le manuscrit, mais seulement des blancs entre les entrées et les chiffres qui correspondent à chacune d'elles.*Ligne 9.* (Υπερ) ωα (= ωων) (και) δοκ(ων).*Ligne 10.* (Και) λοιπ(ους) (τοπους).*Ligne 15.* Λίνο κομμονιτωριου.

[67330]	β καταβι	ἦ ρλγ
5	Ψαιον νῶμερ	
	(Ταυρι[ν]ος δομεστικῶ)	ἦ ε
	Ωρῶωγχιῶ βολῆ	κ [. . .
	ακτῶαριος λνται	τῶ προστι ἦ ζδ
	γ κατα[ε]ολης κανονικ	ἦ ριγ κ ηδ

COLOSSE IV. — *Ligne 5*. Intercalée, en petits caractères, pour remplacer la ligne 6 qui a été barrée.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40479.

67331. Débris d'une scolie sur l'*Iliade*. Six fragments faisant partie d'un *codex*. — Antinoé (?).

Cursive droite.

Sur les six fragments, deux ne portent à peu près rien, ou ne contiennent que des vestiges d'écriture insuffisants pour reconnaître à quelle partie du poème ils se rapportent. Un troisième, le n° 4, est plus lisible, mais je n'ai pu réussir à l'identifier. Les autres renferment un commentaire sur quelques vers du chant II (414-421) et du chant XVIII (419-477). Il est difficile d'expliquer le mélange de fragments qui devraient être fort éloignés les uns des autres, à moins que nous ayons ici simplement des *scolies* non sur l'*Iliade* entière, mais sur des « morceaux choisis ».

J'ai employé ici les mots *recto* et *verso* dans leur sens ordinaire, par allusion au côté poli du papyrus et à la direction des fibres; mais j'ai publié les textes en rétablissant l'ordre qu'ils devaient présenter dans le *codex*.

Fragment I. — *Iliade*, II, 414-421. — Long. 0 m. 099 mill., larg. 0 m. 068 mill. — Le haut de la page est intact; les bords sont découpés irrégulièrement.

VERSO.

Quelques mots indistincts.

RECTO.

κατα προη[ε]ς	
μελθρον	[το]ν οι[κον
αιθλοεν	εμ[πεπροσημενον
προσαι	ε[λεξαι

Fragment I. Recto. — *Ligne 3*. Le μ est illisible, quoiqu'il reste une trace d'écriture à l'endroit où il devrait être. Je restitue le mot d'après le lexique d' Hesychios : λαμπρον, εμπεπροσημενον de même que ε[λεξαι] à la ligne suivante : ελεξαι, φησαι, εμπροσαι.

5	πυρος δημοιο[.] .	[67331]
	δαίξαι [
	οδαξ [
	λαζοιατο [
	σκεκραανε ν[
10	οφελλεν	
	επει ρ ε[υ]ξο[ντο	
	

Fragment II. — *Hilde*, XVIII, 412-477. — Long. 0 m. 149 mill., larg. 0 m. 060 mill.

RECTO.

	. . .]αν . . ειν	
	[φυσ[ας· ασκους	(412)
	[λαρ]ρακα· κιδωτον	(413)
	[οπ]λα· παητα τα χαλκ[ωματα]	(419)
5	[ερρ]ην : κυριως μεν μετ[(421)
	[αρ]ημενος : ξεβλαμμεν(ν[(435)
	ος	
	[εφθ]ειν αντι του εφ[θορειν]	(446)
	[ειλ]ξον· συνειλουν σ[(447)
10	[μελ]ο[ντ]ων· μελετ[ωντων]	(463)
	[τα σα γου]ηαθ' ικανομαι . [(457)
	[.]ν τα σα γουνατα παρα[καλουσα]	
	[χοανοι]ς τοις πηλινοι[ς τυποις]	(470)
	[ευπριστον·] ευφυσ[ητων]	(471)
15] κτην εν	
	[αυτμ]ον· π[ροσην]	(471)
	[ανοιτο] αννοιτο τελε[ιοιτο]	(473)

Fragment I. Recto. — *Ligne 11*. Ευξαιτο plutôt que ευξαιτο : mais le mot est presque illisible.

Fragment II. Recto. — *Ligne 5*. Les deux points sont dans le manuscrit : de même à la ligne 6.

Ligne 6. Le mot ξεβλαμμενος est partagé entre les deux lignes, parce que la fin de la ligne 5 était déjà descendue sur la suivante, séparée du reste par un trait courbe représenté ici par une parenthèse.

Ligne 13. Le lexique d'Hesychios a recueilli cette explication, avec plusieurs autres : τοις φουσηται, ταις χοναις, και κοιλιμασιν, εις α εγχεται το χουνομενον, η τοις πηλινοις τυποις.

Lignes 14 et 17. D'après Hesychios.

	ραδωνος· [ραδινος, οτι ραδινως δεδο]	(576)	[67331]
	νη[ται(?)		
	δουακ[ηα	(576)	
20	αυτως [(584)	
	εινοδ[
	σηκο[υς	(589)	
	χορ[ον	(603)	
	αλλα[
25	ερυμυλων [(580)	

Bull. : Journal d'entrée du Musée, n° 45399.

67332. Fragment d'un acte de cautionnement, adressé aux protéocômètes. On a déjà vu des actes analogues présentés au pagarque (n° 67094) et au riparios (n° 67328). — Long. 0 m. 178 mill., larg. 0 m. 192 mill. — Aphroditô.

Date : mai (?) 553.

Cursive penchée assez élégante.

[· Βασιλειας του Φειστοταδ ημων δεσποτδ Φλ, Ι]ουστιν[ιατδ] του αι[ωνι]ου
αυγουστου και α[υτ]οκρατορος.

[ετους εικοστου εκτου, μετα την υπατειαν] Φλ, Βασιλειου τ[ου] ενδο[ξ]οτατο[υ]
ετους [δω]δεκατου,

[παχων και δε]κατη αρχαιμεν[η]ς πρωτης ινδ[ικτιον]ος.
[Φλ, Δισκορου υιου του της μακαριας μνημ]ης Απολλωντος Δισκορου, και
Απολλωντι υιου Ισ[α]κιδ

5 [τοις ευδοκιμοτατοις πρωτοκαωμητ]ς κωμης Α]φροδιτη[ς] του Αντ[α]ριστο[λι]-
του νόμου, π[ρ]ο τ[ων] εξης

[υπογραφοντων ομολογοντων τα υποτεταγματα], εκαστου ενεχομενον [τι
ι]δια [αυ]του υπογραφην, χαιρεση.

[Ομολογουμεν εκουσιως και αυθαιρετως, επομνημε]νοι τον [τ]ε πατοκρα-
τορ[α] Θ]εον και [τ]η[ν] ει[κ]η[ν] και σωτηρ[ε]ιαν

[του καλλιπικου ημων δεσποτδ Φλ, Ιουστινιανου τ]ου αιω[ν]ιου αυ[γ]ουστου
κ[αι] αυτοκρατορος, εγ[γ]ρα[σ]θαι

[και αναδεχθαι τη ημων ευδοκιμησει(?) μοη]ς και εμφ[αν]ειας, Βικτωρ[α]
υ]ιον Ιω[α]ν[νου], υ]πο[δ]ιακ[και

Vestiges insignifiants de trois lignes.

Ligne 2. La place est bien étroite pour [δω]δεκατου; mais le chiffre de l'indiction (1. 3) exige cette restitution.

Lignes 6 et seq. Restitutions d'après le n° 67094.

67333. **Fragment d'un contrat.** La mutilation du texte, ainsi que le jargon obscur et incorrect dans lequel il est écrit, rendent impossible la détermination précise de ce document. — Long. o m. 3/40 mill., larg. o m. 2/95 mill. — Aphroditò.

Cursive penchée assez grossière.

Lignes 5-9 :

...] συγτεθεντ[ε]
 παρ αυτò διαθηκιμακω γραματῖ κῖ ορισθεν μοι φ[α]ρ[α] του προειρημενò μου
 αδελφò, το κτημα κληρò Ψινεϊò συν δικαιοις πασι και τας άλλας αυτου
 αρουρα[s]
 δι[α]κε[ι]μ[ε]νας εν κληρ/ Νεμπκητος και παντα τα προσοδα τούτων διοι-
 κησασθαι
 δικαιοις παρ εμò και αναλι[σ]κειν την ...

Lignes 12-22 :

της αυτò εγγραφò βουλησε[ως] ...
 ακαταφορητως. Και επειδη προ ολιγου του χρονου του προκ/ κτηματος
 επορηθη και απελυθη εν καιρω της στενοσιας και μυχθηριας, ουκ εδυνη
 15 θη[ν] υπο[μ]ειναι το βαρος της αυτουργιας, τα δημοσια, και την φροντιδα
 της υποργειας της μημης [το]υ [προ]κ/ μακαριωτατò μη αδελφò,
 και τα χρεοβληματα εν καιροις μοχ[θηρ]οις και αβροχοις, μαλ[ι]στα δε την εμην
 γερ[α]μοτητην και αδυναστι[αν] ενο.ση εκ.εις δε εμ. . . . ως μαλλον
 20 συμφερον επιλεξαί (ι)κανοι ανδρες εις το αναγκαιον κῖ ευσεβην εργον
 κατα την δυναμιν της γεγενημενης μοι παρα του προκ/ μακαριωτατου μου
 αδελφου Ερμαδωτος, ηρεθη δε τον τιμιωτατον και ελεοτερον Βησαριωνα
 ψ[ι]ον Διοσχορò και Απολλων το[ν] αυτò αδ[ελ]φον και τουτò απαξιωσα αυτους

Lignes 26-27 :

εδυνηθη[σ]αν εν Θεου (sic) Ξελοντος και εκτηθησαν και εφυτευσαν του προκ/
 κ[τ]ηματος ο[ν]ο[ν] του προεγρ[α]μ[ε]νò μò α]δε[λ]φò εν νεροτυιω αμπελο

Ligne 7. Κτημα κληρον : cf. n° 67235, l. 10.

Ligne 9. Παρ εμò est incompréhensible.

Ligne 13. Le sujet est au génitif : lire το προκ(ειμενον) κτημα; de même à la ligne 26.

Ligne 18. Lire γεραμοτητα.

Ligne 19. Le régime est au nominatif : lire ικανους ανδρες. — Ευσεβον : douteux, mais ευσεβος est impossible, et le ν final est très probable.

Ligne 21. Le substantif a été oublié.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40566 b.

67334. **Cautionnement.** Fragment. — Long. 0 m. 178 mill., larg. 0 m. 180 mill.
— Aphroditô.

Date : règne de Justinien (le nom apparaît dans la formule du serment).

Cursive penchée. — Le début et la fin manquent.

Lignes 7-13 :

[παρρα]μειναι εν τη αυτη κομμη και μη εινα
 εφ οι[α]ν δηπ[οτε] π[ροστασιαν], κ[αι] ο[ποταν] ζητη[υμενος]
 παρα της υμω[ν] εντρεχειας, τουτο[ν] π[α]ρενεγκειν
 10 [και παρ]αδωσ[ω] υμιν εκτος αγιων [πε]ριζωλων
 [και] θειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης
 [αν]εν προσχηματος στρατιω[τ]ικου η [κληρικου (?)]
 η μοναχικου . . .

Ligne 8. Υφ est impossible.

Bull. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40461 b.

67335. **Fragments d'une quittance** (πληρωτική ἀποχή) délivrée aux protocômètes d'Aphroditô, pour un impôt. — Long. 0 m. 161 mill., larg. 0 m. 085 mill.

Cursive droite assez grossière.

Lignes 1-3 :

[Δεδωκασιν οι απο κομμης Α]θροδ[η] Χαρισιō και Β[ε]στιτō . . .
 [.]σιō κ[αι] τō πυργō, κανον[ος] . . .
 [.]νομισμ[α]τια τρια παρα κερατια εξ[ου]σ[ς] . . .
 Le scribe a signé (l. 7) : [Εγρα]θη δε εμō Αβρααμiō Α[πολλ]ς

Ligne 2. Restituer κομμενταρη]σιō (?) : cf. n° 67287, l. note.

Signature. Α[πολλ]ς est douteux. Cf. n° 67112, l. 30.

Bull. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45400.

67336. **Six fragments d'une requête (?) inutilisables.**

Cursive soignée, droite et arrondie.

Au verso, restes de plusieurs écritures. On lit notamment cette mention :

και των ανακτων, πρωτο [. . .]
 παλλατινω . . . [. . .]

Bull. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 c.

Catal. du Musée, n° 67279.

67337. Fragment d'une lettre (?); écriture à peu près entièrement effacée. — Long. 0 m. 235 mill., larg. 0 m. 193 mill.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45400 a.

67338. Fragments d'un poème de Dioscore, trouvés mêlés à ceux du document précédent.

Écriture de Dioscore.

On lit sur l'un des fragments les mots

Ανταϊος τολυπ. . . σι προλυδακ[τυλος

qui semblent faire une allusion à Antée, héros éponyme d'Antaiopolis. Je citerai encore ces deux vers qui semblent mentionner le couvent de Saint Senouthios (d'Atripe) et celui d'Αρα Sabouérios, d'Aphroditô (?) (cf. n° 67002, III, l. 20, et n° 67080, l. 6) :

οτι χρυσον απειρινα κοινοβιοισιν εθ[ηκας
 Θεσπεσιου⁷² Σενουθου Σαβοριου μελη]

Un autre vers intact paraît former le début d'une pièce :

Εξ ιερης αγορουσας αναμακταιο Συνελλης.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 d.

67339. Compte privé. — Long. 0 m. 312 mill., larg. 0 m. 064 mill. — Aphroditô.

Écriture de Dioscore.

1-3 Ϝ λ νημς και στημς
 ων εχει Ευδ⁷²ειζ
 γαμετη . . ουτ⁷²

 6 πεπωνι⁷²

Lignes 1-3. Αο(γος) νημ(ατων) και στημ(ατων) ων (= α) εχει. . . Après γαμετη, traces indistinctes d'un mot de deux lettres qui semble suivi d'une barre d'abréviation; μ⁷² est impossible.

Lignes 6-18. Le chiffre est effacé. Les fils sont comptés par livres, et classés par

11 στημις ιματι| .ε π|
 13 μελαι| στημις .α
 14 προσκεφαλ| στημις
 15
 16 λωτικ ουτ— μελαι.
 18 κροκ| λ . σ

[67339]

couleurs : κροκ(ωτου), πεπωγιῶ (couleur de citrouille?), μελαι| στημις (sur cette forme μελαι|, cf. n° 67141, fol. V, verso, l. 5).

Bull. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40476 b.

67340. Fragments d'un contrat de mariage; la partie conservée est assez longue, mais le rouleau de papyrus a été la proie des insectes qui y ont ouvert de vastes lacunes. Les lignes d'écriture étant très espacées au recto, très rapprochées au verso, ce dernier se trouve avoir seul conservé d'assez longs passages utilisables. — Long. 1 m. 580 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Antinoé (?).

RECTO.

Ce contrat offre ceci de particulier, que la femme est veuve ou divorcée, et a déjà un fils dont le sort est ici réglé. Les noms propres ont été soigneusement effacés; toutefois, comme ils sont souvent répétés, j'ai pu reconstituer avec certitude : Ακυλλινος et Ευπρεπεια.

Cursive ronde.

Lignes 4-7 :

ωστε αυτον μεν τον Φαυμασιωτατς
 5 (Ακυλλινον) πραγματευτην προσε[ν]εγκε[ιν]
 αυτη αυτι των παραχωρηθεντων
 παρ αυτης τω αυτης ανδρι νομισματα

La ligne 8 est restée en blanc.

Lignes 14-19 :

εικοσι τεσσαρα ευσταθς, Ευπρεπ[ει]α (sic) δε
 15 εξακολουθησαι τω σκοπω του προ
 γεγραμμενου (Ακυλλινῶ), και εν μηδεμι
 παρακουσαι αυτου, αλλα και ακολουθησαι
 αυτω οπου δ αν βουληθει εν ταυτη τη
 επαρχεια κ[αι] ε[ν] Αλεξανδρεια . . .

Recto. — *Ligne 5.* Ου Ακυλλινον.

[67340]

Lignes 39-39 :

αναλωμάτων χρ[υσου νομισματα]
 εικοσι τεσσαρα ευσταθμα, Φαλψαι δε αυτην
 εν απασι και συγκροτησαι και μη εασαι
 35 αυτην δεηθηναι τιως. Ει δε ως
 εικος δοξη αυτω ταυτην αποβα[λ]λεσθαι διχα
 σιας δηποτε α[— — — — παρεξει]ν
 αυτη προστι[μου λογω χρυσου λιτρας]
 τρεις [. . .

Lignes 40-47 :

40 . . . Αιθιομολογει δε]
 και η προγεγραμμενη Ευπρεπεια]
 συνοικειν τω προγεγραμμενω Φαυμασιωτι
 (Ακυλλιω) ακαταγνωστω, και υπακουειν
 αυτου εν απασι, ακολουθησαι δε αυτω οπου δ αν
 45 βουληθει εν ταυτη τη επαρχια και μεχρι
 Αλεξανδρειας και μοιης, και μηδεν παρα
 το πρεπον διαπρα[ξασθαι . . .

Lignes 54-60 :

Ετι ομολογει (Ακυλλιος) ο Φαυμασιωτατος
 55 εχειν Βικτορα τον τεχθεντα παρα της προ
 γεγραμμενης (Ευπρεπιας) απο το γεινομ[ε]
 αυτης ανδρος, ου μην αλλα και []
 αναλημφθεισαν παρ αυτη[s . . .
 και τους ως εικος τεχ[θησομι] απ αυτω Φαλπειν]
 60 και αποτρεθει[ν

Lignes 65-72 :

65 ως εικος τεχθησομεν[ους (?)] χρυσιῶ λ[ιτραν]
 μιαν. Και οτι ταυτα φυλαξαι οι αφ εκατερο
 μερους επωμοσαντο τον τε παντοκρατωρα (sic)
 Θεον και την ευσεβειαν κα[ι] νικην του καλλιπικου (sic)
 δεσποτου ημων Φλαυίου [Ιου]στινιανῶ
 70 του αιωνιου αυγουστου αυτοκρατορος,
 και μετα τον ορκον αυτης ομολογων (sic)

Ligne 57. Le nom propre a été effacé délibérément. — L'article τῶν, qu'on attendrait à la fin de la ligne, n'a pas été écrit.

Ligne 66. Φυλαξαι : sic.

τη δυναμει ταυτης της γραμμη[s] . . .

[67310]

VERSO.

Brouillon d'une donation *inter vivos*. Des retouches ont été ajoutées entre les lignes par une main qui pourrait être celle de Dioscore.

Cursive anguleuse, très penchée.

Lignes 5-14 :

εξ̄ ισου

- εχειν ανα το αυτο τριτον μ[ε]ρος παντα τα καταλειφθησ[ομενα] υ[π] εμου
 παντα τα [π]ραγματα ιδιωτικα τε και γουικα, ετι μιν και τα π[ε]ρι
 ελθοντα εις εμε αφ̄ οιου δηποτε δικαιου και νομιμου τιτλου εν
 και οσα μοι υπαρχουσιν, μη εις μημην εμην αρτιως σχεθησ[ο]ν επιταγματι
 διαφοροις τοποις, μηδεν]ος υμιν αντιποιουμ[ε]νου η αντιποιηθησ[ο]
 10 τω[ν] με]τ̄ εμε κληρονομων η [συ]κλη[ρο]νομω[ν] η των εκ κενου[s] (?)
 [ε]μοι ανηκουτων η αγχιστεμωτων μητε και την εμην θυγατερα (sic)
 Θαυμαστην ^{δουλησθαι} μητε τρω[s] κλη[ρο]νομους αυτης αντιε[σ] ^{ηται} . . . υμιν
 η κληρονομους υμων η διαδοχοις η διακατοχοις ^{ποποτε αλλο} περι τινος
 το συνολο[s] etc. . .

La ligne 16 rappelle que Thaumasté a eu en effet sa part :

. . . πε[ρ] πληρωσθαι πασης της ανηκουσης [αυτη μοιρας].

Lignes 24-49 :

εις τα εν (sic)

- 25 περιεχομενα παντα τη εξ̄ης δηλουμενη γνωσει καθα υποτεταχ[ται].
 ατα εκ πληρους αυτη παρεσχον
 Ηικα γαρ ταυτην εις αισιους μεταφρακα γαμου, ους και ευμαρους
 εξετελεσα, καταλαπανησατα παμ[πο]λλα, παρεσχομην αυθις
 τη [αυ]τη μη θυγατερα (sic) Θαυμαστη εν χρυσω μεν ἢ ἢ π[ε]ρ κ/ λ[ε]?,
 εν κοσμοις δε ενωτιον διπτυχον εν, ολης νομισμα[s] τριων,
 30 και αλυσιδια πιναρωτα τρια, εν μεν αυτων αυτω καθ̄ αυτο
 ολοπιναρον, ετερα δε δυο διαχρυσα, και δακτυλιδια δυο, εν μεν
 ηλεκτρον, εν δε [δι]αχρυσουν, και ιματια γυναικια δεκα τεσσαρα διαφορα

Verso. — *Ligne 9°*. Au-dessus de επιταγματι on lit ταυτη μη; et sans doute les mots [τη δωρεα] devaient avoir été ajoutés dans la lacune qui s'étend encore au-dessus de ces derniers mots.

Ligne 10. Lire εκ γαμου. Toutefois on distinguerait plutôt les traces de deux lettres entre le x et le ν.

Ligne 11. Εμοι : corrigé sur εμδ.

- [67340] εἰς ὧν [.....] ἑνδεκά, καὶ ἠθωνία εἰς καὶ Φακίουλ)
 ..[..... στερεὰ δὲ] δύο ἐπιθὰδια κάλα, καὶ σάβανια
 35 [.....] λίτρας ἑκατόν καὶ
 [.....] ἐν ἀργυροῦν
 [.....]
 [.....] καὶ τωκάλια δύο, καὶ
] κισθώτια δύο, καὶ ἄλλο καψίον
 40 ἐπὶ [.....] εἴη καὶ σκεπτῆριον εἴη ἐλεφαντινῶ
 καὶ ἄλλο εἴη [.....] ἑστῆριον γυναικίον διχῶρον
 ἐν, καὶ ἐπὶ τῆς γεγραμμένης διοικήσεως τοῦ πατρὸς Θαυμαστῆς
 ἐμοῦ ευμοίρου ἀνδρὸς Ἰωάννου, προνοησαντος τῶν πραγμάτων
 Δωροθεοῦ τοῦ τῆς μείας μνημῆς, ἀπογενομένου σχολαστικῶ, τοῦ καὶ
 45 υἱοῦ τοῦ τῆς ἀριστῆς μνημῆς Λυαίθου, ἀψευδῶς τῶ αὐτῷ ἔργῳ
 ὁμοῦμαι ὡς παρεσχομένη ἐξ ἰδίων μὴ ὑπαρχόντων μετὰ τὴν τοῦτου
 ἀπουσίαν ἦτοι τελευτήν ἑκατόν νόμισμα εὐσταθί, ζυγῶ ἡμεροσίων,
 ἐκποιήσαντα εἰς ταῦτα φανερά ἑμα οἰκημᾶτα τε καὶ πρᾶγματα
 γυνίκα εἰς τοὺς κλάσμοις τῆς οἰκονομίας αὐτῶ καὶ διοικήσεως

le texte devient trop fragmentaire pour être restitué. Remarquer seulement (l. 60) le mot τοῖς
 φιλομητρίαις.

Lignes 61-65 :

βουλομαι

τὴν ἴσῃν μοίραν ὑμῖν παραφυλάξαι καὶ ἐξίστασαι ὑμᾶς τῇ εἰρημένῃ
 Θαυμαστῇ εἰ καὶ ὅτι, ὡς συνορ[ω], τὰ καταλειφθησομένα ὑπ' ἐμοῦ
 πρᾶγμα[τα]]. ἵνα ὑμῖν μοίροις τοῖς προνοημασθεῖ
 65 υἱοῖς μου

Lignes 72-80 :

ἐβουλομένη καὶ ἐκ μερῶς

ὀλιγοῦ διασωσαι ὑμῖν τ[ὴν] ἴσῃν μ[οίραν] καθάπερ Φεμίτον
 ἐστὶ, ἀπὸ ὧν προδεδώκα χάρι[σ]μένη τῇ προειρημένῃ μου
 75 Φυγατρί Θαυμαστῇ καὶ ἔνῃ ἐπιτροπῶ κατ' ἐξαιρετικὸν μερίδα

VERSO. — Ligne 34. Ἐπιθὰδια : indigènes.

Ligne 38. Τωκάλια : sans doute δωκάλια (Hesychios : κάλα, ἀριστα, ἀγαθὰ).

Ligne 39. Κισθώτια : τ corrigé sur δ.

Ligne 41. Κιστᾶριον ?

Ligne 44. Λε (douteux) semble corrigé sur un α; il faut évidemment lire μακαρίας.

Ligne 75. Τοῦτου τοῦ τροποῦ : le papyrus est endommagé au milieu du mot του.

Peut-être l'était-il déjà quand fut écrit cet acte, ce qui expliquerait la coupure du mot.

ητοι προμερισμι απονεμηθηται ορισασα, και τη Ψυατρι μου [67340]
 Σοφια κηριαπταριν εν συν λυχνω αυτου χαλκου, και σιγλαν
 μιαν και κρηψιδα ητοι τριπηνησον εν, και σκρινον χαλκου γυναικιον εν,
 και πυργισκον ενα, και καμπτραν μιαν, ωστε αυτην την ειρημενην
 80 μου Ψυατερα Σοφιαν ταυτα εχειν και κατεχειν προμερισμον

Lignes 92-97 :

. . . ταυτη μου τη δωρεα μητε κ[αι]
 τη προτερα, καθ' οσον εκουσιως και αυθαιρετως ταυτας τεθεικα
 ρημους και παραδοτους
 και ουκ εξων (sic) μοι μεταμελεισθαι η αλλο τι ποιησαι. Εντευθεν γαρ ηδη
 95 εδωρισαμην υμιν εβ' οσην περιουσια ^{χρησιον} και μετα θανατον ερον παντα
 τα οντα μοι γουνακ ^{ουσι} παραματτα και [κατα]λειφθησομενα εν [τ]ε χρυσω και
 αργυ[ρω]
 [και ε]ματισμων και χαλκ[ωμασι] και στρωμασι και οικειαις και χωρημασι. . . .

La suite du papyrus ne présente plus de sens suivi; on remarque seulement un passage sur certains
 personnes (les noms sont perdus) ουκ εφ' εβρι τιτε ηλλοστρωθεντων (l. 113-114 ?) et la clause
 suivante, par laquelle la donatrice s'interdit de révoquer son acte.

Lignes 121-124 :

χρυσου λι[τραν] μι[αν], μετα και του α[υτον ακ]ριστα, μετα την της
 ορισθεισης ποιησις [α]ποδοσιν, στοιχησαι και εμμεναι διηνεκω[ς]
 τη δυναμει των αυτων δωρεαστικων συμβουλαιων ων υμιν και
 μοις τοις ειρημ[ενοις μω] υιοις Φοιβαμμωνι τε και Βικτορι και

La fin est presque effacée.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45401.

67341. Trois feuillets d'un livre de comptes, de même nature (?) et de même
 écriture que le n° 67325. — Long. 0 m. 298 mill., larg. 0 m. 185 mill.
 (mais un seul a conservé ces dimensions). — Aphroditô.

Écriture de Dioscore (?).

L'un des feuillets porte au verso les vestiges d'un contrat, où se distingue encore le
 nom de lieu Φαρροτες. Un autre, au verso également, porte en première ligne
 . . . |ρογευθι εις [. . .

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 b.

67342. Fragment d'une lettre adressée à un supérieur de monastère (?). —
 Long. 0 m. 210 mill., larg. 0 m. 190 mill. — Aphroditô.

Écriture légèrement couchée, voisine de l'onciale. — Les bords manquent, à droite et
 à gauche. Il est deux fois question du παραγμα του αββα Αουαν.

Suscription au verso :

[67342]

. . . τω] Θεοφιλῆς καὶ ἀγιωτῆς πατρὶ ἀββᾶ Κολλοχωῦ ἡγ[ουμενω ?

Ce verso (autrefois le recto) présente des restes d'écriture copte.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40467 b.

67343. Fragment d'un contrat d'emprunt (1 *nomisma* moins 2 *keratia*). — Long. 0 m. 162 mill., larg. 0 m. 210 mill. — Sans doute Aphroditè.

Cursive arrondie. — Le début manque.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40459 b.

67344. Quittance d'impôt (fragment) analogue au n° 67041. — Long. 0 m. 132 mill., larg. 0 m. 072 mill. — Antinoé.

Cursive droite.

Signature (l. 6-10) :

Φλλῆς Ἀμμωνίου καὶ Βικτωρ ἡρως],
 δι' ἐμοῦ Ἀμμων[ιῶ διαδόχου]
 ἡρως στοιχεῖ μοι [τὸ ἐπιταγίσιν των]
 νόμισματιων ἐξῆκ[οντα]
 10 καὶ κερ[α] οκτω ὡς π[ροκ]

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40459 c.

67345. Fragment se raccordant à la gauche du n° 67263; sans intérêt. Le morceau total a maintenant les dimensions suivantes : long. 0 m. 133 mill., larg. 0 m. 214 mill.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40459 d.

67346. Lettre, en plusieurs fragments. — Long. 0 m. 290 mill. (environ, mais les lacunes sont difficiles à évaluer), larg. 0 m. 295 mill. — Aphroditè.

Cursive penchée, élégante.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40462 b.

67347. Débris d'un livre de comptes, relatif à la fortune du comte Ammônios (cf. n°s 67138 et 67139). — Longueur de chaque page 0 m. 310 mill. en moyenne; aucune page n'a conservé sa largeur. Même écriture qu'aux n°s 67138 et 67139.

Il reste les fragments, très mutilés, de six feuillets. Trouvés emmêlés et chiffonnés, ces feuillets ne sauraient être replacés dans l'ordre primitif.

Fol. I. RECTO.

[εμετρησεν κη ενεβαλε το κ του ενδοξ[στα]τ[δ] κ] κομητος
 [Αμμωνιό, δ] Απολλωτος] του και πρωτοκομητου
 [Αθροδ(?) εις πλοιον του μονα]ζτηρ[(sic) Μετανιας δ] των
 [Ξεοφιλεστατων αβδ, Αντα]στ[ι]ο κη αβδ, Ισχυριωνος
 5 [μοναζ] και διακκ/ Αντα[ι]ο] κ εμδ, κωμ, Αθροδ
 [εκτης ινδικ/, σιτου αρταβ[α]ς.] πγ/ συγλ. Δ/ εμδ Τιμοθεου
 [γραμμ, της κωμης εγραφη μ]εσορ κη ινδικτιονος εκτης
]
] κ[α]ν[ο]ν[ο] εκ[α]τον δεκα εξ [ημ]ισυ
 10] ναυλ[ο] κη εκχτηστης κη εικοστης
] Τιμοθεου γρ/ στοιχι ω[ς] προκ[]
] ινδικτιονος εκτ[η]ς

Ici un paragraphe mutilé et d'ailleurs barré par le scribe.

Lignes 17-21 :

[Εμετρησεν κη ενεβαλεν το κ τ[ο] ενδοξ[α]του (sic) κομητος Αμ[μ]ωνιό,
 [δ] Απολλωτος υποδ, εις] π[λ]οι[ο]ν Μετανιας δ/ του Ξεο[φ]ιλεστ[η]
 [αβδ[α] μοναζ[η] και διακκ/ Αντα[ι]ο] κ αστικ/ πολ[ε]ως
 [σιτο καθαρου αρταβ[α]ς εβδομηκοντα τεσερα[s] (sic)
 [γ]μ/ σ[ι] π[ο]δ, συν (η) ναυλ[ο] και ε[κ]χτηστης και εικαστης (sic)
]

VERSO.

Lignes 1-5 :

† Λογ[η] εισεπραχ[θ]ε ε[ν] σι[τ]ω] φορο των κτη[μα]των . . .
 π[] διαφορων γεωργων , εν Πετο [. . .
 αξ[] κ κουφισμ[ο] των υποδεταχμ[ε]νων (?) . . .

5 υπερ παραγωγης τοπο Πικελης [. . .

Fol. I. Recto. — *Ligne 6.* πγ/ mais π est très douteux.

Catal. du Musée, n° 67279.

[67347]

Fol. II, VERSO.

Lignes 1-3 :

‡ Προς απαιτησιμς εκφ[οριων] . . .
 προς την δ [. . .
 εκτη[ς ενδιμ] / . . .

Plusieurs fois dans cette page, on lit les mots λεψαι(ης) κολ(οβα).

Les autres feuillets ne contiennent rien d'utilisable. Je relève seulement, sur le folio 3, recto,

l. 6, les mots : δ/ του κεφαλη/ *σ* οικη/ [. . .Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 e.

67348. Fragment d'une requête au duc de Thébaidé (?). Quelques mots à peine restent lisibles, mais l'écriture caractéristique révèle la nature du document. — Long. 0 m. 27⁴/₁₀ mill., larg. 0 m. 140 mill. — Antinoé.

Écriture de Dioscore.

Noter, à la ligne 13, le mot τω παρῴψιστ[ω Θεω], qui ajoute un exemple de plus à la liste des adjectifs en παρ-, dans les papyrus d'Aphrodité.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40470 b.

67349. Fragment d'une lettre (?). — Long. 0 m. 155 mill., larg. 0 m. 23⁴/₁₀ mill. — Aphrodité (?).

Écriture de Dioscore. — Mais l'encre a presque partout disparu.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40470 c.

- 67350 a. Fragment d'un contrat. Vente, à un monastère, du κτημα appelé Πανουμειω. — Long. 0 m. 220 mill., larg. 0 m. 27⁴/₁₀ mill. — Aphrodité.

Écriture de Dioscore.

Au verso, partie de la conjugaison du verbe ποιειν (sur trois colonnes).

Colonne I.

.....
 ποιηθεισα
 ποιηθεισαι
 Μεσου αοριστου
 ποιησαμενη

5 $\omega\omicron\iota\eta\sigma\alpha\mu\epsilon\nu\alpha\varsigma$ [67350 a]
 $\omega\omicron[\iota]\eta\sigma\alpha\mu\epsilon\nu\alpha\iota$
 $\mu\epsilon\lambda\lambda\omicron\nu\tau\omicron\varsigma$
 $\omega\omicron\iota\eta\theta\eta\sigma\omicron\mu\epsilon\nu\eta$
 $\omega\omicron\iota\eta\theta\eta\sigma\omicron\mu\epsilon\nu[. .$
 10 $\omega\omicron\iota\eta\theta\eta\sigma\omicron\mu\epsilon\nu[. .$
 $\text{Μεσου} (sic) \mu\epsilon[\lambda\lambda\omicron\nu\tau\omicron\varsigma]$.

Le reste est en majeure partie effacé.

COLONNE I. — *Ligne 5.* $\omega\omicron\iota\eta\sigma\alpha\mu\epsilon\nu\alpha\varsigma$: la désinence est douteuse. Ici, comme au n° 67275, il est impossible de savoir quel modèle on suivait au VIe siècle pour l'enseignement des participes. Un peu plus bas on trouve le paradigme du participe présent passif : $\omega\omicron\iota\omicron\mu\epsilon\nu\omicron\nu$, - $\epsilon\nu\eta$, - $\epsilon\nu\alpha$. Cette dernière forme est la seule certaine, et pourtant le paragraphe porte la mention $\epsilon\nu\alpha\kappa\alpha$ (singulier).

67350 b. Autre fragment du même contrat (?). Presque entièrement effacé. — Long. 0 m. 245 mill., larg. 0 m. 290 mill.

Même écriture.

Au verso, partie de la conjugaison du verbe $\beta\omicron\alpha\nu$, et de celle de $\omega\omicron\iota\epsilon\nu$.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40468 b.

67350 c. Autre fragment analogue, illisible. Au verso, vagues traces d'une conjugaison ($\omega\omicron\iota\epsilon\nu$). — Long. 0 m. 127 mill., larg. 0 m. 285 mill.

67351. Petit fragment de contrat, écrit en copte. Au verso, quelques lignes de la conjugaison du verbe $\omega\omicron\iota\epsilon\nu$. — Long. 0 m. 076 mill., larg. 0 m. 082 mill. — Aphroditô.

Cursive droite.

Ce papyrus est probablement un fragment du n° 67176, bien que la couleur du papyrus diffère, ce qui peut s'expliquer par la différence des lieux de trouvaille. Les écritures du *recto* et du *verso* sont les mêmes dans les deux papyrus. Cf. n° 67275.

[δ] _____
 Εχν $\omega\epsilon\pi\omicron\iota\eta\kappa\eta\tau\omicron\nu$
 εαν $\omega\epsilon\pi\omicron\iota\eta\kappa\eta\tau\omicron\nu$
 πλ _____
 5 εαν $\omega\epsilon\pi\omicron\iota\eta\kappa\omicron\mu\epsilon\nu$
 εαν $\omega\epsilon\pi\omicron\iota\eta\kappa\eta\tau\epsilon$

[67351]

εαν πεποιηκωσι
 Αοριστου κς μελλον[τος]
 εαν ποιησ[
 10 εαν ποιη[
 εαν ποιη]

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40468 c.

67352. Fragment d'un brouillon de requête à l'empereur. La surface du papyrus a disparu en beaucoup d'endroits, et l'on ne peut reconstituer le sens de ce qui reste. — Long. 0 m. 290 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Antinoé (?).

Écriture de Dioscore probablement.

RECTO.

Plainte d'un anonyme contre un homme qui l'a dépourvu de sa fortune.

Ligne 4 :

πεπρακεν τα πατρωα μου παραματα κατ' εγγρ[α]ζοι' παρασι[ν]

Les mots *τουδε τουδε*, ajoutés au-dessus de la ligne, représentent les noms du plaignant et de son père.

Ligne 6 :

εδαπανησατο, καταστησας με αδιωτ[ο]ν παντελ[ως]

Lignes 9-11 :

Οθεν παρακαλω [— — —]

το π[α]νευσεδες υμων κρατος ει παρ[α]στειη Θεσπισαι την δικαι[αν]
 [υ]μων και εννομον κρισιν φιλοτιμημ[ε]νη[ν] (sic) μοι

La suite effacée.

VERSO.

Suite de la même requête. On distingue :

σιτου της αισης μεβουλις του νομο Ερμο[π] της εμης πατριδ[ος], οπ[ως] ευρω
 μετα των εμων τεκνων

Il semble que le requérant réclame un traitement prélevé sur l'annone du nome Hermopolite.

Aussitôt après la requête, on lit :

ζ' Ιουλιον εις τα [Κλ]εβουλου εις την αρχον . . .

La fin de la ligne effacée.

ζ/ Θεωδωρητον²⁷⁰ (sic) δρηκ/ εις την ραβδον εις τα Ρωμανου.

[67352]

Ce Théodoret, απο Δουκων, est peut-être un nouveau personnage à ajouter à la liste des ducs de Thébaïde.

εξαιτω [δε] και τότε, [τ]ο κρατ[ο]ς υμων Ψεσπιζαι (sic) μοι την σ[.....]

τεχνην [τ]ρη δημ[ο]σ[ι]του της αιτιας εμβολης του νομο²⁷¹ Ερμοσ[ο]

της εμης πατριω[ο]ς, οπ[ω]ς ευρω μετα των εμων τεκνων τοις

[την] τοιαυτην τεχνην εγχειρουμενοις επικοινωνειν και

5 [.....]. τρησ[.....] τῷ ἀξιουμενον μισθον του ταυτης κοη[...]

[.....] οπως ευ[ρ]ω (δη εν) βιωμαι και νευξασθαι του αιτητη[του]

[υ]μων κρατους δια παντος μετ[ε] [το]υ εμου . . .

La fin de la ligne effacée.

Aussitôt après cette ligne, le texte change :

8 ζ/ Ιουλιον εις τα [Κλ]ερθουλου εις την αρχον . . .

La fin de la ligne effacée.

9 ζ/ Θεωδωρητον (sic) δρηκ/ εις την ραβδον εις τα Ρωμανου.

Ensuite, écrite en sens inverse, une nouvelle phrase qui devait faire partie de la requête.

Verso. — *Ligne 9.* Θεωδωρητον : le second ω est une correction sur un ρ.

67353. Long contrat en langue copte, malheureusement fragmentaire. Le rouleau s'est effrité et a pourri dans le *sebkah*, de telle sorte que le papyrus a pris presque partout une teinte foncée qui le rend difficilement lisible. Au verso, plusieurs textes en grec, très endommagés. — Long, inconnue, larg. 0 m. 29 1/4 mill. — Antinoé.

Date (du verso) : 12 novembre 569.

Écriture de Dioscore (au verso), mais plus cursive que dans ses autres productions.

VERSO.

- A. Acte d'ἀποκρήσις, assez analogue à celui qu'on lit au dos du n° 67097.

† Βασιλειας και υπατειας του Ψει[στατῶ] ημ[ω]ν δεσποτῶ Φλαβίου Ιουστιν[ου]
του αιωνιῶ αυγου[στ]ῶ αυτοκ[ρ]ατορος ετους πεμπτου, αθυρι εκκ[αι]
δεκατη τριτης ηδικ[η] Εν [Αντιν]ορου πολει τη λαμπροτατη.

[67353]

Plus loin (autre fragment) :

..... προγραμ^α αποκηρυξεως τε και απαγορευσεως, απαθεις εχων
 τας Φρε[υαs]

5 και διανοι[α]s, ορθω και ακριβει λογισμων, διχα παντος δολο και φοβο και
 βια[s]

και αναγκης και απατης, εν δημοσιω και πρακτικω τοπω. Και τουτο δια-
 πεμ[πο]α[αι]

τοις πατρολοιοις μο υιοις ενσ ονομ[α]τος και μονου, Φημι δη Διονυσια και
 Ιωαννη και Παυλην και Ανδρεα τοις [αποβ]ολιμαιοις — — —

Plus loin (autre fragment) :

οιομενοι ευρειν υμαs βοηθουs εν απασι και γηροκομουs και υποτακ[ι]κουs]

10 [κ]αι υπηκουουs εκ τε των εναντι[ων] εν ηλικια (sic) γεγενησθε αντιπαλοι μοι ωs
 και μεγαυροι ωs εκ πειρας εσχον την ασπλ[α]χμον υμων πατροκτασιαν και
 αθε[τ]ητικ[η]ν γνημων, εβ οτι νοσοδαρης εγενεαμην παρ υμων . . .

Plus loin (autre fragment) :

. . . ποιου[η]τι και ποσο[τ]ητι απο πολυτελουs μεχρι ασταρ[ι]ου ενος
 και ενος οβολου, ει μη το απο νομων τυπωθεν μονον φαλκιδιον ητοι δω[δεκατη]

15 μοιραν του υμων ακληρου, και ουκ εζων ετι υμιν του λοιπου ονομασ[α]ι με
 ωs πατερα, οσον καγω υμαs απεταξαμην και εδεδελαξαμην απο το[υ] νυν
 και επι των και εζης απαντ[α] πα[ν]τ[ε]λη χρονον ωs αποβολιμαιουs κ[αι] νοθουs
 και δουλοχειροναs . . .

Plus loin (autre fragment) :

. . . κορακοβρωσιαν γεν[εσθ]αι και οματωρουζιαν τουτου [του]

20 [τ]ροπου υμαs πα[ρ]αχαρτω μηδεν λημψασθαι μητε μην δουραι [υπερ]

Verso. — *Ligne 6.* Δημοσιω και πρακτικω τοπω : cf. n° 67151, l. 50-51.

Ligne 7. Πατρολοιοις (αλωσ, ολωσ) : mot nouveau.

Ligne 9. Lire οιομενοι.

Ligne 11. Πατροκτασια : mot nouveau; mais on connaît déjà ανδροκτασια. — Εκ πειρας εσχον : j'ai appris à connaître, j'ai fait l'expérience.

Ligne 12. Νοσοδαρης : mot nouveau.

Lignes 14-15. Ceci prouve que le φαλκιδιον des papyrus n'est autre que la part du tiers (quatre onces) réservée en tous cas aux enfants par une loi de Justinien (Nov. 18, 1). Comme les enfants sont ici au nombre de quatre (l. 7-8), la portion de chacun sera d'un douzième.

Ligne 15. Ακληρου.

Ligne 16. Εδεδελαξαμην.

Lignes 18-19. Δουλοχειρων, κορακοβρωσια, οματωρουζια : mots nouveaux.

[ε]μου περιόντος τε η και Φνησκοντης, δια το εμοι ορθως και δικα[ιως] [67353]
 δεδοχθαι. Και εξορκιζω παντα κριτην και δικαστην και παντα [Φρονον]
 και αρχην και εξουσιαν και φυλαξαι τα επι τρις τοιουτους απαιδευ[οις]
 υμης [υ]περ εμου απαγορευσεως και αποκηρυξεως γρ[α. . .]

Plus loin (autre fragment) :

- 25 . . . τοπον. Εξορκιζω δε αμα και τ[ο]ν δημοσιον [σ]κριβα (sic) και [τ]αβου-
 λ[αριον]
 [κ]αι δημεκδικον της τε της λαμπρας [Λ]ητιμορων πο[λειως]
 κατα του Θεου προ παντων και τη[s] Φειας και ουρανιας τυχης των
 [ο]ικουμενικων ημων δεσποτων και βασιλεων Φλαυιων [ο]στιν[ο]
 [κ]αι Αιλιας Σοφιας των αιωνιων [α]υτοκρα[τορω]ν την σηνθη
 30 [α]ποδημιωσιν προσθεσθαι τοις διατυπωθισι (sic) παρ εμου ορισμοις .[. . .]
 [α]ι βραβευειν και εκφωνησαι παντη απητητως εις εκπληξιν μαλιστα [α]
 [τ]ων μελλοιτων τα ισα τουτοις τοις ασεβεσι διαπραξασθαι. Εχρον γαρ [κα]
 [τ]α τον Φειον νομοι τους εαυτων γονεισ ακρας τιμαν. Τουραντιων (sic) δε
 [ο]ι τοιουτοι κακιστοι ελοιδω[ρησα]ν κ[α]ι [κατε]Φρονησαν την πατ[ρι]κ[ον] (?)
 35 Φεσμον και τουτο εξεταξα μετα του προκειμενου Φαλκ[ιδιο]ν τη εμη
 [δ]ικαθηκη και εις ειδησιν παντων κυριαν ουσαν και βεβαι[α]ν [π]αυταχο[υ]
 [προ]φερομενην . . .

Cette ligne, qui est la dernière, est effacée.

Après un large espace laissé blanc, Dioscore avait écrit à la suite plusieurs petits poèmes, aujourd'hui presque entièrement illisibles, l'encre n'étant guère plus foncée que le papyrus lui-même. On distingue cependant qu'il y en avait au moins deux, dont les titres suivent :

- B. † Τινας αν [ειπη] λογους Αχιλλευσ . . .
 et
 C. † Τινας αν ειπη λ[ο] Αχιλλευσ] (un blanc) παρακαλων την Θετην ερεπλον

Verso. — *Ligne 25.* Ταβουλαριον est assez probable, quoique les lettres soient endommagées.

Ligne 26. Δημεκδικος : mot nouveau. Il s'agit de Γεκδικος ou *defensor civitatis*.

Ligne 28. Λιρε Φλαυιου. De même que tous les empereurs gardent le nom de *Flavius*, celui d'*Aelia* se transmet à chaque impératrice.

Ligne 29. Αυγουστων doit avoir été oublié. Après σηνθη, peut-être une trace de lettre (σηνθη .[. . .]).

67354. Deux fragments d'une requête à l'impératrice Théodora; cf. n° 67283.
— 1er fragment : long. 0 m. 300 mill., larg. 0 m. 118 mill.; 2e fragment : long. 0 m. 300 mill., larg. 0 m. 307 mill. — Aphroditô.

Écriture de Dioscore. — Les deux fragments ne se raccordent pas. Très mauvaise conservation; écriture en grande partie effacée.

Le mot *δεσποια* qu'on lit à la ligne 3 (la 2e en fait) du fragment II (celui de droite), et l'expression *κατα προστάσι[ς]* de la ligne 6, indiquent qu'il s'agit d'une requête à l'impératrice *patrone* du village d'Aphroditô. Les mots *των ασκητικων κοινοβιου* (II, l. 10) montrent que les établissements religieux n'ont pas été à l'abri des violences du « tyran » dont se plaignent les signataires. La parenté avec le n° 67283 est donc évidente. On pourrait même croire que les fragments nouveaux représentent, en partie, le côté perdu de la page I de ce dernier texte. L'écriture est la même, le sujet est analogue. Comme là-bas, le bas du papyrus est resté vide, la requête étant trop courte pour couvrir la page jusqu'au bout. Enfin, le texte occupait 17 lignes (au moins) comme l'autre; le n° 67283 n'a que 16 lignes conservées, mais on a vu plus haut qu'une dix-septième, plus courte, a forcément existé.

Cette hypothèse vraisemblable ne peut se vérifier; car la lacune, en ce cas, serait très considérable entre les nouveaux et les anciens fragments, et il est impossible de reconstituer le sens. Les quelques mots qui suggèrent un raccord ne se trouvent pas situés à la ligne qu'ils devraient occuper. Ainsi on lit sur le fragment II :

1. 2 : π[α]ρχ[ι]κ[η]ς ε[ξ]ου[σ]ια[ς]
3 :]δεσπο[ι]νης και πα[σ]τη[ς]
4 : τ[η]ς πα[ρ]ταθ[η]λιας ημ[ω]ν κομ[μ]η[ς]
5 :]ουλιανου ολ[ο]ν το σ[]

Les mots *της παρταθλιας ημων κομης* se comprendraient mieux s'ils étaient placés en regard de la ligne 5 du n° 67283.

Une autre objection est que le même fragment porte déjà des signatures, superposées en colonne aussitôt après le dernier mot de la ligne 17 :

Ηρακλεω[ς]
Ιωαννης
Κολλουθος
20 Ψ[]
Φοιβαμμων
και Αξραχμ[ι]ς (sic)

La présence de ces signatures est faite pour surprendre, si vraiment le n° 67354 doit être annexé au n° 67283, qui porte déjà ses signatures, et sous une forme très différente.

Quoi qu'il en soit, il semble certain que si le n° 67354 ne se rattache pas au n° 67283,

il est du moins relatif à la même affaire. La conjecture énoncée plus haut (p. 17) [67354] au sujet de la date se trouve par là confirmée : le papyrus dénoncé est bien Julien et non Ménas. Le nom de Julien se retrouve deux fois, dont l'une (fragm. II, l. 15) sous cette forme : . . . του πον]ηρου τυραχ[υ]νδ̄ Ιουλ[ια]νδ̄ τ[ε] προρηθεισ[ος] . . .

A noter au fragment I, l. 16, le mot *σπαθαριος*, malheureusement isolé.

Bull. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45446.

67355. Deux fragments d'un livre de comptes. — Long. 0 m. 180 mill., larg. 0 m. 075 mill. — Aphroditô.

Cursive droite. — Ces deux fragments appartenaient à deux pages consécutives, et les insectes les ont découpés irrégulièrement, mais d'une manière absolument identique. Je signalerai (fol. I) les noms propres *Τεσκορῶ* (= *Διοσκορου* ?), *Τριαδελ[φος]* et *Τσενυρις*.

La mention *κλ[ηρονομοι] Διορθῶ Λητα, δ[ε] Φο[ιβαμμωνος]*, éclaire un passage du n° 67388, V, l. 13.

Fol. II : Il contient cette indication malheureusement incomplète : . . . εχ τῶ ἀγῶ ἀπα Διο[. . .] et deux noms propres peu communs : *Φαραχουμ[ος]* et *Ερωθριος*.

Bull. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45475 f.

67356. Fragment de lettre. — Long. 0 m. 075 mill., larg. 0 m. 103 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée. — Complet dans le sens de la longueur.

. . .] *επελθοτας τω γραμ[ματηφορω] . . .*
 . . . *πεμ[ψον] μοι επι την πολιν [. . .*
 . . .] *ην και απαιτησον αυτο [. . .*

Ligne 1. Lire *επελθο(ν)τας*. Cf. n° 67523, l. 9.

Bull. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45403.

67357. Plusieurs fragments d'un ἐκμαρτύριον (cf. n° 67087-67088). — Long. 0 m. 238 mill., larg. 0 m. 295 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée. — Brisé en longueur et en largeur. Aux deux dernières lignes on lit :

. . . † *Φλαυῖος Παπνου[θιος]*
 [— — — *βουθως της ε[ξ]δίκιας τη[ς] Αν[τα]κισπολιτων εκδεδωκα [το εκμα]στυ-*
ριον ως προκ[ε] [†]

Bull. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45404.

Catal. du Musée, n° 67279.

67358.

J'ai réuni sous ce numéro les débris minuscules d'un papyrus dont il n'y a rien à tirer.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45201.

67359. **Compte relatif aux impositions d'Antinoé.** — Longueur moyenne 0 m. 40 cent., larg. 0 m. 29 cent.

Minuscule d'époque arabe.

Cinq morceaux vendus séparément au Musée, mais ayant formé évidemment un cahier d'au moins huit feuilles dont l'ordre est rétabli plus bas. Il manque quatre pages (ou plus) entre les folios subsistants numérotés 5 et 6.

Protocole :

Fol. I.

((((((αβδ ελ)))))
 (((((ουλιτ)))))
 [أنتي] سنه
 ou أيب شهر

Fol. II. Recto.

	†	Συν ^θ καταγ ^ρ -ναυ ^τ ; ^{κκ} / _τ περι ^θ ει ^τ διαφορ ^ρ κουρ ^ρ και ^μ Αφροδιτω ^ι ιδ ^δ ιδ ^δ κ ^κ ι ^δ ιε ε ^ε γζ
		Λογω ναυτικ ^κ παραβων ; διηρ ^ρ ακ ^κ ^{ττ} ; δρ ^ρ κ ^κ θαλ ^λ (blanc) ηαυ ^τ γδ ; ^{κκ} / _τ δ και ^μ Αφρ ^ρ ναυ ^τ ιη ^η τπ ^π ; καλ ^λ β ^β ι ^ι κ ^κ γι ^ι ι ^ο υβ ^β .
		Θεοδοσιου Παπουου ^ς απο ^τ αυ ^τ και ^μ ι ^ι -α διαγ ^ρ - ι ^ο ς δαπαν ^ι ι ^ο β γι ^ι ι ^ο η
5	Ιωαννου Απατηρ	απο ^τ αυ ^τ ι ^ι -α ι ^ο ς ι ^ο β γι ^ι ι ^ο η
	Ισαακ Θεοδωρου	απο ^τ αυ ^τ ι ^ι -α ι ^ο ς ι ^ο β γι ^ι ι ^ο η
	Φοιδαμμων Θεοδωρου	απο ^τ αυ ^τ ι ^ι -α ι ^ο ς ι ^ο β γι ^ι ι ^ο η
	Πεκυσιου Σενουθιου	απο ^τ αυ ^τ ι ^ι -α ι ^ο ς ι ^ο β γι ^ι ι ^ο η
	Φοιδαμμων Διομησιου	απο ^τ α[υ] ^τ ι ^ι -α ι ^ο ς ι ^ο β γι ^ι ι ^ο η
10	Ιωσηφ Ενωχ	απο ^τ αυ ^τ ι ^ι -α ι ^ο ς ι ^ο β γι ^ι ι ^ο η

Fol. II. Recto. — *Ligne 1.* Συν Θε(ου) καταγρα(φη) ναυτ(ων) (και) τ(ε)χ(νιτων) περιφ(ε)ν-
 των ει(ς) τ(ου) διαφορ(ου) κουρσου(ς) και(μ)η Αφροδιτω ιηδ(ικτιονος) ιδ, κ(ουρσου)
 ι(ν)δ(ικτιονος) ιε, ετου(ς) γζ.

Ligne 2. Λογω ναυτικου παραβων (και) διηρ(εων) ακ(α)τ(ισν) (και) δρο(μωων) κ(ουρσου)
 θαλα(σσης).

Eis tous διαφορου(ς) κουρσου(ς) : la même faute se retrouverait dans P. Lond. IV, 1451, l. 9, et 1452, l. 29; M. Bell propose, pour le premier cas, de lire διαφορ(ων) κουρσ(ων) au lieu de κουρσου. Remarquez qu'alors, le mot serait κουρσος et non

Σενού ^θ Πεσσου	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η [67359]
Γεωργίου Βαρθ ^θ	απο ^τ [αυ] ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
[Φοι]δάμμων Ταπος	απο ^τ [αυ] ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
[Α]ρουφ Μηνα	[απο ^τ αυ ^τ]	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η

FOL. II. VERSO.

Αγεσι Απολλω	απο ^τ αυ ^τ κωμ	ν ³⁻ α	διαγρ ^β ν ^ο ς	δαπασι ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Σημεων Παυλου	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ασγενη Αντων[ι] ^β	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιωαννου Θωμα	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
5 Αναν ^τ Φιλοφ ^τ	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιωαννου Ηεκυσιου	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Κολλου ^θ Σορσανου	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιηραδιου Αγεσιου	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιωαν ^τ Ηεσπινου ^θ	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
10 Θωμα Απα Κυρου	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Φιλο ^θ Πκορρε	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Γεωργιου Μη ^τ	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Μηνα Μακαριου	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
[Σ]ε[νου] ^θ [.	απο ^τ [αυ] ^τ	[ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η]

FOL. III. RECTO.

Βικτωρ Πετρου	απο ^τ αυ ^τ κωμ	ν ³⁻ α	διαγρ ^β ν ^ο ς	δαπασι ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιωαννου Αθανασιου	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ηεκυσιου Ο. λει	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Σενου ^θ Κωνστ ^τ	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
5 Σενου ^θ Μου[θ]	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιακωβος Ψατου	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιωαννου Θεοδοσιου	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ψαιε Θεοδοσιου	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιωσηφ Κουει	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
10 Κυριακος Φιλο ^θ	απο ^τ αυ ^τ	ν ³⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η

κουρσον comme on l'a admis jusqu'ici. Mais il me paraît plus vraisemblable de comprendre τα διαφορα (δαπανηματα) κουρσου.

Fol. II. Verso. — *Ligne 8.* Dans la colonne de la διαγραφή, il faut évidemment lire ν³ au lieu de ν^ο, comme plus bas (folio III, recto, l. 1, 2 et seq.). Le total 6 est sûr en effet : car il est nécessaire pour obtenir le chiffre 382 de la ligne 3 (fol. II, recto).

[67359]	Σενού Ερωχ	απο Πακαυ ^τ μισ ^θ	τ ^{αυ} κ ^α / ^π α	ν ^ο δ	ν ^ο β γι / ν ^ο ε
	Ψικε Ιακωβ	απο ^τ αυ ^τ μισ ^θ	τ ^{αυ} ^π α	ν ^ο δ	ν ^ο β γι / ν ^ο ε
	Αρτων ^β Πλισσαι ^β	απο β ^π π μισ ^θ	τ ^{αυ} τ ^π α	ν ^ο δ	ν ^ο β γι / ν ^ο ε

Le bas de la page est brisé, et l'on aperçoit les traces d'une ligne : il en manque trois en réalité.

FOL. III. VERSO.

Φοιβαμμων Σενού απο Σακορ^β μισ^θ τ^{αυ} κ^α / ^πα διαγ^β ν^οδ δαπαν ν^οβ γι / ν^οε
 Απολλω Ιωαννου απο Εμφ^β μισ^θ τ^{αυ} ^πα ν^οδ ν^οβ γι / ν^οε
 / απαργ^β καλ^α β^π σ^ν ν^οα απο τρ^ο κ / στ^β καταβ^λ ^πεπι Βικ[απ]θ παγ^β δ^τ Βε-
 νιαμιν ζυγ.

	Ε πεδιαδων		ναυ ^τ ιε ν ^ο γζλ, καλ α ν ^ο ι γι / ν ^ο ρζλ
5	Σενού Φοιβαμμων	απο ^τ αυ ^τ πεδι ^α	[να]υ ^τ α διαγ ^β ν ^ο δ δαπαν ν ^ο β γι / ν ^ο ε
	Απα Κυρου Τζαμουλ	απο ^τ αυ ^τ	[να]υ ^τ α ν ^ο δ ν ^ο β γι / ν ^ο ε
	Ιωαννου Ονοφορ ^β	απο ^τ αυ ^τ	να[υ]α ν ^ο δ ν ^ο β γι / ν ^ο ε
	Ωρουο ^γ Φιλοθεου	απο ^τ αυ ^τ	ν[α]υ ^τ α ν ^ο δ ν ^ο β γι / ν ^ο ε
	Διοσκορου Κολλουθου	απο ^τ αυ ^τ	[να]υ ^τ α ν ^ο δ ν ^ο β γι / ν ^ο ε
10	Τζαμουλ Φιλοθεου	απο ^τ αυ ^τ	[να]υ ^τ α ν ^ο δ ν ^ο β γι / ν ^ο ε
	Ψεμνο ^δ (sic) Τζαμουλ	απο ^τ αυ ^τ	[να]υ ^τ α ν ^ο δ ν ^ο β γι / ν ^ο ε
	Απολλω Απα Κυρου	απο ^τ αυ ^τ	[να]υ ^τ α ν ^ο δ ν ^ο β γι / ν ^ο ε
	Πεταλε Φοιβαμμων	απο ^τ αυ ^τ	[να]υ ^τ α ν ^ο δ ν ^ο [βλ]γ[ι] / [να]υ ^τ α

FOL. IV. RECTO.

	επ[. . .]υ ^γ ε πεδι ^α		
	Φιλ ^β Θεωδωρου	απο ^τ αυ ^τ πεδι ^α	ναυ ^τ α διαγ ^β ν ^ο δ δαπαν [να]βλ γι / ν ^ο ε
	Ιωαννου Πρει	απο ^τ αυ ^τ	ναυ ^τ α ν ^ο δ [να]βλ γι / ν ^ο ε
	φ ^β απαργυρισ ^β καλ ^α σ ^ν ν ^ο α απο τρ ^ο κ / στ ^β [κ]αταβ ^λ ^π επι Βικτορ ^β απο παγ ^β δ ^τ Βενιαμιν ζυγ ν ^ο ι		
	Γ πεδιαδων		ναυ ^τ ι ν ^ο ε
5	Κωνσ ^τ Καλαπησειου	απο γ ^π π ^π ναυ ^τ α διαγ ^β ν ^ο δ δαπαν ν ^ο αλ γι / ν ^ο ε	
	Αβρα[α]μ Ζαχαρι ^τ	απο ^τ αυ ^τ [να]υ ^τ α	ν ^ο δ [να]αλ γι / ν ^ο ε

Fol. III. Verso. — *Ligne 1.* Lire Σακορ. — Μεσθ(ασης) τ(η) αυ(η) κα(μ)ς, c'est-à-dire d'Aphrodité.

Ligne 2. Απο Εμφου(ετων).

Ligne 3. (Υπερ) απαργυρισμου καλα(φατων) β^π.

Ligne 13. Il faut, pour retrouver le total indiqué 1. 4, supposer qu'il manque quatre lignes au bas du papyrus, ce qui donnerait à celui-ci une longueur de 0 m. 365 mill. au moins.

	Παρουσ Ιωαννου	απο ^τ αυ ^τ [ν]αυ ^{ττ} α	ν ^ο δ ^λ	[ν ^ο]α ^λ γι ^ι ν ^ο ς	[67359]
	Γεωργίου Φοιδαμμων	απο ^τ αυ ^τ [ν]αυ ^{ττ} α	ν ^ο δ ^λ	ν ^ο α ^λ γι ^ι ν ^ο ς	
	Ιωαννου Ερμαου	απο ^τ αυ ^τ [ν]αυ ^{ττ} α	ν ^ο δ ^λ	ν ^ο α ^λ γι ^ι ν ^ο ς	
10	Ταυρινου Φιλ ^ο	απο ^τ αυ ^τ ναυ ^{ττ} α	ν ^ο δ ^λ	ν ^ο α ^λ γι ^ι ν ^ο ς	
	Ονοφριου Ιακωβ	απο ^τ αυ ^τ ναυ ^{ττ} α	ν ^ο δ ^λ	ν ^ο α ^λ γι ^ι ν ^ο ς	
	Φιλ ^ο Μαρκου	απο ^τ αυ ^τ [ν]αυ ^{ττ} α	ν ^ο δ ^λ	[ν ^ο α ^λ] γι ^ι ν ^ο ς	
	[.] Ονοφ ^ο [ρι] ^ο	[απο ^τ αυ ^τ ναυ ^{ττ} α	ν ^ο δ ^λ	ν ^ο α ^λ γι ^ι ν ^ο ς	

Une ligne manque.

FOL. IV, VERSO.

	Β πεδιαδων		ναυ ^{ττ} η ν ^ο λ[η]	
	Ψατου Κυρια[κ]ου	απο ^τ βπεδι ^τ	β ^τ -α δ[ε]αγ ^β ν ^ο ε	δαπαν ν ^ο αγ' γι ^ι ν ^ο ςγ'
	Μαρκου Ψατου	απο ^τ αυ ^τ	β ^τ -α	ν ^ο ε ν ^ο αγ' γι ^ι ν ^ο ςγ'
	Μακ ^ι - Παχυμου	απο ^τ αυ ^τ	β ^τ -α	ν ^ο ε ν ^ο αγ' γι ^ι ν ^ο ςγ'
5	Κοσμα Ψατου	απο ^τ αυ ^τ	β ^τ -α	ν ^ο ε ν ^ο αγ' γι ^ι ν ^ο ςγ'
	Ιωαννου Αν[σ]ουφ	απο ^τ αυ ^τ	β ^τ -α	ν ^ο ε ν ^ο αγ' γι ^ι ν ^ο ςγ'
	Θεοδωρου Απα Κυ ^ο	απο ^τ αυ ^τ	β ^τ -α	ν ^ο ε ν ^ο αγ' γι ^ι ν ^ο ςγ'
	Εποικ/ Πακαρτωσ		ναυ ^{ττ} η ν ^ο ηδ ^β [κ]	αλ ⁻ α ν ^ο ε γι ^ι δ ^β ν ^ο ς
	Μακ ^ι - Σενου ^ο	απο ^τ αυ ^τ εποικ/	β ^τ -α	ν ^ο δ ^λ ν ^ο βγ' γι ^ι ν ^ο ςλγ'
10	Σενηρου Φιλ ^ο	απο ^τ αυ ^τ	β ^τ -α	ν ^ο δ ^λ ν ^ο βγ' γι ^ι ν ^ο ςλγ'
	Αβρααμ Απολλω	απο ^τ αυ ^τ	β ^τ -α	ν ^ο δ ^λ ν ^ο βγ' γι ^ι ν ^ο ςλγ'
	Παρστην Ενωχ	απο ^τ αυ ^τ	β ^τ -α	ν ^ο δ ^λ ν ^ο βγ' γι ^ι ν ^ο ςλγ'
	Αθανασιου Μακαρι ^ο	απο ^τ αυ ^τ	β ^τ -α	ν ^ο [δ]λ ν ^ο βγ' γι ^ι ν ^ο ςλγ'
	[Γ]εωρ[γ]ιου Ψε]μπρου ^ο	απο ^τ αυ ^τ	β ^τ -α	ν ^ο δ ^λ ν ^ο βγ' γι ^ι ν ^ο ςλγ'

Manquent deux lignes.

FOL. V, RECTO.

	Εποικ/ Βουνο[ν]	η ^τ Αβρααμ ^ο Μακ/	απο ^τ αυ ^τ εποικ/ διαγ ^β ν ^ο δ ^λ
			δαπαν ν ^ο βγ' γι ^ι ν ^ο ςλγ' ναυ ^{ττ} α ν ^ο ςλγ'
	Εποικ/ Ψυρου	η ^τ Δανηλ Σενου ^ο	απο ^τ αυ ^τ εποικ/ ν ^ο δ ^λ
			ν ^ο βγ' γι ^ι ν ^ο ςλγ' ναυ ^{ττ} α ν ^ο ςλγ'
	Εποικ/ Ποιμν		ναυ ^{ττ} α ν ^ο ςλγ'
	Φοιδαμμων Δανηλ		απο ^τ αυ ^τ εποικ/ β ^τ -α ν ^ο δ ^β
			ν ^ο β [γι ^ι] ν ^ο ςβ
5	Μαρκ ^ο Παμπου ^ο		απο ^τ αυ ^τ εποικ/ β ^τ -α ν ^ο δ ^β
			ν ^ο β γι ^ι ν ^ο ςβ

- 5 επ^α Κεραμιου η^τ Αἰωνα Απα Μεει απο^τ αυ^τ επ^α ᾤ⁻ α [67359]
 εποικ| Ποιμην η^τ Μαρκ| Αθα^τ απο Εμφ^ν μισ^θ ρι τ ε[πο]ικ| Ποιμ^τ ᾤ⁻ α
 εποικ| [Α]γιου Πιου η^τ Αναστ³ Σενου^θ απο^τ αυ^τ εποικ| ᾤ⁻ α
 † Συ^θ ανακεφαλ³⁻
 λογω ναυ^{ττ} καρό^ρ , διηρ^ω ακ|κ|^{ττ} δρό^ρ κ|^{ττ} Ξαλ³⁻ ναυ^{ττ} γδ ν^οχ^{ξς} απαρ^ν καλ³⁻
 δ[σ]οδ αποτρ^ρ κ| στ^ρ ἡ^ν γι| ν^οψς
 10 λογω κουρ^θ ανατολ[·] [] ναυ^{ττ} [ι]ε ν^ορ γι| ν^οκζ
 λο[γω] ακ|κ|^{ττ} , δρό^ρ ει| παρ^ρ[φ]υλλαγ τω^ν στομι^ω ναυ^{ττ}] ς ν^οκζ

Ce feuillet est anépigraphe au verso.

Fol. VI. Recto. — *Ligne 5.* Αἰωνα Απα Μεει; avons-nous ici la transcription en lettres grecques du titre arabe des prêtres ܐܘܢܐ — Αἰωνα?

Ligne 11. Le mot Αιγ^τ ne devait sans doute pas être répété ici; il y a difficilement place pour lui dans la lacune.

Bibl. : *Journal d'entrée du Moïse*, n° 45505.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

N° 67030. Un second exemplaire du même *πρόσταγμα* est publié au n° 67280. Restituer d'après lui :

(A) *Ligne 1.* τὸ δ], au lieu de : τὸ β] (voir n° 67280, n. 1).

(A) *Ligne 1.* Legi, au lieu de : κελ], probablement.

(B) *Ligne 8.* σινισθ] {πρᾶξι].

(B) *Ligne 9.* ἐπε[μφθ]εν], au lieu de : ἐπε[μψ].

67048, l. 3. *Lire* : τ[ε]μ] πρ]οσκηρο].

67057, l. 6, et 67058, *passim*. Le mot *βασίλευτοι* n'est que la transcription du latin *Bis electi*. Un bataillon de ce nom est connu en Afrique par une inscription : cf. R. CAGNAT, *L'armée romaine d'Afrique*, p. 732.

67058, III, 6, et VI, 19, τω τω], faute du scribe pour τῷ δεῖν].

67126, l. 66. *Lire* : Σεζτοδὲλλεχτες. Ce bataillon, résidant en effet à Constantinople, est cité par la *Notitia Dignitatum*, Or., p. 17.

67129, l. 10. *Lire* : ἀνεμφελοῦ], au lieu de : ἀνεμφε(φ)όλου], quoique le λ, mal formé, ressemble plutôt à un χ; cette correction, que me communique M. H. I. Bell, est certifiée par P. Lond. V, 1661 (inédit), où on lit la même expression.

67150. Un autre papyrus, qui sera publié sous le n° 67329, permet de restituer les chiffres perdus ou endommagés :

Ligne 2. [ε] [δ] [d].

Ligne 3. [ε] α d εϛ.

Ligne 4. [ε] [ε] d].

Ligne 7. [ε] [ε] [ε], au lieu de : [ε] [ε].

67153. Κρημνιτα, *lire* : κρημνίωμα(?); cf. *B. G. U.*, I, 344, l. 5.

67168, l. 83. La lecture Τρίων ἱερῶν me semble à présent certaine, d'après cette assertion d'un lexique ancien, cité dans PAULY-WISSOWA, *Real Encycl.*, I, p. 1388 : Τρίων οὕτω καλεῖται ἐν Ἀλεξάνδρεια τὰ Τρία, ἃ καὶ πρῶτα τῆς πόλεως ἐστίν· ὡς τὸ μὲν ἐστὶν Ἀφροδίτου, τὸ δὲ Ἡφαιστοῦ, τρίτον δὲ Βουδιστατος. Il s'agit donc de trois temples.

67169, l. 42. *Lire* : ὡς ἐν] ἀποσπῆ] ἐρ[χ]ε]θ] : cf. P. Mon. 11, l. 60.

67179, *recto* (A), l. 7. *Lire* : χ[ρ]οσῶς χροσῶν] ἐμπεπε και ἀργυρος ἀργυρον ὑβρον (cf. n° 67318, l. 24). Toutefois, il reste, avant ἐμπεπε, les traces de deux lettres qui ne conviennent guère à *em*.

67184, *recto* (B). *Lire* : en acrostiche Δωρ]οθῆ]ρ] σε]λευτ]α]ρ]ε]θ]η]. La restitution du vers 15 n'est donc pas exacte.

67212, l. 3. *Lire* : εἰς Τοῦτῶ το (= τῷ) Κόμντι, ainsi que me le signale M. H. I. Bell; cf. n° 67287, IV, 10.

67252, l. 5. *Lire* : ὀρθ[ο]σ[τ]ρῶδον.

Ces ADDENDA ET CORRIGENDA auraient sans doute été complétés pendant l'impression de ce troisième volume : l'état de choses qu'ils représentent est celui de juillet 1914.

TABLEAU DE CONCORDANCE

DES NUMÉROS DU *JOURNAL D'ENTRÉE* AVEC CEUX DU *CATALOGUE*.

P. 301 Alex.....	67309	40475 <i>b</i>	67341
P. 325 Alex.....	67321	40475 <i>c</i>	67336
40452.....	67280	40475 <i>d</i>	67338
40453.....	67281	40475 <i>e</i>	67347
40454.....	67282	40476.....	67326
40455.....	67283	40476 <i>b</i>	67339
40456.....	67290	40477.....	67327
40457 <i>a</i>	67291	40478.....	67328
40457 <i>b</i>	67292	40479.....	67330
40458 <i>a</i>	67296	40480.....	67329
40458 <i>b</i>	67297	40718 <i>a</i>	67286
40459.....	67306	40718 <i>b</i>	67301
40459 <i>b</i>	67343	40718 <i>c</i>	67284
40459 <i>c</i>	67344	40718 <i>d</i>	67307
40459 <i>d</i>	67345	40718 <i>e</i>	67285
40460 <i>a</i>	67298	[40883.....	67140]
40460 <i>b</i>	67299	43622.....	67303
40461.....	67300	43623.....	67279
40461 <i>b</i>	67334	43624.....	67295
40462.....	67302	43625.....	67294
40462 <i>b</i>	67346	43626.....	67311
40463.....	67310	43627.....	67305
40464.....	67312	43627 <i>b</i>	67315
40465.....	67313	43630.....	67293
40465 <i>f</i>	67355	43632.....	67304
40466 <i>a</i>	67314	43633.....	67308
[40466 <i>b</i>	67169 ^{hm}]	45194.....	67288
40466 <i>b</i>	67333	45194 <i>a</i>	67287
40467.....	67316	45196.....	67289
40467 <i>b</i>	67342	45201.....	67358
40468 <i>a</i>	67319	45399.....	67331
40468 <i>b</i>	67350 <i>a, b, c</i>	45400.....	67335
40468 <i>c</i>	67351	45400 <i>a</i>	67337
40469.....	67317	45401.....	67340
40470.....	67318	45402.....	67353
40470 <i>b</i>	67348	45403.....	67356
40470 <i>c</i>	67349	45404.....	67357
40471.....	67320	45446.....	67354
40472.....	67322	45505.....	67359
40473.....	67323	45506.....	67352
40474.....	67324	45507.....	67332
40475.....	67325		

INDICES.

I. NOMS DE PERSONNES.

- Ἄβ-ελ-ούλιτ 67359, 1.
 Ἄβραάμ γουφεύς 67288, V, 20.
 Ἄβραάμ Ἀνουφίου 67283, III, 1.
 Ἄβραάμ Ἀπολλῶ 67359, IV, v., 11.
 Ἄβραάμ Βησίου 67330, II, 13.
 Ἄβραάμ Βίκτορος 67283, III, 12; — 67327, 43.
 Ἄβραάμ Ζαχαρίου 67359, IV, v., 6.
 Ἄβραάμ Περικίου 67288, IV, 16.
 Ἄβραάμιος (Λύρ.) 67324, 20.
 Ἄβραάμιος λαχανοπωλῆς 67325, II, v., 4.
 Ἄβραάμιος πακτανωποῖς 67330, II, 19.
 Ἄβραάμιος πρεσβύτερος 67283, II, 10; —
 67298, 1; 20; 33; 38; 42; 47; 51; 55;
 58; 62; 65; 67.
 Ἄβραάμιος père d'Amais 67283, III, 6.
 Ἄβραάμιος père d'Anouphis 67296, 4; 17.
 Ἄβραάμιος père d'Apollonios 67298, 65.
 Ἄβραάμιος père d'Apollós 67301, 8; 35.
 Ἄβραάμιος père de Jérémias 67327, 48.
 Ἄβραάμιος père de Joséphios 67328, VIII, 25;
 X, 29; XII, 29.
 Ἄβραάμιος Ἀπολλῶτος 67296, 21; — 67307,
 15; — 67308, 6; — 67327, 30; — 67335, 7.
 Ἄβραάμιος Βίκτορος 67319, 6.
 Ἄβραάμιος Μακαρίου 67359, V, v., 1.
 Ἄβραάμιος (sic) 67354, 22.
 Ἄγάσιος père d'Ignatios 67359, II, v., 8.
 Ἄγάσιος Ἀπολλῶ 67359, II, v., 1.
 Ἀγαπάν Παπαλλῶτος 67328, II, 7; 21.
 Ἀγαπάν Χιμάρος 67288, IV, 13.
 Ἄδης 67316, v., 4.
 Ἄδριανός στρατιώτης 67287, II, 1; 10; IV, 28;
 — 67330, I, 18.
 Ἀθανάσιος 67279, 15.
 Ἀθανάσιος καθαρουργῆς 67288, III, 25.
 Ἀθανάσιος père de Jean 67359, III, v., 2.
 Ἀθανάσιος Μακαρίου 67359, IV, v., 13.
 Ἀθανάσιος Μάρκου 67359, VI, 6.
 Λιακίδης 67316, v., 5.
 Αἰλία Σοφία 67353, v., 29.
 Αἰτείλας 67327, 45.
 Ἀκάκιος père de Jean 67309, 4.
 Ἄκ. . .τος 67325, II, v., 21.
 Ἀκυλλῆος 67340, 5; 16; 43; 54.
 Ἀλέξανδρος père de Callinique 67330, II, 8.
 Ἀμαῖς Ἀβρααμίος 67283, III, 6.
 Ἀμμώνιος διάδοχος 67344, 7.
 Ἀμμώνιος χρυσοποῖς 67341, 7; — 67344, 6.
 Ἀμμώνιος comte 67140, 1; — 67300, 15; —
 67323, 1; — 67347, I, 2; 17.
 Ἀμμώνιος père de Kollouthos 67327, 37; 42;
 47.
 Ἀνανίας père de Victor 67359, V, v., 8.
 Ἀνανίας Φιλοδέου (sic) 67359, II, v., 5.
 Ἀναστάσιος abbé 67286, 4; 8; 15; 19; —
 67347, I, v., 4.
 Ἀναστάσιος empereur 67295, II, 17.
 Ἀναστάσιος Σινουβίου 67359, VI, 7.
 Ἀνδρέα (sic) 67253, v., 8.
 Ἀνδρέας père de Jean 67288, IV, 14.
 Ἀνδρέας Αἰλούτος 67298, 50.
 Ἀνθέμιος consul 67306, 1.
 Ἀνουφίαν père de Bésios 67329, I, 11; 16.
 Ἀνούβ αἰῶνας 67342 *russin*.
 Ἀνούφ père de Jean 67359, IV, v., 6.
 Ἀνούφ Μησῆ 67359, II, v., 14.
 Ἀνούφιος 67325, VII, v., 14.
 Ἀνούφιος (ἀπα) 67289, 16.
 Ἀνούφιος ἐπιτολικάριος 67287, IV, 4.
 Ἀνούφιος πακτανωποῖς 67288, III, 1.

- Ἀνοῦφης ποιμὴν 67287, IV, 2.
 Ἀνοῦφης πρεσβύτερος 67283, II, 4.
 Ἀνοῦφης ὀρθοποῖλος 67288, III, 28; IV, 4.
 Ἀνοῦφης père d'Abraam 67283, III, 1.
 Ἀνοῦφης frère de Ménas 67288, II, 7.
 Ἀνοῦφης père de Phoibammón 67289, 3; 7.
 Ἀνοῦφης Ἄβρααμίου 67296, 3; 15; 17.
 Ἀνοῦφης Ἀπολλῶτος 67325, I, r., 18.
 Ἀνοῦφης (Αὔρ.) Βόττου 67328, III, 5; 27; 34.
 Ἀνοῦφης (Αὔρ.) Ἐρμουότος Ἀτρεαίου 67328, IV, 4; 21.
 Ἀνοῦφης Ἰωσηφίου 67288, II, 29.
 Ἀνοῦφης Μουσαίου 67140, 8.
 Ἀνοῦφης Τερμοῦθης 67325, II, r., 25.
 Ἀνοῦφης Φαέδμου 67288, IV, 25.
 Ἀνοῦφης Ψευθαησίου 67296, 2; 15; 16.
 Ἀνταῖος héros éponyme d'Antaioupolis 67338, 1.
 Ἀνταῖος père d'Asgené 67359, II, r., 3.
 Ἀνταῖος Πλισσαίου 67359, III, r., 13.
 Ἀπάτηρ père de Jean 67359, II, r., 5.
 Ἀπόλλω père d'Abraam 67359, IV, r., 11.
 Ἀπόλλω père d'Agénios 67359, II, r., 1.
 Ἀπόλλω (ἄπχ) Κύρου 67359, III, r., 12.
 Ἀπόλλω Ἰωάννου 67359, III, r., 2.
 Ἀπόλλω père de Pakhumiou 67359, V, r., 2.
 Ἀπόλλων 67140, 17; — 67322, 9.
 Ἀπόλλων γενιργός 67140, 3.
 Ἀπόλλων Διοσκόρου 67333, 22 (cf. Ἀπολλῶς Διοσκόρου).
 Ἀπολλωνίος Ἄβρααμίου 67298, 65.
 Ἀπολλῶς 67279, 2; — 67286, 12; — 67288, III, 20; IV, 37; — 67289, 18; — 67296, 2.
 Ἀπολλῶς ἀπὸ βιπαρίων 67325, IV, r., 31.
 Ἀπολλῶς βοηθῆς 67287, II, 5; — 67330, II, 24.
 Ἀπολλῶς διάκονος 67288, V, 33.
 Ἀπολλῶς Πικόλοφος διάκονος 67288, V, 34.
 Ἀπολλῶς κητέωρ 67283, II, 12; — 67301, r.
 Ἀπολλῶς μολυνάρχης 67288, III, 15.
 Ἀπολλῶς παῖς καὶ προσηγνός 67327, 37; 43; 47.
 Ἀπολλῶς πρωτοκαμήτης 67290, r.; — 67292, r.; — 67301, 5; — 67323, r., 1; — 67326, 5; — 67329, II, 2; 11; — 67347, I, 2; 22 (cf. Ἀπολλῶς Διοσκόρου).
 Ἀπολλῶς βιπαρίος 67296, 2; — 67297, 2; — 67328, I, 2; II, 2; III, 2; IV, 3; V, 3; VI, 3; VII, 3; VIII, 2; IX, 3; X, 3; XI, 3; XII, 3.
 Ἀπολλῶς βιπαρίος Ἰσακίου 67281, 2.
 Ἀπολλῶς ὑποδέκτης 67347, I, r., 2; 18.
 Ἀπολλῶς χαλκίος 67288, V, 14.
 Ἀπολλῶς père d'Abraamios 67296, 21; — 67307, 17; — 67308, 6; 7; — 67327, 30; — 67335, 7.
 Ἀπολλῶς père d'Anouphis 67325, I, r., 18.
 Ἀπολλῶς père de Dioscore 67303, 9; — 67322, r., 1; — 67325, III, r., 2; 3; IV, r., 1; 4; 8; VII, r., 1; 3; 5; VIII, r., 8; 24.
 Ἀπολλῶς père d'Iséphiou 67283, II, 16.
 Ἀπολλῶς père d'Isakios 67328, II, 3.
 Ἀπολλῶς père d'Ouiktor (sic) 67206, 21.
 Ἀπολλῶς frère de Pésas 67288, III, 11.
 Ἀπολλῶς père de Pi. ótos 67283, II, 21.
 Ἀπολλῶς père de Promaouos 67283, II, 19.
 Ἀπολλῶς père de Sénouthès 67283, II, 20; — 67323, 5; — 67330, III, 8.
 Ἀπολλῶς Ἄβρααμίου 67301, 8; 35; — 67335, 3.
 Ἀπολλῶς Διοσκόρου 67300, 20; — 67301, 5; — 67307, 3; — 67308, 1; 4; — 67325, VIII, r., 1; 7; — 67327, 1; 7; 14; 22; 31; 38; — 67332, 4.
 Apollos filius Dioscorou 67329, II, 3; 13; — 67332, 4; 13.
 Ἀπολλῶς Ἐρμουότος 67288, II, 39.
 Ἀπολλῶς Ἐρμίου 67328, V, 28; VII, 28; IX, 4; 27.
 Ἀπολλῶς Ἰακυθίου 67288, V, 7.
 Ἀπολλῶς Ἰσακίου 67281, 2; — 67300, 3; — 67308, 5; — 67332, 4.
 Ἀπολλῶς Ἰωσηφίου 67283, II, 22.
 Ἀπολλῶς Κακ.ϛ 67288, III, 38.
 Ἀπολλῶς Νικηίου 67288, II, 9.
 Ἀπολλῶς Πασιλῆ 67288, III, 9.

- Ἀπολλῶς Πεῦδης 67288, III, 23.
 Ἀπολλῶς Πικουσίου 67288, IV, 18.
 Ἀπολλῶς Πλάτος 67288, V, 9.
 Ἀπολλῶς Φρηρίου 67288, V, 25.
 Ἀπολλῶς Ψαουσάου 67288, IV, 6.
 Ἀπτήρος (voir Πτήρος) 67325, II, r., 17.
 Ἄρος (le dieu) 67315, 24; — 67316, r., 6.
 Ἄρος père de Palémon 67293, 57.
 Ἄρον καθαρουργός 67288, II, 21.
 Ἀρχέλαος πρεσβύτερος 67293, 44.
 Ἀσγαιῶ Ἀστανίου 67359, II, r., 3.
 Ἀσκάς père de Phoibammôn 67284, 5.
 Ἀτκληπιάδης père d'Horapollon 67295, I, 1; 15; 24; II, 24.
 Ἀστερία 67314, III, 13.
 Ἀστέριος 67319, 11.
 Ἀτρέατος père d'Anouphis Ermaouís 67328, IV, 4.
 Ἄτρης père d'Ara Ponnis 67288, VI, 4; 24.
 Ἄτρης Πασάριος 67288, III, 20.
 Ἀύαθος 67340, r., 45.
 Αὐρηλία 67306, 3; — 67309, 7; — 67311, 5; — 67325, IV, r., 10.
 Αὐρηλία ἄμα Ραχήλ 67302, 4; 17.
 Αὐρηλιος 67169^{ba}, 7; 12; 17; 24; 28; — 67296, 7; 19; — 67297, 7; — 67300, 4; 19; — 67301, 8; 35; 37; — 67302, 4; 6; — 67303, 4; 8; 21; 22; 23; 24; — 67304, 19; — 67305, 3; — 67306, 2; 17; 18; — 67308, 5; — 67311, 8; — 67324, 16; 19; 20; — 67325, IV, r., 7; 10; 42; 43; 44; II, r., 17; — 67327, 35; 43; 48; — 67328, I, 3; 6; 21; 23; II, 3; 7; 20; 22; III, 4; 9; 27; IV, 4; 9; 26; 30; V, 4; 8; 25; VI, 4; 8; 24; VII, 4; 8; 24; VIII, 3; 7; 28; IX, 4; 25; X, 4; 8; 25; XI, 9; XII, 4; 9; 25; 27.
 Ἀφθῆκιος 67330, III, 18.
 Ἀχιλλεύς (le héros) 67315, 23; — 67316, r., 1; — 67353, r., A, B.
 Βαρθολομαῖος père de Georges 67359, II, r., 12.
 Βασίλειος consul 67302, 2; — 67303, 2; — 67332, 2.
 Βατόμερος 67330, II, 25.
 Βελισάριος consul 67296, 1; — 67297, 1.
 Βελλεροφόντης (le héros) 67315, 24; — 67318, 9.
 Βενταμίν 67359, III, r., 3; IV, r., 4.
 Βῆκιος le même que Πῆκιος 67325, VII, r., 23; VIII, r., 22.
 Βηροῦλλα ἑπτάιον 67321, A, S; B, 2.
 Βησαρίων πρωτοκαμητής υἱὸς Διοσκόρου 67140, 5; — 67333, 21.
 Βησαρίων Μουσαῖου 67306, 2; 17.
 Βησᾶς esclave 67313, 66.
 Βήσιος père d'Abraam 67330, II, 13.
 Βήσιος Ἀνουσίανος 67329, I, 11; 16.
 Βησκουίς père d'Isakios 67319, 9.
 Βησκουίς père de Jean 67328, III, 4; 25.
 Βήσολιτος père de Callinique 67288, V, 6.
 Βησσαυροῦς (Φλῆ) 67283, III, 18.
 Βησσαυροῦς Προμαῶτος 67140, 6.
 Βησῶ 67288, II, 38.
 Βίκλος ἔ και Φοῖτ 67319, 9.
 Βίκτωρ 67269, 14; — 67283, I, 1; II, 8; 15; — 67285, r., 2; — 67286, 12; — 67287, II, 12; — 67294, 19; — 67295, III, 8; — 67300, 4; — 67325, I, r., 29; II, r., 7; II, r., 1; 12; 14; III, r., 1; 5; III, r., 2; 5; 10; IV, r., 2; 6; 7; IV, r., 6; VII, r., 6; VII, r., 2; VIII, r., 22; — 67340, r., 55; r., 124.
 Βίκτωρ ἀπὸ παγάρχου 67359, III, r., 3; IV, r., 4.
 Βίκτωρ διάκονος 67283, I, 1.
 Βίκτωρ καθαρουργός 67238, III, 31.
 Βίκτωρ νομικός 67288, VI, 3.
 Βίκτωρ ποιμὴν 67287, I, 23.
 Βίκτωρ πρεσβύτερος 67283, II, 1; 7; 9; — 67286, 2; — 67327, 11.
 Βίκτωρ ταβελλίον 67329, I, 11; 17.
 Βίκτωρ τριβοῖος 67288, III, 14.
 Βίκτωρ χρυσοχόος 67344, 6.
 Βίκτωρ père d'Abraamios 67283, III, 12; — 67319, 6; — 67327, 43.
 Βίκτωρ père d'Isac 67140, 7.

- Βίκτωρ père de Jacob 67306, 19.
 Βίκτωρ père de Jean 67359, V, r., 9.
 Βίκτωρ père de Jézéchiel 67283, III, 14.
 Βίκτωρ père de Kallinikos 67283, II, 11; —
 67303, 23; — 67328, I, 23; II, 22.
 Βίκτωρ père de Kuros 67283, III, 11.
 Βίκτωρ père de Léontia 67169^h, 25; 36;
 60; 67.
 Βίκτωρ père de Phoibammón 67284, 6.
 Βίκτωρ père de Psais 67327, 20; — 67328,
 XI, 9.
 Βίκτωρ frère de Psonthaésis 67288, IV, 32.
 Βίκτωρ Άναρία 67359, V, r., 8.
 Βίκτωρ Βησαρίωνος 67286, 2; 13.
 Βίκτωρ Διογένους 67325, II, r., 8.
 Βίκτωρ Έιβάτος père de Jean 67328, 3; 21.
 Βίκτωρ Έρμουδτος 67328, IV, 9; 27.
 Βίκτωρ Ηρακλείου 67288, V, 21.
 Βίκτωρ Ιωάννου 67332, 9.
 Βίκτωρ Μακαρίου 67140, 7; — 67328, XII, 4;
 25.
 Βίκτωρ Παππουθίου 67300, 4.
 Βίκτωρ Παπου Σαρέ 67288, II, 28.
 Βίκτωρ Πεσμου 67296, 20.
 Βίκτωρ Πέτρου 67359, III, r., 1.
 Βίκτωρ Σεραμουνίου 67296, 19.
 Βίκτωρ Σεουθίου 67287, II, 6.
 Βίκτωρ Σερόνου 67289, 12.
 Βίκτωρ Σύρου 67324, 19.
 Βίκτωρ Ταχυμίας 67319, 20.
 Βίκτωρ Τσάνος 67330, II, 28.
 Βίκτωρ Φανής 67288, V, 16.
 Βίκτωρ Φοιβάμμωνος 67169^h, 3; 60; 67.
 Βίκτωρ Ψαίου 67327, 6; — 67328, V, 9; 25
 (où il est écrit Βίτορ); VIII, 7; 24.
 Βίκτωρ Ψής 67288, V, 16.
 Βίκτωρ Ψευθαησίου 67328, III, 10; 26; 28;
 31.
 Βόττος 67281, 3; — 67287, IV, 24; 25; —
 67323, 7; — 67335, 1.
 Βόττος père d'Anouphis 67328, III, 5; 27;
 — 67335, 1.
 Bottus père de Paus 67329, I, 2.
 Βούρκαρις μονάζων 67287, IV, 14.
 Β...ος 67287, IV, 20.
 Γεννάδιος 67288, VI, 4.
 Γεννάδιος ὁ ἀπὸ σκληραρίων 67309, 25; —
 67325, I, r., 31; VII, r., 7; VIII, r., 27;
 — 67327, 1.
 Γεννάδιος père de Jean (?) 67327, 1.
 Γεώργιος ὁ λεγόμενος Πλασαίικ 67319, 17.
 Γεώργιος père d'Énoch 67359, VI, 2.
 Γεώργιος frère de Mélios 67169^h, 18; 28;
 59.
 Γεώργιος père de Paçi 67359, VI, 4.
 Γεώργιος Βαρθολομαίου 67359, II, r., 12.
 Γεώργιος Μηνῶ 67359, II, r., 12.
 Γεώργιος Φοιβάμμωνος 67359, IV, r., 9.
 Γεώργιος Ψευμουθίου 67283, II, 23; — 67359,
 IV, r., 14.
 Δ[αμ]όσιος (?) δικάριος 67286, 15; 19.
 Δαμιάνος τοτάριος 67325, III, r., 7; 12.
 Δανιὴλ père de Phoibammón 67359, V, r., 4.
 Δανιὴλ Σεουθίου 67359, V, r., 2.
 Δαυεὶδ σκληραρίτης 67288, IV, 17.
 Δαυεὶδ père de Pierre 67288, IV, 27.
 Δαυεὶδ Έρμουδτος 67303, 22.
 Δαυεὶδ Κωνσταντίνου 67325, IV, r., 46.
 Δαυεὶδ père de Zacharie 67359, V, r., 3.
 Δημοσθένης 67281, 1; — 67320, 1.
 Διανὲ 67288, III, 35.
 Διογένης père de Victor 67325, II, r., 8.
 Διομύδης (le héros) 67315, 23.
 Διομύδης σιλιεντιάριος 67289, r., 2 n.
 Διονήσιος (sic) père de Phoibammón 67359,
 II, r., 9.
 Διονυσία 67353, r., 7.
 Διόνυσος (le dieu) 67315, 27; — 67318, 12.
 Διός ἀπα 67355, II.
 Διός père de Phicil 67327, 14.
 Διός Θεοδοσίου 67269, 14; 24.
 Διόσκορος 67281, 1; — 67319, r.; — 67325,
 IV, r., 20; — 67325, VIII, r., 2; 8.
 Διόσκορος père d'Apollós 67300, 20; — 67301,
 5; — 67303, 9; — 67307, 3; — 67308, 1;
 — 67325, III, r., 3; IV, r., 1; 4; 8; VIII,

- ρ., 1; 7; — 67327, 1; 6; 14; 22; 31; 38; — 67332, 4.
 Διόσκορος père de Bessarion 67333, 22.
 Διόσκορος père de Phoibammôn 67279, 8.
 Διόσκορος Ἀπολλώτος 67303, 9; — 67322, ρ., 1; — 67325, III, ρ., 3; IV, ρ., 1; 4; 8; VII, ρ., 1; 3; 5; VIII, ρ., 8; 24; — 67332, 4.
 Διόσκορος Διοσκύρου 67285, 1.
 Διόσκορος Θεοφίλης 67279, 15; 17; 24.
 Διόσκορος Κολλοῦθου 67359, III, ρ., 9.
 Διόσκορος (Φίλ.) Μεγάλου 67283, III, 7.
 Διόσκορος Ψιμανῶδες 67283, 1; — 67319, ρ.; — 67323, 17.
 Dioscurus père d'Apollon 67329, II, 3; 13.
 Δομῆϊος καρχηλόνης 67316, 9; 23.
 Δουρατίνιος 67283, II, 15.
 Δωρόθεος 67340, 44; — 67355, I.
 Δωρόθεος βοηθός 67330, IV, 3.
 Δωρόθεος σιλεντιάρης 67289, ρ., 22.
 Δωρόθεος στρατηλάτης 67289, ρ., 2.
 Ἐιδᾶς père de Victor 67328, 3.
 Εἰρήνη ἄρα 67327, I, ρ., 13.
 Εἰρήνη femme d'Abraam 67330, II, 13.
 Ἐλένη ἄρα 67325, II, ρ., 4.
 Ἐλένη sœur de Victor 67325, II, ρ., 12.
 Ἐλισάβετ (?) θλαϊπώλης 67287, IV, 23.
 Ἐλλάδιος τοποτηρητής 67279, 16; 24.
 Ἐνώχ 67285, 3; — 67287, IV, 13; — 67319, 3; — 67325, VII, ρ., 1.
 Ἐνώχ père de Joseph 67359, II, ρ., 10.
 Ἐνώχ père de Pansouéou 67359, IV, ρ., 12.
 Ἐνώχ père de Sénouthès 67359, III, ρ., 11.
 Ἐνώχ Γεωργίου 67359, VI, 2.
 Ἐνώχ Ἐρμουδῶτος 67328, IX, 4; 26.
 Ἐνώχ Ἐρμουδῶτος 67283, III, 15.
 Ἐνώχ Ηρακλείου 67283, III, 22.
 Ἐνώχ Ιερμίας 67301, 37.
 Ἐξάκτωρ 67319, 16.
 Ἐρμουδῶν Ἀνουφίου 67296, 18.
 Ἐρμουδῶν Ἰωσηφίου 67328, VII, 8; 25.
 Ἐρμουδῶν Λαβουρίου 67282, 3; ρ., 1.
 Ἐρμουδῶν Μοσῆτου 67296, 7; 16.
 Ἐρμουδῶς 67333, 21.
 Ἐρμουδῶς βοηθός 67283, II, 24.
 Ἐρμουδῶς père d'Apollôn 67288, II, 39.
 Ἐρμουδῶς père d'Anouphis 67328, IV, 4; 26.
 Ἐρμουδῶς père de Victor 67328, IV, 10.
 Ἐρμουδῶς père de David 67303, 22.
 Ἐρμουδῶς père de Constantin 67283, II, 15.
 Ἐρμουδῶς père d'Énoch 67283, III, 15; — 67328, X, 4; 26.
 Ἐρμουδῶς père de Kallinikos 67283, III, 21.
 Ἐρμουδῶς père de Moïse 67296, 7.
 Ἐρμουδῶς père de Palôs 67288, II, 36; — 67303, 8; 22.
 Ἐρμουδῶς père de Pierre 67303, 24.
 Ἐρμουδῶς père de Phib 67288, V, 1.
 Ἐρμουδῶς père de Phoibammôn 67328, VIII, 3; 28.
 Ἐρμουδῶς Ἰωσηφίου 67328, VII, 8; 25.
 Ἐρμουδῶς Ψαθασιῶς 67140, 6.
 Ἐρμουδῶς ἄρα 67288, VI, 5.
 Ἐρμουδῶς 67328, IV, 4; 26.
 Ἐρμουδῶς père d'Énoch 67283, III, 15; voir à Ἐρμουδῶς.
 Ἐρμουδῶς père de Jean 67359, IV, ρ., 10.
 Ἐρμουδῶς père de Kyriakos 67288, III, 24.
 Ἐρμουδῶς Ταῦθης 67288, III, 16.
 Ἐρμουδῶς Ταπαῖου 67288, III, 8.
 Ἐρμουδῶς Χιχοῖτος 67288, II, 30.
 Ἐρμουδῶς 67325, VIII, ρ., 16; voir plus bas à Ἐρμουδῶς.
 Ἐρμουδῶς père de Jean 67327, 28.
 Ἐρμουδῶς 67288, IV, 29.
 Ἐρμουδῶς 67325, VII, ρ., 2; voir à Ἐρμουδῶς.
 Ἐρμουδῶς, Ἐρμουδῶς père d'Apollôn 67328, V, 29; VII, 28; IX, 4; 27.
 Ἐρμουδῶς 67288, V, 26; VI, 2.
 Ἐρμουδῶς ἄρα 67283, VI, 1.
 Ἐρμούθριος 67355, II.
 Eubulus 67329, I, 2.
 Εὐδόξια 67339, 2.
 Εὐδόξιος 67290, 2; 6; 11.
 Εὐθῆος 67319, 25.
 Εὐλογία Ρεβεκκᾶς 67294, 16; 17.
 Εὐλόγιος 67288, V, 15.

- Εὐλόγιος *πρεσβύτερος* 67283, II, 8.
 Εὐλόγιος père de Mariam 67306, 3.
 Εὐλόγιος père d'Orion 67319, 13.
 Εὐπρέπεια femme d'Akullinos 67340, 14; 41; 56.
 Εὐτροπία Κοιραίνου 67329, I, 12; 17.
 Εὐτυχίανος *σχολαστικός* 67289, v. 1.
 Εὐφρόσυτος ἀπα 67329, I, 10.
 Ζαχαρίας ὑποδέκτης 67325, III, v. 3; 4.
 Ζαχαρίας père d'Abraam 67359, IV, v. 6.
 Ζαχαρίας père de Joseph 67359, V, v. 11.
 Ζαχαρίας Δουίδ 67359, V, v. 3.
 Η. (?) mère de Léontia 67169⁵⁴, 25.
 Ηλιάς 67281, 1.
 Ηλιάς père de Psatés 67359, V, v. 11.
 Ηλιάς Ψαίου 67328, IV, 9; 27.
 Ηλιάδωρος 67287, I, 4.
 Ηλίσσαϊος père d'Antónios 67359, III, v. 13.
 Ηραίν 67312, 43.
 Ηραϊς Μουσαίου 67300, 2.
 Ηράκλειος 67354, 17.
 Ηράκλειος *πρωτοκωμῆτης* 67319, 3; 7; 16.
 Ηράκλειος empereur 67299, n. 2.
 Ηράκλειος le jeune, empereur 67299, n. 5.
 Ηράκλειος père d'Énoch 67282, III, 2.
 Ηράκλειος père de Ménas 67288, II, 6.
 Ηράκλειος frère de Patar (?) 67288, V, 28.
 Ηράκλειος père de Promaïos 67288, VI, 9.
 Ηράκλειος père de Victor 67288, V, 21.
 Ηράκλειος Ωροζιάνου 67288, II, 8.
 Ηράκλεις (le héros) 67315, 9.
 Θασσία mère de Jean 67305, 4.
 Θασσία mère de Phoibammôn 67328, XI, 4.
 Θασσία mère d'Apollôs 67328, IX, 5.
 Θαλλοῦς père de Phoibammôn 67288, II, 37.
 Θουμαστία femme de Jean 67288, V, 5.
 Θουμαστή 67340, v. 12; 28; 42; 63; 75.
 Θέκλα mère d'Anouphis 67328, IV, 5.
 Θέκλα mère d'Énoch 67328, X, 4.
 Θέκλα mère de Mousaios 67328, VII, 4.
 Θέκλα mère de Palôs 67308, 8.
 Θεοδόσιος ἀββάς 67286, 4.
 Θεοδόσιος ἰλλούστριος 67309, 8.
 Θεοδόσιος σιγγουλάριος 67330, II, 17; III, 18.
 Θεοδόσιος père de Dios 67279, 14.
 Θεοδόσιος père de Jean 67359, III, v. 7.
 Θεοδόσιος père de Psate 67359, III, v. 8.
 Θεοδόσιος Παπουίος 67359, II, v. 4.
 Θεοδώριτος ἀπὸ δούκαν 67352, v. 4.
 Θεόδωρος 67281, 1; — 67321, A, 1.
 Θεόδωρος ἀπα 67313, 55.
 Θεόδωρος père d'Isaac 67359, II, v. 6.
 Θεόδωρος père de Jean 67305, 5.
 Θεόδωρος père de Phékios 67325, VII, v. 8; 23; VIII, v. 22.
 Θεόδωρος père de Philothée 67359, IV, v. 1.
 Θεόδωρος père de Phoibammôn 67359, II, v. 7.
 Θεόδωρος ἀπα Κύρου 67359, II, v. 7.
 Θεόδωρος Πακκιά 67359, V, v. 5.
 Θεόδωρος Φοιδάμηνος 67312, 5.
 Θεότοκος Ψαίου 67283, III, 9; — 67296, 18; — 67328, IV, 28; V, 26; VI, 25; VII, 26.
 Θεότιμος père de Ménas 67298, 61.
 Θεοφάνη femme de Phoibammôn 67279, 7; 12; 17; 24.
 Θέτις la déesse 67354, v. C.
 Θηρακλεία mère d'Apollôn 67301, 9.
 Θηρακλεία mère de Psais 67288, IV, 26.
 Θουκινίος 67328, VIII, 3.
 Θωμαῆς père de Jean 67359, II, v. 4.
 Θωμαῆς praeses de la Thèbaïde Inférieure 67320, 1.
 Θωμαῆς ἀπα Κύρου 67359, II, v. 10.
 Ἰακώβιος (*sic*) γεωργός 67319, 9; voir Ἰακώβιος γεωργός.
 Ἰακώβιος 67325, IV, v. 27.
 Ἰακώβιος γενόμενος *πρεσβύτερος* 67297, 4.
 Ἰακώβιος père d'Apollôs 67288, V, 7.
 Ἰακώβιος père de Jérémias 67328, IX, 31; XI, 30.
 Ἰακώβιος γεωργός Μαξίμου 67140, 5.
 Ἰακώβ γεωργός 67325, I, v. 30; II, v. 11; 27.
 Ἰακώβ τέκτων 67325, II, v. 23.
 Ἰακώβ père d'Onnophris 67359, IV, v. 11.
 Ἰακώβ père de Psiké (*sic*) 67359, III, v. 12.
 Ἰακώβ mari de Sophia 67294, 3; 6; 8; 14.

- Ἰακώβ Βίκτορος 67306, 19.
 Ἰακώβ Ἰσακίου 67288, II, 3.
 Ἰακώβ Ἰωσηφίου 67288, III, 5.
 Ἰακώβ Λίας 67294, 19.
 Ἰακώβ (Αὐρ.) Φοιβάμμωπος 67283, II, 25.
 Ἰακώβ 67325, I, r., 30; II, r., 11.
 Ἰακώβος, Ἰακκώβος, évêque de Thébaïde 67321, A, 1.
 Ἰακώβος Ψάτου 67359, III, r., 6.
 Ἰγνάτιος (sic) Ἀγενίου 67359, II, v., 8.
 Ἰεζεκιὴλ Βίκτορος 67283, III, 14.
 Ἰερημίας λατόμος 67287, IV, 20.
 Ἰερημίας νομικός 67283, II, 19.
 Ἰερημίας πρεσβύτερος 67288, III, 19.
 Ἰερημίας père d'Énoch 67301, 37.
 Ἰερημίας père de Paësis 67325, I, r., 26.
 Ἰερημίας Ἀβρααμίου 67327, 48.
 Ἰερημίας Βίκτορος 67283, II, 15.
 Ἰερημίας Ἰακωβίου 67328, IX, 31; XI, 30.
 Ἰερημίας, Ἰερουμίας (sic), Ἰωσηφίου 67328, IX, 10; 28.
 Ἰερημίας Φιείλου 67283, II, 17.
 Ἰουάνης παῖς καὶ Φορολόγος 67327, 21; 27.
 Ἰουλιανός, I, 2; — 67285, 3; — 67321, A, 1; — 67354, II, 5; 15.
 Ἰούλιος 67279, 8; 14; — 67352, v., 3; 8.
 Ἰουστινιανὸς Νουμίδης 67321, A, 4; 8; B, 3.
 Ἰουστινιανὸς empereur 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 7; — 67299, 52; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 1; — 67328, I, 1; II, 1; III, 1; IV, 1; V, 1; VI, 1; VII, 1; VIII, 1; IX, 1; X, 1; XI, 1; XII, 1; — 67332, 1; 8; — 67340, 69; voir Index XI.
 Ἰουστινιανός 67281, 1; — 67320, 1.
 Ἰουστίνος (Justin Ier, empereur) 67328, I, 5; II, 5; III, 8; IV, 7; V, 7; VI, 7; VII, 5; VIII, 6; IX, 8; X, 6; XI, 7; XII, 8.
 Ἰουστίνος (Justin II, empereur) 67169^{ba}, 1; 35; — 67305, 1; — 67309, 1; — 67312, 2; — 67353, v., 1; 28. Voir Index XI.
 Ἰούστος 67287, II, 9.
 ἰος σιγγουλάριος 67287, IV, 19.
 Catal. du Musée, n° 67279.
- Ἰσαὰκ père de Merkourios 67359, V, r., 10.
 Ἰσαὰκ Θεοδορίου 67359, II, r., 6.
 Ἰσαὰκ 67318, 22; 25.
 Ἰσὰκ καθαρουργός 67330, II, 27.
 Ἰσὰκ frère de Kyrikos 67288, III, 34.
 Ἰσὰκ Βίκτορος 67140, 7.
 Ἰσὰκ Ἰωάννου 67283, II, 25.
 Ἰσὰκ Λίας 67294, 19.
 Ἰσὰκ Μουσαίου 67283, II, 23.
 Ἰσὰκ Πουάμπρη 67288, III, 12.
 Ἰσάκιος 67306, 17; — 67325, I, v., 17; — 67328, II, 3; 20.
 Ἰσάκιος ἀροτριητής 67325, II, v., 7.
 Ἰσάκιος νομικός 67328, III, 35.
 Ἰσάκιος père d'Apollôn 67281, 2; — 67300, 3; — 67308, 5; — 67332, 4.
 Ἰσάκιος père de Jacob 67288, II, 3.
 Ἰσάκιος père de Promaôs 67140, 9.
 Ἰσάκιος père de Psellôs 67303, 23.
 Ἰσάκιος père de Sansneus 67308, 1; 5; *msc.*
 Ἰσάκιος Ἀπολλώτος 67328, II, 3.
 Ἰσάκιος Βησκούτιος 67319, 9.
 Ἰσάκιος Ἰωσηφίου 67306, 18.
 Ἰσάκιος Κολλούθου 67302, 5.
 Ἰσάκος (sic) Βίκτορος 67140, 7.
 Ἰσάκος (sic) Ψεσθαησίου 67328, X, 8; 26.
 Ἰσχυρίων 67325, II, v., 3; 15.
 Ἰσχυρίων ἀββᾶς 67286, 4; 8; — 67347, I, r., 4.
 ἰου 67283, 1.
 Ἰωάννης 67140, 13; — 67281, 1; — 67292, v.; — 67296, 69; — 67298, 69; — 67316, v., 6; — 67320, 1; — 67322, v., 2; — 67341, 44; — 67353, v., 8 (écrit Ἰωάννη); — 67354, 18.
 Ἰωάννης ἄγιος (é) 67169^{ba}, 50.
 Ἰωάννης ἀπαὶ ἐπιθερῶς μου 67325, II, v., 11.
 Ἰωάννης βοηθός 67309, 10.
 Ἰωάννης γεωργός 67289, 1; 17.
 Ἰωάννης κομής 67325, VIII, r., 21; 26.
 Ἰωάννης ἐπισκόπος 67330, II, 2.
 Ἰωάννης μακρὸς 67288, VI, 1.
 Ἰωάννης μοναχός 67287, IV, 13; — 67283, III, 23.

- Ἰωάννης πάγρχος 67325, I, v., 31; III, v., 7; 12; VII, v., 5; VIII, v., 24.
 Ἰωάννης πολιτευόμενος τῆς Ἀπταιοπολίτου 67327, 1; 13; 19.
 Ἰωάννης πρωτοκαμῆτης 67319, 3; 7; 16.
 Ἰωάννης σχολαστικὸς καὶ κηρσίτωρ 67329, I, 5; 10.
 Ἰωάννης χαρτουλάριος 67305, 4.
 Ἰωάννης ὑποδέκτης 67284, 1; — 67285, 4.
 Ἰωάννης père d'Apollôn 67359, III, v., 2.
 Ἰωάννης père d'Aurélios Mélios 67169^{em}, 8; 25.
 Ἰωάννης frère de Victor 67325, II, v., 13.
 Ἰωάννης mari de Thaumasia 67288, V, 5.
 Ἰωάννης père de Joséphis 67283, II, 19.
 Ἰωάννης père d'Isac 67283, II, 25.
 Ἰωάννης père de Pamoun 67359, IV, v., 8.
 Ἰωάννης père de Ponnis 67288, IV, 36.
 Ἰωάννης père de Promaôs 67283, II, 2.
 Ἰωάννης frère de Victor 67325, II, v., 13.
 Ἰωάννης père de Victor 67332, 8.
 Ἰωάννης Ἀθανασίου 67359, III, v., 2.
 Ἰωάννης Ἀκακίου 67309, 4; 10.
 Ἰωάννης Ἀνδρέου 67288, IV, 14.
 Ἰωάννης Ἀνοῦφ 67359, IV, v., 6.
 Ἰωάννης Ἀπάτηρ 67359, II, v., 5.
 Ἰωάννης Βασκουίτος 67328, III, 4; 25; 33.
 Ἰωάννης Βίκτορος (Ἀδρ.) 67328, III, 21.
 Ἰωάννης Βίκτορος 67359, V, v., 9.
 Ἰωάννης Ἐρμαῶτος 67359, IV, v., 10.
 Ἰωάννης Ἐρμείου 67327, 28.
 Ἰωάννης Θεοδώρου 67305, 5.
 Ἰωάννης Θεοδοσίου 67359, III, v., 7.
 Ἰωάννης Θωμά 67359, II, v., 4.
 Ἰωάννης Κορηλίου 67283, III, 24; — 67325, IV, v., 11.
 Ἰωάννης Κωνσταντίου 67328, V, 4; 25; 28.
 Ἰωάννης Μουσαίου 67140, 10; 11.
 Ἰωάννης Ὀνοφρίου 67359, III, v., 7.
 Ἰωάννης Παθκούτου 67288, V, 12.
 Ἰωάννης Πικυσίου 67359, II, v., 6.
 Ἰωάννης Πεσπυροβίου 67359, II, v., 9.
 Ἰωάννης Πιεῖ 67359, IV, v., 2.
 Ἰωάννης Σοφίος 67294, 11.
 Ἰωάννης Ταυῆρος 67319, 6.
 Ἰωάννης Φαίτου 67288, IV, 3.
 Ἰωάννης Χαρισίου 67330, II, 26.
 Ἰωάννης Ψάτου 67295, III, 19.
 Ἰωσήφ Ἐνάχ 67359, II, v., 10.
 Ἰωσήφ Ζαχαρίου 67359, V, v., 11.
 Ἰωσήφ κοῦδῆ 67359, III, v., 9.
 Ἰωσήφιος père de Dôrantinoos 67283, II, 15.
 Ἰωσήφιος προσβύτερος 67297, 2; — 67307, 2; 14.
 Ἰωσήφιος προσβύτερος 67297, 4.
 Ἰωσήφιος père d'Apollôn 67283, II, 22.
 Ἰωσήφιος père d'Hermaouôn 67328, VII, 8; 25.
 Ἰωσήφιος père d'Isac 67306, 18.
 Ἰωσήφιος père de Jacob 67288, III, 5.
 Ἰωσήφιος père de Jérémie 67328, IX, 10.
 Ἰωσήφιος père de Macaire 67283, II, 19.
 Ἰωσήφιος père de Mathias 67283, III, 4.
 Ἰωσήφιος père de Phéous 67328, I, 7.
 Ἰωσήφιος Ἰωσήφιος Ἀβρααμίου 67328, VIII, 25; X, 29; XI, 28; XII, 29.
 Ἰωσήφιος 67288, II, 23.
 Ἰωσήφιος ἀπικικιάριος 67287, IV, I.
 Ἰωσήφιος δημόσιος 67330, I, 12.
 Ἰωσήφιος μελισσοουργός 67287, I, 16; — 67288, I, 23.
 Ἰωσήφιος προσβύτερος 67288, VI, 1; — 67325, VIII, v., 22.
 Ἰωσήφιος père d'Anouphis 67288, II, 29.
 Ἰωσήφιος Ἀπολλώτος 67288, II, 16.
 Ἰωσήφιος Ἰωάννου 67288, II, 19.
 Ἰωσήφιος Τουάνσις 67288, II, 4; VI, 6.
 Ἰωσήφιος Φρηρίου 67288, III, 2.
 Κ. . . (Ἀδρ.) Μουσαίου 67328, XII, 27.
 Κ. . . (Φίλ) 67282, III, 16.
 Καλαπήσιος père de Constance 67359, IV, v., 6.
 Καλαῖς père de Kokkinos 67325, II, v., 24.
 Καλουσάκις 67328, VIII, 7.
 Καλλίτικος προσβύτερος 67283, II, 6.
 Καλλίτικος στρατιάρχος 67315, 2.

- Καλλίνικος χρυσόνης 67287, II, 13.
 Καλλίνικος père de Bessourous 67288, v., 6.
 Καλλίνικος père de Musée 67319, 8.
 Καλλίνικος Αλεξανδρου 67330, I, 8; 9.
 Καλλίνικος Βησσαρίτου 67288, V, 6.
 Καλλίνικος Βίκτορος 67283, II, 11; — 67303, 23; — 67328, I, 23; II, 22.
 Καλλίνικος Ἐρμουότος 67283, III, 20.
 Καλλιόπη (la muse) 67316, v., 24; — 67318, 2.
 Κάμης frère de Psais Ponnis 67288, II, 11.
 Κάρκαρος 67319, 20.
 Κατιά 67325, I, v., 24.
 Κάστωρ 67325, IV, v., 28; 33.
 Κατόμερος 67330, II, 25.
 Κάττων στρατιώτης 67287, IV, 11.
 Κάος 67288, V, 27.
 Κακίε père d'Apollōs 67288, III, 38.
 Κακίε père de Martēs 67288, IV, 8.
 Καλθών fils d'Horus 67288, IV, 15.
 Κεμηΐφης 67140, 10; voir τόπος Κεμηΐφως.
 Κεφαλων ἐπίσκοπος 67295, III, 19; — 67326, 4.
 Κλαύδιος 67327, 11.
 Κλεσοῦλος 67352, v., 3; 9.
 Κοίρανος père d'Eutropia 67329, I, 12; 17.
 Κόκκινος Καλαούτος 67325, II, v., 24.
 Κόλλουθος 67298, v., 4; — 67354, 19.
 Κόλλουθος ἀββάς 67289, 5.
 Κόλλουθος σκηνάριος 67313, 26.
 Κόλλουθος père de Dioscore 67359, III, v., 9.
 Κόλλουθος père de Kyros 67325, IV, v., 43.
 Κόλλουθος père de Rachel 67302, 4; 18.
 Κόλλουθος Ἀμμανίου 67327, 37; 42; 47.
 Κόλλουθος Κυριακοῦ 67297, 7.
 Κόλλουθος Σενουάου 67359, II, v., 7.
 Colluthus 67329, I, 3.
 Κολύχιος ἠγούμενος 67342, v.
 Κόνων 67288, II, 17.
 Κορηΐλιος père de Jean 67283, III, 24; — 67325, IV, v., 11.
 Κορηΐλιος Φιλαντινός 67325, I, v., 29; II, v., 6; III, v., 1; 5; III, v., 1; 5; 10; IV, v., 6; VI, v., 1; VII, v., 1; 3; 6; VII, v., 1; 19; 24; VIII, v., 1; 15; 19; VIII, v., 14; 18.
 Κοσμῆς νοτάριος 67289, v., 2.
 Κοσμῆς (Φίλ.) Ψάτου 67359, IV, v., 5.
 Κούρσορ père de Pseuthaësis 67288, IV, 31.
 Κρίττων 67294, 13.
 Κροῦρ père de Pierre 67288, IV, 9.
 Κυπρίς 67318, 5.
 Κύρα mère de Rachel 67302, 4.
 Κύρα Πρωμαῶτος 67140, 4; 11.
 Κυριακός 67319, 12.
 Κυριακός σιγγουλάριος 67330, I, 15.
 Κυριακός σχολαστικός 67309, 8.
 Κυριακός χρυσοχόος 67288, V, 32.
 Κυριακός père de Kollouthos 67297, 7.
 Κυριακός père de Psatēs 67359, IV, v., 2.
 Κυριακός Φιλόθλου 67359, III, v., 10.
 Κυριακός (sic) κάπηλος 67288, III, 33.
 Κυριακός (sic) μυλωνάρχης 67288, II, 35.
 Κυριακός (sic) Ἐρμουότος 67288, III, 24.
 Κυριακός (sic) Λαζάρου 67288, III, 33.
 Κυριακός (sic) Πετσάου 67288, III, 10.
 Κυριακός (sic) Χαπί 67288, III, 33.
 Κύρος γραμματικός 67326, 2.
 Κύρος πολιτευόμενος 67327, 5.
 Κύρος Κλαύδιος 67327, 11.
 Κύρος (ἄπα) père d'Apollō 67359, III, v., 12.
 Κύρος (ἄπα) père de Théodore 67359, IV, v., 7.
 Κύρος (ἄπα) père de Thomas 67359, II, v., 10.
 Κύρος père de Psimanōbet 67287, IV, 17; — 67330, I, 4.
 Κύρος Βίκτορος 67283, III, 11.
 Κύρος Κόλλουθος 67325, IV, v., 44.
 Κύρος (ἄπα) Τζαμοῦλ 67359, III, v., 6.
 Curus père de Psimanōbet 67329, I, 3; voir à Κύρος.
 Κυμάσιος βοηθός 67325, II, v., 25; IV, v., 2; 3; 6; VII, v., 4; 7; 10; 13; 16; VIII, v., 11.
 Κωνσταντῖος 67283, III, 16.
 Κωνσταντῖος (Νέος) 67299, v., 5.
 Κωνσταντῖος père de Senouthēs 67359, III, v., 4.

- Κωνσταντῖνος père de Triadelphos 67283, II, 24.
 Κωνσταντῖνος Ἐρμαουῖτος 67283, II, 15.
 Κωνσταντῖος père de David 67325, IV, r., 46.
 Κωνσταντῖος père de Jean 67328, V, 4; 25; 28.
 Κωνσταντῖος Καλαπησίου 67359, IV, r., 6.
 Λ. . . (Λύρηλία) fille de Tékusis 67314, 5.
 Λαζάρῖος père de Hermaouón 67282, 3; r., 1.
 Λαζάρος père de Kyriakos 67288, IV, 33.
 Λακῶν père de Promaós 67330, I, 3.
 Λακῶν καθαρουργῖος 67288, III, 21; 22.
 Λακῶν μάγειρος 67288, II, 5.
 Λαμοῦσε 67288, II, 15.
 Λαμπάδιος consul 67301, 2.
 Λεοντία mère d'Aurelios Mélios 67169^{ba}, 8; 25; 59.
 Λεοντία Ταδελφῆς 67312, 105.
 Λεόντιος συγγουλάριος 67287, IV, 6.
 Λεόντιος στρατιώτης 67278, IV, 4; — 67329, I, 11; 16.
 Λία mère de Théodore 67312, 109.
 Λία Ἰακώβ 67294, 8; 11; 15.
 Λιξέριος 67350, III, r., 6; 7.
 Λιλοῦ γναφεῖς 67288, V, 24.
 Λιλοῦς père d'Andreas 67298, 50.
 Λουκανῖς κήτωρ 67233, II, 13.
 Λουκανῖς Χαιρήμανος 67140, 12.
 Μαθείας père de Hōrouónchis 67283, 17.
 Μαθείας Νοτιᾶς 67288, IV, 35.
 Μαθίας 67325, IV, r., 28.
 Μαθίας Ἰωσηφίου 67283, III, 4.
 Μαθίας Ψουκίου 67325, I, r., 24.
 Μακάριος 67288, II, 18; V, 15; — 67322, 2.
 Μακάριος βουθῖς 67325, VI, r., 2; VII, r., 20.
 Μακάριος γεωργῖος μισθαίτης 67325, IV, r., 7; 14; 43.
 Μακάριος père d'Abraam 67359, V, r., 1.
 Μακάριος père d'Athanase 67359, IV, r., 13.
 Μακάριος père de Mēna, 67359, II, r., 13.
 Μακάριος père de Papsarios 67319, 23.
 Μακάριος père de Sénouthès 67305, 3.
 Μακάριος père de Victor 67328, XII, 4; 25.
 Μακάριος Ἰωσηφίου 67283, II, 19.
 Μακάριος Παουαγγίου 67325, IV, r., 6; 14; 42.
 Μακάριος Παπουθίου 67359, V, r., 5.
 Μακάριος Παχυμίου 67359, IV, r., 4.
 Μακάριος Σεουθίου 67359, IV, r., 9.
 Μάξιμος père de Iakubis 67140, 5.
 Μάρθα ἀπὸ Φθλά 67319, 21; 24.
 Μάρθα mère de Jean 67309, 4.
 Μάρθα Ρεθέκκας 67294, 16; 17; 20.
 Μαρία 67314, II, 10.
 Μαρία (ἄγια) 67359, VI, 3.
 Μαρία ἄμα 67283, II, 6.
 Μαρία mère de Sénouthès 67305, 3.
 Μαρία mère de Victor 67328, XII, 4.
 Μαρία Κυριάκου 67308, 7.
 Μαρία Τσελετ 67288, V, 30.
 Μαριάμη mère de Jean 67328, V, 4.
 Μαριάμη mère de Phoibammón 67328, VIII, 3.
 Μαριάμη Εὐλογίου 67306, 3.
 Μαριανῖς 67279, 1.
 Μάρκος Ἀθανασίου 67359, VI, 6.
 Μάρκος Λίας 67294, 9; 10.
 Μάρκος Παπουθίου 67359, V, r., 5.
 Μάρκος père de Philothée 67359, IV, r., 13.
 Μάρκος Ψάτου 67359, IV, r., 3.
 Μάρτης Κάχιεβ 67288, IV, 8.
 Μάρτης père de Mouscs 67328, IV, 30; VII, 4; 24.
 Μαρθαῖος père d'Hōraionkhis 67283, II, 17.
 Ματρώνα esclave 67313, 66.
 Ματσούκας 67328, X, 8.
 Μαυρίκιος empereur 67325, IV, r., 2.
 Μεγάλη (?) καθαρουργῖος 67288, II, 32.
 Μέγαλος père de Dioscore 67283, III, 7.
 Μέγας ἀπὸ ἐκδίκων 67327, 21; 26.
 Μέγμε père de Biklos 67319, 10.
 Μέλι Ἄβωνα ἄπα 67359, VI, 5.
 Μέλιος (Λύρ.) Ἰωάννου 67169^{ba}, 7; 8; 12; 17; 24; 28; 59.
 Μερκούριος Ἰσαάκ 67359, V, r., 10.
 Μητῆς 67284, 1 (?) — 67319, 9; 11; 12; 16; — 67320, A, 1; — 67321, A, 1.
 Μητῆς (ἄγιος ἄπα) 67283, II, 7.

- Μητᾶς γενικός οἰκονόμος 67299, 1 η.; 48; 69.
 Μητᾶς πάγαρχος 67322, 3.
 Μητᾶς προνόητος 67327, 31; 35.
 Μητᾶς σιγγουλάριος 67325, VIII, r., 6.
 Μητᾶς Φλασίου σιγγουλάριος 67282, 9; 11 v.;
 — 67325, VIII, r., 6.
 Μητᾶς χρυσόχλος 67330, III, 12.
 Μητᾶς père d'Anouph 67359, II, r., 14.
 Μητᾶς frère de Dioscore 67319, 16.
 Μητᾶς père de Georges 67359, II, r., 12.
 Μητᾶς Ηρακλείου 67288, II, 6.
 Μητᾶς Θεοτίμου 67298, 61.
 Μητᾶς Μακαρίου 67359, II, v., 13.
 Μητᾶς Πακιάχ 67359, V, v., 6.
 Μητᾶς Πιμέ 67288, IV, 22.
 Μητᾶς Σιουθίου 67288, V, 2.
 Μητᾶς Ψαίου 67303, 4; 21; — 67328, XII,
 10; 26.
 Μιχαήλιος 67279, 1.
 Μόσχος 67287, IV, 19.
 Μοῦσα (ἡ Φιλύσοφος) 67295, I, 19.
 Μουσαῖος ἀπα 67283, II, 4; — 67290, 1; —
 67296, 3; — 67312, 41; 80.
 Μουσαῖος ροτάριος 67325, III, v., 9; 13; VI,
 r., 2; VII, v., 26.
 Μουσαῖος père de Bessarion 67306, 2; 17.
 Μουσαῖος père d'Isac 67283, II, 23.
 Μουσαῖος père de Jean 67140, 10; 11.
 Μουσαῖος père de K. . . . 67328, XII, 28.
 Μουσαῖος père de Psimanòbet 67287, I, 20.
 Μουσαῖος père de Psenthaësis 67328, III, 9.
 Μουσαῖος père de Sénouthès 67359, III, r., 5.
 Μουσαῖος père de Sibylla 67300, 3.
 Μουσαῖος Καλλιπικού 67319, 8.
 Μουσαῖος Μάρτης 67328, IV, 30; VII, 4; 24;
 appelé aussi Μουσσῆς.
 Μουσαῖος Πανάβου 67328, IV, 19.
 Μουσαῖος Παφίου 67359, V, r., 6.
 Μουσσῆς père d'Ermaouón 67296, 7.
 Μουσσῆς Ἀτρεπίτης 67288, II, 10.
 Μουσσῆς Ἐρμαουόν 67296, 7; 8; 16; 18.
 Μουσσῆς ou Μουσαῖος Μάρτης 67328, IV, 30;
 VII, 4; 24.
 Μουσσῆς Παθλοῦ 67288, V, 10.
 Μουσσῆς Παυαμβού 67288, IV, 19; — 67330,
 II, 22; III, 9.
 Μουσσῆς Ψαίου 67328, III, 29.
 Μουσσῆς Ψαουσαίου 67288, III, 18.
 Μουσαῖος (ἀπα) 67288, VI, 1.
 . . . νακ 67288, III, 40.
 Νεμεισιανὸς σχολαστικὸς 67327, 31.
 Νέστωρ (le héros) 67316, v., 26.
 Νικητᾶς père d'Apollòs 67288, II, 9.
 Νιλάμμων 67319, 6.
 Νόννα mère de Mathias 67288, IV, 35.
 Νουμένιος (sic) ἰδικὸς οἰκονόμος 67299, 48.
 Ξαβίε γεωργός 67325, II, v., 10.
 Ξενὸς 67287, IV, 6.
 . . . (Λύρ.) 67325, IV, r., 10.
 Ὁ λεῖτ père de Pékusis 67359, III, r., 3.
 Ὁλλῶς père de Psenthaësis 67324, 18.
 Ὁλύμβριος (sic) consul, 67300, 1.
 Ὁμηρος (le poète) 67295, III, 3.
 Ὁνόφριος 67359, IV, r., 13.
 Ὁνόφριος ἀπα 67289, 16; — 67319, 21.
 Ὁνόφριος père de Jean 67359, III, r., 7.
 Ὁνόφριος père de Tzamoul 67359, VI, 3.
 Ὁνόφριος Ἰακώε 67359, IV, r., 11.
 Ὁνόφριος κουρέος 67288, IV, 21.
 Ὁνόφριος μάγειρος 67288, III, 7.
 Ὁρέστης consul 67301, 2.
 Ὁριγένης voir Ὁριγένης.
 Ὁρφέος (le héros) 67316, 24.
 Οὐίκτηρ τομικός 67301, 39.
 Οὐίκτηρ Ἀπολλῶτος 67206, 21.
 . . . ουτ mari d'Eudoxie 67339, 3.
 Π. . . père d'Apollòs 67288, IV, 37.
 Παάμ fils de Patketoule 67288, II, 26.
 Πααμβὸς père de Mousès 67330, II, 22; III,
 9.
 Παβίε λιουόφος 67288, II, 16.
 Παβίκλη ἀρχειπρωτοῦχος 67288, V, 11.
 Παθλοῦτῆς père de Mousès 67288, V, 10.
 Παθαμουῦ 67288, III, 39.
 Παθακούτου père de Jean 67288, IV, 12.
 Παύσιος Ἱεραμίου 67325, I, r., 26.

- Παῖαμ père de Psenthaësis 67288, IV, 10.
 Πακάς Πεσάου 67288, VI, 7.
 Παλύμων (sic) Ἄρτος 67298, 57.
 Παλάς Ἐρμουδτος 67303, 8.
 Παλάς Ἐρμουδτος 67288, II, 36.
 Παλάς γραμματεὺς 67235, II, v., 10.
 Παλάς μάγειρος 67288, II, 1.
 Παλάς προσεύτερος 67283, III, 22.
 Παλάς χρυσοχόος 67288, V, 5.
 Παρούθης 67287, IV, 30 n.; — 67319, 19.
 Παρούν Ιωάννου 67319, IV, v., 8.
 Πανέχαρις σιγγολάριος 67330, I, 2.
 Πάνιος père de Plous 67298, 53.
 Πανούφης père de Pankhab 67324, 16.
 Πανπέτ 67328, III, 9.
 Πανσηφίου Ἐνώχ 67359, IV, v., 12.
 Πανχάδ Παουφίου 67324, 16.
 Παουτ père de Paul 67359, V, v., 10.
 Παός 67288, II, 17.
 Παουῶχχης père de Macarios 67325, IV, v., 7;
 14; 42.
 Παουῶς μελιστουργός 67288, II, 25.
 Παπαοῦς 67288, II, 17.
 Παπλάτε mère de Ponnis 67328, VI, 4.
 Παπῆς 67287, IV, 9.
 Παπκούκ 67319, 22; — 67325, I, v., 12.
 Παπνούθης père de Markos 67359, V, v., 5.
 Παπνούθης père de Victor 67300, 4; 19.
 Παπνούθης Τσαλίου 67288, V, 18.
 Παπνούθιος βοηθός 67357, 1.
 Παπνούθιος père de Phoibammôn 67283, II,
 16.
 Παπνούτε ἰατρός 67140, 3.
 Παπίλλων père d'Agnatôn 67328, II, 7.
 Παπούς père de Victor 67288, II, 28.
 Παπουῖος père de Théodose 67359, II, v., 4.
 Παπταῖριος Μακαρίου 67319, 23.
 Παπχροῖμα 67325, IV, v., 3; 15.
 Παρῶς γεωργός père d'Horus 67140, 4; cf. t.
 II, Index I, s. v. Παριω).
 Πατάρης père d'Atrès 67333, III, 20.
 Πασικάριος 67319, 4.
 Πασιός 67321, A, 2.
 Παταλοῦχης père de Phoibammôn 67288, III,
 29.
 Πιταρῆ 67288, V, 28.
 Πατερμούθης 67319, 4; 8.
 Πατερμούθης λινοῦφος 67288, V, 17.
 Πατερμούθης père de Psais 67328, VI, 9; 24;
 — 67330, II, 20.
 Πατκετοῦλε père de Paam 67288, II, 27.
 Πατκοῦλε τέκτων 67288, V, 35.
 Παυάμθης père de Mousaios 67283, IV, 19.
 Παυάμφθης 67330, II, 22; III, 9.
 Παυλίης 67353, v., 8.
 Παῦλος ποιμὴν 67325, I, v., 19.
 Παῦλος χαλκεύς 67288, V, 12.
 Παῦλος χρυσοχόος 67288, V, 3.
 Παῦλος père de Siméon 67359, II, v., 2.
 Παῦλος Παουτ 67329, V, v., 10.
 Παῦλος Τπίας 67325, II, v., 26.
 Παῦλος Ὠρου 67288, II, 14.
 Paulus (Flavius) scholasticus et defensor 67329,
 II, 15.
 Paus filius Bottu 67329, I, 2.
 Παφῆς père de Musée 67359, V, v., 6.
 Παχύμιος 67288, III, 13.
 Παχύμιος père d'Apollô 67359, V, v., 2.
 Παχύμιος père de Macaire 67359, IV, v., 4.
 Πασιλά 67288, III, 9.
 Πέαρῆτ père de Psais 67285, IV, 23.
 Πέθῆκιος, Βήκιος, Θεοδώρου 67288, IV, 16; —
 67325, VII, v., 8; 23.
 Πεθῶς père d'Apollôs 67288, III, 23.
 Πεκῦσις (?) ἀκτουάριος 67287, IV, 14; 18.
 Πεκῦσις père d'Apollôn 67288, IV, 18.
 Πεκῦσις père de Jean 67359, II, v., 6.
 Πεκῦσις Ὁ. λει 67359, III, v., 3.
 Πεκῦσις Σειουθίου 67359, II, v., 8.
 Πεκῦσις Τουάνσις 67288, II, 2.
 Pecusius filius Sionos 67329, I, 2.
 Πελάε 67288, IV, 28.
 Πετῶς 67288, III, 10; VI, 7.
 Πεσαύ γραφεὺς 67288, V, 23.
 Πεσμός 67296, 20.
 Πετῶς père de Sénouthès 67359, II, v., 11.

- Πεσπυόθης père de Jean 67359, II, r., 9.
 Πεταύε Φοιδάμμων 67359, III, r., 13.
 Πέτρος ἀρχιμανδρίτης 67312, 40; 53; 64; 95;
 102; 106; 111.
 Πέτρος προσβύτερος 67283, II, 3; — 67288,
 II, 15.
 Πέτρος τομικός 67300, 22.
 Πέτρος père de Victor 67359, III, r., 1.
 Πέτρος Δαυιδῶ 67288, IV, 27.
 Πέτρος Ἐρμανώτος 67303, 24.
 Πέτρος Κροῦρ 67288, IV, 9.
 Πητύρης 67325, IV, r., 20.
 Πιά 67319, 17.
 Πιήσιος 67269, VI, 2.
 Πιμίς 67325, IV, r., 20.
 Πλάτος ταξιέλλιον 67283, II, 19; 21.
 Πλάτος τομικός 67303, 26.
 Πιμίς 67325, IV, r., 25.
 Πινουσίαν ἀπα 67288, V, 33; — 67359, V, r.,
 12; VI, 7.
 Πιρίων 67319, 24.
 Πι. ὄτος (? Πλάτος) 67283, II, 21.
 Πικασά père de Théodore 67359, V, r., 5.
 Πικασάχ père de Ménas 67359, V, r., 6.
 Πικασώ 67319, 22.
 Πιέλης 67347, I, r., 5.
 Πιέλης père de Sabinos 67288, IV, 11.
 Πιέλης ράπτης 67288, V, 8.
 Πικλήχ 67325, I, r., 17.
 Πικόλοος λινούφος 67288, II, 34; V, 34.
 Πικόροε père de Philothée 67359, II, r., 11.
 Πλασαία 67319, 17.
 Πλῆς père d'Apollós 67288, V, 9.
 Πλοῦς Πανίου 67298, 53.
 Πλουτίος κόμης 67321, A, 6.
 Πλοῦς 67328, VII, 8.
 Πμ. . . γεωργός 67289, 12.
 Πμές père de Ménas 67288, IV, 22.
 Πνεί père de Jean 67359, IV, r., 2.
 Πνεί Γεωργίου 67359, VI, 4.
 Πολυξένη (la fille de Priam) 67316, r., 1;
 5.
 Ποινίς κεραμοπλάστης 67288, III, 26.
 Ποινίς Ἄρρητος 67288, VI, 4; 24.
 Ποινίς Ἰωάννου 67288, IV, 36.
 Ποινίς Καμήτος 67288, II, 11.
 Πουάμσρα 67288, III, 12.
 Πουσίμ 67319, 23.
 Πουσίω 67328, XI, 9.
 Προμασίς ἀπα 67283, II, 2.
 Προμασίς Ἰωάννου 67283, II, 1.
 Προμακατιού 67325, VIII, r., 1; par erreur
 pour Φιλαντιίου, q. vid.
 Προμακούσις Απολλώτος 67283, II, 19.
 Προμακίς γραφεύς 67288, V, 19.
 Προμακίς père de Bessourous 67140, 6.
 Προμακίς père de Kura 67140, 4; 11.
 Προμακίς père de Phoibammôn 67288, V, 22.
 Προμακίς Ἰσακίου 67140, 9.
 Προμακίς Ηρακλείου 67288, VI, 9.
 Προμακίς Λακίω 67330, II, 3.
 Psimanobet filius Curu, peradjutor defen-
 soris 67329, I, 3; II, 12; cf. s. v. Ψιμα-
 νόβητ.
 Πτήρος, Πτήρος, 67325, I, r., 17 (voir Ἀπτή-
 ρος); III, r., 3; IV, r., 1; 4; 8; VII,
 r., 3; VIII, r., 7; 9; 16; 24.
 Ραμα ἀπα 67325, I, r., 4; 7.
 Ραχῆλ (Λύρ. ἄμα) 67302, 4; 18.
 Ραχῆλ μονήρης 67294, 9; 15.
 Ρε. α. nourrice de Lia 67312, 109.
 Ρεβέκκα 67294, 9; 15; 16; 17.
 Ρεβέκκα mère de Ménas 67303, 4.
 Ρομαίνος 67283, II, 10; — 67353, r., 4; 9.
 Ραβίτος Πιέλης 67288, IV, 11.
 Ραβίτος père de Phoibammôn 67288, III, 36.
 Ραβίριος ἀπα 67338, 3.
 Ραλακίττε 67288, II, 33.
 Ράλαχα 67306, 2.
 Ράιτε 67288, II, 28.
 Ρασοσίς Ἰσακίου 67308, 1; 5; suscr.
 Ραρχιάν διάκονος 67288, IV, 34.
 Ράσος 67325, I, r., 18.
 Ρεταμοῦνιος père de Victor 67296, 19.
 Ρετιόθης 67286, 2; 13; — 67298, 4; 15;
 26; 34; 39; — 67359, II, r., 14.

- Σειούθης ἀπα 67312, 39; 54; 65; — 67319, 15; — 67338, 3.
 Σειούθης καθιερουργός 67288, III, 37.
 Σειούθης père d'Anastase 67359, VI, 7.
 Σειούθης père de Daniel 67359, V, r., 2.
 Σειούθης père de Macaire 67359, IV, v., 9.
 Σειούθης père de Ménas 67288, V, 2.
 Σειούθης père de Pekusis 67359, II, r., 8.
 Σειούθης père de Phoibammón 67359, III, r., 1.
 Σειούθης père de Victor 67237, II, 6.
 Σειούθης Ἀπολλώτος (cf. Indices des tomes I et II) 67283, II, 21; — 67323, 5; — 67330, 8.
 Σειούθης Ἐνάχ ἀπὸ Πακαῦνα 67359, III, r., 11.
 Σειούθης Κωνσταντίνου 67359, III, r., 4.
 Σειούθης Μακαρίου 67305, 3; 6.
 Σειούθης Μουσαίου 67359, III, r., 5.
 Σειούθης Πεσίου 67359, II, r., 11.
 Σειούθης Φοιδάρμιν 67359, III, r., 5.
 Σεουήρος Φιλοθέου 67359, IV, v., 10.
 Σέργιος père de Phamaïs 67288, IV, 38.
 Σέργιος Τζαμοῦλ 67359, V, v., 7.
 Σερῆνος, Σερῆνος (sic), ἰλλούστριος πάγαρχος 67325, III, r., 7; III, v., 9; 13; VII, v., 25.
 Σερῆνος σύμμαχος 67289, 3.
 Σερῆνος père de Victor 67289, 12.
 Ση. . . κίμων 67316, v., 1.
 Σίβυλλα Μουσαίου 67300, 2.
 Σιλβάνος σχολαστικός 67330, III, 15.
 Σιρίνος voir Σερῆνος.
 Sion père de Pecusius 67329, I, 2.
 Σμῆν 67288, II, 28.
 Σολομών père de Psais 67288, II, 13.
 Σολών (le législateur) 67279, v., 5; — 67315, 59; — 67317, 9.
 Σουσιάνη père de Collouthos 67359, II, v., 7.
 Σουίος(?) 67325, II, r., 5.
 Σοῦλ 67319, 6.
 Σουρούς 67300, 2.
 Σουσιάνη καθιερουργός 67330, III, 10.
 Σοφία 67325, III, v., 5; IV, v., 8; VI, v., 1; VII, r., 1; VII, v., 9; 18; 23; VIII, r., 19; VIII, v., 18; — 67340, v., 77; 80.
 Σοφία impératrice 67353, v., 29.
 Σοφία fille de Lia 67294, 10; 16.
 Σοφία mère de Macaire 67325, IV, r., 9.
 Σοφία σύμβιος Ἰακώου 67294, 4; 8; 14.
 Στράτων 67281, 1.
 Συμεών, Σημέων (sic), Παύλου 67359, II, v., 2.
 Σῦρος père de Victor 67324, 19.
 Ταβῆς mère d'Hermaós 67288, III, 17.
 Ταδελφὴ nourrice de Théodore 67312, 104.
 Ταθεουάνη 67319, 18.
 Ταθρέδ 67288, IV, 1.
 Ταουῶρε 67319, 6.
 Τανθεοῦς 67325, IV, r., 31.
 Ταναλεκ 67319, 14.
 Ταπαν 67325, I, r., 13.
 Ταπακω mère d'Hermaós 67288, III, 8.
 Ταπεοῦς mère d'Anouphis 67328, III, 5.
 Ταπιέ 67288, V, 9.
 Ταπολλῶς ἀμα 67313, 37.
 Ταριπτή mère de Bessarion 67306, 2; 6.
 Τασινεοῦς 67319, 6.
 Τατιάνος ἀπα 67325, I, r., 1; I, v., 1; 15.
 Ταυρίνος δομεστικός 67330, IV, 6.
 Ταυρίνος ἐξπελλεῦτης 67330, II, 5; III, 4.
 Ταυρίνος σιγγουλάριος 67291, v.
 Ταυρίνος Φιλοθέου 67359, IV, r., 10.
 Ταχυμεία mère de Victor 67319, 20.
 Τάψ père de Phoibammón 67359, II, r., 13.
 Τεκῶσε 67283, VI, 8.
 Τεκῶσις mère d'Aurelia L. . . . 67311, 6.
 Τερμούθη mère d'Anouphis 67325, II, r., 25.
 Τέσκορος (Διόσκορος?) 67355, 1.
 Τζαμοῦλ père d'apa Kyros 67359, III, r., 6.
 Τζαμοῦλ père de Psemnouthès 67359, III, r., 11.
 Τζαμοῦλ père de Serghios 67359, V, v., 7.
 Τζαμοῦλ Ὀνοφρίου 67359, VI, 3.
 Τζαμοῦλ Φιλοθέου 67359, III, r., 10.
 Τιβέριος Μαυρίκιος empereur 67325, IV, r., 2.
 Τιμόθεος γραμματεὺς 67286, 9; 20; — 67347, I, r., 6; 11.

- Τουάνσις 67287, I, 15.
 Τουάνσις mère de Joséphios 67288, II, 4;
 VI, 2.
 Τουάνσις mère de Pekusis 67288, II, 2.
 Τπάξ mère de Paul 67325, II, r., 26.
 Τριαδέλφος 67355, I.
 Τριαδέλφος Κωνσταντίνου 67283, II, 24.
 Τριαδῖος 67279, 1.
 Τράλιος père de Parnouthés 67288, V, 18.
 Τσάλιετ 67288, V, 30.
 Τσενβίκτωρ 67300, 5.
 Τσενεούθη mère de Psais 67288, III, 32.
 Τσενῶρις 67355, I.
 Τσωνα 67330, II, 28.
 Τυνδαρεῖνη (Hélène) 67318, 6.
 .υπ. . βοηθῆς 67287, IV, 15.
 Φαζάνα 67325, I, r., 21; I, v., 6.
 Φάβερμος père d'Anouphis 67288, IV, 25.
 Φαμαῖς Σαργίου 67288, IV, 38.
 Φαμκαί 67325, I, r., 22.
 Φαναχώμιος 67355, II.
 Φανῆς 67288, V, 16.
 Φανῆς καθαρουργός 67288, II, 20.
 Φανῆς μάγειρος 67288, III, 6.
 Φαρ. . λου. τ. ι Πούς 67169^{ba}, 51.
 Φέρκος 67325, II, r., 11.
 Φε. . στος 67325, II, r., 22.
 Φηοῦς ἀναγνώστης 67283, II, 10.
 Φηοῦς ποιμὴν 67328, I, 6; 22.
 Φηοῦς χρυσοχόος père de Phoibammón 67288,
 IV, 2.
 Φῆρ père de Psais 67140, 3.
 Φῆς 67328, I, 7; 22.
 Φῆς père de Jeremias 67283, II, 17; III, 2.
 Φῆς γναφεύς 67288, III, 4.
 Φῆς ῥαπτής 67288, V, 29.
 Φῆς ἑρμισπιῶλης 67288, III, 13.
 Φῆς Ἐρμαουδῖτος 67288, V, 1.
 Φιεῖς γεωργός 67325, I, v., 21; II, r., 1; 5.
 Φιεῖς Δίου 67327, 13; 19.
 Φιλ. 67287, I, 12.
 Φιλαντίνος père de Kornéliος 67325, I, v.,
 29; II, r., 7; III, v., 1; 5; III, v., 1; 5;
 Catal. du Musée, n° 67279.
 10; IV, v., 1; VI, v., 1; VII, r., 1; 3;
 6; VII, v., 1; 12; 18; VIII, r., 15; 19;
 24; VIII, v., 14; 18.
 Φιλήμων 67313, 32; 61.
 Φιλόθεος (Φιλλέθεος) père d'Ananias 67359, II,
 v., 5.
 Φιλλέθεος père de Cyriaque 67359, III, r., 10.
 Φιλλέθεος père d'Horouónkhis 67359, III, v.,
 8.
 Φιλλέθεος père de Sévère 67359, IV, v., 10.
 Φιλλέθεος père de Taurin 67359, IV, r., 10.
 Φιλλέθεος père de Tzamoul 67359, III, v., 10.
 Φιλλέθεος Θεοδώρου 67359, IV, r., 1.
 Φιλλέθεος Μάρκου 67359, IV, r., 13.
 Φιλλέθεος Πικόρος 67359, II, v., 11.
 Filomusus 67329, I, 2.
 Φιλότεος 67287, IV, 10.
 Φίππου χρυσοχόος 67288, V, 4.
 Φλακίος (ου Φλακίου) 67169^{ba}, 1; 4; 35;
 — 67279, 1; — 67280, 1; — 67282, 9; —
 67283, III, 7; 9; 16; 18; — 67284, 5;
 — 67289, v., 2; — 67295, II, 16; 24;
 — 67296, 1; 2; 3; 6; 16; 17; 18; —
 67297, 1; 2; 6; — 67298, 7; — 67299,
 v., 2; 52; — 67300, 1; 20; — 67301, 2;
 — 67302, 1; 2; — 67303, 1; 2; 9; —
 67305, 1; — 67306, 1; — 67307, 3; —
 67309, 1; 4; — 67312, 2; 5; — 67316,
 v., 1; — 67320, 1; 2; — 67321, A, 1;
 — 67325, I, v., 31; III, r., 7; III, v., 9;
 13; IV, r., 2; VII, v., 5; 7; VII, v., 25;
 VIII, v., 24; — 67327, 1; 13; 19; 21; 26;
 31; 37; 42; — 67328, I, 1; 5; II, 1; 5;
 III, 1; 7; IV, 1; 7; 28; V, 1; 7; 26; VI,
 1; 7; 25; VII, 1; 6; 26; VIII, 1; 6; IX,
 1; 8; X, 1; 6; XI, 1; 7; XII, 1; 8; —
 67330, II, 11; III, 3; — 67332, 1; 2; 4;
 8; — 67340, 69; — 67344, 6; — 67353,
 v., 1; 28; — 67357, 1.
 Flavius 67329, II, 15; cf. Φλακίος.
 Foebammou adjutor logisterii 67329, I, 14;
 II, 12; cf. Φοιβάμων βοηθῆς.
 Φοιβάμων 67287, IV, 16; — 67319, 9; 11;

- 12; 19; — 67340, v., 124; — 67354, 21; — 67355, 1.
- Φοιδάμμων (ὁ ἅγιος) 67299, 51.
- Φοιδάμμων βοηθός, δημόσιος τρακτευτής 67329, I, 8; 13; 14; II, 5.
- Φοιδάμμων γεωργός 67325, I, v., 6.
- Φοιδάμμων ἠγούμενος, προσετός, 67312, 42; 79; 95; 101; 106; 111.
- Φοιδάμμων καθαρουργός 67288, II, 31.
- Φοιδάμμων κήτωρ 67283, II, 14.
- Φοιδάμμων μελισσοουργός 67288, II, 24.
- Φοιδάμμων ποιμὴν 67328, XI, 3; 27.
- Φοιδάμμων πρεσβύτερος 67328, XI, 26.
- Φοιδάμμων Πανέχαρις συγγουλάριος 67330, II, 11; III, 4.
- Φοιδάμμων σχολαστικός 67299, 1; v., 6; 13; 25.
- Φοιδάμμων père d'Aurelios 67314, 9.
- Φοιδάμμων père de Georges 67359, IV, v., 8.
- Φοιδάμμων père de Jacob 67283, II, 25.
- Φοιδάμμων frère de Josephis 67288, III, 3.
- Φοιδάμμων père de Petale 67359, III, v., 13.
- Φοιδάμμων frère de Psais Ponnis 67288, II, 11; III, 3.
- Φοιδάμμων père de Sénouthès 67359, III, v., 5.
- Φοιδάμμων père de Théodore 67312, 76; 79; 95; 102; 106; 111.
- Φοιδάμμων Ἄνοιφίου 67289, 3; 4; 7.
- Φοιδάμμων Ἰσκίλας 67284, 5.
- Φοιδάμμων Βίκτορος 67284, 6.
- Φοιδάμμων Δανιὴλ 67359, V, v., 4.
- Φοιδάμμων Διονυσίου (sic) 67359, II, v., 9.
- Φοιδάμμων Διοσκόρου Ιουλίου comte 67279, 7; 12.
- Φοιδάμμων Ἐρμουδωτος 67328, VIII, 3; 28.
- Φοιδάμμων Θαλλοῦς 67288, II, 27.
- Φοιδάμμων Θεοδώρου 67359, II, v., 7.
- Φοιδάμμων Θωμᾶ 67169.
- Φοιδάμμων Παπνουθίου 67283, II, 16.
- Φοιδάμμων Παταλοῦχος 67288, III, 29.
- Φοιδάμμων Πρωμαδωτος 67288, V, 22.
- Φοιδάμμων Σαβίνου 67288, III, 36.
- Φοιδάμμων Σεουθίου 67359, III, v., 1; III, v., 5.
- Φοιδάμμων Τάπος 67359, II, v., 13.
- Φοιδάμμων Φιδίου 67289, III, 2.
- Φοιδάμμων Ψαίου 67288, IV, 7; — 67328, VIII, 27; IX, 28; X, 27; XI, 4; 26; XII, 31.
- Φοιδάμμων Ψαίου Ψευθαησίου 67288, V, 21.
- Φοιδάμμων Ψευθαησίου 67283, II, 23.
- Φρήριος père d'Apollós 67288, V, 25.
- Φρήριος père de Josephis 67288, III, 2.
- Φστ père de Jean 67288, IV, 3.
- Φστ Βίκλος 67319, 10.
- Χαιρήμων père de Loukanos 67140, 12.
- Χαρίσιος 67281, 3; — 67287, II, 9; IV, 7; — 67330, II, 26; — 67335, 1.
- Χαρίσιος père de Jean 67330, II, 26.
- Χιμάρης père d'Agnatón 67288, IV, 13.
- Χιμαχαλιος ἀπα 67297, 3.
- Χιχοῖτος 67288, II, 30; cf. Πιχοῖτος à l'Index II.
- Χριστόδωρος νοτάριος 67325, III, v., 2; 4; IV, v., 9; VII, v., 4; 5; VIII, v., 21; 25.
- Χριστόδωρος Κεφαλίουκος 67326, 3; 16.
- Χρυστής (? sic) 67283, III, 19.
- Χυλός 67325, II, v., 19.
- Ψαίε Θεοδοσίου 67359, III, v., 8.
- Ψαῖς νευμεράριος 67287, II, 14; — 67323, v., 2; — 67330, IV, 5.
- Ψαῖς πρεσβύτερος 67283, II, 5; — 67288, IV, 24.
- Ψαῖς père d'Hélias 67328, IV, 9.
- Ψαῖς père de Ménas 67303, 4; 22; — 67328, XII, 10.
- Ψαῖς père de Mousès 67328, III, 29.
- Ψαῖς père de Phoibammón 67288, IV, 7; — 67328, VIII, 27; X, 28; XI, 5; 26; XII, 31.
- Ψαῖς père de Théoteknos 67283, III, 9; — 67296, 18; — 67328, IV, 28; V, 26; VI, 25; VII, 26.
- Ψαῖς père de Victor 67327, 6; — 67328, V, 9; 25; VIII, 7.

- Ψαῖς Βίκτορος 67327, 20; — 67328, XI, 9; 26.
 Ψαῖς Θηρακλείας 67288, IV, 26.
 Ψαῖς Πατερμουθίου 67288, VI, 9; 24; — 67330, II, 20.
 Ψαῖς Πέαρως 67288, IV, 23.
 Ψαῖς Πόνους Καμήτος 67288, II, 11.
 Ψαῖς Σολόμων 67288, II, 13.
 Ψαῖς Τσενενούθης 67288, III, 32.
 Ψαῖς Ψευθαησίου 67288, V, 31.
 Ψᾶν 67354, 20.
 Ψᾶν ὑποδάτης 67319, 18.
 Ψαυσαός 67288, III, 18; IV, 7.
 Ψάτης père de Jacob 67359, III, r., 6.
 Ψάτης père de Jean 67295, III, 19.
 Ψάτης père de Kosmas 67359, IV, v., 5.
 Ψάτης père de Marc 67359, IV, r., 3.
 Ψάτης Πλία 67359, V, v., 11.
 Ψάλλων Ἰσακίου 67303, 23.
 Ψάτης Κυριακοῦ 67359, IV, v., 2.
 Ψεμπουόθης 67288, II, 23.
 Ψεμπουόθης père de Georges 67359, IV, v., 14.
 Ψεμουόθης Τζαμουῦλ 67359, III, v., 11.
 Ψευθαῖσις πρεσβύτερος 67324, 18.
 Ψευθαῖσις père d'Anouphis 67296, 2.
 Ψευθαῖσις père de Hermaouῖς 67140, 6.
 Ψευθαῖσις père d'Isac 67328, XI, 8.
 Ψευθαῖσις père de Phoibammón 67283, II, 23.
 Ψευθαῖσις père de Psais 67288, V, 31.
 Ψευθαῖσις Κούρσορ 67288, IV, 31.
 Ψευθαῖσις Μουσαίου 67328, III, 9; 26; 28; 31.
 Ψευθαῖσις Παίαρ 67288, IV, 10.
 Ψῆς 67288, V, 16.
 Ψικέ Ἰακωβ 67359, III, r., 12.
 Ψιμανόζετ père de Dioscore 67285, 1; — 67323, 18.
 Ψιμανόζετ Κύρου 67287, IV, 17; — 67329, I, 15; II, 3; — 67330, II, 4.
 Ψιμανόζετ Μουσαίου 67287, I, 20.
 Ψύιος 67325, I, r., 16; 30; I, v., 16.
 Ψούκιος père de Mathias 67325, I, r., 24.
 Ὠγγύη γενεῆ 67318, 7.
 Ὠραπόλλων Ἀσκληπιάδου 67295, I, 1; II, 24.
 Ὠριγένης 67287, I, 15; IV, 5; 8; 16.
 Ὠρίων 67319, 25.
 Ὠρίων Εὐλόγιου 67319, 13.
 Ὠροβίθης 67288, IV, 8.
 Ὠρος 67283, IV, 30.
 Ὠρος père de Kelbón 67288, IV, 15.
 Ὠρος père de Paul 67288, II, 14.
 Ὠρος Παρᾶς 67140, 4.
 Ὠρουεκις (sic) Διάκωνος 67288, II, 19.
 Ὠρουώγχιος βοηθός 67330, IV, 7.
 Ὠρουώγχιος γεωργός 67325, II, v., 6.
 Ὠρουώγχιος Μαθείου 67288, II, 17.
 Ὠρουώγχιος Φιλοθίου 67359, III, v., 8.
 χαπ 67288, III, 33.

II. INDEX GÉOGRAPHIQUE.

A. ΠΟΛΕΙΣ, ΚΩΜΑΙ ET PEUPLES.

- Αἴγυπτος 67359, VI, 1.
 Α...λ...ρος (κώμη nome Hermopolite) 67312, 42.
 Ἀλεξάνδρεια 67279, B, 8; — 67286, 15; — 67340, 19; 46.
 Ἀλεξανδρείς 67295, I, 29.
 Ἀλεξανδρέων (μεγαλόπολις) 67280, A, 2-3.
 Ἀλεξάνδρου (μεγάλη πόλις) 67295, I, 13.
 Ἀνατολικὸν κούρσορ 67359, V, r., 7; VI, 10.
 Antaeopolis 67329, I, 14; II, 12; 15; voir l'article Ἀνταίου πόλις.
 Antaeopolites (νομός) 67329, I, 2; voir l'article suivant.
 Ἀνταειοπολίτης νομός 67279, 3; 29^v. — 67280, 26.

- A. 8; B. v. 1; — 67282, 2; — 67283, I, 13; — 67284, 1; — 67287, I, 2; — 67296, 2; — 67297, 2; — 67300, 4; — 67301, 6; — 67306, 3; — 67321, B, 1; — 67325, IV, r., 10; — 67328, I, 2; II, 2; III, 4; IV, 4; V, 3; VI, 3; VII, 2; VIII, 2; IX, 4; X, 3; XI, 3; XII, 3; — 67329, I, 4; II, 2; — 67332, 5.
- Ἀνταιοπολίτης 67283, I, 2; — 67286, 5; 16; — 67293, 3; — 67313, 4; 5; — 67355, I; — 67357, 2.
- Ἀνταιοπολιτικά πρῶγματα 67327, 6.
- Ἀνταιοπολιτῶν (ή) 67279, 14; — 67294, 3; — 67305, 3; — 67327, 13.
- Ἀνταίου (πόλις) 67287, I, 2; II, 8; 11; IV, 3; — 67288, V, 13; — 67320, 2; B, 6; — 67325, III, v., 12; — 67327, 1; — 67329, I, 8; — 67330, II, 9; IV, 8; — 67347, I, r., 5; 20.
- Ἀντιοείων (πόλις) 67169^{ba}, 7; — 67302, 3; 4; 5; 9; — 67305, 4; — 67309, 7; 9; 24; — 67314, 10; — 67312, 7; 59; 65; — 67353, v., 26.
- Ἀντιοίτης νομός 67287, I, 23; — 67312, 57.
- Ἀντιοίου (πόλις) 67169^{ba}, 3; 58; — 67287, II, 3; IV, 5; 24; — 67305, 2; — 67309, 3; 11; 14; 15; 38; — 67310, 6; — 67311, 1; — 67312, 4; — 67313, 4; 5; — 67325, VIII, r., 4; 17; — 67330, II, 10; III, 16; — 67353, v., 3.
- Ἀπολλωνοπολίτης μικρὸς νομός 67301, 10; — 67303, 5.
- Ἀπόλλωνος (πόλις) 67329, I, 12; 17.
- Ἀράβων (κώμη, nome Panopolite) 67313, 4; 38; 54.
- Ἀρκαδία 67315, 30.
- Ἀρραπίτης 67288, II, 10.
- Ἀφροδίτης κώμη 67280, A, 8; B, v., 1; — 67281, 3; — 67282, 3; — 67283, I, 1; II, 1; 2; 3; 4; 5; 6; 7; 8; 9; 10; 11; 12; 13; 14; 15; 16; 17; 19; 20; 22; 23; 24; III, 4; 6; 7; 9; 11; 14; 15; — 67284, 1; — 67285, v., 1; — 67286, 1; 11; — 67287, I, 1; — 67291, 1; — 67296, 2; 4; — 67297, 2; 3; — 67300, 4; 5; — 67301, 6; 18; — 67303, 5; 9; 10; — 67306, 2; — 67307, 2; — 67321, B, 1; — 67325, II, r., 8; 10; III, v., 2; IV, r., 5; 9; 12; 21; — 67326, 6; — 67327, 29; 38; — 67328, I, 2; II, 2; III, 3; IV, 3; V, 3; VI, 3; VII, 2; VIII, 2; 4; IX, 3; X, 3; XI, 3; XII, 3; — 67329, I, 4; 6; II, 2; 3; 4; 5; 6; 8; 11; 13; — 67332, 5; — 67335, 1; — 67347, I, r., 3; 5; — 67359, II, r., 1; 3; V, r., 8.
- Ἀφροδίτης κώμη 67329, I, 2; II, 3; 13; voir Ἀφροδίτης κώμη.
- Ἀφροδίτῶν 67359, II, v., 1; 4.
- Ἐρμούπολιτης νομός 67169^{ba}, 26; 43; — 67312, 42; 57; — 67314, I, 11.
- Ἐρμούπολιτης οἴκος 67330, III, 12.
- Ἐρμού πόλις 67329, I, 11; 16; — 67330, III, 12; — 67352, v., 2.
- Ἐρμούπολιται 67291, 10; — 67329, I, 11; 16.
- Ἐρμούπολιτης νομός 67169^{ba}, 26; 43; — 67312, 42; 56; — 67352, v., 1.
- Ἐρμούπολιτῶν πόλις 67312, 60; — 67321, A, 4.
- Θηβαίων 67312, 7; 10.
- Θηβαίων ἔθνος 67321, A, 3.
- Θηβαίων ἐπαρχία 67281, 1; — 67320, 1; — 67321, A, 4.
- Θηβαίων χώρα 67279, 10.
- Θῆβη 67279, v., 1; — 67315, 8; 30; 53; — 67317, 3.
- Θμοσεχθῆ, Θμοσεχθῆ, κώμη, πεδία (nome Antaiopolite) 67329, I, 5; 9; 10; 12; 15; 17; II, 4; cf. plus bas s. v. Μοσεχθῆ.
- Λυκοπολίτης νομός 67289, 1.
- Λύκων πόλις 67309, 6.
- Μαγδαλῶν Μερή (κώμη nome Hermopolite) 67169^{ba}, 26; 43; 73.
- Μοσεχθῆ κώμη (nome Antaiopolite) 67140, 8; cf. s. v. Θμοσεχθῆ.
- Ναῖδος (le fleuve) 67279, v., 10; — 67315, 26; — 67318, 7; 12.
- Νουμίδες Ἰουσταινῶν 67321, A, 4; 8; B, 2.

- Πανοπολίτης νομός 67312, 39; 57.
 Πανός πόλις 67327, 21; 27; — 67330, II, 10;
 III, 5; 7.
 Ποῦχος κώμη (nome Antaiopolite) 67279, 3;
 29² v.
 Πηχι. εμ. . επ κώμη (nome Hermopolite) 67314,
 I, 9.
 Ταυραΐδης κώμη (nome Apollōnopolite) 67287,
 I, 22; — 67301, 10; — 67302, 5.
 Ταντοροτων (πόλις) 67298, 19; 31; 37; 45;
 50; 54; 58; 61; 66.
 Τρωές 67316, v., 4.
 Φινεΐδης κώμη (nome Panopolite) 67295, I, 1.
 Φθλά κώμη (nome Antaiopolite) 67319, 21;
 — 67326, 10; — 67327, 3; 9; 16; 24;
 33; 40.

B. ΤΟΠΟΙ, ΕΠΟΙΚΙΑ, ΚΑΗΡΟΙ, ETC.

- Άθανασίας τόπος (Aphroditō) 67325, VIII, r., 7.
 Ά. λ. . όρος (nome Hermopolite) 67312, 42.
 Άπαλασίας νήσος 67313, 35.
 Άστερίου τόπος (nome Antaiopolite) 67319, 11.
 Βίκτορος τόπος 67325, II, v., 1.
 Βούτων έποίκιον (nome Antaiopolite) 67359, V,
 r., 1; V, v., 7.
 Β ωιδιάδες (nome Antaiopolite) 67359, III, r.,
 13; IV, v., 1; 2; VI, 2.
 Γ ωιδιάς (nome Antaiopolite) 67359, IV, r.,
 5; 6; V, r., 12.
 Γεωργίου βίσκημα 67325, IV, r., 19.
 Είρήνης άμα τόπος 67325, I, r., 13.
 Έμφυτευτων έποίκιον 67359, III, r., 2; V, v.,
 4; VI, 6.
 Έξάκτορος τόπος 67319, 16.
 Ε ωιδιάς 67359, III, v., 4; IV, r., 1; V, r.,
 11; VI, 2.
 .εμμους (τόπος) 67327, 17.
 Έτο. . . ε δεκανεία 67328, 7.
 Θυανίους (τόπος) nome Antaiopolite 67328,
 VIII, 3.
 Ίαλεμλί τόπος 67327, 17.
 Ίσακίου τόπος 67325, I, r., 17.
 Καλεουάκισ ωιδιάς (nome Antaiopolite) 67328,
 VIII, 7; 8.
 Καρκάρου τόπος 67319, 20.
 Κατίδα τόπος 67325, I, r., 24.
 Κεμίφεις (τόπος) 67140, 10.
 Κεραμίου (sic) έποίκιον (Aphroditō) 67359, V,
 v., 6; VI, 5.
 . . . κίου ? τόπος 67140, 16.
 Κυριακού τόπος (Nepké) 67319, 12.
 Κω. . . τόπος (nome Lycopolite) 67289, 1.
 Ματσούκι (τόπος, nome Antaiopolite) 67328,
 X, 8.
 Μενωτ. . ωιδιάς (nome Antaiopolite) 67328,
 XI, 10.
 Μουσεία (τά) à Alexandrie 67295, I, 15.
 Νεμπκός τόπος 67325, I, r., 6; I, v., 9; II,
 v., 1 (?); — 67333, 8; écrit ailleurs
 Νεπκή 67319, 9; 11; 12.
 Νεσεύ Φαζάια τόπος 67325, I, v., 6; 8; 11.
 Νιλαρμωους τόπος (nome Antaiopolite) 67319,
 6.
 Όατιτών τόπος 67325, I, r., 26; I, v., 5.
 Όνοφρίου (άπα) τοπίς 67319, 20.
 Ούεσάτος κτήμα (nome Antaiopolite) 67300, 8.
 Η. . . (κάστρον) du nome Antaiopolite 67296, 3.
 Πακαΐα έποίκιον appelée aussi Πακαΐνεως
 (nome Antaiopolite) 67359, III, r., 11; IV,
 v., 8; 9; V, v., 1; 11; VI, 4.
 Παλλος τόπος 67319, 8.
 Παρούθου τόπος 67319, 19.
 Πανίσκου Φρούριον 67287, IV, 11.
 Πάικετ τόπος 67328, III, 9.
 Παπκούκι τόπος 67319, 22; — 67325, I, r., 12.
 Παπινέμθις τόπος (nome Panopolite) 67313,
 36.
 Πασικορίου τόπος 67319, 4.
 Πετδ τόπος (nome Antaiopolite) 67290, 3; —
 67347, I, v., 2.

- Πία (sic) Διοσκόρου γεώργιον (Aphroditō) 67325, IV, r., 20.
- Πία (sic) Κάστορος γεώργιον 67325, III, r., 28; 33.
- Πία (sic) Μούλ (γεώργιον) 67140, 12.
- Πία (sic) Πετό γεώργιον (nome Antaiopolite) 67300, 8.
- Πία (sic) Πιμῆς γεώργιον 67325, IV, r., 25.
- Πία (sic) .ωνεν (γεώργιον) 67319, 17.
- Πια2 Σαχῶ τόπος 67319, 5.
- Πια2 Σέ, Πία Ζέ, Πιαζε, κλῆρος 67325, I, v., 20; — 67326, 9; — 67327, 3; 9; 16; 24; 33; 39; — 67329, I, 10; 12; 15; 17.
- Πιοντιάνος (Άγίου) ἐποίκιον, τόπος, 67328, VI, 11; — 67359, V, r., 6; V, v., 12; VI, 7.
- Πιρίων τόπος 67307, 2; 5; 11.
- Πικανία 67359, V, v., 5.
- Πικανίχ 67359, V, v., 6.
- Π. . . κάστρον (nome Antaiopolite) 67296, 3.
- Πικαύενος ἐποίκιον 67359, IV, v., 8; V, v., 1.
- Πικέλης τόπος 67347, II, 5.
- Πιλήχ τόπος 67325, I, r., 8; I, v., 17.
- Ποιμήν ἐποίκιον (nome Antaiopolite) 67259, V, r., 3; VI, 6.
- Πούσιν (nome Antaiopolite) 67328, XI, 9.
- Πταῖ. επεμ. . . 67314, II, 9.
- Πχιχίτος (ethnique) 67288, II, 30 n.; — 67328, IX, 5.
- Σακόρα, Σακόρε (nome Antaiopolite) 67359, III, r., 1.
- Σάλαχα τόπος (nome Antaiopolite) 67306, 2 n.
- Σάσου τόπος 67325, I, v., 18.
- Σάτιβους τόπος 67325, I, r., 9; I, v., 4; 10.
- Σουλ (?) τόπος 67325, I, r., 4.
- Ταθεούανε τόπος 67319, 18.
- Ταμπέτι 67287, IV, 30 n.
- Ταντθεούτος γεώργιον 67325, IV, r., 31.
- Ταναάλεκ τόπος 67319, 14.
- Τέικε τόπος (nome Antaiopolite) 67328, II, 8; IV, 10.
- Τήρκεως (?) δεκανεία (nome Antaiopolite) 67328, VII, 9.
- Τόετο ου Τόετω (nome Antaiopolite) 67287, IV, 10; — 67330, II, 10; 14; 23; III, 1.
- Τριφίλου ἔρος (nome Panopolite) 67312, 39.
- Τσα. αρ τόπος 67325, I, r., 19.
- Φαβία (nome Antaiopolite) 67325, I, r., 2; I, v., 6; 10.
- Φαμ. χαί τόπος 67325, I, r., 22.
- Φέρκου πεδιάς (nome Antaiopolite) 67325, II, r., 11; — 67328, III, 10.
- Φήνεως ου Φέννεως κλῆρος (Aphroditō) 67301, 17; — 67328, V, 10; X, 9.
- Χαλκοτύπου (του) γεώργιον 67325, IV, r., 27; 29.
- Χιχίτος voir Πχιχίτος.
- Ψάλεκ (Aphroditō) 67301, 18.
- Ψιλάμπαν δεκανεία 67328, VI, 9.
- Ψινείου, Ψινίου κλῆρος, τόπος 67325, I, r., 16; 30; I, v., 16; — 67333, 7.
- Ψύρου ἐποίκιον 67359, V, r., 2; V, v., 9.
- Ωρίανος τοπός (Nepké) 67319, 13.
- . . . ρίων τοπός (probablement) Πιρίων 67307, 5.

III. FONCTIONS CIVILES, MÉTIERS, CONDITIONS⁽¹⁾.

- Άγγαρευτής 67325, I, v., 16; 17; 18; 19.
- ἀγροφύλαξ 67319, 19; — 67328, I, 7; II, 7 et seq.; III-XII.
- adiutor 67329, 3; 14; II, 12.
- ἀπαιτητής 67284, 5; 6; — 67287, IV, 3.
- ἀπλικιτάριος 67287, IV, 1.
- ἀροτροτής 67325, II, v., 7.
- ἀρχων 67281, 1; — 67287, II, 11; — 67295, 5; — 67320, 1; — 67321, 1.
- Αύγουστος 67169¹⁰, 2; 35; — 67295, II, 17; — 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 8; — 67299, 53; — 67302, 1; — 67303,

⁽¹⁾ Les Index III-VIII ont été rédigés par mon confrère M. Bernard Haussoullier. [G. M.]

- 1; — 67305, 2; — 67309, 2; — 67312, 2; — 67325, IV, r., 3; — 67328, I, 5; II, 5 *et seq.*; III-XII; — 67332, 1; 8; — 67340, 70; — 67353, v., A, 2.
- αὐτοκράτωρ** 67169, 2; 35; — 67295, II, 17; — 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 8; — 67299, 53; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 2; — 67309, 2; — 67312, 2; — 67325, IV, r., 3; — 67328, I, 5; II, 5 *et seq.*; III-XII; — 67332, 1; 8; — 67340, 70; — 67353, v., A, 2; 29.
- Βασιλεύς** 67279, 22; — 67295, 3; — 67321, 2; — 67353, v., A, 28.
- βαφείς** 67288, II, 14.
- βοηθός** 67283, II, 24; — 67287, II, 5; — 67300, 3; — 67309, 5; 10; — 67325, VI, 2; VIII, v., 11; — 67327, 43; — 67329, 8; II, 5; — 67330, II, 24; IV, 3; 7; — 67357.
- Γεωργός** 67140, *passim*; — 67289, 1; 12; 17; 19; — 67300, 11; — 67303, 4; — 67312, 89; — 67319, 6; 8; 9; — 67322, 1; 7; — 67325, I, r., 6; v., 21; II, r., 5; 14; 27; v., 6; 7; 10; IV, r., 9; 15; — 67328, I, 3; II, 3; — 67329, 16; — 67347, I, v., 2.
- γναφεύς** 67283, II, 16; — 67288, III, 4; IV, 20; V, 19 *et passim*; VI, 7.
- γραμματεὺς** 67286, 9; 20; — 67287, 19; — 67325, II, r., 10; IV, v., 9; VII, r., 4; 6; — 67347, I, 7; 11.
- γραμματικός** 67326, 2.
- Δέσποινα** 67283, 2; 13; 15; II, 1; 2 *et passim*; — 67354, II, 3.
- δεσπότης** 67169^{ba}, 1; 35; — 67279, 9; 22; — 67289, v., 1; — 67292, 5; — 67294, 6; — 67295, 8; II, 16; III, 18; 21; 35; — 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 7; — 67299, 50; 52; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 1; — 67309, 1; — 67312, 1; — 67323, 1; 16; — 67325, IV, r., 2; — 67328, I, 5; II, 5 *et seq.*; III-XII; — 67332, 1; 8; — 67340, 69; — 67353, v., A, 1; 28.
- δημοσιεύων** 67287, IV, 9; — 67295, 9; — 67329, II, 7.
- δημόσιος** 67330, II, 1; 12.
- defensor** 67329, 3; 14; II, 9; 11; 12; 15.
- διοικητής** 67325, VIII, r., 22.
- δούλος** 67312, 101.
- δούλος** 67279, 27; — 67294, 7; 20; 22; — 67312, 101.
- δοῦξ** 67352, v., *init.*; 9.
- Ἐκδικος** 67287, 21; — 67295, 9; — 67327, 21; 27.
- ἐλαιοπώλης** 67330, II, 2.
- ἐλαιοπώλις** 67287, IV, 23.
- ἐπιτολικάριος** 67287, IV, 4.
- ἐξέπτωρ** 67312, 5.
- ἐξπελλευντής** 67295, 4^a, p. 49; — 67323, 4; 12; 14; — 67330, II, 5.
- ἐπαρχος** 67285, 2 (*ἀπὸ ἐπαρχίας*); — 67316, v., 9; 19; 25.
- ἐπιμελητής** 67280, B, 4.
- ἐργαστηριακός** 67288, V, 15.
- Ζυγοστάτης** 67359, III, v., 3; IV, r., 3.
- ἰατρὸς** 67140, 3.
- Καγκιλλάριος** 67279, 14; — 67316, v., 9.
- καθαρουργός** 67288, II, 20; 21; 31; 32; III, 16; 21; 22 *et passim*; — 67330, II, 27; 28; III, 10.
- καλαφάτης** 67359, II, r., 3; III, v., 3; 4; IV, r., 3; v., 8; VI, 9.
- καλλιγράφος** 67288, V, 5.
- καμηλίτης** 67325, I, r., 18.
- καυκασιπλόκος** 67283, II, 17.
- καυκασιπλόκος** 67288, IV, 5.
- κεκτημένος** 67295, 1; — 67297, 3.
- κεραμοπλάστης** 67288, III, 26.
- κεφαλαγωγός** 67283, II, 15; 16; 17; III, 14; — 67319, 4; 8; — 67347, III, 6.
- κηνστήτωρ** 67140, 2.
- κόμης** 67140, 1; — 67169^{ba}, 6; — 67279, 12; — 67287, 17 (*ὁ μέγας κόμης*); — 67295, 4^a, p. 49; — 67300, 15; — 67316, r., 1; — 67321, 1; 6; — 67323, 1; 16;

- 19; — 67325, VIII, r., 21; — 67347, I, 1; 17.
- κομμηταρσίος 67284, 2; v., 1; — 67287, 14; — 67335, 2.
- κουρέις 67288, IV, 21.
- κριτής 67316, v., 9; 26; — 67353, v., A, 22.
- κτητύρ 67283, II, 11; 12; 13 *et passim*; III, 1; 2 *et passim*; — 67286, 2; 14; — 67301, v.; — 67325, VII, v., 21.
- κυμασιπάλης 67328, VII, 4.
- Λατόμος 67287, IV, 20.
- λιούφης 67288, II, 16; 34; 37; V, 17.
- Μάγειρος 67288, II, 1; 5; III, 6; 7.
- μελισσοουργός 67287, 16; — 67288, II, 23; 24; 25; — 67296, 7; 18.
- μολύναρχος (?) 67288, II, 35; III, 15.
- Ναύτης 67280, B, 4; — 67359, II, r., 1; 2; 3; 4 *et seq.*; III-VI.
- νομικός 67283, II, 19; 21; — 67288, VI, 3; — 67300, 22; — 67301, 39; — 67303, 26; — 67325, IV, r., 46; — 67328, III, 35.
- νοτάριος 67289, v., 2; — 67295, III, 20; 22; 23; — 67320, 1; — 67325, III, r., 2; 4; v., 7; 9; 11; 12; VII, v., 26; VIII, v., 21; 25.
- νομεράριος 67287, II, 14; — 67323, v., 2; — 67330, IV, 5.
- Οινοπράτης 67283, II, 15; III, 14.
- ορθισιπάλης 67288, III, 13; 28; IV, 4; V, 11; 27.
- ουλ... ου ουλ... 67296, 21; — 67307, 17; — 67327, 30.
- Παγάρχης 67283, 14.
- πάγρχος 67325, III, r., 2; 4; v., 7; 9; 11; 12; IV, v., 2; 9; VI, 2; VII, v., 2; 4; 6; v., 4; 25; VIII, v., 5; 22; v., 11; 16; 21; 24; — 67359, III, v., 3; IV, r., 3.
- πακτανοποιός 67283, II, 17; — 67288, II, 40; III, 1; — 67330, II, 19.
- παλλατίνος 67336, 2.
- πατρικός 67316, v., 2.
- peradiutor 67329, 3; II, 12.
- ποιμήν 67287, 23; IV, 2; — 67319, 6; 20; — 67322, 2; 4; — 67325, I, r., 19; 24; — 67328, I, 7; II, 7 *et seq.* III-XII.
- πολιτευόμενος 67327, 5; 13.
- πολυκαπίτης 67287, 18.
- πραγματευτής 67340, 5.
- προιπόσιτος 67283, III, 9; — 67288, IV, 17; — 67296, 3; 15; 17; 18; — 67328, IV, 29; V, 27; VI, 26; VII, 26.
- πράκτωρ 67295, 9.
- πρόεδρος 67280, B, 4.
- προνοητής 67327, 6; 14; 19; 31; 37.
- προστάτης 67289, v., 1.
- προτοκαμητής 67140, 5; — 67283, 21; — 67286, 1; 12; — 67287, II, 3; — 67288, IV, 18; — 67290, v.; — 67292, v.; — 67301, 5; 35; — 67306, 4; — 67319, 4; 7; 16; — 67322, v., 2; 6; — 67323, 6; v., 1; — 67326, 5; — 67329, II, 2; 11; — 67332, 5; — 67347, I, 2.
- protocometes 67329, II, 3; 13.
- πυρροφύλαξ (?) 67287, 14.
- Ράπτης 67288, II, 22; IV, 7; V, 8; 29.
- ρίπαριος 67295, 9; — 67296, 2; — 67297, 2; — 67325, IV, r., 32; — 67328, I, 2; II, 2 *et seq.* III-XII.
- Σιγγουλάριος 67282, 9; v., 1; — 67284, 5; 6; — 67287, IV, 6; 12; — 67325, VIII, v., 6; — 67330, II, 11; 15; 17; III, 13.
- σκήβας 67353, v., A, 25.
- σκρινάριος 67279, 16; — 67309, 25; — 67313, 26; — 67327, 37; 42; 47.
- σκιτεός 67288, III, 30.
- ουλ... ου ουλ... 67296, 21; — 67307, 17; — 67327, 30.
- σύμμαχος 67289, 3.
- συτελεστής 67283, II, 25; — 67303, 10; — 67328, IV, 4; IX, 5.
- συτελεστρία 67325, IV, v., 12.
- σχολαστικός 67140, 2; — 67169^{ba}, 5; — 67289, v., 1; — 67299, 7; 13; 26; — 67309, 8; — 67312, 6; — 67327, 31; — 67329, 5; 10; — 67330, III, 15; — 67340, v., 44.

scholasticus 67329, II, 15.
 Ταξιλλίων 67283, II, 15; 19; — 67329,
 12; 17.
 ταβουλάριος 67353, v, A, 25.
 ταξιότης 67295, 10.
 τάκτων 67283, II, 16; — 67288, IV, 11; V,
 35; — 67303, 8; 22; — 67325, II, r., 23.
 τεχνίτης 67359, II, r., 1.
 τοποτηρητής 67279, 16.
 τρακτευτής 67329, 13; 14; II, 6; 8.
 τροφός 67312, 105; 109.
 ὕπατος 67316, r., 2 (ἀπὸ ὕπατων).
 ὑποδέκτης 67284, 1; — 67285, 5; — 67287,

1 (?); — 67319, 18; — 67325, III, v.,
 3; 4; — 67347, I, 18.
 Φορολόγος 67327, 22.
 Φρουρὸς 67287, II, 7; IV, 11; — 67330,
 II, 21.
 Χαλκεύς 67288, V, 12; 14.
 χαλκοτύπος 67283, II, 15; — 67288, III, 17.
 χαρτουλάριος 67305, 4.
 χρυσοὑποδέκτης 67283, II, 22.
 χρυσοχόος 67288, III, 24; IV, 2; V, 3; 4;
 32; — 67297, 7; — 67330, III, 12.
 χρυσότης 67287, II, 13; — 67344, 6; 8.
 Ψηφιστής 67309, 5; 10.

IV. QUESTIONS RELIGIEUSES.

Ἄεεα 67286, 3; 4; 8; 15; — 67289, 5; —
 67342, v.; — 67347, I, 4; 19.
 ἅγιος 67169^{ba}, 49; — 67283, II, 1; 2 *et pas-*
sium; III, 22; — 67289, 16; — 67294, 3; 6;
 — 67295, III, 11; 18; — 67296, 3; 10;
 — 67297, 3; 9; 10; — 67298, 4; 18;
 32; 37; 43; 44; 45; 47 *et seq.*; —
 67299, 31; 38; 49; 51; 64; — 67307,
 2; 3; 4; 14; — 67312, 76; 107; —
 67313, 54; — 67314, II, 8; — 67324, 4;
 7; — 67325, VIII, v., 13; — 67328, I,
 14; 15; II, 14 *et seq.* III-XII; — 67334,
 10; 11; — 67342, v.; — 67355, II'; —
 67359, V, r., 6; VI, 3; 7.
 ἄμα 67283, II, 6; — 67313, 37; — 67325,
 I, r., 13; II, v., 4.
 ἀναγνωστής 67283, II, 10.
 ἀπα 67283, II, 2; 4; 7; 8; 10; III, 22; —
 67290, 1; — 67295, III, 19; — 67296,
 3; — 67297, 3; — 67298, 51; 55; 58;
 62; 67; — 67312, 39; 41; 54; 64; 80;
 — 67313, 55; — 67325, I, r., 1; 4;
 7; v., 1; II, v., 11; — 67328, XI, 4; —
 67355, II'.
 ἀρχιεπίσκοπος 67298, 65.
Catal. du Musée, n° 67279.

ἀρχιμανδρίτης 67312, 40; 53.
 ἀσεβής 67295, III, 1; — 67353, v, A, 32.
 Δαίμων 67311, 16.
 διακονητής 67286, 5; 9; 15; 19; — 67325,
 VI, 2; — 67347, I, 5; 19.
 διάκονος 67283, 1; II, 23; — 67288, II, 19;
 IV, 34; V, 33; 34; — 67298, 50; 53;
 57; 61; — 67306, 19; — 67319, 8; —
 67328, III, 4; 25.
 Ἐκκλησία 67169^{ba}, 49; — 67283, II, 1 *et*
passium; — 67289, 16; — 67296, 3; —
 — 67298, 19; 32; 37; 44; 45; 48 *et seq.*;
 — 67299, 64; — 67307, 2; 3; 4; 14; —
 67313, 55; — 67314, II, 8; — 67329, 16.
 ἐπίσκοπος 67283, 13; — 67295, III, 19; —
 67326, 4.
 εὐαγὸς 67312, 38; 54; 64; — 67325, IV,
 r., 25.
 εὐκτήριον 67288, VI, 5; — 67297, 3.
 εὐσεβεία 67312, 74; — 67340, 68.
 εὐσεβής 67283, 2; 12; 14; 15; — 67312,
 62; 70; 77; 98; — 67314, II, 4; —
 67321, 6; — 67325, IV, r., 1; — 67329,
 8; 15; II, 1; 9.
 εὐσεβὴς 67333, 19.

- Ἠγούμενος 67312, 43; — 67342, v.
 Θεῖον (τὸ) 67294, 10; 19.
 θεῖος 67169^h, 1; 34; — 67279, 9; —
 67295, 3; II, 16; 22; — 67296, 5; 10;
 13; 17; 18; — 67297, 5; 9; — 67302,
 1; — 67303, 1; — 67305, 1; — 67309,
 1; — 67312, 1; — 67320, 1; — 67321,
 3; — 67325, IV, r., 1; — 67328, I, 4;
 15; 18; 23; II, 14; 17; 21 *et seq.* III-
 XII; — 67332, 1; — 67334, 11; — 67340,
 v., 45; — 67353, v., A, 1; 27; 33.
 Θεός 67279, 9; 27; — 67283, 9; — 67292,
 5; — 67293, 2; v.; — 67294, 24; 28;
 — 67295, II, 16; III, 21; — 67296, 5;
 — 67297, 5; — 67300, 7; 22; — 67301,
 14; — 67305, 9; — 67307, 6; 12; —
 67308, 3; — 67310, 2; — 67312, 2; 35;
 — 67313, 45; — 67314, III, 16; — 67321,
 2; — 67322, 3; 5; 10; — 67323, 2; —
 67325, I, v., 20; IV, r., 17; 39; — 67328,
 I, 4; II, 4 *et seq.* III-XII; — 67332, 7;
 — 67333, 26; — 67340, 68; — 67348,
 13; — 67353, v., A, 27; — 67359, II,
 r., 1; VI, 8.
 θεοσεβής 67279, 21; — 67233, 13; — 67286,
 3; 4; — 67295, III, 18; — 67312, 85.
 θεοφιλία 67312, 84.
 θεοφιλής 67286, 15; — 67299, 31; — 67312,
 40; 43; — 67342, v.; — 67347, I, 4;
 18.
 Καθολικός 67283, II, 1 *et passim*.
 κληρικός 67297, 10; — 67334, 12.
 Κρείττων (ὁ) 67294, 13.
 κυριακή 67296, 10; — 67297, 10; — 67328,
 I, 15; II, 15; III, 19 *et seq.* IV-XII;
 — 67334, 11.
 Μαρία 67289, 1; — 67290, v.; — 67291, v.
 — Voir Index IX, Abréviations.
 μάρτυς 67283, II, 2; 7; 8; — 67299, 51;
 — 67313, 55.
 μονάζων 67140, 7; — 67283, III, 23; —
 67286, 5; 15; — 67287, IV, 13; 14; —
 67324, 6; — 67347, I, 5; 19.
 μοναστήριον 67286, 3; 14; — 67288, VI, 4;
 — 67312, 38; 41; 54; 64; 71; 81;
 94; 96; 107; — 67313, 37; — 67324,
 4; 6; — 67325, IV, r., 25; — 67347, I,
 3.
 μοναχικός 67296, 11; — 67297, 11; — 67334,
 13.
 Οἰκονομῆν 67298, 20; 44.
 οἰκονόμος 67283, III, 22; — 67298, 34; 38;
 43; 47 *et seq.*; — 67299, 48 (γενικός);
 49 (ιδιός); 69; — 67307, 2; 14.
 ὁμοούσιος 67298, 5; — 67299, 51.
 ὄρος 67289, 4; — 67312, 39; 42; — 67325,
 I, v., 9.
 Πανέθλιος 67313, 55.
 πανουσεβής 67352, v., 10.
 παντοκράτωρ 67295, II, 15; — 67296, 5; —
 67297, 5; — 67328, I, 4; II, 4 *et seq.*
 III-XII; — 67332, 7; — 67340, 67.
 παύμιστος 67348, 13.
 πατήρ 67295, III, 11; 18; — 67342, v.
 προεχύτερος 67283, II, 1; 2 *et passim*; III, 22;
 — 67286, 2; — 67288, III, 19; IV, 24;
 VI, 1; — 67296, 3; 15; 16; 20; — 67297,
 3; 4; — 67298, 34; 38; 42; 45; 47 *et*
seq.; — 67307, 2; 14; — 67324, 5; 18;
 — 67325, I, v., 14; VIII, r., 22; —
 67327, 6; 12; 20; — 67328, VIII, 26;
 27; IX, 29; 31; X, 28; 29; XI, 4; 26;
 28; 30; XII, 29; 31.
 προστάς 67286, 4; — 67289, 5; 18; —
 67299, 39; — 67312, 80; 96.
 Συντέλειον (?) 67179^h, 50.
 Σωτήρ 67294, 29.
 Τριός 67298, 5; — 67299, 52; — 67325,
 VIII, v., 13.
 Ὑποδιάκονος 67332, 9.
 Φιλόχριστος 67289, v., 1.
 Χριστός 67289, 1; 8; — 67290, v.; — 67291,
 v.; — 67299, 50; — 67322, 1. — Voir
 Index IX, Abréviations.

ÉDIFICES RELIGIEUX.

- ἅπα Ἄνουφίου (ἐκκλησία, nome Lycopolite), 67289, 16.
- Ἄποστόλων ἐκκλησία (ἃ Aphroditō) 67283, II, 3.
- ἅπα Βίκτορος μάρτυρος (ἐκκλησία ἃ Aphroditō) 67283, II, 8.
- Γενεαλίου (μοναστήριον ἃ Aphroditō) 67288, VI, 4.
- ἅπα Ἐρμανῶτος (ἐκκλησία ἃ Aphroditō?) 67283, III, 22; — 67288, VI, 5 (εὐκτήριον).
- ἅπα Ἐρουγγίου (ἐκκλησία ἃ Aphroditō) 67288, VI, 1.
- Εὐφροσύνου (ἐκκλησία ἃ Aphroditō) 67329, 16.
- ἅπα Θεοδώρου (ἐκκλησία τοῦ.. μάρτυρος ἃ Arabōn) 67313, 55.
- ἅγιος Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐκκλησία (ἃ Magdola) 67169¹⁴, 49.
- Καθολικὴ ἐκκλησία (ἃ Aphroditō) 67283, II, 1.
- Καινὴ ἐκκλησία (ἃ Aphroditō) 67283, II, 9.
- ἅμα Μαρίας ἐκκλησία (ἃ Aphroditō) 67283, II, 6.
- Μετανοίας (μοναστήριον ἃ Alexandria) 67286, 3; 14; — 67347, I, 3; 18.
- ἅπα Μηνῆ μάρτυρος (ἐκκλησία ἃ Aphroditō) 67283, II, 7.
- ἅπα Μιχαηλίου (εὐκτήριον ἃ Aphroditō) 67297, 3.
- ἅπα Μουσαίου ἐκκλησία (ἃ Aphroditō) 67283, II, 4; — 67288, VI, 1; — 67296, 3.
- ἅπα Μουσαίου (μοναστήριον, nome Hermoupolite) 67312, 42; 80.
- Νοτινὴ ἐκκλησία (ἃ Aphroditō) 67283, II, 5.
- Ὁμοιοίε (église ou monument public ἃ Antinoé) 67309, 24.
- ἅπα Ὄντοφρίου (ἐκκλησία, nome Lycopolite) 67289, 16.
- Πανουτίωνος (ἐκκλησία ἃ Aphroditō) 67288, V, 33. Cf. ἅπα Πανουτίωνος ἅγιος τόπος (ἃ Aphroditō) 67328, XI, 4.
- ἅπα Προμάχου μάρτυρος (ἐκκλησία ἃ Aphroditō) 67283, II, 2.
- Πταῖ (ἐκκλησία): voir Index II.
- ἅπα Ρωμανοῦ ἐκκλησία (ἃ Aphroditō) 67283, II, 10.
- Σαβόριον = Σαβουηριον (couvent ἃ Aphroditō) 67338, 3.
- ἅπα Σεουίθου (μοναστήριον, nome Panopolite) 67312, 39; 54; 65; — (Atripe) 67338, 3.
- ἅμα Ταπολλῶτος (μοναστήριον ἃ Arabōn) 67313, 37.
- Τεντυριτῶν πόλιος (ἐκκλησία) 67298, 19; 31; 37; 45 et seq.
- Φοιβάμμωνος μάρτυρος (monastère ἃ Antinoé) 67299, 51.

V. QUESTIONS MILITAIRES.

- Ἄκτουάριος 67287, 2; 7; 8; IV, 14; 18; 21; 24; 27; — 67320, 2; — 67330, IV, 8.
- Ἄνατολή (κοῦρσον Ἀνατολῆς) 67359, V, r., 7; VI, 10.
- ἀνείνα 67287, 2.
- ἀριθμός 67320, 2; B, 6; — 67321, 4.
- Δηπουάτος 67321, B, 10.
- δομοστικός 67330, IV, 6.
- Θαλασσα (κοῦρσον Θαλάσσης) 67359, II, r., 2; VI, 9.
- Κάστρον 67296, 3.
- κοῦρσον 67359, II, r., 1; 2; V, r., 7; VI, 9; 10.
- κοῦρσος 67359, II, r., 1.
- Ὀπίων 67321, 9; B, 3; 9.
- Ρόγα 67287, 2.

Σπαθῆριος 67354, I, 16.

στρατηλάτης 67289, v., 2; — 67316, v., 4.

στρατιώτης 67287, IV, 4; 11; — 67292, 2;
5; — 67320, 2; 3; B, 6; — 67325, II,
v., 8; — 67329, 11; 16; — 67330, II,
18; — 67359, III, v., 3; IV, v., 3; VI, 9.

στρατιωτικός 67296, 11; — 67297, 10; —
67321, 2; — 67334, 12.

Τύρον 67291, 3; 6.

τριβούνος 67287, II, 8; IV, 4; — 67288, III,
14; — 67320, 1.

τριβούνος (τῆς εἰρήνης) 67287, II, 4.

VI. IMPÔTS.

Ἄνωπα : voir Index V.

ἀστικά 67347, I, 19.

Δημόσια 67283, II, 22; 24; — 67287, 1; —
67291, 5; — 67307, 7; — 67314, 10; —
67325, I, v., 29; III, v., 1; 3; 5; v., 5;
10; IV, v., 1; 8; VI, 1; VII, v., 1; 3;
5; 8; v., 2; 19; 24; VIII, v., 2; 20; 25;
v., 15; 19; 23; — 67333, 15.

δημόσιον 67283, 6; 7; — 67284, 4; — 67286,
8; — 67307, 10; — 67321, B, 11; —
67329, 9.

διαγραφή 67325, VIII, v., 2; — 67359, II,
v., 4; v., 1; III-VI.

Εἰκοσταί 67280 B, 10; — 67286, 7; 18.

ἐκατοσταί 67286, 7; 18.

ἐμβολή 67280, B, 2; 11; — 67283, 15; —
67286, 5; 16; — 67300, 12; 13; — 67325,
II, v., 7; III, v., 2; VIII, v., 3; 16; —
67347, I, 5; — 67352, v., 2.

Κανονικός 67287, 4; — 67330, IV, 1; 9.

καπὼν 67284, 2; v., 1; — 67286, 5; 16; 18;
— 67325, VIII, v., 3; 9; — 67326, 10;
— 67327, 3; 9; 17; 25; 33; 40; —
67335, 2; — 67347, I, 9.

καμητικόν 67285, v., 1; — 67313, 19.

Ναῦλον 67286, 7; 18; 21; — 67287, 19; IV,
26; — 67300, 12; — 67325, I, v., 8; II,
v., 9; v., 23; III, v., 3; 4; VI, 2; VIII,
v., 2; — 67330, III, 16; 17; — 67347,
I, 10; 21.

ναυτικόν 67359, II, v., 2.

Συστέλεια 67169bis, 68; — 67283, 7; —
67313, 20; — 67329, 6; 9; II, 5; 7;
10.

Χρυσικά (χρυσικόν) 67140, 15; 17; — 67287,
IV, 24; — 67289, 6; 8; — 67300, 12;
13; — 67330, IV, 1.

VII. POIDS, MESURES ET MONNAIES.

Ἄγγελιον 67279, 19; — 67287, IV, 22; 27;
— 67289, 11; — 67320, B, 11 (?); 12.

ἄμμα 67169bis, 45; 47; 48.

ἀρουρα 67140, *passim*; — 67169bis, 41; 53;
70; — 67300, 17; — 67301, 16; — 67313,
42; — 67319, 6; 24; — 67325, I, v., 26;
v., 5; — 67326, 9; — 67327, 2; 8; 15;
16; 23; 32; 39; — 67329, 11; 12;
15; 16; 17; II, 1; 4; 6; 10; — 67333,
7.

ἀρτάβη 67279, 19; — 67286, 6; 10; 17; 20;

— 67289, 4; 10; 11; 13; 15; 18; 19;
— 67300, 14; — 67301, 30; 32; — 67303,
17; 18; — 67308, 2; 3; — 67320, B, 2;
10; — 67325, I, v., 5; 7; 8 *et seq.*; v.,
23 *et seq.*; II, v., 5; 14; 15; v., 3 *et seq.*;
— 67347, I, 6; 20.

ἀσάριον 67312, 47; — 67313, 9; — 67353,
v., A, 13.

Ἐξάμετρον 67303, 18.

Ζυγόν : voir Index X.

Ἰφι (ἰφισιόν μέτρον) 67308, 4; — 67325, I, v.,

- 10; 14; 23; 27; v., 5; 6; 25; 27; II, r., 3; 13; 17; 19 *et seq.*; v., 7; 16.
- Κεράτιον 67169^{ba}, 57; — 67284, 3; v., 1; — 67285, 3; 4; — 67289, 6; 8; 9 *et passim*; — 67299, 40; — 67301, 29; 33; — 67302, 15; — 67305, 14; 17; 18; 19; — 67307, 9; 10; — 67309, 14; 18; 38; — 67310, v., 2; — 67314, III, 19; 21; — 67325, I, v., 30; II, v., 18; 21; 22; 24; 25; III, v., 1; 3; 4; 5; v., 6; 10; IV, v., 1; 2; 3; 4 *et seq.*; VI, 1; VII, v., 1; 2; 3; 4; 5; 6; 8; v., 3; 6; 9; 11 *et seq.*; VIII, v., 3; 4; 9 *et seq.*; v., 3; 4; 5; 6; 10 *et seq.*; — 67330, II, 2 *et seq.*; III, 2 *et seq.*; IV, 7; 9; — 67335, 3; — 67340, v., 28; — 67344, 10.
- κέρμα 67287, II, 12; IV, 25; — 67330, III, 5.
- κολοβόν 67300, 15; — 67347, II, v.
- Λίτρα 67279, 19; — 67320, B, 11 (?); 12; — 67325, IV, r., 36; — 67339, 18; — 67340, 38; 65; v., 35; 121.
- Μά(τιον) 67325, II, v., 3; 4; 16; 18; v., 3.
- μόδιον 67325, III, v., 2; 4 *et seq.*
- μόδιος 67285, v., 1; — 67325, II, v., 8; 9.
- modius 67320, B, 10; — 67321, B, 7; 9; 10; 11.
- Νόμισμα 67169^{ba}, 56; — 67279, 15; 16; — 67287, 2; 3 *et passim*; — 67288, II, 1 *et passim*; — 67289, 8; 13; 14; — 67291, 3; 6; 7; — 67298, 14; — 67299, 40; — 67305, 14; 18; 20; 23; 27; — 67306, 10; — 67307, 13; 16; — 67309, 32; 37; 38; 41; 43; 46; — 67310, 6; — 67311, 28; — 67312, 104; 108; — 67314, III, 3; — 67320, B, 10; 12; — 67325, I, v., 20; II, v., 18; 19; 21; 24; 25; — 67328, I, 17; 22; II, 17 *et seq.* III-XII; — 67330, II, 5; 8; 11 *et seq.* III, 13; 14 *et seq.*; IV, 2; 4 *et seq.*; — 67340, 7; 32; v., 28; 29; — 67359, II, v., 3; 4 *et seq.*; v., 1 *et seq.*; III-VI.
- νομισμάτιον 67284, 3; v., 1; — 67299, 57; — 67301, 28; 33; — 67306, 5; 6; — 67307, 9; 10; — 67309, 13; 14; 18; — 67335, 3; — 67344, 9.
- ὄβολος 67353, v., A, 14.
- ὀγκία 67296, 13.
- τάλαντον 67309, 40.
- τετραξεστιάσιος (κάδος) 67314, 13.
- τριμήσιον 67300, 16.
- Χρόσινος 67169^{ba}, 58; — 67295, 31.

VIII. INDEX CHRONOLOGIQUE.

MOIS.

- Θιώ 67286, 10; — 67287, 3; — 67289, 9; — 67325, VII, r., 2; VIII, v., 17; — 67327, 42.
- Φαώφι 67306, 1; — 67308, 4; — 67325, II, v., 2; v., 17; IV, v., 2; VII, v., 5.
- Άθώρ 67287, 4; — 67289, 20; — 67325, VII, v., 7; — 67330, II, 5; — 67353, v., A, 2.
- Χοίακ 67287, 5; — 67302, 7; — 67325, II, v., 19; IV, v., 3; VII, v., 10.
- Τέξι 67285, 4; — 67287, 6; — 67302, 2; — 67307, 1; — 67325, II, r., 27.
- Μεχέρ 67169^{ba}, 3.
- Φαμενίθ 67305, 11; — 67309, 2; — 67325, I, v., 30; VII, v., 13; VIII, r., 26.
- Φαρμοθι 67287, 7; — 67312, 3; — 67325, II, v., 21; 22; III, r., 7; IV, v., 5; v., 5; 7; VII, r., 8.
- Παχόν 67303, 3; — 67305, 2; 8; — 67332, 3.
- Παύρι 67300, 1; — 67325, VIII, v., 5; — 67329, 1.
- Έπίφι 67296, 1; — 67297, 1; — 67325, II, v., 23; — 67328, I, 1; 9; II, 1; 9 *et seq.* III-XII.

Μεσορή 67286, 21; — 67301, 4; — 67327, 11; 19; 26; — 67347, I, 7.	Δεκέμβριος 67321, 9; B, 4. Ἐπιπέμησης: voir Index X. Ἰνδικτιών: voir Index X. Νεομηνία: voir Index X.
Σεπτέμβριος 67321, 9; B, 3.	
Ὀκτώβριος 67321, 9; B, 3.	
Νοέμβριος 67321, 9; B, 4.	

CONSULATS.

Ἰπατείας Φλγ Ἰουστινιανοῦ 67328, I, 1; II, 1; III, 1; IV, 1 et seq. V-XII.	521
Ἰπατείας Φλγ Ὀλυμβρίου 67300, 1.	526
Ἰπατείας Φλαυίων Ὀρίστου καὶ Λαμπαδίου 67301, 2; 3.	531
Ἰπατείας Φλαυίου Βελισταρίου 67296, 1; — 67297, 1.	535
Βασιλείας . . . Φλγ Ἰουστινιανοῦ . . . ἔτους εἰκοστοῦ ἕκτου, μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλγ Βασι- λείου . . . ἔτους δωδεκάτου 67303, 1; — 67332, 1.	553
Βασιλείας . . . Φλαυίου Ἰουστινιανοῦ . . . ἔτους εἰκοστοῦ ἑνάτου, μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυίου Βασιλείου . . . ἔτους τεσσαρσκαιδεκάτου, 67302, 1.	555
Βασιλείας καὶ ὑπατείας . . . Φλαυίου Ἰουστίνου . . . ἔτους δευτέρου 67312, 1.	567
Βασιλείας καὶ ὑπατείας . . . Φλγ Ἰουστίνου . . . ἔτους τρίτου 67305, 1.	568
Βασιλείας καὶ ὑπατείας . . . Φλγ Ἰουστίνου . . . ἔτους τετάρτου 67169 ¹⁴ , 1.	569
Βασιλείας καὶ ὑπατείας . . . Φλαυίου Ἰουστίνου ἔτους πέμπτου 67353, r., A, 1.	569
Βασιλείας . . . Φλαυίου Τιβερίου Μαυρικίου . . . ἔτους τρίτου 67325, IV, r., 1.	585

IX. ABRÉVIATIONS⁽¹⁾.

αγροφυλακ	αγροφυλακα.	Ατροπ	Ατρεπιτης.
αδεσπ	αδεσποτου.	* αυ ⁷	αυτης.
adiut	adjutore.	βαφ	βαφεις.
adstant	adstantibus.	βρωθεντ	βρωθεντων.
αιδεσ	αιδεσμοτητος.	γενη ¹⁵	γενηματων.
* ακ ¹⁷	ακαταν.	γενναιοστ	γενναιοστατος.
αμφ ⁸	αμφοδοσ.	γν ⁸	γνικου.
αναγνωστ	αναγνωστης.	γρ ⁹ , γραμμ	γραμματεος (sic) 67325, II, r., 10; γραμματι.
ανλ	αναλυματος.	* δαπαν ¹	δαπανη.
ανετ	ανετος.	δανισθ	δανισθεισας.
* απαργ	απαργυρισμος.	δεσπ	δεσποτικων.
απηλ	απηλιωτου.	δηλομ	δηλομετοις.
απλικ	απλικιταριος.	δηπ	δηπουτατου.
αρακ	αρακου.	* διαγρ ³	διαγγραφη.
αροτρ	αροτρητου.		

⁽¹⁾ Les abréviations déjà signalées dans les Indices des tomes I et II n'ont pas été répétées ici; celles qui sont marquées de l'astérisque * proviennent du papyrus n° 67359 et sont d'époque arabe.

διακ/	διακονηταν.	* κουρ ^σ	κουρσουσ.
διασηματς	διασημωτατοσ.	κτητ/	κτητοραυ.
* διαφορρ	διαφορουσ.	κωδικ/	κωδικιον.
* διηρρ	διηρευαυ.	λαχ ^ω	par erreur pour λαχι, λα- χανωυ.
διμορι/	διμοριου.	λαμπρ ^ο /	λαμπροτατη.
d/	dixil.	λεψαν/	λεψανησ.
* δρρ ^ο	δρομουων.	logς	logisterii.
εγγεγρ ^β	εγγεγραμμειουσ.	λογιζ/	λογιζομετουσ.
* ει/	εισ.	λ ^γ , λ ^δ	λογουσ, λογαυ.
εικ/	εικοστασ (?) 67280, B, 11.	λοιπς	λοιπαδωυ.
εκθολ/	εκθολησ.	μ, β/	ματιου, μοδιουσ.
ελαιουπολς	ελαιουπωλησ.	μερ/	μερουσ.
ελλογι/, ελλογι ^ι	ελλογιμοτατου.	μεταλ/	μεταλλαγησ.
εντολ/	εντολικαριουσ.	μ ^ι	μητουσ.
επαρχ/	επαρχωυ.	μ ^ι	μουα.
επιδ/	επιδημητικα.	ναλ/ (sic)	ναυλου.
* εποικ/, επ ^{ου} , επ,	εποικιου.	* ναυ ^ι	ναυται, ναυτωυ.
εσομς	εσομητα.	νοταρρ/	νοταριου.
ευκτ/	ευκτηριου.	ξ ^ο /	? 67289, v, l. 2.
ευστ ^ι ς	ευσταθμα.	οικρ/	οικουκρουσ.
ζ/	ζητει (?) 67325, I, r., 15.	ο	ομουσ (?) 67325, II, r., 3.
ζυ	ζυγω.	* ον ^ι	ουτωυ.
ημερ/	ημεραυ.	οπιτ/	οπιτωυ.
* θιαλ ^α	θιαλασσησ.	ορβιοπολ/	ορβιοπωλησ.
Φαυμς	Φαυμασιοτησ.	ουτ-	ουτωσ.
Φει/	Φειου.	ουλ/ ? ου συλ/ ?	? 67296, 22.
Θυ	Θεου.	* παγρ	παγαρχουσ.
* καλ ^α	καλαφατωυ.	* παραφυλλαγ	παραφυλλακη.
καλουμς	καλουμενησ.	παλ/	παλαιου.
καμς, καμη ^λ	καμηλου.	παρουσς	παρουστησ.
καμηλιτς	καμηλιτησ.	πατρικς	πατρικιου.
καυακωποισς	καυακωποιουσ.	* πεμφ ^ι	πεμφθεντωυ.
καταστασς	καταστατωυσ.	πειθερ/	πειθερουσ.
* καταβλ ^θ	καταβληθεντωυ.	πειδαδ ^ο /, πειδα ^δ	πειδαδοσ, πειδαδι.
κεκοσκινευμς	κεκοσκινευμενωυ.	πλομ/	πλοιου.
κελ/	κελευει.	πολυκ/	πολυκωπιταισ.
κεκτ ^η	κεκτημενου.	πρ ^ο , π ^ρ	προβμοιοις? προσθηκαις?
κεφαλ/	κεφαλαιωτησ.	προγεγρς	προγεγραμμειου.
κεφαλαιω ^ω	κεφαλαιωτωυ.	προγεγρ ^ρ	προγεγραφα.
κλλ/	κληρονομοι.	προκ/	προκειται.
κομιζ/	κομιζουθε.	προστς, προστ ^ς	προσταγματουσ, προστατησ.
coff.	coffector.	προτοκομμς	προτοκομητωυ.
* κ ^ι	κουρτου.		

σαλς, συναλς	συν ναυλοισ.	υποδς	υποδεκτη.
σεσς, σεσημς	σεσημειωμαι.	Φαμ̄	Φαμενωθ.
σπερς, σπερμαβ̄ς	σπερμαβολιας.	Φαρ̄	Φαρμουθι.
* στρ̄	στρατιωται.	Φιλοχρ̄	Φιλοχριστω.
* στομι ^ω	στομιων.	Φορμαρ	Φορμαριας.
* σ ^ν	?	χ [†]	χαιρειν.
* τ, ττ, τ ^ω	της, του, των, τους.	χαρτουλαρ	χαρτουλαριος.
τππτ	τα παντα.	χοιρ	χοιρος, χοιριδιον.
τηλ	τηλεως.	χορτοσπερ ^{μς}	χορτοσπερμων.
* χχ	τεχνητων.	χρυσό	χρυσσοχος.
* τρ̄	τριηρων.	χ ^{ωμς}	χωματος.
υφουστ̄ς	υπερφουσεστατ.		

SIGLES ET SIGNES CONVENTIONNELS.

† n'est pas αρταβαι (67280, B, 9: 10; 11; legi.

— t. II, p. 223) mais κριθς αρταβαι.
 ⚡ αγγεια? λιτραι? 67320, l. 11; 12.
 √∅ αρουρων.
 * ⚡ υπερ 67359, *passim*.

X. INDEX GÉNÉRAL⁽¹⁾.

Αἰῶν: voir Index IV.	ἀγκαλη 67295, III, 5.
ἀείωνος 67352, v., 6.	ἀγνωμονεῖν 67314, III, 5.
ἀελαβός 67303, 7; 20.	ἀγνωμοσύνη 67309, 17; — 67310, 7; — 67314, III, 30.
ἀεραχικός 67300, 13; — 67301, 26.	ἀγοραστικός 67295, 27.
ἀεραχος 67333, 17.	ἀγραφος 67282, 2; — 67311, 25.
ἀγαθός 67310, 19; — 67311, 13; — 67321, 5.	ἀγρός 67303, 17; — 67313, 4; 10; 18.
ἀγανακτεῖν 67290, 3.	ἀγροφύλαξ: voir Index III.
ἀγανάκτησις 67290, 12; — 67322, 4.	ἀγχιστεία 67312, 50.
ἀγάπη 67314, III, 12.	ἀγχιστεύειν 67340, v., 11.
ἀγαρευτής: voir Index III.	ἀγωγή 67312, 46; — 67330, II, 16.
ἀγγεῖον: voir Index VII.	ἀδέκαστος 67295, 5.
ἀγειν 67169 ^β , 49; — 67282, 7; — 67283, 12; — 67295, 13; — 67299, 68; — — 67314, III, 46; — 67340, v., 9.	ἀδελφή 67294, 17; — 67314, II, 11.
ἀγήρων 67295, III, 2.	ἀδελφός 67140, 13; — 67169 ^β , 18; 28; — 67288, II, 1; 7; 12; 18; III, 3; 11; 34; 35; IV, 15; V, 1; — 67295, 18; III, 22;
ἀγιος: voir Index IV.	

⁽¹⁾ Les derniers Index ont été rédigés par mon confrère, M. Bernard Haussoullier. [G. M.]

- 67302, 5; — 67314, III, 8; — 67319, 16;
— 67322, 9; *v.*, 1; — 67323, *v.*, 1; —
67325, II, *v.*, 12; 13; — 67326, 5; —
67329, 11; 15; — 67333, 7; 16; 21;
22; 27.
ἀδελφότης 67291, 5; — 67292, 1; — 67322,
2; — 67323, 10.
ἀδόσποτος 67140, 8.
ἀδιαλείπτως 67296, 11.
ἀδιανεμήτως 67312, 108; — 67313, 3.
ἀδικεῖν 67279, 4.
ἀδικήμα 67279, 10; — 67283, 10; — 67295,
25.
ἀδικία 67295, III, 9.
ἀδικῶς 67279, 24; — 67295, II, 2.
adstare 67329, 2.
ἀδυναστία 67333, 18.
αἰεὶ 67169^{ba}, 38; 68; 73; — 67295, 13;
— 67309, 16; 30; — 67314, 23; —
67324, 7; — 67353, *v.*, A, 17; 23; 31.
αἰζήμιον (τὸ) 67306, 13; — 67329, II, 9.
αἰδηξέσθαι 67262, 6.
αἰήτητος 67352, *v.*, 6.
αἰητήτως 67353, *v.*, A, 31.
αἰθάλατος 67279, 21; — 67295, III, 2.
αἰθετεῖν 67314, III, 26.
αἰθετητικός 67353, *v.*, A, 12.
αἰθλιος 67279, 9.
αἰγιαλός 67313, 45.
αἰδέσιμος 67284, 1; — 67295, III, 22; —
67296, 2; — 67297, 2; — 67329, 13; II,
6; 7.
αἰδεσιμότης 67296, 12.
αἰδώς 67295, III, 22.
αἰθαλλόν, ἐμπεπρωσμένον 67331, I, *v.*, 3.
αἰνεῖν 67329, II, 5.
αἰρεῖν 67294, 15; 17; — 67309, 26; —
67325, I, *v.*, 1.
αἰρετός 67314, II, 4.
αἰσθησις 67312, 13.
αἴσιος 67295, III, 34; — 67305, 5; —
67340, *v.*, 26; — 67352, *v.*, 2.
αἴστος 67295, III, 14.
αἰσχρός 67295, III, 10; — 67310, 12.
αἰτεῖν 67281, 4; — 67292, 1; — 67295, 6;
III, 6; — 67329, 7; 15; II, 3; 15.
αἰτησις 67281, 4; — 67329, II, 6.
αἰτία 67279, 24; — 67280, 4; — 67296, 14.
αἰχμαλώτος 67312, 69.
αἰώνιος 67169^{ba}, 2; 35; — 67295, II, 17;
— 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 8; —
67299, 53; — 67302, 1; — 67303, 1; —
67305, 2; — 67309, 2; — 67312, 2; —
67325, IV, *v.*, 3; — 67328, I, 5; II, 5 *et*
seq. III-XII; — 67332, 1; 8; — 67340,
70; — 67353, *v.*, A, 2; 29.
αἰώνιος 67169^{ba}, 68; — 67313, 63.
ἀκαδημία 67295, 13.
ἀκαρπος 67313, 40.
ἀκαταγνώστως 67324, 7; — 67328, I, 12; II,
11 *et seq.* III-XII; — 67340, 43.
ἀκαταφρονήτως 67305, 10; — 67314, 29; III,
30; — 67333, 13.
ἀκάτιον 67359, II, *v.*, 2; VI, 1; 9; 11.
ἀκέραιος 67309, 36.
ἀκίνητος 67295, II, 1; — 67312, 56; 61; —
67313, 6.
ἀκλήρος (subst.?) 67353, *v.*, A, 15.
ἀκοή 67295, III, 34.
ἀκολουθεῖν 67323, 17; — 67340, 17; 44.
ἀκολουθῶς 67310, 18; — 67314, II, 6; —
67321, 10; — 67327, 10; 24; — 67329,
10; II, 5.
ἀκοῦειν 67294, 26; — 67295, III, 13; —
67296, 19; 20; — 67302, 21; — 67303,
24; 25; — 67306, 20; — 67324, 19;
20; — 67328, III, 30; IV, 30; V, 29;
VII, 27; 28; VIII, 26; 28; IX, 30; 32;
X, 28; 30; XI, 29; 31; XII, 30; 32; —
67329, II, 2.
ἀκρίβεια 67312, 11.
ἀκριβής 67312, 52; — 67353, *v.*, A, 5.
ἀκριβῶς 67279, 5; — 67290, 5; — 67294,
21; — 67295, III, 29.
ἀκριτος 67311, 26.
ἀκρίτως 67305, 26.

- ἀκρογειτινία 67169¹⁴, 48; 71.
 ἄκρος 67353, v., A, 33.
 ἀκτουάριος : voir Index V.
 ἄκυρος 67328, I, 20; II, 19 *et seq.* III-XII.
 ἀκυρωσία 67306, 8; 15; 17; 18; 19.
 ἀκαλύτως 67299, 24; — 67300, 16; —
 67314, 24; — 67313, 63.
 ἄκων 67305, 12; — 67314, 28; — 67314,
 III, 4; — 67324, 6; — 67340, v., 121.
 ἀλθηαί 67295, 8.
 ἀλληλεγγύη 67296, 4; 9; 13.
 ἀλλήλοι 67169¹⁴, 55; — 67279, 25; —
 67295, 19; III, 30; — 67296, 5; —
 67298, 1; 30; — 67299, 66; 67; —
 67314, 2; 10; 11; 13; 18; 19; 20; 22;
 — 67313, 28; — 67314, 15; 18; III, 1;
 46.
 ἄλλος 67294, 12; — 67299, 24; — 67323,
 5; 7; — 67329, II, 8; — 67333, 7; —
 67340, v., 39; 41; 94.
 ἀλλοτριος 67295, 2; 4; 7.
 ἀλλοτριού 67340, v., 113.
 ἀλλόφυλος 67298, III, 27.
 ἄλμη 67325, II, v., 16.
 ἀλόγως 67295, 2; II, 21.
 ἀλυσίδιον 67340, v., 30.
 ἄλυσος 67303, 15.
 ἄμα 67312, 68; 99; — 67313, 53; — 67314,
 III, 22; — 67329, II, 8; — 67353, v.,
 A, 25.
 ἄμα : voir Index IV.
 ἀμαθεία 67295, III, 27.
 ἀμαλλα 67331, III, v., 1; 2.
 ἀμαλλοδετιῆρες, οἱ τὰς ἀμαλλας δεσμοῦντες
 67331, III, v., 1.
 ἄμαξα 67279, 20; — 67303, 7; 13; 20.
 ἀμειώτως 67312, 86.
 ἀμείλια 67314, 21.
 ἀμεμπτος 67281, 5.
 ἀμετάβλητος 67169¹⁴, 31.
 ἀμετάθετος 67314, III, 40.
 ἀμεταμέλητος 67314, III, 11.
 ἀμετανόητος 67169¹⁴, 30; — 67299, 29.
 ἀμετανόητος 67313, 34.
 ἀμετάτρεπτος 67299, 28.
 ἄμμα : voir Index VII.
 ἀμοιβαῖος 67299, 47.
 ἀμπελος 67140, 9; 14; — 67333, 27.
 ἀμπελοφόριμος 67313, 43.
 ἀμφιβάλλειν 67295, 19.
 ἀμφιβασία 67305, 21; — 67313, 16.
 ἀμφιένευσθαι 67298, 3.
 ἀμφοδος (?) 67309, 23.
 ἀμφότερος 67169¹⁴, 26; — 67296, 4; —
 67302, 5; — 67314, 9; — 67313, 12;
 17; 29; 30.
 ἀναβάλλειν 67294, 8.
 ἀνάγειν 67295, 25.
 ἀναγιγνωσκῆναι 67298, 42; 49; 64; 68.
 ἀναγκαῖος 67295, II, 6; — 67303, 12; —
 67333, 19.
 ἀναγκαῖος 67329, 7.
 ἀνάγκη 67169¹⁴, 32; — 67299, 27; —
 67304, 2; — 67310, v., 10; — 67312, 36;
 — 67353, v., A, 6.
 ἀναγνωστῆς : voir Index IV.
 ἀνάγραπτος 67295, III, 34.
 ἀνάγωγος 67305, 26.
 ἀναδέχεσθαι 67169¹⁴, 10; — 67295, II, 20;
 — 67296, 5; 6; — 67297, 7; — 67305,
 17; — 67328, I, 6; II, 6 *et seq.* III-XII;
 — 67332, 9.
 ἀναδιδόναι 67290, 10.
 ἀναδοχή 67305, 23.
 ἀναζήτησις 67295, II, 6.
 ἀναιρεῖν 67295, III, 33.
 ἀνακεφαλαίωσις 67359, VI, 8.
 ἀνακόλουθον 67310, v., 6.
 ἀναλαμβάνειν 67169¹⁴, 58; — 67279, 23;
 — 67314, 3; — 67328, I, 19; II, 19 *et
 seq.* III-XII; — 67340, 58.
 ἀναλίσκειν 67333, 9.
 ἀναλογεῖν 67309, 26; 28.
 ἀναλωμα 67287, 10; — 67301, 24; — 67314,
 21; — 67330, III, 14; 16; — 67340, 32.
 ἀναμφιβόλος 67314, III, 32.

- ἀναμφιλόγως 67301, 34; — 67310, v, 4.
 ἀναντιρρήτως 67314, II, 12.
 ἀναξ 67336, 1.
 ἀναπαλαίειν 67299, 42.
 ἀνάπαλιν 67313, 27.
 ἀνάβρυσσις 67312, 69.
 ἀνασκαφή 67283, 16; — 67295, II, 5.
 ἀναστρέλλειν 67279, 10.
 Ἀνατολή: voir Index V.
 ἀνατροφή 67279, 26.
 ἀναφαιρέτως 67299, 6.
 ἀναφορά 67281, 3; — 67295, II, 17; — 67320, 2.
 ἀνεγκλήτως 67311, 24.
 ἀνεκφράστως 67283, 6.
 ἀνέλειεν 67295, 24.
 ἀνελλίπως 67314, III, 17; — 67329, II, 8.
 ἀνεμος 67325, IV, r, 26; 27; 30; 32.
 ἀνεμοδίστως 67299, 25; — 67313, 63.
 ἀνεόχλητος 67306, 13.
 ἀνέπαφος 67279, 5.
 ἀνεπιάνειστος 67309, 34.
 ἀνέρχασθαι 67330, III, 17.
 ἀνετος 67305, 26.
 ἀνευ 67296, 10; 11; — 67300, 17; — 67304, 1; — 67309, 30; — 67334, 12.
 ἀνέχειν 67290, 4; 11; — 67313, 21; — 67322, 6.
 ἀνεψιά 67295, 18.
 ἀνίκηειν 67294, 27; — 67295, 23; — 67310, 16; — 67312, 73; — 67313, 30; — 67314, 34; — 67340, v, 11; 16.
 ἀνῆρ 67279, 12; — 67294, 5; — 67295, 21; — 67299, 39; — 67310, 13; 17; — 67312, 71; 85; — 67314, II, 4; — 67320, 5; — 67321, 4; 6; 9; — 67333, 19; — 67340, 7; 57; v, 43.
 ἀνθομολογεῖν 67299, 25; — 67314, III, 7; — 67340, 40.
 ἀνθράπιστος 67312, 36.
 ἀνθρῶπιος 67169^{ba}, 50; — 67283, 3; — 67290, 10; — 67294, 2; — 67295, 17; II, 14; 15; 18; 25; — 67298, 23; — 67306, 12; — 67319, 1; — 67359, VI, 3.
 ἀνιάν 67295, III, 11.
 ἀνίσχυρος 67328, I, 20; II, 20 et seq. III-XII.
 ἀνώμα: voir Index V.
 ἀνοδος 67302, 13; — 67309, 28.
 ἀνόγειν 67302, 10; — 67309, 24; — 67313, 55.
 ἀνοικοδομεῖν 67299, 20.
 ἀνοίτο, ἀνοίτο, τελειοίτο 67331, II, v, 17.
 ἀνορθοῦν 67295, 11.
 ἀνορυχή 67283, 16; — 67295, II, 5.
 ἀνοταποδίδναι 67305, 20.
 ἀντέχειν 67281, 5.
 ἀντιβαίνειν 67340, v, 12.
 ἀντικαταλλάττειν 67299, 24.
 ἀντιλέγειν 67314, II, 13.
 ἀντιλογία 67310, v, 3.
 ἀντίπαλος 67353, v, A, 10.
 ἀντιποιεῖν 67312, 17; — 67314, II, 13; — 67340, v, 9.
 ἀντιρήρητικός 67295, 1; 8; II, 17; 22; 24.
 ἀνυδρος 67169^{ba}, 42; 70; — 67301, 19; — 67327, 2; 8; 15; 23; 32; 39.
 ἀνύειν 67331, II, r, 17.
 ἀνυπαλλάκτος 67309, 35.
 ἀνυπερβήτως 67302, 15; — 67308, 4.
 ἀνυπόθετος 67309, 34.
 ἀνυφοῦν 67279, 27.
 ἀνω 67302, 10; — 67323, 13.
 ἀνωθεν 67294, 1.
 ἀνωτέρω 67294, 14.
 ἀνωφελής 67314, III, 4.
 ἀξιόπιστος 67310, 13.
 ἀξις 67169^{ba}, 56; — 67295, III, 22.
 ἀξιῶν 67283, II, 10; III, 2; 23; — 67295, II, 25; — 67296, 19; — 67300, 20; — 67301, 37; — 67302, 19; — 67303, 23; — 67308, 6; — 67312, 87; — 67325, IV, r, 43; — 67327, 20; 43; 48; — 67328, I, 23; II, 22; IV, 29 et seq. V-XII; — 67329, 13.
 ἀξων 67303, 15.
 ἀλακίως 67328, I, 12; II, 11 et seq. III-XII.

- ἀδριστος* 67350 a, 3; — 67354, 8.
ἀπα : voir Index IV.
ἀπαγέρευσις 67353, v., A, 4; 24.
ἀπαθής 67353, v., A, 4.
ἀπαίδευτος 67353, v., A, 23.
ἀπαίτειν 67279, 15; 16; 24; — 67291, 2;
 — 67299, 57; — 67310, v., 3; — 67320,
 4; B, 5; — 67321, B, 1; — 67324, 6;
 — 67356, 3.
ἀπαιτήσιμος 67347, II, v., 1.
ἀπαιτητής : voir Index III.
ἀπαλλάττειν 67314, 20; — 67322, 8.
ἀπαντᾶν 67294, 13.
ἀπανταχοῦ 67324, 9.
ἀπαξήπλος 67305, 10; — 67313, 59.
ἀπαξίου 67333, 22.
ἀπαραβάτως 67169^{ba}, 20; — 67313, 33; —
 67340, v., 94.
ἀπαραίτητος 67280, 1; — 67295, II, 6.
ἀπαργυρίζω 67289, 13.
ἀπαργυρισμός 67289, 18; — 67359, III, v.,
 3; IV, v., 3; VI, 9.
ἀπας 67169^{ba}, 38; — 67279, 11; — 67298,
 29; — 67299, 8; — 67303, 21; —
 67305, 11; 27; — 67309, 55; — 67310,
 16; — 67314, 23; — 67313, 50; —
 — 67314, 6; III, 6; — 67340, 34; 44;
 — 67353, v., A, 9.
ἀπάτη 67169^{ba}, 32; — 67299, 27; — 67304,
 1; — 67310, v., 10; — 67353, v., A, 6.
ἀπέιναι 67169^{ba}, 19; 28; — 67324, 8.
ἀπειτιθεῖν 67314, 20.
ἀπέργεσθαι 67294, 11.
ἀπέχειν 67295, 6.
ἀπηλώτης 67169^{ba}, 51; — 67302, 10; 11;
 — 67309, 22; 26; — 67313, 56; —
 67319, 24; — 67325, IV, v., 29.
ἀπηλωτικός 67325, IV, v., 26.
ἀπηλής 67295, III, 10.
ἀπλεικτάριος : voir Index III.
ἀπλος 67299, 20; — 67314, III, 36.
ἀποβάλλειν 67340, 36.
ἀποβίωσις 67314, 1.
ἀποβόλιμαῖος 67353, v., A, 7; 17.
ἀπογίγνεσθαι 67306, 4; — 67340, v., 44.
ἀπογράφειν 67329, 8.
ἀπογραφῆ 67329, 5; 10.
ἀποδεικνύειν 67281, 6; — 67310, 12.
ἀπόδειξις 67286, 8; 9; 19; 20.
ἀποδημίωσις 67353, v., A, 30.
ἀποδίδεσθαι 67169^{ba}, 59; — 67295, III, 21;
 — 67302, 15; — 67305, 20; — 67306,
 7; — 67308, 3; — 67314, 3; III, 26.
ἀπόδοσις 67279, 13; — 67303, 6; — 67305,
 16; 19; — 67309, 20; 32; 43; 47; —
 67310, v., 12; — 67314, 22; 24; II, 11;
 — 67340, v., 122.
ἀποζυγή 67314, 4; 18; 29.
ἀποθνήσκειν 67324, 8.
ἀποκαθιστάειν 67303, 20.
ἀποκαλύπτειν 67295, II, 8.
ἀποκατάστασις 67295, II, 12; — 67303, 7.
ἀποκήρυξις 67353, v., A, 4; 24.
ἀποκληρονόμος 67312, 50.
ἀπόκληρος 67324, 13.
ἀπόκρισις 67292, 8.
ἀπολαμβάνειν 67297, 11.
ἀπολαύειν 67294, 19.
ἀπολείπειν 67297, 8; — 67328, I, 13; 15;
 II, 13; 15 *et seq.* III-XII.
ἀπολειτουργεῖν 67313, 2.
ἀπόλειψις 67296, 13; — 67328, I, 17; II,
 16 *et seq.* III-XII.
ἀπολλύειν 67306, 7.
ἀπολογεῖσθαι 67314, III, 20.
ἀπολογία 67295, III, 27.
ἀπολύειν 67298, 44; 49 *et seq.*; — 67333, 14.
ἀπονέμειν 67294, 4; — 67314, II, 10; —
 67340, v., 76.
ἀποπλήρωσις 67314, 31.
ἀποπραπίσσιτος : voir *πραπίσσιτος*.
ἀπορεῖν 67283, 7; 11; — 67291, 4.
ἀπορον 67313, 22.
ἀπορος 67287, 19.
ἀποσπᾶν 67279, 18; — 67299, 16.
ἀποστέλλειν 67280, 5; — 67282, 10; —

- 67291, 2; 6; — 67320, 6; — 67321, 11;
— 67323, 9.
- ἀποστενάζειν 67294, 29.
- ἀποστρέφειν 67298, 23; — 67323, 15.
- ἀποσχοιρίζειν 67295, 19.
- ἀπότακτος 67299, 39; — 67301, 20; 25.
- ἀποτάσσειν 67292, 8; — 67353, v, A, 16.
- ἀποτίθεναι 67291, 7; 11.
- ἀποτίμησις 67312, 69; 75.
- ἀποτολμᾶν 67295, 5; 7.
- ἀποτρέπειν 67283, 13.
- ἀποτρέφειν 67340, 60.
- ἀποτροφή 67283, 8; — 67305, 14 (?).
- ἀπουσία 67340, v, 47.
- ἀποχή 67284, 4; 6; 7; v, 1; — 67307, 12;
15; — 67326, 14; 17; — 67327, 10; 12;
18; 19; 26; 28; 34; 35; 41; 43; 48.
- ἀπρατος 67309, 34.
- ἀπροκρίτως 67320, B, 6; — 67321, B, 5.
- ἀπρονόητος 67295, 2.
- ἄπτειν 67295, III, 16.
- ἄπτατος 67314, II, 5.
- ἄρακος 67301, 29; 32; 34.
- ἀργός 67352, v, *init.*; 8.
- ἀργύριον 67309, 40.
- ἀργυρος 67340, v, 96.
- ἀργυροῦς 67340, v, 36.
- ἀρέσκειν 67305, 18.
- ἀρμημένος, βεβλαμμένος 67331, II, v, 6.
- ἀριθμός 67314, 17; III, 8; — 67324, 11.
- ἀριθμός: voir Index V.
- ἀριστήριον 67302, 10.
- ἄριστος 67296, 12; — 67309, 25; — 67340,
v, 45.
- ἀρκεῖν 67291, 5; — 67295, 22; 30; — 67312,
92.
- ἀρμόδιος 67283, 4.
- ἀρμονία 67311, 12.
- ἀρμόττειν 67294, 26; — 67305, 18.
- ἀροτρονήτης: voir Index III.
- ἄρουρα: voir Index VII.
- ἀρουρατιών 67329, II, 8.
- ἀρράγης 67299, 59.
- ἄρρηκτος 67283, 10.
- ἄρρωστία 67314, 26; III, 29.
- ἄρρωσιν 67313, 66.
- ἄρτάβη: voir Index VII.
- ἄρτι 67291, 2; — 67295, III, 30.
- ἄρτίως 67340, v, 9.
- ἄρχαῖος 67169^{ba}, 71; — 67313, 41.
- ἄρχειν 67279, 9; — 67325, IV, v, 39; —
67332, 3.
- ἄρχή 67279, 15; — 67295, 3; III, 7; —
67305, 2; — 67312, 27; — 67353, v, A,
23.
- ἀρχιδιάκονος: voir Index IV.
- ἀρχιμακροδότης: voir Index IV.
- ἀρχοντικός 67289, 8; — 67291, 13.
- ἄρχων: voir Index III.
- ἀσαλευτος 67299, 43; 45; 60.
- ἀσεβείν 67295, 11.
- ἀσεβής: voir Index IV.
- ἀσέλγεια 67305, 15; — 67310, 14.
- ἀσκητικός 67294, 16.
- ἀσκός 67331, II, v, 2.
- ἀσπλαγχτος 67353, v, A, 11.
- ἀσπάριον: voir Index VII.
- ἀστικός: voir Index VI.
- ἀσφάλεια 67169^{ba}, 11; 29; — 67284, 4; —
67286, 7; 18; — 67305, 7; 24; — 67306,
15; — 67307, 11; — 67308, v; —
67309, 11; 19; 44; 50; — 67310, 4; v,
8; 11; — 67314, III, 47; — 67325, III,
v, 6; — 67326, 12; — 67327, 10; 18;
25; 34; 41; — 67329, II, 12; 13.
- ἀσφαλής 67310, 3.
- ἀσχημονεῖν 67295, 21.
- ἀσώματος 67299, 14.
- ἀστασία 67305, 16.
- ἀταξία 67305, 13; 22; — 67310, 12; 14.
- ἀτοκή 67309, 19.
- ἄτροτος 67299, 43.
- Ἀγρουστος: voir Index III.
- αὐθαιρέτως 67300, 6; — 67302, 6; — 67305,
7; — 67328, II, 4 *et seq.* III-XII; —
67332, 7; — 67340, v, 93.

- αἰθεντεία* 67314, 5.
αἰθεντικός 67313, 56.
αἶθις 67340, 71; *v.*, 27.
αὐλή 67302, 8; — 67309, 27.
αὐξάνειν 67295, III, 15.
αὐτηνῆν, προήν 67331, II, *r.*, 16.
αὐτοκασίγητος 67313, 65.
αὐτοκίνητος 67313, 6.
αὐτοκράτωρ : voir Index III.
αὐτουργία 67333, 15.
ἀφαιρεῖν 67279, 18.
ἀφατος 67279, 6; — 67283, 10.
ἀφεςσις 67312, 77; 86.
ἀφικνεῖσθαι 67169bis, 17; — 67352, *v.*, 5.
ἀφιξις 67321, 7.
ἀφιστάται 67310, 13; — 67323, 8.
ἀφορίζειν 67320, 3.
ἀφορμή 67283, 5; — 67310, *v.*, 3.
ἀφροντίστως 67295, III, 31.
ἄχρηστος 67283, 17.
ἄχρι 67303, 16; — 67309, 42; 47; — 67314, II, 11; — 67320, 4; B, 6; — 67321, B, 5.
ἀχυροθήκη (?) 67279, 18.
ἀψευδής 67340, *v.*, 45.
ἀψικορία 67310, 17.
Βαρβαρικός 67321, 5.
βάρβαρος 67283, 5.
βάρος 67333, 15.
βασιλεία 67169bis, 1; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 1; — 67309, 1; — 67312, 1; — 67325, IV, *r.*, 1; — 67332, 1; — 67353, *v.*, A, 1.
βασιλεύς : voir Index III.
βαφούς : voir Index III.
βδελύττεσθαι 67353, *v.*, A, 16.
βέβαιος 67300, 18; — 67301, 34; — 67302, 17; — 67303, 21; — 67306, 16; — 67309, 51; — 67310, *v.*, 9; — 67311, 30; — 67314, III, 41; — 67324, 15; — 67325, IV, *r.*, 41; — 67353, *v.*, A, 36.
βεβαιούν 67169bis, 55.
βεβαίως 67312, 102.
βεβαίωσις 67169bis, 11; — 67312, 23.
βελτίων 67299, 21.
βῆμα 67294, 13.
βία 67169bis, 32; — 67299, 27; — 67304, 1; — 67310, *v.*, 10; — 67353, *v.*, A, 5.
βιάζειν 67295, III, 12.
βιαιώς 67279, 18.
βιβρώσκων 67319, 1.
βίος 67294, 10; 15; — 67295, 15; III, 3; 14; — 67311, 12; — 67312, 11; — 67313, 2; — 67314, III, 14.
βιοῦν 67283, 14; — 67295, 10; 18; — 67352, *v.*, 6.
βίωσις 67305, 8; 12.
βλάπτειν 67290, 4; — 67295, II, 20; — 67329, 7; II, 6; — 67331, II, *r.*, 6.
βλῆσις 67279, 25 (?).
βοήθεια 67281, 5; — 67282, 6.
βοηθεῖν 67289, 8.
βοηθός 67353, *v.*, A, 9.
βοητός : voir Index III.
βοικός 67279, 18.
βοοστάσιον 67299, 12; 35.
βορινός 67325, IV, *r.*, 32.
βορῆος 67302, 11; — 67325, IV, *r.*, 26.
βοσκή 67325, IV, *r.*, 34.
βόσκημα 67300, 16; — 67319, 1; — 67325, IV, *r.*, 19; 23; 38.
βούλεσθαι 67279, 6; — 67283, 2; — 67289, *v.*, 3; — 67290, 7; — 67294, 10; — 67295, 14; 23; 29; II, 1; 19; — 67299, 18; 24; 53; — 67301, 20; — 67302, 6; 16; — 67305, 8; 22; — 67309, 17; — 67310, 7; *v.*, 7; — 67311, 24; — 67312, 22; 30; 38; 52; 63; 70; 79; 87; 92; 99; 102; 104; 111; — 67313, 22; — 67323, 6; — 67324, 2; 9; — 67329, 14; II, 3; — 67340, 18; 45; *v.*, 61; 72.
βούλησις 67169bis, 31; — 67299, 28; — 67312, 25; — 67333, 12.
βραβεύειν 67353, *v.*, A, 31.
βραδέως 67297, 4; — 67306, 3.
βραχύς 67295, 12.

- Γαληνός 67169^{ba}, 35.
 γαμβρός 67288, V, 26; — 67328, IV, 9.
 γαμπτή 67279, 7; — 67288, V, 5; — 67295, 18; — 67305, 6; — 67310, v, 6; — 67312, 74; — 67325, I, r., 25; — 67330, II, 13; — 67339, 3.
 γαμικός 67310, 5; v., 9; — 67311, 21; — 67340, 72.
 γάμος 67310, 2; 5; — 67311, 11; 21; 23; — 67340, v., 26.
 γαιτινά 67169^{ba}, 54.
 γαίτων 67169^{ba}, 47; 52; — 67325, IV, r., 22; 33.
 γάνημα 67280, B, 5; — 67301, 20; — 67303, 12; 16; — 67307, 6; — 67325, I, r., 2; v., 2.
 γανικός 67299, 48; 69.
 γανικός 67169^{ba}, 15; — 67303, 19; — 67310, 8; — 67314, III, 24; 48.
 γανικός 67295, II, 11; — 67320, 2; B, 5; — 67321, B, 2.
 γανών 67289, 1; — 67290, v.; — 67291, v.; — 67295, 18. Voir Index IX. Abréviations.
 Sigles et signes conventionnels.
 γένος 67312, 49; — 67340, v., 10.
 γεουχέιν 67169^{ba}, 6.
 γεραϊότης 67279, 26; — 67333, 18.
 γεωργεῖν 67300, 10; — 67301, 21.
 γεωργία 67301, 19.
 γεωργικός 67301, 22.
 γεώργιον 67307, 8; — 67319, 15; — 67325, IV, r., 19; 24; 26; 27; 29; 30; 32.
 γεωργός : voir Index III.
 γῆ 67169^{ba}, 42; 70; — 67301, 19; — 673.3, 43; — 67325, I, r., 15; 17; 29; — 67327, 2; 23; 32.
 γῆδιον 67329, 3; 8.
 γῆρας 67314, 27.
 γηροβοσκείν 67314, III, 28.
 γηρακός 67353, v., A, 9.
 γίγνεσθαι 67169^{ba}, 54; 57; — 67279, 16; — 67280, 1; — 67281, 4; — 67282, 4; 7; — 67283, 4; 9; — 67284, 4; — 67285, v., 1; — 67286, 7; 18; — 67289, 13; 14; — 67292, 5; — 67294, 11; 15; 22; — 67295, 7; 10; 21; 26; II, 1; 3; 5; 11; 14; 18; III, 35; — 67297, 4; — 67301, 33; — 67302, 15; — 67307, 10; — 67308, 2; — 67309, 14; — 67310, 18; — 67312, 6; 31; 51; — 67313, 17; — 67314, 28; II, 6; — 67320, B, 8; — 67321, 6; B, 6; — 67325, II, r., 9; v., 14; III, r., 1; 4; 6; v., 3; 4; 6; 10; IV, v., 2; 3; 4; 5 *et seq.*; VI, 1; VII, r., 2; 4; 6; v., 3; 6; 9 *et seq.*; VIII, r., 4; 21; v., 4; 6; 10; 15; 20; 24; — 67329, 4; II, 4; 11; — 67333, 20; — 67340, 56; v., 42; — 67347, I, 21; — 67353, v., A, 10; 12; 19; — 67359, II, r., 3; 4 *et seq.*; v., 1 *et seq.*; III-VI. — Voir Index IX. Abréviations.
 γιγνώσκειν 67295, 22; — 67298, v., 13.
 γλώσσω 67295, III, 28.
 γλαφεύς : voir Index III.
 γνήσιος 67296, 7; — 67302, 5; — 67305, 10; — 67310, 2; — 67311, 12.
 γνησίος 67310, 9.
 γνῆκος : voir κνήκος.
 γνώμη 67169^{ba}, 11; — 67299, 29; — 67329, 8; — 67353, v., A, 12.
 γνώσις 67140, 1; — 67280, 4; — 67320, 5; — 67321, 10; — 67322, 2; 8; — 67329, II, 7; — 67340, v., 25.
 γουός 67295, 20; 31; — 67302, 5; — 67313, 8; 18; — 67353, v., A, 33.
 γουικός 67169^{ba}, 41; — 67340, v., 7; 49; 96.
 γραμμα 67279, 18; — 67282, 5; — 67283, II, 10; 18; 20; 24; III, 2; 23; — 67291, 13; — 67292, 1; — 67295, III, 24; 29; — 67296, 19; — 67300, 20; — 67302, 9; 19; — 67303, 23; — 67308, 6; — 67311, 29; — 67312, 22; — 67314, III, 41; 43; — 67323, 9; 12; — 67325, IV, r., 44; — 67327, 20; 29; 36; 43; 49; — 67328, I, 24; II, 22; IV, 29; V, 27; VI, 26; XII, 28; — 67333, 6.

γραμματεῖον 67169^{ba}, 10; — 67289, 4.
 γραμματεῖς : voir Index III.
 γραμματηφόρος 67323, 9; — 67356, 1.
 γραμματικός : voir Index III.
 γραφεῖν 67283, II, 10; 18; 19; 20; 21; 24;
 III, 2; 23; — 67286, 10; 21; — 67290,
 8; 11; 13; — 67291, 4; 9; — 67292, 1;
 3; — 67295, III, 32; — 67296, 19; 20;
 — 67300, 20; 22; — 67301, 38; 39;
 — 67302, 19; — 67303, 23; 26; —
 67306, 21; — 67307, 17; — 67308, 4;
 6; 7; — 67312, 22; — 67323, 4; —
 67324, 10; — 67325, IV, r., 43; VIII, r.,
 5; — 67327, 20; 29; 30; 36; 43; 48; —
 67328, I, 24; II, 22; IV, 29; V, 27; VI,
 26; XII, 28; — 67335, 7; — 67347, I, 7.
 γραφή 67324, 15.
 γυμνός 67305, 26.
 γυναικεῖος 67340, v., 32; 41; 78.
 γυνή 67295, II, 10; — 67310, 16; v., 7; —
 67312, 76.
 Δάμων : voir Index IV.
 δακτυλίδιον 67340, v., 31.
 δανείζειν 67309, 12; — 67325, II, v., 8.
 δάνειον 67305, 18; 23; — 67309, 34.
 δανειστής 67305, 15.
 δαπανᾶν 67312, 62; — 67352, v., 6.
 δαπάνη 67359, II, r., 4; v., 1; III-VI.
 δέησις 67279, 2; v., 1; — 67291, 2.
 δεῖδειν 67312, 9.
 δεικνύειν 67310, 18; — 67321, 7.
 δεῖν 67282, 4; — 67294, 26; — 67295, II,
 7; 12; — 67314, 29; — 67340, 35.
 δεινότης 67295, III, 26.
 δεκανεία 67328, I, 7; II, 7 *et seq.* III-XII.
 δεξιαμένη 67300, 8; 17.
 δεσμός 67331, III, v., 4.
 δεσμοῦν 67331, III, v., 2.
 δεσπάζειν 67313, 52.
 δέσπονα : voir Index III.
 δεσποινικός 67283, 3.
 δεσποτεία 67169^{ba}, 39; — 67309, 34; —
 67314, 5.

δεσπότης : voir Index III.
 δεσποτικός 67287, IV, 29; — 67309, 13; —
 67310, 6; — 67313, 63.
 δέχεσθαι 67281, 4; — 67282, 5; — 67291, 13;
 — 67295, II, 23; — 67307, 3; — 67320,
 4; — 67321, 8; — 67325, I, r., 1; II, v.,
 4; 10; — 67326, 6; — 67327, 7; 14;
 22; 31; 38; 45.
 δηλαδὴ 67305, 26; — 67320, B, 8; — 67321,
 B, 6; — 67327, 44; — 67328, III, 31.
 δηλός 67329, II, 11.
 δηλοῦν 67169^{ba}, 12; 48; — 67294, 15; —
 67303, 7; — 67311, 8; — 67340, v., 25.
 δημόδικος 67353, v., A, 26.
 δημοσιεύειν 67287, IV, 9; — 67295, 9; —
 67312, 26. Voir Index III, s. v. δημοσιεύων.
 δημόσιον : voir Index VI.
 δημόσιος 67169^{ba}, 47; 48; 57; 73; —
 67281, 5; — 67283, 4; — 67295, 9; —
 — 67297, 10; — 67300, 12; — 67309,
 14; 15; 36; — 67313, 21; — 67314,
 19; — 67325, III, r., 1; 2; 3; 4; 6; v.,
 6; 10; IV, v., 8; VI, 1; VII, v., 3; 4;
 5; 6; v., 20; VIII, v., 20; 23; 24; —
 67328, I, 11; II, 10; VI, 16; VII, 15;
 VIII, 15 *et seq.* IX-XII; — 67329, 5;
 6; 7; 8; 9; 14; 15; II, 3; 4; 5; 6; 8;
 9; 13; — 67340, v., 47; — 67352, v., 2;
 — 67353, v., A, 6; 25.
 δημόσιος (substantif) : voir Index III.
 δηπουάτος : voir Index V.
 διαθεσπιῶν 67299, 49.
 διάγειν 67294, 3; 17; — 67303, 5; — 67305, 3.
 διαγορεύειν 67310, 3; — 67312, 28.
 διαγραφῆ : voir Index VI.
 διαδέχεσθαι 67294, 18.
 διάδημα 67279, 22.
 διαδιδόναι 67312, 69; 75; — 67320, 4; 5.
 διαδικασκλίαι 67295, 29.
 διάδοσις 67309, 17; — 67312, 63; 70; 77;
 83; 99.
 διαδοχῆ 67169^{ba}, 41; — 67295, 26; —
 67313, 49.

- διαδοχος* 67283, III, 9 (?); — 67299, 8; 37;
 — 67313, 62; — 67340, v., 13; — 67344,
 7.
διάθεσις 67295, 19; — 67310, 1.
διαθήκη 67312, 8; 14; 18; 21; 34; 98;
 110; — 67324, 8; 10; 12; 14; 17; 18;
 19; 20; — 67353, v., A, 36.
διαθηκισμῶς 67333, 6.
διαίρειν 67313, 7; — 67314, 14.
διαίρεσις 67313, 29; 33.
διακίτοχος 67299, 8; 37; — 67313, 62; —
 67340, v., 13.
διακίτῳ 67169^{ba}, 42; 72; — 67295, III,
 31; — 67301, 16; — 67302, 9; — 67304,
 4; — 67307, 5; — 67309, 23; — 67312,
 58; 60; 65; 90; — 67313, 5; 35; 54;
 — 67314, 2; 10; II, 8; — 67319, 12;
 — 67327, 2; 15; 23; 32; — 67329, 4;
 — 67333, 8.
διακομητής: voir Index IV.
διάκομος: voir Index IV.
διαλαλία 67281, 4.
διαλύειν 67311, 20.
διάλυσις 67311, 4.
διαλυτικός 67311, 7.
διαμερίζειν 67313, 15.
διαμονή 67169^{ba}, 34; — 67279, 27; — 67298,
 6; — 67328, II, 5 *et seq.* III-XII.
διάνοια 67169^{ba}, 32; — 67299, 29; — 67353,
 v., A, 5.
διαπέμπειν 67353, v., A, 6.
διαπιπράσκειν 67312, 68; 75.
διάπρασις 67169^{ba}, 20.
διαπράττειν 67294, 26; — 67340, 47; —
 67353, v., A, 32.
διάσημος 67309, 5.
διαστολή 67312, 48; — 67314, III, 36.
διασπίζειν 67312, 14; — 67340, v., 73.
διατάσσειν 67313, 31.
διατιθέναι 67312, 9.
διατρέφειν 67310, 9.
διατυποῦν 67312, 10; 30; — 67314, 17; —
 67353, v., A, 30.
διατύπωσις 67312, 49.
διαφέρειν 67302, 8; — 67309, 21; — 67312,
 50.
διάφορος 67286, 2; 13; — 67295, 27; —
 67313, 10; 40; — 67319, 1; — 67325,
 I, v., 2; v., 2; — 67327, 8; 16; —
 67340, v., 9; 32; — 67347, I, v., 2; —
 67359, II, v., 1.
διαχρόσους 67340, v., 31; 32.
διάσκαλιά 67283, II, 1; 2 *et passim*.
διάσκαλικόν 67283, II, 25; 26; III, 22; 24.
διάσκαλος 67295, 15.
διάσκειν 67279, 8; — 67282, 2; — 67283,
 3; — 67290, 1; — 67295, 16; — 67320, 2.
διόναι 67279, 17; — 67284, 1; 2; — 67285,
 1; — 67289, 12; — 67295, 25; —
 67298, 36; — 67299, 38; 55; 67; —
 67300, 13; — 67302, 14; 18; — 67303,
 17; — 67309, 54; — 67312, 102; 110;
 112; — 67314, 30; III, 45; — 67323,
 12; — 67325, I, v., 29; II, v., 14; III,
 v., 1; 3; 5; 6; v., 5; 10; IV, v., 35; v.,
 1; 8; VI, 1; VII, v., 1; 2; 5; 8; v., 1;
 18; 23; VIII, v., 1; 2; 19; 24; v., 7; 14;
 18; 22; — 67329, II, 10; — 67335, 1;
 1; — 67353, v., A, 20.
δικαικίειν 67299, 14.
διηγείσθαι 67283, 10.
διμηκός 67169^{ba}, 65.
διμηκῶς 67169^{ba}, 20; — 67313, 63; —
 67340, v., 122.
διήρης 67359, II, v., 2; VI, 9.
δικκιολογία 67295, II, 13.
δικκίον 67169^{ba}, 16; 40; 70; — 67294, 18;
 — 67295, 24; — 67298, 18; 25; 30;
 37; 39; 40; 43; — 67299, 4; 5; 9;
 14; 17; 23; 30; 36; 38; — 67300,
 9; — 67302, 9; 12; 13; 17; — 67305,
 25; — 67309, 21; 27; 45; — 67310, v.,
 13; — 67312, 38; 41; 46; 54; 64; 66;
 71; 80; 88; 91; 93; — 67313, 39; 57;
 63; — 67314, III, 25; 49; — 67333, 7;
 — 67340, v., 8.

- δικαιοπραγής 67279, 11.
 δίκαιος 67169bis, 30; — 67279, 6; — 67295, 23; 27; II, 21; III, 4; — 67313, 16; 27; 33; 50; — 67314, III, 11; — 67325, IV, r., 37; — 67352, r., 10.
 δικάιος 67324, 14; — 67333, 9; — 67353, v., A, 21.
 δικαστήριον 67281, 3; 5; — 67282, 2; 4; 7; — 67295, 6; 9; II, 8; 18; 20; 23; — 67311, 26; — 67314, II, 15; — 67320, 2.
 δικαστής 67295, II, 12; — 67353, v., A, 22.
 δικαστικός 67281, 4; — 67320, 5; 6; — 67321, 8; 10.
 δίκειλλα 67295, II, 5.
 δίκη 67169bis, 16; — 67295, 23; — 67305, 21; — 67309, 54; — 67310, v., 3; — 67314, 25; III, 33; 49; — 67328, III, 33.
 dicere 67329, 3; II, 3; 12; 13; 15.
 δίμοιρος 67279, 26; — 67325, III, v., 8; 11; VII, r., 6; VIII, r., 22.
 διοικεῖν 67333, 8.
 διοίκησις 67298, 21; — 67304, 3; — 67313, 27; — 67321, 5; — 67340, v., 42; 49.
 διοικητής : voir Index III.
 διάλου 67310, 18; — 67314, 23.
 δίπτυχος 67340, v., 29.
 δισσός 67311, 3; — 67324, 15.
 δίστεγος 67302, 8.
 δίχα 67305, 21; — 67309, 17; — 67310, 7; 17; — 67314, 24; III, 32; — 67340, 36; — 67353, v., A, 5.
 δίχωρος 67340, v., 41.
 δοκεῖν 67295, II, 23; III, 15; — 67299, 21; — 67310, 2; — 67312, 28; 52; — 67313, 28; 51; — 67314, III, 6; — 67324, 2; 14; — 67340, 36; — 67353, v., A, 22.
 δοκιμος 67309, 13; — 67310, 6.
 δοκιμοῦν 67312, 84.
 δοκός 67330, II, 9; 14; 27; 28; III, 3; 7; 8.
 δόλος 67169bis, 32; — 67299, 27; — 67304, 1; — 67310, v., 10; — 67324, 9; — 67353, v., A, 5.
 δομεστικός : voir Index V.
 δοκεῖν 67331, III, v., 17.
 δόξα 67295, 13.
 δόσις 67305, 15; — 67312, 85; — 67314, III, 23.
 δοκιανός 67283, 3.
 δοκιανός 67305, 5; — 67309, 25; — 67312, 5; — 67330, III, 14.
 δουλεία 67294, 15.
 δουλός : voir Index III.
 δούλος : voir Index III.
 δουλοχείρων 67353, v., A, 18.
 δούξ : voir Index III.
 δράγμα 67331, v., 3; 5.
 δρόμων 67359, II, r., 2; VI, 1; 9; 11.
 δύναμις 67295, 14; — 67298, 41; — 67299, 47; 57; 60; — 67311, 3; — 67312, 20; 23; 24; 32; — 67324, 12; — 67333, 20; — 67340, 72; v., 123.
 δύνασθαι 67283, 10; — 67290, 6; — 67291, 4; — 67294, 3; — 67299, 6; — 67305, 15; 17; — 67313, 13; — 67314, 20; 21; II, 12; 13; — 67333, 14; 26; — 67340, v., 12.
 δυνατός 67291, 7; — 67305, 11; — 67310, 10.
 δυσπραγία 67305, 15.
 δυστροπία 67295, 4.
 δυστροπία 67295, 11.
 δυσωπεῖν 67298, v., 26.
 δῶμα 67302, 8.
 δωματίον 67309, 27.
 δωρεά 67279, 26; — 67310, 5; — 67340, v., 92.
 δωρεαστικός 67340, v., 123.
 δωρεῖν 67340, v., 95.
 ἔαν 67291, 12; — 67295, 22; II, 6; — 67340, 34.
 ἐγγράφειν 67311, 29; — 67324, 17.
 ἐγγράφος 67169bis, 13; 20; 29; — 67294, 21; 24; — 67305, 7; — 67306, 8; — 67309, 11; — 67310, 4; — 67311, 3; 17; 25; — 67312, 8; — 67313, 29; — 67333, 12; — 67352, v., 4.

- έγγυασθαι* 67169⁵⁴, 10; — 67296, 6; 16; 17; — 67297, 7; — 67303, 6; — 67328, I, 6; 22; II, 6; 21 *et seq.* III-XII; — 67332, 8.
έγγυή 67296, 19; 20; — 67328, I, 19; II, 19 *et seq.* III-XII.
έγγυητής 67296, 9; — 67303, 6; 29; — 67328, I, 17; II, 16 *et seq.* III-XII.
έγγυθεν 67302, 11.
έγγυός 67310, v., 6; — 67313, 54.
έγκαλύπτειν 67295, 12.
έγκαρπος 67313, 40.
έγκείσθαι 67314, III, 6.
έγκλημα 67299, 63.
έγκρατής 67295, 1.
έγχειρείν 67352, v., 4.
έγχείρημα 67299, 56.
έδακτον 67295, I, 3; II, 19.
έδον 67310, 5; — 67311, 22.
έδειξον, συνείδον 67331, II, r., 9.
έθειν 67289, 15.
έθελειν 67314, III, 5.
έθνος 67321, 3.
έθνος 67281, 5; — 67283, 2; — 67284, 2.
είδέναι 67279, 10; — 67283, 3; II, 10; — 67290, 5; — 67292, 5; — 67295, 2; 3; III, 30; — 67296, 19; — 67300, 21; — 67301, 38; — 67302, 19; — 67303, 23; — 67308, 6; — 67311, 15; — 67314, III, 43; — 67320, 5; — 67321, 10; — 67322, 3; 5; — 67325, IV, r., 44; — 67327, 20; 29; 36; 43; 49; — 67328, I, 24; II, 23; IV, 29; V, 27; VI, 26; XII, 29.
είδησις 67283, II, 1; 2 *et passim*; — 67353, v., A, 36.
είδος 67303, 20.
είκας 67301, 4.
είκειν 67291, 13; — 67294, 18; 23; — 67312, 58; — 67314, 28; — 67340, 36; 59.
είκοσταί: voir Index VI.
είκότως 67314, III, 28.
είλικρινής 67310, 15; — 67314, III, 12.
είπειν 67283, II, 19; 20; — 67303, 24; 25; — 67322, 4; — 67327, 44.
είρειν 67279, 11; 23; 24; — 67281, 3; 5; — 67282, 5; — 67283, 6; 14; III, 12; — 67290, 9; — 67295, III, 27; — 67299, 8; 19; 49; — 67303, 16; 19; — 67305, 22; — 67312, 48; 96; — 67313, 8; 17; — 67314, 30; 33; III, 17; — 67319, 7; — 67323, 16; — 67328, III, 31; — 67329, 5; 8; 10; 13; II, 2; 6; 7; 10; — 67340, v., 62; 79; 124.
είρήνη 67287, II, 4 (cf. *πρωτόνος*).
είρηνικός 67310, 1; — 67311, 13; — 67328, I, 11; II, 11 *et seq.* III-XII.
είσαγωγή 67295, III, 5.
είσιέναι 67325, IV, r., 17.
είσοδος 67287, IV, 25; — 67299, 3; — 67302, 12.
είσπείπτειν 67292, 2.
είσπραξις 67313, 21.
είσπράττειν 67347, I, v., 1.
είσφείρειν 67280, B, 3; — 67283, 7; — 67305, 13; — 67329, 9; II, 4; 8.
είτα 67320, 3.
έκαστος 67291, 7; — 67295, 24; III, 34; — 67299, 38; 45; — 67301, 26; — 67302, 14; — 67303, 18; — 67305, 12; 13; 17; — 67309, 18; 38; 40; — 67310, v., 11; — 67312, 47; 102; — 67314, III, 2; 15; 22; 35; 36; 39; — 67329, II, 4; — 67332, 6.
έκατέρος 67299, 41; 47; 66; — 67310, v., 8; — 67311, 23; — 67314, 14; III, 44; — 67329, 7; II, 15; — 67340, 66.
έκατόσταί: voir Index VI.
έκατάλλειν 67305, 12; 22; — 67310, 11; v., 1; — 67325, IV, r., 37.
έκβολή 67140, 3; 6.
έκδιόναι 67282, 10; — 67298, 38; — 67310, v., 11; — 67325, III, r., 2; 4; v., 8; 9; 11; IV, v., 9; VII, r., 4; VIII, v., 21; 25; — 67327, 28; — 67329, II, 7; 12; 13; 15; — 67357.

- ἐκδικεῖν* 67279, 23; — 67299, 17.
ἐκδικία 67279, 4; — 67357.
ἐκδικος: voir Index III.
ἐκδιδάξαι 67321, 5.
ἐκδοσις 67310, 2.
ἐκδοσμος (?) 67313, 60.
ἐκδοστος (?) 67313, 60.
ἐκείνος 67295, 28.
ἐκείσε 67169bis, 49; — 67295, 13; — 67300, 17; — 67309, 26; — 67313, 44.
ἐκζητεῖν 67295, 25.
ἐκκλησία: voir Index IV.
ἐκκλίνας 67280, 2.
ἐκλαμβάνειν 67299, 29; — 67329, II, 13; 15.
ἐκλογιστή 67314, II, 3.
ἐκμαρτύριον 67295, 6; — 67357.
ἐκνίκησις 67298, 16.
ἐκουσίας 67300, 6; — 67302, 6; — 67305, 7; — 67328, II, 4 *et seq.* III-XII; — 67332, 7; — 67340, v., 9³.
ἐκπέμπειν 67280, 2; B, 7; — 67323, 18.
ἐκπληκτικός 67314, III, 10.
ἐκπληξίς 67353, v., A, 31.
ἐκποιεῖν 67299, 23; — 67314, 30; — 67340, v., 48.
ἐκπορεύειν 67283, 5; 6.
ἐκπόσειν 67353, v., A, 35.
ἐκτελεῖν 67311, 13; — 67340, v., 27.
ἐκτισσις 67299, 58; — 67303, 6; — 67314, 29.
ἐκτός 67296, 10; — 67297, 9; 10; — 67300, 9; 13; — 67309, 22; — 67310, 12; v., 2; — 67311, 26; — 67313, 41; — 67314, II, 16; — 67320, 6; — 67321, 10; — 67328, I, 14; II, 14 *et seq.* III-XII; — 67334, 10.
ἐκφάριον 67279, 12; — 67289, 5; 17; — 67300, 14; — 67301, 31; — 67307, 8; — 67325, I, v., 4; 8; — 67347, II, v., 1.
ἐκφράζειν 67295, III, 31.
ἐκφρασίς 67353, v., A, 31.
ἐκχυρεῖν 67169bis, 37.
ἐκών 67299, 26; — 67301, 11; — 67303, 10; — 67310, v., 10; — 67324, 6; — 67325, IV, v., 15.
ἐλαιοπώλης: voir Index III.
ἐλαιόπωλις: voir Index III.
ἐλάχιστος 67295, 29; — 67312, 47; — 67329, 5.
ἐλέγχειν 67295, II, 2.
ἐλεγχος 67282, 7; — 67295, II, 7.
ἐλεινός 67279, 2; 27; v., 1; — 67283, II, 1; 2 *et passim*; — 67291, 4.
ἐλευθερία 67294, 2; — 67312, 102.
ἐλευθέρως 67294, 12.
ἐλεύθερος 67294, 25; 26; 28; — 67310, 13; — 67333, 21.
ἐλευθεροῦν 67281, 6; — 67312, 100.
ἐλεφάντινος 67340, v., 40.
ἐλκειν 67283, 2; — 67294, 12.
ἐλκυστός 67303, 7; 13.
ἐλλεθανοῖς, δεσμοῖς 67331, III, v., 4.
ἐλλείπειν 67329, II, 11.
ἐλληνικός 67312, 21.
ἐλλογιμώτατος 67140, 2; — 67295, 1; — 67309, 8; — 67329, 5; 10.
ἐλπίς 67283, 12; — 67295, 24; III, 15; — 67310, 2; — 67311, 12.
ἐμαυτοῦ 67295, III, 33; — 67298, 43; — 67306, 10; — 67310, 1; — 67312, 10; — 67322, 5.
ἐμβάλλειν 67280, 3; B, 3; — 67286, 1; 12; — 67325, II, v., 6; III, v., 1; — 67347, I, 1; 17.
ἐμβολή: voir Index VI.
ἐμμένειν 67169bis, 20; — 67298, 13; — 67299, 55; — 67311, 27; 28; — 67314, III, 5; 46; — 67340, v., 122.
ἐμπαίδευτος 67295, III, 20.
ἐμπειρία 67321, 2.
ἐμπειρησμένος 67331, I, v., 3.
ἐμπερέχειν 67295, III, 25; — 67298, 41; — 67299, 61; — 67310, v., 11.
ἐμπήπειν 67314, 26.
ἐμφάνεια 67294, 6; — 67296, 7; — 67297,

- 7; — 67328, I, 6; II, 6 *et seq.* III-XII;
— 67332, 9.
ἐμφανής 67314, 27.
ἐμφέρειν 67329, 4.
ἐμφυτεύειν 67298, 17; — 67299, 1; 30.
ἐμφύτευμα 67298, 40; — 67299, 40.
ἐμφύτευσις 67298, 26; 41; 48 *et seq.*; —
67299, 4; 23; 42; 45; 46.
ἐμφυτευτικός 67298, 10; 39; — 67299, 5;
60.
ἐμφυτος 67295, 15.
ἐνάγειν 67306, 11; — 67311, 25; — 67314,
II, 15.
ἐναπίος 67311, 15; — 67353, v, A, 10.
ἐνδεικνύειν 67300, 10; — 67310, 16; —
67314, III, 12.
ἐνδελεχής 67279, 27.
ἐνδέχσθαι 67292, 5.
ἐνδιαθετός 67295, III, 24.
ἐνδιασκεύειν 67305, 10; — 67310, 9.
ἐνδοξος 67309, 8; — 67312, 6.
ἐνδοξότατος 67279, 8; — 67285, 2; — 67296,
1; — 67297, 1; — 67300, 1; — 67301,
3; — 67302, 2; — 67303, 2; — 67306,
1; — 67316, v, 1; — 67321, 6; —
67323, 1; 19; — 67325, III, v, 2; 4;
v, 7; 10; 12; IV, v, 2; 9; VI, 2; VII,
v, 2; 4; 6; v, 3; 25; VIII, v, 5; 21;
v, 10; 16; 20; — 67328, I, 1; II, 1 *et*
seq. III-XII; — 67332, 2; — 67347, I, 1;
17.
ἐνδοξότης 67321, 7.
ἐνεῖναι 67295, 14; — 67299, 11; — 67303,
19.
ἐνεκα 67329, II, 9.
ἐνεκεν 67282, v; — 67291, 12; — 67292, 2;
6; — 67296, 14; — 67313, 19; — 67329,
II, 1.
ἐνέκειν 67300, 12.
ἐνέχειν 67296, 13; — 67299, 62; — 67310,
v, 4; — 67314, 22; III, 22; — 67332,
6.
ἐνέχουρον 67169¹⁰, 15; — 67305, 25; —
67309, 21; 46; — 67310, v, 13; —
67314, III, 24; 48.
ἐνθάδιος 67340, v, 34.
ἐνθύμημα 67295, III, 30.
ἐνιαύσιος 67328, I, 8; II, 8 *et seq.* III-XII.
ἐνιαυτός 67279, 20; — 67299, 38; — 67300,
11; — 67301, 27; — 67302, 14; —
67325, IV, v, 39.
ἐνεδρύειν 67321, 4.
ἐνικός 67350 a, I.
ἐνιστάει 67280, 1; — 67305, 19; — 67312,
37.
ἐνοεῖν 67294, 21; 28.
ἐνομος 67352, v, 11.
ἐνοικεῖν 67279, 10.
ἐνοίκιον 67302, 14; 15; 18; — 67309, 30;
— 67313, 60; — 67314, 2; — 67347,
III, 6 (?).
ἐνοχή 67312, 46.
ἐνοχλεῖν 67294, 23.
ἐνοχος 67328, I, 18; II, 17 *et seq.* III-XII.
ἐνοπερίχειν 67340, v, 24.
ἐνστασις 67312, 55; 59; 81.
ἐντάγειν 67285, v, 2; — 67289, 3; 5; 7;
8; 12; 14; — 67307, 13; 15; — 67325,
II, v, 25; III, v, 8; 11; — 67344, 8.
ἐνταῦθα 67291, 2; 4; 13; — 67303, 5; —
67305, 4; — 67309, 6; — 67323, 18.
ἐνταῦθεν 67294, 25; — 67309, 20; 36; —
67329, 8; — 67340, v, 94.
ἐντολή 67330, III, 6.
ἐντολικαίριος: voir Index III.
ἐντός 67300, 9; — 67313, 41.
ἐντρέχεια 67295, II, 13; — 67328, IV, 18;
— 67334, 9.
ἐνώμοτος 67314, III, 41.
ἐνώπιον 67299, 50.
ἐνώσιον 67340, v, 29.
ἐξαίρετος 67340, v, 75.
ἐξαίσιος 67283, 14.
ἐξαίτερον 67281, 3; — 67295, II, 2; 13; —
67320, 3; — 67329, 13; — 67352, v, 1.
ἐξακολουθεῖν 67340, 15.

- ἐξάμετρον* : voir Index VII.
ἐξάμηνος 67320, 3.
ἐξάμφω 67314, 14.
ἐξάνυσις 67279, 26.
ἐξαρτίζειν 67303, 13; 20.
ἐξέδρα 67309, 22; 26.
ἐξεῖναι 67283, 7; — 67299, 13; 22; 41; —
 67314, 23; — 67313, 61; — 67314, II, 7;
 — 67340, v., 94; — 67353, v., A, 15.
ἐξέρχασθαι 67305, 26.
ἐξέτασις 67282, 8.
ἐξῆς 67169¹⁴, 12; 38; — 67296, 8; —
 67301, 15; — 67303, 7; — 67314, 8; —
 67312, 18; 47; — 67313, 31; — 67319,
 1; — 67324, 11; — 67325, IV, r., 40;
 — 67332, 5; — 67340, v., 25; — 67353,
 v., A, 17.
ἐξισοῦν 67340, v., 62.
ἐξκέπτωρ : voir Index III.
ἐξοδος 67299, 3; — 67302, 12; — 67309,
 28.
ἐξορκίζειν 67279, 21; — 67353, v., A, 22; 25.
ἐξουσία 67169¹⁴, 40; — 67282, 8; — 67283,
 3; — 67290, 1; 5; — 67299, 5; — 67312,
 27; — 67353, v., A, 23; — 67354, II, 2.
ἐξπελλουτής : voir Index III.
ἐξυμνηρεῖν 67295, 9.
ἐπαγγελία 67293, 1.
ἐπαινεῖν 67295, 12.
ἐπακούειν 67329, 13.
ἐπάνω 67314, III, 29.
ἐπάνω 67313, 36.
ἐπαρτῶν 67296, 14; — 67328, I, 18; II, 18
et seq. III-XII.
ἐπαρχία 67281, 1; — 67320, 1; — 67321,
 1; 4; — 67340, 19; 45.
ἐπαρχος : voir Index III.
ἐπασκεῖν 67295, 14.
ἐπαυλις 67313, 58.
ἐπιδή 67291, 4; — 67292, 6; — 67295, III,
 6; — 67306, 4; — 67312, 35; — 67313,
 1; — 67333, 13.
ἐπεμείρηθαι 67314, 16.
ἐπεξέρχασθαι 67279, 14; — 67283, 4.
ἐπέρχασθαι 67298, 24; — 67356, 1.
ἐπερωτῶν 67296, 15; — 67298, 30; 31; 41;
 — 67299, 66; 67; — 67300, 18; —
 67301, 34; — 67303, 21; — 67314, III,
 44; — 67324, 15; — 67328, I, 21; II,
 20.
ἐπερωτήσει 67299, 56.
ἐπεσθαι 67283, 6.
ἐπευθύνειν 67295, 14.
ἐπέχειν 67312, 24.
ἐπηραζειν 67290, 2; 8.
ἐπιβαίνειν 67295, 21.
ἐπιβλαβή 67295, III, 10.
ἐπιβουλή 67295, II, 15.
ἐπιγίγνεσθαι 67313, 44.
ἐπιγυρόσκειν 67328, III, 32; 33; — 67329, 6.
ἐπιγονή 67313, 67.
ἐπιγραφῆ 67295, III, 20.
ἐπιδημία 67287, II, 11.
ἐπιδιδόναι 67283, II, 1; 2 *et passim*; — 67290,
 v.; — 67293, v.; — 67295, II, 24; 25;
 — 67314, II, 3; — 67322, v., 1; —
 67323, 11; v., 1.
ἐπιδρομή 67321, 5.
ἐπιείκεια 67295, 16; 20.
ἐπεικής 67295, II, 21.
ἐπεικός 67295, 10.
ἐπιζητεῖν 67280, 3; — 67312, 93; — 67328,
 I, 12; II, 12 *et seq.* III-XII.
ἐπιθυμητής 67295, 3.
ἐπιθυμία 67295, 2; 7.
ἐπικερδία 67309, 40.
ἐπίκλησις 67325, IV, r., 14.
ἐπικοινωνεῖν 67352, v., 4.
ἐπιλαμβάνειν 67279, 13.
ἐπιλέγειν 67325, I, r., 21; IV, r., 8; —
 67333, 19.
ἐπίλωσις 67309, 32.
ἐπιμείλια 67305, 9.
ἐπιμελητής : voir Index III.
ἐπιπένησις 67280, 2; B, 3; — 67283, 3; —

- 67314, III, 16; — 67320, 3; B, 4; —
67321, 10; B, 4; — 67329, II, 9.
- ἐπινοεῖν* 67295, II, 10.
- ἐπινορία* 67299, 62.
- ἐπισκοπή* 67298, 22.
- ἐπίσκοπος*: voir Index IV.
- ἐπίστασθαι* 67279, 5; — 67283, 4; — 67294,
21; — 67295, 11; III, 28.
- ἐπιστολή* 67312, 26.
- ἐπιτάσσειν* 67340, v, 9.
- ἐπιτρέπειν* 67312, 22; — 67327, 36; —
67340, v, 75.
- ἐπιτρέχειν* 67283, 5.
- ἐπιτροπή* 67329, II, 7.
- ἐπιφέρειν* 67298, 15; — 67310, v, 9.
- ἐπιχειρεῖν* 67295, 5; 23.
- ἐπιχείρημα* 67299, 55.
- ἐπιχάριος* 67283, 4; — 67311, 27.
- ἐπίψογος* 67295, 12.
- ἐποίκων* 67169^{ba}, 49; — 67359, IV, v, 8;
9; V, v, 1; 2; 3; 4; 5; VI, 4; 5 *et seq.*
- ἐπομύναι* 67169^{ba}, 33; — 67298, 1; —
67299, 51; — 67314, III, 1; — 67328,
II, 4; III, 6 *et seq.* III-XII; — 67332, 7;
— 67340, 67.
- ἐραία*: voir *ἐράα*.
- ἐραζέσθαι* 67283, 14; — 67305, 13.
- ἐραλείων* 67283, 8; — 67295, II, 5.
- ἐργασία* 67300, 10; — 67301, 23; — 67303,
11; 16; 17; — 67305, 14.
- ἐργαστηριακός*: voir Index III.
- ἐργάτης* 67295, III, 10.
- ἐργον* 67295, 20; — 67299, 57; — 67305,
16; 26; — 67310, 15; v, 3; — 67333,
19.
- ἐράα* 67279, 19; — 67287, 23; — 67325,
IV, v, 36.
- ἐρέεισθος* 67325, II, v, 16.
- ἐρχέσθαι* 67291, 13; — 67292, 4; — 67294,
20; 29; — 67306, 9; — 67311, 18; —
67322, 4.
- ἐρωτᾶν* 67294, 27; — 67309, 55; — 67311,
31.
- ἔτερος* 67279, 16; — 67291, 12; — 67292,
1; — 67294, 7; — 67295, 23; 27; II, 5;
21; III, 20; — 67296, 10; 11; 15; —
67307, 5; — 67309, 34; — 67310, 14;
v, 7; — 67311, 23; 25; — 67312, 20;
29; 34; 58; 70; 77; 92; — 67329, II,
11; — 67340, v, 34.
- ἐτήσιος* 67298, 28; 40; — 67299, 39; —
67312, 62; — 67314, 20; 33; II, 5.
- ἐτησίως* 67312, 106.
- ἔτι* 67327, 44; — 67340, 54; v, 7; —
67353, v, A, 15.
- ἐτόμος* 67329, 9.
- ἐτόμος* 67296, 9; 13; — 67300, 11; —
67303, 19; — 67304, 3; — 67305, 7;
22; — 67306, 13; — 67309, 15; 32;
38; — 67310, 6; v, 2; — 67314, III,
9; — 67328, I, 16; II, 15 *et seq.* III-XII;
— 67329, II, 6.
- ἔτος* 67169^{ba}, 2; — 67279, 13; — 67301,
28; — 67302, 1; 2; 15; 18; — 67303,
2; — 67305, 2; 12; — 67309, 2; —
67312, 3; 108; — 67313, 68; — 67314,
9; 12; III, 15; 23; — 67325, IV, v, 4;
36; — 67329, II, 4; — 67332, 2; —
67353, v, A, 2; — 67359, II, v, 1.
- εὐαγής*: voir Index IV.
- εὐάρστος* 67313, 27.
- εὐαρχεία* 67295, 24.
- εὐγένεια* 67310, 7.
- εὐγένης* 67300, 2; — 67306, 3; — 67310,
16; — 67312, 44; 87; — 67314, II,
10; — 67325, IV, v, 11.
- εὐγνωμώδης* 67305, 20; — 67314, 24; III,
25; — 67324, 3.
- εὐγνωμοσύνη* 67279, 13.
- εὐδήςλος* 67294, 1.
- εὐδοκίμησις* 67301, 12; 25; — 67328, I, 14
et seq. III-XII; — 67332, 9.
- εὐδόκιμος* 67291, v; — 67293, v; — 67301,
5; — 67321, 6; — 67328, I, 2; II, 2 *et
seq.* III-XII; — 67332, 5.
- εὐέλπις* 67295, 24.

- εὐεργεσία* 67279, 25.
εὐεργέτημα 67279, 4; — 67283, 15.
εὐεργέτης 67325, IV, r., 4.
εὐζαία 67283, 8; — 67295, 14; 19; —
 67305, 7.
εὐθύ 67280, 4.
εὐκαθουσιωτός 67321, 4; 8.
εὐκαιρία 67313, 45.
εὐκλής 67279, 5; — 67295, III, 21.
εὐκλεία 67279, 4; — 67283, 15.
εὐκλείως 67283, 14.
εὐκτήριον: voir Index IV.
εὐκτήριος 67299, 49.
εὐλαβής 67297, 4; — 67298, 33; 46 *et seq.*; —
 67299, 31; 39; 48; 69; — 67311, 5; —
 67312, 53; 63; 71; 80; 95; 103; 107;
 112; — 67324, 5; 6; — 67325, I, r., 4.
εὐμαρῶς 67340, v., 26.
εὐμυρος 67310, 17; — 67340, v., 43.
εὐνοια 67310, 15; — 67314, III, 11.
εὐνοϊκῶς 67294, 5.
εὐπρηστον, εὐφύσητον 67331, II, r., 14.
εὐρεσιλογία 67305, 21; — 67314, 25.
εὐρίσκειν 67279, 26; — 67283, 14; —
 67290, 12; — 67291, 9; — 67294, 7; —
 67295, III, 16; — 67297, 10; — 67306,
 7; — 67310, 3; — 67328, I, 16; II, 15
et seq. III-XII; — 67333, 21; — 67352,
 v., 3; 6; — 67353, v., A, 9.
εὐσέβεια: voir Index IV.
εὐσεβείν 67295, III, 2.
εὐσεβής: voir Index IV.
εὐσεβής: voir Index IV.
εὐσταθμος 67279, 15; — 67299, 58; —
 67311, 28; — 67312, 104; 108; —
 67314, III, 4; — 67340, 14; 33; v., 47.
εὐτακία 67305, 10.
εὐτελής 67313, 9.
εὐτύχημα 67321, 3.
εὐτυχής 67280, 1; — 67320, 4; B, 7; —
 67321, B, 5.
εὐτυχῶς 67301, 14; — 67305, 9; — 67321, 3.
εὐφραία 67295, 17.
εὐφύσητος 67331, II, r., 14.
εὐχαίρος 67352, v., 6.
εὐχεσθαι 67295, III, 34; — 67314, III, 14.
εὐχὴ 67279, 27.
ἐφεξῆς 67311, 10.
ἐφθεος 67312, 17.
ἐφθιν, ἐφθορον 67331, II, r., 8.
ἐφιστάσκει 67169¹⁴, 17; 47; — 67302, 16.
ἐφοροῦν 67283, 13.
ἔχειν 67279, 8; — 67281, 5; — 67282, 5;
 — 67283, 9; — 67285, v., 2; — 67295,
 3; 11; 15; II, 4; III, 5; — 67296, 9;
 13; — 67298, 35; — 67299, 8; 17; 67;
 — 67300, 11; 16; 18; — 67302, 13; —
 67303, 15; 19; — 67304, 3; — 67305, 7;
 23; — 67306, 6; 9; 13; — 67308, 1; —
 67309, 11; 15; 33; 38; 47; — 67310,
 6; v., 2; — 67311, 3; 18; 19; — 67312,
 12; 22; 32; 54; 58; 81; 83; 88; 105;
 — 67314, 5; II, 4; III, 9; 45; — 67325,
 IV, r., 34; — 67327, 1; — 67328, I, 16;
 II, 15 *et seq.* III-XII; — 67329, 4; II,
 6; — 67339, 2; — 67340, 55; v., 6; 80;
 — 67353, v., A, 4.
ἐχθρός 67295, II, 15; 19.
ἐχθρός 67279, 25.
ἔως 67291, 8; 13; — 67292, 3; — 67295,
 29; — 67303, 18; — 67305, 11; —
 67313, 24; — 67319, 3; 12; 20; 22; —
 67353, v., A, 7.
Ζημιῶν 67322, 6.
Ζημιώμα 67279, 6; 23; — 67283, 10; —
 67299, 65.
ζῆν 67283, 7; — 67312, 34; — 67314, III,
 14.
Ζητεῖν 67295, II, 12; — 67296, 8; 12; —
 67297, 8; 11; — 67306, 6; — 67323, 3;
 — 67328, I, 13; 16; II, 13; 15 *et seq.*
 III-XII; — 67334, 8.
ζήτησις 67298, 14.
ζυγόν 67169¹⁴, 57; — 67303, 15; — 67305,
 14; — 67306, 5; — 67309, 14; 15; 19;
 38; — 67310, 6; — 67314, III, 19; —

- 67325, I, r., 20; III, r., 1; 2; 3; 4; 6; v., 6; 10; IV, r., 1; 2; 3; 4; 5 *et seq.*; VI, 1; VII, r., 2; 3; 4; 5; 6; v., 3; 6; 9 *et seq.*; VIII, r., 4; 9 *et seq.*; 17; 21; v., 20; 23; 24; — 67340, v., 47.
- Ζυγοστάτης* : voir Index III.
- Ζωή* 67311, 14; — 67314, 7; III, 17.
- Ζῶον* 67279, 18; — 67283, 7; — 67300, 10; — 67301, 23.
- Ἠγάσθαι* 67321, 2.
- ἠγοούμενος* : voir Index IV.
- ἠγούν* 67314, II, 3; — 67328, I, 20; II, 19 *et seq.* III-XII.
- ἠδισθαι* 67295, III, 25.
- ἠδῆ* 67291, 5; — 67294, 25; — 67309, 20; 36; — 67311, 20; — 67312, 110; — 67313, 30; — 67329, 8; — 67340, v., 94.
- ἠθος* 67295, II, 9.
- ἠκειν* 67310, 4.
- ἠλεκτροῦς* 67340, v., 32.
- ἠλακία* 67169^{ba}, 18; — 67353, v., A, 10.
- ἠλιος* 67321, 2.
- ἠμαρ* 67295, III, 2.
- ἠμέρα* 67287, IV, 21; — 67303, 11; — 67305, 8; — 67328, I, 8; II, 8 *et seq.* III-XII.
- ἠμίσις* 67313, 15; — 67319, 15; — 67325, I, r., 15; 27; II, r., 17; 19; v., 3; 14; 18; 22; III, r., 3; 4; 6; v., 4; 6; 8; IV, v., 4; 6; VII, r., 1; 2; 5; 6; v., 9; 11; VIII, r., 4; 9; 10; 11; 17; 21; 25; v., 5; 6; — 67329, 11; 16; II, 10; — 67347, I, 9.
- ἠνίκα* 67340, v., 26.
- ἠπείριος* 67313, 43.
- ἠρως* 67295, 26.
- ἠσύχως* 67283, 14.
- ἴτοι* 67309, 23; — 67310, 5; — 67312, 54; 94; 107; — 67313, 45; — 67314, 9; III, 18; — 67325, I, r., 29; — 67329, II, 7; — 67340, v., 47; 76; 78; — 67353, v., A, 14; — 67359, V, r., 1; 2; 6; VI, 2; 3; 4; 5; 6; 7.
- ἴτιον* 67310, 9; — 67312, 24; 59; — 67313, 53.
- Θάλασσα* : voir Index V.
- θάλασιν* 67314, 28; — 67340, 33; 59.
- θάνατος* 67340, v., 95; 96.
- θατέρου* 67311, 8.
- θαυμάζειν* 67295, 28.
- θαυμάσιος* 67295, III, 8.
- θαυμασιότης* 67290, 3; 7; — 67300, 6; — 67302, 6; — 67323, 5.
- θαυμασιώτατος* 67283, 1; — 67286, 12; — 67290, v.; — 67300, 3; — 67303, 10; — 67329, 8; 15; II, 2; 3; 5; 11; — 67340, 4; 42; 54.
- θεᾶσθαι* 67295, III, 12.
- θεῖος* 67313, 25.
- θεῖος* (adj.) : voir Index IV.
- θειώδης* 67312, 27.
- θέλειν* 67292, 4; — 67300, 22; — 67320, 4; — 67321, 8; — 67333, 26.
- θέμιτος* 67340, v., 73.
- Θεός* : voir Index IV.
- θεοσεβής* : voir Index IV.
- θεοφιλεα* : voir Index IV.
- θεοφιλής* : voir Index IV.
- θεραπεία* 67294, 4.
- θέσις* 67299, 33; — 67302, 8.
- θεσπέσις* 67353, v., A, 35.
- θεσπιζειν* 67295, 2; — 67321, 3; — 67352, v., 10; v., 1.
- θήκη* 67324, v., p. 119.
- θῆλον* 67313, 66.
- θηριώδης* 67295, 28.
- θλιψίς* 67322, 9.
- θηήσκειν* 67353, v., A, 21.
- θρέμμα* 67325, IV, r., 35.
- θρίσις* 67353, v., A, 22.
- θυγάτηρ* 67169^{ba}, 25; — 67294, 11; 17; — 67300, 2; — 67302, 4; 18; — 67309, 7; — 67311, 5; — 67312, 105; — 67324, 3; — 67325, IV, r., 11; — 67340, v., 11; 28; 75; 76; 80.
- θύρα* 67299, 3; — 67302, 16; — 67313, 56.

- θυρίς* 67299, 4.
θυροῦν 67309, 29.
Ἰᾶσθαι 67295, 11.
ἰασίμος 67295, 5.
ἰασίς 67295, III, 1.
ιατρός: voir Index III.
ἰδικός 67299, 48.
ἰδικός 67169^{ba}, 15; — 67303, 19; — 67310, 8; — 67314, III, 24; 48.
ἰδέκτητος 67295, 27.
ἰδίπραγματεῖν 67295, II, 21.
ἰδίος 67293, 1; — 67295, II, 18; — 67299, 17; — 67300, 10; — 67301, 23; — 67312, 23; 32; 55; 59; — 67314, 17; III, 20; 23; — 67323, 8; — 67324, 18; — 67332, 6; — 67340, v, 46.
ἰδιωτικός 67309, 36; — 67340, v, 7.
ἰθύνειν 67321, 2.
ἰκάνομαι τὰ σὸ γούνατα, τὰ σὰ γούνατα παρακαλῶ 67331, II, v, 12.
ἰκανός 67333, 19.
ἰκανός 67279, 23.
ἰκεσία 67279, 2; v, 1.
ἰλλούστριος 67309, 8; — 67325, III, v, 7; v, 9; 12; VII, v, 25; VIII, v, 24.
ἰμάτιον 67339, 11; — 67340, v, 32.
ἰματισμός 67340, v, 97.
ἰνδικίων 67169^{ba}, 3; — 67284, 3; v, 1; — 67286, 6; 10; 16; 21; — 67287, 1; 10; — 67289, 1; 5; 9; 17; — 67296, 1; — 67297, 1; — 67300, 1; 7; — 67301, 4; 14; 32; — 67302, 3; 7; — 67303, 3; 12; — 67305, 2; 9; 12; — 67306, 1; — 67307, 1; 6; 8; 11; 12; — 67308, 3; 4; — 67309, 3; 42; — 67311, 1; — 67312, 4; — 67319, 3; 7; 9; 11; 19 *et seq.*; — 67320, 4; B, 8; — 67321, B, 6; — 67325, I, v, 2; 4; v, 2; 14; 21; 30; II, v, 2; 7; III, v, 1; 3; 5; 7; v, 2; 6; 10; IV, v, 5; 18; 40; v, 1; 2; 3; 5; 7; 8; VI, 1; VII, v, 1; 2; 3; 5; 8; v, 2; 5; 7; 10; 14; 17; 19; 24; VIII, v, 2; 3; 5; 16; 17; 20; 25; 26; v, 3; 10; 15; 17; 19; 23; — 67326, 11; — 67327, 3; 9; 11; 17; 19; 25; 26; 34; 40; 42; 46; — 67328, I, 1; 9; II, 1; 9 *et seq.* III-XII; — 67329, 1; — 67330, IV, 1; — 67332, 3; — 67347, I, 6; 7; 12; II, v, 3; — 67353, v, A, 3; — 67359, II, v, 1.
ἵππος 67279, 18.
ἰσομοιρία 67312, 103.
ἴσος 67282, 1; 10; v, 1; — 67295, 16; II, 22; — 67310, v, 4; — 67314, III, 33; — 67340, v, 5; 62; 73; — 67353, v, A, 32.
ἰσχύειν 67290, 3.
ἰσχυρός 67299, 45; 59.
ἴσως 67303, 14.
ἴφι: voir Index VII.
ἴχλος 67279, 5.
Καγκελλάριος: voir Index III.
κάγω 67295, III, 15; — 67305, 22; — 67329, II, 9; 13; — 67353, v, A, 16.
κάδος 67302, 12; — 67314, 13.
καθά 67314, II, 12; III, 18; — 67340, v, 25.
καθάπαξ 67311, 20.
καθάπερ 67169^{ba}, 16; — 67309, 54; — 67314, III, 49; — 67340, v, 73.
καθαρός 67169^{ba}, 31; 42; 70; — 67286, 17; — 67295, 5; II, 7; 18; — 67301, 29; — 67303, 17; — 67309, 33; — 67347, I, 20.
καθαρουργός: voir Index III.
καθαρός 67314, 23.
καθίδρα 67321, 7.
καθιστάται 67279, 9; — 67294, 1; 7; 9; 27; — 67295, III, 11; — 67323, 13; — 67352, v, 6.
καθόδος 67302, 13; — 67309, 28.
καθολικός: voir Index IV.
καθόλου 67169^{ba}, 71; — 67299, 3; 10; 12; 33; 36; — 67313, 41; 59.
καθοσιών 67320, 2; — 67321, 9; B, 3.
καθός 67329, 7; 15; II, 15.

- καιρός 67283, II, 9.
 καιροτομία 67295, 10; II, 14; 18; 25.
 καιρέρ 67283, 3.
 καιρός 67280, 1; — 67294, 4; 26; — 67295, II, 7; 12; — 67299, 39; — 67308, 3; — 67310, v, 1; — 67312, 27; 45; 55; 82; — 67313, 46; — 67314, III, 1; — 67329, 4; — 67333, 14; 17.
 κάκιστος 67295, III, 16.
 κάκιστος 67353, v, A, 34.
 κακός 67295, 17; II, 9.
 κακοτροπία 67295, 7.
 κακούν 67295, 12.
 κακουργία 67282, 3.
 κακουργος 67283, 16.
 κακῶν 67283, 6.
 καλαφάτης: voir Index III.
 καλεῖν 67169^{ba}, 51; — 67295, II, 9; — 67300, 8; — 67301, 18; — 67312, 39; 41; 89; — 67313, 35; — 67314, II, 9; — 67325, IV, v, 19; — 67327, 33; — 67328, I, 7; V, 9; VII, 9; — 67331, II, v, 21.
 καλλιγράφος: voir Index III.
 καλλίνικος 67298, 6; — 67332, 8; — 67340, 68.
 καλλιπολις 67169^{ba}, 7; — 67309, 11.
 καλός 67169^{ba}, 30; 40; — 67310, 15; — 67340, v, 34.
 καμάρα 67309, 22.
 καμηλίτης: voir Index III.
 κάμηλος 67325, I, v, 9; 10; 11; 12.
 κάμοι 67329, II, 12.
 καμπανόν 67325, IV, v, 37.
 κάμπτρα 67340, v, 79.
 κανοικός: voir Index VI.
 κανών: voir Index VI.
 κάρατος 67359, II, v, 2; VI, 9.
 καρπός 67279, 20; — 67300, 7; — 67301, 13; 27; — 67325, IV, v, 17.
 καρποφορεῖν 67313, 48.
 κᾶσος = casus 67312, 100.
 κάστρον: voir Index V.
 καταβαλλεῖν 67291, 5; — 67298, 12; — 67307, 10; — 67309, 39; — 67310, v, 3; — 67324, 3; — 67359, III, v, 3; IV, v, 3.
 καταβολή 67287, 4; 5; 6; II, 1; 3; 9 et passim; IV, 28; — 67291, 8; — 67299, 59; — 67320, B, 8; — 67321, B, 6; — 67325, VIII, v, 20; v, 2; 9; — 67330, II, 16; IV, 2; 4; 9.
 κατάγαιος 67309, 22.
 καταγράφειν 67169^{ba}, 36.
 καταγραφή 67359, II, v, 1.
 καταδασπανῶν 67340, v, 27.
 καταδέχεσθαι 67329, II, 6.
 καταδίκη 67328, III, 32.
 κατάθεσις 67301, 20; — 67329, II, 11.
 κατακυριεύειν 67309, 47.
 καταλαμδάνειν 67282, 5.
 καταλείπειν 67295, 24; — 67312, 45; 56; 82; 97; — 67313, 3; — 67340, v, 6; 63; 96.
 καταλογαδὴν 67314, III, 31.
 καταλογίζεσθαι 67329, II, 7.
 κατάλογος 67321, 2.
 καταμύειν 67309, 6.
 κατάντικρον 67313, 36.
 καταξιοῦν 67291, 5; 9; 11; — 67292, 4; — 67321, 3.
 κατάπλους 67293, 3.
 κατάστασις 67297, 8; — 67323, 3; 15.
 κατατιθέναι 67329, 13; II, 4.
 καταφρονεῖν 67310, 11; v, 1; 5; — 67353, v, A, 34.
 καταφρόνησις 67310, 17; v, 2.
 κατέρχεσθαι 67291, 11.
 κατέχειν 67290, 10; — 67340, v, 80.
 κατοχή 67169^{ba}, 40; — 67282, 6; — 67299, 5; 17.
 κευκαροπλόκος: voir Index III.
 κευκαροποιός: voir Index III.
 κᾶψιον 67340, v, 39.
 κῆσθαι 67302, 10; — 67312, 39; 42.
 κεκτημένος: voir Index III.

- κελεύειν* 67312, 30; 38; 53; 63; 79; 99; 104; — 67324, 5.
κελευσις 67295, III, 5; — 67329, II, 6.
κέλλιον 67299, 2; 20; 36.
κεραμοπλαστής: voir Index III.
κεράτιον: voir Index VII.
κέρμα: voir Index VII.
κεφαλαίον 67294, 27; — 67295, 2; — 67299, 61; — 67309, 13; — 67310, v., 12; — 67312, 23; 30; — 67314, 32; II, 11.
κεφαλαιοστές: voir Index III.
κεφαλή 67295, III, 3; — 67322, 1.
κηρσίτωρ: voir Index III.
κηριαπτάριον 67340, v., 77.
κιβώτιον 67340, v., 39.
κιβωτός 67331, II, r., 3.
κινδυνεύειν 67282, 9; — 67299, 22.
κίνδυνος 67169^h, 14; 21; — 67281, 6; — 67299, 63; — 67303, 18; — 67306, 14; — 67310, 7; — 67314, III, 23; 39; — 67320, 5; — 67328, I, 18; II, 18 *et seq.* III-XII; — 67329, 7; 9; II, 3; 4.
κίνησης 67320, 6; — 67321, 10.
κινητός 67295, 29; — 67312, 83; — 67313, 6.
κιστάριον (?) 67340, v., 41.
clarissimus (c) 67329, II, 15.
κλασμός 67340, v., 49.
κλειδοῦν 67309, 29.
κλείς 67302, 17.
κληρικός: voir Index IV.
κληρονομία 67312, 88; — 67313, 50.
κληρονομητής 67295, 27.
κληρονόμος 67140, 3; — 67294, 19; 25; — 67298, 16; 27; — 67299, 7; 37; — 67306, 11; — 67309, 16; 30; 33; — 67312, 37; 48; 97; 103; 108; 112; — 67313, 62; — 67314, 23; III, 9; 21; — 67324, 2; 3; — 67325, IV, r., 31; VII, v., 8; 23; VIII, v., 22; — 67326, 1; 3; 16; — 67327, 5; 44; — 67340, v., 10; 12; 13; — 67355, 1^a.
κλήρος 67295, 27; — 67301, 17; — 67312, 74; — 67313, 33; — 67325, IV, r., 21; — 67327, 3; 9; 16; 24; 39; — 67329, 10; 15; — 67333, 7; 8.
κληροῦν 67294, 17.
κνήκος 67325, I, r., 10; II, r., 3; v., 3.
κοινόν 67281, 1; — 67325, VII, v., 21.
κοινός 67305, 7; 12; — 67311, 11; 17; — 67321, 6; — 67322, 9.
κοινωνία 67311, 12.
κοινός 67295, 18; — 67313, 12.
κοίτη 67310, 14.
κοιτών (?) 67302, 11.
κολάζειν 67283, 16.
κολοβόν: voir Index VII.
κόμης: voir Index III.
κομιδή 67320, 4; B, 6; — 67321, B, 5.
κομίζειν 67295, III, 25; — 67314, 12; — 67320, B, 9; — 67321, B, 6.
κομμενταρήσιος: voir Index III.
κομμοιτάριον 67282, 1; v., 1; — 67330, II, 15 (*κομοιδίριον*).
κομφιρματεύειν 67312, 33.
κορκαθερωσία 67353, v., A, 19.
κορυφή 67279, 21.
κοσκινεύειν 67325, I, v., 27; II, r., 3.
κόσμιον 67340, v., 29.
κοσμήτης 67310, 1; 14.
κουρέος: voir Index III.
κούρσον: voir Index V.
κούρσος: voir Index V.
κουφισμός 67347, I, v., 3.
κρατείν 67283, 2; — 67295, 11; — 67313, 51; 62; — 67321, 7; — 67324, 9.
κράτιστος 67321, 2.
κράτος 67352, r., 10; v., 1; 7.
Κρείττων (ς): voir Index IV.
κρηθή 67307, 5; — 67308, 2; 3; — 67325, I, r., 5; 10 *et seq.*; v., 23; 24; II, r., 5; 27; v., 3; 14; — 67327, 33.
κρικίον 67303, 14.
κρίμα 67294, 28.
κρίνειν 67311, 26.
κρίσις 67305, 21; — 67310, v., 3; — 67314, 25; III, 32; — 67352, r., 11.

κρητής: voir Index III.

κροκατός 67339, 18.

κρωφίς 67340, v., 78.

κτάσθαι 67329, 15; — 67333, 26.

κτήμα 67169^{ba}, 45; — 67283, 5; — 67298, 17; 24; 39; — 67300, 8; — 67303, 12; 16; — 67312, 89; — 67313, 19; 24; 35; 47; — 67333, 7; 13; 27; — 67347, 1, v., 1.

κτήσις 67286, 2; 13; — 67299, 18; — 67313, 23; — 67329, 5.

κτήτωρ: voir Index III.

κυκλάτος 67279, 18.

κυκλευτήριον 67299, 11; 35.

κυκλόθεν 67325, IV, v., 22.

κυμοσπώλης: voir Index III.

κύπα 67309, 23.

κυρά 67279, 7.

κυριακή: voir Index IV.

κυριεύειν 67313, 52; — 67324, 9.

κύριος 67287, 15; IV, 5; 8; 16; — 67290, 11; — 67291, v.; — 67295, 8; — 67298, v., 26; — 67299, 28; — 67300, 18; — 67301, 34; — 67302, 17; — 67303, 21; — 67305, 4; — 67306, 16; — 67309, 51; — 67310, v., 9; — 67311, 29; — 67313, 26; — 67314, III, 41; — 67322, 3; — 67324, 14; — 67325, IV, v., 41; VI, 2; — 67330, III, 4; — 67353, v., A, 36.

κυριότης 67169^{ba}, 40.

κυρίως 67169^{ba}, 68; — 67309, 16; — 67331, II, v., 5.

κύρος 67312, 33.

κωδικίλλος 67312, 24; 29; 31; 32.

κωδικιον 67140, 2.

κωδιξ 67329, 10.

κώμη 67169^{ba}, 26; 43; 72; — 67279, 3; v., 1; — 67280, 7; B, 1; v., 1; — 67281, 3; 4; — 67282, 3; 5; — 67283, 1; 6; 8; II, 1; 2; II, 1; 2 *et passim*; — 67284, 1; 3; — 67286, 1 *et passim*; — 67287, 1; — 67291, 2; — 67295, II, 20; — 67296, 2; 4; 8; — 67297, 2; 3; 8; — 67298,

v., 40; 41; — 67300, 4; 5; — 67301, 6; 10; 18; — 67303, 4; 5; 8; 10; — 67306, 2; 4; — 67307, 2; — 67313, 4; 20; 38; 54; — 67314, 10; II, 8; — 67320, B, 1; — 67321, B, 1; — 67323, 2; 3; 4; 6; 11; — 67325, II, v., 8; 10; III, v., 2; IV, v., 6; 9; 13; 21; — 67326, 6; 10; — 67327, 9; 16; 24; 33; 39; — 67328, I, 2; 3; II, 2; 3 *et seq.* III-XII; — 67329, 4; 5; 6; 7; 8 *et passim*; II, 2; 4; 5 *et passim*; — 67332, 5; — 67334, 7; — 67335, 1; — 67347, I, 5; 7; — 67354, II, 4; — 67359, II, v., 1; 3; 4 *et seq.*; III, v., 1 *et seq.*; v., 1; V, v., 8; 9.

κουρητικόν: voir Index VI.

Λαγκάειν 67313, 30; 33; 53; 64.

λάκκος 67299, 11; 34; — 67300, 8; 17; — 67313, 39.

λαλεῖν 67323, 2.

λαμβάνειν 67290, 9; — 67300, 16; 18; — 67306, 7; — 67314, 13; — 67323, 10; — 67353, v., A, 20.

λαμπρός 67294, 6; — 67327, 5; — 67353, v., A, 26.

λαμπρότατος 67169^{ba}, 3; 4; 5; 36; — 67279, 14; 15; 16; — 67283, 2; — 67290, 2; 6; — 67295, 1; — 67298, 4; 15; 27; 35; 39; — 67299, 7; 13; 26; — 67302, 3; — 67305, 2; 4; — 67309, 3; 6; — 67311, 1; — 67312, 4; — 67313, 25; — 67320, 1; — 67322, 3; — 67327, 13; 21; 26; — 67353, v., A, 3.

λάρνακα, κειστόν 67331, II, v., 3.

λατόμος: voir Index III.

λαφυραγωγός 67283, 11.

λάχανον 67325, I, v., 23; 27; v., 1; 4; 5 *et seq.*; II, v., 3; 4; v., 3.

λέγειν 67289, 4; — 67295, 12; — 67301, 17; — 67319, 17; — 67323, 7; — 67327, 16; 17; — 67329, 14; II, 2.

legere 67280, 5; 6; — 67320, 6; 7; — 67321, 11; 12.

- λέξις* 67344, 10.
λεψάνη 67289, 11; — 67300, 15; — 67347, II, v.
ληγάτων 67312, 110; — 67314, 33; II, 5; III, 18; 26.
λήγειν 67303, 3.
λήμα 67287, IV, 28; — 67314, III, 34.
λημματισμός 67314, 14.
λίβαλλος 67295, 1; 8; II, 17; 22; 24.
λικικός 67325, IV, r., 20; 27; — 67328, IX, 10.
λιούφος: voir Index III.
λίτρα: voir Index VII.
λίτρον 67325, II, v., 23; VIII, r., 17.
λίψη 67169^{ka}, 50; — 67302, 12; — 67325, IV, r., 30.
λογίζεσθαι 67295, 21; III, 6; — 67300, 7; — 67301, 13; — 67302, 7; — 67328, I, 8; II, 8 *et seq.* III-XII.
λόγιος 67169^{ka}, 4; — 67294, 18; 19; 24.
λογισμός 67299, 29; — 67312, 12; 13; 52; — 67353, v., A, 5.
λογιστήριον 67169^{ka}, 73; — 67309, 5; 10; — 67329, 8; II, 5.
logisterium 67329, 14; II, 12.
λόγος 67169^{ka}, 15; 19; 27; 59; — 67279, 26; — 67280, B, 2; — 67284, 2; 5; 6; — 67285, 2; — 67287, 1; — 67289, 1; — 67291, 3; 6; — 67295, 14; 16; III, 29; — 67298, 13; — 67299, 56; — 67302, 14; — 67303, 17; — 67305, 25; — 67306, 9; — 67308, 2; — 67309, 21; — 67310, 12; 15; v., 2; 13; — 67311, 18; — 67313, 22; — 67314, III, 25; 48; — 67325, I, r., 1; 28; v., 1; 8; 13; 20; II, r., 1; 11; v., 1; 14; 15; IV, r., 36; VIII, r., 7; v., 2; 8; — 67329, 6; 7; 10; II, 4; 6; 8; 9; 13; 14; — 67339, 1; — 67340, 38; — 67347, I, v., 1; — 67359, II, r., 2; V, r., 7; VI, 1; 9; 10; 11.
λοιδορεῖν 67353, v., A, 34.
λοιμός 67283, 9.
λοιπός 67285, 2; 3.
λοιπόν 67287, IV, 29; — 67289, 11; 12; 15; 16; 19; — 67295, 23; — 67306, 9; — 67311, 18; — 67325, I, r., 14.
λοιπός 67280, B, 11; — 67288, V, 6; — 67312, 49; — 67324, 13; — 67329, II, 7; — 67330, II, 10; — 67353, v., A, 15.
λουμάνειν 67283, 5.
λουπείν 67322, 6.
λύσις 67306, 8; 15.
λυσιτελεῖν 67321, 7.
λύχνος 67340, v., 77.
λυσιτικός 67339, 16.
Μά 67322, 1.
μάγειρος: voir Index III.
μακάριος 67279, 12; — 67294, 17; — 67300, 3; — 67301, 7; — 67303, 9; — 67306, 5; — 67309, 4; — 67312, 74; 76; 109; 111; — 67313, 8; 18; — 67326, 1; 45; — 67332, 4; — 67333, 16; 20; — 67340, v., 44.
μακροχηραία (subst.) 67314, III, 27.
μακροχηρᾶν 67294, 18.
μαλακία 67314, III, 29.
μάλιστα 67333, 17; — 67353, v., A, 31.
μᾶλλον 67295, 28; — 67333, 18.
μάμμη 67312, 44; 88.
μαρθάνειν 67298, v., 26.
μαρτυρεῖν 67295, 17; II, 4; — 67302, 20; — 67303, 24; 25; — 67306, 18; 19; — 67321, 6; — 67324, 18; 19; 20; — 67325, IV, r., 45; — 67328, III, 30; IV, 30; V, 29; VII, 27; 28; VIII, 26; 28; IX, 30; 32; X, 28; 29; XI, 28; 30; XII, 30; 31.
μάρτυς 67309, 52; — 67311, 30; — 67312, 16; — 67314, III, 44; — 67324, 11.
μάρτυς au sens religieux: voir Index IV.
μά(τιον): voir Index VII.
μεγαθύμος 67289, v., 1.
μέγαιρος 67353, v., A, 11.
μεγαλόπολις 67280, 3; B, 8; — 67286, 14.
μεγαλοπρεπέστατος 67140, 1; — 67281, 1; — 67300, 14; — 67321, 1; — 67325, I, v., 31; VII, r., 9; VIII, r., 26.

- μεγαλοπρεπής* 67169^{ba}, 6.
μέγας 67169^{ba}, 17; — 67279, 4; — 67280, B, 11; — 67287, 17; — 67295, 13; — 67311, 27; — 67314, II, 16; — 67325, IV, r., 3.
μείζων 67169^{ba}, 21.
μειοῦν 67294, 2.
μελαθρον, οἶκον 67331, I, r., 2.
μέλας 67339, 13; 16.
μελετᾶν 67331, II, r., 10.
μέλι 67330, II, 1.
μελισσοουργός: voir Index III.
μέλλειν 67300, 7; — 67308, 3; — 67312, 9; — 67350 a, 7; 11; — 67351, 8; — 67353, v., A, 32.
μελότων, μελετούτων 67331, II, r., 10.
μέμφεις 67280, 2; — 67295, III, 8; — 67310, v., 3.
μῆναι 67292, 7; — 67296, 11; — 67297, 8; — 67298, 25; — 67299, 46; — 67312, 102; — 67328, I, 20; II, 19 et seq. III-XII; — 67329, 7.
μῆντοι 67305, 13; — 67310, 14; v., 4; — 67314, 30; — 67323, 6.
μερίς 67340, v., 75.
μέρισσις 67302, 10.
μερισμός 67313, 16; 27; 51; — 67314, III, 35.
μέρος 67295, 22; — 67298, 11; — 67299, 16; 41; 42; 45; 48; 54; 55; 67; — 67302, 8; 18; — 67309, 26; 28; — 67310, v., 8; — 67311, 5; 8; 23; 28; — 67313, 5; 31; — 67314, 15; III, 23; 45; — 67325, II, v., 15; III, r., 7; v., 8; 9; 11; 12; VII, r., 6; VIII, r., 22; — 67327, 39; 40; 44; — 67340, 67; v., 6; 72.
μεσιτεία 67313, 24.
μεσίτης (?) 67169^{ba}, 61.
μεσολαβείν 67312, 20.
μέσος 67350 a, 3; 11.
μεστοῦν 67279, 19.
μεταδίδωμι 67340, v., 26.
μετακαλῶς (?) 67295, III, 4.
μεταθεῖναι 67295, II, 9; — 67329, 4; 8; 15; II, 3.
μεταλαμβάνειν 67295, III, 34.
μεταλλάξῃ (?) 67140, 8.
μεταλλάττειν 67312, 11.
μεταμελεῖσθαι 67340, v., 94.
μεταξύ 67299, 15; — 67305, 18; — 67310, 5; — 67313, 17; 28; 51; — 67314, 14.
μετάπτωσις (?) 67140, 8.
μετασχηματίζειν 67299, 19.
μετατιθέναι 67295, 29; II, 21.
μεταφορά 67303, 18.
μετεπιέναι 67314, III, 16.
μετρῆν 67286, 1; 12; — 67325, II, r., 6; III, v., 1; — 67347, I, 1; 17.
μέτριος 67295, 13.
μετρίότης 67305, 11; — 67310, 11.
μετρίως 67283, 7.
μέτρον 67280, 3; B, 2; 7; — 67291, 8; — 67300, 14; — 67308, 4; — 67320, B, 1; — 67321, B, 1; — 67325, I, v., 26.
μέχρι 67282, 3; — 67295, III, 13; 29; — 67312, 46; — 67313, 9; — 67340, 45; — 67353, v., A, 13.
μυδαμῶς 67297, 8; — 67305, 15; — 67310, 13; — 67328, I, 13; II, 12 et seq. III-XII.
μυθότερος 67299, 42.
μύκιστος 67314, III, 14.
μῆν 67291, 8; — 67302, 7; — 67305, 9; 11; 13; 17; 19; 20; — 67309, 39; 42; — 67314, III, 16; — 67321, 9; B, 3; — 67325, I, v., 30; II, v., 17; 19; 21; 22; VII, r., 8; VIII, r., 26; — 67328, I, 9; II, 9 et seq. III-XII.
μῆναι 67295, 8; II, 3; 18; 20.
μῆνυσις 67295, II, 23.
μήτηρ 67169^{ba}, 8; 25; — 67279, 17; 18; — 67300, 5; — 67301, 8; — 67302, 4; — 67303, 4; 8; — 67305, 3; 5; — 67306, 2; 5; — 67309, 4; — 67311, 6; 9; — 67312, 44; 88; 109; — 67313, 25; —

67314, 3; 15; III, 13; IV, r., 7; —
67327, 40; — 67328, II, 3 *et seq.* III-XII.
μητρός 67295, 26.
μηχανή 67295, 4.
μιαζονία 67283, 9.
μικρός 67280, 3; B, 10; — 67301, 11; —
67303, 5; — 67311, 27; — 67314, II,
16.
μίμησις 67280, B, 1; — 67329, II, 5; 10.
μιμησκειν 67295, III, 7.
μισθός 67300, 17; — 67303, 7; 17; —
67305, 14; — 67325, IV, r., 36; —
67330, II, 24; — 67352, v., 5.
μισθῶν 67300, 6; 19; — 67301, 12; —
67302, 6; 18; — 67303, 11; 22; —
67325, IV, r., 16; 42.
μισθωσις 67300, 18; — 67301, 34; —
67302, 17; 20; — 67303, 24; 25; —
67325, IV, r., 45; — 67327, 10; 24.
μισθωτής 67279, 11; — 67303, 4; — 67325,
IV, r., 9; 15; — 67359, III, r., 11; 12;
13; v., 1; 2; VI, 2; 6.
μισθωτικός 67303, 21; — 67325, IV, r., 41.
μισοπόνηρος 67279, 10.
μυρία 67295, III, 34.
μνήμη 67169^{ba}, 6; — 67279, 7; — 67294,
6; — 67297, 4; — 67300, 3; — 67301,
7; — 67303, 9; — 67309, 8; 25; —
67311, 5; — 67312, 6; 78; — 67313, 37;
— 67326, 2; — 67327, 5; 45; — 67332,
4; — 67333, 16; — 67340, v., 9; 44; 45.
μνημονεύειν 67298, 28; 33; — 67299, 30.
μόδιον: voir Index VII.
μόδιος: voir Index VII.
modius: voir Index VII.
μοῖρα 67313, 15; — 67314, 17; 34; III, 20;
— 67340, v., 16; 62; 73; — 67353, v.,
A, 15.
μοιχός 67295, 21.
μολύβδος (?): voir Index III.
μονάζων: voir Index IV.
μοναστήριον: voir Index IV.
μοναχικός: voir Index IV.

μονή 67296, 7; — 67297, 7; — 67313, 39;
— 67328, 1, 6; II, 6 *et seq.* III-XII; —
67332, 9; — 67340, 46.
μονήρης 67294, 15; 17.
μόνον 67169^{ba}, 73; — 67279, 16.
μόνος 67283, 12; — 67286, 7; 18; — 67295,
24; 28; — 67299, 55; — 67303, 11; 12;
16; — 67309, 31; 37; 43; 46; —
67319, 21; 23; 24; — 67325, I, v., 30;
IV, r., 17; VII, r., 8; v., 6; 10; —
67340, v., 64; 124; — 67353, v., A, 7;
14.
Μοῦσα 67295, 19.
μουσεῖον 67295, 15.
μουσθος 67325, I, v., 13.
μοχθηρία 67333, 14.
μοχθηρός 67333, 17.
μυροθήκη 67324, v., p. 119.
Ναῦλον: voir Index VI.
ναύτης: voir Index III.
ναυτικόν: voir Index VI.
νειλῶς 67313, 36.
νεομηνία 67291, 8; — 67302, 7; — 67309,
42.
νέος 67295, 15; 30.
νεοφύτιος 67333, 27.
νεύειν 67302, 11; 12; — 67309, 22.
νήμα 67339, 1.
νήπιος 67279, 27.
νήπος 67313, 44.
νικῶν 67295, II, 16; — 67296, 6; — 67297,
6; — 67328, I, 5; III, 7; IX, 7; XII, 7.
νίκη 67169^{ba}, 34; — 67295, II, 16; —
67298, 5; — 67299, 52; — 67328, II, 5
et seq. III-XII; — 67332, 7; — 67340,
68.
νοεῖν 67312, 11.
νομή 67295, 6; 25; 26; II, 3; 14; 19; 21;
— 67309, 34; 36; — 67325, IV, r., 38.
νόθος 67353, v., A, 17.
νομικός: voir Index III.
νόμιμος 67282, 8; — 67294, 8; — 67295,
23; 27; II, 13; — 67310, 2; v., 4; —

- 67311, 11; — 67312, 16; — 67313, 29; — 67340, v., 8.
- νομίμω* 67340, v., 9^a.
- νόμισμα*: voir Index VII.
- νομισματίων*: voir Index VII.
- νόμος* (loi) 67169^{ba}, 33; — 67283, 9; — 67295, 3; 11; II, 8; 9; 23; III, 27; — 67312, 20; 28; 33; — 67314, 26; — 67321, 3; — 67324, 13; — 67353, v., A, 14; 33.
- νομός* (géogr.) 67169^{ba}, 27; 43; — 67279, 3; v., 1; — 67289, 1; — 67296, 2; 4; — 67297, 2; 4; — 67300, 4; 5; — 67301, 6; 11; — 67303, 5; 6; — 67305, 3; — 67312, 40; 42; 57; — 67314, 11; — 67325, IV, v., 10; — 67328, I, 2; II, 2 et seq. III-XII; — 67329, 4; 5; II, 2; — 67332, 5; — 67352, v., 2.
- νοσθεαρή* 67353, v., A, 12.
- νοσοκομείν* 67314, III, 29.
- νόσος* 67314, 26.
- νοτάριος*: voir Index III.
- νοτινός* 67283, II, 5; — 67301, 9; — 67325, IV, v., 30.
- νότος* 67169^{ba}, 48; — 67325, IV, v., 24.
- νομηγάριος*: voir Index III.
- νῦν* 67282, 4; — 67292, 3; 4; — 67294, 16; — 67295, III, 4; 32; — 67298, 20; — 67299, 1; 35; — 67303, 5; 20; — 67305, 4; — 67309, 50; — 67310, v., 12; — 67311, 19; — 67312, 102; — 67313, 16; 46; 48; 52; — 67314, 18; III, 47; — 67321, 3; — 67329, 7; 10; — 67340, v., 75; — 67353, v., A, 16.
- νοῦ* 67340, v., 96.
- Ξάνος* 67295, 22; — 67300, 17.
- Ξηρός* 67279, 19; — 67325, I, v., 8.
- Ξυλοθεαττακίων* 67303, 15.
- Όβολός*: voir Index VII.
- ὄβος* 67169^{ba}, 48.
- ὄβον* 67279, 21; — 67283, 11; — 67295, 12; — 67310, 3; — 67352, v., 9.
- ὄβονιον* 67340, v., 33.
- οἰεσθαί* 67311, 13; — 67312, 50; — 67353, v., A, 9.
- οἰκεῖν* 67295, 13; — 67301, 9.
- οἰκεῖος* 67169^{ba}, 14; — 67294, 19; — 67312, 81; — 67320, 2; — 67329, 7; 11; II, 3; 4.
- οἰκειοῦν* 67295, 4; 6.
- οἰκειότης* 67291, 10.
- οἰκημα* 67283, 16; — 67313, 5; — 67340, v., 48.
- οἰκησις* 67295, 19; — 67302, 14; — 67309, 30.
- οἰκητικός* 67312, 66.
- οἰκία* 67302, 8; 18; — 67303, 18; — 67309, 23; 45; — 67312, 66; 67; — 67313, 53; 58; — 67314, 2; II, 7; — 67340, v., 97.
- οἰκονομείν* 67298, 20. — Voir Index IV.
- οἰκονομία* 67298, 22; — 67340, v., 49.
- οἰκονόμος*: voir Index IV.
- οἰκόνεδον* 67312, 67.
- οἶκος* 67294, 17; — 67295, 29; II, 5; — 67299, 31; 38; 49; — 67309, 25; — 67310, v., 6; — 67331, I, v., 2.
- οἰκουμένη* (η) 67295, II, 16; — 67297, 6; — 67299, 52.
- οἰκουμηνικός* 67279, 22; — 67353, v., A, 28.
- οἰκουρά* 67310, 18.
- οἶκτος* 67295, III, 13.
- οἰνόςκρον* 67320, B, 2; 11; — 67321, B, 7; 9; 10; 11.
- οἰνοπράτης*: voir Index III.
- οἶτος* 67279, 19; 21; — 67287, IV, 12; 18; 22; 27; — 67314, 12; — 67324, 4; — 67325, I, v., 13; — 67330, II, 7; 25; III, 12.
- οἶτος* *δήποτε* 67169^{ba}, 54; — 67283, 8; — 67294, 7; — 67295, 26; II, 15; — 67296, 10; 11; — 67297, 10; — 67298, 11; — 67304, 2; — 67305, 16; 21; — 67306, 12; — 67309, 35; — 67310, 17; — 67314, 25; 26; — 67312, 100; — 67313, 34; — 67314, 24; 25; II, 14;

- 15; III, 27; — 67334, 8; — 67340, 37; v., 8.
- ὄϊς τε 67295, III, 31.
- ὄκνεϊν 67283, 5; — 67322, 5.
- ὄλγος 67294, 4; — 67333, 13; — 67340, v., 73.
- ὄλιγορῶν 67322, 3.
- ὄλκῃ 67295, 31; — 67340, v., 29.
- ὄλόκληρος 67169^{ba}, 46; 53; — 67299, 32; — 67302, 8; — 67309, 22; 27; — 67313, 53; — 67325, IV, r., 19; 23; — 67327, 44.
- ὄλλομα (?) 67283, 9.
- ὄλοπίναρος 67340, v., 31.
- ὄλος 67295, II, 7; — 67311, 14; — 67314, III, 17; 30; — 67354, II, 5.
- ὄμηρος 67295, III, 3; — Fragments d'une scolie sur l'Iliade (II, 414-421; XVIII, 419-477), 67331.
- ὄμιλεῖν 67314, 23.
- ὄμμα 67295, III, 33.
- ὄμμεταρωζία 67353, v., A, 19.
- ὄμνῶναι 67296, 5; 17; 18; — 67297, 5; — 67314, III, 10; — 67328, I, 4; 22; II, 21 et seq. III-XII; — 67340, v., 46.
- ὄμογνήσιος 67169^{ba}, 18; — 67302, 5; — 67314, III, 8.
- ὄμοίτης 67310, 10; — 67329, II, 8.
- ὄμοῖος 67285, 3; 4; — 67287, 5; 8; II, 2; IV, 7; 13; 22; — 67299, 4; — 67313, 65; — 67319, 5; — 67325, II, r., 4; v., 19; 21; 23; IV, v., 2; 4; VII, v., 5; 11; 14; VIII, v., 10; 11; 12; 13; 18; — 67329, 12; 17; — 67330, II, 16; 23.
- ὄμολογεῖν 67169^{ba}, 16; 24; — 67296, 4; 15; — 67297, 5; — 67298, 12; 18; 37; — 67299, 37; 41; 68; — 67300, 6; 18; — 67301, 11; 34; — 67302, 6; 17; — 67303, 10; 21; — 67305, 6; 27; — 67306, 9; 16; — 67309, 9; 55; — 67310, 4; 8; v., 9; 10; 13; — 67311, 10; 18; 31; — 67313, 30; 31; — 67314, III, 22; 45; — 67324, 16; — 67325, IV, r., 13; 41; — 67328, I, 4; 21; II, 4; 20 et seq. III-XII; — 67332, 6; 7; — 67340, 54; 71.
- ὄμολόγημα 67169^{ba}, 13; — 67299, 47.
- ὄμολογία 67169^{ba}, 29; — 67294, 21; 24; — 67298, 10; — 67299, 60; — 67303, 21; — 67305, 24; — 67311, 3; 7; — 67314, III, 7; 41; — 67325, IV, r., 41.
- ὄμῶναι 67314, III, 40.
- ὄμοσιος (monument public ou église à Antinoé) 67309, 24.
- ὄμοσύσιος: voir Index IV.
- ὄμότυπος 67311, 3; — 67324, 15.
- ὄμοῦ 67299, 1; — 67301, 33; — 67305, 18; — 67309, 13; — 67325, II, v., 14; — 67329, II, 10.
- ὄμφυχος 67295, 22.
- ὄνιάσθαι 67299, 54.
- ὄνομα 67140, 3; 4; 5; 6; 7; 11; 12; 13; — 67295, 21; — 67300, 2; — 67306, 5; — 67313, 66; — 67325, II, r., 6; III, v., 1; 4; IV, v., 3; 4; 5; VII, v., 6; 8; 12; 14; VIII, v., 8; 15; v., 1; — 67329, 11; 12; 16; 17; — 67333, 27; — 67353, v., A, 7.
- ὄνομάζειν 67353, v., A, 15.
- ὄξος 67289, 11.
- ὄπίσσωτρον 67279, 20.
- ὄπλον 67321, 2; — ὄπλα πάντα τὰ χαλκώματα, 67331, II, v., 4.
- ὄπταν 67296, 8; 12; — 67309, 17; — 67310, 7; — 67328, I, 13; II, 13 et seq. III-XII; — 67334, 8.
- ὄπτερον 67295, 20.
- ὄπτερος 67293, 53.
- ὄπου 67340, 18; 44.
- ὄπτῶν: voir Index V.
- ὄρᾶν 67282, 8; — 67291, 4; — 67294, 13; — 67313, 46.
- ὄρειοπώλης: voir Index III.
- ὄργανον 67307, 4; — 67319, 23.
- ὄρβος 67169^{ba}, 31; — 67299, 29; — 67353, v., A, 5.

έρβας 67324, 14; — 67353, v, A, 21.
έρβειν 67333, 6; — 67340, v, 76; 122.
έριον 67169^{ba}, 71; — 67300, 9; — 67313,
 42; — 67325, IV, v, 22.
έρειμός 67353, v, A, 30.
έρκιζειν 67295, II, 15.
έρκος 67169^{ba}, 34; — 67295, II, 22; —
 67296, 13; 17; 18; — 67314, III, 3; 10;
 34; — 67328, I, 18; 23; II, 17; 21 *et*
scq. III-XII; — 67340, 71; v, 45.
έρκοῦν 67295, II, 21.
έρμαῖν 67169^{ba}, 26; — 67294, 3; — 67300,
 5; — 67302, 4; — 67305, 3; 6; —
 67309, 5; 9; — 67311, 9; — 67312, 7;
 — 67328, III, 5; VI, 5; VIII, 3.
έρρος: voir Index IV.
ούγκία: voir Index VII.
ούδαμῶς 67295, 17.
ούδέποτε 67283, 4.
νir (v) 67329, II, 15.
ουλ...: voir Index III.
ούνομα 67314, III, 8.
ούράνιος 67295, II, 16; — 67296, 5; —
 67297, 5; — 67328, I, 4; III, 7; IX, 7;
 XII, 7; — 67353, v, A, 27.
ούτως 67289, 2; — 67291, 10; — 67295,
 III, 20; — 67298, 35; — 67299, 59;
 67; — 67300, 22; — 67309, 18; — 67310,
 v, 12; — 67311, 11; — 67312, 51; —
 67314, III, 45; — 67319, 2; — 67321,
 B, 8; — 67324, 14; — 67325, I, v, 3;
 v, 3; 22; II, v, 2; 12; v, 2; — 67329,
 13.
ύφελεῖν 67292, 2; — 67308, 11; — 67310,
 4; — 67314, II, 4.
ύφλημα 67309, 35.
ύχθος 67313, 45.
ύχλειν 67291, 11; 12.
ύψις 67299, 2; 18; 21.
Παγαβός 67310, 13.
παγάρχης: voir Index III.
παπαρχία 67283, 2; — 67295, 10.
παπαρχικός 67354, II, 2.

παγάρχος: voir Index III.
παιδάριον 67279, 26.
παιδεία 67295, 14; 16.
παιδευσις 67329, 7; II, 3.
παιδευτήριον 67309, 10.
παῖς 67294, 8; 12; — 67327, 22; 27; 37;
 42; 47.
πάκτον 67298, 29; 40.
πάκτον 67330, II, 19.
πακτωνοποιός: voir Index III.
πάλαι 67295, III, 3; — 67329, 4.
παλαιός 67295, 16; III, 28; — 67325, IV,
 v, 22.
παλάτιον 67320, 1.
πάλιον 67279, 16.
παλλατιῶς: voir Index III.
πάμπολος 67340, v, 27.
πανέθλος: voir Index IV.
πανευσελής: voir Index IV.
πανοῦργος 67295, 28.
πάνσεπτος 67313, 37.
πάντα (τα) 67293, v; — 67295, III, 18.
παντάθλιος 67354, II, 4.
πανταχθῆν 67281, 5; — 67283, 11; —
 67329, II, 9.
πανταχοῦ 67299, 61; — 67306, 16; —
 67309, 51; — 67310, v, 9; — 67311,
 30; — 67314, III, 42; — 67328, I, 20;
 II, 20 *et scq.* III-XII; — 67353, v, A,
 36.
παντελής 67169^{ba}, 39; — 67311, 19; —
 67313, 52; — 67353, v, A, 17.
παντελής 67294, 22; — 67314, III, 12; —
 67352, v, 6.
πάντη 67169^{ba}, 52; — 67283, 11; —
 67325, IV, v, 33; — 67353, v, A, 31.
πάπιτοβη 67169^{ba}, 52; — 67325, IV, v,
 33.
παντοῖος 67169^{ba}, 15; — 67309, 15; 33;
 — 67312, 60; 61; — 67314, 9; III, 9;
 24; — 67329, 6; 8; 9; 15; II, 6.
πάντως 67290, 11; — 67291, 8; — 67295,
 24; II, 8; 10; III, 14; — 67323, 17.

πάνυ 67292, 6; — 67322, 3.
 πανύφιστος: voir Index IV.
 παραβαίνειν 67298, 9; — 67299, 46; 53;
 62; — 67314, III, 5.
 παραβάσις 67299, 56; — 67314, III, 3; 33.
 παραβάτης 67314, III, 2.
 παράγειν 67328, XII, 17; — 67347, I, v., 5.
 παραγγέσθαι 67329, 7.
 παράγραφος 67310, v., 4.
 παράδεισος 67140, 4; 7; 10; 11; 13; 14.
 παραδιδοῖναι 67169^{ba}, 37; — 67296, 9; 12;
 — 67297, 9; — 67302, 16; — 67309,
 37; — 67321, 5; — 67322, 1; 7; —
 67328, I, 14; II, 14 *et seq.* III-XII; —
 67334, 10.
 παράθρον 67313, 57.
 παραιεῖν 67295, III, 16.
 παραιέσις 67295, III, 1.
 παρακαλεῖν 67283, II, 1; 2 *et passim*; —
 67329, II, 12; 13; 14; — 67331, II, v.,
 12; — 67352, v., 9.
 παρακατάσχεσις 67295, II, 9.
 παρακατέχειν 67309, 45.
 παρακάτω 67309, 24.
 παρακλήσις 67312, 15.
 παρακολουθεῖν 67294, 2; — 67320, 6; —
 67321, 10.
 παρακούειν 67340, 17.
 παραλαμβάνειν 67295, 28; — 67298, 22; —
 67303, 20; — 67313, 49.
 παράλογος 67295, 17.
 παραμένειν 67294, 5; — 67296, 8; — 67305,
 4; — 67328, I, 10; II, 10 *et seq.* III-
 XII; — 67334, 7.
 παραμυθία 67309, 31; — 67314, 4; 28.
 παραγυγνώσκειν 67324, 12.
 παρῶν 67169^{ba}, 49.
 παραπέμπειν 67282, 4; — 67299, 24.
 παρασκευάζειν 67169^{ba}, 19; — 67279, 18;
 — 67294, 24; — 67321, 2; — 67323,
 10; — 67324, 10.
 παράστασις 67328, I, 12; II, 12 *et seq.* III-
 XII.

παράταξις 67321, 2.
 παρατρέπειν 67295, III, 7.
 παραυτά 67322, 10; — 67323, 18.
 παραφέρειν 67296, 9; — 67297, 9; — 67328,
 I, 14; II, 13 *et seq.* III-XII; — 67334, 9.
 παραφυλακή 67321, 4; — 67328, I, 11; II,
 11 *et seq.* III-XII; — 67359, VI, 1; 11
 (παραφυλλαγή).
 παραφιλάττειν 67299, 44; — 67314, II, 4;
 — 67329, II, 9; — 67340, v., 62.
 παραχαράττειν 67353, v., A, 20.
 παραχρήμα 67280, 4.
 παραχρυσεῖν 67169^{ba}, 37; 66; — 67313, 22;
 — 67340, 6.
 παρείναι 67169^{ba}, 8; 9; 13; 19; 20; —
 67283, II, 18; 20; — 67294, 20; 26;
 29; — 67298, 41; — 67299, 60; — 67302,
 7; — 67303, 12; 16; 24; 25; — 67305,
 9; — 67307, 7; — 67309, 42; 44; —
 67311, 7; 17; 29; — 67314, III, 7; 41;
 44; — 67319, 20; — 67320, 3; B, 4;
 — 67321, 9; B, 4; — 67327, 43; 46;
 — 67328, I, 9; II, 9 *et seq.* III-XII; —
 67329, 14; 15; II, 2; 3; 5; 9; 11.
 παρενοχλεῖν 67294, 20.
 παρῆξ 67313, 9.
 παρήρχεσθαι 67280, B, 1; — 67290, 6; 8;
 — 67301, 31; — 67302, 7.
 παρήχειν 67289, 15; — 67295, II, 8; —
 67296, 13; — 67300, 11; 15; — 67301,
 24; — 67305, 23; — 67309, 16; —
 — 67310, 6; v., 2; — 67311, 27; —
 67314, III, 14; 32; — 67320, 3; B, 5;
 — 67321, B, 2; — 67322, 2; — 67328,
 I, 17; II, 16 *et seq.* III-XII; — 67340,
 37; v., 26; 27; 46.
 παρηγορεῖν 67314, III, 28.
 παρθενία 67310, 3.
 παριστάται 67279, 22; — 67312, 35; —
 67352, v., 10.
 παρόδος 67309, 28.
 παρορῶν 67279, 16; — 67314, 27; III, 28.
 παρούσῃα 67292, 7; — 67312, 15.

- παροχή* 67283, 5.
πάσχειν 67311, 15.
πατήρ 67294, 4; 6; 7; — 67295, 14; 15; 18; 20; 22; 23; 26; II, 6; — 67303, 22; — 67314, 8; — 67327, 40; — 67340, v., 42; — 67353, v., A, 16. — Voir Index IV.
πατριόκιος: voir Index III.
πατριός 67353, v., A, 34.
πατρίς 67295, 21; 22; — 67352, v., 3.
πατροκατία 67353, v., A, 11.
πατρολόος 67353, v., A, 7.
πατρός 67295, 26; II, 3; — 67312, 66; — 67352, v., 4.
πειδός 67169^{ba}, 72; — 67301, 9; 17; — 67303, 4; — 67313, 38; — 67325, IV, r., 20; — 67326, 9; — 67327, 3; 8; 15; 23; 33; 39; — 67328, III, 10; VIII, 8; — 67329, 4; 5; 10; 12; 15; 17; — 67359, III, v., 4; 5; IV, r., 1; 2; 4; 5; v., 1; 2; VI, 2.
πειθειν 67295, III, 29; — 67299, 26; — 67301, 11; — 67303, 11; — 67310, v., 10; — 67312, 84; — 67322, 5; — 67324, 12; 17; — 67325, IV, r., 16.
πειρα 67353, v., A, 11.
πειράσθαι 67294, 23.
πεικόλιον 67312, 101; 102; — 67313, 68; — 67314, 20; 29; 33; III, 18.
πέμπειν 67290, 2; — 67292, 3; 4; 8; — 67293, 1; — 67295, II, 23; — 67322, 8; 10; — 67356, 2; — 67359, II, r., 1.
πένης 67295, III, 9.
πειθερός 67325, II, v., 11.
πειχιρός 67295, III, 15.
πειπόνιος 67339, 6.
πέρας 67299, 68; — 67309, 53; — 67314, III, 46; — 67321, 5.
περιβάλλειν 67298, 2.
περιέλεπτος 67279, 7.
περίελημα 67279, 20; — 67303, 14.
περιέλογος 67296, 10; — 67297, 9; — 67328, I, 15; II, 14 et seq. III-III; — 67334, 10.
περιγραφή 67169^{ba}, 33; — 67299, 28; — 67304, 2; — 67314, 25.
περιείνα 67294, 11; 16; — 67340, v., 95; — 67353, v., A, 21.
περιέρχασθαι 67283, 10; — 67312, 72; 73; — 67314, 15; — 67340, v., 7.
περιέχειν 67312, 23.
περικεῖσθαι 67299, 50.
περιλείπειν 67294, 17.
περιουσία 67313, 3; — 67314, III, 39.
περιοχή 67299, 3; 10; 12; 33; 36; — 67312, 92; — 67313, 41; 59.
περιπίπτειν 67279, 6.
περισπούδατος 67283, 12.
περίσυνον (?) 67304, 4.
περιτείχισμα 67299, 10.
περιττεύειν 67314, 11.
περυσινός 67292, 5.
πηλινός 67331, II, r., 13.
πικρός 67279, 10.
πιναρατός 67340, v., 30.
πιπράσκειν 67169^{ba}, 36; 46; 53; 69; — 67352, v., 4.
πιστεύειν 67322, 5.
πίστις 67169^{ba}, 11; 30; 40; — 67299, 66; — 67309, 19; 44; — 67314, III, 47.
πλάνη 67294, 2.
πλαστός 67325, I, v., 15; 17; 29.
πλεῖστος 67294, 4; 19.
πλέων 67283, 5; — 67290, 4; 13; — 67310, 13.
πλεοναγμός 67289, 5; 14.
πλεοναχτιον 67313, 42.
πλήθος 67295, III, 12.
πλημελείν 67295, 25.
πλημελέημα 67312, 78; 86.
πλήν 67310, 12.
πλήρης 67169^{ba}, 39; — 67279, 13; — 67299, 5; — 67314, III, 26; — 67326, 11; — 67327, 3; 9; 17; 24; 33; 40; 46; — 67340, v., 26.
πληροῦν 67281, 3; — 67305, 17; — 67307, 4; — 67311, 22; — 67314, III, 38; —

- 67325, IV, r., 38; — 67326, 7; — 67327, 1; 7; 14; 22; 32; 38; 45; — 67340, v., 16.
- πληρωτικός 67326, 14; — 67327, 10; 18; 25; 34; 41.
- πληρωτικός 67314, III, 25.
- πλοῦτον 67280, B, 3; 5; — 67286, 3; 14; — 67287, IV, 26; — 67295, 21; — 67347, I, 3; 18.
- πονή 67331, II, r., 16.
- πόθεν 67283, 3; — 67311, 15.
- ποιεῖν 67169^{ba}, 18; 27; 59; — 67279, 13; — 67283, 16; — 67284, 4; — 67286, 8; 9; 19; — 67287, II, 15; — 67289, 20; — 67290, 12; — 67291, 9; — 67293, 4; — 67294, 26; — 67295, 30; — 67297, 8; — 67298, 36; — 67299, 68; — 67300, 10; — 67301, 23; — 67303, 18; — 67306, 13; 15; — 67307, 12; 15; — 67311, 2; — 67312, 8; — 67314, III, 37; 45; — 67322, 6; — 67323, 14; — 67326, 13; — 67327, 10; 18; 25; 34; 41; — 67328, I, 12; II, 12 *et seq.* III-XII; — 67329, 8; 15; II, 6; — 67340, v., 94; — (partie de la conjugaison de) 67350 a; b; c.
- ποικίλος 67295, 28.
- ποιμὴν : voir Index III.
- ποινή 67295, 25; II, 8; — 67298, 13; — 67299, 57; — 67310, v., 2; — 67314, III, 3; 33; — 67340, v., 122.
- ποιότης 67353, v., A, 13.
- πόλις 67291, 9; 12; — 67295, 13; 16; — 67298, 19; 38; 46; — 67299, 41; — 67302, 3; 9; 10; 20; — 67305, 2; 4; 6; — 67309, 6; 9; — 67311, 1; 10; — 67313, 4; 5; — 67314, 3; — 67321, 2; 4; — 67323, 13; — 67327, 21; — 67329, 8; II, 5; — 67347, I, 19; — 67353, v., A, 3; 26; — 67356, 2.
- πολιτεία 67321, 6.
- πολιτεύμενος : voir Index III.
- πολίτης 67312, 17.
- πολιτικός 67282, 6; — 67310, 13.
- πολλάκις 67295, II, 3; — 67298, 32; — 67299, 49; — 67313, 22; — 67329, II, 9.
- πολυκεπίτης : voir Index III.
- πολυμελής 67279, 11.
- πολύς 67291, 4; — 67294, 2; — 67295, 3; 13; 20; 30; — 67312, 12.
- πολυτελής 67312, 46; — 67353, v., A, 13.
- πολυτίμιος 67313, 9.
- πολύτιμος 67295, 29.
- ποιεῖν 67295, 15.
- πονηρός 67311, 16; — 67324, 9; — 67354, II, 15.
- πορθεῖν 67333, 14.
- πορθεῖτον 67328, IX, 11.
- πορτεία 67310, 12; v., 2.
- πόρος 67169^{ba}, 14; — 67303, 19; — 67310, 8; — 67314, III, 23; 38; — 67329, 9; II, 4.
- πόρρον 67295, 22.
- ποσότης 67353, v., A, 13.
- ποῦς 67295, II, 7.
- πράγμα 67279, 8; 23; — 67283, 6; 12; — 67290, 2; 4; 6; 9; — 67291, 7; 11; 12; — 67295, 17; 25; II, 4; 14; 25; III, 18; — 67296, 14; — 67304, 4; — 67305, 25; — 67306, 14; — 67309, 55; — 67310, v., 13; — 67311, 25; — 67312, 37; 45; 56; 60; 83; — 67313, 6; 7; 10; 15; 18; — 67314, III, 39; 48; — 67321, 6; — 67322, 6; — 67323, 8; 15; — 67324, 1; — 67327, 6; — 67328, I, 11; II, 11 *et seq.* III-XII; — 67329, II, 12; — 67340, v., 7; 43; 48; 64; 96; — 67342; — 67352, v., 4.
- πραγματευτής : voir Index III.
- πραγματικός 67321, 3.
- πραϊπόσιτος : voir Index III.
- πραϊτωριανός 67320, 1.
- πραϊτόριον 67305, 5; — 67330, III, 14.
- πρακτικός 67353, v., A, 6.
- πράκτωρ : voir Index III.
- πράξις 67280, B, 6; — 67295, III, 10; — 67310, 12; — 67312, 20; — 67329, II, 12.
- πράος 67321, 7.

- παῖσις 67169^{ba}, 13; 29; — 67309, 45; —
 67352, r., 4.
 παύττειν 67281, 6; — 67283, 9; — 67295,
 12; II, 2; — 67309, 16; — 67312, 35;
 — 67329, 13; II, 13; 15.
 παύτων 67340, 47.
 παυθεία 67279, 27.
 παυνότερος: voir Index IV.
 παῦσαι, φέξαι 67331, I, r., 4.
 παύσθαι 67169^{ba}, 60; 67.
 παυλίρεσις 67169^{ba}, 11; — 67310, 19.
 παυαφηγείσθαι 67169^{ba}, 12; — 67294, 22;
 — 67310, v., 1.
 παυαίνειν 67324, 7.
 παυέατον 67325, IV, r., 35.
 παυενής 67309, 44.
 παυετος 67295, 14.
 παυγραμμα 67353, v., A, 4.
 παυγράφειν 67169^{ba}, 24; — 67295, II, 3;
 24; — 67296, 9; — 67298, 29; 46 *et*
seq.; — 67299, 6; 42; — 67305, 6; 8;
 — 67309, 10; 53; — 67310, v., 2; —
 67312, 106; — 67313, 32; 61; — 67314,
 II, 14; III, 7; — 67326, 15; — 67327,
 46; — 67328, I, 8; 16; II, 8; 16 *et seq.*
 III-XII; — 67333, 27; — 67340, 15; 41;
 42; 55.
 παυδηλαῖτον 67320, 4; B, 7; — 67321, B, 5.
 παυδηλοῦν 67169^{ba}, 52; — 67294, 14; —
 67299, 31; 32; — 67321, 8; — 67325,
 IV, r., 23; — 67329, II, 1; 3.
 παυδίδουαι 67340, v., 74.
 παυδιομολογείν 67299, 54; — 67305, 24; —
 67314, III, 31.
 παυέδρος: voir Index III.
 παυειπείν 67296, 12.
 παυελάνειν 67169^{ba}, 38.
 παυέρειν 67169^{ba}, 17; 28; 36; — 67279,
 11; — 67298, 39; 44; — 67299, 9; 15;
 16; — 67309, 45; — 67312, 94; —
 67314, 19; II, 7; III, 10; 18; — 67320,
 5; — 67333, 6; — 67340, v., 74; —
 67354, II, 15.
 παυόργεσθαι 67312, 48.
 παυοστωίς: voir Index IV.
 παυόθεισις 67169^{ba}, 31.
 παυοθεσμία 67314, III, 15.
 παυοίξ 67311, 21.
 παυοκαταλαμβάνειν 67295, 11.
 παυοκείσθαι 67279, 4; 6; — 67284, 5; 6; 7;
 — 67285, v., 1; 2; 3; — 67286, 8; 10;
 19; 21; — 67296, 16; 17; 18; —
 67298, 41; 42; 49 *et seq.*; — 67299, 46;
 — 67300, 19; — 67301, 36; — 67302,
 18; — 67303, 22; 23; — 67306, 10;
 17; 18; — 67307, 13; 14; 16; — 67308,
 5; — 67309, 19; 31; 37; 43; 48; —
 67324, 16; — 67325, III, v., 8; 11; IV,
 r., 13; 42; 43; 45; VIII, v., 12; —
 67326, 15; 17; — 67327, 11; 12; 18;
 19; 26; 28; 35; 41; 43; 48; — 67328,
 I, 21; 22; 23; II, 21 *et seq.* III-XII; —
 67333, 13; 20; 26; — 67344, 10; —
 67347, I, 11; — 67353, v., A, 35; —
 67357.
 παυοκμζειν 67306, 16; — 67312, 26.
 παυοκρίνειν 67279, 9.
 παυολέγειν 67169^{ba}, 72.
 παυομερισμός 67340, v., 76; 80.
 παυομηθίς 67295, 3.
 παυομημηνοῦειν 67312, 94.
 παυοοσείν 67283, 3; — 67340, v., 43.
 παυοσητηής: voir Index III.
 παυοσητικίς 67321, 5.
 παυοσίμου 67283, 3; — 67321, 7.
 παυοσομαζειν 67169^{ba}, 69; — 67294, 5; 8;
 — 67312, 87; — 67340, v., 64.
 παυοσρζειν 67324, 4.
 παυοσάγειν 67282, 7.
 παυοσαγορεύειν 67313, 65.
 παυοσάπαξ 67312, 103.
 παυοσγραφή 67289, 3.
 παυοσδοκείν 67324, 8.
 παυοσδοκία 67311, 15; — 67312, 10.
 παυοσδοσις 67313, 43.
 παυοσείναι 67321, 7.

προσέλευσις 67295, 17.
προσπεί 67310, 9; — 67313, 64.
προσπύκειν 67299, 14.
προσσημαίνειν 67169bis, 21; — 67314, III, 15.
προσθήκη 67325, II, r., 9; 10; III, v., 3; 4.
προσίνα 67279, 5; — 67283, 12.
προσκαλείν 67312, 15; — 67324, 11.
προσκεφάλαιον 67339, 14.
προσκυνεῖν 67295, III, 24.
προσκυνητός 67295, III, 22.
προσκυροῦν 67294, 1.
πρόσοδος 67333, 8.
πρόσοδος 67312, 62; — 67314, 9; 11.
προσομιλεῖν 67295, 21.
προσπαρακεῖσθαι 67313, 46.
προσπίπτειν 67281, 4.
προσπορίζειν 67279, 25.
πρόσταγμα 67281, 4; — 67287, 2; 8; — 67320, 5; — 67321, 8.
πρόσταξις 67323, 17.
προστασία 67296, 11; — 67297, 10; — 67334, 8.
προστάτης: voir Index III.
προστάτειν 67279, 22; — 67295, 8; III, 17; — 67321, 5; 6; — 67323, 3.
προστιθέσθαι 67329, II, 12; — 67353, v., A, 30.
πρόστιμον 67298, 42; — 67299, 57; 58; — 67310, v., 4; 19; — 67314, III, 2; 33; 38; — 67340, 38.
προστρέχειν 67299, 65.
προσυνδρεύειν 67328, I, 10; II, 10 *et seq.* III-XII.
προσφέρειν 67291, 2; — 67340, 5.
προσφιλής 67314, III, 13.
προσφορά 67312, 76; — 67324, 4; 7.
πρόσχημα 67334, 12.
πρόσχηπον 67313, 11; 65; — 67322, 10; — 67328, I, 12; II, 12 *et seq.* III-XII.
προτάσσειν 67298, 40; — 67314, III, 35.
προτρέπειν 67294, 25.
προὔποκεισθαι 67309, 35.
πρόφασις 67279, 24; — 67283, 4; — 67305,

16; — 67306, 12; — 67312, 100; — 67313, 23.
προφέρειν 67299, 62; — 67309, 51; — 67311, 30; — 67314, III, 42; — 67328, I, 20; II, 20 *et seq.* III-XII; — 67353, v., A, 37.
προχωρεῖν 67312, 98.
πρώην 67279, 14; — 67310, 1; — 67311, 11; — 67329, 4.
πρωτοκυμητής: voir Index III.
πυργίσκος 67340, v., 79.
πύργος 67287, 14; — 67313, 39; — 67335, 2.
πυργοφύλαξ: voir Index III.
πύριθος 67303, 14.
πώποτε 67294, 6; — 67295, 7; 22; 26; II, 2; — 67311, 24; — 67314, II, 13; — 67340, v., 13.
Ράβδος 67352, v., *mit.*; 9.
ραδαίνε, ραδινός, ἔτι ραδίνος δεδόνηται 67331, III, v., 17.
ραδινός 67331, III, v., 17.
ραδιοουργία 67305, 13.
ραδίνος 67331, III, v., 17.
ραθυμῆν 67282, 8.
ραθυμία 67280, 2; — 67292, 4; — 67320, 6; — 67321, 10; — 67324, 2.
ραιστήρα, σφύραν... 67331, II, v., 19.
ραπτής: voir Index III.
ρεπούδιον 67311, 3.
ρετεντιών 67295, II, 9.
ρήμα 67312, 21.
ρητορικός 67295, III, 26.
ριπαρεύειν 67281, 3.
ριπαρία 67287, IV, 30.
ριπάριος: voir Index III.
ρύγα: voir Index V.
ρογάτος 67312, 16.
ροπί 67312, 19.
ρόυν 67314, II, 8.
ρομός 67303, 14.
ρομαῖος 67312, 17.
ρονώσει 67281, 6; 7; — 67295, III, 35; — 67312, 12.
Σαβάνιον 67340, v., 34.

- σαφός* 67314, III, 38.
σεαυτής 67309, 47.
σεδάσμιος 67169^{ba}, 34.
σεμνοπρεπής 67279, 7.
σεμνός 67310, 3; — 67311, 14.
σημειούν 67282, 9; — 67285, 5; — 67325, IV, v., 2; 3; 5; 7; VI, 2; VII, r., 2; 7; v., 4; 7; 10; 13; 16; 22; 26; VIII, r., 6; v., 17.
σήμερον 67296, 8; — 67305, 8; — 67328, I, 8; III, 11 *et seq.* IV-XII.
σιγγουλάριος: voir Index III.
σίγλα 67340, v., 77.
σιδηρούς 67303, 13.
σιδηρούς 67279, 20; — 67303, 14.
σικυός 67313, 47.
σιτηρέσιον 67320, 3; 5.
σίτησις 67321, 5; — 67325, II, r., 14.
σίτινος 67279, 19.
σιτοπομπία 67280, 1; — 67300, 12.
σίτος 67279, 19; — 67280, 9; B, 10; 11; — 67285, v., 1; — 67286, 6; 7; 10; 17; 18; 20; — 67289, 4; 10; 11; 13; 15; 18; 19; — 67300, 14; — 67303, 17; — 67305, 5; — 67308, 2; — 67320, B, 2; 10; — 67321, B, 7; 9; 10; 11; — 67324, 4; — 67325, I, r., 1; 5; 7 *et seq.*; v., 23 *et seq.*; II, r., 5; 8; 9; 14; 15; v., 3 *et seq.*; III, v., 2; 4; — 67327, 33; — 67329, II, 7; — 67347, I, 6; 20; 21; v., 1; — 67352, v., 2.
σιωπῶν 67295, 21.
σκαίος 67311, 15.
σκαῦρος 67331, II, r., 18.
σκάφος 67280, 3; B, 10; — 67330, III, 16; 17.
σκεπτῆριον 67340, v., 40.
σκευζέιν 67322, 4.
σκεῦος 67283, 8; — 67295, II, 9; 12; — 67341, 22.
σκήπτρον 67279, 9; — 67295, 3.
σκοπός 67169^{ba}, 30; — 67313, 50; — 67314, III, 11; — 67340, 15.
σκήβας: voir Index III.
σκρινιάριος: voir Index III.
σκρινιον 67340, v., 8.
σκυτός: voir Index III.
σκαληκοβρωσία 67325, II, v., 16.
σμηκρός 67295, III, 25.
σός 67169^{ba}, 5; — 67289, v., 1; — 67299, 7; 13; 26.
σπαθῆριος: voir Index V.
σπερμαβολέιν 67301, 22.
σπερμαβολία 67325, I, r., 11; 29; v., 20; 21; II, r., 1; 11; v., 1.
σπερματισμός 67325, II, r., 15; v., 15.
σπερμωβολία 67303, 2.
σπορά 67310, 2; — 67311, 13.
σπέρμιος 67140, 3; 4; 5; 6; 7; 8; 9; 10; 11; 12; 13; — 67169^{ba}, 42; 70; — 67289, 10 (?); — 67329, 11; 12; 16; 17; II, 10.
σπουδάζειν 67280, 3; — 67290, 7; 9; — 67295, 16.
σπουδαίος 67295, 14.
σπουδή 67281, 5; — 67291, 7; — 67295, 4.
στάβλον 67312, 67.
σταθμός 67309, 15; — 67310, 6.
στεγανόμιον 67312, 62; — 67314, II, 10.
στέγη 67302, 10.
στέλλειν 67313, 68; — 67314, III, 35.
στενοστά 67333, 14.
στέργειν 67169^{ba}, 19.
στέρησις 67295, III, 14.
στέθος 67169^{ba}, 47.
στήμα 67339, 1; 11; 13; 14.
στοιχείν 67284, 6; 7; — 67285, v., 2; — 67298, 42; 48 *et seq.*; — 67303, 23; — 67325, I, v., 31; II, r., 10; III, r., 7; VIII, r., 23; 27; v., 12; — 67326, 17; — 67327, 12; 19; 28; 35; 42; 47; — 67328, III, 33; 34; V, 28; — 67340, v., 122; — 67344, 8; — 67347, I, 11.
στόμα 67295, III, 28.
στόμιον 67359, VI, 1; 11.

- στοργή 67310, 15.
 στρατηλάτης: voir Index V et XI.
 στρατιώτης: voir Index V.
 στρατιωτικός: voir Index V.
 στρέφειν (?) 67313, 23.
 συγγνώμη 67295, III, 6.
 στρώμα 67340, v., 97.
 συγκαλεῖν 67310, v., 6.
 συγκεῖσθαι 67169^{ba}, 47.
 συγκληρόνομος 67340, v., 10.
 συγκροτεῖν 67340, 34.
 συγχωρεῖν 67290, 8; — 67295, II, 14.
 συζυγία 67310, v., 8.
 συλ. . . : voir Index III.
 συλλαμβάνειν 67282, 3.
 συλλέγειν 67312, 61.
 συλλογή 67303, 12; 16.
 συμβαίνειν 67283, 9; — 67299, 15; — 67306, 11; — 67310, v., 1; — 67314, 26; III, 29; — 67324, 2.
 σύμβιος 67294, 5; — 67295, 18; II, 11; — 67305, 5.
 συμβόλαιον 67310, v., 9.
 συμβόλαιος 67295, 27.
 συμβούλαιον 67340, v., 123.
 σύμβουλος 67295, III, 9.
 σύμμαχος: voir Index III.
 συμμέτριος 67310, 10.
 συμπεῖθειν 67169^{ba}, 9.
 συμπλήρωσις 67287, IV, 29; 30; — 67300, 13; — 67301, 30.
 συμποσιάζειν 67310, v., 6.
 συμφέρειν 67333, 19.
 συμφορά 67295, III, 12.
 συμφωνεῖν 67169^{ba}, 56; — 67301, 36; — 67308, 5; — 67310, 5.
 σύμφωνον 67299, 56; — 67305, 19; 22; 24; — 67309, 53; — 67310, v., 9; — 67311, 29; — 67313, 51; — 67314, III, 6; 37.
 συνάγειν 67312, 16; — 67323, 11.
 συνακτεῖν 67169^{ba}, 9; — 67294, 24; — 67298, 51; 54; 58; 62; 66.
 συναλλαγὴ 67299, 41; — 67347, I, 6.
 συναλλαγμα 67294, 7.
 συναυδάνειν 67281, 4.
 συναπτειν 67295, II, 17; — 67300, 17; — 67311, 11; — 67312, 67; — 67313, 58.
 συναρδίσκειν 67169^{ba}, 56; — 67310, 5.
 συναρμόττειν 67310, 1.
 συναρπαγή 67169^{ba}, 33; — 67295, 10; II, 15; 19; — 67299, 28; — 67304, 2.
 συναρπάζειν 67295, 5; 23.
 συναφεία 67311, 21.
 συνδέγειν 67294, 4.
 συνδικαιτάσθαι 67305, 8.
 σύνδικος 67281, 3.
 συνείδησις 67169^{ba}, 31.
 συνειλεῖν 67331, II, v., 9.
 συνεισφέρειν 67311, 22.
 συνελκύειν 67310, v., 10.
 συνέπεσθαι 67313, 67.
 συνευδοκεῖν 67311, 7.
 συνέχειν 67312, 9.
 συνήθεια 67284, 2; — 67287, 10; 17; 21; — 67307, 5; — 67314, 32.
 συνήθης 67280, B, 6; — 67283, 7; — 67309, 52; — 67312, 35; — 67314, III, 43; — 67353, v., A, 29.
 σύνθημα 67169^{ba}, 13.
 συνίεναι 67314, III, 19.
 συνιστάειν 67311, 6.
 συνακομιδή 67308, 3; — 67314, 8.
 σύνσφος 67312, 19.
 συνοικεῖν 67340, 42.
 συνοικέσιον 67310, 11; v., 8; — 67311, 12; 14; 17.
 σύνολον 67313, 64; — 67340, v., 14.
 συνορᾶν 67340, v., 63.
 συνπεραιούν 67328, I, 19; II, 18 et seq. III-XII.
 σύσταγμα 67314, III, 37.
 συντάσσειν 67292, 2; — 67293, 2; 3.
 συντείνειν 67295, 31.
 συντέλεια: voir Index VI.
 συντελεῖν 67329, 7.
 συντελεστής: voir Index III.

- συντελέστρια* : voir Index III.
συντελικόν : voir Index IV.
συντιθέται 67333, 5.
συσκευή 67295, 17.
συχνός 67295, III, 33.
σύστασις 67323, 2.
σφραγίζειν 67312, 19.
σφῆρα 67331, II, r., 19.
σχῆμα 67296, 10; 11; — 67297, 11; —
 67298, 3; — 67299, 50.
σχουρίον 67169^{ba}, 47.
σχολάζειν 67323, 8.
σχολαστικός : voir Index III.
σχολή 67283, 12; — 67295, 13.
σωματικός 67299, 14; — 67310, 12.
σωτήρ 67312, 35.
Σωτήρ : voir Index IV.
σωτηρία 67279, 22; 28; — 67282, 9; —
 67283, 12; — 67332, 7.
σάφρον 67295, III, 17; — 67310, 19; —
 67312, 52.
Ταβελίων : voir Index III.
ταβουλάρως : voir Index III.
τακτικός 67321, 2.
ταλαίπωρος 67283, 14.
τάλαιτον : voir Index VII.
ταξιώτης : voir Index III.
τάξις 67280, 4; 5; B. 6; — 67281, 4; —
 67282, 1; 4; — 67283, 4; — 67287, II, 7;
 — 67291, 13; — 67305, 5; 10; —
 67309, 20; 25; 46; — 67312, 6; 24; —
 67314, III, 36; — 67320, 3; 5; 6; —
 67321, 3; 11; — 67329, II, 6; 8; 10;
 — 67330, II, 21.
ταπεινώσις 67283, 13.
ταρίχιον 67287, IV, 8.
τειγίζειν 67321, 3.
τέκνον 67279, 27; — 67305, 10; — 67310,
 2; — 67311, 13; — 67314, III, 22; —
 67352, v., 3.
τέκτων : voir Index III.
τελείν 67169^{ba}, 73; — 67313, 19; —
 67321, 9; — 67329, 5.
τέλειος 67169^{ba}, 56; — 67292, 8; — 67300,
 13; — 67301, 26.
τελειούδ 67331, II, r., 17.
τέλεσμα 67283, 14; — 67329, 8; 15; II,
 1; 9.
τελευταίος 67312, 25.
τελευτῶν 67312, 36.
τελευτή 67312, 45; 68; 82; 99; — 67340,
 v., 47.
τέλος 67294, 10.
τετραγώνον 67325, IV, r., 24.
τετρακοστός 67325, VIII, v., 5.
τετράμηνος 67320, B, 4.
τετραξοστιαῖος : voir Index VII.
τέχνη 67352, v., 2; 4.
τεχνίτης : voir Index III.
τέως 67280, B, 10.
τῆλις 67325, I, v., 27; II, r., 13.
τιθέται 67169^{ba}, 30; — 67296, 20; —
 67302, 21; — 67303, 24; 25; — 67305,
 10; — 67306, 17; 19; 20; — 67309,
 50; — 67310, v., 8; — 67311, 2; —
 67312, 14; 29; — 67313, 28; — 67314,
 III, 40; — 67324, 16; 19; 20; —
 67328, III, 30; IV, 31; V, 29; VII, 27;
 29; VIII, 27; 28; IX, 31; 33; X, 28;
 30; XI, 29; 31; XII, 31; 32; — 67340,
 v., 93.
τίκτειν 67294, 9; 11; 16; — 67340, 55;
 59; 65.
τιμῶν 67295, 17; — 67353, v., A, 33.
τιμῆ 67169^{ba}, 55; 58; — 67287, 23; IV,
 8; 19; 14; — 67313, 14; — 67314, III, 23;
 — 67330, II, 6; 19; 23; III, 2; 11.
τίμημα 67169^{ba}, 14; — 67310, 8; — 67314,
 31.
τίμιος 67333, 21.
τιμωρία 67295, II, 10.
τίρων : voir Index V.
τίτλος 67294, 8; — 67295, 23; 26; 27; —
 67340, v., 8.
τοίνον 67279, 5; — 67290, 7; — 67291, 4;
 — 67294, 8; 9; 14; 19; — 67295, II, 7;

13; 22; III, 32; — 67312, 53; — 67313, 31; — 67320, 4; — 67321, 8.
 τοιοῦτος 67283, 4; 9; — 67295, II, 11; 20; — 67323, 9; — 67353, v, A, 23; 34.
 τοιοῦτότροπος 67295, II, 6; 10.
 τόκος 67309, 41; — 67314, 32; II, 11.
 τοποθεσία 67169^h, 44; 45; 52; 27.
 τόπος 67140, 10; 12; 16; — 67282, 6; — 67283, 5; — 67289, 1; — 67290, 4; — 67295, 29; — 67297, 10; — 67299, 19; 22; 32; — 67300, 17; — 67302, 11; 16; — 67312, 58; — 67319, 3; 4; 5 *et seq.*; — 67325, I, v, 2; 6; 8; 9 *et seq.*; v, 2 *et seq.*; II, v, 1; 11; v, 1; VIII, v, 7; — 67327, 8; 16; — 67328, IV, 19; V, 17; VI, 16; VII, 15; VIII, 15; IX, 19; XI, 4; 18; XII, 19; — 67329, 12; 17; — 67340, v, 9; — 67347, I, v, 5; — 67353, v, A, 6; 25.
 τοποτηρεῖν 67279, 25.
 τοποτηρησία 67279, 13.
 τοποτηρητής: voir Index III.
 τουνατιόν 67353, v, A, 33.
 τουτέστιν 67284, 3; — 67303, 13; — 67309, 40; — 67314, III, 21; — 67329, 10; II, 10.
 τραγικός 67295, III, 14.
 τρακτατιών 67329, II, 5; 7; 10.
 τρακτεύειν 67329, 10; II, 9.
 τρακτευτής: voir Index III.
 Τριάς: voir Index IV.
 τριβούνος: voir Index V.
 τριετής 67300, 7.
 τριμήσιον: voir Index VII.
 τριπήνιον 67340, v, 78.
 τρισμακάριος 67295, 15.
 τρόπος 67279, 15; — 67294, 22; — 67295, 16; II, 11; — 67299, 18; 43; — 67305, 11; — 67310, 10; 16; v, 1; — 67313, 13; 34; — 67314, II, 14; III, 11; 27; 40; — 67340, v, 75; — 67353, v, A, 20.
 τροφή 67325, IV, v, 34; — 67359, III, v, 3; IV, v, 3; VI, 9.

τροφός: voir Index III.
 τροχός 67279, 20; — 67303, 4.
 τραγῶν 67324, 5.
 τράγη 67325, I, v, 13.
 τυγχάνειν 67279, 6; 11; — 67283, 3; 15; — 67294, 20; — 67295, 2; 24; 28; 30; II, 19; III, 5; — 67299, 59; — 67310, v, 12; — 67329, 7.
 τύπος 67321, 3; — 67331, II, v, 13.
 τυπούν 67353, v, A, 14.
 τύραννος 67354, II, 15.
 τυρίον 67287, IV, 7; — 67330, III, 2; 11.
 τυρός 67289, 11; — 67300, 15.
 τύχη 67296, 5; — 67297, 5; — 67299, 22; — 67313, 45; — 67321, 7; — 67328, I, 4; IX, 7; XII, 7; — 67353, v, A, 27.
 τωκάλιον (δοκάλια?) 67340, v, 38.
 Ψέρις 67310, 17; — 67312, 51; — 67340, v, 113.
 υγιάνειν 67314, III, 14.
 υγιών 67283, 15.
 ὑδρευμα 67299, 11; 34.
 ὕδωρ 67300, 16; — 67313, 36.
 υἱός 67169^h, 4; 5; 8; 12; 25; 28; — 67279, 14; 15; — 67285, 2; — 67288, II, 5; 33; 34; III, 36; IV, 1 *et passim*; — 67294, 10; 19; — 67295, 28; III, 19; — 67296, 7; 16; 18; — 67297, 4; — 67301, 7; 8; — 67302, 19; 20; — 67303, 9; — 67305, 3; 5; — 67309, 4; 8; — 67311, 8; — 67312, 6; — 67314, 16; III, 8; — 67319, 14; 17; 21; 22; 24; — 67320, 2; — 67323, 7; — 67325, I, v, 13; 25; II, v, 4; IV, v, 7; 27; 28; 42; 45; — 67326, 3; — 67327, 36; — 67328, I, 3 *et seq.* III-XII; — 67330, II, 20; — 67332, 4; 9; — 67333, 22; — 67340, v, 45; 65; 224; — 67353, v, A, 7, 24.
 ὑπαγορεύειν 67312, 21; — 67324, 10.
 ὑπακούειν 67310, 14; — 67340, 43.
 ὑπαναχαρῶν 67312, 36.
 ὑπαντελεῖν (?) 67295, III, 13.

- ὑπαρξίς 67303, 19.
 ὑπάρχειν 67169^{ba}, 41; — 67283, 16; — 67295, 13; 26; — 67300, 8; — 67301, 15; — 67303, 13; — 67305, 25; — 67309, 19; 21; — 67325, IV, v., 18; — 67340, v., 9; 46.
 ὑπατεία 67169^{ba}, 1; — 67296, 1; — 67297, 1; — 67300, 1; — 67302, 2; — 67303, 2; — 67305, 1; — 67306, 1; — 67309, 1; — 67312, 1; — 67328, I, 1; II, 1 *et seq.* III-XII; — 67332, 2; — 67353, v., A, 1.
 ὑπατος : voir Index III.
 ὑπείναι 67305, 23.
 ὑπεισέρχασθαι 67304, 3; — 67313, 26.
 ὑπεισφέρειν 67313, 60.
 ὑπεναίτιον 67299, 42.
 ὑπερβριος 67295, 21; — 67311, 27.
 ὑπέρθεις 67309, 17; — 67310, 7; v., 3; — 67314, 21.
 ὑπερφυῖς 67279, 15; — 67295, 3; — 67328, I, 1; II, 1 *et seq.* III-XII.
 ὑπεύχεσθαι 67352, v., 6.
 ὑπήκοος 67353, v., A, 10.
 ὑποβολή 67319, 3; 4; 6; 8; 9; 10 *et seq.*; — 67325, I, v., 6; 24.
 ὑπογράφειν 67296, 15; — 67297, 4; — 67298, 43; 49 *et seq.*; — 67306, 3; — 67309, 52; — 67310, v., 11; — 67311, 30; — 67312, 18; — 67314, III, 43; — 67324, 10; 11; 13; 18; — 67332, 6.
 ὑπογραφή 67284, 5; — 67296, 14; — 67307, 13; — 67309, 51; — 67311, 30; — 67314, III, 42; — 67324, 15; — 67332, 6.
 ὑποδέκτης : voir Index III.
 ὑποδιάκονος : voir Index IV.
 ὑποζύγιον 67279, 18.
 ὑπόθηκη 67169^{ba}, 16; — 67305, 25; — 67306, 4; 7; 12; 14; — 67309, 21; 50; — 67310, v., 13; — 67314, III, 25; 48.
 ὑποθηκιμαῖος 67309, 11.
 ὑποκείσθαι 67296, 14; — 67309, 52.
 ὑπολείπειν 67283, 8; 12; — 67314, 30.
 ὑπόληψις 67295, 30; — 67312, 17.
 ὑπόλοιπος 67313, 23; — 67329, 5; 9.
 ὑπομένειν 67290, 12; — 67295, II, 25; — 67333, 15.
 ὑπόμνημα 67280, B, 6; — 67329, II, 2; 11; 12.
 ὑπομηστικόν 67319, 1.
 ὑπονειδίζειν 67295, III, 8.
 ὑποσημαίνειν 67295, II, 22.
 ὑπόστασις 67169^{ba}, 15; — 67310, 8; — 67312, 73; — 67314, 24; — 67329, 9; II, 4.
 ὑποτακτικὸς 67353, v., A, 9.
 ὑποτάσσειν 67280, 4; B, 2; — 67310, 16; — 67312, 8; — 67319, 1; — 67320, 5; B, 1; — 67321, 10; B, 1; — 67332, 6; — 67340, v., 25; — 67347, I, v., 3.
 ὑποτιθέναι 67305, 25; — 67309, 20; — 67310, v., 12; — 67314, III, 46.
 ὑπουργεῖν 67281, 5; — 67282, 6; — 67314, 19; — 67328, I, 10; II, 10 *et seq.* III-XII.
 ὑπουργία 67333, 16.
 ὑποχαλᾶν 67295, III, 13.
 ὑστερησμός 67283, 4.
 ὑφέν 67305, 20.
 ὑψηλός 67321, 7.
 Φαίειν 67295, III, 3; — 67299, 2; — 67305, 26; — 67321, 6.
 Φαλκίδιον 67312, 93; — 67353, v., A, 14; 35.
 Φάιναι 67279, 12; — 67353, v., A, 7.
 Φανερὸς 67283, 16; — 67306, 4; — 67340, v., 48.
 Φέρειν 67299, 21; — 67312, 12; — 67313, 21; — 67323, 13.
 Φθίγγασθαι 67294, 27.
 Φθίρειν 67331, II, v., 8.
 Φθίνος 67324, 8.
 Φιδεῖκομισσάριος 67312, 25.
 Φιλαιτάτος 67310, 17.
 Φιλάλληλος 67310, v., 8.
 Φιλανδρός 67310, 18.
 Φιλανθρωπία 67279, 8; 28; — 67294, 28.
 Φιλία 67295, III, 24; 30; 32.

Φιλικός 67310, 1.
 filius 67329, 2; 3; 4; II, 3; 13.
 Φιλομυτορία 67314, III, 12.
 Φιλομήτριος 67340, v., 60.
 Φιλοπραγμονεῖν 67295, 11.
 Φιλοπραγμοσύνη 67295, II, 1.
 Φίλος 67293, 2; — 67295, III, 17; — 67313, 24; 28.
 Φιλόσοφος 67295, 1; 14; 19; II, 24.
 Φιλοτιμείσθαι 67352, v., 11.
 Φιλόχριστος: voir Index IV.
 Φλέξαι 67331, I, v., 4.
 Φοβείσθαι 67294, 28.
 Φοβερὸς 67294, 13; — 67295, II, 19.
 Φόβος 67169^h, 32; — 67280, 3; — 67299, 27; — 67304, 1; — 67310, v., 10; — 67353, v., A, 5.
 Φοῖνιξ 67300, 9; 18; — 67313, 40.
 Φοιτᾶν 67321, 3.
 Φορικός 67300, 14; — 67301, 29.
 Φορμαρία 67320, B, 8; — 67321, B, 6.
 Φορολόγος: voir Index III.
 Φόρος 67283, 4; — 67285, v., 2; — 67300, 11; — 67301, 21; 25; — 67307, 4; 11; — 67326, 8; — 67327, 2; 7; 15; 23; 32; 38; — 67347, I, v., 1.
 Φόρος = forum 67312, 7.
 Φορτοῦν 67280, B, 5.
 Φρέαρ 67309, 26; — 67313, 59.
 Φρήν 67312, 13; — 67353, v., A, 4.
 Φρικώδης 67314, III, 10.
 Φρονεῖν 67312, 11.
 Φροντίζειν 67290, 5; — 67305, 11; — 67323, 8.
 Φροντής 67280, 1; — 67281, 5; — 67295, II, 20; — 67305, 10; — 67333, 15.
 Φρουρός: voir Index III.
 Φυλάττειν 67294, 19; — 67295, 13; 16; 24; II, 13; — 67298, 36; — 67299, 45; 68; — 67305, 23; — 67306, 13; — 67309, 33; 53; — 67310, 15; — 67314, III, 46; — 67340, 66; — 67353, v., A, 23.
 Φύσας, ἀσκούς 67331, II, v., 2.

Φύσις 67294, 1; — 67295, 20; 28; — 67321, 7.
 Φυτεύειν 67333, 26.
 Φυτῶν 67300, 9; — 67313, 40.
 Φωνή 67283, 11.
 Χαίρειν 67296, 4; — 67297, 4; — 67300, 5; — 67305, 6; — 67306, 4; — 67307, 3; — 67308, 1; — 67309, 9; — 67325, IV, v., 13; — 67328, I, 3; II, 3 et seq. III-XII; — 67332, 6. — Voir Index IX, *Abréviations*.
 χαλκός: voir Index III.
 χαλκοτύπος: voir Index III.
 χαλκοῦς 67340, v., 77; 78.
 χαλκωμα 67331, II, v., 4; — 67340, v., 97.
 χαμαί 67292, 7.
 χαρακτήρ 67296, 10; — 67297, 9; — 67328, I, 15; II, 14 et seq. III-XII; — 67334, 11.
 χαρακτηρίζειν 67321, 3.
 χαρίζεσθαι 67322, 7; — 67340, v., 74.
 χάρις 67294, 20; 28; — 67298, 25; — 67299, 65.
 χάρτης 67283, 10; — 67306, 8; — 67329, II, 9.
 χαρτίον 67330, II, 6.
 χαρτουλάριος: voir Index III.
 χείρ 67169^h, 60; — 67283, 15; — 67289, 3; 7; — 67298, 49 et seq.; — 67309, 12; — 67313, 11; — 67324, 18; — 67325, II, v., 5.
 χείρων 67299, 21.
 χηρέειν 67309, 9; — 67325, IV, v., 12.
 χλωροφαγία 67292, 2.
 χράνις, τοῖς πηλίοις τόποις 67331, II, v., 13.
 χροϊκός 67303, 14.
 χοῖρος 67289, 11; — 67325, I, v., 21.
 χορηγεῖν 67314, II, 5; — 67321, 5; 8.
 χόρτος 67279, 19; — 67325, I, v., 8.
 χορτοσπερμον 67325, I, v., 28; II, v., 17.
 χρεία 67287, 2; — 67295, II, 7; — 67305, 14; — 67309, 12; — 67323, 14; — 67328, I, 11; II, 10 et seq. III-XII.
 χρέος 67305, 27; — 67309, 20; 31; 37; 43; 44; 48; — 67314, 4; 20; 30; 32; II, 11.
 χροόφλημα 67333, 17.

- χρυσωστῆν* 67289, 17; 19; — 67305, 15; —
 67306, 4; — 67307, 6; — 67310, 4; —
 67314, II, 12.
χρηματίζειν 67295, 22.
χρῆται 67280, 1; B, 1; — 67320, 2; B, 1;
 — 67321, B, 1; — 67353, v, A, 32.
χρησθαι 67279, 25; — 67281, 3; — 67294,
 10; — 67295, 8; 15; — 67305, 15; 16;
 — 67312, 52; — 67314, 22; III, 32.
χρήσιμος 67321, 6.
χρήσις 67302, 12; 14; — 67309, 30.
χρηστήριον 67283, 8; — 67302, 9; —
 67309, 27; — 67313, 39.
χρηστός 67310, 2; — 67311, 12.
Χριστός: voir Index IV.
χρόνος 67169^{ba}, 38; 55; — 67294, 2; 17;
 19; — 67296, 8; — 67299, 15; 43; —
 67300, 7; — 67301, 13; 15; 31; —
 67302, 6; 16; — 67305, 8; 41; — 67310,
 v, 1; — 67311, 14; 19; — 67312, 27;
 34; — 67313, 34; — 67314, 7; III, 1;
 17; — 67325, IV, r, 40; — 67328, I, 8;
 19; II, 8; 18 *et seq.* III-XII; — 67329,
 4; — 67333, 13; — 67340, v, 95; —
 67353, v, A, 17.
χρυσικά: voir Index VI.
χρύσιμος: voir Index VII.
χρυσίον 67325, VIII, r, 7; — 67340, 65.
χρυσός 67169^{ba}, 56; — 67284, 4; v, 1;
 — 67291, 3; 6; — 67296, 13; — 67298,
 13; — 67299, 57; — 67300, 16; —
 67301, 28; 33; — 67302, 14; 15; —
 67305, 23; — 67306, 5; — 67307, 9; 10;
 — 67309, 13; 14; — 67310, 6; —
 67311, 28; — 67314, III, 3; 19; —
 67320, B, 10; 12; — 67325, II, v, 25;
 VII, r, 8; v, 24; VIII, r, 25; —
 67328, I, 17; II, 17 *et seq.* III-XII; —
 67329, II, 7; — 67335, 3; — 67340, 32;
 38; v, 28; 96; 121.
χρυσουπόδεκτης: voir Index III.
χρυσοχοϊκός 67284, 3; — 67301, 33; —
 67325, II, v, 18; 21; 22; 24; 25.
χρυσόχλος: voir Index III.
χρυσόνης: voir Index III.
χώρα 67319, 24.
χώρα 67279, 10.
χωρεῖν 67283, 10; — 67299, 43.
χώρημα 67299, 1; 9; 15; 16; 40; — 67340,
 v, 97.
χωρίζειν 67311, 16.
χωρίον 67279, 21; — 67314, 12; 30; III, 34.
χωρίς 67299, 27; — 67305, 12; — 67310,
 v, 3.
Ψευδής 67295, 6.
ψιφίζειν 67309, 41.
ψιφιστής: voir Index III.
ψιλλός 67299, 9; 15; 16; 32; 40.
ψυχή 67295, III, 1.
ψυχροφελής 67295, III, 4.
Ωνητός 67313, 7.
ώνιακός 67169^{ba}, 9.
ών 67287, IV, 1; 5; 6; 7; 10; 12; 22; 24;
 — 67330, II, 9; 10; 23; III, 3; 9.
ώρα 67312, 19.
ώσαυτως 67312, 76; — 67314, II, 7; —
 67328, III, 32.
ώφελιμος 67310, 15.

XI. INDEX POUR LES POÈMES DE DIOSCORE.

- ἄγλασσοθαί* 67279, v, 8; — 67318, 10.
ἀγλαή 67318, 4.
ἀγρονόμος 67315, 17.
ἄδειν 67315, 16.
ἀδελφός 67315, 29.
- ἀδικός* 67315, 19; — 67316, 32.
ἀεί 67315, 29; — 67316, 29; — 67318, 3;
 13; 15.
ἀεικής 67318, 5.
ἀείμνηστος 67315, 46.

αείρειν 67318, 16.
 ἀεράζειν 67318, 21.
 Λιακίδης 67316, 5.
 Αἶδης 67316, 4.
 αἶδν 67279, v., 8.
 αἶη 67318, 11.
 αἰχμή 67316, 6.
 ἀκλινώς 67315, 23; — 67318, 9.
 ἀκριβῶς 67315, 40.
 ἀκροστοιχίς 67316, 10; — 67318, 1.
 ἀλιφροσύνη 67316, 28.
 ἀλλά 67315, 19; — 67316, 26.
 ἄλλος 67315, 6; — 67318, 14.
 ἀλογος 67316, 4.
 ἀλυπος 67316, 29; — 67317, 20.
 ἄμα 67316, 30; — 67318, 17.
 ἀμάρτος 67317, 4.
 ἀμάρτυμα 67315, 22.
 ἀμέτρητος 67315, 5.
 ἀμίμητος 67317, 16.
 ἄμμιν 67315, 18; — 67316, 26.
 ἀμύρατος 67315, 3.
 ἀμύμων 67315, 7; — 67318, 25.
 ἀμφιέστητος 67315, 20; 39; — 67316, 23.
 ἀμφιέξις 67317, 14.
 ἀμφιέπειν 67318, 10.
 ἀμφίς 67315, 27.
 ἀνάγκη 67316, 29.
 ἀνάμακτος 67338, 4.
 ἀναξ 67315, 7; 13; 60.
 ἀνατλῶν 67317, 18.
 ἀνθεῖν 67315, 32.
 ἀνθλόφορος 67279, v., 6.
 ἄνθος 67318, 11.
 ἀνικάνετος 67315, 12.
 ἀνίκητος 67317, 11.
 ἀνιστάσθαι 67315, 1; — 67318, 6.
 ἀνορούειν 67338, 4.
 Ἄνταϊος 67338, 1.
 ἀοιδή 67316, 11; — 67318, 2.
 ἀπάνευθεν 67318, 14.
 ἀπερίων 67338, 2.
 ἀποθηήσκαι 67316, 1.

ἀποπτύειν 67315, 8.
 ἄργυρος 67318, 24.
 ἀρετή 67315, 5; 12; 37; 45; — 67316, 13;
 — 67318, 17.
 Ἄρης 67315, 24; — 67316, 6.
 ἀρβηλος 67318, 17.
 ἀριθμεῖν 67315, 43.
 ἀριστος 67316, 11; 13; — 67318, 22.
 Ἀρκαδία 67315, 30.
 ἀρουροβάτης 67315, 26.
 ἄρτι 67316, 2.
 ἄρχων 67317, 13.
 ἀσπίλος 67279, v., 3; — 67315, 55; —
 67317, 8.
 ἀστηρ 67315, 43.
 ἀτάσθαλος 67315, 35.
 ἀτρικέων 67315, 21; — 67316, 4.
 αὐλαξ 67318, 11.
 ἀφθιτος 67318, 15.
 ἀφθονος 67315, 57; — 67317, 20; — 67318,
 16.
 ἀφνεύς 67315, 28.
 Ἀχιλλεύς 67315, 23; — 67316, 1; — 67353,
 B; C.
 Βασιλεύς 67315, 42; — 67316, 17.
 βασκανή 67318, 23.
 Βελλεροφόντης 67315, 24; — 67318, 9.
 βοῶν 67315, 14.
 Γαῖα 67315, 25.
 γάμος 67318, 3; 14; 23.
 γελῶν 67315, 34.
 γενεή 67318, 7.
 γενέθλη 67315, 6.
 γενετήρ 67318, 25.
 γενναῖος 67315, 61.
 γένος 67315, 40; — 67318, 7.
 γέρας 67316, 12.
 γησπόνος 67315, 34.
 γίγνεσθαι 67315, 11.
 γουάξισθαι 67315, 41; 42.
 γούνατα 67318, 18.
 γράφειν 67279, v., 12.
 γραφίς 67315, 38.

- Διακάζειν 67315, 33.
 δέμας 67316, 15.
 δέος 67279, v., 3; — 67315, 36; 55; —
 67317, 8.
 δεσπότης 67315, 46; 60.
 δεῦρο 67279, v., 6; — 67317, 10.
 δέχσθαι 67279, v., 1; — 67315, 53; —
 67317, 6.
 δὴν 67318, 18.
 διαλεύσσειν 67315, 36.
 διαλύειν 67317, 22.
 διαμπερές 67315, 30.
 διασμελεύειν 67279, v., 4.
 δίκαιος 67315, 52.
 δίκη 67279, v., 3; — 67315, 55; — 67317, 8.
 Διομήδης 67315, 23.
 Διόνυσος 67315, 27; — 67318, 12.
 διπλός 67315, 39.
 δίπλωμα 67279, v., 12.
 δόξα 67315, 1.
 δύνασθαι 67315, 43; 45.
 Ἐγγυαλίζειν 67318, 13.
 ἐγγύθι 67318, 7.
 ἐγκύμιον 67316, 10.
 εἶδος 67315, 21.
 εἰκῶν 67315, 20.
 εἰπεῖν 67316, 1; — 67353, B; C.
 εἰρήνη 67279, v., 1; — 67315, 32; 53; —
 67317, 6.
 εἰσέτι 67315, 3.
 ἐκτός 67316, 29.
 ἐκφαίνειν 67316, 2.
 ἐλευθερίη 67315, 10.
 ἐλπὶς 67315, 34.
 ἐμπλεος 67315, 5.
 ἐσθλα 67316, 32.
 ἐνί 67318, 12.
 ἐνίπτειν 67316, 18.
 ἐνοσίη 67316, 25.
 ἐνοπλος 67353, C.
 εὖ 67318, 19.
 εὐκός 67318, 9.
 ἐπαρχος 67316, 9; 19; 25. — Voir Index III.
 ἐπαί 67316, 31.
 ἐπίγυρος 67315, 20.
 ἐπιδραμεῖν 67315, 25.
 ἐπιβαλλόμεν 67318, 1.
 ἔπος 67316, 14; 20.
 ἔργον 67315, 34; — 67318, 5.
 ἔρχεσθαι 67315, 3; 5; — 67318, 15.
 ἔρωσ 67318, 4.
 εὐνή 67318, 3.
 ἐτητυμῆ 67316, 24.
 εὐαγγελία 67315, 51.
 εὐκλείη 67316, 17.
 εὐμενής 67279, v., 7; — 67315, 56; —
 67317, 11.
 εὐνομίη 67315, 37; — 67316, 11; — 67318, 16.
 εὐσεβής 67315, 60.
 εὐστρέφανος 67315, 27.
 εὐτυχής 67317, 12.
 ἐφευρίσκειν 67318, 22.
 ἔχειν 67316, 15.
 ἐχθρός 67315, 58.
 ἔως 67316, 14.
 Ζάθεος 67316, 30.
 ζῆν 67315, 29; — 67316, 29; — 67318, 15.
 ζυγράφος 67315, 20.
 Ηγήτειρα 67315, 25.
 ἠδέ 67316, 13; — 67318, 8.
 ἠδός 67318, 16.
 ἠδός 67318, 19.
 ἠλικός 67316, 12.
 ἠνοσχέειν 67315, 30.
 Ηρακλῆς 67315, 9.
 Θαλαττα 67315, 44.
 Θαλλειν 67315, 3.
 Θαύματος 67316, 2.
 Θαύτειν 67316, 5.
 Θεῖος 67315, 40.
 Θέμετρον 67279, v., 10.
 Θέμις 67315, 19.
 Θεμιστίων 67315, 59.
 Θεοίκολος 67315, 32.
 Θεός 67315, 16; 51; — 67316, 16; 17; —
 67318, 13; 23.

- Σειρίς* 67315, 33.
Σετμοχαράσσειν 67315, 38.
Σεσπέσιος 67338, 3.
Θέτις 67353, C.
Σευρεῖν 67279, v., 2; — 67315, 54; — 67317, 7.
Θήκη 67315, 8; 30; 53; — 67317, 3.
Θνήσκειν 67316, 8.
Θρασύς 67315, 58.
Θυέλλα 67338, 4.
Θυμός 67316, 14.
Ἰερός 67318, 7; — 67338, 4.
ἰκάνειν 67315, 18.
Ἰλαθι 67315, 14.
Ἰλαος 67318, 23.
ἰμείρειν 67316, 3.
ἰσάνατι 67316, 12; 27; — 67318, 2.
ἰστίς 67318, 6.
Καγκελλάριος 67316, 9. — Voir Index III.
κάγω 67315, 45.
κακός 67316, 3.
κακουργική 67279, v., 2; — 67315, 54; — 67317, 7.
καλεῖν 67315, 9; 28.
καλλικομᾶν 67316, 6.
Καλλίνικος 67315, 2.
καλλίνικος 67315, 18.
Καλλιόπη 67316, 24; — 67318, 2.
κάλλος 67315, 24; 37; — 67316, 5; — 67318, 19.
κάμπος 67316, 32; — 67318, 20.
κάμνειν 67315, 10.
καταλέγειν 67316, 14.
καταμάρπτειν 67318, 9.
καταπατεῖν 67315, 58.
κιβανός 67317, 5.
κλέος 67315, 13; 28; 50; — 67316, 20.
κλεπταδία 67315, 33.
κλυτός 67315, 4; 47; — 67316, 17.
κοιμήσιος 67338, 2.
κρίσις 67315, 19; — 67316, 32.
κριτής 67316, 9; 26. — Voir Index III.
κύαθος 67315, 44.
Κύπρις 67318, 5.
Λαμβάνειν 67315, 36.
λαμπυτών 67315, 22.
λαμπρότατος 67318 (en acrostiche).
λανθάνειν 67316, 26.
λείπειν 67279, v., 5; — 67317, 9.
λεύσσειν 67318, 8.
ληϊστήρ 67315, 35.
λιγαίνειν 67315, 12; — 67316, 16; — 67317, 23.
λιχμή 67279, v., 11; — 67315, 38.
λόγος 67316, 1; — 67353, B; C.
λοχεύειν 67316, 4.
Μεθέπειν 67318, 8.
μελεδών 67316, 16.
μελισσα 67315, 15.
μελοποιός 67316, 11.
μέλος 67315, 14.
μελπεσθαί 67318, 2.
μέροφ 67315, 4.
μεταμορφοῦν 67316, 6.
μετρεῖν 67315, 45.
μέτριος 67315, 13.
μήνη 67318, 10.
μητιών 67316, 12.
μήτηρ 67318, 2.
μηῆτις 67315, 13; — 67316, 19; — 67318, 21.
μίν (μίν) 67315, 9.
μισοπόνηρος 67317, 15.
μογεῖν 67316, 31.
μυριάφορος 67317, 19.
Ναί 67315, 45.
Νεῖλος 67279, v., 10; — 67315, 26; — 67318, 7; 12.
νέκταρ 67318, 19.
νέος 67279, v., 5; — 67315, 59; — 67317, 9.
Νέστωρ 67316, 26.
νηπίσχος 67316, 30.
νικᾶν 67315, 23; — 67316, 24.
νίκη 67317, 16.
νικηφόρος 67315, 58.
ροεῖν 67315, 13; — 67318, 5.
ρόμος 67279, v., 9.

νόσφι 67316, 28.
 ρυκτάδιος 67316, 16.
 νόμφη 67316, 30; — 67318, 8; 17; 22.
 νόμφιος 67318, 1; 8.
 Ξένος 67316, 31.
 Ὄφριμόθυμος 67318, 22.
 ὄφριμος 67315, 56.
 ὄθεν 67317, 5.
 οἶα 67315, 22.
 οἰκέτης 67315, 62.
 οἰκτι(σ)τον 67317, 23.
 ὀλξιοδαίμων 67315, 28.
 ὀλξιστήρ 67318, 20.
 ὀλξος 67315, 62.
 ὀλξοσύνη 67318, 4.
 ὄμμα 67316, 23.
 ὀμοῖος 67315, 6.
 ὀμόνυμος 67316, 23.
 ὄνωος 67315, 40.
 ὄργανον 67315, 15.
 ὀρέγειν 67315, 62.
 ὄρεσφι 67316, 16.
 ὄρφεύς 67316, 24.
 ὄσος 67315, 8; 39.
 ὅτι 67315, 31; — 67316, 15.
 οὐλομένη 67318, 14.
 οὐκέτι 67315, 35.
 οὕτως 67315, 18; 29; — 67316, 29.
 ὄφρα 67315, 14; — 67317, 23.
 Παλαι 67279, v., 11.
 παλαίτατος 67317, 17.
 παμβασιλεύς 67315, 4.
 πανάλλικμος 67315, 9.
 παπασίδιμος 67318, 16.
 πανάριστος 67316, 13.
 παναρωγή 67315, 10.
 παναυγής 67316, 13.
 πανάφθιτος 67315, 16.
 πανεπαξίος 67315, 11; — 67318, 20.
 πανευτυχής 67315, 50.
 πανέκελος 67316, 27; — 67318, 21.
 παντάριστος 67279, v., 4; — 67315, 47; —
 67317, 2.

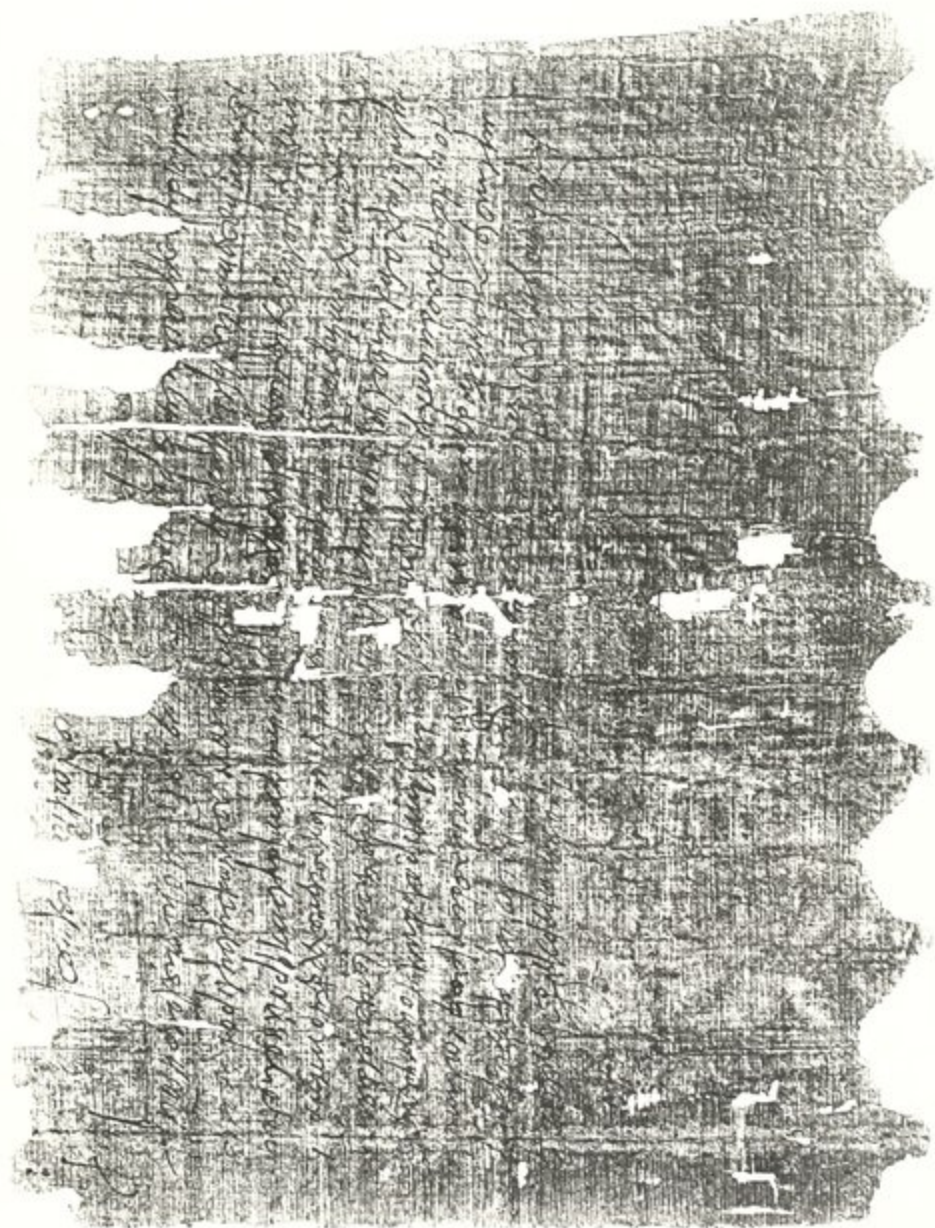
πάντη 67279, v., 3; — 67315, 32; 55; —
 67317, 8.
 πάντως 67315, 45.
 παρακαλεῖν 67353, C.
 παραμυθεῖσθαι 67316, 14.
 παρῖται 67315, 49.
 πεδίον 67315, 36.
 πεῖραρ 67315, 25.
 πειρασμός 67315, 33.
 πέλειν 67315, 6; 17; — 67316, 27.
 πενή 67317, 22.
 πεπληθώς 67318, 4.
 πῆ 67316, 5.
 πηγύειν 67315, 20.
 πῆμα 67315, 8.
 πιστός 67279, v., 9; — 67315, 59.
 πλός 67315, 5.
 πλοῖν 67315, 19; 21; — 67316, 25; —
 67318, 19.
 πλόθεν 67316, 5.
 πλόθος 67316, 2; 6.
 πολυδάκτυλος 67338, 1.
 πολυήρατος 67315, 21.
 πολυκνήεις 67315, 2.
 Πολυξένη 67316, 1; 5.
 πολυσιόφρων 67318, 3.
 πολύτεκνος 67318, 13.
 πολυύμνος 67316, 15.
 πολυχρήμιος 67315, 57.
 πορεῖν 67315, 10.
 ποτέ 67315, 38.
 πόντια 67315, 8.
 πού 67315, 45.
 πρᾶξις 67315, 52.
 πρᾶττειν 67315, 57.
 πρᾶς 67315, 53.
 πρᾶβλος 67316, 27.
 προῖλλον 67315, 7.
 προστάτης 67315, 41.
 προφερέστατος 67318, 14.
 προφέριστος 67315, 37.
 πρόροφος 67318, 11.
 Ρά 67315, 10.

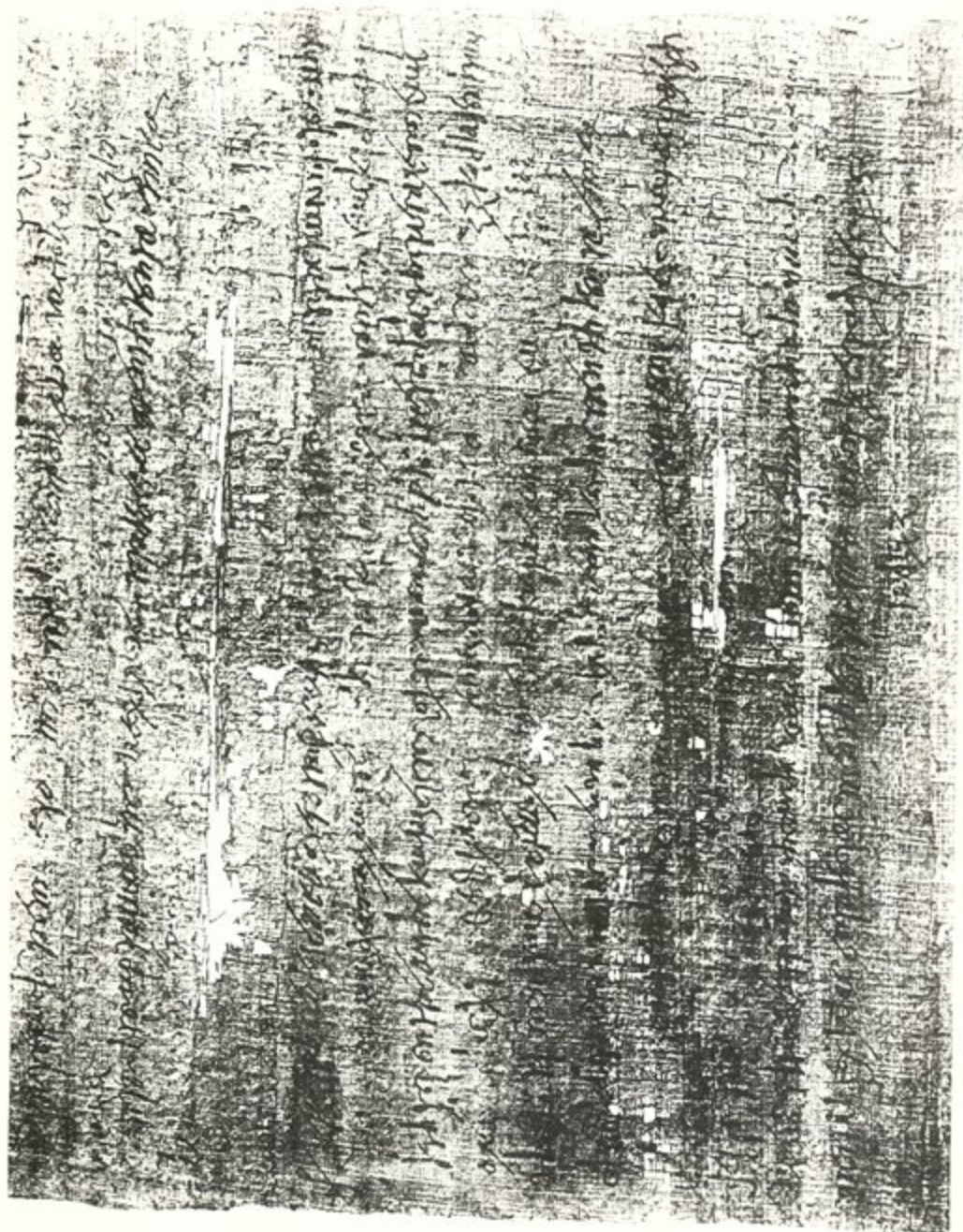
- ῥέζειν* 67315, 31.
ῥεῦμα 67315, 44.
ῥηίδεις 67315, 24; — 67318, 12.
ῥίπτειν 67316, 32.
ῥύεσθαι 67318, 13.
Σαφής 67279, v., 5; — 67317, 9.
σέθεν 67315, 25.
σελήνη 67315, 22.
σεμνός 67318, 3.
σέο 67315, 1; 33; — 67316, 30; — 67318, 17.
σημεῖον 67315, 51.
Σίλων 67279, v., 5; — 67315, 59; — 67317, 9.
σοφός 67315, 53.
στέφος 67318, 12.
σπλάξειν 67318, 3.
στρατηγός 67315, 56; 61.
στρατηλάτης 67279, v., 7; — 67315, 47; — 67317, 11.
στρατιάρχος 67315, 18.
στρατιάρχος 67315, 2; 7.
στυγερός 67316, 32.
συμφέρειν 67315, 52.
Ταμῆ 67315, 32.
ταυῖν 67316, 31; — 67317, 21; 22.
τάχα 67316, 22.
τείχος 67317, 3.
τέκνον 67316, 30.
τέκος 67316, 2.
τελεῖν 67315, 34; — 67318, 5.
τέος 67315, 14; — 67316, 20; 25.
τέττιξ 67315, 15; — 67316, 15.
τεύχειν 67316, 26.
τιθέναι 67338, 2.
τιμητικός 67315, 53.
τλᾶν 67315, 8.
τοῖος 67316, 14.
τοκίος 67318, 21.
τολμήεις 67315, 11.
τόσος 67315, 13.
τοσσάτιος 67315, 12; — 67318, 17.
τούνεκα 67315, 7; 9; — 67318, 15.
τρέμειν 67279, v., 9.
τρομεῖν 67315, 14.
Τρῶες 67316, 4; 8.
τυγχάνειν 67318, 24.
Τυνδαρεῖνη 67318, 6.
τυτθός 67315, 15.
τύχη 67317, 4.
Υἱός 67318, 18 (υἱά).
ὕμναιος 67315, 27; — 67318, 10.
ὕμμι 67315, 6; 39; — 67318, 21.
ὕμοπολεύειν 67315, 11; — 67316, 12.
ὕμνος 67315, 1; — 67316, 17.
ὕφαίνειν 67315, 21.
Φαίνειν 67315, 52.
Φέρειν 67317, 18.
Φιλαίτατος 67315, 31.
Φιλάμαρτος 67318, 6.
Φιλεῖν 67315, 31.
Φιλοπάρθενος 67315, 26.
Φῖλος 67316, 2.
Φιλότης 67316, 3.
Φρονεῖν 67315, 35.
Φρόνιμος 67315, 53.
Φύειν 67279, v., 3; — 67315, 55; — 67317, 8.
Φυλάττειν 67279, v., 9; — 67315, 59.
Χαίρειν 67317, 19.
χαράσσειν 67279, v., 12; — 67315, 39.
χαρίεις 67318, 11; 25.
χάρις 67279, v., 6; — 67317, 10.
χάρμα 67279, v., 6; — 67315, 22; — 67317, 10.
χείρ 67315, 62; — 67316, 31; — 67317, 21; 22.
χθών 67315, 4.
χαρούειν 67279, v., 1; — 67315, 26; 53; — 67317, 6; 19.
χοροστόλιος 67315, 1.
χρόνος 67279, v., 13; — 67315, 3; 39; — 67317, 19; — 67318, 15.
χρυσός 67315, 19; — 67318, 24; — 67338, 2.
χρυσούς 67315, 40.
Ἐγγύγιος 67318, 7.
ᾠριον (= αὔριον) 67318, 18.

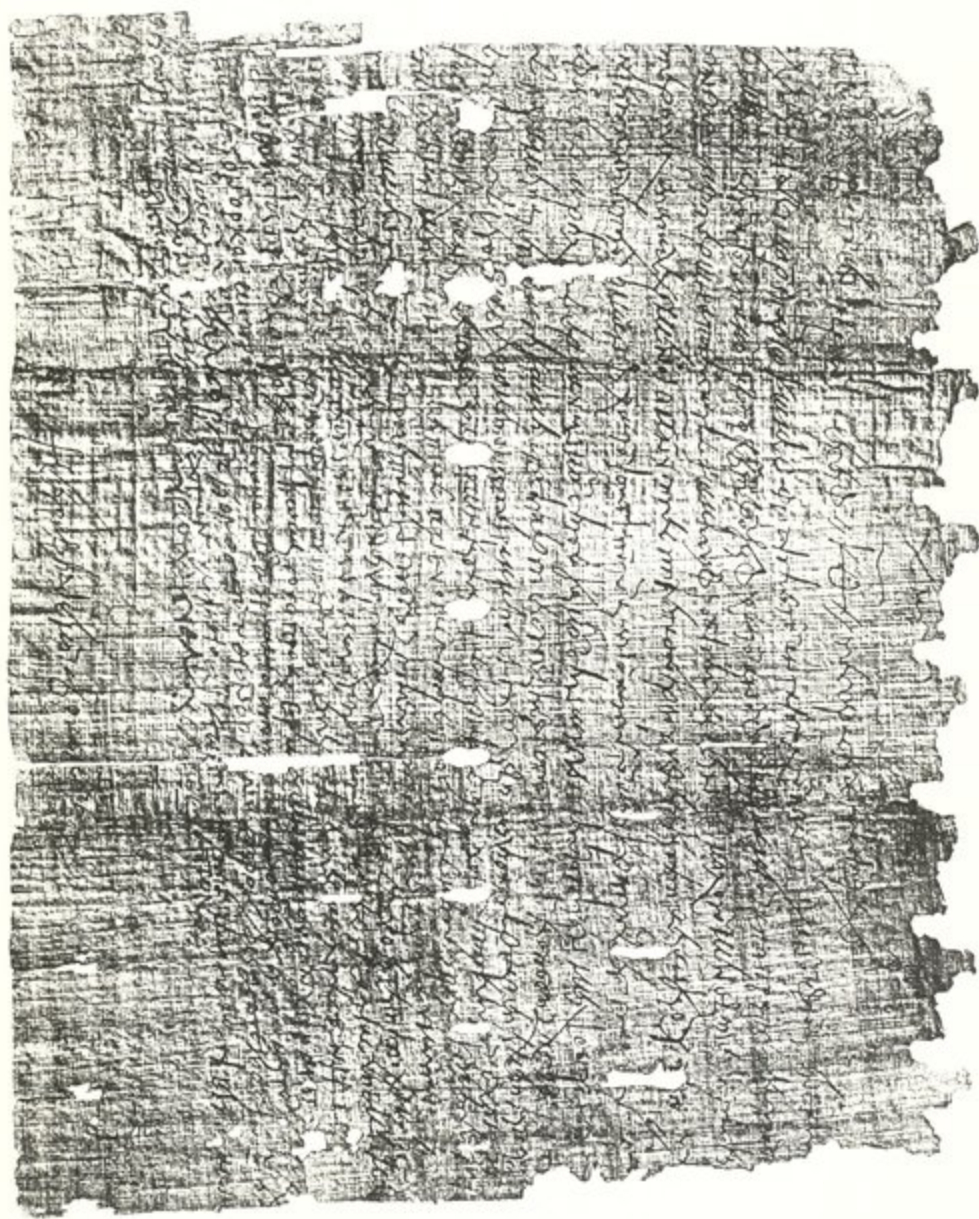
Ordre du *frases* Dioscote (n° 67281).

Ordre du *prates* Dioscore (n° 67281). Fin.

Annexe du couvent de la *Metanoia* (n° 67286). Lignes 8-21.

Cautionnement (n° 67296).

The text on this papyrus fragment is written in a cursive Greek hand, likely from the 5th or 6th century AD. It is arranged in approximately 25 horizontal lines. The script is dense and somewhat irregular, with some characters appearing to be in a different dialect or script, possibly indicating a specific regional or ecclesiastical context. The fragment is rectangular and shows signs of being part of a larger document, with some text visible at the edges.

[The image shows a fragment of a papyrus scroll with dense, handwritten Greek text in a cursive script. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. The ink is dark, and the papyrus fibers are visible, creating a textured background. The script is characteristic of Byzantine cursive. The fragment appears to be the beginning of a document, as indicated by the caption below. The text is mostly illegible due to the image quality and the nature of the original material.]

Testament de Théodore (n° 67312). Début.

IN COMPLIANCE WITH CURRENT
COPYRIGHT LAW
LOCKER & TRAPP INC.
AND
NYU-INSTITUTE OF FINE ARTS
PRODUCED THIS REPLACEMENT VOLUME
ON WEYERHAEUSER COUGAR OPAQUE NATURAL PAPER,
THAT MEETS ANSI/NISO STANDARDS Z39.48-1992
TO REPLACE THE IRREPARABLY
DETERIORATED ORIGINAL. 2001

LI

LT

